THE

DEEPIKA

DIAMOND JUBILEE SPECIAL

101
103
107
113
115
118
119
122
123
125
127
128
134
138
139

ദീപിക പവ്വ്യന്മൃപൂത്തിവിശേഷാൽപ്രതി

1887 —— 1947

Rs.2

വിഷയ വിവരണിക.

		Page No.
പ്രസ്താവന.		(i)
	റവ: ഫാ. ശാബോർ സി. ഡി, മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ.	
സന്ദേശങ്ങൾ.		(iii)
തൊഴുകൈ	(ദീപിക)	(viii)
ദീപികെ ജയിച്ചാലും	(കവിത)	1
	റവ. ഫാ. സൈമൺ സി. ഡി,	
ദീപിക–ഒരു പ്രത്യവലോകനം.	(ദീപിക)	2
സത്യമെന്നാലെന്തു?		6
	ശ്രീ. ഐ സി, ചാക്കോ; ബി. എസ്സ്. സി. (ലണ്ടൻ) ബി ഏ; ഏ ആർ. എസ്സ് എം, ഏ. ആർ, സി. എസ്സ്.	
എന്റെ ചില സ്മരണകൾ–ദീപികയും ഞാനും–		7
	ശ്രീ. തെങ്ങുംമൂട്ടിൽ വറുഗീസ്സ് മാപ്പിള.	
നിധിയിരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാർ.		10
	ശ്രീ പി. സി. ജോർജ്ജ് ബി. ഏ. എൽ. റ്റി	
The Jubilarian Deepika		13
	Mr. G F. Papali M. A., Ph. D., (London)	
Real Journalism		14
	Mr. K. K. Kuruvilla M. A, B. D.	
വത്തിക്കാനിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ–		15
മലയാളനാടകത്തിന്റെ ഉത്ഭവം		16
	ശ്രീ. സി. ജെ. തോമസ്സ്, ബി. ഏ. ബി. എൽ.	
വിശ്വവിദ്യാലയം	(കവിത)	18
	ശ്രീ. പാലാ ഗോപാലൻ നായർ, ബി. ഏ.	
കഴിഞ്ഞകാലം–ചിലദീപികാമിത്രങ്ങളുടെമംഗളാംശംസകൾ		20
കാൽ നൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ ഒരു വീക്ഷണം		21
	ശ്രീ. എൽ സി, ഐസക്ക് ബി. ഏ. ബി. എൽ	
കഥാകാലക്ഷേപം	(ഓട്ടംതുള്ളൽ)	22
	ശ്രീ. വിദ്വാൻ വി. റ്റി. ഐയ്പ്പ്.	
ദീപികയുടെ പഴയപുറങ്ങൾ		23
	(മെ: ഉള്ളൂർ, ചിത്രമെഴുത്തു കെ. എം. വറുഗീസു; നാരാണൻ, സി. അന്തപ്പായി)	
ചില ശീമത്തരങ്ങൾ.		25
	ശ്രീ. ജോസഫ് തളിയത്തു് എം.എ.ബാർ–അറ്റ്–ലോ.	
ഗ്രന്ഥാലയപ്രസ്ഥാനം.		27
	ശ്രീ. പുത്തേഴത്തു രാമൻമേനവൻ എം.എ., ബി.എൽ.	
ദൈവം കരുണയുള്ളവനാണു.	(ചെറുകഥ)	34
	ശ്രീ. പെട്ടൂർ രാമൻനായർ.	
കലയുടെ സാന്മാർഗ്ഗികാധിഷ്ഠാനം.		35
	ശ്രീ പി കെ. പരമേശ്വരൻനായർ ബി. ഏ.	
ഫ്റീ പ്പൈമറി നഴ്സറി സ്കൂളുകൾ.		38
	ശ്രീമതി ദാക്ഷായണി അമ്മ ബി.എ എൽ.റ്റി.	
ഗീതാസ്വരൂപം	(കവിത)	40
	ശ്രീ. ജെ. മീനാട്ടൂർ എം. ഏ.	
വാഗ്വൈഭവം.		41
	ശ്രീ. കെ. ജെ. അഗസ്റ്റിൻ എം. എ. എൽ. റ്റി.	
കത്തോലിക്കാപരുധമ്മം.		43
	ഷെവലിയർ സി. ജെ. വക്കി, കെ.എസ്സ്.ജി; എം.എ.	
കേരളസംസ്കാരത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സാഹ്വലൌകിക സഹായങ്ങൾ.		44
	ശ്രീ. കെ. ഇ. ജോബു് എം. ഏ. എൽ. റ്റി.	
നമ്മുടെ മാതൃഭാഷ.		46
	ശ്രീ. മന്നത്തു പദ്മനാഭപിള്ള.	
ചിന്താമണികൾ	(കവിത)	47
	ശ്രീ. എൻ. എക്സ്. കുഞ്ഞൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	
The Place of English in Free India.		48
	Rev. Fr. Theodosius C. D. M. A., Principal, S. H. College, Thevara.	
പുരാതനങ്ങളായ മൂന്നു ഗദ്യകൃതികൾ.		49
	റവ ഫാ. പ്ലാസിഡ്, റ്റി. ഒ. സി. ഡി., പി. എച്ച്. ഡി., ഡി. ഡി., ഡി. സി. എൽ.	
കരിയില	(കവിത)	51
	കടമാളൂർ, ശ്രീ. കെ. സി. കേശവൻനായർ ബി ഏ.	
വിശ്വഭാരതിയുടെ പശ്ചാത്തലം		52
	ശ്രീ. കെ. കൃഷ്ണൻനായർ ബി. ഏ. (വിശ്വഭാരതി ശാന്തിനികേതനം)	
ശൈലീവിചാരം.		54
	ശ്രീ. രാജരാജവർമ്മരാജ.	
ഇൻഡ്യൻഭരണഘടനയും മൌലികാവകാശങ്ങളും.		55
	ശ്രീ. കെ പി. ശങ്കരമേനോൻ ബി. ഏ., ബി എൽ.	
വറുഗീസ് ചാണ്ടിമെത്രാൻ		58
	ദിവ്യശ്രീ മറ്റത്തിൽ കുഞ്ഞൻകത്തനാർ.	
ഹാ!!	(കവിത)	62
	പള്ളിമംഗലം ശ്രീ. എൻ. വി. തോമസ്	
ക്ലോറഫാമിലൂടെ	(ചെറുകഥ)	64
	നാഗവള്ളിൽ ശ്രീ ആർ.എസ്സ്. കുറുപ്പ് ബി.എ ,ബി.എൽ.	
പത്രപ്രവർത്തനം അന്നും ഇന്നും.		65
	കൊട്ടങ്ങല്ലൂർ ശ്രീ. പി. അനന്തൻപിള്ള	
ജോസിസം.		70
	റവ. ഫാ. തോമസ് മുത്തേടൻ, എം. എ , ഡി. ഡി.	
നിധിയിരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാരുടെ നാടകങ്ങൾ.		72
	ശ്രീ വി. സി. ജോജ്ജ് ബി. എ , എൽ. റ്റി.	
തോണിക്കാരൻ	(കവിത)	74
	പ്രഫസ്സർ, പുത്തൻകാവു് മാത്തൻതരകൻ ബി.ഒ.എൽ.	
വത്തിക്കാനിന്റെ അങ്കണത്തിൽ.		76
	റവ. ഫാ റയിനോൾഡ്, സി. ഡി , എം. എ.	
സാരമില്ലാ.	(ചെറുകഥ)	77
	പ്രഫസ്സർ, പി. വി. ഉലഹന്നൻമാപ്പിള, എം. ഏ.	
ഗ്രന്ഥനിരൂപണം.		81
	ശ്രീ. സി. നാരായണപിള്ള ബി. എ., ബി. എൽ.	
പ്രസിദ്ധങ്ങളായ ചില ആത്മകഥകൾ.		82
	ശ്രീ. നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ., എൽ. റ്റി.	
വ്യവസായലോകത്തിൽ തൊഴിലാളികളുടെസ്ഥാനം.		86
	ശ്രീ സിറിയക്ക് കണ്ടത്തിൽ	
മാപ്പിളസ്ഥാൻ	(ചെറുകഥ)	91
	ശ്രീ മുട്ടത്തു് വക്കി ബി. ഏ.	
കാൽവരി	(കവിത)	95
	ശ്രീ. ജോജ്ജ് പള്ളിപറമ്പൻ.	
സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെ പ്രഥമപ്രമാണം.		96
	ശ്രീ. ജോജ്ജ് തോമസ് കൊട്ടുകാപ്പള്ളി.	
ശാന്തി	(കവിത)	98
	ശ്രീ. കുഞ്ഞുക്കോസു്, ഇടമറ്റം.	
കാർഷിക സമ്പാട്ടു്.		99
	ശ്രീ. കെ. സി. കുഞ്ഞൻ ബി. ഏ., ബി.എൽ	
ആദ്യത്തെ മലയാള അച്ചുകൾ.		101
	ടി. കെ. ജോസഫ് ബി. ഏ., എൽ. ടി	
സ്വർണ്ണമാല	(ചെറുകഥ)	103
	ശ്രീ വിദ്വാൻ കെ. എം. തേവര	
The Road to Freedom		107
	Mr. V. V. John M. A. (Oxon)	
മൌലികാവകാശങ്ങൾ.		113
	ശ്രീ. എൽ, എം. പൈലി, എം ഏ., ബി. എൽ.	
സാഹിത്യ പുരോഗമനം		115
	ശ്രീ. കെ ശങ്കരപ്പിള്ള ബി. ഏ.	
വലിയപാതിരി	(കവിത)	118
	ശ്രീ. ഇ. എ. കാർലോസ്	
പാക്കിസ്ഥാൻ		119
	ശ്രീ. ജെ. തോമസു്, പാട്ടശ്ശേരി	
ഏറുചൊല്ലു്.		122
	റവ: ഫാ. ജോസ് മത്യാസ് സി. ഡി.	
യൂറോപ്പിലെ ക്രൈസവ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾ.		123
	ശ്രീ. കെ. തോമസ് മൈക്കിൾ ബി. എ., ബി. എൽ.	
നെഹ്റു–ഒരു സാഹിത്യകാരൻ.		125
	ശ്രീ. കെ. എം. ജോജ്ജ് ബി. ഏ., ബി. എൽ.	
ധർമ്മകാഹളം	(കവിത)	127
	ശ്രീ തുക്കോടിത്താനം ഗോപിനാഥൻനായർ.	
അന്ത്യോക്കിയായോ, റോമായോ?		128
	റൈറ്റു്. റവ. മോൺസിഞ്ഞോർ ഏ. അൻറണി, പുതുശ്ശേരി ഡി. ഡി.	
സാമ്പത്തികനീതി.		1[illegible]
	ശ്രീ ജി. രാമൻ മേനോൻ, എം ഏ; ബി. എൽ.	
ചിലപ്രാചീന കേരളനഗരങ്ങൾ.		13[illegible]
	ശ്രീ. ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള	
സേവനം	(കവിത)	134
	ശ്രീ വിദ്വാൻ സി. എം. സെബാസ്റ്റ്യൻ	
എന്റെ ആ സതീർത്ഥ്യൻ		[illegible]
	ശ്രീ. ഇ. എം. കോവൂർ ബി. ഏ; ബി. എൽ.	
കലയിലെ ഒരു നവീനപ്രസ്ഥാനം		138
	ശ്രീ. പി. സി. ദേവസ്യ, എം. ഏ.	
ജൂബിലിമംഗളം	(കവിത)	139
	ശ്രീ. വിദ്വാൻ, പി. ആർ. ശങ്കരപിള്ള	
പുരോഗതിയുടെ പരാജയം		
	ശ്രീ. കൊട്ടപ്പുറം ഗോവിന്ദഗണകൻ	

Page No.

(i)

(iii)

(iiiv)

2

6

7

10

13

14

15

16

18

20

21

22

23

25

27

34

The Road to Freedom

35

38

40

41

43

44

46

47

48

49

51

52

54

55

58

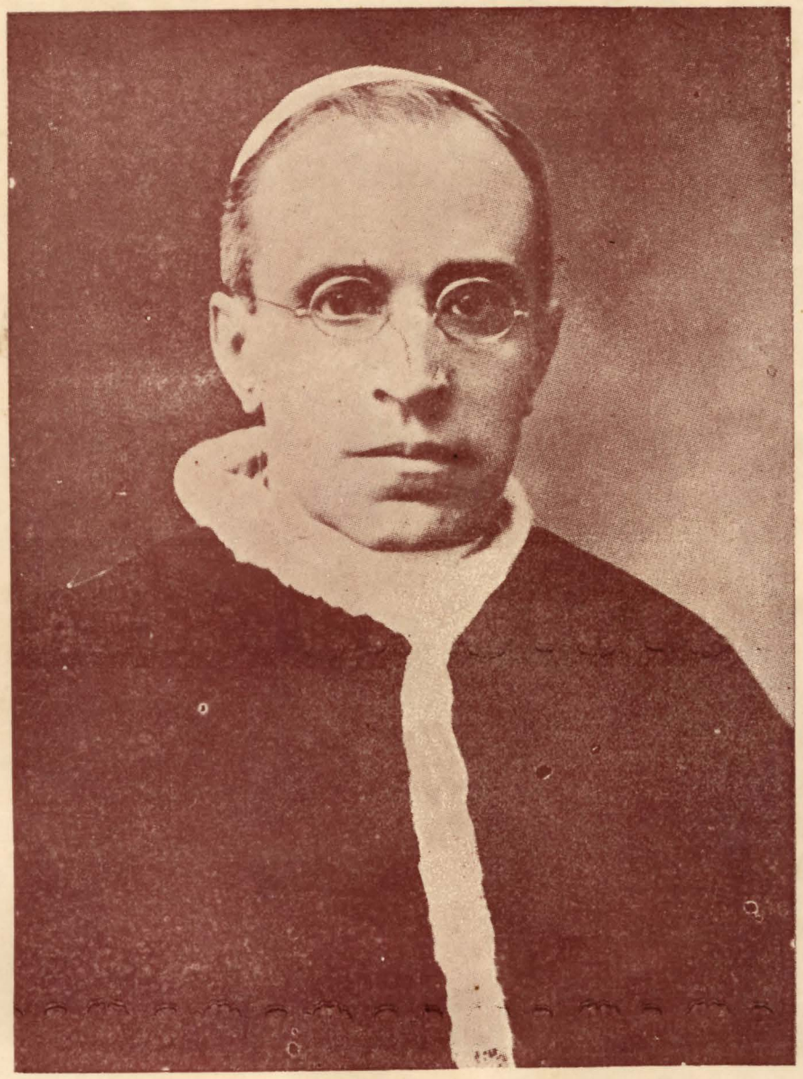

Vatican City
2nd June 1947

"Holy Father cordially bestows paternal apostolic blessing on staff and readers of the daily newspaper 'Deepika' Sixtieth year publication, as requested by Rishop Kalacherry."

Montini,
Pro. Secretary of State.

As Communicated from the Apostolic Delegation, I gladly send you the above Cablegram with hearty blessings.

Yours Sincerely,
✠ James Kalacherry,
Bishop of Changanacherry.

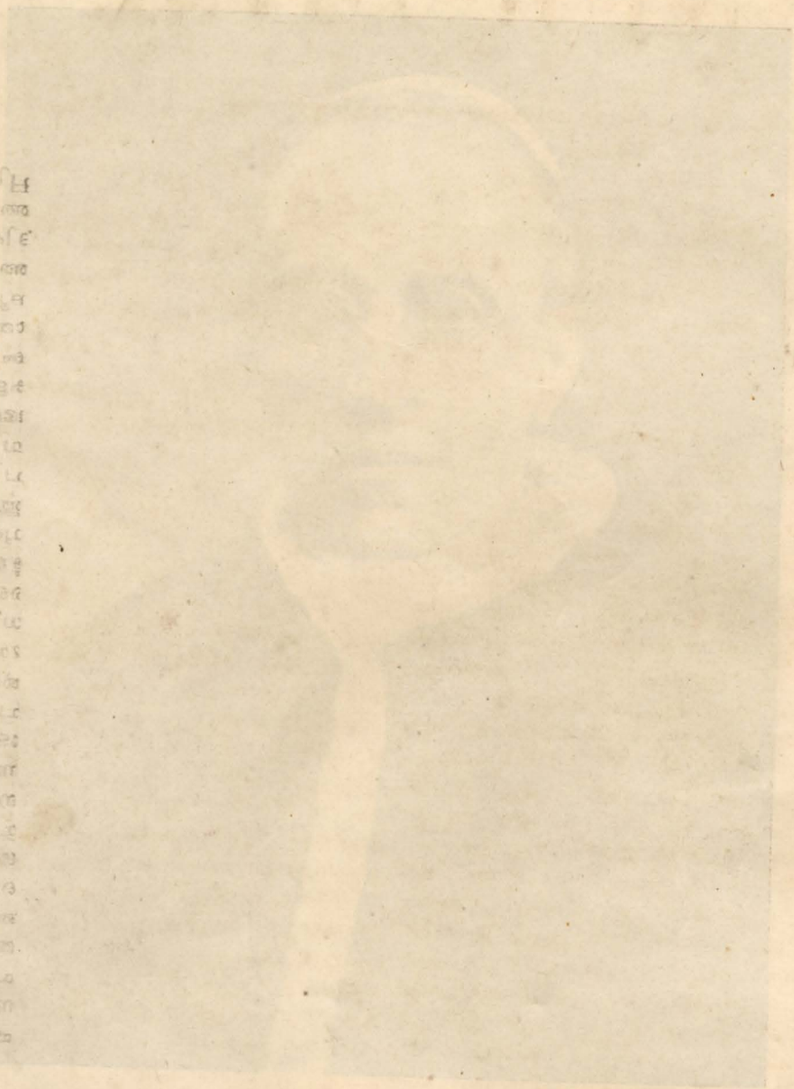

പ്രസ്താവന.

കാലത്തിന്റെ മുരുളുകൾ നിവർക്കുമ്പോൾ ഹൃദയയവനികയിൽ പ്രകടമാകുന്ന എത്രയെത്ര ചിത്രങ്ങളാണ് നിരനിരവരിക! ഒരു പത്രത്തിന്റെ ദീർഘകാലത്തെ പ്രവർത്തനചരിത്രം! സ്ഥാപനകളുടെയും സ്ഥാപനീയരുടെയും ആ വിസ്മൃതമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്കു കടക്കുമ്പോൾ ഏതൊരു പത്രത്തിന്റെയും തൽക്കാല പ്രവർത്തകരുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരാളുടെ ഹൃദയം കടപ്പാടുകൾകൊണ്ടു നിർഭരമാകാതിരിക്കയില്ല. സുദീർഘമായ അരുപതുവർഷങ്ങളിൽക്കൂടെ കടന്നുപോന്നിരിക്കുന്ന ഒരു മഹാസേവനചരിത്രത്തിന്റെ മുമ്പിലാണ് അപ്രശസ്തനായ ഈയുള്ളവൻ ഈയവസരത്തിൽ അടക്കത്തോടുകൂടി നിലകൊള്ളുന്നതു്. ദീപിക കേരളക്കരയിൽ മൊട്ടിട്ടു വികസിച്ചനാൾമുതൽ ഇന്നോളമുള്ള അതിന്റെ ചരിത്രം പൂജനീയരും ശ്ലാഘനീയരുമായ അനേകമനേകം മഹത്തുക്കളും ത്യാഗികളും സുഹൃത്തുക്കളും സഹൃദയന്മാരും പണ്ഡിതരും അവകാശപ്പെടുന്ന കൃതജ്ഞതയുടെമുമ്പിൽ കേവലം ഋണബദ്ധമാണ്. ദീപിക അവളുടെ വജ്രജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ ശുഭാവസരത്തിൽ ആ ചിരസ്മരണീയർക്ക് എങ്ങനെ നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടു എന്നു് ഞാനറിയുന്നില്ല.

കേരളകത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിനു് ഒരു കെടാദീപം കൊളുത്തിയ ദീപികയുടെ മഹനീയരായ ജനയിതാക്കൾ, ആ ദീപനാളത്തെ കൊടുങ്കാറ്റുകളിൽനിന്നുപോലും പരിരക്ഷിച്ചും പ്രകാശം വർദ്ധിപ്പിച്ചും ഇങ്ങോളം കൊണ്ടുപോന്നിട്ടുള്ള അതിന്റെ സ്വാർത്ഥരഹിതരായ പ്രവർത്തകർ, ദീപികയ്ക്കു് അനുഗ്രഹങ്ങളും ആശിസ്സുകളും നൽകിപ്പാലിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷന്മാരും ഇന്ത്യയിലെയും കേരളത്തിലെയും സഭാധ്യക്ഷന്മാരും, ദീപികാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഔത്സുക്യവും അനുഭാവവും പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലേയും മഹാരാജാക്കന്മാരും രാജകുടുംബാംഗങ്ങളും ഗവർമ്മെണ്ടുകളും, ദീപികയ്ക്കു് ലേഖനസഹായം നൽകിപ്പോന്നവരും നാനാജാതിമതസ്ഥരും പണ്ഡിതരുമായ പ്രസിദ്ധരായ എഴുത്തുകാർ, പ്രതിഭാശാലികളും പണ്ഡിതന്മാരും ഉത്സാഹവാന്മാരുമായ പത്രാധിപന്മാർ, ദിവസേനയുള്ള ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനും, നിലനില്പിനും, ഉൽക്കർഷത്തിനും അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധ നിലയിലുള്ള അതിന്റെ ജോലിക്കാർ, ദീപികയുടെ നിലനില്പിനു പ്രധാനമായും നിദാനഭൂതരും സഹൃദയരും അനുഭാവികളുമായ വരിക്കാർ, ദീപികാ പക്ഷപാതികളും ഗുണകാംക്ഷികളും സന്മനസ്കരുമായ ഏജൻറന്മാർ, അങ്ങനെ ഈ അരുപതുകൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പ്രത്യക്ഷമാസികത്തിലാരംഭിച്ചു് പ്രതിവാരിക, ദ്വൈവാരിക, ത്രൈവാരിക ഈ ഘട്ടങ്ങൾ കടന്നു് പ്രതിദിനമായി തുടർന്നുപോരുന്ന ഇന്നോളമുള്ള ദീപികയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും സ്മരണകളിൽമാത്രം ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുമായ ഏതൊരു ആയിരം വ്യക്തികളടങ്ങിയതും ചെറുകടലിൽതൊട്ടു് കൊട്ടാരംവരെ വ്യാപിക്കുന്നതുമായ ഒരു ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിലാണു് ഞാൻ കൃതജ്ഞതയുടെ ദുർവ്വഹമായ കർത്തവ്യവുമായി നിൽക്കുന്നതെന്നോർക്കുമ്പോൾ എന്റെ തൂലിക കേവലം അശക്തമായും എന്റെഭാഷ അപര്യാപ്തമായും ഭവിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകളല്ലാതെ മറൊന്നും കൃതജ്ഞതയുടെപേരിൽ എനിക്കു് സമർപ്പിക്കുവാനില്ല.

"ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ ദീപമാകുന്നു; എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല" എന്നും "സത്യത്തെയും സമാധാനത്തെയുമാത്രം സ്നേഹിച്ചുകൊൾവിൻ" എന്നും ഉള്ള വചനങ്ങളാൽ ആരു് ദീപികയ്ക്കു് ആവേശവും ആദർശവും നൽകിയോ ആ പരമകാരുണികന്റെ പരിലാളനമാത്രമാണു്, ദീപികയുടെ ജനനത്തിനും, ജനനംമുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള ക്രമപ്രവൃദ്ധകമായ അതിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും അടിസ്ഥാനം. കർമ്മലീത്താ സന്യാസസഭക്കാരുടെ സർവ്വവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പരിരക്ഷ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കർമ്മലനാഥയായ അമലോത്ഭവ കന്യകാമറിയത്തിന്റെയും, ദീപികയുടെ പ്രത്യേക സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായ വി. യൌസേപ്പു്, വി. ഫ്രാൻസീസ്സാലസ് എന്നിവരുടേയും അനുസ്യൂതമായ സഹായങ്ങൾ ദീപികയ്ക്കു് എന്നും ലഭിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നിട്ടുള്ളതു്. ഈ പരിലാളന ദീപികയ്ക്കെന്നപോലെ അവളുടെ ബന്ധുക്കൾക്കും മേലിലും ഉണ്ടാകട്ടെ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിപുരുഷനും കത്തോലിക്കസഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനും ലോകത്തിലെ ധാർമ്മികസാമ്രാട്ടുമായ പരിശുദ്ധ പാപ്പാമാരുടെ ആശിസ്സുകളാൽ ദീപിക അനുഗ്രഹീതയാണ്. 11-ാം പീയൂസ് മുതൽ പാപ്പാ ദീപികയുടെ സേവനങ്ങളെ അഭിനന്ദിച്ചു ആശിസ്സുനൽകി. ഇന്നു സമാധാനത്തിന്റെ സമ്രാട്ടായി വാഴുന്ന 12-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പയും അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ ദീപികയ്ക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. പരമാധ്യക്ഷപദത്തിൽനിന്നുള്ള അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കും ആശിസ്സുകൾക്കും ദീപിക എന്നെന്നും കടപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെനേരെ ദീപികയ്ക്കുള്ള ഹൃദയംഗമമായ ഭക്തിബഹുമാനാദരങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഈ അവസരം ഞാൻ വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ദീപികയുടെ പരിക്കാരികളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം കല്പിച്ചുവഹിച്ചു് അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച ശ്രീമൂലത്തിരുനാൾ മഹാരാജാതിരുമനസ്സിലെ കാരുണ്യം ദീപികയ്ക്കു് ഒരു വൻ നേട്ടമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും രാജാക്കന്മാരും രാജകുടുംബാംഗങ്ങളും, ഗവർമ്മെണ്ടുകളും, അധികാരസ്ഥാനങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള ആദരവിലും വിധേയത്തത്തിലും അദ്വിതീയസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ദീപികയോടു് എപ്പോഴും വാത്സല്യമനോഭാവമാണു് പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കേരളത്തിലെ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ദീപികയുടെ നിലനില്പിലും വളർച്ചയിലും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന താല്പര്യവും ദീപികയ്ക്കു് വലിയ പ്രോത്സാഹനമാണു്. ഈ അരുപതു സംവത്സരക്കാലത്തിനിടയിൽ കേരളകത്തോലിക്കാസഭാധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്നിട്ടുള്ളവരും, ഇപ്പോൾ സഭാഭരണം പ്രശംസനീയമായി നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ വന്ദ്യതിരുമേനിമാരും ദീപികാസ്ഥാപനം സന്ദർശിച്ചും നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയും, അനുമോദനസന്ദേശങ്ങൾ തന്നും, ദീപികയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കേരളത്തിനു പുറമേയുള്ള വന്ദ്യവൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും, കേരളത്തിനകത്തും പുറമേയുമുള്ള വന്ദ്യവൈദികരും ഈ ശുഭാവസരത്തിൽ ദീപികയുടെ ഭാഗ്യഭദ്രങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഭാവുകങ്ങളിൽ പൊതിയുന്നു. ജാതിമതഭേദചിന്തകൾകൊണ്ടു് സങ്കുചിതമായ ഒരു മനോഭാവം ദീപിക പുലർത്തിയിട്ടില്ല; പുലർത്തുന്നതുമല്ല. പൊതുജനസേവനവും രാജ്യസേവനവുമാണ് അവളുടെ ലക്ഷ്യം. സത്സമുദായത്തിനു ദീപികയുടെ സ്വാധീനശക്തി എന്നും സഹായകമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ നിലയിൽമാത്രം വർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ദീപിക ഏകാലത്തും എല്ലാവരുടേയും സ്നേഹപാത്രമായിരുന്നു. കാലത്തിന്റെ പരീക്ഷണങ്കഴിഞ്ഞു് ഉറപ്പുനിന്നിട്ടുള്ള സത്സമുദായസ്നേഹത്തിന്റെ പിൻബലത്തിൽ ദീപിക അവളുടെ ഏറ്റം ഉത്തമമായ സേവനങ്ങൾ ജഗൽപിതാവിന്റെ കരുണയാൽ തുടരുന്നതാണെന്നു് പത്രബന്ധുക്കൾക്കു് ഉറപ്പുനൽകാനും ഇപ്രയവസരത്തിൽ സന്തോഷമുണ്ട്.

ഒരു വർത്തമാനപത്രത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനുള്ള കേളം ഇപ്പോഴും എത്രമാത്രമെന്നു് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. അനുഭവമുള്ള മുൻപുകാര്യസ്ഥന്മാർ, വർത്തമാനകർത്താക്കൾ, ലേഖകന്മാരുമെല്ലാം ഏറ്റവും വിരളമായിരുന്ന കാലത്തു് ഒരു വർത്തമാനപത്രം ആരംഭിക്കുന്നതു തൃണത്തിനുള്ള നൈരന്തര്യവും സേവനത്തിലുള്ള താല്പര്യവും കൊണ്ടുമാത്രമാണ്. കർമ്മലീത്താ സന്യാസസഭാംഗങ്ങൾ സേവനത്തിനും ത്യാഗത്തിനും സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണ്. അവർ ആദ്യം മുതലേ ദീപികയുടെ നടത്തിപ്പിനുണ്ടായിരുന്നു. ത്യാഗം സഹിച്ചുപോന്നു. ത്യാഗം വഹിച്ചുള്ള സേവനത്തിന്റെ വഴിയിൽ ദീപിക പുരോഗമിച്ചു് പ്രതിദിനം ഓരോ ഘട്ടങ്ങളും വളരുകയും അവ വളർച്ചയുടെ അനുസന്ധേക്ഷിതമെന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ ജനനസ്ഥലമായ കോട്ടയത്തേക്കു 8 കൊല്ലം മുൻപു സ്ഥലം മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇന്നു സാധാരണഗതിയിൽത്തന്നെ ഒരു പ്രതിദിനപത്രപ്രസിദ്ധീകരണത്തിനുള്ള പ്രയാസങ്ങൾ സാമാന്യമൊന്നുമല്ല. സാമാ

ന്യലോകത്തിനു മനസ്സിലാകുന്നവയും അവർക്കു അജ്ഞാതങ്ങളായവയുമായ അനേകം കർത്തവ്യങ്ങൾ പല രൂപങ്ങളിൽ, പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും ദീപികയുടെ പ്രവർത്തകന്മാർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ദീപികയുടെ പ്രവർത്തകരും ഉടമസ്ഥരുമായ സന്ന്യാസസഭാംഗങ്ങൾക്കു 60 സംവത്സരം മുൻപു ഈ ഉദ്യമത്തിനു ഏതൊരാദർശം പ്രേരകമായിരുന്നോ ആ ആദർശത്തിലുള്ള ദൃഢമായ വിശ്വാസവും സ്നേഹനിർഭരമായ ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനവും ദീപികയുടെ പ്രവർത്തനത്തിനു ജീവനും പ്രേരണയുമായി നിലകൊള്ളുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു പത്രം പൊതുജനാഭിരുചിയെ ആദരിച്ചുപോകുവാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണു്. വ്യക്തികളുടെ സ്വാർത്ഥരഹിതമായ അഭിലാഷങ്ങളേക്കാൾ പൊതുജനാഭിലാഷങ്ങളാണു് പത്രങ്ങൾക്കു് ആദരിക്കുവാനുള്ളതു്. ഗവർമ്മെന്റുകളുടെ നയത്തെ വിമർശിക്കുകയും പത്രങ്ങളുടെ ധർമ്മമാണു്. ഒരു സമുദായത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം വാദിക്കുവാൻ കടപ്പാടുള്ള ഒരു പത്രത്തിനു് ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രയാസങ്ങൾ വർദ്ധിക്കയും ചെയ്യാവുന്നതാണു്. ന്യായപരിധിക്കുള്ളിനിന്നും നിഷ്പക്ഷമായും ഗവർമ്മെന്റിന്റെ നയത്തെ ദീപിക വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ കൃത്യം ഗവർമ്മെന്റിനു് ഈ പത്രത്തിന്റെ നേരെയുള്ള മനോഭാവത്തിനു് ഒരിക്കലും ഭംഗംവരുത്തിയിട്ടില്ല. ഗവർമ്മെന്റിനു് ദീപികയുടെനേരെയുള്ള മനോഭാവത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്ന സന്ദേശമാണു് ദിവാൻ സർ സി പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ അവർകൾ ഈ ജൂബിലി വിശേഷാൽ പ്രതിക്കയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇതിലേയ്ക്കു് സർ സി പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ അവർകൾക്കു് ഹൃദയപൂർവ്വമായ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഈയവസരം ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കേരളത്തിലെ മഹാന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാർ ആരംഭകാലം മുതലേ ദീപികയുടെ ഉൽക്കർഷത്തിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരാണു്. രാജതന്ത്രജ്ഞന്മാരായും, മഹാപണ്ഡിതന്മാരായും വിശ്രുതി നേടിയ നിരവധി മഹത്തുക്കൾ ദീപികയുടെ ലേഖകന്മാരായിരുന്നുവെന്നു പറയുവാൻ അതിയായി അഭിമാനവും സന്തോഷവുമുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയുള്ള മഹത്തുക്കളുടെ ലേഖനസഹായങ്ങൾ ദീപികയുടെ മഹത്വത്തിനും പുരോഗമനത്തിനും ആധാരമാണു്. അതേപ്രകാരംതന്നെ ആദ്യംമുതലേ പ്രതിഭാശാലികളും പണ്ഡിതന്മാരും ഉത്സാഹവാന്മാരുമായ പത്രാധിപന്മാർ ദീപികയുടെ പ്രസാധകത്വം നിർവഹിച്ചുപോരുന്നു. ഇന്നുനിമിഷംതോറും നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചു പ്രതിദിന പ്രസിദ്ധീകരണം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പത്രാധിപസമിതിയുടെ ആത്മാർത്ഥത അടുത്തുകണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എനിക്കു ആ സേവനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യവും അതാണെന്നും അതു പത്രത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു എത്രമാത്രം സഹായമാണെന്നും അറിയാവുന്നതാണു്.

മുടങ്ങിയകാലംകൊണ്ടു പ്രതിദിന പത്രപ്രവർത്തനരീതി അകപ്പാടെ ഒരു പരിവർത്തന വിധേയമാകുകയും ആ പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്ന ഘടകങ്ങളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും സംഖ്യ ഗണ്യമായി വർദ്ധിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. പത്രാധിപസമിതിയെന്നപോലെ വാർത്തകൾ ശേഖരിച്ചയയ്ക്കുന്ന പ്രതിനിധികളും, കമ്പോസിറ്റർ, അച്ചടി, വിതരണം മുതലായ ജോലികൾനിർവ്വഹിക്കുന്ന ജോലിക്കാരും, പത്രസംബന്ധമായി വൈഷമ്യമേറിയ അഫീസുകാര്യങ്ങൾ യഥാവിധി നടത്തിക്കേണ്ടുപോരുന്ന ക്ലർക്കന്മാരും, പത്രവിതരണംനടത്തുന്ന ഏജന്റന്മാരും, മാന്യവരിക്കാരും, ആത്മാർത്ഥതയുടെ പൂർണ്ണതയിൽ നൽകുന്ന സഹകരണമില്ലെങ്കിൽ ഏതൊരു പ്രതിദിനത്തിന്റെയും ഗതി അവതാളത്തിലാകുന്നതാണു്. ദീപികയോടുള്ള നിഷ്ക്കളങ്ക സ്നേഹമാണു് ഈ ഘടകങ്ങളേയും വ്യക്തികളേയും കർമ്മോന്മുഖരാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു അവരുമായി ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ടു്. അവരോടു ദീപികാപ്രവർത്തകന്മാർക്കുള്ള അഗാധമായ കൃതജ്ഞത ഈ ശുഭാവസരത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. മേൽപറയപ്പെട്ട എല്ലാവരും അവരുടെ സഹകരണം കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിലെപ്പോലെ തുടർന്നു നൽകുമെങ്കിൽ ദീപിക സമുന്നതസ്ഥാനം ഇനിയും ദീപികയ്ക്കു് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്.

ദീപികാമിത്രങ്ങളായ പൊതുജനങ്ങളോടുള്ള കടപ്പാടു വളരെ വലുതാണു്. ദീപിക അവരുടേതാണു്; അവർ ദീപികയ്ക്കുള്ളവരുമാണു്. ഈ ഐക്യബോധവും ആ ബോധത്തിൽനിന്നുള്ള സ്നേഹബന്ധവുമാണു ദീപികാപ്രവർത്തനത്തെ ആനന്ദപ്രദമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ വിഭിന്നദൃഷ്ടികൾ പല ന്യൂനതകളും കണ്ടുപിടിക്കും. പലതിലും കുറവുകളുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ പൊതുജനനന്മയേയും സത്യത്തെയും അവഗണിച്ചു ഒരിക്കലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ള ആത്മബോധം ദീപികയെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ബോധം എല്ലാ പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളേയും തരണംചെയ്യുന്നതിനു ദീപികയ്ക്കു സഹായമാണു്. ദീർഘകാലത്തെ സേവനചരിത്രം ദർശിക്കുന്ന മഹാജനങ്ങൾ ദീപികയുടെ ലക്ഷ്യവും ആ ലക്ഷ്യത്തെമാത്രം മുൻനിറുത്തിയുള്ള അചഞ്ചലമായ ഗതിയും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണു ഹൃദയപൂർവ്വം ഞങ്ങളോടു സഹകരിച്ചുപോരുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾ സദാ സ്മരിക്കുന്നുണ്ടു്. പൊതുജനങ്ങളുടെ ഹൃദയപൂർവ്വമുള്ള പ്രോത്സാഹനം ദീപികയുടെ പ്രവർത്തനവിജയത്തിനു ഇക്കഴിഞ്ഞ അറുപതു സംവത്സരകാലം എപ്രകാരം അടിസ്ഥാനമായിരുന്നുവോ അതേപ്രകാരം ആ പ്രോത്സാഹനം മേലിലും ഉണ്ടാകണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും അതിനു എന്നാളും അർഹരായിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ആവുംവണ്ണം പരിശ്രമിക്കുന്നതാണെന്നു ഉറപ്പുപറഞ്ഞുകൊണ്ടും ജാതിമതവ്യത്യാസമില്ലാതെ ദീപികാമിത്രങ്ങളായിരിക്കുന്ന മഹാജനങ്ങൾ ഓരോരുത്തരോടും ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ദീപികയുടെ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തി വിശേഷാൽപ്രതി ഏറ്റവും ആകർഷണീയവും ഈ ശുഭാവസരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിനനുയോജ്യവുമായ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണമാക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ കഴിവുള്ളശ്രമങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. പ്രതിദിനപ്പത്രപ്രസിദ്ധീകരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു ഇങ്ങനെയൊരു പ്രസിദ്ധീകരണം തയ്യാറാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയാസങ്ങൾ ഒട്ടുവളരെയാണു്. അതിനാൽ വിശേഷാൽപ്രതി ഭാരവാഹികൾ ആശിച്ചതരത്തിൽ ഉയരുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ക്ഷമാപണത്തോടെ ഏവരേയും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വിശേഷാൽപ്രതി സജ്ജമാക്കുന്നതിനു ലഭിച്ച മുടങ്ങിയസമയത്തിനുള്ളിൽ ഇതുമെങ്കിലും സാധിക്കുന്നതിനു സഹായിച്ചിട്ടുള്ള ലേഖകന്മാരോടും പരസ്യങ്ങൾതന്നു സഹായിച്ചിട്ടുള്ള മിത്രങ്ങളോടും ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ടും എല്ലാവർക്കും സർവ്വശക്തനായദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹമുണ്ടാകുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ഈ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തി വിശേഷാൽപ്രതി വിനീതപൂർവ്വം സജ്ജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഫാ: ശാംപ്പാർ സി. ഡി.
മാനേജിംഗ്
എഡിറ്റർ

ദീപികാഫീസ്,
കോട്ടയം
29-6-1947

സന്ദേശങ്ങൾ.

Apostolic Delegation
of the East Indies.
24712/47. Bangalore,
17. Palace Road.
March 18, 1947

Dear Rev. Father,

In reply to your letter of the 4th inst. about the Diamond Jubilee of "The Deepika," I do endorse the messages of the Malabar Hierarchy.

With cordial greetings and blessing, I remain.

Yours devotedly
+ Peter P. Kierkels,
Apostolic Delegate.

To, Rev. Fr. Shabor C. D.,
Managing Editor,
The Deepika,
Kottayam.

The Most Rev. Augustine Kandathil D. D.,
Archbishop of Ernakulam.

Archbishop's Hous,
Ernakulam.
8th. March 1947

പ്രിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചാ,

ദീപികയുടെ വജ്റ ജൂബിലി പ്രമാണിച്ച് ഒരു വിശേഷാൽപ്രതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ പഴക്കവും അവ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സേവനവും പൊതുജനങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം ഉപകരിക്കുമെന്നാണു നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷ. അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ സാഹചര്യങ്ങളെ തരണംചെയ്തു "ദീപിക" ആധുനിക സ്ഥിതിയിലെത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളതു കർമ്മലീത്താസഭയുടെ ഒരു വലിയ നേട്ടമാണു്. തിരുസ്സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനുംവേണ്ടിയുള്ള ദീപികയുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ വിജയശ്രീലാളിതമായിത്തീരട്ടെ എന്നുള്ളതാണു ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തിയാഘോഷിക്കുന്ന ദീപികയ്ക്കുള്ള നമ്മുടെ ആശംസ. ഒരു കത്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ കുരിശും മോതിരവും ബലി ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറാണെന്നു പതിനൊന്നാംപീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ പ്രചരണത്തിനായി ദീപികയുടെ പ്രണേതാക്കൾ ചെയ്യുന്ന ത്യാഗങ്ങൾ എത്രയും പ്രശംസനീയംതന്നെ. ദൈവം ദീപികയുടെ പരിശ്രമങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന ആശംസയോടുകൂടെ ദീപികയേയും അതിന്റെ പത്രാധിപസമിതിയേയും നാം ഹൃദയപൂർവ്വം ആശീർവ്വദിക്കുന്നു.

എന്നു് എറണാകുളം അതിരൂപതാസനാരൂനയിൽനിന്നു

+ Augustin Kandathil,
എറണാകുളം രൂപതാപ്രോലിത്താ.

To, Rev. Fr. Shabor C. D.,
Managing Editor,
The Deepika,
Kottayam.

The Most Rev. Dr. Mar Ivanios,
O.I.C, M.A.
Archbishop of Trivandrum.

Archbishop's House,
Trivandrum.
7th March 1947

Dear Rev. Father,

The occasion of the celebration of the Diamond Jubilee of "The Deepika" has given us the opportunity to write to Convey to the Syrian Carmelite Congregation our sincere congratulations and the expression of our appreciation of the meritorious service which this Religious Congregation has throughout its history and especially through the agency of "The Deepika" rendered to the Catholic Church in Malabar as well as to all communities of people by the broad-minded advocacy of righteous causes in the country. "The Deepika" has done much to educate public opinion along right lines of social progress and moral advancement.

We convey our sincere blessings on this occasion to "The Deepika."

Yours in our Blessed Lord,
+ Mar Ivanios,
Archbishop of Trivandrum.

Rev. Fr. Shabor C. D.,
Managing Editor,
"The Deepika",
Kottayam.

Mgr. Joseph Attipetty,
Archbishop of Verapoly,
A. No. 6235/47/v.

Latin Archbishop's House,
Ernakulam.
28th March 1947

Rev. and dear Father,

I am very happy to know that the Diamond Jubilee of the "Deepika" is about to be celebrated. For the past several decades, it is well-known, the paper has rendered great service-religious, political and social- to the Catholic Community of Malabar as well as to the general public. As a Catholic paper it has been fulfilling its mission meritoriously and efficiently. I wish the Deepika all success in future, and most cordially bless the paper and all those associated with its working.

Yours devotedly in Xt.
+ Joseph Attipetty,
Archbishop of Verapoly.

To, The Managing Editor,
The Deepika,
Kottayam.

Archbishop's House
2 Armenian Street
Madras, 1.
Camp Yercaud 9th March 1947

Dear & Rev. Father,

It gives me great pleasure to send youmy special blessing and my very best wishes on the occasion of the Diamond Jubilee of your daily paper 'The Deepika' Not knowing Malayalam it has not been possible for me to follow your paper.

But I have heard of its good work and I congratulate you for what you have done in the past and wish you a still more prosperous future.

There is one thing which I have in common with your paper and it is that I was born in 1887 the year the paper started its publication.

Wishing you and your staff God's choicest blessings,

I remain,
Yours devotedly,
Archbishop of Madras.

The Managing Editor,
The Deepika,
Kottayam.

Bishop's House
Changanacherry.
26-6-47

The Rt Rev. Mar James Kalacherry, Ph.D.D D
Bishop of Changanacherry.

ബ. പ്രിയ അച്ചാ,

അറുപതുസംവത്സരക്കാലമായി സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും രാജ്യത്തിനുംവേണ്ടി ദീപിക അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സേവനങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള അഭിനന്ദനം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ അവസരം നാം വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പത്രങ്ങളും അച്ചടിശാലകളും ദുർല്ലഭമായിരുന്ന കാലത്തു ആരംഭിച്ചു് പടിപടിയായി വളർന്നു് ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്ന പൂർണ്ണിയോടുകൂടിയ ഒരു പ്രതിദിനപത്രമായിരിക്കുന്ന ദീപികയുടെ നടത്തിപ്പിനു ഭാരവാഹികൾ വഹിച്ചിട്ടുള്ള ത്യാഗം വലുതാണെന്നു അനുസ്മരിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹീതവും ഫലപ്രദവുമായ സേവനമാണു ദീപിക നിർവഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ സേവനം ഒരിയ്ക്കലും വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.ത്യാഗപൂർവ്വമായ സേവനം നിർവഹിച്ചതിന്റെ പരിണതഫലമായ കൃതാർത്ഥതയ്ക്കു ദീപികാഭാരവാഹികൾക്കുവകാശമുണ്ടു്. അതിനാൽ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തിയാഘോഷം ദീപികാഭാരവാഹികൾക്കു ഏറ്റവും ആനന്ദപ്രദമാണെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ സന്തോഷത്തിൽ ഹൃദയപൂർവ്വം പങ്കുകൊള്ളുകയും ഭാരവാഹികളെ ആശീർവദിക്കുകയും പത്രപ്രവർത്തനവൈഷമ്യങ്ങളെല്ലാം തരണം ചെയ്തു ദീപിക പുരോഗമിക്കുവാൻ ദൈവാനുഗ്രഹമുണ്ടാകുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നു് ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാസനമനയിൽനിന്നു്

+ James Kalacherry
Bishop of Changanacherry.

To. Rev. Fr. Shabor T O. C. D.
Managin Editor,
The Deepika,
Kottayam.

The Catholic Bishop's House,
Kottayam, 26th June, 1947.

Rev. and dear Father,

It is with great pleasure that I hear the Deepika is going to publish a special number in commemoration of its Diomond Jubilee. It is a long life in deed for a Paper. As I boy, I did not even know the journal. I began to know it only since 1907 and it was perhaps the only Paper that I read It gave substantial news and view to Catholics in our country. During this period of the past 60 years, the power the press has been growing steadily in our country too; and we all realise the influence a Daily Paper can wield. In fact, it is the duty of News Papers to give correct news, correct views and thus create and represent public opinion, correctly The Deepika has come close to me since some 8 or 9 years, with its shifts from Mannanam to Kottayam. and my interest in it grew more ever since.

The Carmelite Syrian congregation has to be congratulated in ihis work as in so many others for the good of the country. I extend to the worthy congregation my heritelt congratulations and wish that they may, by means of the Deepika, do greater service to the Catholic Church and to the people of Travancore

In these my feelings and good wishes His Lordship, Rt. Rev Dr. Thomas Tharayil, my Bishop-Coadjutor also joins. With our united blessings to the Paper, its Staff, its readers and all connected with it, I remain,

Yours devotedly in the S. H. of Jesus,
+ Alexander
Bishop of Kottayam.

To Rev. Fr. Shabor, C D.,
Managing Editor,
"Deepika" Kottayam.

Bishop's House,
Cochin,
No. 701/47 April 15-1947

Dear Sir,

I am informed that your paper is celebrating this year the golden jubilee of its first publication.

I am very glad to congratulate you and your staff for this long period of usefull work

I wish you all success in future and I pray Almighty God to bless you.

Yours sincerely in C. D.
+ J Alvernaz
Bishop of Cochin.

The Managing Editor
of the "Deepika"
Kottayam.

Bishop's House,
Tuticorin, 9th March 1947.

Pax Christi,

Dear Rev. Father,

It affords me very great pleasure to add my word of hearty congratulation to the Deepika on the completion of its 60 years of splendid Service for the cause of Church and Country.

True to its name, it has dispelled darkness and brought light amidst encircling gloom.

It will not be out of place, if I quote the telling words of Leo XIII.

"The godless press has destroyed Christian Society– Good papers must be founded and circulated and in them lies must be energetically defeated and truth defended.– In these days people form their opinions and regulate their lives almost entirely by their daily reading of Newspapers. Among the best means for the defence of religion there is none more efficacious & more suited to the present time than that which consists in meeting the Press by the Press and thus frustrating the enemis of religion."

That is preciselly what Deepika has been doing for the last three score years

What the pioneers served in tears you reap in joy.

Let us thank God for the past manifold favours, let us rejoice for the present prosperity and let us hope for the best for future.

Proficiat– floreat–crescat– ad multos annos!

Yours devotedly in Corde Jesu,
+ Francis T. Roche S J,
Bishop of Tuticorin.

Rev. Fr. Shabor C. D
Managing Editor,
The Deepika,
Kottayam.

Rt. Rev. Jerome Fernandez
Bishop of Quilon.
No 4372/47.

Bishop's House,
Quilon, (S India)
14th March 1947.

Dear, Rev. Managing Editor,

I am very pleased to be informed of the coming Diamond Jubilee of the Deepika. Completion of 60 years of existence is no small event in the life of a paper as in that of a man; and it is but befitting that you review with a certain amount of pardonable self–complacency the progressive evolution the Deepika has gone through during the past three scores of years of its life and the great work it has accomplished within that time.

Indeed, the Deepika has great reasons to render sincere thanks to God Almighty for its grand record of praiseworthy achievements whether religious or social or political, and I most willingly join you in your thank-offering to God for all His mercies and pray that the Deepika may have a very long lease of journalistic life as a bold and courageous defender of Faith, a true shining torch of human freedom and Christian civilization, as a sure Catholic guide in matters social and political and as a staunch supporter of all interests vital to all Catholic communities of the land

Blessing you and the whole staff of the Deepika most cordially,

I remain,
Yours devotedly in J. & M,
+ Jerome Fernandez,
Bishop of Quilon.

The Managing Editor,
The Deepika,
Kottayam.

Bishop of Kottar
Bishop's House
Nagercoil, March, 14, 1947.
(S Travancore, S India)

Rev and dear Father,

I am very glad to be informed of the forthcoming Diamond Jubilee of The Deepika, which is proposed to be celebrated with a special number. The event certainly is a landmark, showing an important stage in the life of the paper; and I am gladly sending this short message to congratulate you and all your associates on the success of the paper in its varied life, its many sided activities, and the splendid service it has been rendering to the Catholics of Malabar for this long duration of sixty years.

Dissemination of truth is the highest conception of good Journalism, and The Deepika has been second to none in this ideal. May The Deepika long continue to instruct and entertain a yet wider circle of readers and remain a noteworthy contribution to the citizens of Malabar.

With cordial blessings on The Deepika, and on those who are responsible for its management and production,

Yours devotedly in C. J.
+ T. R. Agniswami S J.
Bishop of Kottar.

The Managing Editor,
The Deepika,
Kottayam

Mgr. George Alapatt, Ph. D., D. D.,
Bishop of Trichur.

Bishop's House,
Trichur, (S India)
11th March 1947

Dear Rev. Fr.,

It gives me very great pleasure to learn that you intend to commemorate the auspicious occasion of the Diamond Jubilee of the Deepika by bringing out a Special Number. All those concerned in the management of the Deepika for the past Sixty years have every reason to be proud of the services it has rendered in the religious, political and social spheres.

Great and noble indeed is the work you have done in the past; but greater still is the work that remains to be done. For, now more than ever before, we have to make our voice heard by others, in defence of truth and justice. So it is well to take advantage of the Jubliee celebrations to take stock of the progress so far made and to prepare plans for a brighter future.

True to its ideal and name, may Deepika

continue to shed its rays of Light all over Kerala. With the glorious past before us we may confidently hope that the Deepika will render still greater service to God & Country "ad multos multosque annos."

With this wish and hope most cordially do voke God's choicest blessings on the Jubilee celebrations and particularly on you and your numerous collaborators.

I remain,
Yours sincerely in J C.
+ George Alapatt,
Bishop of Trichur.

The Rev. Managing Editor,
The Deepika,
Kottayam, Travancore.

Bishop's House,
Nellore,
Br. India.
March 17, 1947

Dear Rev. Father,

I offer you my most cordial congratulations on the occasion of the Diamond Jubilee of the Deepika. Splendid work has been done during these sixty years in the service of God and of the Church. The Kerala Catholics have all reason to be proud of the Deepika which has served them so well in the religious, social and political spheres in spite of difficult circumstances. May "The Deepika" continue its splendid apostolic work for many more years; may it ever flourish more and more, and may the number of subscribers ever increase.

With a large blessing on the staff and the subscribers I remain

Yours very devotedly in Christ
+ W. Bouter.
Bishop of Nellore.

To
The Managing Editor,
"The Deepika."
Kottayam
Travancore.

Bishop's House,
Coimbatore,
19th March 1947

Dear Rev. Father,

That the Deepika is attaining its 60th Birthday is a very welcome and gladsome news. I am also glad to know that you are not going to let the day pass without giving it its well merited honour. May the Deepika which has had such a glorius past, continue, true to its name, to be a Burning Lamp, a real Light House bringing the light of Catholic doctrine to bear on all the problems, political, social and moral, of modern life; may it prove a very powerful asset to radiate Christ and diffuse His saving doctrine all round. May it take its bold stand against the tide of false and subversive propaganda that is sweeping over India with ever increasing rapidity.

With my blessings for the success of your jubilee celebrations,

I am,
Yours devotedly in Xt.,
+ A. Oubagaraswamy,
Bishop of of Coimbatore.

To
The Editor,
The Deepika,
Kottayam.

The Most Rev. Joseph Mar Severios
Ad. Apostolic of Tiruvalla
Little Flower Mount,
Tiruvalla, Travancore,
S, India.

No 105/47. 12th March 1947.

Dear Rev Father,

Certainly it is a unique event in the history of journalism in Kerala to celebrate a Diamond Jubilee. Deepika is privileged to do so, and this is sufficient evidence to show that it has been true to its vocation. This occasion deserves a commemoration by issuing a special number, and I congratulate you on your endeavour to do so I wish you every success.

I remain,
Yours in our Blessed Lord,
+ Mar Severios

The Rev Fr. Editor,
"Deepika"
Kottayam.

Arch-bishop's House,
Bombay 1.
March 13th 1947

Dear Rev. Father,

I have received your letter of March 4th. I am very glad of the opportunity of being able to associate myself with the Diamond Jubilee of "The Deepika". The Press today is one of the principal means of spreading the message of good tidings, and it is certainly a splendid record to have been doing so for the last 60 years. I have the happiest memories of my visit to "The Deepika" offices last December, and very gladly bless all associated with this noble work.

Your devoted servant in Deo.,
+ V. Gracias,
Bishop Auxiliary.

The Managing Editor,
"The Deepika"
Kottayam.

Bishop's House, Good Shepherd
Kottayam.
28th June 1947.

Dear Rev. Father,

I am glad to learn that you are bringing out a special number of the Deepika in commemoration of its Sixtieth Birthday. It is my wish and prayer that your esteemed paper may continue to defend the cause of God and man as it has done in the past also in the years to

come. It is a great service you can dor in the interests of humanity still in the throes of a New Order which is yet to be born. And may your paper realize this ideal

With kindest regards and cordial blessings,

Yours sincerely
+ B. Arrana O. C. D.
Adm. Apost. of Vijayapuram

The Deepika
Kottayam.

Bishop's House
Bangalore,
10-3-47.

Dear Rev. Father,

I received your letter addressed to Bishop Thomas. But Mgr. Thomas still in U. S. A. & I hope he will return before Easter. I am very happy to hear that the Deepika will celebrate its Diamond Jubilee. It is needless for me to enumerate the good that this paper has done all over, and specially in Malabar. During these days Deepika has been shedding its bustie and encouraging the Catholics to be steadfast in their faith to God and also in their loyalty to their earthly sovereign without compromising their fundamental rights.

With best wishes to you,
Yours sincerely,
F. Noronha
Administrator
of Bangalore Diocese.

Prior General's House,
Monastery Road,
Ernakulam,
S. India.

Ernakulam,
6-5-1947.

പ്രിയ ബ. അച്ചാ,

"ദീപിക"യുടെ ഷഷ്ടിപൂർത്തിയിൽ ഹൃദയപൂർവ്വം സന്തോഷിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ എന്നല്ല ഇൻഡ്യയിൽതന്നെയും 60-ങ്കൽ എത്തിയിട്ടുള്ള പത്രങ്ങൾ നന്നെ ചുരുക്കമായിരിക്കണം.

സത്യത്തിനും നീതിക്കും വേണ്ടിയാണ് പത്രങ്ങൾ നിലകൊള്ളേണ്ടതു്. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ അവ അജ്ഞാനത്തിന്റെയും അനീതിയുടെയും മദ്ധ്യേ മഹത്തായ ലോകസേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. പല ഞെരുക്കങ്ങൾ സഹിച്ചും പല രോടും ധർമ്മസമരം നടത്തിയും പല പ്രലോഭനങ്ങളോടെതിർത്തും വേണം ഇതു സാധിക്കുക. ഉൽകൃഷ്ടമായ ഈ ആദർശത്തോടുകൂടി രാജ്യത്തും സമുദായത്തിലും യഥാശക്തി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് ഇന്നു് ദീപികയ്ക്കു് അഭിമാനിക്കാവുന്നതത്രെ. ഇതിൽ മറ്റുള്ളവരോടുകൂടി ഞാനും ദീപികയെ അനുമോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഭാവിയിലും മേല്ക്കുമേൽ ശോഭനവും വിജയകരവുമായ പ്രവർത്തനം "ദീപിക"ക്കുകൈവരട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നു് എ. ഗ്രേ.
Fr. Vincent, T. O. C. D.
Prior General.

St. Joseph's College
Teppakulam P. O. Trichinopoly
29th May 1947.

Camp/Kodaikanal.

Dear Father Editor,

I am most happy to associate myself with your many friends and admirers in congratulating "The Deepika" on its completing 60 years yoeman service in the cause of God and country. Sixty years of Catholic action through a Catholic paper is a feat that the great Apostle would be proud of since it has been said that if St. Paul were to live in our times he would have started a Catholic paper. I congratulate you most heartly on the excellent work which "The Deepika" has been doing unremitlingly for so many years, and on the many victories won through its instrumentality in the social, political and religious spheres. And it is my earnest prayer that it may go on from strength to strength, shedding its stimulating rays over an over wider field in the Great cause of Truth, especially in these times when the forces of evil menace the world. But as the great Catholic writer, Louis Venillot, very aptly said: "True, the world of evil is powerful but God is there to check it; the world of good is weak but God is there to support and strengthen it; and truth is ever vanquished except when it is abandoned." "The Deepika" will never abandon it.

Fr. Carty, S. J.

BHAKTIVILAS
TRIVANDRUM.
15th June 1947.

Dear Sir,

I am glad to learn that the "Deepika" Newspaper is publishing a Souvenir on the completion of its sixtieth year and I have great pleasure in conveying to the management my congratulations and my best wishes.

Yours faithfully,

C. P. Ramaswami Iyer.
Dewan of Travancore.

Fr. Shabor C. D.,
Managing Editor,
"Deepika", Kottayam.

Dr. P. J. Thomas,
Economic Adviser,
Finance Department,
Government of India,
New Delhi, 12th May, 1947.

I have great pleasure in tendering my felicitations to the "Deepika" on the occasion of her golden Jubilee.

I began reading the "Deepika" about forty years ago, and at any rate since 1910, I have read nearly every issuc of this paper. If I am

able to express myself tolerably well in my mother tongue, it is to "Deepika" I owe this mostly. I believe many others will say the same with gratitude.

Great changes have come over the newspaper world in India since the "Deepika" began its publication sixty years ago Several daily newspapers which started subsequently in Madras, Calcutta and Bombay have far larger circulation, but more than any of these, the "Deepika" can claim to have stuck to its lofty aims with firmness and equanimity, never swerving from the path of duty laid down for it by its illustrious founders

May the "Deepika" grow from strength to strength in the coming years. Floreat.

P. J. Thomas.

Rashtrapathi J. B. Kripalani's
Message to the Deepika.

Kottayam,
15-3-'47.

"Every Paper must keep the ideal given by Mahatma Gandhi in Journalism. Truth shall be the motto of every Paper that seeks to serve the country. Let The Deepika, which has served the country for 60 Years, continue to do the same."

(Sd.) J. B. Kripalani.

തൊഴുകൈ.

"യെസേബാഭിധ പുണ്യപുരുഷയശ: ശ്രീ നാമസംസ്ഥാപിതേ,
മാന്നാനാക്ഷയയന്ത്രകേ, സുമരുതാമാദ്യാശ്രമേ യോഗിനാം.
നസ്രാണീയജനൈ:, പ്രശാന്തഹൃദയൈർമ്മുദ്രീകൃതം ഭൂയശോ
ഭദ്രാണിപ്രദദാതു പത്രകമിദം ക്രിസ്തോശസ: പ്രാർത്ഥനൈ:

(ദീപികയുടെ രംഗപ്രവേശദിനമായ 1887 ഏപ്രിൽ 15-ാം തീയതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്.)

മാലശേഷവുമേശിടാതിഹ വജ്റജൂബിലിനാൾവരെ-
പ്പാലനം കനിവോടുചെയ്ത പരാപരന്ന നിരാമയം
ചേലണഞ്ഞ കൃതജ്ഞതാസ്തുതി കോർത്തെടുത്ത പവിത്രമാം
മാലയമ്പൊടണച്ചു "ദീപിക"കെ തൊഴുന്ന തുണയ്ക്കണം

(ദീപികയുടെ ഷഷ്ട്യബ്ദ പൂർത്തിദിനത്തിൽ.)

His Highness
Sri Chithira Thirunal Bala Rama Varma
Maharaja of Travancore.

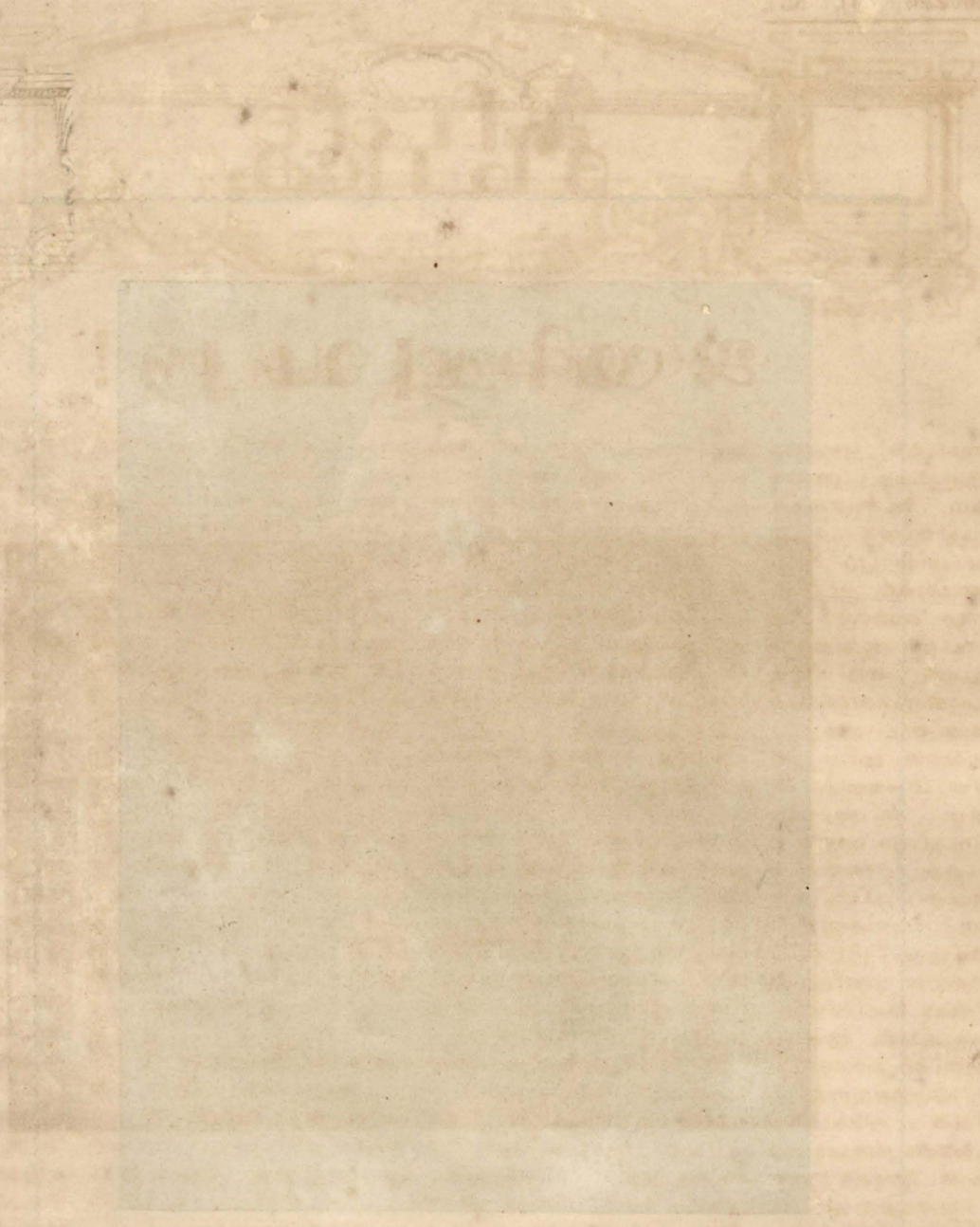

ഫാദർ സൈമൺ സി. ഡി.

ദീപികേ ജയിച്ചാലും!

(കേക)

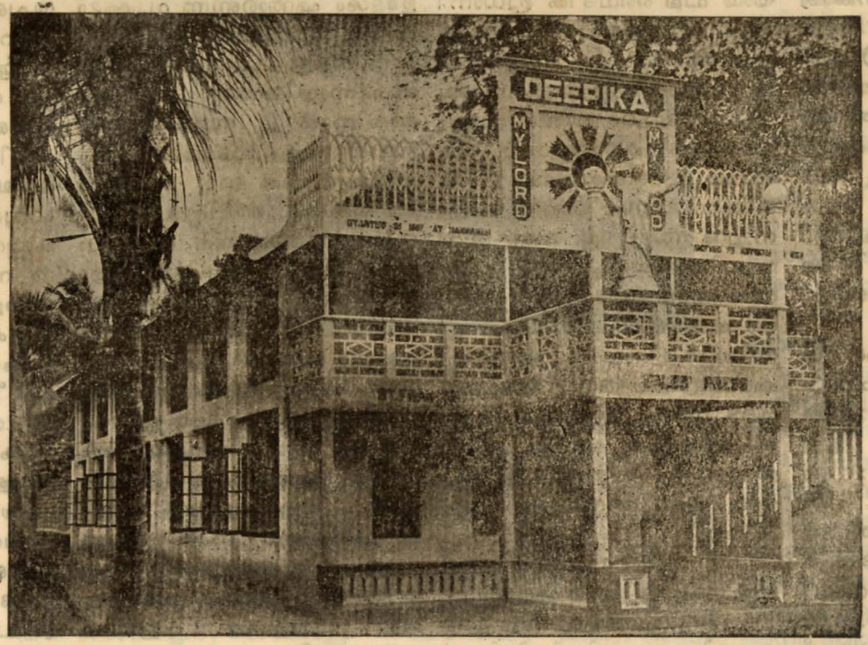

ദീപികേജയിച്ചാലുമൈക്യകേരളത്തിന്റെ
സ്തുപികേ! നിരന്തരദീപ്തിയാലസിച്ചാലും
വാങ്മയമായെന്നുള്ളകായ്പ്പേ സ്മരിക്കാതെ
വങ്മാനമാംനവയുവത്വം വരിച്ചാലും.

ജഗദീശ്വരൻതന്റെകരുണാകടാക്ഷത്താൽ
സുഗമപ്രയാണം നീ തുടർന്നുകഴിച്ചാലും.

കൊടുംതമവിടെയും നിനക്കു ശത്രുഭയം
തട്ടാതെതാങ്ങീടുന്ന കോട്ടയായ് ഭവിച്ചീടും.

വൈദികാദ്ധ്യക്ഷവൃന്ദംചൊരിയു-
മാശിസ്സെന്നു —
മുദിതധൈര്യമേകം പരിചയായീടട്ടെ.

സജ്ജനസഹയോഗം സന്തതം നിനക്കേറും
പ്രജ്ഞയേറീടും നല്ല പ്രത്യുഷമാകട്ടെ.

ആശ്രമസ്ഥർക്കെന്നും നീ ആശ്രമസ്ഥയായ് വാണ
പ്രാശയബുദ്ധിയോടേ അവരെ ശ്രവിക്കുക.

ഗ്രാമീണർക്കെന്നെന്നും നീ ഗ്രാമീണയായ്—
വർത്തിച്ചു
സാമീപ്യസാത്മപ്യത്തോടവരെ ഉയർത്തുക.

പട്ടണവാസികൾക്കു പട്ടണവാസിയായി
ചുറ്റുമുള്ളവരേയുണർത്തുക.

തൊഴിലാളികൾക്കെന്നുംപിഴയാതുള്ളനല്ല
വഴികാട്ടിയായിനിന്നവരേനയിക്കുക.

അധിയേറിക്കഴുന്നുംസാധുജനങ്ങളുടെ
വ്യാധിനീക്കീടുംസുധയായിനീ രാജിക്കുക.

വൈദ്യനു വൈദ്യനായും, ശാസ്ത്രിക്കു—
ശാസ്ത്രിയായും
ഹൃദ്യമായെപ്പോഴുമൊരുപോലായിത്തീരുക.

ആരിലുംലയിക്കേണ്ട, ആരെയുംവെറുക്കേണ്ട
പാരിടം വിണ്ടുനിവർന്നൊന്നുറയ്ക്കുക.

* "മൈലോർഡ് മൈ ഗോഡ്"സന്ദേശം—
റേഡിയോ പ്രസംഗംനീ
മൈലോട്ടുമൈലെന്നാളും കോട്ടയും—
പട്ടണത്തിൽ.

മുഴക്കിക്കൊണ്ടുനിന്റെദിവ്യദൈന്യത്തെ—
വഴി—
പിഴയ്ക്കാതഹോരാത്രം നിവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുക

പകലുപകലെന്നും രാത്രിരാത്രിയെന്നുംനീ
ശകലംഭയമെന്യേ തുറന്നുപറഞ്ഞിടം

സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽകാതലായഭാഗത്തെ
സ്വതന്ത്രപ്രോദത്തോടു നിവ്വഹിച്ചുകൊ—
ണ്ടെന്നും
നീതിന്യായനിവ്വിശങ്കംവാദിച്ചുവരുംനി—
ന്റെ
ഖ്യാതിക്കുനിവ്വിഘ്നമാം നമസ്സാരമംബികേ!

ദീപികേജയിച്ചാലുമൈക്യകേരളത്തിന്റെ
സ്തുപികേനിരന്തരദീപ്തിയാലസിച്ചാലും!

---

* ദീപികയുടെ പ്രസിന്റെ പുരോഭാഗത്തു രാത്രി സമയം വൈദ്യുത ദീപ്തിയിൽ വിളങ്ങുന്ന മുദ്രാവാക്യം.

ദീപിക

ഒരു പ്രത്യവലോകനം.

ദീപികയുടെ ഷഷ്ടിപൂർത്തി യാഘോഷിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അതിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രം അറിയുവാൻ വായനക്കാർക്ക് ജിജ്ഞാസ ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. ഒരു പുരുഷായുസ്സിൽ 60 കൊല്ലം സുദീർഘമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തെ കുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു പത്രായുസ്സിൽ ഇതുപോലും കൊല്ലം ഒരു നിസ്സാരസംഖ്യമാത്രം ആകയാൽ ദീപിക ഇപ്പോൾ ശൈശവത്തിൽനിന്നും ബാല്യത്തിലേയ്ക്കു കാലൂന്നിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കാലമാണെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം.

ദീപികയുടെ ജന്മം സാധാരണ പത്രങ്ങളുടേതുപോലെയല്ല. സുറിയാനികത്തോലിക്കരുടെ സ്വയംഭരണവാദം ഉച്ചകോടിയിലെത്തിയകാലം; മാന്നാനം അന്ന്—അതായതു് വരാപ്പുഴ ഭരണത്തിന്റെ അന്തിമഘട്ടത്തിൽ—സുറിയാനിക്കാരുടെ തലസ്ഥാനം; ഒരു പൊതുനാവിന്റെ അഭാവത്തിൽ സമുദായപ്രേമികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഇച്ഛാഭംഗം; ഈ സന്ദർഭങ്ങളെല്ലാം ഒത്തിണങ്ങിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു ദീപിക ഭൂജാതയായതു്. കുറവിലങ്ങാട്ടുപള്ളിയിടവക, നിധിയിരിക്കൽ മാണിയച്ചൻ, കിടങ്ങൂപള്ളിയിടവക കുറിക്കൽ തോമ്മാച്ചൻ, കണ്ടശ്ശാംകടവുപള്ളി ഇടവക തോട്ടുങ്കൽ അന്തോനിയച്ചൻ ആദിയായ പല വൈദിക പ്രധാനികളും എഴുപുന്നപാറയിൽ വക്കിത്തരകൻ, ഒല്ലൂർ പള്ളി ഇടവക കള്ളിയത്തു ഫ്രാൻസുതുടങ്ങി ഒട്ടേറെ അത്മായപ്രമുഖന്മാരുംകൂടി കയ്യൊപ്പുവച്ച ഒരപേക്ഷ 1886ഡിസംബർ 19—ാം തീയതി മർസലീനോസു മെത്രാനച്ചനു സമർപ്പിച്ചു. അന്നു സുറിയാനിക്കാരുടെ പ്രതീക മെത്രാനായിരുന്ന അദ്ദേഹം. സമുദായം വകയായി ഒരു പത്രം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നായിരുന്നു അപേക്ഷയുടെ സാരം. ടി മാസം 24—ാം നു അനുവാദം ലഭിച്ചു. എന്നാൽ മൂന്നു നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടത്തിയാണു് അനുവാദം നൽകിയതു്.

1 പത്രം മാന്നാനം പ്രസ്സിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധംചെയ്യണം.

2 മാനേജ്മെന്റും ഉത്തരവാദിത്വവും നിധിയിരിക്കൽ മാണിയച്ചനും കള്ളിയത്തു ഫ്രാൻസുവും കൂടി വഹിക്കണം.

3 ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ കൊവേന്ത എൽക്കണം.

ആദ്യത്തെ രണ്ടു നിർദ്ദേശങ്ങൾ അക്കാലസ്ഥിതിക്കു അഭികാമ്യമായിത്തന്നെ തോന്നി. എന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ നിർദ്ദേശത്തിനു മെത്രാനെ പ്രേരിപ്പിച്ച ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നില്ല. സമുദായം വകയായി പത്രം നടത്തുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നായിരുന്നല്ലോ. അപേക്ഷ അതിനാൽ സമുദായപ്പണം കൊണ്ടു പത്രം നടത്തണമെന്നും ലാഭമുണ്ടായാൽ അതു സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ചെലവിടണമെന്നും ഒരഭിപ്രായം ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. മെത്രാന്റെ അപ്രീതിയെ ഭയന്നിട്ടോ കാലതാമസം നേരിടുമെന്നു കണ്ടിട്ടോ ആയിരിക്കാം ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ, മാന്നാനം മുതലായ കൊവേന്തകളുടെ അന്നത്തെ പ്രിയോരും ഒരു സാഹിത്യപ്രണയിയും കേരള കത്തോലിക്കരുടെയിടയിൽ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന നിത്യാരാധന എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ രചയിതാവും ആയ ചമ്പക്കുളത്തു പോത്തക്കര കുര്യാക്കോസ് ഏലീശ്വാച്ചൻ വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചതിൽ ആരും ഭിന്നാഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കാതിരുന്നതു്. രണ്ടാമത്തെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഇടവകഭരണംമൂലം ഒട്ടും സൗകര്യമില്ലെന്നു മാണിയച്ചൻ മാന്നാനം കൊവേന്തയുടെ അന്നത്തെ ഉപശ്രേഷ്ഠനായിരുന്ന കട്ടക്കയത്തിൽ വലിയച്ചാണ്ടിയച്ചനെ അറിയിച്ചു. മാണിയച്ചന്റെ നിർബന്ധംകൊണ്ടു അക്കാര്യവും കൊവേന്ത ഏറ്റെടുത്തു. അന്നത്തെ പ്രസ് സൂപ്രണ്ടും അലങ്കാരശാസ്ത്രമെന്ന പുസ്തകമെഴുതി ഒരു കൊച്ചുസാഹിത്യപണ്ഡിതനെന്നനിലയിൽ പേരെടുത്തതുമായ പതിയാരം ഇടവക കണ്ണമ്പിള്ളി ജരാർദച്ചൻ ഇതിനു നിയുക്തനായി. ഇങ്ങനെ കേരളത്തിൽ ചിന്നിച്ചിതറികിടക്കുന്ന സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ ഏകമതിത്വത്തെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്മാരകമായി നസ്രാണിദീപിക 1887 ഏപ്രിൽ 15—ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച ജന്മമെടുത്തു. നിധിയിരിക്കൽ മാണിയച്ചൻ ഇക്കാലത്തു യാക്കോബായക്കാരുടെ പുനരൈക്യത്തിനായി ശ്രമിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും പുത്തൻക്രൂരും പഴയക്രൂരും തമ്മിൽ ഇന്നത്തേപോലെ അകൽച്ച ഇല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ടും ജന്മസിദ്ധമായ വിശാലഹൃദയത്വം കൊണ്ടുമായിരിക്കാം ഇ. ജെ. ജോൺ ബി. എ. ബി. എൽ. പത്രക്കാര്യത്തിൽ ഉത്സുകനായിരുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. മദ്രാസിൽ പഠി

മാന്നാനം കുന്ന്— ആശ്രമവും ഹൈസ്കൂളും.

ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയിൽ ഇദ്ദേഹം ചില ലേഖനങ്ങൾ ദീപികയുടെ ആദ്യ ലക്കങ്ങളിൽ ഇലഞ്ഞിക്കൽ യോഹന്നാൻ എന്ന പേരുവച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരം ഇദ്ദേഹംദീപികയുടെ വരിക്കാരനുമായിരുന്നു.

ഇതുരണ്ടും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു ഒരു വ്യക്തിയോ ഒരു സ്ഥാപനമോ അല്ല സമുദായത്തെ പൂർണ്ണമായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മഹാന്മാരാണു ദീപികയുടെ ജനയിതാക്കൾ എന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ. ഒരു സമുദായപത്രമെന്നു കാണിപ്പാൻ വേണ്ടിക്രടെയാണു അവർ ദീപികയെ നസ്രാണിശബ്ദംകൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചതു്. എന്നാൽ ജാതൃഭിമാനത്തിന്റെയും അഭിജാതൃത്തിന്റെയും മാനദണ്ഡം കാലസ്ഥിതിയ്ക്കൊത്തപോലെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു "നസ്രാണിദീപിക" പോയി വെറും "ദീപിക" ആയതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എങ്കിലും സമുദായാഭിമാനത്തള്ളലിന്റെ ഫലമായി ദീപിക ജനിച്ചു എന്നുള്ള വസ്തുത അതിന്റെ ഭാരവാഹികൾ ഒരിക്കലും വിസ്മരിച്ചിട്ടില്ല. അതെങ്ങനെയെന്നു കീഴെ പറയുവാൻ പോകുന്നതിൽനിന്നും വിശദമാകും.

പത്രസംബന്ധമായ സകല ഭാരവും പ്രസ്സ് ഏറെറടുത്തതിനുശേഷം അന്നു മാന്നാനത്തു ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന, കോട്ടയത്തുതാഴത്തങ്ങാടിക്കാരൻ സി കുഞ്ഞനെ(പുളിവേലിപ്പറമ്പിൽ) പത്രാധിപരായി നിയമിച്ചുപ്രതിപക്ഷപത്രമായി ദീപിക പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുതുടങ്ങി. അന്നു അഞ്ചലും തപാലും ഇന്നത്തെപ്പോലെ പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നതുകൊണ്ടു പത്രവിതരണം വളരെ ശ്രമസാദ്ധ്യവും വ്യയഹേതുകവുമായിരുന്നു. പത്രപാരായണതല്പരതയും അക്കാലത്തു വളരെ കുറവായിരുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം പറയണമെന്നില്ല. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ പത്രത്തിനു പ്രതീക്ഷാനുസരണം പ്രചാരമുണ്ടായില്ല. പത്രപ്രവർത്തനം തുടങ്ങി ഏതാനും മാസക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുവല്ലാ കണ്ടത്തിൽ വർഗീസ് മാപ്പിള ദീപിക പ്രസ്സിലെ കണക്കുകളും പിക്കാർട്ടുകളും ക്രമപ്പെടുത്തി തരമനുസരിച്ചു അവിടെ ഒരു ക്ലാർക്കിന്റെ ജോലി സ്വീകരിച്ചു. കൊല്ലമ്പറമ്പിൽ കെ. എം. കുഞ്ഞനും ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ ഉത്സുകനായിരുന്നു. വറുഗീസുമാപ്പിള മാന്നാനംവിട്ടു കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോട്ടയത്തു മലയാളമനോരമപ്രസ്സ് സ്ഥാപിച്ചു. അപ്പോഴാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനോദ്ദേശം മാന്നാനംപ്രസ്സ് ഭാരവാഹികൾക്കു മനസ്സിലായതു്. പ്രകൃതംവിട്ടു ഇങ്ങനെ രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞതു വായനക്കാർക്ഷമിക്കുമല്ലൊ. മാസത്തിൽ രണ്ടായി തുടങ്ങിയപത്രം 1893ൽ മൂന്നാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. 1899ൽ പ്രതിവാരികയും 1912ൽ പ്രത്യുദ്ധവാരികയും 1922ൽ ത്രൈവാരികയും 1927ൽ പ്രതിദിനവുമായി ഉയർത്തി. ഇങ്ങനെ പത്രം പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും അതിന്റെ കോശസ്ഥിതി അധോഗതിയെ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നതു്. നഷ്ടം ക്രമേണ കൂടിക്കൂടി വന്നപ്പോൾ 1896ൽ പത്രം ഒരു പ്രത്യേക

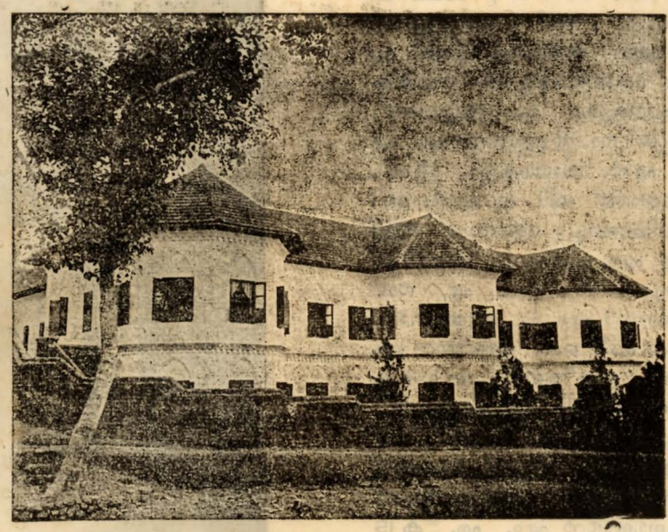

സെന്റ് ജോസഫ്സ് പ്രസ് മാന്നാനം.

ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റായി പ്രസ്സിൽ നിന്നും വേർതിരിച്ചു ഒരു മാനേജിംഗ് എഡിറ്ററുടെ കീഴിലാക്കി. ബ. എസുപ്രാനോസച്ചനായിരുന്നു ആദ്യത്തെ മാനേജിംഗ് എഡിട്ടർ. ഇക്കാലത്തിനു മുൻപു പ്രസ്സ് സൂപ്രണ്ടന്മാർ ആയിരുന്ന ജരാർദച്ചൻ, ലെയോപ്പോൾഡ് അച്ചൻ, വിൻസന്തിയോസച്ചൻ എന്നിവർ തന്നെയാണു പത്രത്തിന്റെ മേൽനോട്ടവും വഹിച്ചിരുന്നതു്. അനന്തരം നസ്രാണിദീപിക കോട്ടയത്തേക്കു മാറ്റുന്നതുവരെയുള്ള 39 കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ, 1939 വരെ, ബർണ്ണാർദച്ചൻ, യോബച്ചൻ, ബർണ്ണവാച്ചൻ, ചീരിലോസച്ചൻ, നിക്കളാവോസച്ചൻ, എമ്മാനുവേലൻ, ബർത്തലൂമ്മാച്ചൻ, മത്തിയാസച്ചൻ, ശെമ്മാനച്ചൻ, ഗ്രിഗരിയോസച്ചൻ, വീണ്ടും മത്തിയാസച്ചൻ എന്നിവർ മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർസ്ഥാനം യഥാക്രമം വഹിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും സമ്പൽസ്ഥിതി അശാസ്യമായിരുന്നില്ല. ഗണ്യമായ ഒരു സംഖ്യ പ്രസ്സിൽ നിന്നുംകടംവാങ്ങിയാണു 1912ൽ പത്രം പ്രത്യുദ്ധവാരികയാക്കിയതു്. ഒന്നാമത്തെ ലോകമഹായുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ പത്രത്തിനു പ്രചാരവും പ്രസിദ്ധിയും വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. വരവുചെലവുകൾ സമീകരിക്കത്തക്കവണ്ണം ധനസ്ഥിതിയും നന്നായി. ത്രൈവാരികയായി ഉയർത്തിയ 1923 ദീപികയുടെ ചരിത്രത്തിൽ തങ്കലിപിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു കാലമാണു്. ഇക്കൊല്ലത്തിലാണു 11-ാം പീയൂസ് മാപ്പിപ്പായുടെ അശീസ്സു് പത്രത്തിനു ലഭിച്ചതു്. ഈദൃശമായ ഒരാശിസ്സു് കേരളത്തിലുള്ള ഒരു പത്രത്തിനും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഇക്കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായി യൂറോപ്പുമുഴവൻ ഉഗ്രമായ ക്ഷാമപീഡ അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ ഒന്നാമത്തെ ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷവും യൂറോപ്പിലെ സ്ഥിതി വളരെ ശോചനീയമായിരുന്നു. അതുകയാൽ ഓസ്ത്രിയായിലെ സന്യാസിനികളെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഒരു ക്ഷാമഫണ്ടു് ദീപികയിൽ ആരംഭിച്ചു. കേരളത്തിലുള്ള കത്തോലിക്കർ മാത്രമല്ല ഹിന്ദുക്കൾ, പാർസികൾ, മഹമ്മദീയർ ആദിയായി ജാതിമതഭേദം കൂടാതെ പലരും സംഭാവനചെയ്തു. അയ്യായിരം രൂപയോളം പിരിഞ്ഞുകിട്ടി. ഈ തുക പലഗഡുക്കളിലായി വത്തിക്കാൻ വഴിയാണു് ഓസ്ത്രിയായിലേക്കു അയച്ചതു്. അന്നത്തെ സ്റ്റെയിററു സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന കർദ്ദിനാൾ ഗാസ്പാരിയാണു് പണം സ്വീകരിച്ചതു്. അദ്ദേഹം ദീപികയേയും ഭാരവാഹികളെയും അഭിനന്ദിച്ചു ഒന്നിലധികം കത്തുകൾ അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണു്.

ദീപിക പ്രതിദിനമായി ഉയർത്തിയ 1927 മുതൽ സ്ഥിതിഗതികൾ വീണ്ടും വ്യത്യാസപ്പെട്ടു. മാന്നാനംകുന്നു പ്രതിദിനപ്രത്രത്തിനു പറ്റിയ സ്ഥലമല്ലായിരുന്നു. വാർത്താസ്വീകരണത്തിനോ പത്രവിതരണത്തിനോ അവിടെ യാതൊരു സൗകര്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തൽഫലമായി പ്രതിദിനപരിശ്രമം അപജയത്തിൽ കലാശിക്കുവാനിടയായി. നഷ്ടം പതിനായിരം രൂപവരെയായപ്പോൾ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ദീപിക വീണ്ടും വാരികയായി 1931 മുതൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സമുദായാഭിമാനം മാത്രമാണു് ഇത്രവലിയ നഷ്ടം സഹിക്കുവാൻ ഭാരവാഹികളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. പണക്കൊഴുപ്പുള്ള ഇക്കാലത്തു് പതിനായിരമെന്നു പറയുന്നതു അത്രവലിയ സംഖ്യയായി തോന്നുകയില്ല. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ഒരുലക്ഷത്തിനുപോകും അന്നത്തെ പതിനായിരം എന്നു മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴാണു് നഷ്ടത്തിന്റെ വൈപുല്യം വിശദമാകുന്നതു്. ദീപികയുടെ അധഃപതനത്തിൽനിന്നും അതിനെ ഉദ്ധരിക്കണമെന്നുള്ള അകാംക്ഷയോടുകൂടി 1931-ൽ ആഗ്രയിൽ രണ്ടും 1937-ൽ മൂന്നായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിതുടങ്ങി. 1939 ഫെബ്രുവരിയിൽ പത്രം പ്രതിദിനമാക്കി. കോട്ടയത്തു വേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങൾ വരുത്തികൊണ്ടു പത്രം ആഗസ്റ്റ് 1-ാം നു അങ്ങോട്ടു മാറ്റി. ഈ സ്ഥലംമാറ്റത്തോടുകൂടി പേരിലും മാറ്റം വരുത്തി നസ്രാണിദീപിക ദീപികയായിത്തീർന്നു. ഈ സ്ഥലംമാറ്റത്തിനു പ്രധാന ഉത്സാഹകൻ അന്നു മാന്നാനം കൊവേന്തയുടെ പ്രിയോരായിരുന്ന ഫാദർ എവുജീൻ സി. ഡി. ആയിരുന്നു.

കോട്ടയത്തേക്കുള്ള മാറ്റത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തനസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർക്കുപുറമേ ഒരു പ്രസ്മാനേജരും നിയുക്തനായി. ഈ വിധം ഫാദർ മത്യാസ് സി. ഡി. മാനേജിംഗ് എഡിറ്ററും ബ. അൽഫോൻസാച്ചൻ പ്രസ്മാനേജരുമായിട്ടാണു കോട്ടയത്തു പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചതു്. തുടർന്നു ബ. ഹഡ്റിയാനച്ചൻ, ഫെലിക്സച്ചൻ, ഇവർ മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർമാരായിരുന്നു. ബ. ശാബോറച്ചൻ ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥാനം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജറമിയാസച്ചൻ, അനനിയാസച്ചൻ, എഡ്മൺഡച്ചൻ, സിൽവേരിയോസച്ചൻ, വലേരിയനച്ചൻ ഇവർ ഇക്കാലങ്ങളിൽ പ്രസ്സ് മാനേജരുമെൻറും വഹിച്ചു. ബ. ദാനിയേലച്ചനാണു തൽസ്ഥാനം ഇപ്പോൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്.

രണ്ടാമത്തെ ലോകമഹായുദ്ധവും ദീപികയുടെ സുസ്ഥിതിക്കു കാരണമായി. ദീപികയുടെ സ്ഥലംമാറ്റംതുടങ്ങിയുള്ള ചരിത്രങ്ങൾ അതിന്റെ ശതാബ്ദജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ എഴുതുവാനിരിക്കുന്നേ ചരിത്രകാരനായി വിട്ടുനിന്നു.

നല്ല ലേഖകന്മാർ അജ്ഞാതനാമാക്കളായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നതുകൊണ്ടു ദീപികയുടെ ആദ്യലേഖകന്മാരെപറ്റി നല്ല അറിവില്ല. എങ്കിലും ഉള്ളൂർ, വള്ളൂർ വിശ്വനാഥപട്ടവായ കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, തൃശൂർനിന്നു സ്വദേശാഭിമാനി എന്ന പേരിൽ

പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടുത്തിയിരുന്ന പത്രത്തിന്റെ അധിപർ ഒല്ലൂക്കാരൻ കെ. എ. ജോൺ, ഐ. സി എന്നീ മഹാന്മാർ ദീപികയുടെ അഗ്രഗണ്യന്മാരായ ലേഖകന്മാരായിരുന്നു. സമുദായത്തിലും സാഹിത്യലോകത്തിലും അവക്കുള്ള പ്രാധാന്യംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു്. ഇവർ ആദ്യമായി പയറു പഠിച്ച സാഹിത്യകളരി ദീപികയാണു്. അതും അതിന്റെ ആരംഭത്തിൽ. ഉള്ളൂർ ചങ്ങനാശേരിൽ ഒരു മിഡിൽസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കയിൽ അവിടത്തെവാർത്തകൾ കുറിച്ചയച്ചിരുന്നു. കൈരളീകൈങ്കര്യം ആരംഭിച്ചതുങ്ങനെയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ടു്. ദീപികയുമായിട്ടുള്ള ഈ ബന്ധം തിരുനാൾ പ്രതികളിൽ പദ്യമെഴുതിക്കൊണ്ടു ഇന്നും അദ്ദേഹം പുതുക്കികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദീപികയിൽ ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടകാലത്തു ഉള്ളൂരും ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. 1888 മുതൽ 1896 വരെ ശ്രീമാൻ ഉള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള നിരന്തരമായി ദീപികയ്ക്കു 'ഇന്ദുജിത്തു്' എന്നും മറ്റുമുള്ള തൂലികാനാമങ്ങളിൽ സഹായം നൽകിയിരുന്നു. വലിയതോതിലല്ലെങ്കിലും യഥാശക്തി ദീപിക അദ്ദേഹത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുപോന്നു.

ഐ. സി. 1894ൽ ആണു രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു്. അന്നു മുതൽ ഇന്നുവരെ ഓരോസന്ദർഭം നേരിട്ടപ്പോൾ പ്രൗഢലേഖനങ്ങൾകൊണ്ടു ദീപികയെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഐ. സി. യുടെ ചില ലേഖനങ്ങൾ മുഖപ്രസംഗപംക്തിയിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇവരുടെ അനന്തരഗാമികളായി ദീപികയിൽ വിഹരിച്ചവരിൽ ബഹുമാനീയർ പ്രധാനന്മാരായ സർദാർ പണിക്കർ ഇന്ത്യാഗവമ്മെണ്ടിന്റെ സാമ്പത്തികോപദേഷ്ടാവു ഡോക്ടർ പി. ജെ. തോമസ്, ഭാഷാമഹാകവി കുട്ടികൃഷ്ണമേനോൻ എന്നീ പുരുഷകേസരികളുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണു്. മഹാ. ജി. രാമൻമേനോൻ എം. എ ബി. എൽ. കായംകുളം, വി. സി ജോസഫ് ബി. എ. എൽ. റാവിലങ്ങാട്ടു്, ജോസഫ് തളിയത്തു എം. എ. ബാർ അറ്റ്ലാ, വരാപ്പുഴ, സി. എൻ. എ. രാമയ്യാശാസ്ത്രി എം. എ. തിരുവനന്തപുരം, പി. കെ. അന്തോനികുഞ്ഞനാർ പുളിങ്കുന്നു്, റവ. കെ ജോസഫ് ബി എ എൽ റവ തകിടി, മോൺ. ജേക്കബ് നടുവത്തുശേരി, തൃശൂർ കോളജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ മോൺ. ജോൺ പാലോക്കാരൻ എം. എ. കിടങ്ങൂർ കൃഷ്ണവാര്യർ, കെ. ഇ. ജോബ് എം. എ. എൽ. റവ. ആദ്യായവരുടെ സുദീർഘമായ സേവനം ദീപിക നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കേണ്ടതാണു്.

ചാവറ പ്രിയോരച്ചൻ.

ദീപികയുടെ വരിക്കാരിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിനു നൽകണം. രാജപദവികൊണ്ടു മാത്രമല്ല ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു്. ദീപികയുടെ സ്വരവും നയവും തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു ഹൃദ്യമായിരുന്നതിനാൽ അതിനോടു പ്രത്യേക ബഹുമാനമുണ്ടായിരുന്നു. കൊട്ടാരത്തിൽ മുടക്കം ചില പത്രങ്ങൾക്കു മാത്രമേ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളു. കമ്മെലക്കസുമം ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ അതേപ്പറ്റി ഒരു പരസ്യം ദീപികയിൽ ഇട്ടു. ഇതു കണ്ടമാത്രയിൽ കസുമത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി അയച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു. പത്രത്തോടുള്ള ബഹുമാനമാണു മാസിക വാങ്ങിക്കുവാൻ തിരുമനസ്സിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. നാടുനീങ്ങുന്നതുവരെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇവരണ്ടും മുടങ്ങാതെ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നുള്ളതു അഭിമാനപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നതാണു്.

ആരംഭഘട്ടം മുതൽ ദീപികയുടെ പത്രാധിപത്യം വഹിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധ മതസ്ഥരായവരെ അനുസ്മരിക്കുന്നതും ഈ അവസരത്തിൽ ഉചിതമായിരിക്കുമല്ലോ. കോട്ടയം സ്വദേശിയായ ഒരാളായിരുന്നു ആദ്യത്തെ പത്രാധിപർ. താഴത്തങ്ങാടിയിൽ പുളിവേലിപ്പറമ്പിൽ സി. കുര്യൻ 1887. മുതൽ 94 വരെ പത്രാധിപത്യം വഹിച്ചു. റവ. ജെ. പൈലി, അമരാവതി, കൊച്ചി 1894 മുതൽ 99 വരെയും പി. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള എഴിഞ്ഞിലം ചങ്ങനാശേരി 1900 മുതൽ 1901 വരെയും സി. ജെ. മാമ്മൻ, ശങ്കരമംഗലം, തിരുവല്ലാ 1902 മുതൽ 1903 വരെയും ചങ്ങനാട്ടുശങ്കരപ്പിള്ള, ചേർത്തല 1903 മുതൽ 1904 വരെയും കുമ്മനം കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള 1905മുതൽ 1917വരെയും തെങ്ങുംമൂട്ടിൽ ശ്രീമാൻ വക്കച്ചൻ മാപ്പിള, അലപ്പുഴ, 1918മുതൽ 1939വരെയും പത്രാധിപത്യം വഹിച്ചു. കോട്ടയത്തേക്കുള്ള മാറ്റത്തോടെ മോ. കെ. ജെ. ജേക്കബ് എം. എ എം ലിറ്റ്, മാന്നാനം, സി സി. ചാക്കോ ബിഎ തോട്ടക്കാട്ട്, ഇവരെക്കൂടെ പത്രാധിപസമിതിയിൽ പുതിയതായി ഉൾപ്പെട്ടുത്തി. ഏറെനാൾ കഴിയുന്നതിനുമുൻപ് ശ്രീമാൻ എൽ. സി.ഐസക്ക് ബി.എ.ബി.എൽ. കാവാലം പത്രാധിപ സ്ഥാനത്തു നിയമിതനായി. മോ. കെ. എം. ജോസഫ് ബിഎ. ബി. എൽ, ആരക്കുഴ, തോമസ് പാട്ടശ്ശേരി മാന്നാനം, മുട്ടത്തുവക്കി ബി. എ ചെത്തിപ്പുഴ, കെ. എം. തേവര ആർപ്പൂക്കര ഇവരാണു് പത്രാധിപസമിതിയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ഇതര അംഗങ്ങൾ. മോ. വി.സി. ജോസഫ്, സി. റവ. ബർണാ

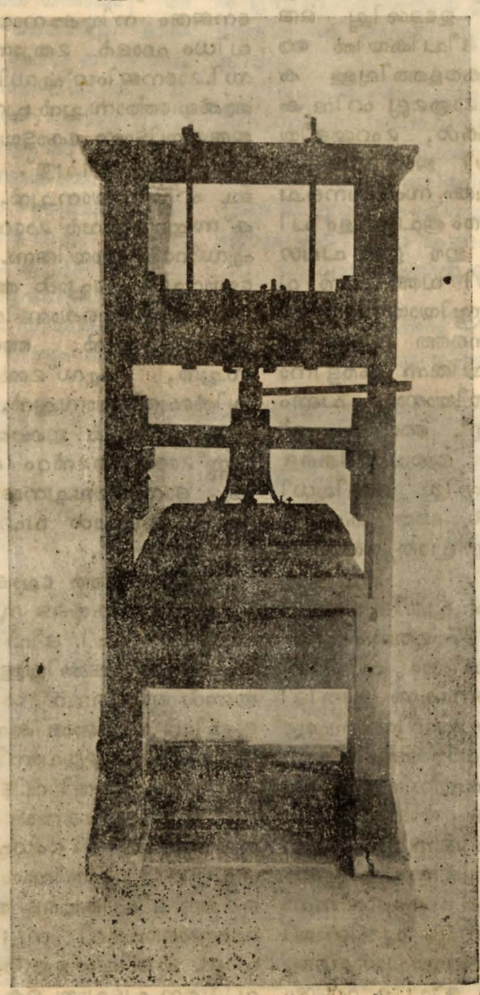

മാന്നാനം പ്രസ്സിലെ ഒന്നാമത്തെ അച്ചടിയന്ത്രം.
(ചാവറ പ്രിയോരച്ചൻ പണിയിച്ചെടുത്ത പ്രസ്സ്.)

ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

[illegible] റവ. ഡോ. മർസലിൻ ഇ. സി. ഡി; ഡി. ഡി.

ർഡ്, കെ. സി അലക്സാണ്ടർ, ജോൺ പീറർ തോട്ടം, എം. എം. വക്കീ, വി. ജെ. ജോസഫ് എന്നിവരും പലഘട്ടങ്ങളിലായി ദീപികയുടെ പത്രാധിപസമിതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ദീപിക പല അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾക്കും നിർബന്ധപൂർവ്വം വശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പത്രധർമ്മബോധത്തിൽ അതു എന്നും അചാലുമായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. സ്വാർത്ഥതയോ മറ്റേതെങ്കിലും ദുരുദ്ദേശമോകൊണ്ടു പത്രധർമ്മം വ്യഭിചരിപ്പിക്കാത്ത പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ കേരളത്തിൽ എത്രയുണ്ട്? ദീപികയെപ്പറ്റി അതിന്റെ ശത്രുക്കൾക്കുപോലും ഇങ്ങനെ ഒരാരോപണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ല. ദീപികയുടെ സത്യശരസ്സും ഇതുതന്നെ. ദീപികയുടെ ലലാടത്തിൽ ഉല്ലേഖനംചെയ്തിരിക്കുന്ന മുദ്രാവാക്യംതന്നെ "സമാധാനബന്ധത്തിൽ ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത്തെ കാത്തുകൊൾവാൻ ശ്രമിപ്പിൻ" എന്നാണല്ലൊ. ഒരു സമുദായത്തിലെ ഓരോ അംഗവും തമ്മിലും ഓരോ സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലും സമാധാനവും ഐക്യവും പാലിക്കണമെങ്കിൽ സത്യവും നീതിയും അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം. ഇതാണു പത്രധർമ്മത്തിന്റെ പ്രധാനഘടകങ്ങൾ. നീതിയുടെ പരിണതഫലം സമാധാനം എന്ന 12-ാംപീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സിലെ മുദ്രാവാക്യവും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സമർത്ഥമാണ്. സത്യം നീതി ഇവയുടെ പാലനമാത്രം ദീപിക വളരെ വളരെ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അഭിമുഖമല്ലേ സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഇക്കഴിഞ്ഞ അരുപതുകൊല്ലത്തിൽ ഉദിച്ചസ്തമിച്ച അനേകം പത്രമാസികങ്ങളുടെ ദുരന്തം കാണ്മാൻ ദീപികയ്ക്കിടയായതു അതിന്റെ അദ്വൈശിഷ്ട്യംകൊണ്ടാണെന്നു പറയാം. പല സമുദായങ്ങളെയും ഏറെക്കുറെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പത്രങ്ങൾ കേരളത്തിലുണ്ട്. എങ്കിലും ദീപികയെപോലെ പൂർണ്ണപ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന വേറെ പത്രങ്ങൾ കേരളത്തിലില്ല. കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലുമുള്ള ഒട്ടേറെ പൌരപ്രധാനികളാണു ദീപികയുടെ ജനയിതാക്കൾ. എന്നാൽ ഇതു ഭംഗ്യന്തരേണ സൂര്യാനികമ്മലീത്താസഭയുടെ വകയായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും അതിന്റെ സ്വാപകത്വം എന്നും അതിന്റെ ജനയിതാക്കളിൽത്തന്നെയാണല്ലൊ ഇരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഇതൊരു സമുദായപത്രമെന്നു സന്ന്യായം പറയാം. ഈ [illegible] സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നു സമുദായത്തിനു പത്രത്തെയും പത്രഭരണാധികാരികൾക്കു സമുദായത്തെയും സേവിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കടമ ഉൽഭൂതമാകുന്നുണ്ട്. ഈ പരസ്പര കടമകളെ ക്രോടീകരിക്കുന്ന ഒരു സച്ഛിദ്ര ശൃംഖലയായിട്ടാണു ദീപിക നിലകൊള്ളുന്നതു്. ഈ ശൃംഖല പൊട്ടാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഉഭയകക്ഷികളും ചുമതലപ്പെട്ടവരാണു്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ സമുദായവും പത്രവും ഒരുപോലെ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പത്രഭരണാധികാരികൾ സമുദായസേവനത്തിനായി ആത്മാർപ്പണം ചെയ്തുവരുകകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പ്രത്യേകം പറയണമെന്നില്ല. സമുദായസേവനം വർദ്ധമാനമാകേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കയാണല്ലൊ. ഈ ബോധത്തോടുകൂടെ എല്ലാവരും പ്രവർത്തിപ്പാൻ സർവ്വേശ്വരൻ ഇടയാക്കട്ടെ. ദീപികയുടെ മഹനീയാദർശത്തിനു കോട്ടംതട്ടാതെ, നിലനിലവിനു ഭംഗംവരാതെ ഇതുവരെയും അതിനെ കാത്തുപാലിച്ച ദൈവത്തിനു നന്ദിയും പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ കുയ്ക്കോസ് ഏലീശ്വാ
(പോത്തക്കര പ്രിയോരച്ചൻ.)

കട്ടക്കയത്തിൽ വലിയചാണ്ടിമുതലാളി.

ഐ. സി. ചാക്കോ ബി. എസ്സ്സി., (ലണ്ടൻ) ബി. എ., എ. ആർ. എസ്സ്. എം., എ. ആർ. സി. എസ്സ്.

'സത്യമെന്നാലെന്തു?'

ഏറ്റം വിശദമെന്നു നമുക്കു തോന്നുന്ന ചില പദാർത്ഥങ്ങളെയും താത്വികമായി അന്വേഷിച്ചു നിശ്ചയം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ താത്വികമായ പല വൈഷമ്യങ്ങളും നമുക്കു നേരിടുന്നു. സത്യമെന്താണെന്നു നമുക്ക് എല്ലാവർക്കുമറിയാം. എന്നാൽ അതു് എന്താണെന്നു പറയുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ എല്ലാവർക്കും തൃപ്തികരമായ ഒരു ലക്ഷണം നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

ക്രിസ്തുവിനെ കൊല്ലുന്നതിനു് അനുവാദം കിട്ടേണമെന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ യഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുവിനെ പിടിച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടു ഒരു ദിവസം അതിരാവിലെ പീലാത്തൂസിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരായി. ആദ്ധ്യാത്മികസംഗതികളെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു നടക്കുന്നതും ചെയ്തിരുന്നവനായ ക്രിസ്തു വധാർഹമായിയാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും യഹൂദന്മാരുടെ അഭ്യർത്ഥന വിദ്വേഷത്താലും വാശിയാലും പ്രേരിതമാണെന്നും പീലാത്തൂസിനറിയാമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ കൊല്ലാതെ വല്ലവിധത്തിലും യഹൂദന്മാരെ സമാധാനപ്പെടുത്തി അയയ്ക്കണമെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ താല്പര്യം. വിജയത്തിനു ധർമ്മത്തെക്കാൾ പ്രയോജനകരമായിട്ടുള്ളതു ജനപ്രീതിയാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നു പീലാത്തൂസ്: ഈ ലോകത്തിൽ ഒന്നുണ്ടായും പ്രാപിക്കയാണു് വിജയമെങ്കിൽ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയായിട്ടുള്ളതുമാണു്. ക്രിസ്തുവിനോടുതന്നെ ചോദിച്ചു വല്ലുസമാധാനവും കണ്ടു പിടിച്ചു് അതുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി അയയ്ക്കണമെന്നാണു് പീലാത്തൂസിന്റെ ഉദ്ദേശം. തന്നെത്താൻ ഒരു സമാധാനം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ മാത്രം യഹൂദന്മാരുടെ വേദത്തെക്കുറിച്ചോ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചോ അറിവൊന്നും അയാൾക്കില്ല. പക്ഷെ, ഉന്നതന്മാരായ യഹൂദപുരോഹിതന്മാർക്കു പരിവേഷം വരുത്തുകയെന്നുള്ള താൻ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മാപ്പു ചോദിക്കുകയും മേലാൽ അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയില്ലെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവരാം. ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതുകൊണ്ടുതന്നെ യഹൂദന്മാരെ സമാധാനപ്പെടുത്തി അയയ്ക്കാമല്ലൊ എന്നു ക്രിസ്തുവിനോടു രഹസ്യമായി ചില കാര്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിനു് ഇങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകൾ പീലാത്തൂസിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

"ഇതിനായിട്ടു ഞാൻ ജനിക്കുകയും ഇതിനായിട്ടു ഞാൻ ലോകത്തിൽ വരികയുംചെയ്തു. സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതിനായിട്ട്" എന്നു ക്രിസ്തു പീലാത്തൂസിനോടു പറയുന്നു. സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനായിട്ട്! ഇതെന്തു ഭ്രാന്തു്! സംശയികമായ ഈ കാര്യത്തിനു് ആരു കുരിശിൽ കയറും! സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനായി അനേകായിരമാളുകൾ കുരിശിൽ കയറുന്നതിനും, അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനും ഹിംസ്രജന്തുക്കളാൽ വിദാരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനും സന്നദ്ധരാകുന്നതു പീലാത്തൂസിന്റെ പിൻഗാമികൾ കാണുവാനിരുന്നതേയുള്ളു. ഈ അനേകായിരങ്ങൾക്കു സത്യബോധം കൊടുക്കുവാനിരുന്ന മൂർത്തിമത്തായ സത്യമാണു് തന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതെന്നു പീലാത്തൂസ് അറിഞ്ഞില്ല. യോദ്ധാവും വാഗ്മിയായിട്ടില്ലാതെ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഗവർണ്ണർസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന പീലാത്തൂസു് ഉപരിതല വിദ്യനായിരുന്നതിനാലാണെന്നു നമുക്കൂഹിക്കാമല്ലൊ. സത്യം അനിർണ്ണേയമാണെന്നും വിഷയസ്ഥമായ (Objective) യാഥാർത്ഥ്യമില്ലാത്തതാണെന്നും മറ്റും വാദിച്ചിരുന്ന തത്വജ്ഞാനികന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അയാൾ വായിച്ചിരുന്നുവെന്നിരിക്കണം.. എന്നാൽ സാമ്രാജ്യത്തിനായ റോമാചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതിപുരുഷനായ അയാൾ പ്രതിസ്ഥാനത്തു തന്നെക്കുമ്പിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ഈ പരിവ്രാജകനോടു വാദം നടത്തുന്നതു തന്റെ ഗൗരവത്തിനു പോരാത്തതായിരിക്കുമല്ലൊ. എങ്കിലും അവജ്ഞാപൂർവ്വം അയാൾ ചോദിക്കുന്നു, "സത്യമെന്നാലെന്തു"? ഇതിന്റെ ഉത്തരം അയാൾക്കു കേൾക്കണമെന്നില്ല. ഇതിനുത്തരമില്ലെന്നു താൻ വായിച്ചിട്ടുള്ള തത്വഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നോ പലകൗശലങ്ങൾകൊണ്ടു് ഉന്നതസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ സ്വന്തപരിചയത്തിൽനിന്നോ തനിക്കറിയാമല്ലൊ. ഈ ചോദ്യം ചോദിച്ചുവച്ചു് ഉടനെ അയാൾ യഹൂദന്മാരോടു സംസാരിക്കുന്നതിനായിട്ടു പുറത്തേക്കു പോകുന്നു.

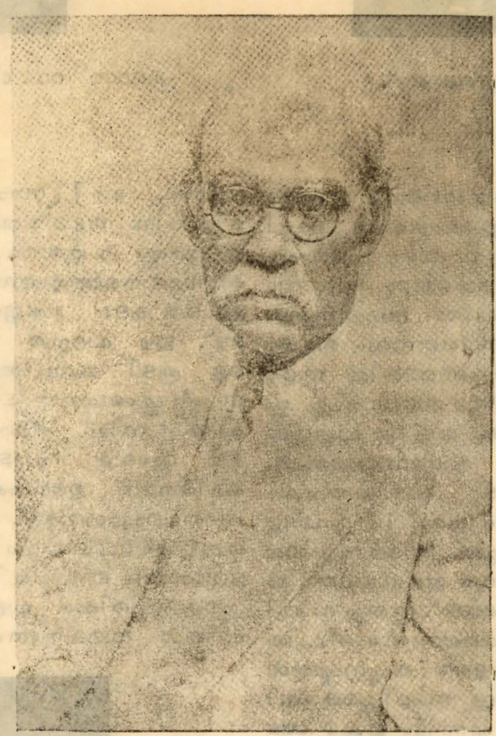

സത്യമെന്നാൽ എന്താണു്? സത്യം എന്നവാക്കിന്റെ അർത്ഥം ഉള്ളതെന്നാണു്. ഇതുസ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്ന ഒന്നിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു തർക്കമുണ്ടാകാൻ ഇടയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ പലരുമുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ തത്വവാദികളുടെയിടയിൽ അവസാനമില്ലാത്ത തർക്കത്തിനു കാരണമായി തീർന്നിട്ടുള്ള ഒന്നാണു സത്യം. നാം ഈ ലോകത്തിൽ കാണുന്ന ഭിന്നതകളിൽ ഒരു വലിയഭാഗം സത്യമിന്നതു് എന്നു നിർവചനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രയാസത്തിൽനിന്നും ഉൽഭൂതമായിട്ടുള്ളതാണു്. ഈ കടലാസ് വെളുത്തതാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. ഇതു് എന്റെ ഒരു തോന്നൽ അല്ലേ? മഞ്ഞപ്പിത്തക്കാരൻ നോക്കിയാൽ ഈ കടലാസു മഞ്ഞച്ചിരിക്കുമല്ലൊ. ഈ കടലാസു വെളുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള സത്യം മഞ്ഞപ്പിത്തക്കാരനു് അസത്യമായിരിക്കാം. എല്ലാ സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ഇങ്ങനെ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കാമല്ലൊ. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ സത്യം അപേക്ഷികമായിരിക്കണം. അതു് ഐകാന്തികമാണെന്നു നമുക്കു് എങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും? അതു വക്തൃതന്ത്രമാണു്, വസ്തുതന്ത്രമല്ല.

ഇങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകളുടെ ഫലമായിട്ടാണു "സത്യമെന്നാലെന്തു?" എന്നു പീലാത്തൂസു ചോദിക്കുന്നതു്. മഹാതത്വജ്ഞന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത, വിദ്യാലയംപോലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത, ഈ സാധു എന്തറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണു സത്യത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻ കളയാൻ പോകുന്നതു്? അബദ്ധം! ഭ്രാന്തു്? ബുദ്ധിഭ്രമം പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സാധുവിന്റെ മറുപടി എന്തിനു കേൾക്കുന്നു!

പീലാത്തൂസിന്റെ ഈ തത്വജ്ഞാനത്തിൻകീഴ് ലോകമിപ്പോൾ ഞെരുങ്ങുന്നു. നമ്മുടെ വർത്തമാനപത്രങ്ങളെയും, പ്രസംഗവേദികളെയും, നിയമസഭയേയും, ഉദ്യോഗസ്ഥമണ്ഡല

തെങ്ങുംമൂട്ടിൽ വറുഗീസുമാപ്പിള

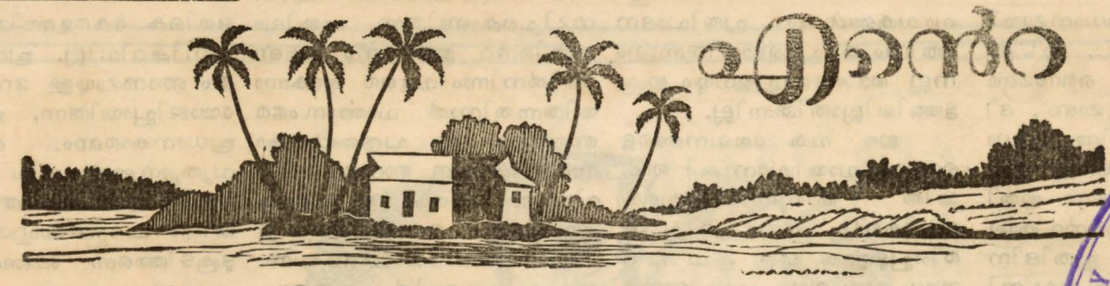

എന്റെ ചിലസ്മരണകൾ

ദീപികയും ഞാനും.

K. JACOB THOMAS MEMORIAL SAHRUDAYA PUBLIC LIBRARY MANNARGHAT

ദീപികയും ഞാനുമായുള്ള ബന്ധം ആരംഭിച്ചിട്ട് അമ്പതു കൊല്ലമായിക്കാണണം. ആ ബന്ധം ആദ്യം വായനക്കാരൻ എന്നുള്ള നിലയിൽ എന്റെ പന്ത്രണ്ടോമത്തെ വയസ്സിൽ തുടങ്ങി. പത്രവായനയിൽ എനിക്കുള്ള തൃഷ്ണസ്സു ബീജാവാപം ചെയ്തു വാസ്തവത്തിൽ ദീപികയാണു്. അതിലേക്കു ഒരു കാരണവുമുണ്ടായി. അര ശതാബ്ദത്തിനുമുൻപു് കേരളത്തിൽ ഒരു നാടകഭ്രമവും അതേതുടർന്നു അഭിനയഭ്രമവും ഉണ്ടായി എന്നു പഴയ ഭാഷാഭിമാനികൾ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ അഭിജ്ഞാന ശകുന്തളത്തെ അനുകരിച്ചു ഭാഷാന്തരമായും സ്വകപോലകല്പിതമായും മലയാളത്തിലുണ്ടായ നാടകങ്ങൾക്കു കണക്കില്ല. സാക്ഷാൽ കവികളും നാമധാരികവികളും ഒക്കെ ഇതിൽപങ്കെടുത്തു. അച്ചിൽ പതിച്ചുവിടുന്ന നാടകങ്ങൾ അവയുടെ ഗുണാഗുണങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ, സഭ്യേതരതയെപ്പോലും വകവയ്ക്കാതെ, ഓരോ ക്ലബ്ബർ പരസ്യമായി അഭിനയിക്കാനും ജനങ്ങൾ അവയെ നിശ്ശങ്കം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും തുടങ്ങി.

ഇക്കാലത്തു നല്ല ഒരു ക്രിസ്തീയനാടകം തെരഞ്ഞെടുത്തു സ്വന്തമായി അഭിനയിക്കണമെന്നു് ആലപ്പുഴയുള്ള ചില കത്തോലിക്കപ്രമാണികൾക്കു അഗ്രഹമുണ്ടായി. മലയാളമനോരമ പത്രാധിപരായിരുന്ന കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസുമാപ്പിള അവർകളുടെ "എബ്രായക്കുട്ടി" നാടകമായിരുന്നു ഇതിലേക്കു തെരഞ്ഞെടുത്തതു്. മനോനുമാരായ പല കത്തോലിക്കയുവാക്കളും ചേർന്നു് ആലപ്പുഴ സക്കാർ ഹൈസ്കൂളിൽവച്ചു ഭംഗിയായി അഭിനയിക്കയും ചെയ്തു. നടന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ബന്ധുമിന്റെ പാർട്ടു എനിക്കു കിട്ടി; ഞാനായിരുന്ന നടന്മാരിൽ ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ ആൾ എന്നും പറയേണ്ടതുണ്ടു്. അഭിനയറിപ്പോർട്ടു ആയിടയ്ക്കു പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമാകയും ദീപികാറിപ്പോർട്ടു എനിക്കു കാണാനിടവരികയും ചെയ്തു. ഈ യാദൃച്ഛികസംഭവമാണു് സാഹിത്യവിഷയത്തിലേക്കു എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു പാടെ തിരിച്ചുവിട്ടതെന്നു പറയുന്നതിൽ അസാംഗത്യമില്ല. എനിക്കും പത്രത്തിലേക്കു എഴുതിക്കൂടയോ എന്നും ഞാൻ അയച്ചാൽ പത്രത്തിൽ ചേർക്കയില്ലയോ എന്നും ഒരു ആലോചന ഉദിച്ചു. ഒരു കാര്യത്തിൽ ഭ്രമമുണ്ടായാൽ പിറകെ ശ്രമവുമുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ. അങ്ങനെ കാലം കുറെ കഴിഞ്ഞു.

x x x

ദീപികയെ പരിഷ്കരിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം 1912 നോടടുപ്പിച്ചു അതിന്റെ ബന്ധുക്കളിൽനിന്നു ശക്തിയായി ഉണ്ടായി. ഭാരവാഹികൾ അതിലേയ്ക്കു തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ ധുരീണന്മാരുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ചു് ഞാനും മാന്നാനത്തെത്തി. ഇങ്ങനെ മി. കുമ്മനം ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുംഞാനും പത്രാധിപസമിതിയിലായി.1913–ാമാണ്ടു ജനുവരി ആദ്യം മുതൽ ദീപിക പ്രത്യക്ഷവാരികയും കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ത്രൈവാരികയും അനന്തരം പ്രതിദിനവുമായി പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു

ത്തേയും, എന്നു വേണ്ട നമുടെ ചുറ്റും കാണുന്ന സകല വ്യാപാരങ്ങളെയും അവധാനപൂർവ്വം അവലോകനം ചെയ്യുന്നവർക്കു് ഈ വാസ്തവം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്. ആദ്ധ്യാത്മികന്മാരായ ചുരുക്കം ചിലരൊഴിച്ചു് എല്ലാവരും സത്യനിഷ്ഠയുത്തിന്റെ വൈഷമ്യങ്ങളെയും സത്യബോധത്തിന്റെ വൈകല്യങ്ങളെയും അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു പരോപദേശങ്ങളെ ലവലേശം ഗണിക്കാതെ സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനായിട്ടുമാത്രം ഉദ്യമിക്കുന്നു. ലൌകിക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ സത്യത്തിന്റെ അന്തിമശരണമായ ന്യായാധിപന്മാരിൽപോലും ഈ ദോഷം പ്രത്യക്ഷമായി വരുന്നു.

മനസ്ഥമായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സത്യബോധം ബഹിസ്ഥമായിരിക്കുന്ന സത്യത്തിനു അനുരൂപമായിരിക്കുമോ എന്നുള്ള പ്രശ്നത്തെ തത്വജ്ഞന്മാർ പ്രതിപാദിക്കട്ടെ. ഈ കടലാസു വെള്ളയാണെന്നു തോന്നുന്ന എന്റെ സത്യബോധവും മഞ്ഞയാണെന്നു തോന്നുന്ന മഞ്ഞപ്പിത്തക്കാരന്റെ സത്യബോധവും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തി ബഹിസ്ഥമായ സത്യം ഏതാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നില്ല. ഈ കടലാസു മഞ്ഞയാണെന്നു തോന്നുന്ന മഞ്ഞപ്പിത്തക്കാരന്റെ സത്യബോധത്തെ ഞാൻ ബഹുമാനപൂർവ്വം ആദരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ കടലാസു മഞ്ഞയാണെന്നു തോന്നുന്നവൻ ഇതു മഞ്ഞയല്ല മറ്റെന്തെങ്കിലുമാണു് എന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാൽ അതു് അത്യന്തം ഗർഹ്യമായിട്ടുള്ളതാണു്.

സർവ്വജ്ഞനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സിലെ സത്യബോധവും ബഹിസ്ഥമായ സത്യവും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കും: എന്നാൽ മനുഷ്യർ സർവ്വജ്ഞന്മാരല്ല. അവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പേരും തത്വജ്ഞന്മാരുമല്ല. നമ്മുടെ സത്യബോധം ബഹിസ്ഥമായ സത്യത്തിനനുരൂപമല്ലായിരുന്നേയ്ക്കാം. നമ്മുടെ സത്യബോധത്തിനനുരൂപമായി നാം പ്രവർത്തിക്കണമെന്നേ ഉള്ളു. ഇതിൽക്കൂടുതൽ യാതൊരു മതവും അവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. നാം സത്യവാന്മാരായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന്റെ സാരം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇരിക്കുന്ന സത്യരൂപത്തെ അനൃതരൂപത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കരുതു് എന്നു മാത്രമാകുന്നു.

ബഹിസ്ഥമായിരിക്കുന്ന സത്യത്തിന്റെ നിശ്ചയം ദുഷ്കരമായിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ; അതു് അവിജ്ഞേയം തന്നെ ആയിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. സത്യനിഷ്ഠയുത്തിന്റെ വൈഷമ്യങ്ങളെയോ അശക്യതയേയോ കുറിച്ചു തത്വജ്ഞന്മാർ വാദിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ പരിചയത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യങ്ങളുടെ (അവയഥാർത്ഥങ്ങളോ അയഥാർത്ഥങ്ങളോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ.) രൂപങ്ങൾ നാം നമ്മുടെ മനസ്സുകളിൽ ഗ്രഹിക്കാറുണ്ടല്ലൊ. അവയ്ക്കനുസരണമായി പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ സത്യവാനാകുന്നു. ഇവന്റെ സത്യബോധം അബദ്ധമായിരുന്നേക്കാം; ഇവൻ മഹാമൂഢനായിരുന്നേക്കാം. എങ്കിലും ഇവൻ സത്യവാനാകുന്നു.

എന്ന ഒറ്റവാചകത്തിൽ പറയാം. ഈ കാലത്തു് മാനേജരന്മാരായിരുന്നതു് പ്രധാനമായി ഫാദർ മത്യാസ് സി. ഡി. അവർകളും ഫാദർ സൈമൺ സി. ഡി. അവർകളുമാണ്. ദീപികാപരിഷ്കാരത്തിനു പ്രധാന അപലംബമായിരുന്നതു് ഇവർ രണ്ടു പേരുമായിരുന്നു. ഇതിൽ ഫാദർ സൈമൺന്റെ കാലത്താണ് ദീപിക പ്രതിദിന മായതെന്നും പത്രത്തെ നല്ല നിലയിലെത്തിക്കുന്നതിനു ഇദ്ദേഹം വളരെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ള വാസ്തവം മറക്കുകയോ മറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതല്ല. പരിഷ്കരണമാരംഭിച്ചു രണ്ടുകൊല്ലമായപ്പോൾ, കൃത്യാന്തര വ്യാപൃതനായ മി: ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ജോലിയിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞെങ്കിലും മെസ്സേഴ്സ് കെ. അലക്സാണ്ടർ ബി. എ, പീറ്റർ ജോൺ തോട്ടം ബി. എ, എം. എം. വക്കീ, എൽ. സി. ഐസക്ക് ബി. എ. ബി. എൽ എന്നിവർ ഓരോരോ കാലങ്ങളിൽ ഈ സമിതിയിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉത്സാഹവാന്മാരായ മി: വക്കിയും മി. ഐസക്കുമാണിതിൽ കൂട്ടത്തൽകാലം ബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ. നല്ല എഴുത്തുകാരെ കൊണ്ടു നാനാവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനങ്ങളും കവിതകളും എഴുതിക്കുക, പ്രധാനസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ലേഖകന്മാരെ നിയമിക്കുക, ഭാഷാവിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക ഇത്യാദി സംഗതികളിൽ ഞങ്ങൾ ദീപികാ പരിഷ്കരണത്തോടടുക്കുടി ഉപരുപരി ശ്രദ്ധിച്ചു.

ഇവിടെ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം പറയാനുണ്ട്. നല്ല എഴുത്തുകാർ ഒരു കാൽനൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പു മലയാളത്തിൽ അധികം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലൊ. പെരുമ്പാമ്പിനെപ്പോലെ വളഞ്ഞു നീണ്ടുള്ള വാചകങ്ങളായിരുന്ന ചിലർക്കു പരിചയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. അനവയപ്രയോഗം അവശബ്ദങ്ങളും അബദ്ധങ്ങളുംകൊണ്ടു ഭ്രഷ്ടിതമായിരുന്ന മറുചിലരുടെ ഭാഷ. വാചകങ്ങൾക്കു വൈവിധ്യവും ഭാഷയ്ക്കു സൗഷ്ഠവവുമുണ്ടായിരുന്നാലെ വായനക്കാരന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കയുള്ളു എന്ന ഒരു ബോധം എഴുത്തുകാരിൽ പലർക്കും കണ്ടിരുന്നില്ല. അല്പമെങ്കിൽ അവർക്ക് അതിനു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ പ്രതിപാദനരീതിയും വ്യഗ്രമായിരുന്നു. ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഓരോഉപവിഷയത്തെപ്പറ്റിയും പ്രാമുഖ്യത്തിനനുസരിച്ചു ചർച്ച ചെയ്യാതെ, തങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമുള്ള വയെപ്പറ്റിമാത്രം കൂട്ടത്തലായി പ്രതിപാദിക്കയും മറുള്ള ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി നാമമാത്രമായി വല്ലതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കടന്നുപോകയും ചെയ്യുന്ന പതിവു് ഇന്നും ചില എഴുത്തുകാക്കുണ്ടല്ലൊ. അന്നു ഇത്തരക്കാർ വളരെയധികമായിരുന്നു. ഭാഷയ്ക്കും വാചകങ്ങൾക്കും പ്രതിപാദനത്തിനും കുഴപ്പമുണ്ടായിരുന്നാലും നല്ല ആശയങ്ങളുള്ളവയും ഇക്കൂട്ടത്തിലില്ലാതിരുന്നില്ല.

ഈ വക ലേഖനങ്ങളെയെല്ലാം വായിച്ചുനോക്കി അവയിൽ കാര്യസാരമുള്ളവയെ സ്വീകരിച്ചു പരിശ്രമിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തുക എത്ര കുഴച്ചറ സാധ്യമായിരുന്നു എന്ന അനുഭവസ്ഥന്മാക്കു മാത്രമേ ബോധ്യമാകയുള്ളു. ലേഖനമെഴുതി പരിശീലിക്കാനോ പ്രസിദ്ധി നേടാനോ, തങ്ങളെഴുതിയതു എങ്ങനെയെങ്കിലും പത്രത്തിലടിച്ചു കാണ്മാനോ കരുതി വരുന്നവരേ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ ചില നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. ഇവരിൽ നന്നാകുമെന്നു ലക്ഷ്യങ്ങളുള്ളവരെ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയും നന്നാക്കാനും, മറ്റുള്ളവരെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്താനും തന്നെ കരുതി. ഇതിനനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു കൂട്ടർക്കു തൃപ്തിയും കൃതജ്ഞതയും ഉണ്ടായെങ്കിൽ മറുകൂട്ടർക്കു വിരോധം ജനിക്കയും അതിന്റെ ഫലമായി അവർ മറുചിലരേക്കൂടി പ്രേരിപ്പിച്ചു പത്രം നിറുത്തിക്കുമുതലായ പ്രതീകാരനടപടികൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതും എന്റെ സ്മരണയിലെത്തുന്നു. ഏതായാലും ഈ നയം തുടർന്നതിന്റെ ഫലമായി ഭാഷാഗദ്യം അനവദ്യമായും ഹൃദ്യമായും എഴുതാൻ വൈശാരദ്യമുള്ളവരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കയും അവരുടെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ സാഹായ്യ സഹകരണങ്ങൾ ദീപികയ്ക്കു പിൽക്കാലത്തു ലഭിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന എന്നതിൽകൃതാർത്ഥതയ്ക്കവകയുണ്ട്.

ഇതുകൂടാതെ സാധാരണ ലേഖകന്മാരെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ എഴുതിയതു്. ദീപികയെ പരിഷ്കരിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പലതരത്തിൽ സൗകര്യംപോലെ സഹായിച്ചിരുന്ന യോഗ്യന്മാർ, പലരുമുണ്ടു്. നിർഭാഗ്യനായ സി. അന്തപ്പായി അവർകളുടെ നാമധേയം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എടുത്തുകൂടാതെയും കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുഖസ്തുതിയായിപോലും ചില സന്ദർഭങ്ങളിലെഴുതി സഹായിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സുഹൃദയനായിരുന്ന അദ്ദേഹം. മെസ്സേഴ്സ് ഐ. സി ചാക്കോ, ഡാക്ടർ പി. ജെ. തോമസ്, ജി. രാമൻമേനോൻ, ജോസഫ് തളിയത്തു്, സർദാർ കെ. എം. പണിക്കർ, മുണ്ടാട്ടുജോസഫ്, മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, ബ്ര. പി. കെ. അന്തോനിക്കുത്തനാർ സി. എൻ. എ. രാമയ്യാശാസ്ത്രി മോൺസിഞ്ഞോർ ജേക്കബ് നടുവത്തുശ്ശേരി മുതലായവരുടെ നാമങ്ങൾ വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല.

ഇങ്ങനെ ദീപിക മാന്യമായ നിലയിൽത്തന്നെ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും അതിന്റെ ആസ്ഥാനം പട്ടണത്തിൽനിന്നും വളരെ അകന്നായിരുന്നതിനാൽ വാർത്താസംഭരണത്തിനു മറ്റു പത്രങ്ങൾക്കൊന്നും സാധാരണ അനുഭവപ്പെടാറില്ലാത്ത തരത്തിലുള്ള പലേക ഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും ഭാരവാഹികൾ തുടരെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ എത്രയൊക്കെ വിഷമിച്ചാലും ഫലം ശരിക്കു കാണാതെയായി. ഈ കാലത്തു വേറെയും പ്രതിദിനപത്രങ്ങൾ മലയാളത്തിലുണ്ടായിരുന്നെന്നും അവയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണസ്ഥാനം പട്ടണങ്ങളായിരുന്നു എന്നുള്ളതും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. പട്ടണത്തിലേക്കു ദീപികയുടെ മാറ്റണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശം പല യോഗ്യന്മാരിൽനിന്നും ഇടയ്ക്കിടെ കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിലും അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതായാലും 1931–ാമാണ്ടു ദീപികയ്ക്കു ഒരു ഭാഗ്യവിപര്യയകാലമായിരുന്നു. അയ്യാണ്ടു മുതൽ ദീപികയെ തിരികെ പ്രതിവാരികയാക്കണമെന്നുള്ള ഭാരവാഹികൾ വ്യസനപൂർവ്വം നിശ്ചയിച്ചു.

ദീപിക പ്രതിവാരികയായപ്പോൾ ജനസാമാന്യത്തിൽനിന്നു പൊതുവേ വ്യസനവും പ്രതിഷേധസ്വരവുമുയർന്നു. ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും ഇതേപ്പറ്റി എഴുത്തുകൾ കിട്ടുകയും കാലാനുസൃതമായി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനു പല സഹായങ്ങളും വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഏതാനും ആളുകളുടെ സഹായംകൊണ്ടുമാത്രം പുരോഗമിക്കേണ്ട ഒന്നല്ലല്ലോ പത്രപ്രവർത്തനം. ഏതായാലും ഒടുവിൽ ഭാരവാഹികൾ പഴയപടിതന്നെ ദീപികയെ പുരോഗമിപ്പിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു; പ്രതിദ്വാരിക, തൈവാരിക എന്നീ പദനങ്ങളിലെത്തി. അപ്പോഴേയ്ക്കു ദീപികയെ പ്രതിദിനമാക്കി ഉയർത്തണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ശക്തിയായി കാണപ്പെട്ടു. പ്രതിദിനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയത്തിനു ആസ്ഥാനമാറ്റം അപരിത്യാജ്യമാണെന്നും ഭാരവാഹികൾക്കും ബോധ്യമായി. ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്, ദീപിക കോട്ടയത്തുനിന്നു 1940–ാമാണ്ടു മുതൽ പ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിച്ചതു്. ഇതിനു ശേഷമുള്ള അവസ്ഥ എല്ലാവർക്കുമറിയാവുന്നതാകയാൽ ഇവിടെ കൂട്ടത്തലായൊന്നും എഴുതുന്നില്ല.

ഇരുപത്തെട്ടു കൊല്ലത്തോളം ഞാൻ ദീപികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇത്രത്തോളംസുദീർഘമായഒരു കാലം അവിച്ഛിന്നമായി ഏതെങ്കിലും ഒരു പത്രത്തിന്റെ അധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ളവർ ഒരു പക്ഷേ നാമാദംപത്രാധിപർ മി. പി. സി. വക്കീ ഒഴികെ കേരളത്തിലുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല. പ്രവർത്തകന്മാരും ഞാനുമായുള്ള മനസ്സിന്റെ യോജിപ്പായിരുന്നു, ഇതിന്റെ പ്രധാനകാരണം. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ചില സംഗതികളിൽ ഉണ്ടാകാതിരുന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും പരസ്പരബഹുമാനങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ ഞങ്ങൾ വർത്തിച്ചുവന്നു.

ദീപികയുടെ ധുരന്ധരത്വം കമ്മെല്ലീത്താ സന്യാസ വൈദികസംഘത്തിലാണെന്നു സർവ്വവിദിതമാണല്ലൊ. ഇവരിൽ നല്ല വിദ്വാന്മാരും, നല്ല ഭാഷയിൽ എഴുതാനും ഭംഗിയായി പ്രസംഗിക്കാനും ശക്തിയുള്ളവരും പലരുമുണ്ടെന്നു എന്നെപ്പോലെ അടുത്തറിയാനിടയായിട്ടുള്ളവർ അധികമുണ്ടോ എന്നു സംശയം. ദീപികയുടെ വിജയത്തിനും അതിനെപ്പറ്റി ജനാഭിപ്രായത്തിലുള്ള ബഹുമതിക്കും പ്രധാനകാരണം പ്രവർത്തകന്മാരുടെ നിസ്വാർത്ഥതയാണ്. സ്വന്തം ദ്രവ്യംകൊണ്ടു സമ്പാദിക്കണമെന്നോ, പുതുവൽഭൂമി കൈക്കലാക്കണമെന്നോ, കൺട്രാക്ട് പിടിക്കണമെന്നോ മറോ ഉള്ള സ്വാർത്ഥോദ്ദേശ്യം അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാക്ക് അന്നും ഇന്നും ഇല്ല. ഇതു നാനാജാതിമതസ്ഥർക്കും ഗവർമ്മെണ്ടിനു തന്നെയും ഒരുപോലെ ബോധ്യമായിരിക്കുവുന്ന വസ്തുതയാണ്. അനീതിയേയും അന്യായത്തേയും എതിർക്കുന്നതിൽ ദീപികയ്ക്കുള്ള സന്നദ്ധതയെപ്പറ്റി പലസന്ദർഭങ്ങളിലും യോഗ്യന്മാർ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഏതവസരത്തിലും ദീപികയുടെ സ്വരം മിതമായും ഹിതമായും ഉള്ളരീതിയിലായിരിക്കുമെന്ന് മഹാകവി രാവുസാഹിബ് ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വർ ഒരവസരത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിധ്വനി മാത്രമാണ് "ഹേ പികേന്ദ്ര സമാലപേ, ദീപികേ, ലോകദീപികേ" എന്ന അദ്ദേഹം വേറൊരവസരത്തിൽ അനവദ്യമായി ദീപികയെ അഭിസംബോധനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായി.

ദീപികയ്ക്കു മുമ്പും പിമ്പും മലയാളത്തിൽ പലപത്രങ്ങളും പത്രസ്ഥാപനങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവുമിക്കവാറും തിരോഭവിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ദീപികയോടടുത്ത പ്രായമുള്ള ഒരു പത്രവുമില്ല. ദീപിക ഇന്നും പൂർവ്വാധികശോഭയോടെ വിലസുന്നതും അതിനെ ജാതിമതഭേദംകൂടാതെ സഹൃദയലോകം സാദരിക്കുന്നതും അതിന്റെ നിസ്തുലമായ നയവിശേഷം കൊണ്ടാകുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ അറുപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ അതിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള നാനാവിഷയപ്രതിപാദിതങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ

The Test of Time

Old Father Time, grey bearded, omniscient, sits with his scythe watching across the ages the pageant of history passing by. Civilizations, empires, dynasties, institutions, individuals- all these were born, all lived for a period, and then some crumbled and perished. But, defying the destructive forces of history, some have stood the test of time and endured. With or without an empire, trailing clouds of glory along the corridor of centuries, Rome has walked in the forefront in the fields of literature, painting, sculpture, science, music and religious inspiration; and so also has Greece, to- quote the great Churchill, left immortal glories behind her. Silhouetted against the background of time stand as imperishable memorials the contributions the land we live in and love have made towards ethics, architecture and drama.

These peoples, possessing more or less principles that endure and pacing the path of virtue, have made permanent contributions to the well-being of the race and have left their footprints on the sands of time.

Old Father Time smiles a knowing, cynical smile, when men become illusioned by the glamour of ideas that take them nowhere and forget fundamental factors. Old Father Time lays down his scythe and places both his hands in benediction on men and institutions that hold fast to principles that endure.

Speaking in a much lesser degree, coming nearer home and nearer our time, we bring a bouquet of flowers in tribute to the Deepika, favoured of Old Father Time. The Deepika takes pride of place in the family of periodicals in the picturesque land of the Perumals. It has built up a tradition of sober, sound leadership and of steadfast adherence to the principles that endure. Believing in first things first, it has exercised an exalting, beneficent influence over the lives of three long generations of Malayalam speaking men and women. Inspired by the influence of everlasting verities, the Deepika is like the wise man who built his house on a rock. The wind blew, the clouds burst and the rains came. But the house, being built on rock, stood.

The Deepika stood for 60 years and is still young and prosperous, inspired as it was with principles that endure. Similarly in a humble, unassuming way, we have tried to imbibe the principles in business that endure and apply them in rendering in the last two decades a satisfactory service to a wide and growing clientele. Like the Deepika we shall continue to cling close to those principles and our aim shall be an unceasing pursuit of perfection. Like the Deepika, growing with the gratitude of successive generations we serve, we shall merit the benediction of Old Father Time.

PALAI CENTRAL BANK LIMITED
ESTD. 1927

വി. സി. ജോർജ്ജ് ബി. എ. എൽ. റ്റി.

നിധിയിരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാർ

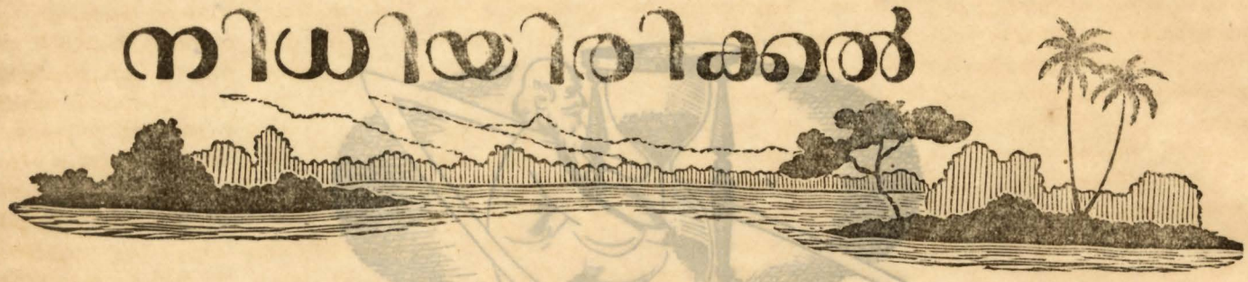

കുറവിലങ്ങാട്ട വലിയപള്ളിയിൽ, ചരിത്രപ്രധാനമായ മദ്ബഹയിലെ ദേവാലയത്തിൽ, വാമഭാഗസ്ഥിതമായ ഉപബലിപീഠം മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായ്ക്ക് പ്രതിഷ്ഠിതമാണ്. ആ പീഠത്തിനു അടുത്തു, വലതു വശത്തായി മാത്തോമ്മാ ഭാരതഭൂമിയിൽ ഇടംപ്രാപിച്ചതുമുതൽ പ്രസംഗിച്ച ക്രിസ്തുവിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിയ്ക്കുന്നതിനും പരിരക്ഷിയ്ക്കുന്നതിനും, ശിശുക്കളുടെയും പാഷണ്ഡതകളുടെയും ആവേശത്തെ അകറ്റിനിറുത്തുന്നതിനും, ആജീവനാന്തം അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തു മഹാദൈവികന്റെ ഭൌതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ സമാശ്വസിയ്ക്കുന്നു. ആ ബലിപീഠത്തിങ്കലാണ് അദ്ദേഹം അവസാനദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചതും. മാർത്തോമ്മാവിശ്വാസവും, മാർതോമ്മാസംസ്കാരവും ഭാരതത്തിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചതും അയ്യക്കാര്യമായ ഭാഷയും, ആ ഭാഷയിലെ പുരാതന കർമ്മകാണ്ഡവും മാണിക്കത്തനാർ സ്വജീവനേക്കാൾ സ്നേഹിക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്ഥിതിയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തിമകർബാനയും അന്തിമനിവാസവും അവിശുദ്ധ അപ്പസ്തോലന്റെ പ്രതീക

നിധിയിരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാർ

ച്ചേത്ചടിച്ചാൽ അതു ഒരു വിജ്ഞാനഭണ്ഡാഗാരവും ഭാഷയ്ക്കു ഒരുശാശ്വതസമ്പത്തുമായിരിക്കുന്നതാണ്.

എന്റെ ജീവിതത്തിൽ പകുതിയും ദീപികയോട് ഗാഢമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകഴിയാൻ സാധിച്ചതു ഒരു ഭാഗ്യമായിത്തന്നെ ഞാൻ കരുതുന്നു. ഞാൻ എഴുതിവരുന്നതും അയിരത്തോളം പേജുകൾ ദീപികയ്ക്കുമെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുമായ എന്റെ ആത്മകഥാകഥനത്തിൽ ഒരു വലിയഭാഗം ദീപികയും ഞാനുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ വരുന്നതാകയാൽ ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഈ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്ത്യവസരത്തിൽ എനിക്കുള്ള ആനന്ദാതിശയം എന്റെ ഈ ചില സ്മരണകൾ മൂലം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ദീപികയ്ക്കു ഭാസുരതരമായ ഭാവിയെ ഹൃദയപൂർവ്വം ആശംസിക്കുന്നു.

സംരക്ഷണത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും ആയിത്തീർന്നു കേരളം യാഥാർത്ഥകൈസ്തവകുടുംബം. മാർ തോമ്മായുടെ സംശയദ്യോതകമല്ല, വിശ്വാസദ്യോതകമാ

സംഭവിക്കാമെന്ന ലീനക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കളേബരത്തിൽ ക്ഷതമേറ്റിട്ടുണ്ട്. നേതൃത്വത്തിൽ മാണിക്കത്തനാർ സ്വയം രക്ഷാകൃത്യമായിരുന്നു

ണ് ഇതിനു കാരണം. അന്യന്മാർ തങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും അർഹനാണെന്നു തെളിയിക്കുന്ന നേതാക്കന്മാർ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിലേക്കുള്ള സഞ്ചാരവീഥിയിൽ സംഭവിയ്ക്കുന്നു അനർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി സാരമായി ചിന്തിക്കാറില്ലാ. ന്യായവും കായ്യവും സത്യവും നീതിയുമെന്നു അവരുടെ ചിന്തയ്ക്കു വിഷയീഭവിയ്ക്കുന്നതു്. സ്വാർത്ഥം ഗജ്ജിച്ചാലും തങ്ങൾ നീതിപഥത്തിൽ നിന്നു് വ്യതിചലിയ്ക്കുന്നതെന്നാണ് അവരുടെ നിഷ്കർഷ. ഇങ്ങനെയുള്ള നേതാവിനു

മുടെ കഥാപുരുഷൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം സമുദായോന്നതിയുമായിരുന്നു. സുറിയാനി സമുദായാംഗമെന്ന നിലയിൽ സമുദായത്തിന്റെയും കത്തോലിക്കാ സമുദായാംഗമെന്ന നിലയിൽ ആ സമുദായത്തിന്റെയും, കേരളീയ സമുദായാംഗമെന്ന നിലയിൽ ആ സമുദായത്തിന്റെയും ഭാരതീയ സമുദായാംഗമെന്ന നിലയിൽ ഭാരതത്തിന്റെയും ഉന്നമനപ്രയത്നങ്ങൾക്കായി യേനകേനപ്രകാരേണ യത്നിക്കുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനും സഹിക്കുവാനും അദ്ദേഹം സദാസന്നദ്ധനായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ സുറിയാനിക്കാരിലും കത്തോലിക്കരിലും കേരളീയേതരരിലും, ഭാരതീയേതരരിലും അദ്ദേഹത്തിനു മിത്രങ്ങളോടൊപ്പം ഒട്ടുവളരെ ശത്രുക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ശത്രുക്കളിൽ പലരും ഒളിയമ്പു പ്രയോഗിയ്ക്കുകമാത്രം ചെയ്തതിനാലും കത്തനാർ കർത്തൃനിർവ്വഹണോദ്ദേശനായിരുന്നതിനാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം മരണപര്യന്തം നിലനിന്നു. പദ്രുവാദൊ അധികാരികൾക്കും വരാപ്പുഴയധികാരികൾക്കും വിധേയനായി മാണിക്കത്തനാരുടെ അയുഷ്കാലത്തിൽ ഒരു നല്ലഭാഗം അദ്ദേഹം കഴിച്ചു. പാദ്രൊവാദൊ സംബന്ധിച്ചു് പൌരസ്ത്യദോരന്മാരുടെ വക്താവും പ്രതിനിധിയും ആയി പ്രശസ്തസേവനം നടത്തിയിരുന്നതുപോലെ വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും കണ്ണിലുണ്ണിയായി പ്രശോഭിച്ചു. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പക്ഷവും സഭാധികാരികളുടെ ഉൽകർഷവുംമാത്രം അമൂല്യസമ്പാദ്യങ്ങളായി കരുതിയിരുന്ന ഒരു മഹാശയനു അദ്ധ്യാത്മാധികാരികളും ശത്രുപക്ഷവും മാനുഷമൂലം പ്രവർത്തിമാന്ദ്യമോ നിരുത്സാഹതയോ ഉണ്ടാവുക സാധ്യമല്ലല്ലോ. കേരളസുറിയാനിക്കാരെ വരാപ്പുഴ അധികാരത്തിൽനിന്നുവിമോചിപ്പിച്ചു പ്രത്യേകമെത്രാന്മാരെ അവർക്കായി പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം നിയമിച്ച കാലസന്ധിയിലും, മെത്രാനോ

സഹകരിച്ചു; മെത്രാനുമാത്രം ദ്വിതീയമായ ഒരു ബഹുമാനസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു് സമുദായസേവനം നടത്തുന്നതിനുള്ള ഭാഗധേയമാണു് കത്തനാർക്കു സിദ്ധിച്ചതു്.

രാഷ്ട്രീയാധികാരമണ്ഡലത്തിൽ മഹാരാജാക്കന്മാരുടേയും രാജാക്കന്മാരുടേയും മന്ത്രിപുംഗവന്മാരുടേയും സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങൾ ആർജ്ജിക്കുവാൻ സാധിച്ചതോടുകൂടിതന്നെ വൈദികാധികാരമണ്ഡലത്തിൽ ദലഗാദപ്പസ്സോലിക്കന്മാരുടെയും വിസിറ്റർ അപ്പസ്തോലിക്കന്മാരുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും ഗൌരവണ്ണരോർമാരുടെയും പ്രീതിയും അനുകൂല്യവും ഇതരയും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ കേരളീയരുടെയിടയിൽവേറെയുണ്ടായിട്ടുണ്ടോയെന്നു സംശയമാണു്. വിശ്വസമ്പാദകമായ ഒരു ചിത്തവൃത്തിയാണു് മാണിക്കത്തനാർക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. ജാതിമത ഭേദങ്ങളെ വിഗണിച്ചാണു് അദ്ദേഹം സ്നേഹിക്കുകയും സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വന്ദനമാരിൽ ബ്രാഹ്മണരും ക്ഷത്രിയരും, നമ്പൂരിയും നായരുടിയും, നായരും നസ്രാണിയും ഈഴവരില്ലാത്തവണ്ണം എണ്ണപ്പെട്ട അതുപോലെതന്നെ വിവിധകലകളും തൊഴിലുകളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും, സംസ്കാരങ്ങളും അദ്ദേഹത്താൽ ആദരിക്കപ്പെട്ടു. വൈദ്യം, വേദാന്തം, ചരിത്രം, കാവ്യം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവിധപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്വാധീനമാക്കിയ കത്തനാർ വിവിധപ്രസ്ഥാനാവലംബികളായ വൈദ്യന്മാരും, വേദാന്തികളും ചരിത്രകാരന്മാരും കവികളും അത്മസുഹൃത്തുക്കളുടെ ഗണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വൈദ്യം അഭ്യസിച്ചതു് ആതുരസേവനത്തിനും, വേദാന്തം ഗ്രഹിച്ചതു് ഈശ്വരാരാധനത്തിനും, ചരിത്രം പഠിച്ചതു് സത്യജ്ഞാനത്തിനും കാവ്യത്തിൽ സമീപിച്ചതു സംസ്കാരപോഷണത്തിനും സദാചാര പുരസ്കരണത്തിനും വേണ്ടിയായിരുന്നു. ധനമോഹം അദ്ദേഹത്തെ കാതംദൂരംപോലും സമീപിച്ചിട്ടില്ല. സ്വായത്തമായ ധനം പരോപകാരാർത്ഥം വിനിയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടായിരുന്നു മേലൂസൂൻ ശീശ്മയുടെ വിനാശത്തിനായി അദ്ദേഹം പരിയത്നിക്കുകയിൽ മേലൂസൂന്മാരിലും യാക്കോബായ പുനരൈക്യത്തിന്നായി തീവ്രയത്നം ചെയ്തുകയിൽ യാക്കോബായക്കാരിലും അദ്ദേഹത്തിന്നു് ഒട്ടുവളരെ സ്നേഹിതന്മാരുണ്ടായിരുന്നതു്.

മാണിക്കത്തനാരുടെ കൈരളീപ്രണയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തിധാവള്യത്തെ വളർത്തുവാൻ വമ്പിച്ച സഹായമായിത്തീർന്നു. കൈരളീപ്രണയം ഒരു ഭാഷാഭിമാനമായിത്തീരുന്നതിനു് ഒരു ഭാഷാപണ്ഡിതനായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഭാഷാഭിമാനം ഒരു ഹൃദയവികാരമാണു്. ഭാഷാഭിമാനിയായ ഒരു വിദ്വാനു് ഭാഷയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ വിവേചിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതുപോലെ ഭാഷാഭിമാനിയായ ഒരു അവിദ്വാനും സാധിക്കുന്നതാണു്. ഭാഷാഭിമാനം ഭാഷാപരിഷ്കരണത്തിനു് ഒരു പ്രധാനപ്രേരകമാണു്. ഭാഷാഭിമാനിയായ ഒരു വിദ്വാൻ ഭാഷയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ വിവേചിക്കുന്നതു് ഭാഷാഭിമാനിയായ ഒരു അവിദ്വാന്റെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണു്. ഭാഷാഭിമാനിയായ ഒരു അവിദ്വാൻ ഭാഷയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ വിവേചിക്കുന്നതു് ഭാഷാഭിമാനിയായ ഒരു വിദ്വാന്റെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണു്. ഭാഷാഭിമാനിയായ ഒരു വിദ്വാനും അവിദ്വാനും ഭാഷയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ വിവേചിക്കുന്നതു് ഭാഷാഭിമാനിയായ ഒരു കവിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണു്. ഭാഷാഭിമാനിയായ ഒരു കവിയുടെ സഹായം

ത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും അദ്ദേഹത്തിനധീനമായിരുന്ന മലങ്കരയാക്കോബായ സഭയുടെയും പുനരൈക്യം ദുസ്സാധ്യമായിത്തീർന്നില്ലായെന്നുള്ളതായിരുന്നു. പ്രസ്തുത പുനരൈക്യം ലക്ഷ്യമാക്കിയായിരുന്ന സുറിയാനിജാതൈക്യ സംഘവും സംയുക്തവിദ്യാലയപദ്ധതിയും കോളജും കത്തനാർ നിർദ്ദേശിക്കുകയും വൂഡ്ലണ്ട് എസ്റ്റേറ്റും ബംഗ്ലാവും തീർവാങ്ങുകയും അമേരിക്കൻ കത്തോലിക്കനായിരുന്ന ധാരാ സാമ്പ്രിൽനിന്നു ധനസഹായം കൈവരുത്തുകയും ചെയ്തു.

സാഹിത്യപരമായ സേവനങ്ങളിൽ ഇദ്ദേഹം നീതിനന്മരായ കത്തോലിക്ക പണ്ഡിതന്മാർക്കുപോലും കവച്ചുവെയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരുന്നതസ്ഥാനമാണ് മാണിയച്ചൻ കരസ്ഥമാക്കിയിരുന്നതു്. ഗദ്യപദ്യങ്ങളിൽ നല്ല വാസനയും സാരസ്യവും, കാവ്യാലങ്കാരാദികളിൽ വ്യുല്പത്തിദാർഢ്യവും ഗാംഭീര്യവും അദ്ദേഹം സദാപ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ ശ്ലോകങ്ങളും ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളും നാടകങ്ങളും ഭക്തഗാനങ്ങളും പ്രഭാഷണങ്ങളും ഉപന്യാസങ്ങളും ഇതിനു് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. കത്തനാരുടെ ചെറുകഥകളിൽപോലും ഗഹനതത്വശകലങ്ങളും സന്മാർഗ്ഗസൂചിതാംഗങ്ങളും അണിനിരക്കുന്നു.

പത്രമാസികകൾക്കു് ഭാഷാപരമായുംസംസ്കാരപരമായും ഉള്ള നിലയും വിലയും സമകാലികന്മാരിൽവെച്ചു പ്രഥമമായി ഗ്രഹിച്ചതു് മാണിക്കത്തനാരാണെന്നു തോന്നുന്നു. പ്രസ്തുതജ്ഞാനം ഏതായാലും പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം മുമ്പോട്ടനിന്നു എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. കൊച്ചിയിലെ "കേരളമിത്രം" എറണാകുളത്തെ "സത്യനാദം" എന്നീ പത്രങ്ങളുടെ പ്രാരംഭദശയിൽ അവയുടെ നിർമ്മാണത്തിലും പരിപോഷണത്തിലും കത്തനാർക്കു സുപ്രധാനമായ ഒരു ഭാഗമുണ്ടായിരുന്നു. "സത്യനാദം" "സത്യനാദകാഹളം" ആയിരുന്നപ്പോൾ അതിന്റെ അധിപത്യം കുറേക്കാലത്തേക്കു കത്തനാർ വഹിക്കുകയുണ്ടായി. മാസികയുടെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തതും അദ്ദേഹം തന്നെയായിരുന്നുപോൽ. ഇന്നത്തെ "വജ്ര ജൂബിലേറിയൻ" ആയ "ദീപിക" (വ്യാകരണം ക്ഷമിക്കണെ) സമാരംഭിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണാർത്ഥം അനുവാദത്തിനായി വൈദികാദ്ധ്യക്ഷസമക്ഷം അപേക്ഷിച്ചവരിൽ ഒരാൾ കത്തനാരായിരുന്നു. കത്തനാരുടെ അധിപത്യത്തിൽ നടത്തിക്കുവാണ്ണം വരാപ്പുഴ അതിരൂപാസനകച്ചേരിയിൽനിന്നു് അനുമതിയും ലഭിച്ചു. ഇങ്ങനെയത്തെ മാണിക്കത്തനാർ 'നസ്രാണിദീപിക'യുടെ പ്രഥമപത്രാധിപരായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് അഭിമാനാർഹമായിത്തീർന്നതു്. അക്കാലത്തു അദ്ദേഹം ചെയ്ത അഭിനന്ദനം:

"സത്യപ്രകാശമിദം ശുഭവൃത്ത—
പത്രം
സത്യശ്രുതിപ്രണയിഭി: ക—
വിഭി: പ്രണീതം
ശ്രുത്യാദിബോധക മഹാജ—
ന ചിത്തരംഗെ
നിത്യപ്രമോദനടനം, നിതരാം
തനോതു,"

ഇന്നും 'ദീപിക'യ്ക്കു് അത്യന്തം പ്രയോജനമായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

പ്രതികാരബുദ്ധിയെന്നോ കത്തനാരുടെ ജീവിതചരിത്രയിൽ കണികാണാൻപോലുമില്ലായിരുന്നു. ശിഷ്യന്മാക്കും മതവിരോധികൾക്കും വൈദികാധികാരികൾക്കും പ്രതിരായി പലേ വ്യവഹാരങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ ശത്രുക്കളുണ്ടായാൽ അവരോടുള്ള വർത്തനത്തിലും നീതിയും സത്യവും അനുവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലൊ. മാനശിക്ക തിരുവിതാംകൂർ സർവീസിലെ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. മറ്റൊരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പിൻബലവും അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അയാൾക്കെതിരായി പല കോടതികളിൽ വ്യവഹാരംനടത്തി അയാളെ ക്രിമിനൽ ശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയനാക്കുന്നതുവരെ നിസ്തുലം പരിശ്രമിച്ചതു്, മാനശിക്ക ഉദ്യോഗവശാൽ ലബ്ധമായ അധികാരത്തെ ദുരുപയോഗിച്ചു് സാധുക്കളെയും അബലകളെയും നിർദ്ദോഷിയായ ഒരു ശമ്മാശിനെതന്നെയും കഠിന ദേഹോപദ്രവം ഏല്പിച്ചുവെന്ന കാരണം കൊണ്ടാണു്. നമ്മുടെ കഥാപാത്രം അന്നു് ഒരു ശമ്മാശ് മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിലും തിരുവനന്തപുരം വലിയകൊട്ടാരത്തിലും, ബ്രിട്ടീഷ് റെസിഡണ്ടാഫീസിലും ബഹുശ: സന്ദർശകനായിരുന്നു. ചിറയിൻകീഴ്, അഞ്ചൽ, മനക്കോടം, പ്ലാശനാൽ മുതലായി പത്തിലധികം പള്ളികൾ കത്തോലിക്കദേവാലയങ്ങളായി തിരിച്ചു കിട്ടിയതു മാണിക്കത്തനാർ ധുരന്ധരത്വം വഹിച്ചു നടത്തിയ വ്യവഹാരങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണു്.

പരോപകാര തല്പരതയും ദീനാനുകമ്പയും നിധിയിരി കുടുംബജന്മത്തിന്റെ കുലഗുണങ്ങളാണെന്നു പറയാം. അപ്പൊസ്തല സംബന്ധിയായ നിരണത്തെ ക്രൈസവസമൂഹത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു ഇലഞ്ഞിട്ട പകുതിയിൽ മണ്ണഞ്ചേരിയിൽ വന്നു് സാമാന്യം വിനീത രീതിയിൽ ജീവിച്ചുപോന്ന നിധിയിരി കുടുംബസ്ഥാപകൻ പോലും പരോപകാര ദീക്ഷയോടുകൂടിയ ആളായിരുന്നുവെന്നാണു് ഐതിഹ്യം. മാണിക്കത്തനാരുടെ പിതാമഹൻ ഉലഹന്നൻ, പിതാവു് ഇട്ടിഅവിരാ, പിതൃവൻ വക്കീക്കത്തനാർ എന്നിവർ പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങൾമൂലം പ്രസിദ്ധിസമ്പാദിച്ചവരാണു്. കത്തനാരുടെ വംശജരായ അധോഗതരിൽഅഭിഭാഷകവീരരായ സിറിയക്കു് നിധിയിരി, ജോൺ നിധിയിരി എന്നിവർ സദാ പൊതുജനസേവനസന്നദ്ധരും, പരോപകാരതല്പരരും ആയിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനെ ആരും നിഷേധിക്കുകയില്ല. മൂലപ്രസ്രവണത്തിൽനിന്നു്, മന്ദം മന്ദം ചാലുകളിൽക്കൂടി ഒഴുകിവന്നസൽഗുണസഞ്ചയത്തെ സംഭരിച്ചു കീഴോട്ടു ശക്തിയുക്തം പ്രവഹിപ്പിക്കുന്നതിനു മാണിക്കത്തനാർക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഗൌരവമേറിയ വിവിധകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ നിധിയിരി കുടുംബാംഗങ്ങൾ അഭിമാനിക്കുന്ന പൊതുജനസമ്മതിയും വിശ്വാസവും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഏതൊരു കേരളീയനേയും കത്തനാരുടെ നാമസ്മരണമാത്രംകൊണ്ടു് അനന്യാഭിമാനാബ്ധിയിൽ നിമഗ്നനാക്കിചെയ്യുന്നകവണ്ണമുള്ള പ്രതിഭാവിലാസവും അശയശുദ്ധിയും പ്രവർത്തനപടുതയും വിജ്ഞാനസമ്പത്തിയുംഅദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അപവാദകരുണ്ടെങ്കിൽ "പക്ഷം വെണ്ണയിലുണ്ടു് രണ്ടു, ധവളൻ ഞാനെപ്പോഴും പൂർണ്ണിയാൽ, പക്ഷംപാരമൊന്നിക്കഹീനനിരയോടെങ്ങും ചരിച്ചീടലാം സത്സ്വാമിശിരസ്സിലും മുറുകിടാം, ചന്ദ്രൻ നമുക്കൊക്കെയും, ഗർവ്വിച്ചിട്ടുകം, ഹാസിക്കുമുടുക്കൾ ശത്രുക്കൾ" എന്നുള്ള കവിവാക്യത്തിനു മാണിക്കത്തനാർ ഒരു ജീവിക്കുന്ന ഉദാഹരണമായിരുന്നു.

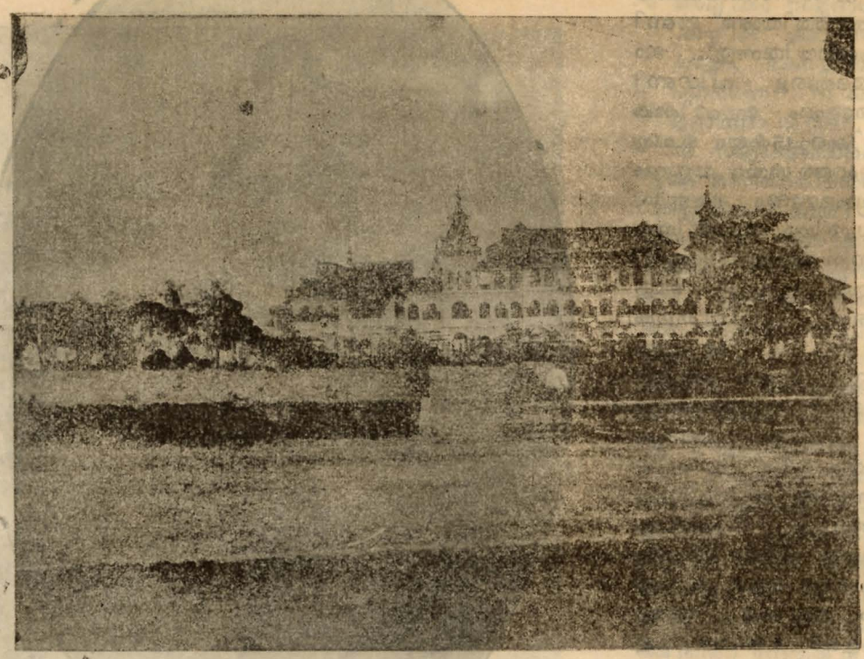

കവടിയാർ കൊട്ടാരം.

G. F. Papali, M. A., Ph.D., (Lond.)

The Jubilarian,

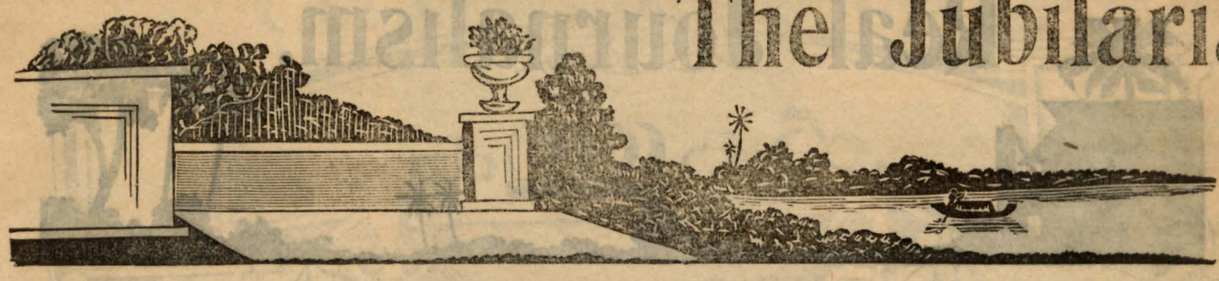

DEEPIKA.

I am happy to have been permitted to join in the chorus of congratulations of the *Deepika* on the attainment of its sixtieth birthday. This Diamond Jubilee, or *Shashtiabdapoorthi*, is no mean attainment for an Indian newspaper, especially when we see around us the frequent rise of mushroom journals and their more frequent premature deaths. The very environments of its nativity have saved the *Deepika* from an ephemeral existence. For longevity, which is an attribute of high thinking and plain living and a bye-product of monastic meditation, seems to have been transmitted to the paper born within the proximity of the cloisters and temperately nurtured by ascetic hands. Though not the oldest extent newspaper in the Malayalam language,—we have *Sathianadam* here 72 years old!—*Deepika* is certainly the oldest in Travancore, it has the distinction of being a flourishing daily; to have kept pace with the times despite its Carmelite associations.

I first made my acquaintance with the old *Nazrani Deepika* about forty years ago. My revered father the late Mr. C. Geo Papali who was editing by turns, the *Behurasam* and the *West Coast Bulletin*, both now defunct, was getting the *Deepika* in exchange, and I was early attracted by its picturesque title-piece in imitation of Syriac characters. My father later became a frequent contributor to the *Deepika* a position which fell to my happy lot in subsequent years. One of the earliest journalistic dispatches I remember to have made from London in 1929, was a news-letter to the Mannanam Daily. I have watched the *Deepika* being produced at its original Press and also at its magnificent new habitat at Kottayam. Amongst its Managers and Editors I have had the privilege of counting many friends, whose departure from the Office led perhaps to the stoppage of my copy of the journal and the termination of my connection with the paper.

In these days of organised publicity and deliberate propaganda, the services of an independent organ of public opinion calculated to disseminate high principles and ideals of conduct whilst upholding truth against malicious or mistaken attacks, are as invaluable as indispensable. A properly conducted newspaper should be able to inform and enlighten public opinion, to champion fearlessly the cause of truth and justice at all times. "Of all liberties" says Mr. Wickham Steed, former Editor of London *Times*, "freedom to know, to speak and criticise stands first. And this freedom is the bugbear of tyrants." I have no doubt that the *Deepika* has rendered yeoman service in the field of Catholic journalism as a purveyor of correct news, as a mentor of mistaken views, and as a champion of the misunderstood, the oppressed and the persecuted.

With the growth of democracy, the "fourth estate" is bound to swell in its role. The appearance in recent times of such instruments of the spoken word as the talkie or the radio, has not diminished the value of the written word; rather it has aroused greater interest in reading and stimulated increased demand for reliable newspapers. In an atmosphere of popular freedom there is sure to be fuller scope for unrestrained expression, for bolder editorial policy and fearless enunciation of opinion or denunciation of acts. Here in India we are on the

---

തുപോൽസ്തുക്കളെ കണം" എന്നോത്തു സമാശ്വസിച്ചാൽ മതി. മാണിക്കത്തനാർ കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞിട്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവു് പാരത്രിക യാത്രയ്ക്കു പറന്നിട്ടു നാല്പത്തിഅഞ്ചു സംവത്സരങ്ങളായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദിനാനന്തരമുള്ള ശതാബ്ദപൂർത്തി കഴിഞ്ഞിട്ടും വർഷങ്ങൾ ചിലതു കഴിഞ്ഞു. ഇന്നു ജീവിക്കുന്നേ കേരളീയരിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിനേ അദ്ദേഹവുമായി അഭിമുഖപരിചയത്തിനു് അവസരം ലഭിച്ചിട്ടൊള്ളു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം ഇന്നും വിവിധജാതിമതസ്ഥരുടെയിടയിൽ സംപൂജ്യമായിരിയ്ക്കുന്നതു അദ്ദേഹം അനുകരണീയങ്ങളായ ധാരാളം വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളുടെ നടനരംഗമായിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണു്, സംശയമില്ല (Non ego obibo) എന്നു പ്രസ്താവിച്ച കവി മാണിക്കത്തനാരല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും തദ്ഗ്രന്ഥത്തിലെ ആശയം അദ്ദേഹത്തിൽ സാർത്ഥീഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

K. Kuruvila M. A., B. D.

Real Journalism.

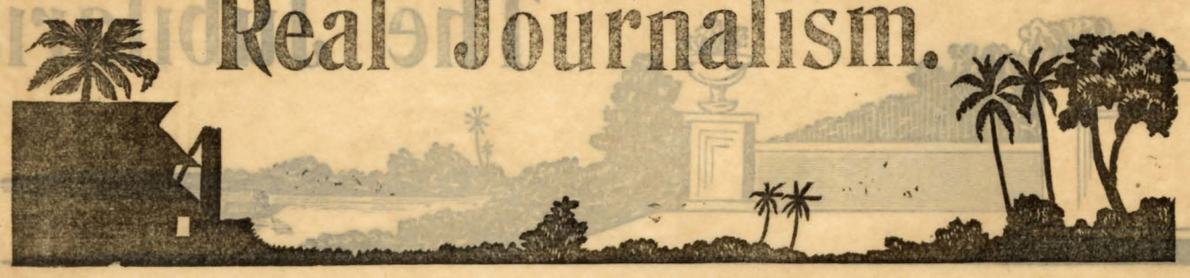

It is with very great pleasure that I write a few lines on the occassion of the celebration of the golden jubilee of Deepika with which I came into close relationship during the period when Rev. Father Eugine, now Superior, Carmelite Mission House, S Kanara, was manager of the paper. His wide outlook and friendly relations with others have gained my admiration for him That was the time when the idea ot starting Kerala-Bhushanam was conceived and the generosity with which he encouraged the proposal was significant of his mentality

This, I take it, is a reflection of the general attitude of the paper. It was originally known by the name of Nazrani-Deepika and was published from Mannanam The dropping of the name Nazrani and the transfer of the centre of printing to Kottayam is an indication of larger field into which it was entered.

Any one who has anything to do with the news papers knows under what a serious handicap the movement has to do its work. Deepika is no exception to this. It has its own special constituency. It has to be on the guard not to out-step the limitation which a disciplined constituency enforces. Imbibed with progressive ideas-not to speak of destructive ideas-the youth is making demands which a paper cannot fulfil. Thore are also the Governments-popular or otherwise- jealous of their position and hanging the sword of Democles over its head if departed from the ways chalked out for it.

Deepika has sailed along without breaking itself on the rocks and it has to be congratulated for the long period of service it has rendered to the public.

Difficult times are ahead. Newspapers will threshold of such an emancipation, which it is hoped will synchronise with the birth ot Linguistic Provinces. In the UNITED KERALA of the future the *Deepika* should prove a beacon-light of Catholic Truth, Catholic Charity and Catholic Social Principles which are the only pointed antidotes to the pernicious evils of rampant communism.

The next two years are expected to be associated with the Holy Years of the Papal Jubilee. It will be, I venture to suggest, a happy idea if the Jubilarian Daily, *Deepika*, were to sponsor a Kerala Pilgrimage to the Eternal City. It should be possible for the representatives of Catholic Malabar to charter a steamer to carry pilgrims from Cochin Harbour to Rome, visiting en-route the Holy Land, Lourdes, Lisieux and other precious spots. The *Deepika* can and should do much to arouse and organise public interest in the project, which with the co-operation of our Ordinaries and other spiritual and lay leaders, should prove an eminently practicable and unique achievement. Why not the *Deepika* give the necessary lead?

ഓം

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം ആയുർവ്വേദ ഫാർമസി & സ്ക്കാർ വൈദ്യശാല

H. O കൊല്ലം. Branch തിരുവനന്തപുരം.

എം.പി. കൃഷ്ണൻവൈദ്യരുടെ ഉടമസ്ഥതയിലും മാനേജ്മെൻറിലും കൃത്യമായിനടത്തപ്പെട്ടുന്നത്.

AMARA PEYUSHA

അമരപീയൂഷം

(Registered)

("THE BEST NERVINE TONIC")

അനേകം സ്വർണ്ണമെഡലുകളും കീർത്തിമുദ്രകളും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വവിശ്രുതമായ സിദ്ധൌഷധം.

ആയുർവ്വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള സമസ്തൌഷധങ്ങളിലും വച്ച് ക്ഷീണനാശകരവും, ശരീരപോഷകകരവും ആയ ഏക ദിവ്യൌഷധമാകുന്നു അമര പീയൂഷം.

വാതം, പ്രമേഹം, അശ്മരി, മേലഖണ്ഡം, ക്ഷയം, ധാതുഗതമായി തുടർന്നു നില്ക്കുന്ന പനി, ഹൃദ്രോഗം, രക്തസ്രാവം, അസ്ഥിസ്രാവം, പുരുഷമേഹം, രക്തപിത്തം തുടങ്ങിയ മഹാരോഗങ്ങളെ ശമിപ്പിച്ച് ആരോഗ്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. ഇതു് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കെല്ലാം പടുതയും കർമ്മസാമർത്ഥ്യവും ഉണ്ടാക്കും. ധാതുശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. ഓജസ്സ്, ബലം, വർണ്ണം, ആയുർദൈർഘ്യം ഇവയെ പ്രദാനം ചെയ്യും. നിത്യവും സേവിക്കുന്നതായാൽ ജരാനരകളേയും മാറുവാൻ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതു്.

മാത്ര:- അരമുതൽ ഒരൌൺസുവരെ നാലൌൺസ് തുളസിച്ചാറിയ പശുവിൻ പാലിലോ, ജീരകവെള്ളത്തിലോ ചേർത്തു് ദിവസവും രാവിലെ ആഹാരത്തിനു മുൻപും രാത്രി ആഹാരം കഴിഞ്ഞും സേവിക്കാം. ശരീരാരോഗ്യത്തിനായി എല്ലാപേക്കും സേവിക്കാവുന്നതും പഥ്യനിഷ്ഠയില്ലാത്തതുമാണ്,

വില: 24 ഔ. കുപ്പി 1-ക്ക് Rs. 4. 8 as

12 ഔ. „ Rs. 2. 6 as

ഇവിടെ രോഗികളെ നേരിൽ പരിശോധിച്ചു് ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കുന്നതുകൂടാതെ സകലവിധ ആയുർവേദൌഷധങ്ങളും, എല്ലാവിധ മരുന്നുകളും മിതമായ വിലയ്ക്കു വില്പനചെയ്യപ്പെടും. കൂടുതൽ വിവരത്തിനു് ഇംഗ്ലീഷിലോ മലയാളത്തിലോ തമിഴിലോ ഉള്ള കാറ്റലോഗിനു് സ്റ്റാമ്പുസഹിതം അപേക്ഷിപ്പിക്കുക.

അശരണരായ രോഗികളെ ധർമ്മമായി ചികിത്സിക്കപ്പെടും.

എൻ്, മാനേജിംഗ് പ്രൊപ്രൈറ്റർ,

എം. പി. കൃഷ്ണൻ വൈദ്യർ (Regd: Medical Practitioner)

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം ആയുർവേദ ഫാർമസി & സ്ക്കാർ വൈദ്യശാല, കൊല്ലം.

പത്തിക്കാനിരുന്നുള്ള കത്തുകൾ.

1. അസ്സീയായിൽ ഉഗ്രമായ ക്ഷാമംകൊണ്ട് പീഡിതരായവർക്കായി ദീപികമുഖേന നടത്തിയ സഹായഫണ്ടിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷത്തെസംഖ്യ മഹോന്നത ദിവ്യശ്രീ മലബാദപ്പസ്സോലിക്കാ മുഖേന പത്തിക്കാനിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ ടിസംഖ്യ കൈപ്പറ്റിക്കൊണ്ട് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സിലെ സ്റ്റേറ്റുസിക്രട്ടറിയായ മഹോന്നത ദിവ്യശ്രീ കർദ്ദിനാൾ ഗാസ്പാരി സകൃതജ്ഞം അയച്ചുതന്ന സന്ദേശമാണ് താഴെച്ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

No 10020

പത്തിക്കാൻ അരമന

നവംബർ 10–1922

ബഃ അച്ചാ.

ക്ഷാമം കൊണ്ടും സാംക്രമികരോഗംകൊണ്ടും പീഡിതരായ അസ്സീയൻ സഹോദരികളുടെ രക്ഷക്കായി നിങ്ങൾ എത്രയും ഉദാരബുദ്ധിയോടെ ദീപിക മുഖേന ഒരു പണപ്പിരിവ് നടത്തിവരുന്നുണ്ടല്ലൊ. ഇൻഡ്യയുടെ മെലഗാദ് അപ്പസ്തോലിക്കാവഴി നിങ്ങൾ അയച്ചുതന്ന 300 രൂപാ ഇവിടെ കിട്ടുകയും അത് പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ തൃക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത തുക അസ്സീയായിലെ സഹോദരികൾക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ തിരുമനസ്സിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ പേക്കുള്ള ഹൃദയപൂർവ്വമായ നന്ദിയേ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിനും ഈ കൃതജ്ഞതയേ നിങ്ങളുടെ ഫണ്ടിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെ തെര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുന്നതിനും തിരുമനസ്സിലെ ഈ മഹിതമായ അഭീഷ്ടം നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിനോടുകൂടി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സ്വശ്രീയനന്മകളുടെ ഒരു സൂചനമായും പൈതൃകമായ നന്മനസിന്റെ ലക്ഷ്യമായും നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ സഹപ്രവർത്തകന്മാർക്കും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഈ ഭക്തിപരമായ ധനശേഖരത്തിലേക്ക് സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും തന്റെ ഹൃദ്യമായ ആശീർവ്വാദം നൽകിയിരിക്കുന്ന വിവരവും സന്തോഷപുരസ്സരം നിങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എന്നു്

നിങ്ങളിൽ എത്രയും സ്നേഹമുള്ള കർദ്ദിനാൾ ഗാസ്പാരി

സുഗസ്മരണാർഹനായ 11–ാംപീയൂസ് മാർപ്പാപ്പായും പത്തിക്കാൻ അരമനയും.

2. നസ്രാണിദീപികയുടെ നടത്തിപ്പിനെയും തൽപ്രവർത്തകന്മാരെയും പ്രത്യേകവിധമായി ശ്ലാഘിച്ചും അനുഗ്രഹിച്ചും പത്തിക്കാനിൽനിന്നും കിഴക്കേറീത്തുകളുടെ തിരുസംഘാദ്ധ്യക്ഷനായ മഹോന്നത ദിവ്യശ്രീ കർദ്ദിനൽ താച്ചി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മലബാദപ്പസ്സോലിക്കാവഴിയായി അയച്ചുതന്ന കത്താണിതു്.

No. 8920/22

പത്തിക്കാൻ അരമന

1922. നവമ്പർ. 23

കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബർ ഒന്നാംതിയതി അയച്ച നിങ്ങളുടെ കത്തിൽനിന്നു് നസ്രാണി "ദീപിക," പത്രം മലബാറിലെ സുറിയാനി വികാരിയാത്തുകളിൽ ചെയ്യുവരുന്ന നിരവധി നന്മകളെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞു നാം സന്തോഷിക്കുന്നു. അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ നാമംതന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, അതു അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു കത്തോലിക്കാവെളിച്ചത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ജീവനുള്ള ഒരു ജ്വാലയാകുന്നതിനു പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടു്.

വിശിഷ്ടങ്ങളായ ധർമ്മോദ്യമങ്ങളെ നല്ലതത്ത്വത്തിന്റെ വ്യാപകത്വവുമായി സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പോകുവാൻ പ്രസ്തുത പത്രത്തിനു അറിയാമെന്നു കാണുന്നതു നമുക്കു നിഷ്കളങ്കമായ തൃപ്തിയേ പ്രദാനംചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ക്ഷാമത്താൽ ഭയങ്കരമായ ഞെരുക്കങ്ങളനുഭവിച്ചുവരുന്ന അസ്സീയായിലെ കന്യാസ്ത്രീകൾക്കു വേണ്ടി പ്രസ്തുതപത്രം ഈയിടെ ഏറ്റവും മുന്തിയ കാലംകൊണ്ടു ഗണ്യമായ ഒരു തുക പിരിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു് ഇതു വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലൊ.

അവിടത്തെ അഗ്രഹാരസരിച്ചു പ്രസ്തുത പത്രത്തിന്റെ യോഗ്യനായ ഡയറക്ടർക്കും പത്രാധിപന്മാരേയും നാം പ്രത്യേകം ആശീർവദിക്കയും അവരുടെ ഈദൃശങ്ങളായ ഉത്തമോദ്യമങ്ങൾ തുടരുന്നതിനും വെളിച്ചവും സ്നേഹവും അവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അത്മാക്കളുടെ ത്രാണത്തിനായി അതു ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാനും അഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സകല ക്ഷേമാശംസകളോടുംകൂടി അത്യുന്നത കാർഡിനൽ ജി. താച്ചിയുടെ പേക്ക് ഒപ്പുവച്ചതു്. നിങ്ങളുടെ വിനീത ഭൃത്യൻ

മരിയാപ്പച്ചദോപ്പ് ളേസ്

be put to a severe test as democratic Governmets come into power. Democratic Governments in the world to-dy mean party Governments. A real newspaper is above party and its duty is to condemn the wrong and applaude the good as the prophets of old did.

I wish Deepika a very successful and useful career expressing and educating public opinion for the common good of mankind.

സി. ജെ. തോമസ് ബി. എ. ബി. എൽ.

മലയാളനാടകത്തിന്റെ ഉത്ഭവം.

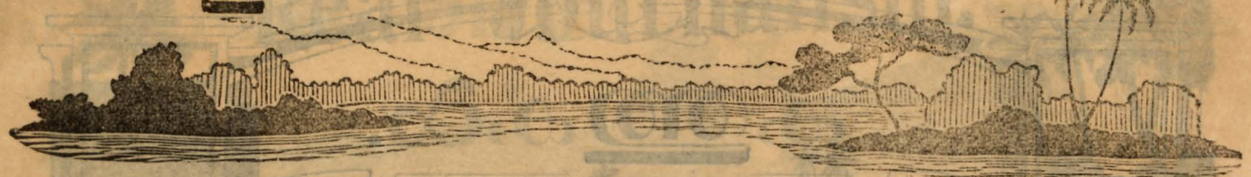

മലയാളനാടകത്തിന്റെ ഉത്ഭവമെന്താണെന്ന പരിശോധനയ്ക്കു മുമ്പായിത്തന്നെ "നാടക"മെന്താണെന്ന പ്രശ്നത്തിനു പ്രസക്തിയുണ്ട്. പക്ഷേ ഇവിടെ നാടകമെന്ന പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ഒരു നിർവ്വചനത്തിനോ പ്രതിപാദനത്തിനോ ശ്രമമില്ല. നാടകം എന്താണെന്ന് നമുക്കെല്ലാം അറിയാം. അഭിനയം, സംഭാഷണം, ചിലപ്പോൾ സംഗീതം എന്നീ സങ്കേതങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു കഥ രംഗത്തു പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ദൃശ്യകല, എന്ന അതിർത്തിയില്ലാത്ത നിർവ്വചനം മാത്രമാണ് ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നത്. അതിനു കാരണവുമുണ്ട്. ഒന്നാമതായി മലയാളനാടകത്തിനു ഇന്നുവരെ ഒരു ശാസ്ത്രമുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ശ്രീ. എ. ഡി. ഹരിശർമ്മയുടെ "നാടകപ്രവേശിക"യും ശ്രീ. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഉപന്യാസങ്ങളും വളരെ നല്ല പ്രബന്ധങ്ങളാണ്. പക്ഷേ അവയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രൂപകങ്ങൾക്കും, ഘടകങ്ങൾക്കും മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കൂടിയില്ല. പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ അവ സംസ്കൃതം ഇന്ന് മലയാളനാടകത്തിൽ കാണുന്ന രൂപങ്ങൾ തന്നെ നിരവധിയാണ്. ഈ വിവിധ രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണവും, നാടകത്തിന്റെ ഭിന്നഘടകങ്ങൾ മലയാളത്തിലാവിഷ്കരിച്ചതിന്റെ രീതിയും പരിശോധിക്കുകയാണ് നാടകത്തിന്റെ ശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നതിനു ഏറ്റവും പറ്റിയ മാർഗ്ഗം. ഇവിടെ ലക്ഷ്യം.

1. സംസ്കൃതനാടകം.

മലയാളനാടകം, സംസ്കൃതനാടകത്തിൽനിന്നു പകർത്തിയതാണെന്നാണ് ശ്രീ എ ഡി ഹരിശർമ്മയുടെ അഭിപ്രായം. ഇതു പൂർണ്ണമായി ശരിയായ ഒരു തീരുമാനമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ശാകുന്തളം, വേണീസംഹാരം, മുദ്രകഠികം മുതലായ

ഭാഗ്യസ്മരണാർഹന്മാരായ
മാർ ളയീസ് പഴേപറമ്പിൽ, മാർ മത്തായി മാക്കീൽ, മാർ യോഹന്നാൻ മേനാശേരി.

No. 13050
ഫ്രാപ്പ്രാ തിരുമനസ്സിലെ സ്റ്റേറ്റുസെക്രട്ടറി ആഫീസ്
വത്തിക്കാൻ 1923 ജനുവരി 26
നസ്രാണിദീപികാ മാനേജർ അവർകൾക്കു മാന്നാനം.
മാന്യരെ,
അസ്സീയായിലെ സഹോദരികളുടെ ക്ഷാമനിവാരണാർത്ഥം നിങ്ങൾ വീണ്ടും ദയവായി പിരിച്ചയച്ച 400 രൂപായുടെ സ്നേഹപരമായ ദാനം പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ തൃക്കരങ്ങളിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു.
പരിശുദ്ധപിതാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടും സാക്ഷാൽ ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ഈ പ്രവർത്തിയിൽ നിങ്ങളെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരോടും വളരെ കൃതജ്ഞതപറയുന്നു. എല്ലാ ദാനങ്ങളുടെയും മേലും സ്വർഗ്ഗീയമായ പ്രതിഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമാറു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കയും നിങ്ങൾക്കും ആഫീസ്കാർക്കും ദാതാക്കളെല്ലാവർക്കും അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും സ്നേഹികമായ ആശീർവാദം ഹൃദയപൂർവ്വം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നു നിർവ്യാജമായ പ്രത്യേക വണക്കത്തോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ സ്നേഹമുള്ള കർത്താനാൽഗാസ്പാരി.

ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ ഭാഷകളിലെ നാടകശാസ്ത്രങ്ങളുടെ സമാഹാരങ്ങളാണ്. മലയാളനാടകം ഈ സാഹിത്യങ്ങളുടെ പകർപ്പല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവയുടെ ശാസ്ത്രവും ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷരം ബാധകമല്ല. രണ്ടാമതായി ഇവിടെ ശ്രീ ഹരിശർമ്മയോ ശ്രീ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയോ പരിഗണിക്കാത്ത ചില ഉത്ഭവസ്ഥാനങ്ങളും ഇവിടെ പരിഗണിക്കുന്നുണ്ട്. വളരെ വിഭിന്നങ്ങളായ പല സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും ഭിന്നാംശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു പുഷ്ടിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് മലയാളനാടകം. നാടകത്തിന്റെ ഉൽപത്തിസ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നതു് എതെങ്കിലും ഒരു പുരാതന കലാരൂപത്തെ ആധുനിക നാടകത്തിന്റെ പിതാമഹനായി അവരോധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ല. നാടകത്തിന്റെ വിവിധ ഘടകങ്ങളായ ഇതിവൃത്തം, സംഭാഷണം, സംഗീതം, അഭിനയം, നൃത്തം, രംഗവിധാനം, വേഷംസജ്ജീകരണംമുതലായവ എങ്ങിനെ, ഏതേതു് സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുൽഭവിച്ചു്, എങ്ങിനെ ഇന്നത്തെ നിലയിലേക്ക് പരിണമിച്ചു് എന്നറിയുകയാണ് ഈ പരിശോധനയുടെ ലക്ഷ്യം.

സംസ്കൃതനാടകങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥം തന്നെ. ചിലതിലെല്ലാം കവിതയുണ്ടെന്ന് വിമർശകന്മാർ പറയുന്നുമുണ്ട്. ശ്രീ. കെ. സി. കേശവപിള്ളയുടെ "സദാരമ"യിൽ നാന്ദിശ്ലോകം മുതലായി ചില സംസ്കൃത നാടകരീതികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും സംസ്കൃത നാടകശാസ്ത്രത്തെ അനുകരിച്ചോ, അതിൽനിന്ന് പ്രചോദനം കിട്ടിയിട്ടോ മലയാളത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു സ്വതന്ത്രകൃതിയും എനിക്കറിവില്ല. ശാകുന്തളമെഴുതിച്ചു് ഒന്നി

Their Majesties King George VI.
and Queen Elizabeth.

His Excellency Lord Louis Mount Batten,
The Viceroy of India.

Her Highness Maha Rani
Setu Parvati Bai.

His Highness Uthradom Thirunal Marthanda Varma
Elaya Raja.

Her Highness Karthika thirunal
Rani Lekshmi Bai.

Sachivottama Sir C. P. Ramaswami Aiyar,
Dewan of Travancore.

H. H. Keralavarma, Maha Raja of Cochin.

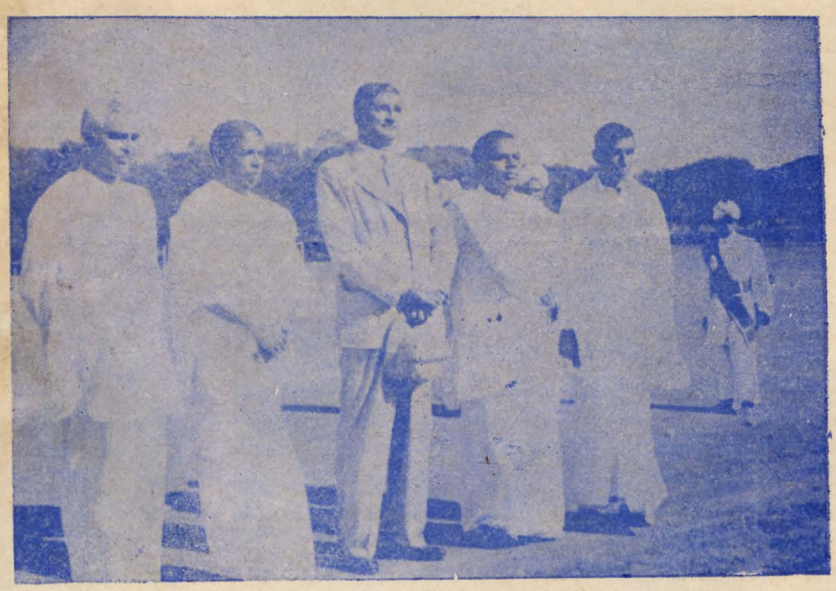

THE COCHIN CABINET.

Messrs C. R. Iyyunny, T. K. Nair, Dewan, Dewan Bahadur C. P. Karunakara Menon.
Panampilly Govinda Menon, K. Ayyappan.

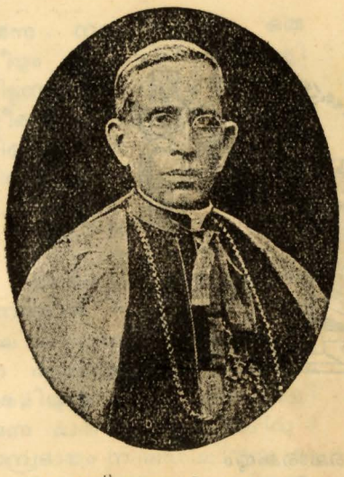

ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ
മാർ ഫ്രാൻസീസ് വാഴപ്പള്ളി

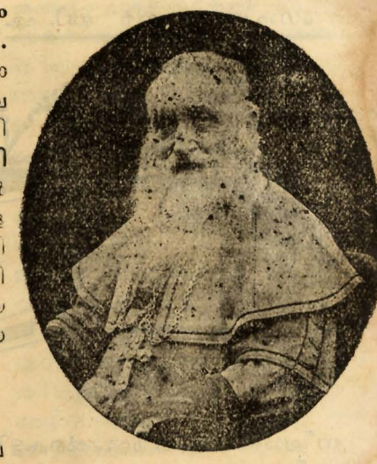

ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ
മോ. ലെപ്പ് എസ്. ജെ.

നേറയും ഇതിവൃത്തംപോലും മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് പകർത്തിയിട്ടില്ല. വിവർത്തനങ്ങളുടെ കഥയാണെങ്കിൽ അതും വളരെ കഷ്ടമാണ്. ഉത്തരരാമചരിതം മുതലായ കൃതികൾ കാവ്യമെന്ന നിലയ്ക്ക് വളരെ ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കാം. പക്ഷേ അതല്ലല്ലോ നാടകത്തിന്റെ പ്രധാനസ്വഭാവം. വ്യാഖ്യാനക്രമസൂത്രകൾക്കുള്ള അവസരങ്ങളും, ചമല്ക്കാരബാഹുല്യവും ഒരു കൃതിയെ നാടകമാക്കിത്തീർക്കയില്ല. അഭിനയമാണ് നാടകത്തിന്റെ ഉരകല്ല്. സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന് വിവർത്തനംചെയ്ത നാടകങ്ങൾ എങ്ങും അഭിനയിച്ചതായിട്ടറിവില്ല. പന്തളത്തു കൊട്ടാരത്തിൽവച്ച് ചിലതൊക്കെ അഭിനയിച്ചിട്ടുള്ളതായി എവിടെയോ വായിച്ചതു് ശരിയാണെങ്കിൽ, "തോഴീ, ഇതിലേ, ഇതിലേ," എന്നു് പറയുമ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിക്കാത്ത കാണികളുടെ ക്ഷമാശക്തിക്കു് അതൊരു ഭൂഷണമാണെന്നല്ലാതെ, സംസ്കൃത നാടകത്തിന്റെ അഭിനയയോഗ്യതയ്ക്കു് അതൊരു സാക്ഷിപത്രമല്ല. ഏതായാലും ഇന്നത്തെ സാഹിത്യനാടകങ്ങൾക്കോ, സംഗീതനാടകങ്ങൾക്കോ, ഏകാങ്കങ്ങൾക്കോ സംസ്കൃത നാടകപ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു് പൈതൃകമായിയൊന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നതു് തീർച്ച.

2. സംഘക്കളി

നാടകത്തിന്റെ പിതാമഹനായി സാധാരണ ഉന്നയിക്കപ്പെടാറുള്ള മറ്റൊരു കലാരൂപമാണു് സംഘക്കളി അഥവാ ശാസ്ത്രാങ്കം (യാത്രക്കളിഎന്നും പേരുണ്ട്.) സംഘക്കളി കേരളബ്രാഹ്മണരുടെയിടയിൽ ഇന്നും നിലവിലിരിക്കുന്ന ഒരു ജാത്യാചാരമാണു്. മത്സ്യഗന്ധിയുടെ കഥയാണു് ഇതിലെ ഇതിവൃത്തം. ഇതിലെ ആദ്യത്തെ ചടങ്ങായ നാലുപാദം ഒരു ആരാധനമാത്രമാണു്. അതുകൂടാതെയും വേണമെങ്കിൽ ഈപ്രകടനം നടത്താം. നാലുപാദം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കഥതുടങ്ങുകയായി. ഒരോനമ്പൂരിമാർ വേഷംകെട്ടി രംഗത്തു പ്രവേശിച്ചു് സാധാരണ നാടകത്തിലേതുപോലെ കഥ അഭിനയിക്കുന്നു. പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ വേദിയും യവനികയും ഒന്നും സംഘക്കളിയിലില്ല. കൂടിയിരിക്കുന്നവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ വച്ചാണു കളി നടക്കുന്നതു്. എങ്കിലും നാടകത്തിനു് അത്യാവശ്യമായ പല ഘടകങ്ങളും സംഘക്കളിയിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. "വേഷവിധാനം, അഭിനയം, സ്വരഭേദത്തോടുകൂടിയ സംഭാഷണം, എന്നുതുടങ്ങി ദൃശ്യകാവ്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചടങ്ങുകൾ മിക്കതും ശാസ്ത്രാങ്കത്തിലുണ്ടു്", എന്നു് എ. ഡി. ഹരിശർമ്മാപറയുന്നു ഇതു കൂടാതെ സമുദായോല്ക്കർഷത്തെ ലാക്കാക്കിയുള്ള ഉപദേശങ്ങളും സാധാരണയാണു്. ഇതൊന്നും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കൃതിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ല നടത്തുന്നതു്. തന്മയത്വത്തിനും, കല്പനാശക്തിസ്ഫുരണത്തിനും സംഘക്കളിയിൽ പ്രാധാന്യമുണ്ടു്. സംഗീതത്തിനും ഒരു നല്ലസ്ഥാനമുണ്ടു്. ഫലിതത്തിനു് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സരണി ഹാസ്യമാണു്. ഈ ഘടകങ്ങളെ നോക്കിയിട്ടാണു് സംഘക്കളി നാടകത്തിന്റെ മുന്നോടിയാണെന്നു പല നിരൂപകന്മാരും ഗണിക്കുന്നതു്. പക്ഷേ ഈ തീരുമാനത്തെ ചോദ്യംചെയ്യുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്. സംഘക്കളിക്കു് എഴുതപ്പെട്ട ഒരു കഥയില്ലെന്നു് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. നാടകത്തിനു് അത്യാവശ്യമായ കഥാഘടനയും സംഘക്കളിയിൽ കാണുന്നില്ല. അഭ്യാസം, അഭിനയം, ഫലിതം മുതലായവയ്ക്കൊരു ഉപാധി എന്നമാത്രമേ സംഘക്കളിയിൽ കഥയെ ഗണിക്കുന്നുള്ളു. പോരെങ്കിൽ മത്സ്യഗന്ധിയുടെ കഥയല്ലാതെ മറ്റൊരുകഥയും സംഘക്കളിയ്ക്കു് സ്വീകരിച്ചിട്ടുമില്ല. മറ്റൊന്നുള്ളതു്, ഇന്നും നടന്നവരുന്ന ഈ ആചാരവും ആധുനിക നാടകവും തമ്മിൽ ചരിത്രപരമായി ബന്ധിക്കുന്ന കണ്ണി ഏതെന്ന ചോദ്യമാണു്. സംഘക്കളിയിൽനിന്നു് പൊട്ടുന്നനവേ നാടകമുണ്ടാവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. ഏതെങ്കിലും ചില കലാരൂപങ്ങളിൽക്കൂടി സംക്രമിച്ച മാത്രമേ നാടകത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. അങ്ങനെയൊരുരൂപം കേരളത്തിലെങ്ങും അറിവില്ല. രാമനാട്ടം കൃഷ്ണനാട്ടം മുതലായ പ്രകടനങ്ങൾ സംഘക്കളിയിൽനിന്നു് ഉൽഭവിച്ചതായിരിക്കാം. പക്ഷേ അവ നാടകത്തിലേക്കല്ല പരിണമിച്ചതു്, കഥകളിയിലേക്കാണു്. കഥകളി നാടകത്തിന്റെ പൂർവ്വരൂപമല്ലാതാനും. ചാക്യാർക്കൂത്തു്, പാഠകം എന്നിവയും ഈ കണ്ണിയുടെ ജോലിനിർവ്വഹിക്കുന്നില്ല. ഇവയും അഭിനയപ്രധാനമാണെങ്കിലും കഥാപ്രസംഗവും കഥാഭിനയവും തമ്മിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യത്യാസം ഇവയും നാടകവും തമ്മിലുണ്ടു്. സംഘക്കളിയിൽനിന്നും ചാക്യാർക്കൂത്തിൽനിന്നും മറ്റും പല ഘടകങ്ങളും നാടകം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ, നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഒരു കലാചാരത്തിൽനിന്നോ, ആര്യൻ ദൈവങ്ങളെ ദ്രാവിഡരുടെയിടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ കണ്ടുപിടിച്ച കൃത്രിമത്തിൽനിന്നോ നാടകമുണ്ടായിയെന്നു് വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു.

3. കഥകളി

കഥകളി ഒരു നൃത്തരൂപമാണു്. നൃത്തവും നാടകവും തമ്മിലുള്ള എല്ലാ വ്യത്യാസങ്ങളും കഥകളിയും നാടകവും തമ്മിലുണ്ടു്. സംഘക്കളി, രാമനാട്ടം, കൃഷ്ണനാട്ടം മുതലായ കലാരൂപങ്ങളുടെ പരിണിതരൂപമാണു് കഥകളി, എന്നാണു് ചില ചിന്തകന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഒരു നടൻതന്നെ കഥമുഴുവനും. അഭിനയിച്ചു് പാടുക എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിനിന്നു്, അംഗുഷ്ഠത്തിന്റെയും അംഗവിക്ഷേപത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ചു്, ഒടുവിൽ പദംതന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു് മുഴുവനും മുദ്രകളും ശരീരചലനങ്ങളുമായി അതിനുണ്ടായ രൂപമാണു് കഥകളി. കഥ സാധാരണ സംഗീതത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അതിനു് നൃത്തരൂപം ലഭിച്ചുവന്നും ഇടയായി. പദം സ്വയം പാടുകയെന്നതു് മാറിമറഞ്ഞെങ്കിലും പാടുകയെന്ന രീതിയും പണ്ടുകൂടി. ഈ കലയും നാടകവും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം അഭിനയത്തിന്റെ കാര്യത്തിലാണു്. കഥകളി അഭിനയപ്രധാനമായതു കൊണ്ടു് നാടകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നു് ഭ്രമിക്കാൻ ഇടയുണ്ടു്. എന്നാൽ നാടകത്തിലെയും കഥകളിയിലെയും അഭിനയത്തിനു് വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. അഭിനയം ഏറ്റവും സ്വാഭാവികമാക്കേയാണു് നാടകത്തിലെ ലക്ഷ്യം. നേരെമറിച്ചു് കഥകളിയിൽ അതു് പളരെ പവ്വതീകരിച്ചു് അസ്വഭാവികമാക്കിത്തീർക്കയാണു് കഥകളിയിൽ ചെയ്യുന്നതു്. ഇതുകൊണ്ടാണു് കഥകളിയിൽ പല അശ്ലീലങ്ങളും സിംബലുകൾ അഥവാ മുദ്രകൾകൊണ്ടു് പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടി വരുന്നതു്. കഥകളി ഒരു പ്രത്യേക കലയാണു്; അഭിനയമല്ല. കഥകളിക്കാരൻ നാടകരംഗത്തു് പരാജിതനാകുമെന്നു് തീർത്തുപറയാം. അവനു് 'ഓവർ ആക്ടിംഗ്' ചെയ്യതിരിക്കാൻ വയ്യാ. നൃത്തത്തിൽനിന്നും ഒരു നാടകരൂപം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്" (കേരളത്തിലില്ലെങ്കിലും) അതാണു് നൃത്തനാടകം (Ballet) റീയലിസവും മിസ്റ്റിസിസവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധംമാത്രമാണു് നാടകവും കഥകളിയും തമ്മിലുള്ളതു്. ചുരുക്കത്തിൽ കഥകളിയും നാടകവും രണ്ടു ഭിന്നകലാരൂപങ്ങളാണു്, ഒന്നു് മറ്റേതിൽനിന്നും ഉത്ഭവിച്ചതല്ല.

4. ജനോവനാടകം

ആധുനിക നാടകത്തിന്റെ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും ഏകകാലത്തിൽ സമ്മേളിച്ചു് കാണുന്ന ഏകപുരാതന കലാരൂപം ജനോവനാടകമാണു്. റോമൻ ചക്രവർത്തി (ഏന്റോണിനസ്) യുടെ വീരപരാക്രമങ്ങളെ പൊതുവേയും തുർക്കികളുമായുള്ള യുദ്ധത്തെ പ്രത്യേകിച്ചും പ്രകീർത്തിക്കുന്ന ഒരു ഇതിവൃത്തമാണു് ജനോവനാടകത്തിനുള്ളതു്. ഷേക്സ്പീയറിന്റെ കാലത്തെപ്പോലെ മുന്നോവശവും തുറന്ന ഒരു സ്റ്റേജിൽ, കഥകളിയുടെ തിരശ്ശീലയും വിളക്കും ഉപയോഗിച്ചാണു് ഈ കളി നടത്തിവന്നിരുന്നതു്. ഓരോ പാത്രങ്ങളുടെയും ഭാഗം ഓരോ പ്രത്യേക നടൻ അഭിനയിക്കുന്നു. സംഗീതവും അപരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള ഒരു സമന്വയവും ഇതിലുണ്ടു്. ഗ്രീക്കു് നാടകങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെ കഥയുടെ വിശദീകരണവും, ഫലിതക്കാരനായും ഒരു വിദൂഷകനും രംഗപ്രവേശനം ചെയ്യുന്നു. ഫലിതം പ്രായേണ അശ്ലീലമായിരിക്കുമെന്നമാത്രം. ജനോവാ എന്ന നായികയെ അപഹരിക്കുന്നതും യുദ്ധംചെയ്തു് രക്ഷിക്കുന്നതും മറ്റും അടങ്ങിയ ഒരു കഥയാണു് അഭിനയിക്കപ്പെടുന്നതു്. പൊതുവേപറഞ്ഞാൽ ഇന്നത്തെ നാടകത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളായ ഇതിവൃത്തം, അഭിനയം, സംഭാഷണം സംഗീതം, വേഷവിധാനം, മേക്കപ്പ്, ക്ലൈമാക്സ്, രംഗവിധാനം എന്നിവയെല്ലാം ജനോവനാടകത്തിലുണ്ടു്.

ജനോവനാടകം കത്തോലിക്കമതം സ്വീകരിച്ച പാഠങ്ങൾകൊണ്ടവന്തായിരിക്കണമെന്നു് അതിന്റെ ഇതിവൃത്തം തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. ഏതാണ്ടു് പൂർണ്ണവളർച്ചപ്രാപിച്ച ഒരു നാടകരൂപം ഇന്നത്തെ യൂറോ

പാലാ ഗോപാലൻനായർ ബി. എ.

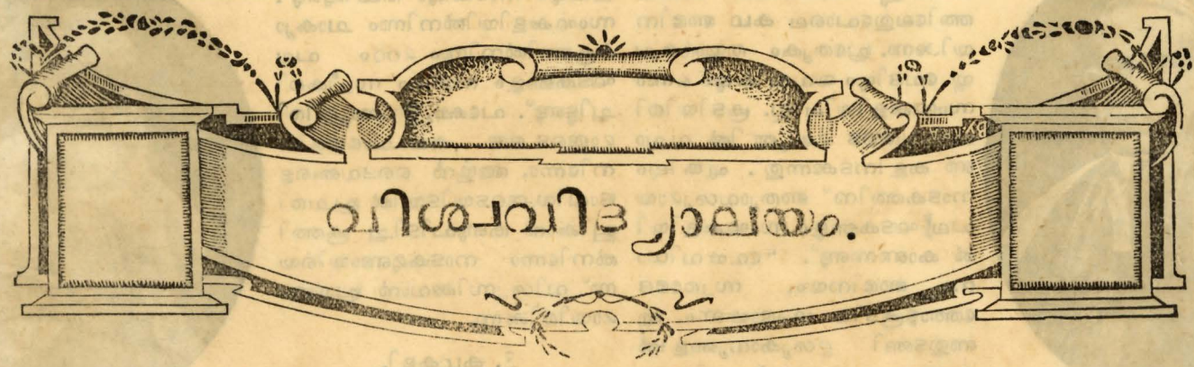

നീലാംബരത്തിൻെറമേൽക്കെട്ടി ചാർത്തിട്ടും
ശ്രീലസമ്മോഹന വിശ്വവിദ്യാലയേ
ഏറെനാളായി പഠിക്കാൻ തുടങ്ങിയി–
ട്ടേതുമൊന്നായില്ലിനിയും പഠിപ്പഞാൻ
വിജ്ഞാനചിഹ്നമാം വെൺതലപ്പാവുമായ്
വിട്ടുപോകുന്ന പഠിത്തംകഴിഞ്ഞവർ
നൂതനാധ്യേതാക്കളെത്തുന്നിതപ്പൊഴേ–
യ്ക്കേറെക്കുതൂഹലാൽ സുപ്രസന്നാസ്യരായ്
വിദ്യാനിധികളാമേടുകളെത്രയോ
വച്ചിരിക്കുന്ന തുറന്നതാൻമുറ്റിലും
വായിച്ച തീർത്തവയൊക്കെയും, വിസ്മയം!
വായിച്ചിടേണ്ടതിന്നാമുഖം മാത്രമാം!

എല്ലാം പഠിച്ചെന്നഗർവിനാലൊക്കെയും
പുല്ലായ്ക്കരുതിച്ചിരിക്കുന്നിതു ചിലർ
വേറെചിലർക്കുള്ള വേലതൻകീഴിലെ–
ക്ലാസ്സിലുള്ളോരെച്ചവിട്ടിലാണെപ്പോഴും
എണ്ണമറ്റിടം വിഭിന്ന സ്വരങ്ങളാ–
ലെന്തെന്തുശബ്ദായമാനമീയാലയം!
പൊട്ടിച്ചിരിയും, കരച്ചിലും, ഹാസവും
തട്ടിക്കയറ്റവും, ദീർഘനിശ്വാസവും!
വൈപരീത്യത്തിൻെറ സംഘട്ടനങ്ങളിൽ
വൈജാത്യവിഭ്രമോദ്ഭൂതവാദങ്ങളിൽ
തത്വം പുലർത്തുവാൻ, ശാന്തികണ്ടെത്തുവാൻ
സത്യപ്രകാശമേ, കണ്ണുനിക്കേകുക!!

പ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു് ഭാഷയൊഴിച്ചു് മറ്റൊതൊരു വ്യത്യാസവും ക്രൂതെ മലയാളത്തിലേക്കു് പകർത്തിയതാണു് ജനോവനാടകം എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജനോവനാടകത്തിൻെറ ആവിർഭാവം കേരളകലയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പരിവർത്തനഘട്ടമാണു്. പുരാണപുരുഷന്മാരെക്കൊണ്ടുമാത്രം തൂപൂപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദൃശ്യകലാരംഗത്തു് ചരിത്രപുരുഷന്മാർ ആദ്യമായി പ്രവേശിച്ചു. ജനോവായുടെ പുറകേ കാർൽമാൻചരിത്രവും വന്നു. കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ സാമൂഹ്യനാടകമായ മറിയാമ്മനാടകം (അമ്മായിയമ്മപ്പോരിൻെറ സ്ത്രീധനസമ്പ്രദായത്തെ അപലപിക്കുന്നു) ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിജയമാണു്.

ഇവയ്ക്കെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേകതയുള്ളതു്, അവ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെകലയായിരുന്നുവെന്നതാണു് അവരുടെ മതപരിവർത്തനംമൂലം ക്രിസ്ത്യാനികൾ കേരളത്തിലെ കലയ്ക്കു് അന്യരായിത്തീർന്നു. പാശ്ചാത്യകല അവർക്കലഭിച്ചുമില്ല. അതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണു് ജനോവനാടകത്തിലെ സംഗീതവും, നൃത്തവുംഏതാണ്ടു് കിരാതരീതിയിലിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ അഭിനയത്തിൻെറ കഥ അതല്ല. അഭിനയത്തെ ഒരു സ്വതന്ത്രകലയാക്കി ഉയർത്തിയതു് ജനോവ നാടകമാണെന്നതിനു് സംശയമില്ല.

ജനോവനാടകത്തിൻെറ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത, അതോടുകൂടി യഥാർത്ഥ ജനകീയ സ്വഭാവമുള്ള ഒരു ദൃശ്യകല ഉത്ഭവിച്ചുവെന്നാണു്. സംസ്കൃത നാടകങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും കൊട്ടാരത്തിൻെറ അങ്കണത്തിൽ അഭിനയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ജനസാമാന്യത്തിനു് അതിലൊരു പങ്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സംഘക്കളിയും നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങളിൽ നിന്നു് പുറത്തിറങ്ങിയില്ല. കഥകളിയാണെങ്കിൽ, സാധാരണ അതു് "മതില്പ്പുട്ടിനുള്ളിൽ" വച്ചു് നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് ക്രിസ്ത്യാനിക്കു് എന്നാമാത്രമല്ല അവസ്സഹിന്ദുവിനുപോലും അതു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കേരളീയ കഷ്കന്ധൻെറ വിശ്രമവേളയിലെ വിനോദമെന്ന നിലയിലേക്കുയരാൻ ആദ്യമായി കഴിഞ്ഞതു് ജനോവനാടകത്തിനാണു്.

ഈ പുരോഗതിയെല്ലാം വൈദേശികമായൊരു കലാത്രുപത്തിൻെറ വിജയമാണെന്നു് പറയുമ്പോൾ അതും നെറ്റിചുളിക്കേണ്ടതില്ല. പരമാർത്ഥങ്ങളോടു് കലഹിച്ചിട്ടു് പ്രയോജനമില്ലല്ലോ.

5. തമിഴ് സംഗീതനാടകം.

മലയാളഭാഷയുടെ മാതൃസ്ഥാനംതന്നെ കല്പിക്കാവുന്ന തമിഴിൽനിന്നു് മലയാള നാടകപ്രസ്ഥാനത്തിനു് സാഹിത്യപരമായി ഒന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. തമിഴിൻെറ സംഗീതഭ്രമം, തമിഴരുടെ സംസ്കാരക്കുറവോ ആയിരിക്കാമതിനു് കാരണം. പാണ്ടിരാജ്യത്തു് ഒരു ഗദ്യനാടകം വിജയിക്കുക എന്നതു് കാലം കുറെക്കൂടി കഴിഞ്ഞിട്ടു് സംഭവിക്കേണ്ടതാണു്. പക്ഷേ മലയാളസംഗീത നാടകത്തിൻെറ അമ്മയും അച്ഛനും എല്ലാം തമിഴ് സംഗീതനാടകം തന്നെയാണു്. തമിഴ്നാടക സംഘങ്ങൾ കേരളത്തിൽ വന്നു് പ്രകടനങ്ങൾ തുടങ്ങി. അവയുടെ സംഗീതക്കൊഴപ്പും വിശിഷ്യാ സാമ്പത്തിക വിജയവും കേരളീയരെ അതിലേക്കാകർഷിച്ചു. കേരളീയർ തന്നെ ഈ തമിഴ്നാടകങ്ങൾ അഭിനയിക്കാൻ തുടങ്ങിയതാണു് ആദ്യത്തെപടി. കുറെ കഴിഞ്ഞു് ഈ നാടകങ്ങൾ തന്നെ മലയാളീകരിച്ചു് (ഒരുവക മണിപ്രവാളത്തിൽ) പ്രകടിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. ഭാഷാഗാഢത്തിൻെറ ഇക്കാലത്തെ പ്രധാന പ്രവർത്തകൻ, കെ. സി. കേശവപിള്ളയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ "സദാരാമ" (1904) മലയാള സംഗീത നാടകചരിത്രത്തിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണു്. സദാരാമയോടുകൂടി മലയാളകരയ്ക്കു് ഒരു സംഗീതനാടക പ്രസ്ഥാനമുണ്ടായി. അന്നത്തെ നിലയിൽ നിന്നു് ഗുണത്തിൽ വളരെയധികം പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, തമിഴിൽ നിന്നു് പലതും മലയാളത്തിനു് ലഭിച്ചു.

a ഇതിവൃത്തം.

കഥകൾ എല്ലാം തന്നെ തമിഴ് നാടകങ്ങളുടേതാണു് മലയാളം സ്വീകരിച്ചതു്. സദാരാമതന്നെ അങ്ങിനെയാണു്.

b. സംഗീതം

ഇതാണു് തമിഴ് കേരളത്തിനു നൽകിയ ഏറ്റവുംവലിയസംഭാവന. ഒരു സ്വാതിരുനാളോ മറ്റോ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് സംഗീതത്തിൻെറ വിഹാരരംഗമായിരുന്നെന്നു് നാം വ്യാമോഹിക്കേണ്ട. കേരളത്തിനു് സ്വന്തമായി ഗണ്യമായ ഒരു സംഗീതകല ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കർണ്ണാടക സംഗീത മഹാസരണിയുടെ ഒരു ചെറിയ ശാഖ മാത്രമായിരുന്നു കേരള സംഗീതം. തമിഴനാണു് മലയാളിയെ പാടാൻ പഠിപ്പിച്ചതെന്നു് പറയാൻ സംശയിക്കണമെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. സംഗീതനാടകം വഴിയായി തമിഴ്സംഗീതത്തിൻെറ ധാടി അല്പാല്പമായി മലയാളത്തിലേക്കു് സംക്രമിച്ചു.

c. രംഗവിധാനം

എപ്പോഴും അനുസ്യൂതമായിട്ടല്ലെങ്കിലും രംഗം മോടിപിടിപ്പിക്കുന്നതിൽതമിഴർ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരുന്നു. നാടകത്തിൻെറ വിജയം പലപ്പോഴും രംഗവിധാനത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതായിക്കാണാം. ലോഭമില്ലാതെ പണം ചെലവാക്കി രംഗം ഭംഗിയാക്കുന്ന ഏർപ്പാടു് തമിഴരിൽ നിന്നു് കേരളീയർ പഠിച്ചു. രാജമാണിക്യം കമ്പനിയിലേതുപോലെ, ഇതു് പലപ്പോഴും വികൃതമായിത്തീരാം. പൗഡറിട്ടമുഖത്തു് അതിശക്തിയായ വയലറ്റു് ലൈറ്റ് അടിക്കുമ്പോൾ നായകൻ വില്വമംഗലത്തിനുപകരം വരാം. പക്ഷേ രംഗവിധാനം നല്ല നടനത്തിനു് അന്യനാപേക്ഷിതമാണു്. മേക്കപ്പു്, വേഷവിധാനം എന്നീ കാര്യങ്ങളിലും തമിഴർ മലയാളത്തിനൊരു മാതൃകയായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്.

d. സ്ത്രീപാത്രങ്ങൾ

സ്ത്രീപാത്രങ്ങളുടെ ഭാഗം അഭിനയിക്കാൻ സ്ത്രീകളുണ്ടാവുന്നതുവരെ നാടകം വേണ്ടെന്നു് വയ്ക്കണമെന്നാണെൻെറ അഭിപ്രായം. പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീയായി അഭിനയിച്ചാൽ "ഓവർ ആക്ററിംഗ്" അസ്വാഭാവികതയും ഒഴിച്ചുനിറുത്താൻ നിവൃത്തിയില്ല. തമിഴർ വരുന്നതുവരെ സ്ത്രീകളുടെ ഭാഗം അഭിനയിച്ചിരുന്നതു് പുരുഷന്മാരായിരുന്നു. ചാക്യാരുടെ കൂടെ രംഗത്തു്

വരുന്ന നങ്ങ്യാരല്ലാതെ ഒരു സ്ത്രീയും വേദിയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. തമിഴർ സ്ത്രീകളെ രംഗത്തുകൊണ്ടുവന്നതിനോടുകൂടി മലയാളവും അതിനെ അനുകരിച്ചു.

e. റിക്കാർഡു്

നാടകത്തിന്റെ പുരോഗമനത്തിൽ റിക്കാർഡിനു് ഒരു വലിയ സ്ഥാനമുണ്ടു്. ഒരു തുറന്ന സ്ഥലത്തു് രംഗവേദിമാത്രം കെട്ടിയുണ്ടാക്കി നാടകം കളിക്കുന്ന പതിവു് "പൊലിവു്" സമ്പ്രദായം നിലവിലിരുന്ന കാലത്തു് വിജയപ്രദമായിരുന്നു. അഥവാ ഏതെങ്കിലും പ്രഭുവിന്റെ രക്ഷാധികാരത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രകടനങ്ങൾക്കു് സാമ്പത്തികപ്രശ്നം വളരെ ഗുരുതരമായിരുന്നില്ല. ജന്മിത്വം ക്രമേണ പൊളിഞ്ഞുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അത്തരം രക്ഷാധികാരികളുമില്ലാതായി. സാമ്പത്തികസഹായത്തിന്റെ അഭാവംമൂലം നാടകകല പൊളിയുമെന്നടിക്കായപ്പോൾ, പുതിയ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിക്കനുയോജ്യമായ ഒരേർപ്പാടുണ്ടായതാണു് മുച്ചുകെട്ടി റിക്കാർഡു് വച്ചു് പണം പിരിക്കുക എന്നതു്. ഈ രീതിക്കും നാം തമിഴരോടാണു് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

മഹാറാണി സേതു ലക്ഷ്മീഭായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്.

തമിഴു്, മലയാളസംഗീത നാടകങ്ങൾ കൂറെക്കാലത്തേയ്ക്കു് ഒരുമിച്ചുതന്നെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ശക്തിയായ മത്സരം (കലാപരമായിട്ടും സാമ്പത്തികമായിട്ടും) സദാരാമയ്യരുടെ മുഖവുരയിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഈ മത്സരം ഒരു വിധത്തിൽ മലയാളത്തിനു് ഗുണകരമായിരുന്നു. സംഗീതത്തിന്റെ കാര്യം എങ്ങിനെയായാലും, അഭിനയം വളരെ പുരോഗമിച്ചു. ഇതിവൃത്തത്തിലും, അഭിനയത്തിലും കാലാനുസൃതമായ മാറ്റങ്ങൾ മലയാളസംഗീത നാടകത്തിനു് ഉണ്ടായി. പക്ഷേ ഇതിനെല്ലാം അടിസ്ഥാനമിട്ടതു് കോവിലനും കണ്ണകിയും അവരുടെ പ്രണേതാക്കളുമായിരുന്നു

6. പാശ്ചാത്യനാടകങ്ങൾ

തമിഴിൽനിന്നു് മലയാളസംഗീത നാടകമുണ്ടായതുപോലെതന്നെ പാശ്ചാത്യനാടകങ്ങളെ അനുകരിച്ചു് മലയാളത്തിൽ സാഹിത്യനാടകങ്ങളുണ്ടായി. ജനോവനാടകത്തിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞു് പാശ്ചാത്യനാടകപ്രസ്ഥാനവുമായി കേരളീയർക്കു് ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതു് ബ്രിട്ടീഷാധിപത്യം ഇന്ത്യയിൽ സുസ്ഥാപിതമായിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമാണു്. ഭരണകർത്താക്കളുടെ ഭാഷയായ ഇംഗ്ലീഷും ഒരുമിച്ചു് ഷേക്സ്പീയറും ഇന്ത്യയിലേക്കുവന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ച പലരും ഷേക്സ്പീയറുടെ നാടകങ്ങൾ വായിച്ചു് രസിക്കുകയും ചിലർ അവയെ അനുകരിച്ചു് നാടകസൃഷ്ടി ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും, ഷേക്സ്പീയർ നാടകങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്കു് വരികയുണ്ടായില്ല. ഷെറിഡൽ, മോളിയർ, മുതലായവരുടെ നാടകങ്ങളും ഫാഴ്സുകളുമാണു് അനുകരിക്കാൻ എളുപ്പമായിത്തോന്നിയതു്. സീ. വി. യുടെയും അതിനെ തുടർന്നു് ഈ. വി. യുടെയും പ്രഹസനങ്ങൾ ഈ രീതിയിൽ ഉണ്ടായതാണു്. ശ്രീ. എൻ. പി. ചെല്ലപ്പൻ നായരുടെയും, ശ്രീ. എം. ജി. കേശവപിള്ളയുടെയും, മലയാളീകരിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് നാടകങ്ങളും ഈ രീതിയിൽ ഉണ്ടായവയാണു്. ഇംഗ്ലീഷിനെ അനുകരിച്ചു് ചരിത്രനാടകങ്ങൾ ആദ്യമായി എഴുതിയതു് ഈ. വി. യാണെന്നു് തോന്നുന്നു. 'സീതാലക്ഷ്മി' 'രാജാകേശവദാസൻ' മുതലായ നാടകങ്ങൾ ഷേക്സ്പീയറുടെ ചരിത്രനാടകങ്ങളെക്കണ്ടു് എഴുതിയവയാണു്. മലയാളത്തിലെ ചരിത്രനാടകങ്ങളിൽ പലതും, ഹിന്ദിനാടകങ്ങളുടെ അനുകരണമോ തർജ്ജിമയോ ആണു്. എങ്കിലും, ഈ ഹിന്ദിനാടകങ്ങൾ തന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് രീതിയെ അനുകരിച്ചതായതുകൊണ്ടു് ശാസ്ത്രീയമായി മലയാള ചരിത്രനാടകം പാശ്ചാത്യനാടകപ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നുണ്ടായി എന്നു് ഗണിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണു്. മലയാളത്തിലെ ഏകാങ്കനാടകങ്ങളും സംസ്കൃതരൂപകങ്ങളെയല്ല, പാശ്ചാത്യകൃതികളെയാണു് മാതൃകയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ബർനാർഡ്ഷായെ അനുകരിച്ചു് ഇതുവരെ ഒരു നാടകവും മലയാളത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇബ്സന്റെ നാടകങ്ങൾപോലെ മാനസികാപഗ്രഥനം വിഷയമാക്കി ശ്രീ. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള മുതലായവർ ചില നാടകങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മലയാളത്തിലെ ആധുനിക സാഹിത്യനാടകങ്ങൾ ഏതാണ്ടു് മുഴുവനായിത്തന്നെ പാശ്ചാത്യനാടകപ്രസ്ഥാനത്തെ അനുകരിക്കുകയാണെന്നു് പറയാം.

PLEASE NOTE
FOR NEAT NICE & ARTISTIC GET UPS IN
Half-Tone & Line Blocks
RUBBER STAMPS & ENGRAVINGS ON METALS
EXPERT HANDS ALWAYS AT WORK
AT THE S.F.S. BLOCK STUDIO KOTTAYAM.
Enquiries Solicited
Satisfaction assured
Tel. "DEEPIKA"
Post. Box No 7
Phone No. 94.

കഴിഞ്ഞകാലം

ചില ദീപികാമിത്രങ്ങളുടെ മംഗളാശംസകൾ.

1887 ഏപ്രിൽ 15.

മാലോരേ, മലയാളഭാഷയിലിതാ
ചാലേ പിറന്നീവിധം
നീളേചെന്ന മഹാജനങ്ങളിടയിൽ
കാലേ കളിക്കുന്നോരെൻ
കാലത്തിന്നകറ്റിൽ വല്ലതു മിടിഞ്ഞീ–
ട്ടുന്നുവെന്നാകിലും
മേലേമേലണകാതകണ്ട മനസാ
മാനിക്കുമാറാകണെ

ദീപികാമിത്രം.

പുസ്തകം 4– 1891. മാർച്ച്. 2. തിങ്കൾ

ചൊല്ലേറും ദീപികേ!കേളിഹ നിഖിലഗുണൈ–
രുല്ലസിക്കും നിനക്കി–
ന്നെല്ലാരും മിത്രമാമെന്നൊരു നിനവുമിക–
ച്ചങ്ങു നിന്നന്തരംഗേ,
ചൊല്ലീടും നല്ലവാക്യം ചിലരഥ വെളിയിൽ
പിന്നെ നന്നായ് ദൃഷിച്ചും
ചൊല്ലുന്നു ഉജ്ജനം കേളവരഥവിട്ടമോ
ശീലമാജീവനാന്തം

സി. കുമാരൻ മൂസ്സത്

പുസ്തകം 5. 1891. ജൂലായി. 15. ബുധൻ

കേരളീയരലിവോടുചെയ്ത സുകൃതങ്ങ
ളൊക്കെയൊരുമിച്ചഹോ
ചാരുവാക്കിയൊരു പത്രികാവടിവു പൂണ്ട
വണ്ണിപതി ഭൂതലേ
ഭൂരികീർത്തികലരുന്ന കോട്ടയമതിങ്ക
ലങ്ങു വിലസുന്ന നൽ
ചാരുദീപികയെ വാഴ്ത്തുവാൻ വലിയ വേല
യുണ്ടരഗരാജനും

കെ. സി. പച്ചുപിള്ള

പുസ്തകം. 6. 1892 സെപ്റ്റംബർ –1 വ്യാഴം

പത്രികാബലകളാത്ത മൊദ
മൊട്ട മുത്തുകിയഥ മൌലിയിൽ
ചാർത്തിടും പെരിയ കീർത്തിയെറു
മൊരു ദീപികേ,ഹൃദയ ദീപികേ!
പാർത്തലേ ഭവതി കീർത്തിചേർത്തു
ചിരകാലമങ്ങു കളിയാടുവാൻ:
ആർത്തിഹാരശത പത്രനെത്രകൃപ
യെത്തിടുന്നതിനു പ്രാർത്ഥയെ

കെ. പി. രാമൻപിള്ള

പുസ്തകം. 7–1893. ഏപ്രിൽ. 15

പാരാതിപ്പാരിലെങ്ങും പരിചൊടുപരമാ–
നന്ദമേവർക്കുമൊപ്പം
ചേരുമ്പോലേവളർത്താൻ സരസനപെരുകും
മിത്രമാം പുത്രനേ നീ!
ഭൂരിശ്രീ ചേർന്ന മൂലക്ഷിതിപകരുണയാ
ലോറവും ദൃഢ്യമായി–
താരിൽത്തൻവാങ്ങി വാണീടുക ഭുവിചിരനാൾ
ദീപിക ദീപമെന്നും

പുന്നപുരം. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള

1894. ആഗസ്റ്റ് 20. തിങ്കളാഴ്ച

5. മിത്രം, മനോരമ, വിനോദിനി, യേവമെല്ലാം
മിത്രത്വമോടു മരുവുന്ന നമുക്ക് പണ്ടേ
പത്രാംഗതാമകടു,മേവടിപോറ്റ നിന്നി
ലിത്രോളമെത്തുവതിനിങ്ങു തരപ്പെടാതായ്

മറൊരു കാന്തനോടിപ്പോൾ
മുറുമ്മി നീ ചേർന്നുവെന്ന കെട്ടേൻ ഞാൻ
തെറ്റില്ലതിനു നിനച്ചാൽ
ചെറുതും സാർത്ഥമുള്ള ഭവതിക്ക്.

1895. ഏപ്രിൽ 20. 9–ാം വയസ്സിൽ

6. എട്ടാമത്തെ വയസ്സുവിട്ടു വടിവും ഭേദിച്ചു വണ്ണാഭയും
പെട്ടെന്നുജ്ജ്വലയായി നല്ല മിനുസം ദേഹത്തിലെല്ലാടവും
തട്ടിക്കേരളവമ്മ സൂരിമണിതൻപദ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നോരി–
ക്കുട്ടിദീപികതന്നിലാകൃതിമാംരാഗം ഭവിക്കീല്ലഹോ!

അൻപുതികഞ്ഞൊരു നിപുണൻ
തൻപതിയോടീ മനോജ്ഞ'ദീപിക'യുടെ
ഒൻപതുകേവലമല്ലീ–
രൻപതു വർഷം വിളങ്ങണം ശുഭമായ്

മൂലൂർ എസ് പദ്മനാഭപണിക്കർ

1896. ഏപ്രിൽ 10–ാം തിയതി വെള്ളിയാഴ്ച

പത്താം വയസ്സിതിലും
സത്തായുള്ള ഗുണങ്ങളെ
എത്താനിതിനു യോഗത്തെ
ദത്താമീശൻ പരാപരൻ.

കേരളവമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ

ചൊല്ലാളം "കമ്മലീത്താ" സഭക മലയാ
ളത്തിലുള്ളാശ്രമങ്ങൾ–
ക്കെല്ലാറ്റിനും പ്രധാന സ്ഥലമിതിപുകൾകൈക–
ളുണ്ടു മാന്യാനദേശേ,
നല്ലാമോദം വളർത്തുംവിധ മിഹവിലസു–
ന്നാശ്രമത്തിൽ ജനിച്ചി–
ട്ടുല്ലാസം നൽകുമി"ദീപിക" നിജദശമാ–
ബ്ദത്തിലെത്തിയല്ലൊ.
എന്നല്ലുച്ചടിയിസ്ഥലത്തിലുളവായിട്ടിമ്പമൊടൻ പതാ–
കന്നല്ലോരു കുതൂഹലത്തൊടിഹകൈരാടൈരോരുംതഥാ,
ഇന്നല്ലോ പരിപൂർണ്ണമായതിവയൊത്താനന്ദ പരാവര–
ത്തിന്നുല്ലാസ തരംഗമാലയിൽ മനസ്സാഹന്ത! നീന്തുന്നുമേ.

മണിദീപിക പൊൻ തമോപഹശ്രീ–
യണിയും "ദീപിക" ദോഷലേശഹേതും,
അണയാതിനിയും ചിരംലസിപ്പാൻ
തുണയാകണമശേഷലോകനാഥൻ.

കെ. സി. കേശവപിള്ള

പത്തായോർത്താൽ വയസ്സിന്നയി തവതരുണ–
ത്വത്തിലെത്തിത്തരത്തിൽ
ചിത്താനന്ദേന നീയിപ്പതിയൊടൊരുമി–
ച്ചുനാട്ടാരെയെല്ലാം
വിത്താധിക്യം നിനയ്ക്കാതധിക സമതയാ
തുഷ്ടരാക്കിച്ചുയർന്നാൻ
സത്തായുർതുണയ്ക്കുടവിരതമവനൊ
വാഴകാചന്ദ്രതാരം.

മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള

എൽ. സി. ഐസക്ക് ബി. എ. ബി. എൽ.

കാൽനൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ-

ഒരു വീക്ഷണം.

അറുപതു സംവത്സരകാലത്തെ പത്രപ്രവർത്തനചരിത്രം ദീപിക പൂർത്തിയാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു പകുതിയേടുത്ത, കാൽനൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ, പ്രവർത്തനത്തിൽ ഞാനും പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു മലയാളവർത്തമാനപത്രം അറുപതു സംവത്സരകാലത്തെ പ്രവർത്തനചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു അഭൂതപൂർവ്വമാണ്. പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ, അതിലും പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു പത്രത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ കാൽനൂറ്റാണ്ടുകാലത്തിലധികം തുടർച്ചയായുള്ള സേവനം സാധാരണമല്ല. അത്രയ്ക്കു വൈഷമ്യങ്ങൾ ഇതിനു സ്വാഭാവികമായുണ്ട്. യുദ്ധരംഗത്തെ സേവനത്തിനു ശാരീരികമായുള്ളതുപോലെയുള്ള അപകടങ്ങൾ മറ്റു പ്രകാരത്തിൽപത്രപ്രവർത്തനത്തെയും അതിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവരെയും ബാധിക്കുന്നു. അപകടങ്ങളെ നേരിടേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രവൃത്തിരംഗത്തുനിന്നു വിരമിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. പത്രപ്രവർത്തകനായതും അതിൽ തുടർന്നു പോന്നതും പോരുന്നതും ലോകസഹജമായ പരിഗണനയിൽ ഗുണത്തിനോ ദോഷത്തിനോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. ദൈവഹിതം നിവൃത്തിപഥപ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, അതിൽ തുടർന്നുപോന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്ന ഒരുവനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഗുണദോഷനിരൂപണം അർത്ഥശൂന്യമാണ്. പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനുണ്ടായ കാരണം എന്തായാലും പത്രപ്രവർത്തകനായി കഴിഞ്ഞുപോരുന്നതു് അതിനിടയ്ക്കു വിധത്തിൽ ഗുണത്തിനായാലും ദോഷത്തിനായാലും, നിയതി നിശ്ചയിച്ചതു ചെയ്യു, ചെയ്തു.

1898 ഏപ്രിൽ 20 ബുധനാഴ്ച.

പതിനൊന്നുവയസ്സു പൂർണ്ണമായി-
ന്നിതിനെന്നുള്ളതമന്ദമോദബീജം
അതിനന്ദിയിൽ മേലിയും ചിരംനിൽ-
പ്പതിനുന്നിജഗദീശനെത്തൊഴുന്നേൻ.

കെ. സി. കേശവപിള്ള

ഒന്നുണ്ടേ പറയുവാൻ പ്രിയദീപികേ! നീ
ചെന്നീടണം സകല മാനുഷപദത്തിലും മേൽ
ഇന്നാരുമേതവവിരോധ മതാചരിക്ക-
യെന്നുള്ളതൊട്ടു വരികില്ലൊരുനാളുമെങ്ങും.

മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള.

നാണം കൂടാതതുമിതു മഹം ഭാവഗർത്തമേടി-
ക്ഷോണിക്കോണിൽ ചിതറിടുവും പത്രമൊട്ടല്ല കേട്ടോ!
ക്ഷീണിക്കാതക്കളവുകളവാ നിന്നിയും കൊട്ടകൊള്ളി-
ക്കേണം കാണിക്കരുതു കരുതൽക്കേട്ടു കാണിക്കുപോലും.

കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള

1899 ഏപ്രിൽ 12. ബുധനാഴ്ച

അതിയായിട്ടഴകൊഴുകും
സതിയാമിവളെന്മനസ്സു കവരുന്നു.
മതിമുഖി! "ദീപിക" പാരതി-
ലതിസതിയൊട്ടു സഞ്ചരിച്ചു വിലസട്ടെ.

പി. കെ. ജോസഫ് മാപ്പിള

1901 ഏപ്രിൽ 24

അല്ലേ! നിൻടെ വയസ്സു നല്ല പതിനാലല്ലേ? വരുന്നാഴ്ചയിൽ
ചെല്ലുംനീ പതിനഞ്ചിലേക്കു, സുദിനംഞങ്ങൾക്കുനിൻജന്മനാൾ
വഞ്ചിഷോണിയിൽ മറ്റുപത്രികകളേക്കാളും നിനക്കീവിധം
നെഞ്ചിൻകനുകമേകുവാനൊരു പൊരുംകോളുണ്ടുകേളൻപ്രിയേ!

സി. എൻ. രാമശാസ്ത്രി. ബി. എ.

1901 ജൂൺ 5

മാലോകർക്കടയോരു ഭാഗ്യദലമേ! ബാലേ! മുദാ നീപതി-
ന്നാലാംവത്സരവും പരംതകൃതിയായ്ത്തന്നെ നയിച്ചീടിനാൻ
താലോലിപ്പതിനുണ്ടു വേണ്ടുവർവരൻ താനോ രസജ്ഞൻ തിക-
ച്ചാലോചിക്കിലമേയ പുണ്യനിലയേ! നീയേ ജഗദ്ദീപികാ.

പി. നാരായണപിള്ള

1904. ഏപ്രിൽ. 4. ബുധനാഴ്ച

അല്ലേ! മൽദീപികെ! സജ്ജനമതികരകം
പൂണ്ടുലാളിച്ചുപോരും
കല്യേ! പന്ത്രണ്ടുമാണ്ടു സകളിഹകഴി
ച്ചൂസദ്ധർമ്മംവിടാതെ
മെല്ലെസ്സച്ചിന്മയൻതൻ കൃപയൊടയിപതി
ന്നാലാകും വയസ്സിൽ
കില്ലെന്യേ നീ കടക്കുന്നളവിലവിരള
പ്രേമമിന്നാർക്കുമിക്കാ?

പി. ആർ. നാണുപിള്ള

ഏപ്രിൽ 20. ബുധൻ

പാപിക്കുന്നതഖേദവും ശുഭഗതിക്കുന്മേഷവും നൽകിയു-
ദ്ദീപിക്കുന്നൊരു 'ദീപിക'യ്ക്കു പതിനെട്ടാകുന്ന സംവത്സരം
പ്രാപിക്കുന്നതിലാമോദമോടനുപദം മാംഗല്യസമ്പത്തിനെ
സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായ് സമസ്തജഗതീനാഥൻകനിഞ്ഞീടണം.

കെ. സി. കേശവപിള്ള

1912. ജൂൺ 25 ചൊവ്വാ

ഓരോ വിഘ്നക്കൊടുങ്കാറ്റടികളെ വകവ
യ്ക്കാതെ യതൊന്നുനേരാ
ർന്നാരോടും സ്നേഹമുൾക്കൊണ്ടകമഴിവിരുളി
ന്നന്ത്യമാഹന്ത! ചേർപ്പു
ആരോഗ്യക്ഷമസമ്പത്തരുളി വിധി കനി
ഞ്ഞാനമുക്കുള്ള സാക്ഷാ-
ലാരോമൽ ദീപികാപത്രികയുലകിൽ വിള
ങ്ങേണമക്ഷീണമെന്നും.

ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ എം. എ. ബി എൽ.

ഉൾക്കൊള്ളും ക്രൂരടൊത്തിദ്ധരണിയിലമരും
ലോകരെശ്ശോക ഹീനം
സൽക്കാരംചെയ്തു സച്ചിന്മയപദമകമേ
ചേർത്തു സർവാർത്തി തീർത്തു
ഇക്കാണും വഞ്ചിരാജാന്വയകലശപയോ
രാശിരാകാശശങ്കൻ
ചില്ക്കാമ്പേ കമ്പമേശാതിനിയുലകിൽ-
വിളങ്ങേണമക്ഷീണമെന്നും

പൂഞ്ഞാറിൽ തിരുവാതിരതിരുനാൾ പി. കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ

മന്നിൽ പ്രഖ്യാതിചേർന്നും പല നവനവമാം
വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാ-
മൊന്നായിച്ചേർത്തു വച്ചീടിനരസമെഴുമപോൽ
നാട്ടിലെല്ലാം പരത്തി
കുന്നിക്കും പ്രാഭവത്തോടമലതകലരും
സൽപ്പഥം തെറ്റിടാതി-
ങ്ങെന്നോമൽ ദീപികാപത്രികയുലകിൽ-
വിളങ്ങേണമക്ഷീണമെന്നും

സി. പീറർ

1922 മാർച്ച് 4.

വിദ്വാന്മാർ സതതം പൊഴിച്ചിടുമൊരാസ്നേഹപ്രഹർഷത്തൊടും
ഹൃദ്യം വൈദികരേകിടുന്ന മഹിതാശിസ്സുത്തിയോടും സുഖം
ഹൃദ്യാനന്ദഭരായിടും വിമലമാം വിജ്ഞാനദീപം തെളി-
ച്ചുതൃപ്തം തവപേരിനൊത്തു നെടുനാൾ ദീപിക നീ ദീപികേ

പൊൻകുന്നം വി. ജെ. ജോസഫ്

വിദ്വാൻ. വി. ഒറി. അയിപ്പ്.

കഥാകാലക്ഷേപം

(ഓട്ടൻതുള്ളൽ)

കാലംചെല്ലുന്തോറും ശിവ ശിവ!
കാലക്ഷേപകരേറിവരുന്നു.
നാലഞ്ചാളുകൾ കൂട്ടുകിലവിടൊരു
കാലക്ഷേപകനോടിയടുക്കും.
പെരുന്നാളല്ലൊരു പള്ളിയിലെത്തും
തിരുനാളെന്നാലവിടെയുമെത്തും.
കഷ്ടകാളനായാലുംശരി
വാഷ്ടികകാളനെന്നാലെത്തും.
ഉത്സവമുണ്ടെന്നിങ്ങിഹവന്നാ–
ലുത്സാഹം കഥ ചൊല്വതിലേറും.
കാലംതന്നടെകോലമുരസ്സും
ജാലം പലതഥ വേറെയുരസ്സും
ചേലൊട്ടുകയുമുറപ്പിച്ചങ്ങനെ
കാലക്ഷേപവുമങ്ങുടനുടനും.

ചലമിഴിവരുടെ നിലയിൽ തലമുടി
നലമൊട്ടുചീകിവകഞ്ഞിട്ടതിനുടെ
പുറമേയൊരുവകകണമേറുന്നൊരു
സുരഭിലതൈലവുമാശുപുരട്ടി–
ത്തരമൊട്ടനേരിയ പട്ടുമിരട്ട–
ക്കരയനുടുത്തും തേച്ചുടക്കിയ
നീളൻ കസവൻ തുപ്പട്ടാവ–
ത്തോളിലിഴച്ചഥ ഞാത്തിച്ചാത്തി–
ശ്ലതലമതിലങ്ങനവധിമെഡലുക–
ളളവേ നിരനിരയായി നിരത്തി
ത്താളച്ചപ്രായുള്ളതുകൊണ്ടവ–
താളംനോക്കിത്താളടിച്ചും
പിമ്പൽപള്ളവരുവൻ, പിന്നെ–
പ്പിമ്പേ ഹിഡിലങ്ങപരനുമായി–
പ്പീംതന്നിൽ കയറിജനത്തിനു–
പീഡയണച്ചു നടക്കും നമ്മുടെ
കാഥികവക്ക്കാരുടെയോരോ
കഥയില്ലായ്കളെന്തിഹ പറവൂ!!
,വിയം മശല' 'ഭിക്ഷുകി' പിന്നെ–
''ക്കരുണ''യുമിവരുടെ പൊതുമുതലത്രേ.
'രണ'നുമായി നടക്കും ചില പുതു–
രസികന്മാരുമിറങ്ങിപ്പോയീ
ചെറിയൊരു വാഴക്കുലയും കൊണ്ടി–
ച്ചെറുകാഥികരിൽ ചിലരുമിറങ്ങി.
കീർത്തനമൊന്നഥപാട്ടും, പക്ഷേ
പൂർത്തിവരുത്തുതതുമിതുപോലും
സംഗീതത്തിൻ മഹിമപറഞ്ഞിവ–
രങ്ങനെയൊന്നരനാഴിക പോക്കും
''നല്ലൊരുഗാനം കേൾക്കുകിലേ ഞാ
നൊല്ലപിടിച്ചൊരു പശുവായാലും.
തെല്ലും വിഷമം കൂടാതങ്ങനെ
മെല്ലെപ്പാലുചുരത്തും പോലും
കുട്ടികളെല്ലാം ''രോരോം'' പാട്ടതു
കേട്ടകഴിഞ്ഞാലുടനെയുറങ്ങും.
പാമ്പും പാട്ടിഹകേൾക്കുന്നേരം
പമ്പരിപൂണ്ടഥ പത്തിയുയർത്തും
സംഗീതത്തെ വെടിഞ്ഞകാഥിക–
നൊന്നുതിരിഞ്ഞാസദസ്സിനെ നോക്കും
പിന്നീടവനുടെ സാഹിത്യക്കൂ–
യൊന്നരനാഴികകൊണ്ടു പിടിയ്ക്കും
'കാവ്യരസാത്മകവാക്യം' തൊട്ടാ
നിർവചനങ്ങളശേഷവുമോതും
മാനം ചേന്നൊരു ഭടനുടെ വാളു
മാനിനിതന്നുടെ കൺകോണുകളും
താരുവിൻറെ നടപ്പും പിന്നെ–
ത്തടിയൻ പോക്കു കിടപ്പു തുടങ്ങി–
ക്കാവ്യാംഗനയുടെ രംഗമശേഷം
കാവ്യവിശാരദകാഥികനോതും
''മതിയേമതിമതി പീഠികവേഗം
മതിയാക്കേണം, കഥതുടരേണം''
അതിവിവരമിതിപ്പീഠിക കേട്ട–
പ്പൊതിമുടങ്ങിയ സഭയിൽനിന്നി
ട്ടൊരുവനയന്നിതു ചൊന്നു,സഭയും
കരതലഘോഷം പൂണ്ടാത്തവിളിച്ചും.
കാഥികഭാവം തെല്ലുമറി–

ന്നു; ഫലം നിയതിയുടെ കരങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളതായിക്കരുതി അനുഭവിക്കുക; അതു ആശ്വാസപ്രദമാണ്.

അങ്ങനെ കാൽനൂറ്റാണ്ടു കാലത്തിലധികം കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. പത്രപ്രവർത്തനം വളർന്നു, വളരെപടികൾ മുന്നോട്ടുകടന്നു. പ്രതിദിനപത്രങ്ങൾ ധാരാളം. പതിപ്പുകളുടെ എണ്ണത്തിൽ ഇനിയും ദിനക്കണക്കിനു മുന്നോട്ടുപോകുവാ നില്ലാത്തതിനാൽ മലയാളപത്രങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും സേവനവൈഭവത്തിലും വളരുവാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നതു്. ചുരുങ്ങിയകാലംകൊണ്ടു ഈ വിഷയത്തിലും വളരെ പുരോഗമനമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു പരിവർത്തനമുതന്നെ വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുപറയാം. യുദ്ധകാലം ഒരുവശത്തു വർത്തമാനപത്രങ്ങൾക്കും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കും പ്രയാസങ്ങൾ വരുത്തിവച്ചെങ്കിലും മറുവശത്തു വളർച്ചയ്ക്കുള്ള സൌകര്യങ്ങളുമുണ്ടാക്കി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്, പ്രതിദിനവർത്തമാനപത്രങ്ങൾക്കുപോലും കമ്പിവാർത്തകൾ ദുർല്ലഭ സാധനങ്ങളായിരുന്നു. ഇന്നു കമ്പിവാർത്തകൾ കുറഞ്ഞകൂലിയായി ലഭിക്കുന്നു. ലോകമാസകലം വാർത്താവിതരണം നടത്തുന്ന ഏജൻസികൾതന്നെ മലയാളപത്രങ്ങൾക്കും വാർത്തകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കമ്പിവാർത്തകളും ഇന്നു അപ്രധാനങ്ങളായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ടെലിപ്രിൻറുകളും ഫോണുകളും വന്നു വാർത്താവിതരണവേഗതയിൽ കമ്പിത്തപാലുകളെ പിന്നിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ നവീനോപകരണങ്ങളുടെ പ്രയോജനം മലയാളപത്രങ്ങൾക്കും സംസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു. വാർത്തകൾക്കു വിഷയമാകുന്ന സംഭവങ്ങളുണ്ടായാൽ ദിവസങ്ങൾ താമസിക്കേണ്ടതില്ല, മണിക്കൂറുകൾ താമസിക്കേണ്ടതില്ല, മിനിട്ടുകളുടെ താമസമേയുള്ളു അവ പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ. അത്രയ്ക്കുവലിയ പരിവർത്തനമാണ് അഥവാ പുരോഗമനമാണ് ഈ വിഷയത്തിലുണ്ടായിരിക്കുന്നതു്. ഇതെല്ലാം പ്രവർത്തനസൌകര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചകാര്യങ്ങൾ.

ശ്രദ്ധിക്കുങ്ങളായ വിമർശനങ്ങളേക്കാൾ വാർത്തകളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം വർത്തമാനപത്രങ്ങളുടെ സ്വപ്രധാനകൃത്യമായിരിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം പത്രപ്രവർത്തനം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരുടെയും പ്രവൃത്തിരംഗമായിരിക്കുന്നു. പത്രപ്രവർത്തനം അദായകരമായ പണിയല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ സാരമായ വ്യത്യാസമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പത്രപ്രവർത്തകന്മാർ മറ്റു തൊഴിൽക്കാരെ അപേക്ഷിച്ചു സാമ്പത്തികമായി പിന്നിൽ നില്പുന്നവരാണ്. മുൻപു കായ്മായ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവർക്കു നല്ല പ്രതിഫലമുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള സാദ്ധ്യതകളില്ലാതിരുന്നവരാണു പത്രപ്രവർത്തനത്തൊഴിൽ സ്വീകരിച്ചതു്. ഭാഷാപാണ്ഡിത്യമായിരുന്നു യോഗ്യത. വിജ്ഞാനവിതരണത്തിനുള്ള അവരുടെ കഴിവു പരിമിതമായിരുന്നു. എന്നാൽ വായനക്കാരെ ആകർഷിക്കണം. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും മറ്റാളുകളെയും വിമർശിക്കുകയും ശകാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു സാധാരണയായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ ആരെയും വിമർശിക്കുന്നതും എപ്പോഴും ശകാരിക്കുന്നതും പത്രപ്രവർത്തനമാണെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു. മലയാള പത്രപ്രവർത്തനത്തിൻറെ ഈ സമ്പ്രദായം വളരെനാൾ നീണ്ടുനിന്നു. ഇപ്പോഴും ആ സമ്പ്രദായത്തിൻറെ പ്രകടനം കാണ്മാനുണ്ട്. എന്നാൽ ശരിയായി നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രതിദിന വർത്തമാനപത്രങ്ങൾക്കു വാർത്താപ്രസിദ്ധീകരണമാണ കാര്യമായിട്ടുള്ളതു്. വാർത്താവിതരണം അവയുടെ ജീവനായിരിക്കുന്നു.

പ്രവർത്തനസൌകര്യത്തിലും വാർത്താവിതരണത്തിലുമുണ്ടായിരിക്കുന്ന പുരോഗമനം ഏറ്റവും അഭിനന്ദനീയമാണ്. പത്രപ്രവർത്തനത്തിൻറെ ആന്തരിക ജീവനെ–അദർശത്തെ– സംബന്ധിച്ചെടത്തോളം അതിനുള്ള വളർച്ചയോ? അതു അല്പം ആലോചിച്ചു പായേണ്ട കാര്യമാണ്. കാൽനൂറ്റാണ്ടു കാലത്തിനപ്പുറമല്ല, ഒരു ദശവർഷകാലത്തിനപ്പുറം തന്നെയും പത്രപ്രവർത്തനത്തിനു ആ ആന്തരികജീവൻഅഥവാ ആദർശമല്ലാതെ വേറൊന്നും പ്രേരകമല്ലായിരുന്നു. സേവനാദർശത്തിൻറെ ആവേശം കൊള്ളലോ പ്രേരണാശക്തിയോ അല്ലെങ്കിൽ നഷ്ടത്തിനും കഷ്ടതയ്ക്കും മാത്രമുതകുന്ന ഈ പ്രവർത്തനത്തിനു ആരുമുതിരുവാനാണ്? സേവനാദർശത്തിൻറെ പ്രേരണയാൽ മാത്രമുള്ള പ്രവർത്തനത്തിൻറെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു പഴുതില്ലായിരുന്നു; സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വിലാതപ്പെട്ടുതുവാൻ ആദർശനിഷ്ഠ അനുവദിക്കയില്ല. ആദർശത്തിൻറെ പ്രേരണ ഇന്നുമുണ്ട്; എല്ലാവർക്കുമുണ്ടോ? മലയാള പത്രപ്രവർത്തനത്തിനും ഒരു ''ബിസിനസ്സായി'' കഴിയാവുന്നനില വന്നിരിക്കുന്നു. ബിസിനസ് പരിഗണന,അതുവളർച്ചയ്ക്കു അവശ്യംതന്നെ–അത്യാവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അതും ആദർശവും തമ്മിൽ സംഘട്ടനമുണ്ടാകുന്നുണ്ടോ? പത്രപ്രവർത്തകരെല്ലാം ഒന്നുപോലെ ആദർശത്തിനു പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകുന്നുണ്ടോ?

പഴയ പുറങ്ങൾ.

1889–ജൂൺ–15.

ആസ്യീയാ

ആരാധനസമയം പള്ളിയിൽവെച്ചു രണ്ടു സ്ത്രീകൾ വർത്മാനം പറകയും അതിനാൽ ജനക്രുട്ടത്തിനു് അസഹ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്തതിനു നൂറൻ ബർഗിലെ ജഡ്ജിമാർ ആ സ്ത്രീകൾക്കു് രണ്ടുദിവസത്തെ തടവു കല്പിച്ചുപോൽ. ഇത്രത്തോളം ഇല്ലെങ്കിലും വല്ലതും അല്പമായ ശിക്ഷ ഈ ദേശത്തും ഉണ്ടായാൽ സ്ത്രീകൾ പള്ളിയിൽ മിണ്ടാതിരിക്കുമായിരുന്നു.

(സ്ത്രീകളും അച്ചടക്കവും)

1889 ആഗസ്റ്റ് 15.

പ്രിയ പത്രാധിപരവർകളെ: ഭക്തിപുരസ്സരം രചിച്ചയക്കുന്ന ഈ വാർത്തയാൽ അസത്തുക്കളുടെ ദുർവൃത്തികൾ സംഹരിച്ചു് ഏതൊരുത്തരും പരിതാപകരപ്രവൃത്തിയെ പ്രവൃത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെന്നല്ലാതെ സത്തുക്കളെ ദുഷിക്കുന്നതിനാണെന്നു് ചിത്തത്തിൽ കരുതാതെ എത്രയും ശീഘ്രത്തിലീ ഉദ്ദനത്തെ അങ്ങൈവിചിത്രപത്രത്തിൽ ചേർത്തു വായനക്കാരുടെ ആർത്തി തീർത്തു പുത്തിവരുത്തിക്കീർത്തിക്കുന്നതിനു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

(ഒരു റിപ്പോർട്ടിന്റെ മുഖവുര)

1923 ഡിസംബർ 11 നു-ക്ക്

1099 വൃശ്ചികം 26 നു- ചൊവ്വാഴ്ച.

ഒരു എഴുത്തു്.

മാ. രാ. രാ. നസ്രാണിദീപികാ, പത്രാധിപർ അവർകൾക്കു്

'സന്മാർഗ്ഗപോഷിണി സമാജസമ്മേളനം' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ നിങ്ങളുടെ "സ്വന്തം ലേഖകൻ" കഴിഞ്ഞലക്കം ദീപികയിൽ എഴുതീട്ടുള്ള ലേഖനത്തിൽ അനവധാനത നിമിത്തം ഒരു പ്രമാദം വന്നിട്ടുള്ളതു തിരുത്തണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു നീലകണ്ഠദീക്ഷിതരുടെ കാലത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർ തങ്ങൾ അപ്പയ്യദീക്ഷിതരുടെ ശിഷ്യന്മാരാണു്; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുന്നവരാണു്; അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു് ഉപദേശം സിദ്ധിച്ചവരാണു്; എന്നും മറ്റും അഭിമാനിച്ചു വന്നതുപോലെ ഇന്നത്തെ ഭാഷാഭിമാനികളിൽ പലരും തങ്ങൾ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ശിഷ്യപരമ്പരയിൽ പെട്ടവരാണു്; അവിടത്തെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിച്ചു ഭാഷാജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചവരാണു്; അവിടത്തെ സർട്ടിഫിക്കറുകൾ കൈവശംവച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നവരാണു്, എന്നും മറ്റും വിചാരിച്ചു സ്വയം ആനന്ദിക്കുന്നവരാണു് എന്നു്, ഞാൻ കേരള ഭാഷാചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ആ തിരുമേനിയുടെ അപദാനാതിശയത്തെ അധികരിച്ചു കുറഞ്ഞൊന്നു പ്രസംഗിക്കയുണ്ടായി. അല്ലാതെ ഞാൻ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുള്ളതിനു് അവിടത്തെ സർട്ടിഫിക്കേറു എനിക്കുണ്ടെന്നു വാച്യമായോ വ്യംഗ്യമായി പോലുമോ ഉപന്യസിച്ചീട്ടില്ല. അത്രമാത്രം അസുന്ദരമായ ഒരാത്മസംഭാവന എന്നിൽ നിന്നു് ആ മഹത്തായ അവസരത്തിൽ വിനിർഗ്ഗമിച്ചതായി നിങ്ങളുടെ പത്രായനക്കാർ തെറ്റിദ്ധരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഈ എഴുത്തു് എഴുതുന്നതാണു്.

ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ.

തിരുവനന്തപുരം.

9. 12. 92.

കഥയിൽ കയറാതിങ്ങനെയറീ
"പടശ്ശേരിയിലൊരു കഥഞാൻചൊന്നതു
കടലാസുകളിൽ വായിച്ചില്ലേ
മലബാർജില്ലയിലുള്ളവരെല്ലാം
മലവെള്ളം പോലവിടേക്കൊഴുകീ
പലരും തലയിട്ടങ്ങനെതല്ലീ–
ചിലരപ്പീനിക മഹിമയുരച്ചവ–
രാറുമണിക്കൂറെന്നുടെകഥകേ–
ട്ടാരും പോകാതവിടെയിരുന്നു.
നിങ്ങളെയങ്ങനെയിവിടെയിരുത്താ–
നിന്നിക്കഥികനുണ്ടുകരുത്തി–
കഥയുടെജീവൻ പീനികയാണ–
കഥയും നിങ്ങളറിഞ്ഞീടേണം"

ഉടനടിമശലമറിയം കഥയുടെ
നടുവിനുപിടിയിട്ടവളുടെജീവിത
മടിമുടിവർണ്ണിച്ചോരോകാട്ടം
പടലമിടയ്ക്കിട തിരുകിരസിച്ചു.
പറയക്കുടിലിട വണ്ണനയായീ
പെറിയന്മാരുടെ ജീവിതമായീ
ഉപകഥപലതുമിറങ്ങീപൊട്ട–
പ്പലിതമിടയ്ക്കു വലിഞ്ഞുകേറീ.
കരുണയിലൂടെ കടന്നാവേശ്യ–
ത്തരുണിയിരിപ്പതു ചെന്നുപിടിച്ചു.
ഗാന്ധിമഹാത്മാതന്നെയടിച്ചാ–
ദനം വീഴ്ത്തിയകവിതയുരച്ചു.
ഭിക്ഷുകിപെള്ളം കോരിയകഥയും
ഭിക്ഷക്കാരെത്തല്ലിയകഥയും
ശിക്ഷയിലങ്ങു കഥിച്ചിട്ടവനതി,
ദക്ഷനതെന്നനിനച്ചു ഞെളിഞ്ഞു.
വമ്പന്മാരുടെ തണ്ടും, മീശ–
ക്കൊമ്പന്മാരുടെ ഡാംഭുമുരച്ചു.
തൊഴിലാളികളുടെ ചോരകുടിക്കും
മുതലാളികളെ മുടിച്ചുപറഞ്ഞു.
പലകഥപെട്ടിമുറിച്ചു പറഞ്ഞീ–
ട്ടൊരുകഥയില്ലാതങ്ങനെ തീർന്നു.
അപജയമിങ്ങനെ വന്നതുപോലും
വിജയമതെന്നു നിനച്ചുഞെളിഞ്ഞു.

കുന്നുകാമാക്ക് നെയ്യ്.

നിത്യവും ഉപയോഗിച്ച് നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യവും സൌന്ദര്യവും വീണ്ടെടുക്കുക.

അനേകവർഷങ്ങളായി കച്ചവടം നടത്തി പെരുമ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ കച്ചവടസ്ഥലം ഒന്നു സന്ദർശിക്കുക. എല്ലാ കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളിലും ഞങ്ങളുടെ ട്രേഡ് മാക്ക് നൈ കിട്ടുന്നതാണു്. നോക്കിവാങ്ങുക.

V. K. L. C. & Brothers, Butter & Ghee merchants

Kallan Road Alleppey

1915 ഡിസംബർ 14 ാംനു- ചൊവ്വാഴ്ച

വൈസ്രത്തഷ്ടമി.

(നാരാണൻ)

ഇക്കൊല്ലം വൈക്രത്തഷ്ടമിക്ക് പതിവില്ലാത്ത ഒരു വിശേഷം ഉണ്ടായി. അതു് എന്തെന്നു് പറഞ്ഞാൽ ആനപിണക്കം.

തുള്ളൽ.

ആനപിണങ്ങിയനേരം ജനതതി
നാനാദിക്കുമുഴന്നൊരു കഥയെൻ–
പേനത്തുമ്പാലെഴുതിക്കൂട്ടാൻ
ഞാനാളായിത്തീരുകയില്ല.
തന്നൊട്ടത്സരമുള്ളവരുടെ മദ–
മൊന്ന ശമിപ്പിച്ചീടുവതിന്നിഹ–
"ഗംഗാധര"നൊട്ടുല്യമൊരുത്തനെ
എങ്ങാനൊരുദിശി കേട്ടിട്ടുണ്ടോ!
താഴാതുള്ള യശസ്സു കലർന്നോൻ
"പാഴൂച്ചേട്ടൻ" പതസരിപ്പുപ്പൻ
കേൾവി തനിക്കാണധികമതെന്നാ–
പ്പോഴച്ചാരൊരു വൻപുനടിച്ചു്
സത്വരമരികെച്ചെന്ന നിരന്ന
ഇന്ദിരിയിത്തിരി മൻപുകലർന്ന
ചിത്തംതന്നിലസൂയമുഴത്താ–
'മിഥു' പുരുഷൻ' ഭള്ളുനടിച്ചു.
ഉത്തമനാകിയ ഗംഗാധരനാ–
മത്തമതംഗജവൃത്തികളൊന്നും
അതുപിടിച്ചില്ലതുകൊണ്ടവനെ
ക്കുത്തിയിരുത്തിത്തുമ്പപരത്തീ
മദകരിവരനൊട്ട മല്ലുപിടിച്ചാ–
പ്പതസരിമുപ്പൻ പമ്പകടക്കെ
പതറിപ്പാഞ്ഞിതു പലദിക്കിലുമായ്
ഇതരഗജാവലി മതിലകമുടെ.
അപ്പോളവിടെ നടന്നൊരുലഹളക–
ളല്പംപോലും പറയാൻ വിഷമം.
"ആനവരുന്നേ" "ആനവരുന്നേ"
"ഓടിക്കോളോ" എന്നൊരുനിലവളി
ദിശിദിശിയങ്ങനെ കേൾക്കുന്നു, ചിലർ
കിടുകിടെ വിറയലോടോടീടുന്നു.
"അയ്യോ പാവെ" വിളിക്കുട്ടുന്നു
മെയ്യാഭരണം പൊത്തീടുന്നു.
ചെണ്ടക്കോലും കൊടുനിഴത്തീ
കൊമ്പും കുഴലും പമ്പകടന്നു
കുത്തു വിളക്കുകമ്പടി സേവയു–
മൊത്തൊരുമിച്ചു പറന്നീടുന്നു.
തീവെട്ടിക്കാരിട്ടേച്ചോടി
നെറ്റിപ്പട്ടം പുച്ഛടായി
കുട കൊടി വെഞ്ചാമരകളശേഷം
"ചുട്ടപിടിക്കർ തിക്കതെ"യായിത്തീർന്നു
ആനപ്പുറമതിലകവും വിപ്രരു
താഴെപ്പാടിടുമ്പിടുന്നു.
ഒരു കാലൊരുവനു ചട്ടിപ്പോയി
ഇരുജാനുകളുമതരനു പോയി
ചാരവും കൊണ്ടൊരുവൻ ചാടി
വാകരത്തിനു കേട്ടം പറ്റി
തളിരുകളേൽ തലയും കുത്തി–
'ത്തകതൊ തികതെ' എന്നാനൊരുവൻ
ഒരുവനു പുച്ഛം മരവിച്ചും, പര–
നിരുപല്ലുകളും സ്ഥാനം വിട്ടും.
അപ്പൂക്കുട്ടി! അമ്മിണി! ചെല്ലം!
ചിപ്പം! കുപ്പം! എന്നാനൊരു ദിശി
നീലിപ്പെണ്ണെ! ചക്കീ! ചിരുതേ!
കാളി! കോതെ: യെന്നൊരുവക.
മതിലകമേറിപ്പായും നീത്തു
ചതുരതയോടുമറങ്ങീടുന്നൊരു
മതിമുഖമാരുടെ കായ്മുരച്ചാ–
ലതിലും കഷ്ടമതെന്നേ വേണ്ടൂ
കുളിപ്പെണ്ണിനു പാളപ്പൊതിപോയ
നീലിപ്പെണ്ണിനു താലീംപോയീ
കുഞ്ഞിപ്പെണ്ണിനു് മുഞ്ഞിചുമന്നു
കുഞ്ഞീലികൊരു കുഞ്ഞംപോയീ
കോന്തിച്ചേട്ടനു കുടയും പോയീ
ചേന്നാച്ചാരുടെ ചെല്ലോം പോയി
കൊച്ചുങ്ങന്നിനു വാച്ചും പോയീ
കൊച്ചമ്മക്കൊരു കോലുസു പോയീ
മിസ്സ്റസ്സിനൊരു കാപ്പും പോയീ
മാസ്റ്റക്കോ മാണിബാക്സും പോയീ
ഇങ്ങനെയൊരുവക നാശം വന്നതു
മംഗലമല്ലെന്നാകിലുമാരും
അങ്ങരിച്ചില്ലതു ചിന്തിച്ചാ–
ലങ്ങനെ വന്നതു ഭാഗ്യംതന്നെ.

1918. ഒക്ടോബർ 22. ചൊവ്വാഴ്ച.

മംഗളപത്രവും മറുപടിയും

കൊച്ചി വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കു് അവിടത്തെ ഷഷ്ടിപൂർത്തി അവസരത്തിൽ കൊച്ചിസംസ്ഥാനത്തുള്ള അരണാട്ടുകര, അമ്പഴക്കാട്ട്, തേവര, എന്നീ സുറിയാനി കമ്മല്ലീത്താശ്രമങ്ങളിലെ മൂന്നു ശ്രേഷ്ഠന്മാരും, പ്രിയോർജനറാൽ വെ. റവ. ഹാ. ഗബ്രിയേൽ അവർകളും സന്ന്യാസവൈദികന്മാരുംകൂടി പറണാകുളം ഡർബാർ ഹാളിൽവച്ചു് ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. രജതനിർമ്മിതമായ ഒരു കാസ്കറ്റിൽ അടക്കംചെയ്താണു് തിരുമനസ്സിലേക്കു മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ചതു്. ഇതിനു അവിടുന്നു സ്വതസ്സിദ്ധമായ ദയയോടുകൂടി കല്പിച്ചരുളിയ മറുപടിയുടെ സാരം തഴെചേർക്കുന്നു:– നിങ്ങളുടെ ശുഭാവസരത്തിൽ സമർപ്പിച്ച പത്രവും സ്വീകരിച്ചതിൽ നമുക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്. ഈ അമൂല്യസമ്മാനത്തിന്റെ ഭംഗിയിലുപരിയായി അതു് ധികമായ രാജഭക്തിയും, കൃതജ്ഞതയും നമുക്കു ഹൃദയസ്പർശകമായിത്തീർന്നു. ഈ അശംസനത്തിനു നാം ഹൃദയപൂർവ്വം നിങ്ങൾക്കു നന്ദിപറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ സദ്ഭാവങ്ങൾ അന്യതൃഗത്തിനും പരോപകാരിതയ്ക്കും പണ്ടേതന്നെ പ്രസിദ്ധന്മാരാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഏതാദൃശമായ കൃത്യങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ അശ്രമങ്ങൾ സദാ ഉദ്യമിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നമുക്കു് ഒട്ടും അതിശയം തോന്നുന്നില്ല. ചരിത്രം സാക്ഷീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു്, നിങ്ങളുടെ സഭയുടെ നാനാമുഖങ്ങളായ പരിശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചു പറയേണ്ട ആവശ്യകതയില്ല. നിങ്ങളുടെ മംഗളപത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ദയാനുചിതമായ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കായി വീണ്ടും നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

1920. ജൂലായി. 10 വെള്ളിയാഴ്ച

നസ്രാണി നാമധേയങ്ങൾ

(ചിത്രമെഴുത്തു

കെ. എം. വറുഗീസു്)

നസ്രാണി പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും അച്ചൻ, അച്ചി, അമ്മ, അപ്പൻ, ഉണ്ണി, പിള്ള എന്നീ ബഹുമാനപദങ്ങൾ പൂർവ്വകാലംമുതല്ക്കേ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. "സവണ്ണ" ഹിന്ദുവർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി പറയുന്ന ചില സ്ത്രീകൾക്കു് ചക്കി, ചിരുത, കോത, നീലി, ഉണ്ണുലി മുതലായ പേരുകൾ അടിയ്ക്കോലായിരുന്ന കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ കാലത്തുതന്നെയും നസ്രാണി സ്ത്രീ നാമധേയങ്ങൾ ബഹുമാന സംസ്കൃതങ്ങളായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ നസ്രാണിസ്ത്രീകൾക്കു അച്ചി എന്നൊരു പേർകൂടിയുണ്ടു്.

പുരുഷനാമധേയങ്ങളിൽ വറുതുണ്ണി, ചാക്കുണ്ണി, ഇയ്യുണ്ണി, കുഞ്ഞുണ്ണി, പൊറുഞ്ഞുണ്ണി, കാക്കുണ്ണി, ഇട്ടപ്പുണ്ണി, ചാണ്ടപ്പിള്ള, പെരുമ്പിള്ള, നൈനാർപ്പിള്ള, ഇട്ടൻപിള്ള, വക്കിപ്പിള്ള, ചാക്കപ്പൻ, ലോനപ്പൻ, കുര്യപ്പൻ, ഈയപ്പൻ, ചെറിയാപ്പൻ, ചെറിയപ്പൻ, വാപ്പൻ, അന്തപ്പൻ, കാക്കപ്പൻ, താരപ്പൻ, പാത്തപ്പൻ, ഇത്യാദിയും മേൽപറഞ്ഞ വസ്തു ഉദാഹരണങ്ങളാണു്.

1921 ജൂലായി 12ാംനു-ക്കു് ചൊവ്വാഴ്ച

കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ കാലം

സി. അന്തപ്പായി ബി. ഏ.

ഇതിനെക്കുറിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ മലയാള മൂന്നാംപാഠപുസ്തകം 35ാം വശത്തിപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:– അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തേ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും തുള്ളലുകളിൽ നിന്നറിയാവുന്നതാണു്. ഉന്തക്കാർ മുതലായ യൂറോപ്യരുടെ പ്രവേശനകാലം വിശദമാക്കിവയ്ക്കുന്നിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും, ചില രാജാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതു് തൊള്ളായിരമാണ്ടെയ്ക്കുപുറമാണെന്ന ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ കവിരചിച്ചതീയതിയുടെ സൂക്ഷ്മമായ അറിവു് 1096 മിഥുനമാസത്തിൽ എനിക്കു കിട്ടുന്നതിനു സംഗതിയായി. ആ മാസം 7ാംതീയതി ഒരു ശുക്രിസ്രോഷ്യൻ അപ്പീൽ വിചാരണ സംബന്ധമായി കൽക്കത്ത് വീട്ടിലെ അപ്പോഴത്തെ കാരണവരായിരുന്ന ഗോവിന്ദൻനമ്പ്യാർ നെല്ലായി രജിസ്ട്രാപ്പീസിൽ വന്നിരുന്നു. വിചാരണ കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഞാൻ വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ അയാളുടെ പൂർണ്ണ മേൽവിലാസം പറഞ്ഞുതന്നു. അതിപ്രകാരമാണു്. 'വള്ളുവനാട്ടു താലൂക്കിലുടി അംശം, തെക്കും മംഗലം ദേശത്തു്, കൽക്കത്ത, പാപ്പിനങ്ങാരമ്മകൾ ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാർ' കവി കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ വസിച്ചിരുന്ന ഭവനത്തിൽ തന്നെയാണു് അയാളുടെ താമസമെന്നും പറഞ്ഞു. കവി രചിച്ച കൊല്ലം, തീയതി മുതലായവയെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു ശ്ലോകം കവിയുടെ ഒരു മകൻ അക്കാലത്തുണ്ടാക്കിയതു് പാരമ്പര്യമായി ചൊല്ലിവരാറുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു് അതൊരു കടലാസിൽ എനിക്കെഴുതിത്തന്നു. ആ ശ്ലോകം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

കൊല്ലം തൊള്ളായിരത്തങ്ങിരു
പതുമിരുപ–
ത്താറുമേവംചപത്തും
ചെന്നീടുന്നോരുകൊല്ലം മിഥുനയുതദിനേ
ഭാസ്കരേ ധന്യ ധന്യ:
കൃഷ്ണേപക്ഷേചതുർത്ഥേചത
യയുതദിനേ
മാതുല:കൃഷ്ണനാമാ
വിഷ്ണോസ്സായുജ്യമാപ്യോവിഹി
തമതിസമ
സ്യാഹിതോ വീതദോഷാ:

ഇതിൽനിന്നു കവി കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ 956, മിഥുനം 19 ാംനു- ഞായറാഴ്ച ചതയം നാളിലും കൃഷ്ണപക്ഷം നാലാം ദിവസത്തിലുമാണു് ജനിച്ചതെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതുലൻ കൃഷ്ണൻ എന്നായിരുന്നുവെന്നും കാണുന്നു. ജനനകാലത്തേക്കുറിച്ചു ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാർക്കു് സൂക്ഷ്മമായ അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല.

1923 ജൂൺ 16ാംനു-ക്കു് 1098 മിഥുനം 2ാംനു- ശനിയാഴ്ച.

പാമ്പുകടിയ്ക്കുള്ള ഔഷധം.

1. പാമ്പുകടിച്ച ദിക്കിൽ സൂചികൊണ്ടോ മറ്റോ കുത്തി വ്രണപ്പെടുത്തി, അവിടെ, പുകയില ചുട്ടകരിച്ചു ആ ഭസ്മം പുരട്ടണം. കുറച്ചു് കഴിഞ്ഞാൽ മഞ്ഞനിറത്തിൽ ഒരു വെള്ളം ആ വ്രണത്തിൽക്കൂടി വന്നുടങ്ങും. വിഷം ആ വെള്ളത്തിൽകൂടി ഇറങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും.

ജോസഫ് തളിയത്ത് എം. എ., ബാർ-അറ്റ്-ലോ.

ചില ശീമത്തരങ്ങൾ

മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയായിരുന്ന ഈയിടെ സ്വദേശമായ മാവേലിക്കരെ വച്ചു കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ച കൃഷ്ണൻ പണ്ടാല എന്നദ്ദേഹവും ഞാനും ഒരുമിച്ചാണ് 1911 അവസാനത്തോടുകൂടി ബാരിസ്റ്റർ പരീക്ഷയ്ക്കു പഠിക്കാനായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോയതു്. കൃഷ്ണൻ പണ്ടാല ഒരു അഭിഭാഷകനായിട്ട് അന്നു പതിനാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിലും അദ്ദേഹം സന്നതെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ലണ്ടനിലുള്ള ഏതെങ്കിലുമൊരു ബാരിസ്റ്ററുടെകൂടെ പരിശീലനം നടത്തുന്നതായാൽ ഒരു കൊല്ലത്തെ കാലം ഇളവു ചെയ്യുകിട്ടും. ഞങ്ങൾ ലണ്ടനിൽ എത്തിയ ഉടനെതന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു ബാരിസ്റ്ററുടെകൂടെ ജോലിപരിശീലിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ ഒരു ബി. എ. ക്കാരൻ മാത്രമായിരുന്നതിനാൽ അതുപോലെ അനുകൂലൃങ്ങൾകൊണ്ടും അർഹനായിരുന്നില്ല. ഞാൻ മുമ്പുകൊല്ലം തന്നെ അവിടെ കഴിച്ചു കൂട്ടേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ മിഡിൽ ടെമ്പിളിൽ ഞങ്ങൾ ചേർന്നു. വീസും മറ്റും ഒട്ടുകിയശേഷം പഠനം സാവധാനത്തിൽ തുടരാമെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഞങ്ങൾ ലണ്ടനിലെത്തിയതു് ഒക്ടോബർ അവസാനത്തോടുകൂടിയാണ്. അപ്പോൾ ഉച്ചതിരിഞ്ഞു നാലഞ്ചുമണിയോടുകൂടി ക്ലാസുകൾ നിറുത്തി താമസസ്ഥലത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെടുമ്പോൾ നേരം നല്ല പോലെ ഇരുട്ടിയിരിക്കും. താമസസ്ഥലത്തു് അത്താഴത്തിനു മുമ്പായി ചെന്നിട്ട് ആവശ്യമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനാൽ അതുവരെയുള്ള സമയം ലണ്ടൻ പട്ടണം കുറച്ചു വല്ലതും കാണുന്നതിനായി ഞാൻ വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഒരു തെരുവു കാണും. പ്രധാന കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളായ ബോണ്ട് സ്ട്രീറ്റ്, റീജൻറ് സ്ട്രീറ്റ് മുതലായ തെരുവുകളിൽ എത്ര സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടിയാലും മുഷിച്ചിൽ തോന്നുകയില്ല. രാത്രികാലങ്ങളിലാണ് ഈ കച്ചവടകേന്ദ്രങ്ങൾ കൂടുതൽ ആകർഷണീയങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്നതു്. രാത്രിയിൽ എല്ലാക്കടകളും വൈദ്യുതദീപങ്ങളുടെ പ്രകാശംകൊണ്ടും അതേദീപങ്ങളുടെ കൃത്രിമചലനം നിമിത്തം മാറിമാറി കാണിച്ചിരുന്ന കച്ചവടപുരസ്യങ്ങൾകൊണ്ടും വളരെ മനോഹരമായിരിക്കും. ഓരോന്നിലുള്ള കച്ചവടസാമാനങ്ങളുടെ മാതിരി ഏതുവിധമെന്നു് മാത്രം പുറമേ കാണുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ കടകളിലെല്ലാം ഇത്രയധികം വിളക്കുകൾ കത്തിച്ചുവയ്ക്കുന്നതു്. ഈ കടകളിലെ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനു് ഏതുതരക്കാരായ ആളുകളാണു് വരുന്നതെന്നും അവർ എന്തുതരം വസ്ത്രങ്ങളാണു ധരിക്കുന്നതെന്നും കാണുന്നതിനും ഈ സമയം ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഈ കടകളിലെ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനു് ഏതുതരക്കാരായ ആളുകളാണു് വരുന്നതെന്നും അവർ എന്തുതരം വസ്ത്രങ്ങളാണു ധരിക്കുന്നതെന്നും കാണുന്നതിനും ഈ സമയം ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഈ കടകളിലെ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനു് ഏതുതരക്കാരായ ആളുകളാണു് വരുന്നതെന്നും അവർ എന്തുതരം വസ്ത്രങ്ങളാണു ധരിക്കുന്നതെന്നും കാണുന്നതിനും ഈ സമയം ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

കണ്ടപ്പോൾ, ഈ താമശയും ഒന്നു കണ്ടുകളയാമെന്നു കരുതി ഞാനും അകത്തു പ്രവേശിച്ചു് ഒരു കസേരയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. വളരെ സാധനങ്ങൾ വിലകുറച്ചു വിൽക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഇവയിൽ, വലിപ്പത്തിലുള്ള എണ്ണച്ചായച്ചിത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള കയിൽ, കത്തി മുതലായവ അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടികൾ, ഉള്ളുന്നതിനുള്ള പാത്രങ്ങൾ, നാഴികമണികൾ എന്നിങ്ങനെയും പല സാധനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ലേലംചെയ്യുന്നയാൾ ശ്വാസംവിടാതെയാണ സംസാരിക്കുന്നതു്. അതിൻറെയെല്ലാം മർമ്മം നാട്ടുകാരായ ലണ്ടൻ മുഴുവൻ അറിയണം ഇവിടെ ഇങ്ങനെ ഒരു ലേലം നടക്കുമെന്നു്. ഞാൻ ചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ നടക്കുന്നതു ലേലം വാൻപോകുന്ന അവരുടെ വൻതോതിലുള്ള ലേലത്തിൻറെ ഒരു പരസ്യമായി കരുതിയാൽ മതിയെന്നുസാരം. ലേലം വിളിച്ചിരുന്നയാളിൻറെ പ്രവൃത്തിയും ഈ വിശ്വാസത്തെ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിൽ ദൃഢീകരിച്ചിരിക്കണം. അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന ലേലങ്ങളിലെല്ലാം, ലേലം വിളി മുറുകിച്ചുമൂത്തു് വിളിക്കേണ്ടയാൾ കമ്പനിക്കാരുടെ കീഴിൽത്തന്നെ കാണാം.

ഇങ്ങനെ ഓരോ ഷോപ്പിൻറെയും മുമ്പിൽ ദിവസേന സമയം ചെലവാക്കി നടക്കുമ്പോൾ, ഒരു ദിവസം പലതരം സാധനങ്ങൾ ലേലംചെയ്തു വിൽക്കുന്ന നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു ഞാൻ ചെന്നു. അകത്തു ധാരാളം പേർ ഇരിക്കുന്നതായും, ഒരാൾ ചില സാധനങ്ങൾ ലേലംചെയ്തു വിൽക്കുന്നതായും കണ്ടു. ഞാനും അകത്തു പ്രവേശിച്ചു് ഒരു കസേരയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. വളരെ സാധനങ്ങൾ വിലകുറച്ചു വിൽക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഇവയിൽ, വലിപ്പത്തിലുള്ള എണ്ണച്ചായച്ചിത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള കയിൽ, കത്തി മുതലായവ അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടികൾ, ഉള്ളുന്നതിനുള്ള പാത്രങ്ങൾ, നാഴികമണികൾ എന്നിങ്ങനെയും പല സാധനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ലേലംചെയ്യുന്നയാൾ ശ്വാസംവിടാതെയാണ സംസാരിക്കുന്നതു്. അതിൻറെയെല്ലാം മർമ്മം നാട്ടുകാരായ ലണ്ടൻ മുഴുവൻ അറിയണം ഇവിടെ ഇങ്ങനെ ഒരു ലേലം നടക്കുമെന്നു്. ഞാൻ ചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ നടക്കുന്നതു ലേലം വാൻപോകുന്ന അവരുടെ വൻതോതിലുള്ള ലേലത്തിൻറെ ഒരു പരസ്യമായി കരുതിയാൽ മതിയെന്നുസാരം. ലേലം വിളിച്ചിരുന്നയാളിൻറെ പ്രവൃത്തിയും ഈ വിശ്വാസത്തെ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിൽ ദൃഢീകരിച്ചിരിക്കണം. അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന ലേലങ്ങളിലെല്ലാം, ലേലം വിളി മുറുകിച്ചുമൂത്തു് വിളിക്കേണ്ടയാൾ കമ്പനിക്കാരുടെ കീഴിൽത്തന്നെ കാണാം.

ഇങ്ങനെ ഓരോ ഷോപ്പിൻറെയും മുമ്പിൽ ദിവസേന സമയം ചെലവാക്കി നടക്കുമ്പോൾ, ഒരു ദിവസം പലതരം സാധനങ്ങൾ ലേലംചെയ്തു വിൽക്കുന്ന നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു ഞാൻ ചെന്നു. അകത്തു ധാരാളം പേർ ഇരിക്കുന്നതായും, ഒരാൾ ചില സാധനങ്ങൾ ലേലംചെയ്തു വിൽക്കുന്നതായും കണ്ടു. ഞാനും അകത്തു പ്രവേശിച്ചു് ഒരു കസേരയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. വളരെ സാധനങ്ങൾ വിലകുറച്ചു വിൽക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഇവയിൽ. വലിപ്പത്തിലുള്ള എണ്ണച്ചായച്ചിത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള കയിൽ, കത്തി മുതലായവ അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടികൾ, ഉള്ളുന്നതിനുള്ള പാത്രങ്ങൾ, നാഴികമണികൾ എന്നിങ്ങനെയും പല സാധനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ലേലംചെയ്യുന്നയാൾ ശ്വാസംവിടാതെയാണ സംസാരിക്കുന്നതു്. അതിൻറെയെല്ലാം മർമ്മം നാട്ടുകാരായ ലണ്ടൻ മുഴുവൻ അറിയണം ഇവിടെ ഇങ്ങനെ ഒരു ലേലം നടക്കുമെന്നു്. ഞാൻ ചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ നടക്കുന്നതു ലേലം വാൻപോകുന്ന അവരുടെ വൻതോതിലുള്ള ലേലത്തിൻറെ ഒരു പരസ്യമായി കരുതിയാൽ മതിയെന്നുസാരം. ലേലം വിളിച്ചിരുന്നയാളിൻറെ പ്രവൃത്തിയും ഈ വിശ്വാസത്തെ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിൽ ദൃഢീകരിച്ചിരിക്കണം. അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന ലേലങ്ങളിലെല്ലാം, ലേലം വിളി മുറുകിച്ചുമൂത്തു് വിളിക്കേണ്ടയാൾ കമ്പനിക്കാരുടെ കീഴിൽത്തന്നെ കാണാം.

ഇങ്ങനെ ഓരോ ഷോപ്പിൻറെയും മുമ്പിൽ ദിവസേന സമയം ചെലവാക്കി നടക്കുമ്പോൾ, ഒരു ദിവസം പലതരം സാധനങ്ങൾ ലേലംചെയ്തു വിൽക്കുന്ന നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു ഞാൻ ചെന്നു. അകത്തു ധാരാളം പേർ ഇരിക്കുന്നതായും, ഒരാൾ ചില സാധനങ്ങൾ ലേലംചെയ്തു വിൽക്കുന്നതായും കണ്ടു. ഞാനും അകത്തു പ്രവേശിച്ചു് ഒരു കസേരയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. വളരെ സാധനങ്ങൾ വിലകുറച്ചു വിൽക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഇവയിൽ. വലിപ്പത്തിലുള്ള എണ്ണച്ചായച്ചിത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള കയിൽ, കത്തി മുതലായവ അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടികൾ, ഉള്ളുന്നതിനുള്ള പാത്രങ്ങൾ, നാഴികമണികൾ എന്നിങ്ങനെയും പല സാധനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ലേലംചെയ്യുന്നയാൾ ശ്വാസംവിടാതെയാണ സംസാരിക്കുന്നതു്. അതിൻറെയെല്ലാം മർമ്മം നാട്ടുകാരായ ലണ്ടൻ മുഴുവൻ അറിയണം ഇവിടെ ഇങ്ങനെ ഒരു ലേലം നടക്കുമെന്നു്. ഞാൻ ചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ നടക്കുന്നതു ലേലം വാൻപോകുന്ന അവരുടെ വൻതോതിലുള്ള ലേലത്തിൻറെ ഒരു പരസ്യമായി കരുതിയാൽ മതിയെന്നുസാരം. ലേലം വിളിച്ചിരുന്നയാളിൻറെ പ്രവൃത്തിയും ഈ വിശ്വാസത്തെ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിൽ ദൃഢീകരിച്ചിരിക്കണം. അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന ലേലങ്ങളിലെല്ലാം, ലേലം വിളി മുറുകിച്ചുമൂത്തു് വിളിക്കേണ്ടയാൾ പണം കൊടുത്തു സാമാനം വാങ്ങിക്കയിൽ,കൊടുത്ത പണം പടക്കി അയാൾക്കുതന്നെ ഏല്പിക്കയുണ്ടായി. അതു കണ്ടപ്പോൾ അതിൽ വല്ലതും ലേലംവിളികേൾക്കാമായിരുന്നു എന്നു് എനിക്കുതോന്നി, എന്നാൽ അദ്ദേഹംവിളിച്ച സാമാനങ്ങൾ എനിക്കു വലിയ ഉപയോഗപ്രദങ്ങളല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ ലേലത്തിൽ ചേർന്നില്ല. അതിനും പുറമേ, സംഗതികളുടെ പോക്കു് എങ്ങനെയെന്നു കാണട്ടെയെന്നുംകരുതി. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ലേലം നടത്തിയിരുന്നയാൾ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരോടു്, ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ നെയാൾക്കു് അറുപതു നിവീതം കൊടുക്കണമെന്നും, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഒരു നഷ്ടവും വരാനില്ലെന്നും പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ മിക്കവരും ഓരോരുറുപ്പികവീതമിട്ടുകൊടുത്തു. ഞാനും അങ്ങനെചെയ്തു. കാൽചക്രത്തിനു് ഇവിടെയുള്ള വിലതന്നെയുണ്ടോ, അവിടെ അറുപതു നികിട്ടുമെന്നുസംശയമാണു്. നാഴികയ്ക്കു നാല്പതുവട്ടമെന്നോണം, തങ്ങളുടെ ലേലം ലണ്ടൻ മുഴുവൻ സംസാരവിഷയമാകണമെന്നു ലേലക്കാരൻ പറയുന്നുണ്ടു് ആദ്യം സാമാനങ്ങൾ ലേലത്തിൽ കൊണ്ടുവയ്ക്കു് സാമാനങ്ങളോടുകൂടി കൊടുത്തപണവും തിരിച്ചു കിട്ടിയതിൽ. എനിക്കൊട്ടും അത്ഭുതം തോന്നിയില്ല. അക്കാലങ്ങളിൽ "ഡെയിലിമെയിൽ" പത്രത്തിൽ ഒരു പേജ് നിറയെ ഉള്ള ഒരു പരസ്യം ചേർന്നതിനു് 4000പവനു(60000രൂപ) ആണു് കൊടുക്കേണ്ടതെന്നു് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ലേലക്കാരും മറ്റൊരുതരത്തിലുള്ള പരസ്യത്തിനായിട്ടാണല്ലോ ഉദ്യമിക്കുന്നതു് അതിനാൽ പത്തും പതിനഞ്ചും ഷില്ലിംഗ് വിലവരുന്ന സാമാനങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ട് അവയുടെ വില വാങ്ങുകയിരുന്നതിൽ എനിക്കു് ഒരത്ഭുതവും തോന്നിയില്ല.

ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ നിന്നും അറുപെനിയുറുപ്പികൾ വാങ്ങിയശേഷം ലേലക്കാരൻ പുരുഷന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്നതരം ഒരു കുടയുമായി, ലേലത്തിലുൾപ്പെടാനിരുന്നവരെ കൊണ്ടുനടന്നു കാണിച്ചു. ഞാനും അതു കൈയിൽ വാങ്ങിച്ചു വാല പോലെ നോക്കി. വൈദ്യുതദീപപ്രകാശത്തിൽ അതു് നല്ലവണ്ണം തിളങ്ങിയിരുന്നു. ഏതായാലും സമ്മാനമായി ലഭിക്കാൻ പോകുന്ന വാച്ചു കൊള്ളാമെന്നു മനസ്സിൽ കണ്ടു. വാച്ചു ലേലം വിളി

തുടങ്ങി. ഞങ്ങളെ കാണിച്ച മാതിരിയിൽ അവരുടെ പക്കൽ ധാരാളം വാച്ചുകളുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ അന്നു കുറച്ചു മാത്രമേ ലേലത്തിലിടാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു എന്നും, അതിനാൽ ഒരാൾ ഒരു വാച്ചു മാത്രമേ ലേലത്തിൽ കൊള്ളാൻ പാടുള്ളു എന്നും മറ്റുമുള്ള മുഖവുരയോടു കൂടിയാണ് ലേലം തുടങ്ങിയതു്. ലേലം വിളിയിൽ വില ക്രമത്തിലുള്ള പതിനൊന്നോ പതിമൂന്നോ ഷില്ലിംഗ് വന്നപ്പോൾ ഒരാളുടെ പേരിൽ ഉറപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, ഉടനെതന്നെ വിളികേട്ടയാളിനു വാച്ചു കൊടുത്തില്ല. വേറൊരു വാച്ചെടുത്തു് വീണ്ടും ലേലം തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ വലിയതരം വാച്ചുകൾ പത്തിരുപതെണ്ണം ലേലം വിളിച്ചു. ഞാനുമൊന്നു വിളിക്കേട്ടു. ലേലത്തിൽ കൊണ്ടവക്കാക്കും അപ്പോൾ വാച്ചു കൊടുത്തില്ല. അനന്തരം ലേലക്കാരൻ സ്ത്രീകളുപയോഗിക്കുന്നതരം ഒരു ചെറിയ വാച്ചു് ആളുകളുടെ ഇടയിൽ കൊണ്ടുനടന്നു കാണിച്ചു. അമ്മാതിരി വാച്ചുകളും ലേലത്തിലിടാനുണ്ടെന്നും, ഒരാൾ ഒന്നിലധികം ലേലത്തിൽ കൊണ്ടുകൂടെന്നും, വലിയവാച്ചു ലേലത്തിൽ കൊണ്ട ഓരോരുത്തക്കും ഓരോ ചെറിയ വാച്ചും ലേലത്തിൽ കൊള്ളാമെന്നല്ലാതെ, ഒരാൾ ഒന്നിലധികംവിളികേട്ടുകൂടെന്നും മറ്റും, വാച്ചു കാണിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കും ലേലം വിളിച്ചിരുന്നപ്പോഴും ലേലക്കാരൻ ധാരമുറിയാതെ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു. വാച്ചു കണ്ടതിൽ വലിയ തരക്കേടില്ലെന്നു് എനിക്കു തോന്നി. ഇതു് ഒരെണ്ണം കിട്ടിയാൽ നാട്ടിൽ ഭാര്യയ്ക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കാമല്ലോ എന്നാണു് ആലോചന പോയതു്. അന്നത്തെ വില്പന അടുത്തദിവസം ലണ്ടൻ മുഴുവൻ അറിയണം; ഒരാൾ ഒരു വാച്ചുമാത്രമേ ലേലം വിളികേൾക്കാവൂ; എന്നെല്ലാം ലേലക്കാരൻ ഇടവിടാതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ, മറുപെണികൊടുത്തവർ ലേലത്തിൽനിന്നു പിടിച്ചാൽ ഒരു വലിയ വാച്ചും ഒരു ചെറിയവാച്ചും സൗജന്യമായിത്തന്നെ ലഭിക്കുമെന്നു ഞാൻ ഒരുവിധം ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. ചെറിയ വാച്ചു് ആദ്യം ലേലംവിളി കേട്ടയാൾ 6 ഷില്ലിംഗിൽ ക്രട്ടിയില്ല. അതിനാൽ മറ്റുള്ളവരും ഏകദേശം അതേവിലയ്ക്കുതന്നെ ലേലത്തിൽകൊണ്ടു. ഒന്നു് എന്റെ പേരിലും സ്ഥിരപ്പെട്ടു. 6 പെനി മുൻകൂട്ടികൊടുത്തിരുന്നവരോരോരുത്തരും എന്നെപ്പോലെ ഓരോ വലിയ വാച്ചും ഓരോ ചെറിയ വാച്ചും ലേലത്തിൽ കൊണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ലേലം വിളികേട്ട വക്കു വാച്ചു കൊടുത്തു തുടങ്ങി. ആദ്യമായി കൊടുത്തയാളുടെ പക്കൽനിന്നും ലേലത്തുക മുഴുവനും വാങ്ങിച്ചു. മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ പണം പടക്കിക്കൊടുത്തില്ല. അപ്പോൾത്തന്നെ, ഞങ്ങളെപ്പറ്റിച്ചു എന്നു മനസ്സിലായി. എനിക്കു വാച്ചു തന്നപ്പോഴും വില മുഴുവൻ വാങ്ങി. കിട്ടിയ വാച്ചു നോക്കിയതിൽ ഞങ്ങളെ കാണിച്ച തരത്തിലുള്ള വയായിരുന്നോ അവയെന്നു ബലമായ സംശയം ജനിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇനി ആപ്പെനിക്കു് എന്താണു കിട്ടാൻ പോകുന്നതെന്നറിയേണ്ട താമസമുള്ളു പുറത്തു കടക്കാൻ. അകപ്പുകടെ കൂട്ടുകിൽച്ചാടി എന്നു വിഷാദിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ ആപ്പെനിക്കു പകരം ഒരു വാച്ചുചെയിൻ അവർ എനിക്കു സമ്മാനിച്ചു. അതു് പട്ടിക്കുട്ടികളെ കെട്ടിയിടാൻ കൊള്ളാമായിരുന്നു. വെളിയിൽ അതിനു രണ്ടു മൂന്നു പെനിയിൽ കൂടുതൽ വിലയുണ്ടെന്നു തോന്നിയതുമില്ല. പിറ്റേദിവസം പകൽ വാച്ചെടുത്തു നോക്കിയപ്പോളാണു്, കളിപ്പിക്കലിന്റെ മുഴുവൻ സ്വഭാവവും മനസ്സിലായതു്. എലക്ട്രിക്കലൈറ്റിൽക്കണ്ട തിളക്കമൊന്നും അപ്പോളില്ലാ. ചെറിയ വാച്ചു് ചാവികൊടുത്താൽ കുറെയൊക്കെ നടക്കും. വലുതു് അതിലുമല്പം ഭേദം. വലിയവാച്ചു് ഒരു സ്നേഹിതനെടുത്തു. ചെറുതു് ആക്കംവേണ്ടാ. ഞാൻ ചെന്നു് ഈ കൂട്ടുകിൽ ചാടിയതു് സ്നേഹിതന്മാക്കു നേരംപോക്കിനു് ഒരു നല്ല വകനല്കി. വലിയ വാച്ചെടുത്ത സ്നേഹിതൻ, ഡക്ടർ തോട്ടേക്കാട്ടു കൃഷ്ണമേനോൻ.– "ജോസഫേ, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ റോഡുകളിൽ വച്ചു സ്വാമാനങ്ങൾ ലേലംചെയ്തു വിൽക്കുന്നവർ കൂടി നടത്താറുള്ള പിത്തലാട്ടത്തിൽ ചെന്നുചാടിയല്ലോ. ആദ്യം ലേലം വിളികേട്ടപ്പോൾ സ്വാമനവും അതോടൊന്നിച്ചു വിലയും മടക്കിക്കിട്ടിയവർ ആ പൊങ്ങച്ചക്കാരന്മാരുടെ കൂട്ടുകാരല്ലേ?", എന്നു പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചു. ഒരു പവനോളം മുതൽ മുടക്കേണ്ടിവന്ന ഈ ഏർപ്പാടിൽ നിന്നും ഒരു പാഠം പഠിച്ചു എന്നു ഞാൻ സമാധാനപ്പെട്ടു.

കുറേമാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു; നാട്ടിൻ പുറത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ പട്ടണത്തിൽ വിശ്രമത്തിനായിത്താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. ഒരു കോമേഴ്സ്യൽ ഹോട്ടലിലാണു് താമസം. വ്യവസായികളും വൻ കച്ചവടക്കാരും തങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങൾ ചെറിയ കച്ചവടക്കാരെ കൊണ്ടു വാങ്ങിപ്പിക്കുന്നതിനായി സാമ്പിളുമായി അവരുടെ കീഴുള്ളവരെ അയയ്ക്കാറുണ്ടല്ലോ. അവരെ ഇൻഡ്യയിൽ നമ്മൾ Travelling agents എന്നു സാധാരണ പറയും. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇത്തരക്കാരെ Travellers എന്നു മാത്രമാണു പറയുന്നതു്. ഇക്കൂട്ടർ ഞാൻ താമസിക്കുന്ന ഹോട്ടലിൽ പതിവായി വന്നിരുന്നു. ഇവരിൽ ഒരാളുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, സംഗതിവശാൽ, എനിക്കു ലേലംവിളിയിൽ പറ്റിയ മാബദ്ധത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു, ലണ്ടനിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്ന Truth എന്ന പത്രക്കാർ Cautionary List എന്ന പേരോടുകൂടി ആണ്ടുതോറും ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാറുണ്ടെന്നും, അതിൽ മുൻപറഞ്ഞ മാതിരിയുള്ള പല കള്ളത്തരങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമറുപടി പറഞ്ഞു. താമസിയാതെതന്നെ ഞാൻ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രതി വാങ്ങി. ഒരു ഷില്ലിംഗ് മാത്രമേ അതിനു വിലയുള്ളു. Truth എന്ന പത്രസ്ഥാപനം ഗ്ലാഡ്സ്റ്റന്റെ സമകാലീനനും, ഒരു പ്രശസ്തപാർലമെന്റു മെമ്പറുമായ ലബോഷിയർ എന്ന ദേഹം തുടങ്ങിയതാണു്. ആഴ്ചതോറുമാണു് പത്രം പുറപ്പെടുന്നതു്. എല്ലാവക്കും ഈ പത്രത്തെപ്പറ്റി വലിയ മതിപ്പുമാണു്. ഓരോ ലക്കത്തിലും ഏഴെട്ടുകള്ളക്കമ്പനിക്കാരുടെ പൊള്ളത്തരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. ഇതിനും പുറമേ, ഓരോ കൊല്ലത്തിലും മുൻപറഞ്ഞ Cautionary List എന്ന പുസ്തകവും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യും. അതിൽ ഓരോ തരത്തിലുള്ള കള്ളത്തരങ്ങളുടെ വിവരണം കൊടുത്തശേഷം അനേകം കമ്പനികളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും പേരുകൾ ചേർത്തിരിക്കും. അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരുമായി സൂക്ഷിച്ചുവേണം ഇടപെടേണ്ടതെന്ന അർത്ഥത്തിലാണു് അവരെ Cautionary List എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതെന്നു മുഖവുരയിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ പുസ്തകത്തിൽ തങ്ങളുടെ പേരു ചേർത്തുകാണണമെന്നുണ്ടു് ആർക്കും ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. ഇങ്ങനെ പേർ ചേർത്തിരുന്നവർ പലപ്പോഴായി പതിനെട്ടു മാനനഷ്ടക്കേസുകൾ Truth പത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ ലബോഷിയറെ പ്രതിയാക്കി ആദ്യകാലത്തു കൊടുക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ, എല്ലാത്തിലും പത്രമുടമസ്ഥൻ ജയിക്കയാണുണ്ടായതു്. ആ കേസുകളിലെല്ലാം തന്റെ സ്നേഹിതനായ ഒരു ബാരിസ്റ്റർസമുജന്യമായിലബോഷിയർക്കുവേണ്ടി വാദിച്ചു. Cautionary List എന്നപുസ്തകം വായിച്ചാൽ പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പല കള്ളത്തരങ്ങളെപ്പറ്റിയും മനസ്സിലാക്കാം. എന്നെ നന്നേരസിപ്പിച്ച ഒരു പ്രമേയം അതിൽ വായിച്ചതു് ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു. വലിയ ആർഭാടത്തോടുകൂടിപ്പുറപ്പെട്ട ഒരു കമ്പനിയുടെ കള്ളം തെളിഞ്ഞു പലക്കായി അനേകലക്ഷം നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ ഒരുകൂട്ടർ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തായി. അവർ അതിലെ ഓഹരിക്കാരാണു് ഇതു വൻചതി ചെയ്തവരെ വെറുതേവിട്ടുകൂടാ, അതിലേക്കു കർശനമായ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളണം, അതിനുവേണ്ട ചെലവിലേക്കു കമ്പനി ഓഹരിക്കാരിൽ നിന്നും ഒരു നിസ്സാര ശതമാനത്തുക ഓഹരി അനുസരിച്ചു തങ്ങളെ ഏല്പിക്കണം, ഈ പൊങ്കങ്കള്ളന്മാരെ നല്പാഠം പഠിപ്പിക്കാതിരുന്നാൽ ഇനി നാട്ടിൽ കിടന്നു പൊറുക്കേണ്ടേ? എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു് ഓഹരിക്കാരെ ഇവർ സമീപിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധഗതിക്കാരായ പലരും നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരുപവനു് ആറു പെനി, അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു പെനിക്കണക്കിനു വരുന്ന ഒരു തുക ഇവരെഏല്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരുവലിയ തുക കരസ്ഥമായി എന്നു കാണുമ്പോൾഅവരുന്തിരശ്ശീലക്കുള്ളിൽ മറയുന്നു.

പിന്നെയും കുറേമാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ വീട്ടിൽനിന്നും അപ്പന്റെ ഒരെഴുത്തുവന്നതിൽ, പറവൂർ സ്വദേശി ഗ്രിഗരി എന്നയാൾ (സ്ഥലത്തിന്റേയും, അളിന്റേയും പേർ ഞാൻ മനഃപൂർവ്വം മാറ്റിയിരിക്കയാണു്.) ചെറുപ്പത്തിലേ നാടുവിട്ടുപോയതാണെന്നും, അയാൾ, അയിടയ്ക്കു് ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള ഒരു കമ്പനിക്കാരുടെ ഏജന്റായി നാട്ടിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ഞങ്ങളുടെ വീട്ടുകാരുടെ വക തേങ്ങ മൊത്തമായി നല്ല വിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ തയാറാണെന്നു പറയുന്നുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ അയാൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കമ്പനിക്കാരെപ്പറ്റി വല്ലതും അറിയാമെങ്കിൽ എഴുതി അയയ്ക്കണമെന്നും കാണിച്ചിരുന്നു. ഉടനെ തന്നെ ട്രൂത്ത് പത്രക്കാർ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത Cautionary List ന്റെ കാര്യം എനിക്കു് ഓർമ്മവന്നു. അതെടുത്തു് പറവൂർക്കാരൻ ഗ്രിഗരിയുടെ പേരുണ്ടോ എന്നു നോക്കി. അതിലില്ലായിരുന്നു. ട്രൂത്ത് പത്രസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഓരോ പ്രതിയിലും ഓരോ കൂപ്പൺ ചേർത്തിരിക്കും. അതു വെട്ടിയെടുത്തു് എഴുത്തോടുകൂടി അയച്ചാൽ അവർ മറുപടി അയച്ചുതരും. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ക്ലബ്ബിൽ ഈ പത്രസ്ഥാപനം വരുത്തുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, ഒന്നിൽനിന്നു കൂപ്പൺ വെട്ടിയെടുത്തു് അതും വെച്ചു് ഒരു കത്തു് ഞാൻ ട്രൂത്തു് പത്രാധിപക്കയച്ചു. അതിൽ അവർക്കു് പറവൂർക്കാരൻ ഗ്രിഗരിയേയും അയാൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കമ്പനിയേയും പറ്റി വല്ലതും അറിയാമോ എന്നും അറിയാമെങ്കിൽ അവരെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായമെന്തെന്നുമാണു് ഞാൻ എഴുതിച്ചോദിച്ചിരുന്നതു്. ഉടനെതന്നെ അവരുടെ മറുപടിവന്നു. പറവൂർക്കാരൻ ഗ്രിഗരിയെപ്പ

പുത്തേഴത്തു രാമൻമേനോൻ എം. എ., ബി. എൽ.

ഗ്രന്ഥാലയപ്രസ്ഥാനം

ജനങ്ങൾ പരിസരങ്ങളുടെ പ്രോദ്ദനങ്ങൾക്കുപ്രായേണ വിധേയരാണെങ്കിലും അവയെ അതിലംഘിച്ചുള്ള ഉന്നതസ്ഥാനലബ്ധിക്ക് അർഹന്മാരാണെന്നു മാത്രമല്ല, അങ്ങിനെ ഉയരുന്നതിനു ശക്തിയുള്ളവരുമാകുന്നു. പുറപാട്ടകളിൽ നിന്നുയരുന്നതിനു വിജ്ഞാനവർദ്ധനയാണ് ഏറ്റവും നിർബന്ധിതമായ ആവശ്യം. വിജ്ഞാനഭണ്ഡാഗാരം തസ്കരന്മാരാൽ അപഹരിക്കപ്പെട്ടിന്നതോ, വ്യായാധികൃത്തൽപോലും ലാഘവം തട്ടുന്നതോ അല്ല. വിജ്ഞാനതൃഷ്ണയെ ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കണം വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതി. വെറും 'ശമ്പളക്കാരൻ' ആകുവാനുള്ള പരിശീലനത്തിനു വിദ്യാഭ്യാസമെന്ന വിശുദ്ധനാമധേയൻകൽകപ്പെട്ടതു മുതലുള്ളാണ ജ്ഞാനനിക്ഷേപങ്ങളായ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനാദരിക്കപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയതു്. ജനങ്ങളെ ഗ്രന്ഥപ്രേമികളാക്കി പരിവർത്തനം ചെയ്യണം. അതാണിന്നത്തെ അവശ്യം. ലോകഗതിയുടെ വക്രിച്ചതും, വിജൃംഭിച്ചതും, കിഴക്കൻ തുക്കായതുമായ ഇന്നത്തെ പോക്കിനു കടിഞ്ഞാണിടുന്നതിനും "ബ്രേക്ക്" ഇടുന്നതിനും മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. സൽഗ്രന്ഥങ്ങളെ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അതിപ്രധാനമായ അംശമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു് എല്ലാവരും പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അപ്പോൾ ഗ്രന്ഥശാലകൾ, ഹോട്ടലുകളേക്കാളും ആകർഷകത്വവും ഉപയോഗവും ഉള്ള സ്ഥാപനങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നതാണ്.

ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ച മനുഷ്യന്റെ വളർച്ചയെ പോലെ തന്നെ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടതും, സാവധാനമായും ആവശ്യമനുസരിച്ചും ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കും ആദർശങ്ങൾക്കും അനുരൂപമായും ആയിരിക്കണം. ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഒരിക്കൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ അവസ്സ് അവതിയോ നാശമോ സംഭവിപ്പാൻ പാടില്ല. അവയോടുള്ള സംസർഗ്ഗം സിദ്ധിക്കുന്നവർ ഭാവിലോകത്തെ നിയന്ത്രണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്ന മഹാന്മാരായിത്തീരണം. തദനുസരണമായിരിക്കണം ഗ്രന്ഥശാലകളിലെ അന്തരീക്ഷവും, ഈടുവെപ്പും. ഭാവിതലമുറകൾക്കു നിരാശക്കോ ഇരുണ്ടഭംഗത്തിനോ, വിജ്ഞാനദാരിദ്ര്യത്തിനോ സംഗതി വരാത്തവിധം ഗ്രന്ഥശാലകൾ പൂർണ്ണങ്ങളും ശുദ്ധങ്ങളുമായിരിക്കണം. ഭാവിതലമുറകളുടെ ആദരത്തെയും കൃതജ്ഞതയേയും അർഹിക്കുമാറു ഗ്രന്ഥശാലകളെ സ്ഥാപിക്കുകയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഗ്രന്ഥശാലകൾ, യശശ്ശരീരരായ മഹാന്മാക്കളുടെ, മഹാശയന്മാരുടെ, സാഹിത്യരസികന്മാരുടെ, ഉൽകൃഷ്ട ചിന്തകന്മാരുടെ വിചാര വലങ്ങളെ സശ്രദ്ധം സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള വിജ്ഞാന ഭണ്ഡാഗാരങ്ങളാകുന്നു; സരസ്വതീ ക്ഷേത്രങ്ങളാകുന്നു അവിടത്തെ ഓരോ ഗ്രന്ഥവും. അനുഗൃഹീതരായ അവയുടെ കർത്താക്കളുടെ യശസ്സംഭങ്ങളും, സ്മാരക സമ്പത്തുക്കളുമാകുന്നു. അവരുടെ അനശ്വരാത്മാക്കളുടെ ശാശ്വത പ്രതിഷ്ഠകളാകുന്നു ആ കൃതികളുടെ ജങ്ങൾ. ഓരോ ഗ്രന്ഥം കാണുമ്പോഴും അവയുടെ പ്രണേതാക്കളുടെ സ്മൃതിഭാവം ക്ഷണനേരം നമ്മുടെ മനോമുകുരത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുകയും, അവരുടെ സജീവസന്നിധാനം തന്നെ അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു; ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ നാം അവരുമായി അഭിമുഖ സംഭാഷണം നടത്തുന്നതായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രതീതിയും നമുക്കുണ്ടാകുന്നു. ദീപൂർത്തുകളായ അവരുടെ ദിവ്യനേത്രങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രസരിക്കുന്ന അപ്രതിഹതമായ സാത്വിക തേജസ്സു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള ഇരുട്ടറകളെ പ്രശോഭിപ്പിക്കുന്നു. തുടർച്ചയായിട്ടുള്ള ആ സാമീപ്യ സമ്പർക്കങ്ങൾ നമുക്കു ഉയർച്ചയേയും ഉണർച്ചയേയും അചിരേണ സമ്പാദിച്ചുതരുന്നു.

"സേർവില്ല്യം ബീഡ്

റി കുറച്ചൊക്കെ അവർക്കറിയാമെന്നും, എന്നാൽ അവർക്കറിയാവുന്നവ അയാൾക്കു ഭൂഷണമല്ലെന്നും, അയാൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു് ഒരു കള്ളക്കമ്പനിയെ ആണെന്നും ആ കമ്പനിതന്നെ മറ്റൊരു കള്ളക്കമ്പനിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, അവയുടെയെല്ലാം അടിയിൽക്കിടക്കുന്നതു് ചില സൊളിസിറേഴ്സ് ക്ലാർക്സ് (വക്കീൽ ഗുമസ്തർ) ആണെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു മറുപടിയുടെ സാരം. ഈ മറുപടി കിട്ടിയശേഷം, കമ്പനിയിൽ കുറേ ഷെയർ എടുക്കാൻ എനിക്കും താല്പര്യമുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ കമ്പനിയുടെ പ്രോസ്പക്ടസ് അയച്ചുതന്നാൽകൊള്ളാമെന്നും കമ്പനിക്കുതന്നെ ഞാനൊരു കത്തയച്ചു. പ്രോസ്പക്ടസ് ഉടനെ തന്നെ കിട്ടി. അതു കിട്ടിയപ്പോൾ എന്റെ സംശയമെല്ലാം തീർന്നു.

കമ്പനി പ്രോസ്പക്ടസോടുകൂടി ഏഴെട്ടു ഡസൻ സപ്ലിമെന്ററി പേജ് നിറയെ, വരാപ്പുഴ കമ്പനിക്കുള്ള മുന്നു് എസ്റ്റേറ്റുകൾ ഗ്രിഗരി പരിശോധിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടു് അച്ചടിച്ചു ചേർത്തിരുന്നു. വരാപ്പുഴ എന്റെ നാടാണു്. അതിനാൽ അവിടെയുള്ള തെങ്ങിൻതോട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി ഏകദേശമായ ജ്ഞാനം എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. മൂന്നു് എസ്റ്റേറ്റുകൂടി 10,000 ഏക്കറോളം തെങ്ങിൻ പുരയിടമുണ്ടെന്നും കമ്പനി ഈ മൂന്നു് എസ്റ്റേറ്റും 99 വർഷത്തേക്കു് ലഭിച്ചുവായ പാട്ടത്തിനു് എടുത്തിരിക്കയാണെന്നും, ആ കാലാവധി കഴിയുമ്പോൾ, വീണ്ടും 99 വർഷത്തേയ്ക്കുകൂടി കമ്പനിക്കു വേണമെങ്കിൽ പാട്ടം പുതുക്കാമെന്നുകൂടി ആ റിപ്പോർട്ടിൽ കാണിച്ചിരുന്നു. ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരുന്നതാണു് ഏറ്റവും വിചിത്രം. പെരിയാർ ആ തോട്ടത്തിൽ കൂടിയാണു് ഒഴുകുന്നതു്, ബങ്കാൽ നാഗപ്പൂർ തീവണ്ടിപ്പാത ഈ തോട്ടത്തിൽക്കൂടിയാണു് കടന്നു പോകുന്നതു്. വള്ളങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഉടനുണ്ട്. പെരിയാർ തോട്ടത്തിൽക്കൂടിയാണു് ഒഴുകുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ, വരാപ്പുഴ തോട്ടമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ സംഭവ്യമായിത്തോന്നാം. കൊച്ചിൻ ഷൊർണ്ണൂർപ്പാത അധികം അകലെ കൂടിയല്ല പോകുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാലും സംഭവ്യമായി വരാം. എന്നാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള വരുണ്ടോ കൊച്ചിൻ-ഷൊർണ്ണൂർ പാതയെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുള്ള! അതിനാലായിരിക്കണം, അവർ കേട്ടിരിക്കാനിടയുള്ള രണ്ടു പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ബന്ധിക്കുന്ന റയിൽപ്പാതയെ റിപ്പോർട്ടിൽ കൊള്ളിച്ചതു്. ഇമ്മാതിരി വേറെയും പല അസംബന്ധങ്ങൾ ഗ്രിഗരിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുമാറുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഭാഗങ്ങൾ ഞാൻ പ്രത്യേകം വരച്ചു് പ്രോസ്പക്ടസും ഗ്രിഗരി റിപ്പോർട്ടും അപ്പനു് അയച്ചു കൊടുത്തു. ആ വരച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ആരെക്കൊണ്ടെങ്കിലും തർജ്ജമ ചെയ്യിച്ചു കേട്ടാൽ ഗ്രിഗരിയുടേയും അയാൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കമ്പനിയുടെയും തനി നിറം മനസ്സിലാക്കാമെന്നു ഞാൻ അപ്പനെ എഴുതി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയം കൊണ്ടു് ഗ്രിഗരിക്കു തന്റെ നാട്ടിൽത്തന്നെ ചില വിരോധികൾ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു എന്നോ ചില രേഖകൾ, ഗ്രിഗരിക്കനുകൂലമല്ലാത്തവ, അപ്പന്റെ കൈയിൽ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു് എങ്ങനെയോ, അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവ കിട്ടുന്നതിനായി വളരെ ശ്രമിച്ചു. ഈ പൊതുജനങ്ങളുടെ വിദ്യുച്ഛക്തൻ മുഖാന്തിരമാണെന്നു വെളിപ്പെട്ടതെന്നു വന്നാൽ, ഗ്രിഗരിയുടെ ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള കൂട്ടുകാർ എന്നെ പക്ഷേ, വല്ല വിധത്തിലും ഉപദ്രവിക്കാനിടയുണ്ടെന്നു കരുതി അപ്പൻ പ്രോസ്പക്ടറസും റിപ്പോർട്ടും അവർക്കു കൊടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. പക്ഷേ അധികം താമസങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഗ്രിഗരിയുടെ ശത്രുക്കൾക്കു് എവിടെ നിന്നോ പ്രോസ്പക്ടസും റിപ്പോർട്ടും ലഭിക്കുകയും അയാളുടെ പേരിൽ കൊച്ചിയിൽ കൊടുത്തിരുന്ന ഒരു കേസ്സിൽ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണു ഞാൻ ശീമയിൽനിന്നും മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ കേട്ടതു്.

നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കളവും തട്ടിപ്പും താരതമ്യേന എത്രയോ ലഘുതരം! പഠിപ്പും പരിഷ്കാരവും കൂടുമ്പോൾ കള്ളത്തരങ്ങൾക്കും ഒരു മാറുകൂടും.

താക്കോൽ കൈവശം കിട്ടിയിട്ടും, അതൊന്നു തുറന്നുനോക്കാതെ യുദ്ധത്തിന്നിറങ്ങുന്ന പടയാളിയുണ്ടോ—അവൻ എത്ര ധീരനും വീരനുമായിരുന്നാലും— പരാജയംതന്നെ പറഞ്ഞു പോകാവുന്നതാണ്. പൂർവ്വാജ്ജിതങ്ങളായ സത്തുക്കളെ അറിഞ്ഞും, ആദരിച്ചും, അംഗീകരിച്ചും, പ്രവൃത്തിക്കുന്ന വനു ശ്രേഷ്ഠമഹങ്ങളായ ആദ്യകേളേശങ്ങളെയെങ്കിലും നിഷ്പ്രയാസം തരണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ജീവിതവ്യാപാരത്തിനു് ആവശ്യമായ മൂലധനത്തേയും, ജീവിതായോധനത്തിനു സഹായമായ അസ്ത്രശസ്ത്രങ്ങളേയും, ജ്ഞാനഭാണ്ഡ്യതക്രടാതെയും, വലിശക്രടാതെയും, പടിക്കിട്ടുണ്ടെന്ന ദോഹം ക്രടാതെയും പ്രദാനം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി വർത്തിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ നേർക്കു പുച്ഛം കാട്ടുന്നതു് അവിവേകവും അപത്ക്കരവുമാകുന്നു. കച്ചവടക്കാർക്കു ദ്രവ്യസഹായം നൽകുന്ന ബാങ്കുകളെപോലെയാകുന്നു, ഒരുവിധത്തിൽ നോക്കിയാൽ, വിജ്ഞാനവിതരണം നടത്തുന്ന ഗ്രന്ഥശാലകൾ.

ലോകത്തിലെ സംസ്കാരസമ്പൽസൌധത്തിന്റെ അസ്ഥിവാരം കിളച്ചുനോക്കുമ്പോൾ കാണുന്നതു്, ക്രിസ്തുവിനു് അയ്യായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പെങ്കിലും സാരമായ ഒരു സംസ്കാരസമ്പത്തു മനുഷ്യൻ സമ്പാദിച്ചിരുന്നു എന്നാണ്. ആ ഭിത്തികൾക്കുള്ളിൽനിന്നു കേൾക്കപ്പെട്ടുന്നതുജ്ജഗദ്ഭേദസംഹിതകളുടെ ശബ്ദമാകുന്നു. അവയെക്കാൾ പഴക്കമുള്ള ഒരു ശബ്ദത്തെക്കുറിച്ചു ഗവേഷണനമുക്കു പരിചയമില്ല; ജഗദ്ഭദമാകുന്ന ലോകത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ ഗ്രന്ഥമെന്നു വിശ്വസിക്കുവാനും പരക്കെ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജഗദ്ഭദത്തിനു് ആ പഴക്കമൊക്കെയുണ്ടെങ്കിലും, ആ വേദഗ്രന്ഥത്തിനു് അതുമായും പഴക്കമില്ല. കാരണം, ഒരു ഗ്രന്ഥം എന്ന നിലയ്ക്കു ജഗദ്ഭദത്തിനു് ഒരു സ്ഥൂലദേഹമോ, രൂപമോ, സിദ്ധിച്ചതു പിൽക്കാലത്തു മാത്രമാകുന്നു. എഴുത്തറിയാത്തവരായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, അഭ്യുപരാതനന്മാർ, അവരുടെ സാധാരണാശക്തിയെയാണു, എഴുത്തപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളെയല്ല, കാര്യമായി കരുതിയിരുന്നതു്. ഉത്തരോത്തരപരമ്പര വഴിക്കുള്ള ഉപദേശത്രുപത്തിലായിരുന്ന അഭ്യസംസ്കാര സമ്പത്തിന്റെ വിനിമയം ആദ്യകാലത്തെല്ലാം നടന്നിരുന്നതു്. തന്നിമിത്തം, ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ ഗ്രന്ഥാലയശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു തന്നെയും കാലതാമസം നേരിട്ടു. ഒരു ചില രാജ്യങ്ങളിലെ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായതിനു ശേഷമാകുന്നു, ഇൻഡ്യയിൽ ആ പ്രസ്ഥാനം പ്രാദുർഭവിച്ചതു്. എന്നാൽ, അതിശയനീയവും അതിവിപുലവുമായ അഭ്യസംസ്കാരത്തെ ഇത്ര വളരെക്കാലം, കേവലം ഓർമ്മശക്തികൊണ്ടുമാത്രം, സനിഷ്ഠം നിലനിർത്തിയും പോഷിപ്പിച്ചും പോന്ന സംഗതി ലോകത്തിലെ മഹാത്ഭുതങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നതന്നെ വേണം പറയുവാൻ.

ഗവേഷകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും പുരാതനമായ ഒന്നാമത്തെ ഗ്രന്ഥശാല 'ബാബിലോൺ' രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്നതാണ്. അതിനു കുറഞ്ഞതു മൂവായിരം കൊല്ലത്തെ പഴക്കം പറയപ്പെട്ടുണ്ട്. അതിനും മുമ്പുള്ള കാലത്തെക്കുറിച്ചു്, ഏതൊരു രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചും, ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് അവലംബനീയമായ ഒരറിവും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും, ഈജിപ്തിൽ അതിനുമുമ്പും ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുഎന്നു നിഗ്വിവാദമാകുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തിനു് അർഹന്മാർ ഈജിപ്തുകാർതന്നെയാകുന്നു അലക്സാന്ത്രിയാ'' പട്ടണത്തിലായിരുന്ന ഏറ്റവും പുരാതനകാലത്തെ ഗ്രന്ഥശാല സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. അവിടെ തുടക്കത്തിൽ അമ്പതിനായിരത്തോളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും, അതിന്റെ സ്ഥാപകനായിരുന്ന ''ഫലീറിയസ്സ്'' ചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രന്റെ കാലത്തു ഗ്രന്ഥസംഖ്യ എഴുപതിനായിരമായി വർദ്ധിച്ചു എന്നും, പിന്നീടൊരിക്കൽ— ആ ഗ്രന്ഥശാലയുടെ കീർത്തിയുടെ മദ്ധ്യകാലത്തു— അവിടെ ഏഴുലക്ഷം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സംഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും, പറയപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്!! റോം, ഗ്രീസ്, ഇന്ത്യ, ഈജിപ്തു് ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ പണ്ഡിതന്മാരുടെയെല്ലാം സൽഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവിടെ ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്നുവത്രെ. ''ജൂലിയസ് സീസർ'' എന്ന റോമാ ചക്രവർത്തി ഈജിപ്തു് രാജ്യം ആക്രമിച്ചകാലത്തു് ആ ഗ്രന്ഥശാലയുടെ അധികഭാഗവും അഗ്നിക്കു ഇരയായിപോലും! ശേഷിച്ചവയെല്ലാം ''ഡിസപിയം'' എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ സ്ഥലം പിൽക്കാലത്തു മതഭ്രാന്തന്മാരായ ചില ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അക്രമത്തൽ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. റോമാ രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന അലൈസ്സാ ഗ്രന്ഥശാലകളെല്ലാം വിജയികളായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എ. ഡി. 301—ാമാണ്ടിൽ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു! പിന്നീടു് യൂറോപ്പിന്റെ മുഴുവനും സാംസ്കാരികമായ സമുദ്ധാരണത്തിനു് ഏകമാശ്രയമായി പരിണമിച്ച 'റോമൻ പരിപ്പാര'ത്തിന്റെ 'ഉയർത്തെഴുന്നേല്പു് ഉണ്ടായപ്പോഴാണ് വിധി വൈപരീത്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്! ആ ഊഴത്തിൽ, ജിജ്ഞാസുക്കളുടെ അവിശ്രമപരിശ്രമഫലമായി, പൊക്കിഎടുക്കുവാൻ സാധിച്ച പൊട്ടും പൊടിയും, ''കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ'' പട്ടണത്തിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും, അങ്കുനാ യൂറോപ്യൻ സംസ്കാരസമ്പത്തിന്റെ അടിത്തട്ടുകൾ. പിന്നീടുണ്ടായ കലാസമ്പത്തും കാവ്യസമ്പത്തും മുഴുവനും യൂറോപ്പിനു കൈവന്നിട്ടുള്ളതു് സംസ്കാരത്തിന്റെ അശ്രമാനഭൂമികളിൽ നിന്നാകുന്നു.

പണ്ടേയ്ക്കു പണ്ടേ സംസ്കാരസമ്പന്നന്മാരായിരുന്ന രാജ്യക്കാരുടെ സ്മൃതിയിൽ ചീനയ്ക്കു സമുന്നതമായ ഒരു മാന്യസ്ഥാനമുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിനു മൂവായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ചീന രാജ്യത്തു് ഒരു വലിയ ഗ്രന്ഥശാലയുണ്ടായിരുന്നതായി വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. ആ ഗ്രന്ഥശാലയുടെ ചരിത്രത്തിൽക്കൂടി നോക്കിയാൽ അക്കാലത്തെ ഹൈന്ദവസംസ്കാരത്തിന്റെ സമുജ്ജ്വലാവസ്ഥ ഏറക്കുറെ സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാണ്. തക്ഷശില, നളന്ദ, പാടലീപുത്രം, ശ്രീകാശി, എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന പണ്ടത്തെ ഗ്രന്ഥശാലകളെക്കുറിച്ചു ചരിത്രസമ്മതി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരെ സംഗതികൾ ആ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ആ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വിശ്രുതങ്ങളും വിസ്തൃതങ്ങളുമായ ''സർവ്വകലാശാലകൾ'' പ്രാഗത്ഭ്യപൂർവ്വം പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു. ''ഫാഹിയൻ'' അനുസ്മരണീയനായ ഏഴു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ താളിയോലപ്പകർപ്പുകൾ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു ചീനയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതായി കാണുന്നുണ്ട്. നളന്ദയുടെ ചരിത്രം, അവിടെ

നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം

വർദ്ധിച്ചു യൌവനം നിലനിൽക്കുന്നതിനു് സഹ്യാദ്രിസാനുപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ദിവ്യമൂലികകളുടെ സാരാംശത്തെ സമാഹരിച്ചു് പ്രത്യേകരീതിയിൽ തയാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ

ച്യവനപ്രാശം ലേഹ്യം

ഉപയോഗിക്കുക. ഇതു പ്രായഭേദമെന്യേ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഹൃദ്രോഗം, കാസശ്വാസം, മൂത്രാശയരോഗങ്ങൾ ഇവകളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു് ശക്തിയുള്ളതുമാകുന്നു.

ശരീരബലം, ബുദ്ധിശക്തി, ഓർമ്മശക്തി ഇവകളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. സ്ത്രീകൾക്കു് പ്രസവരക്ഷയ്ക്കു് സേവിപ്പാനും വളരെ വിശേഷമാകുന്നു.

എല്ലാ ബ്രാഞ്ചുകളിലും ഹെഡാഫീസിലും എപ്പോഴും തയാറുണ്ടായിരിക്കും. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു് എഴുതുക:

ധന്വന്തരി വൈദ്യശാല, H. O. തൊടുപുഴ, തിരുവിതാംകൂർ

ബ്രാഞ്ചുകൾ:= വാഴക്കുളം, പാലാ; കോട്ടയം, വൈക്കം, എറണാകുളം, പൂഞ്ഞാർ, തിരുവനന്തപുരം, തൃപ്പൂണിത്തുറ, പെരുമ്പാവൂർ, കോതമംഗലം, മൂവാറ്റുപുഴ, നാഗർകോവിൽ, കാഞ്ഞാർ, ആലപ്പുഴ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കൊല്ലം, അലുവാ, പറവൂർ, തിരുവല്ലാ, പൊൻകുന്നം, കോഴിക്കോട്ട്, തൃശ്ശിവപേരൂർ, ചേർത്തല, മുണ്ടക്കയം, ക്രുത്താട്ടുകുളം, പിറവം, മാവേലിക്കര, ഈരാറ്റുപേട്ട, കൊട്ടാരക്കര, നെയ്യാറ്റിൻകര, കായംകുളം, അരൂരിങ്ങൽ, പുനലൂർ, മദ്രസ്, എടപ്പള്ളി; കൊച്ചി, പന്തളം, തകഴി, കിളിമാനൂർ.

പത്തു കൊല്ലത്തോളം സ്ഥിരമായി താമസിച്ചു് അദ്ധ്യയനം നടത്തിയ, "ഇട്സിംഗ്" എന്ന ചീനക്കാരന്റെ ഡയറിയിൽ വായിക്കുമ്പോൾ, നമുക്കു് അത്യാശ്ചര്യവും തോന്നുകയും അപാരദുഃഖം രോമഹർഷം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. അവിടെ എട്ടു വലിയ മണ്ഡപങ്ങളും മുന്നൂറിലധികം മുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ! "രത്നോദധി" എന്ന പേരിലാണു് അവിടത്തെ ഗ്രന്ഥശാല അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. അതു് ഒമ്പതുനിലയുള്ള ഒരു മാളികയായിരുന്നുവത്രേ! ആ സ്ഥാപനത്തെ കുറെ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷം അസൂയക്കാരായ ചില "തീർത്ഥകന്മാർ" മനഃപൂർവ്വം ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നാണ് തിബത്തുകാരുടെ ഇടയിലുള്ള ഐതിഹ്യം.

ഗുപ്തരാജവംശക്കാരുടെ രാജ്യഭരണ കാലമാണു ഇന്ത്യയിലെ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ പിന്നത്തെ സുവർണ്ണയുഗം. ക്രിസ്തുവിനു പിൻപു് 568-ൽ സ്ഥാപിച്ചതായ "വല്ലഭി ശിലാരേഖ" ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ഗ്രന്ഥശാലകളെയും, ആ ശാലകൾക്കു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സംഭാവന ചെയ്യുന്നതിനു ജനങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന ഉത്സാഹത്തെയും കുറിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. അക്കാലത്തു ഗ്രന്ഥശേഖരം ആ വേശത്തോടുകൂടി ഇന്ത്യയിലെങ്ങും നടന്നിരുന്നു. "നളന്ദ"യുടെ തിരോഭാവത്തിനുശേഷം, "ഉദന്തപുരി"യും "വിക്രമശീല"യും സർവ്വകലാശാലകൾക്കു പ്രസിദ്ധങ്ങളായിത്തീർന്നു. അവയുടെ രക്ഷാധികാരികൾ തിബത്തിലെ സന്ന്യാസി പ്രവരന്മാരായിരുന്നു. അന്നവിടെ "നളന്ദ"യിലെക്കാൾ കൂടുതൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു നിർഭാഗ്യവശാൽ 1202ൽ "ഖിൽജി" വംശക്കാരനായ ഒരു രാജാവു് ആ ഗ്രന്ഥശാലകളെ തീവച്ചു നശിപ്പിച്ചു.

ജൈന മത പ്രമുഖന്മാർ ഗ്രന്ഥശേഖര വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരുന്നു. അവരുടെ വക പല വമ്പിച്ച ഗ്രന്ഥശാലകളും സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായിരുന്നു. "പട്ടൻ" എന്ന സ്ഥലത്തെ ഗ്രന്ഥ ശേഖരം ഏറക്കുറെ വിപുലമായ രീതിയിൽ,പണ്ടത്തെ ഓജസ്സിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു, ഇന്നും നിലനിന്നുപോരുന്നുണ്ടു്. അവിടെ ഇപ്പോൾ ജൈന മതസംബന്ധമായി പതിമൂവായിരത്തോളം താളിയോല ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടു് ക്ഷേത്രങ്ങളും സന്ന്യാസിമഠങ്ങളും ആയിരുന്ന അക്കാലത്തെ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ അധിവാസ സ്ഥാനങ്ങൾ. മതസംബന്ധമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കായിരുന്ന പ്രഥമസ്ഥാനവും. രാജഷായി, കാശി, പാബ്നാ, ശ്രീശേരി, മൈസൂർ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ സന്ന്യാസി മഠങ്ങളിൽ ഇന്നും വളരെ വലിയ ഗ്രന്ഥശേഖരങ്ങൾ ഉണ്ടു്.

പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ശ്രീ ഭോജരാജാവിന്റെ രാജധാനിയിൽ അത്യൽകൃഷ്ടവും അതിവിപുലവുമായൊരു ഗ്രന്ഥശാലയുണ്ടായിരുന്നു. "മൽവാ" രാജ്യത്തെ കീഴടക്കിയ "സിദ്ധരാജൻ" എന്ന രാജാവു്, ആ ഗ്രന്ഥ ശേഖരത്തെ സ്വന്തം രാജധാനിയിലേക്കു മാറ്റുകയും, അവിടെ മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന സാമാന്യം വലിയ ഗ്രന്ഥശാലയോടു ചേർക്കയും ചെയ്തു.

മുസ്ലീം രാജാക്കന്മാരും ഗ്രന്ഥശേഖര വിഷയത്തിൽ വിമുഖന്മാരായിരുന്നില്ല. "ജലാലുദ്ദീൻ ഖിൽജി" യുടെ രാജകീയ ഗ്രന്ഥശാല പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അവിടെ പ്രത്യേകം ഒരു "ലൈബ്രേറിയൻ" ക്രമീയുണ്ടായിരുന്നു. അമീർ കുസ്രു എന്നായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു "ഭാമിനി" രാജാക്കന്മാരും നല്ലനല്ല ഗ്രന്ഥശാലകളെ പോഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. മുൽചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലത്താവട്ടെ, പ്രത്യേക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സനിഷ്കർഷായ മേൽനോട്ടത്തിൽ, ഒട്ടുവളരെ വലിയ ഗ്രന്ഥപ്പുരകൾ അവിടവിടെ പരിലസിച്ചിരുന്നു. "ഹുമയൂൺ" ചക്രവർത്തി വിദ്വാന്മാരെ പൂജിക്കുകയും വിജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളെ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ അതീവതല്പരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേളീരംഗമായിരുന്ന "ഷേർമണ്ഡൽ" എന്ന കൊട്ടാരത്തെത്തന്നെ പിന്നീടു് ഒരു ഗ്രന്ഥാലയമാക്കി മാറ്റി. മഹാനായ 'അക്ബർ' പ്രമാണികനായ ഒരു ഗ്രന്ഥപ്രേമിയായിരുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആധിപത്യം സുസ്ഥാപിതമായതോടുകൂടി, ആദ്യകാലത്തു് അവർ ചില സംസ്കൃത ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും ഗ്രന്ഥശാലകളേയും കുറച്ചു കുറച്ചു പരിലാളിച്ചുപോന്നു എങ്കിലും, അചിരേണ വ്യസനകരമായ ഒരു ചോർച്ച—കവർച്ചതന്നെ—ആരംഭിക്കപ്പെട്ടു. "വില പിടിച്ചതൊക്കെ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുക," എന്നായി അവരുടെ നിർദ്ദേശവും ഉദ്ദേശവും. ആ നയം എന്നാണു് ആരംഭിച്ചതു് എന്നു തീർത്തുപറയുകവയ്യെങ്കിലും, ആ നയത്തിനാണ കാലാന്തരത്തിൽ പുഷ്ടിയും ശക്തിയും കൈവന്നതു്. "മയിൽ സിംഹാസനവും," "കോഹിനൂറും," അതുപോലെയുള്ള അമൂല്യവസ്തുക്കളൊക്കെയും പോയതോ പോകട്ടെ. അതോടുകൂടി അനേകായിരം അമൂല്യങ്ങളും മറെറങ്ങും അലഭ്യങ്ങളും ആയ താളിയോല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. അലസന്മാരും, ദരിദ്രന്മാരും, അസംതൃപ്തരുമായിരുന്ന ഇന്ത്യാക്കാർ തന്നെയാണു് ഈനഷ്ടത്തിനു ഏറിയകൂറും ഉത്തരവാദികൾ എന്ന സലജ്ജം സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. കിട്ടിയ കാശിനു് ഇന്ത്യയിലെ പല പണ്ഡിതന്മാർ പോലും— അജ്ഞന്മാരായിരുന്ന ഗ്രന്ഥമുടമസ്ഥന്മാരുടെ കഥ പിന്നെ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ— തങ്ങളുടെ സംസ്കാരസമ്പത്തിനെ വെള്ളിത്തുട്ടിനേക്കാൾ വിജ്ഞാനത്തെ വിലമതിച്ചിരുന്ന പാശ്ചാത്യന്മാർക്കു വിറ്റുകളഞ്ഞു! സ്വാധീനത്തിൽ പെട്ടവയെ ഗവമ്മെണ്ടും കപ്പൽകയറി വിട്ടു— അവയിൽ മിക്കവയും ഇപ്പോൾ "ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയ"ത്തിലും 'ഇന്ത്യാ ആഫീസിലും" ഉണ്ടെന്നും അവിടെ ചെല്ലുന്നവർക്കുകിലും ചില കുളിപൂകൾ അനുസരിച്ചു പരിശോധനാ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നും ഉള്ളതു തുലോം ആശ്വാസകരംതന്നെ. 200 രാജ്യക്കാർ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോയവയെല്ലാം ഏന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടുകതന്നെ ചെയ്തു. പോയ്പോയ കൈമുതലുകളെപ്പറ്റിം നിർവ്വാഹമുള്ളിടത്തോളം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനു സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യയുടെ കേന്ദ്രഗവമ്മെണ്ടു ഭഗീരഥപ്രയത്നം തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു ആശിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിലിരിക്കുന്നവ ഇന്ത്യാ മ്യൂസിയത്തിലേക്കും,ശീമയിലെ ഇന്ത്യാ ആപ്പീസിലുള്ളവ ഇന്ത്യയിലെ ആപ്പീസിലേക്കും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം മാറ്റപ്പെടേണ്ടവ തന്നെയാകുന്നു.

കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവമ്മെണ്ടിനു പോലും ഇന്ത്യയിലെ സംസ്കാര ചോരണവിഷയത്തിൽ ഒരു ഭാവം മാറ്റം സംഭവിച്ചു. പൌരസ്ത്യ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഒരു സമിതിയെ 1911 ൽ "സിംല" യിൽവിളിച്ചുകൂട്ടി. സംസ്കൃത ഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും മാറ്റം ശേഖരണത്തിനായി കല്ലട്ടായിൽ ഒരു സ്ഥാപനം നിർമ്മിച്ചു. അതു ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി ശക്തിപ്പെട്ട വളർന്നില്ലെങ്കിലും,അതിൽ ഇടപെട്ടിരുന്നവർക്ക്, അതു് ഒരു ഉത്തേജനവും, ഉത്സാഹവും നല്കി. ഇപ്പോൾ അപ്രകാരമുള്ള എട്ടോ പത്തോ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലുണ്ടു്. വെള്ളമൊക്കെ വാങ്ങിപ്പോയശേഷമാണു ചിറകളിടിത് എന്നേപറയേണ്ടു. ബോധോദയമുണ്ടു് ആരംഭിച്ചതായ ഗ്രന്ഥശേഖര പ്രസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടിയ മുതലുകൾ ഇപ്പോൾ "ഭണ്ഡാക്കർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകാർ" സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബർലിൻ' നഗരത്തിലെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു കൊണ്ടുപോയ നാല്പതിനായിരം താളിയോല ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടു്! ലണ്ടനിലെ ഇൻഡ്യാ ആഫീസിൽ ഇരുപതിനായിരം. ഓക്സ്ഫോർഡിൽ പതിനായിരം, പാരീസ്സിൽ പന്തീരായിരം, ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാംകൂടി ഒരു ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരത്തോളം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഒറ്റസ്സും പെട്ടസ്സും അന്യനാട്ടുകാർ കൊണ്ടുപോയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശതക്കണക്കിനുണ്ടാവണം. അവയൊന്നും മേലുദ്ധരിച്ച കണക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

കടലാസ്സിന്റെ അവിഭാവം, അച്ചടിയന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രചാരം, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി, രാഷ്ട്രീയ സമാധാനം, സാമ്പത്തിക സമുന്നതി മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ ഇന്നത്തെ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനത്തെ പുരാതനകാലത്തെ ഗ്രന്ഥശേഖര സമ്പ്രദായത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നതുതന്നെ ശരിയല്ല. പണ്ടത്തേതിനെ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനമെന്നു പറയാൻപോലും പാടില്ല. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ, ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനവും, നിലയും, വിലയും മിക്കവാറും അദ്വിതീയമാകുന്നു. ഒരു ചെറിയ ഗ്രന്ഥശാലയെങ്കിലും സ്വന്തമായില്ലാത്ത—(One's Own Personal Library)- ഒരു വിദ്യാഭ്യാസസമ്പന്നനെ കണ്ടെത്തുവാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. പലതും നല്ലതരത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥശേഖരങ്ങളുള്ളവരാണു്. പൊതുവിലുള്ള വലിയ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ മിക്കവാറും എല്ലാ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിലുമുണ്ടു്. ഗ്രാമീണ വായനശാലകളുടെ എണ്ണം ദിനംപ്രതി എന്നപോലെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഗ്രാമഗ്രന്ഥാലയങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടത്തിനു പ്രത്യേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർതന്നെ നിയമിതരായിരിക്കുന്നു. സർക്കാർവക "ഗ്രാന്റുകൾ" എല്ലാ "ലൈബ്രറി"കൾക്കും അവസ്ഥാനുസരണം നൽകപ്പെടുന്നു. ഇന്നത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു ഘടകമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു വായനശാലകളും ഗ്രന്ഥപ്പുരകളും അതുതോളം അതു് അഭിലഷണീയം തന്നെ. വായിക്കുന്നതു പലപ്പോഴും വേണ്ടത്തതും അരുതാത്തതും ആയേക്കാമെങ്കിലും, വായിക്കുവാനുള്ള അഭ്യാസം സർവ്വഥാ പ്രോത്സാഹജനകം തന്നെയാകുന്നു. വായിക്കുന്നതിനു് അന്തരമായ ഒരു പ്രോത്സാഹനം തന്നെ പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതിനു് സാവർത്രികത്വവും കാണാനുണ്ടു്. ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ സുവർണ്ണകാലം വരുന്നതേയുള്ളു; അവിടുള്ള പ്രയാണം പ്രാരംഭിച്ചിട്ടേ ഉള്ളു. അറിവ്—പരോക്ഷജ്ഞാനമായാലും,— അപരോക്ഷജ്ഞാനമായാലും, ജ്ഞാനമോ വിജ്ഞാനമോ എന്തായാലും,— വർദ്ധിക്കുന്നതു വിശേഷമായ ഒരു ഭാസുര ഭാവിയെത്തന്നെയാണു് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്.

ആധുനിക ലോകത്തിൽ മിക്കവാറും എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളിലും മുമ്പും കയും അതിരുകയ്യിട്ടായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നതു്. അതു് ഇന്ത

ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും സാരവത്തായിത്തന്നെ വർത്തിക്കുന്നു. ഈ വകുപ്പിൽ അമേരിക്ക സ്തുത്യർഹവും; അത്ഭുതാവഹവുമായ പുരോഗതി പ്രാപിച്ചിരുന്നു. "അമേരിക്കൻ ലൈബ്രറി അസോസിയേഷ്യൻ" അമേരിക്കയിലെ സകല ഗ്രന്ഥശാലകളുടേയും മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതും, പ്രാമാണികന്മാരായ അയിരത്തിലധികം അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു പ്രവർത്തക സമിതിയോട് കൂടിയതും, വിശ്വവിശ്രുതവുമായ ഒരു മഹാസ്ഥാപനമാകുന്നു. ഉദാരമതികളും കൃബേരോപമന്മാരുമായ "കാർണീകി" "റസ്സൽ" പ്രഭൃതികൾ കോടിക്കണക്കിന ദ്രവ്യസഹായം നൽകി ആപ്രസ്ഥാനത്തെ ലോകോത്തരമായ ഒരു സജീവ വിജ്ഞാന കേന്ദ്രമാക്കീട്ടുണ്ട്. അവർ അമേരിക്കയിൽ മാത്രമല്ല, പുറംനാടുകളിലും ഗ്രന്ഥശാലകൾ സ്ഥാപിക്കയും പ്രചരിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവിടത്തെ ഗ്രന്ഥപ്പുരകൾ നിർജ്ജീവങ്ങളായ "പുസ്തകഗുദാമുകൾ" അല്ല. അവിടത്തെ "ലൈബ്രേറിയന്മാർ പുസ്തകം എടുത്തു കൊടുത്തു കണക്കുവെക്കുന്ന സാലഭഞ്ജികകളുമല്ല. അവർ ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും ഗ്രന്ഥശാലകളേയും ഉപാസിക്കുന്ന ഭക്തന്മാരും വിജ്ഞാന ധുരന്ധരന്മാരുമാകുന്നു: ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ വിജയകരമായ പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു തികഞ്ഞനേതൃത്വം നൽകുവാനും, വിലപിടിച്ച ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുവാനും പ്രാപ്തന്മാരായ ബഹുമാന്യന്മാരാകുന്നു. അമേരിക്കയിൽ ഗ്രന്ഥശാലകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾ മാത്രമല്ല പുസ്തകനികുതിയെന്നൊരു നികുതി പിരിവും കൂടി ഉണ്ടെന്നു ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

യൂറോപ്പിൽ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അഗ്രിമസ്ഥാനം, ഇക്കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുമുമ്പ്, മറ്റു പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലുമെന്നപോലെ, ജർമ്മനിക്കു തന്നെയായിരുന്നു; രണ്ടാമതു ഫ്രാൻസും, മൂന്നാമതു മാത്രം ഇംഗ്ലണ്ടും ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു. "പബ്ലിക് ലൈബ്രറീസ് ആക്ട്" നിയമമായിത്തീർന്നതായ 1892 മുതല്ക്കാണു ബ്രിട്ടനിൽ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം ഊർജ്ജിതത്തിൽവന്നതു്. പിന്നീടു് 1893-94-1908-1919-ഈ കൊല്ലങ്ങളിലെല്ലാം ഭേദഗതി നിയമങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തുടരെ തുടരെ ഈ പ്രസ്ഥാനവിഷയകമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നിയമപരമ്പരകളിൽനിന്നു തന്നെ അതിനു സിദ്ധിച്ചതായ വലിപ്പവും വളർച്ചയും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഏതാണ്ടു മുപ്പതുകൊല്ലം മുമ്പുവരെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഫ്രാൻസിനു ഇംഗ്ലണ്ടിനേക്കാൾ കൃഷ്ടതരമായും മുന്നിരുന്നിട്ടും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു മഹാമനസ്കന്മാരായ പൗരപ്രമാണികളാണെന്നാണു്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കായി കൊല്ലം തോറും ഉദ്ദേശം ഇരുപതുലക്ഷം പവൻ ഗവർമ്മേണ്ടിൽ നിന്നു ചിലവാക്കി വരുന്നുണ്ട്.!! ഈ വ്യയമാകട്ടെ സ്കൂൾകലാശാലകൾ കോളേജുകൾ ഇവയെ അനുബന്ധിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഗ്രന്ഥപ്പുരകളെ സംബന്ധിക്കുന്നതുമല്ല.

എല്ലാ പരിഷ്കൃതരാജ്യത്തും പടർന്നു പിടിച്ചിട്ടുള്ളതും പല രാജ്യങ്ങളിലും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഒരു കർത്തവ്യമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആയ ഈ പ്രസ്ഥാനം ഇന്ത്യയിൽ ഒരാദർശമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതു് ഈയിടയിൽ മാത്രമാണു്. ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ ഗ്രന്ഥശാലകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുക എന്ന കാര്യം ഒന്നാമതായി സ്വീകരിച്ചതു ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം ബറോഡാഗവർമ്മേണ്ടാകുന്നു. ബറോഡാക്കാർക്ക് അതു തീർച്ചയായും അഭിമാനകരമായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ഉദ്ദേശം അരനൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പു മുതൽ ആ രാജ്യത്തു സ്വതന്ത്രമായ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ഒരു വകുപ്പായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട. അന്നു മുതൽ അതു് ഉപരി ഉപരി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടും വന്നു. അവിടത്തെ "ഗാൻദേവി" ഗ്രന്ഥശാല 1865 ൽ സ്ഥാപിതമായതാണെങ്കിലും ആധുനിക സമ്പ്രദായത്തിൽ അവിടെ ഈ പ്രസ്ഥാനം പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചതു് 1904 മുതല്ക്കാകുന്നു "ഗേയിക്വാർ" മഹാരാജാവു് അമേരിക്ക സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അവിടെ നിന്നു സിദ്ധിച്ച അറിവും ആവേശവുമാണ് ആ പരിഷ്കൃതാശയന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഈ വഴിക്കു തിരിച്ചുവിട്ടതു്. "ബോർഡൻ" എന്നൊരു അമേരിക്കക്കാരൻ തന്നെയാണു ബറോഡയിലെ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാന ശില്പിയുടെ ജാതകമ്മാദികൾ നിർവ്വഹിച്ചതും. അചിരേണ പല പല സ്ഥലത്തും "മിത്രമണ്ഡലങ്ങൾ" സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ഉദാരപൂർവ്വകങ്ങളായ ലാളനകൾ അനുഭവിച്ചു് അവ ക്രമേണ പേരും കേട്ട ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. 1930 ൽ തന്നെ ബറോഡാഗവർമ്മേണ്ട ലക്ഷ്യത്തിൽ ചില്ലാനം ഉരുപ്പിക ഗ്രന്ഥശാലാ വകുപ്പിലേക്കു ചിലവുചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവിടത്തെ ഗ്രന്ഥശാലാവകുപ്പു വിദ്യാഭ്യാസ മേലധ്യക്ഷന്റെ കീഴിലാകുന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് ചിലവുകൾ മുഴുവനും വഹിക്കുന്നതു ഗവർമ്മേണ്ടു തന്നിച്ചാകുന്നു.

കുടിൽ മുതൽ കൊട്ടാരംവരെ നിത്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്തു്?

തീപ്പെട്ടി

വില തുഛവും ഗുണം മെച്ചവും ആയ തീപ്പെട്ടി ഏതു്?

വഞ്ചിനാട്ടു സന്താനങ്ങളാൽ ഉല്പാദിപ്പിച്ച വഞ്ചിനാട്ടു ഉപയോഗത്തിനായി ദി വഞ്ചിനാട്ട് മാച്ചസ് ആൻഡ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽസ് ലിമിറ്റഡ് കമ്പനിക്കാരുടെ "എയർ മെയിൽ" തീപ്പെട്ടി.

Sole Distributors for QUILON:

A. KUNJU MYTHEEN KUNJU,

GENERAL MERCHANT & COMMISSION AGENT,

QUILON.

BRANCH: MATTANCHERRY, COCHIN.

ടൗൺഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾക്കും കേന്ദ്രത്തിലെ വമ്പിച്ച ഗ്രന്ഥപ്പുരയ്ക്കും പുറമെ ഗ്രാമീണഗ്രന്ഥശാലകളും ജംഗമഗ്രന്ഥശാലകളും അവയ്ക്കും പുറമെ ചലന ചിത്ര പ്രദർശന ഏർപ്പാടുകളും ബറോഡയിലെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാകുന്നു.

ഇന്ത്യാഗവർമ്മേണ്ടോ പ്രാദേശിക ഗവർമ്മേണ്ടുകളോ ഇതുവരെ, യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനത്തിനു്, അതു് അർഹിക്കുന്ന തരത്തിൽ, യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും മറ്റു സ്ഥാനം പോലും, അനുവദിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നുള്ള ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് വിശാല വീക്ഷണ ചതുരന്മാരായ ചിലഉദാരമനസ്കന്മാരോടാകുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ശോചനീയമായ നിരക്ഷരതയും, വയോജനവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള വിഷമതകളും, വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയുടെവിദേശിയത്വവും സർവ്വോപരി ധനദൌർല്ലഭ്യവുമാണു്, ഇന്ത്യയിൽ ഈ വകുപ്പിനു ഗണനീയമായ പുരോഗതി ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള മുഖ്യ കാരണങ്ങൾ. ഗ്രാമങ്ങളിലാണു, പരിശ്ശാര കേന്ദ്രങ്ങളുമായി ഉദ്ഗ്രഥബന്ധമില്ലാത്ത നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലാണു്, ഇന്ത്യയിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും അധിവസിക്കുന്നതു്, എന്നസംഗതിയും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സംപുഷ്ടമായ വിപുലീകരണത്തിനുതടസ്സമായിതീർന്നിട്ടുണ്ടു് എന്നാൽ പട്ടണപരിശ്ശാരത്തിന്റെദീപ്തിപടലങ്ങൾ നാട്ടുപുറങ്ങളേയും ഏറ്റുറെ പ്രശോഭിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങീട്ടുണ്ടെന്നും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസമെങ്കിലും സൌജന്യവും നിർബന്ധിതവുമാക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ബോധം അധികാരസ്ഥാനങ്ങളെ അലട്ടുവാൻ തുടങ്ങീട്ടുണ്ടെന്നും, ഉള്ള വസ്തുതകൾ ആശ്വാസജനകങ്ങളാകുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നാമത്തിൽ വമ്പിച്ച ദ്രവ്യവ്യയം ദിനംപ്രതി സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എങ്കിലും, നയവൈരുദ്ധ്യത്താലും, അദക്ഷവിസ്മൃതിയാലും, കക്ഷുദ്രങ്ങളായ ഔദ്യോഗികച്ചടങ്ങുകളുടെ ആധിക്യത്താലും ആ വ്യയത്തിന്റെയെല്ലാം പര്യവസാനം ഇതുവരെ നഷ്ടവും, ഇഹാഭംഗവും മാത്രമാകുന്നു.

രാഷ്ട്രശക്തി രാജസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും, പ്രഭുക്കന്മാരുടെ മക്കടമുഷ്ടികളിൽ നിന്നും' സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാരുടെ അന്തഃപുരങ്ങളിൽനിന്നും, പുറത്തേക്കു വലിച്ചിടപ്പെട്ടന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിപ്പോൾ. ജനതതി, പൌരാവലി, ചുറ്റുപാടും നോക്കിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പരമാധികാരത്തിന്റെ നിക്ഷിപ്തസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു കശ്മലങ്ങളായ വിശ്വാസങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മോചനമാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്രഭാവിയും, അസൂയാർഹമായ സമ്പൽസമൃദ്ധിയുമുള്ള കേരളം, സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിന്റെ സുന്ദര ഘടകങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ അലങ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം തികഞ്ഞവൾ തന്നെയാണു്.

മലയാളഭാഷയുടെ സുവർണ്ണകാലം ഭാവിയുടെഗർഭത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേ ഉള്ളു. എങ്കിലും, ആ ഗർഭാവസ്ഥയിൽ 'കുട്ടിമുഴച്ച' തുടങ്ങീട്ടുണ്ടു്. അതിന്റെ ഹൃദയസ്പന്ദനം, വിദഗ്ധവൈദ്യന്മാർക്കു്, കുഴലിന്റെ സഹായം കൂടാതെതന്നെ, ശ്രവിക്കാറായിട്ടുമുണ്ടു്. ആ കുട്ടിയുടെ ആരോഗ്യാദികളെക്കുറിച്ചു സംശയിപ്പാൻ സന്ദർഭവുമില്ല. ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം ഒരു തൊഴിൽ തന്നെയാണെന്നിരിക്കിലും, ആ തൊഴിലിനു് ഒരു വൈശിഷ്ട്യവും, വിമോഹനത്വവുമുണ്ടു്. ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തെ കേവലം ഒരു കച്ചവടമെടുപ്പാക്കാതിരുന്നാൽ മാത്രമതി. സംസ്കാരസംപുഷ്ടിക്കു് ഉതകുന്നവിധത്തിലും, വിജ്ഞാനവിതരണത്തെ സഹായിക്കുന്ന തരത്തിലും, ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായാദർശങ്ങളെ ശ്രദ്ധിപ്പെട്ടത്തുമാത്രം; ആ വ്യവസായത്തിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വം പ്രവൃത്തിക്കുക മാത്രമേ വേണ്ടതായിട്ടുള്ളു. മിക്കപ്പോഴും പുസ്തകനിർമ്മാണം ഒരു കരിഞ്ചന്ത ഏർപ്പാടുപോലെയും, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൂട്ടുകൂടി വില്ക്കുന്ന വ്യാപാരം പോലെയും, മലിനമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുഎന്നും വ്യസനസമേതം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. അഹങ്കാരജടിലമായ ഒരുതരം നിരീശ്വരവാദവും അതിനു യോജിച്ച ഒരുതരം സദാചാര(?) സമ്പ്രദായവും, സാഹിത്യത്തിലും, സമുദായത്തിലും, ഇഴഞ്ഞുകയറി, സമാധാനസംതൃപ്തികളുടെ അടി

നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി

ഞങ്ങളാൽ എന്തു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കും?

ഞങ്ങൾ, അനേക വർഷങ്ങളായി, പഴക്കവും തഴക്കവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകളാൽ പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ, തിരുവിതാംകൂറിലും വെളിയിൽ എല്ലാ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിലും ബ്രാഞ്ചുകളും ഏജൻസികളും സ്ഥാപിച്ചു, ഏവർക്കും തൃപ്തികരമായി സകലവിധ ബാങ്കുപ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്നു.

ചുരുങ്ങിയ കാലത്തേക്കോ, ദീർഘകാലത്തേക്കോ, പണം നിക്ഷേപിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ പലിശനിരക്കു ഓർക്കുക! അതു നിങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും ഗുണപ്രദമായിരിക്കും.

സേവിംഗ്സ് ബാങ്കു കണക്കോ കറൻറ് കണക്കോ തുടങ്ങണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ നിബന്ധനകൾ കാണുക! അതു നിങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ തൃപ്തികരമായിരിക്കും

ഓരോ മാസത്തിലും നീക്കി ബാക്കിയുള്ള ഏതു ചെറിയ തുകയും വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു കരുതുമ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരിക! നിങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ കലറൻവു സ്റ്റീമിൽ ചേർക്കാം.

പണസംബന്ധമായ ഏതൊരു കാര്യത്തിനും സഹായമോ വിദഗ്ധോപദേശമോ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ, ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക! ഞങ്ങളുടെ സേവനം നിങ്ങൾക്കു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദി

യുണൈറഡ് ബാങ്കു്

ഓഫ് ട്രാവൻകൂർ ക്ലിപ്തം

ഹെഡാഫീസ്: പാലാ.

ജെ. ററി. മാട്ടേൽ (മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ)

ജെ. ജെ. പനയ്ക്കൽ (ഡയറക്ടർ–സിക്രട്ടറി)

ഒ. ഇ. വാളക്കുഴി (സൂപ്രൻഡ്)

തോമസ് മാക്കീൽ ബി. എ. ബി. എൽ.

ദശാസന്ധി.

വ്യക്തികളുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്നപോലെ, സമുദായങ്ങളുടെയും രാജ്യങ്ങളുടെയും എന്നല്ല ലോകത്തിന്റെയും, ജീവിതത്തിൽതന്നെ, ദശാസന്ധികൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുട്ടികൾക്ക് പല്ലുവരുന്ന സമയം ഒരു ദശാസന്ധിയാണ്. അസമയം പനി വയറിളക്കം മുതലായ ചില സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇവ കണ്ട പരിചയമില്ലാത്ത യുവമാതാപിതാക്കൾ പരിഭ്രമിക്കുന്നു. പല്ലു വരുന്ന തോടുകൂടി ഒരാൾ ഒരു ദശയിൽനിന്നും വേറൊരു ദശയിലേക്കു മാറുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ മാറ്റം അവശ്യവും സ്വാഭാവികവുമാണ്. സ്വാധീനത്തിലിരുന്ന പഴയ സ്ഥിതി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, പുതിയ സ്ഥിതി മുഴുവനായി സ്വാധീനത്തിലാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് അസ്വസ്ഥതക്കും സംഭ്രമത്തിനും കാരണം. കുട്ടികൾ നടക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന ഘട്ടത്തിലും ഒരു ദശാസന്ധി ആവിർഭവിക്കുന്നു. സ്വതേധയായി, സ്വയാധീനരായി നടക്കുന്നവരോടൊപ്പം, നടക്കുന്നതിനും കാണുന്നതെല്ലാം തൊട്ടുപിടിച്ചു സ്വാധീനമാക്കുന്നതിനും, കുട്ടികൾക്കു കലശലായ മോഹം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ വേളയിൽ പലതും തട്ടുകയും മുട്ടുകയും, മറിഞ്ഞു വീഴുകയും, പിടിച്ചെഴുന്നേൽക്കുകയുമൊക്കെ ചെയ്യുന്നു. ഇതിലൊന്നും പരിഭ്രമിക്കാനില്ല. കുട്ടി, സാമാന്യം ദൃഢമട്ടായ ഒരു ദശാസന്ധി തരണം ചെയ്യുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നതു്. കൗമാരദശ, വിഷമേറിയ ഒരു ദ്രുതദശാസന്ധിയാണ്. താരതമ്യേന ശാന്തവും സുരക്ഷിതവുമായ ഒരു ജീവിത സരണിയെ അതിലംഘിച്ച്, വിസ്തൃതവും എന്നാൽ അപേക്ഷികമായി ബഹുവുമായ ഒരു ജീവിത രംഗത്തിലേക്ക് അപ്പോൾ പ്രയാണം ആരംഭിക്കുന്നു. ഇതുവരെ തോട്ടിൽക്കുടിയും പുഞ്ചപ്പാടത്തുകുടിയും കായലിൽക്കുടിയും എന്നപോലെ, ബാല്യജീവിതമേകനും വഞ്ചിസഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെയും രക്ഷാകർത്താക്കളുടെയും ആനുകൂല്യങ്ങളും സംരക്ഷണയും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇനി മേലാൽ, കല്ലോലങ്ങൾ പൊങ്ങിമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കടലിൽക്കുടി വേണം യാത്ര തുടരാൻ. പ്രയാണം കേളികരമാണെങ്കിലും, സഞ്ചാരിക്ക് പ്രായേണ ധൈര്യമില്ല. കണ്ടു രസിക്കാനും, കൊണ്ടുരസിക്കാനും കേട്ടുരസിക്കാനും, കൊട്ടത്തു രസിക്കാനും മറ്റുള്ള അഭിവാഞ്ഛ അതു അധികമുണ്ട്. വാദ്ധ്യത്തിന്റെ നിഴൽ വീശി, വേണം വേണം എന്നതിനുപകരം, വേണ്ടാ, വേണ്ടാ എന്ന മനസ്ഥിതി വരുന്നതുവരെ, മിടുക്കും ചൊടിപ്പും കുറച്ചെങ്കിലും ഒടുക്കും സദാ കാണിക്കുന്നതിനുള്ള ചിത്തവൃത്തി മാറുകയില്ല. കൗമാരദശയിൽ വ്യക്തികൾ, സ്വയംഭരണം ആരംഭിക്കുകയാണ്. സ്വയംഭരണം ഏറ്റവും മാഹാത്മ്യമേറിയതും ആനന്ദസന്ദായകവുമാണ് പരാധീനത അടിമത്തമാണ്; നാരകീയമാണ് സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയംഭരണവും, ദൈവികവും സ്വർഗ്ഗീയവുമാണ്. എന്നാൽ സ്വയംഭരണം വിലയ്ക്കു വാങ്ങാവുന്ന അങ്ങാടിസാധനമോ പച്ചമരുന്നോ അല്ല. പ്രതിദിനം സംഘട്ടനങ്ങൾക്ക് ഇടയാകുന്ന, പരസ്പര വൈപരീത്യങ്ങൾക്ക് ഇടയിൽക്കുടി, ഏറിയനാൾ വിവേകപൂർവ്വം സഞ്ചരിച്ചെങ്കിലേ, എന്തും അമൂല്യസാധനമായ സ്വയം ഭരണം കൈവരികയുള്ളു. സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിച്ചാൽ സ്വയംഭരണം അതിസൂക്ഷ്മതരമായ ഒരു സമസ്ഥിതിയാണ്. ഇതു വിസ്തൃതിയേറിയപരിചയംകൊണ്ടും ന്യായയുക്തമായ നിരന്തര പരിശ്രമംകൊണ്ടും മാത്രമേ സമ്പാദിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

പ്രകൃതി പ്രായേണ എതിർദ്രവ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഇതിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ കൊണ്ടെന്നപോലെ, സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലും രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിലും ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിൽതന്നെയും എതിർദ്രവ്യങ്ങൾ സർവ്വത്ര പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എതിർദ്രവ്യങ്ങളെ സമീകരിക്കുന്നതിനുള്ള വിഷമപ്രയത്നമായാൽ ഒന്നുകിൽ 'കളരിക്കു പുറത്തു് അല്ലെങ്കിൽ അശാന്തമായ നെഞ്ചത്തു്' എന്ന മട്ടിൽ ഒരു പ്രാകൃതജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. പ്രകൃതിയിൽ ഇരുട്ടു്–വെളിച്ചം, –ചൂടു്–തണുപ്പു്, രാവു്–പകൽ, വൃദ്ധി–ക്ഷയം, ശാന്തത–ഇളക്കം ഇത്യാദി അനവധി എതിർദ്രവ്യങ്ങൾ ഉള്ളതായി കാണാം. ശരിയായി, സുഖമായി ജീവിക്കണമെങ്കിൽ എല്ലാറ്റിനേയും സമീകരിച്ചു്. സ്വാധീനമാക്കി ജീവിക്കണം. സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവും ഉൾപ്പെട്ടുന്ന പൊതുജീവിതത്തിൽ സമീകരിക്കേണ്ട പല എതിർദ്രവ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യം, പ്രീയുക്തസൗശീല്യവും, അഭികാമ്യവും ആസ്വാദനീയവുമാണ്. എന്നാൽ ഒരുവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം മറ്റൊരുവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വിഘാതമായി വരുന്നതു്. ഇതിനു് നിയന്ത്രണവും അതിലേക്ക് അധികാരവും അവശ്യമാണ്. എന്നാൽ പൊതുവിലുള്ള സമസ്ഥിതിക്കു് അവശ്യമായതിൽ കവിഞ്ഞ നിയന്ത്രണവും അധികാരവും ഉപദ്രവകരമാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യം ജന്മദത്തമായ അവകാശമാണ്. ഈ അവകാശത്തെ ദുഷ്പ്രയോഗിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതിനും ദുഷ്പ്രയോഗിച്ചുപോയാൽ പരിഹാരം വരുത്തുന്നതിനും, വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കേണ്ട കൈപ്പുകുടിയ ഒരു ഔഷധമാണ് അധികാരം. സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും അധികാരത്തേയും, ശരിയായി സമീകരിക്കുന്നതിനു് വലിയ വൈദഗ്ദ്ധ്യവും സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണവും, നിരന്തര പരിശ്രമവും അത്യാവശ്യമാണ്. ഇതിലേക്കുള്ള കേളശം സഹിക്കാൻ മനസ്സാകാതെ, അതിസ്വാതന്ത്ര്യയും അതിരുകവിഞ്ഞ അധികാരവും പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു് സദാ പരീക്ഷ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യം പോലെ അഭികാമ്യവും ആസ്വാദനീയവുമാണ് സ്വാർത്ഥം. സ്വാതന്ത്ര്യം ജന്മദത്തമായ അവകാശമാണെങ്കിൽ വ്യക്തിത്വം മനുഷ്യ ജന്മത്തിന്റെ നാരായ വേരു തന്നെയാണ്. വ്യക്തിത്വമില്ലെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ നിരർത്ഥകമാണ്. എന്നാൽ പൊതുജീവിതത്തിൽ സ്വാർത്ഥവും പരാർത്ഥവും എതിർദ്രവ്യങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഇവയെ സമീകരിക്കേണ്ടതും, ഉത്തമമായി പൊതുജീവിതം കഴിക്കുന്നതിനു് അത്യാവശ്യമാണ്. സ്വാർത്ഥത്തിനു വേണ്ടി പരാർത്ഥത്തെ ബലി കഴിക്കുന്നതും പരാർത്ഥത്തിനു വേണ്ടി വ്യക്തിത്വത്തെ ബലി കഴിക്കുന്നതും വിഭ്രാന്തിയാണ്. സാമൂഹ്യമായും സാമ്പത്തികമായും രാഷ്ട്രീയമായും അനവധി അസമത്വങ്ങളും അവശതകളും ഉണ്ട്. അവയെ മാറ്റേണ്ടതു് അത്യാവശ്യവുമാണ്. എന്നാൽ സാമ്പത്തികമായ അസമത്വങ്ങളാണ്, എല്ലാവിധ അവശതകൾക്കും നിദാനമെന്നും, വ്യക്തിപരമായ സ്വത്തുടമസ്ഥതയാണ്, എല്ലാവിധ സാമ്പത്തിക അസമത്വങ്ങൾക്കും കാരണമെന്നും, വ്യക്തിപരമായ സ്വത്തുടസ്ഥതയെ നശിപ്പിച്ചാൽ മൂലധനത്വം തുടങ്ങിയ എല്ലാ സാമ്പത്തിക വൈഷമ്യങ്ങളും നശിക്കുമെന്നും, വാദിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല. യോഗാഭ്യാസംകൊണ്ട് കൂട്ടു് മാറാം സാധിക്കുമെന്നു് പറയുന്നവരുണ്ട്. യഥേഷ്ടം ദേഹി, ദേഹം മാറി മാറി ജീവിക്കുന്നതിനാണ് കൂട്ടുമാറാം എന്നു് പറയുന്നതു്. കൂട്ടുമാറാം സാധാരണമാക്കു് സാധിക്കുന്നതുവരെ, ഓരോരുത്തന്റെയും ദേഹവും പ്രവൃത്തികളും പ്രവൃത്തികളും ഫലവും അവരവർതന്നെയാണ്. ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു കാര്യമായി ചിലകൈങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കണം. എന്നാൽ, മാതൃഭാഷയോടുണ്ടായിരുന്ന അനാദരം തീരെ നശിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഭാഷാപ്രേമത്തിനു മാനുഷ കൂട്ടിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, നിസ്സംശയം പറയാം. ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ച ഭാഷാപ്രേമികളുടെ സംഖ്യയും ശക്തിയും വർദ്ധിപ്പിക്കും; സാഹിത്യ പ്രവൃത്തി അവശ്യവും അഭിമതവും ഉള്ളതായിത്തീരുമ്പോൾ അതു വ്യവസായത്തിലിറങ്ങുവാൻ കൂട്ടുതൽ വിദ്വാന്മാരും മുന്നിട്ടും. അങ്ങിനെ ആ പ്രസ്ഥാനവും തൊഴിലും ക്രമോന്നതനിലയെപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ഭാവിയിൽ, ഗ്രന്ഥശാലകൾ, പ്രത്യേകിച്ചും ഗ്രാമീണഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ, ജനകീയ ശക്തിയെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും; പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വൈദ്യുത കേന്ദ്രങ്ങളായി വർത്തിക്കുന്നതാണ്. ഭാവിയുദ്ധങ്ങളുടെ ആയുധപ്പുരകളും, യന്ത്രനിർമ്മാണശാലകളും പട്ടാളക്കാരുടെ ശിക്ഷണ കേന്ദ്രങ്ങളും, ഗ്രന്ഥശാലകളായിരിക്കും. ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനത്തിനു സകല ഗവർമ്മെണ്ടുകളും പ്രഥമസ്ഥാനം നല്കേണ്ടതും രാജ്യക്ഷേമതല്പരന്മാരായ എല്ലാ പൗരന്മാരും അതിനെ ഉള്ളഴിഞ്ഞുലാളിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. എന്നാൽ അതോടുകൂടി അതിന്റെ പരിശുദ്ധിയേയും പാവനത്വത്തേയും പരിപാലിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണം.

ഹങ്ങൾ എല്ലാം പഞ്ചഭൂത സമ്പൂതമായാലും അവയുടെ ചേരുവ ഭിന്നതോതിലും ഡിഗ്രിയിലുമാകയാൽ, ഒരുവന്റെ ദേഹം മറ്റൊരുവന്റേതിൽനിന്ന് ഭിന്നമാണ്. ക്രമാതെ പാരമ്പര്യത്തിലും, സംസ്കാരത്തിലും, പരിശ്രമത്തിലും ഓരോരുത്തരും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മൃതകളിപ്പുറഞ്ഞാൽ ഓരോരുത്തരുടെയും പൂർവ്വാർജ്ജിതമായ മൂലധനവും സ്വയാർജ്ജിതമായ സമ്പാദ്യവും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ശരിയായി വികസിപ്പിച്ചാൽ വ്യക്തിത്വം മത്സരഹേതുവല്ല. എന്തെങ്കിലും ഒന്ന് വിദഗ്ദ്ധമായി ചെയ്യുവാൻ ഒരുവനുണ്ടായിരിക്കും. മത്സരം ക്രമാതെ അതു ചെയ്യു, മറ്റുള്ളവരെ എല്ലാം സേവിക്കുന്നതിനും, പകരമായി മറ്റുള്ളവരുടെ എല്ലാം സേവനം സ്വീകരിച്ച്, ക്രമേണ പരിപൂർണ്ണനാകുന്നതിനും സാധ്യമാകുന്നതാണ്. വ്യക്തി വികാസം വരുത്തി മത്സരമൊഴിക്കുന്നതിനു പകരം വ്യക്തിത്വം ഇല്ലാതാക്കി മത്സരത്തെ ഒഴിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ജന്മസ്വഭാവത്തിനു് എതിരാകയാൽ നിർഭാഗ്യകരം തന്നെ.

വ്യക്തിപരവും സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ജീവിതരീതികൾ ലോകത്തിൽ എവിടേയും ഒരു വലിയ ദശാസന്ധിയിൽ അകപ്പെട്ട കിടക്കുകയാണ്. കുടുംബത്തേയും ഗ്രാമത്തേയും സമുദായത്തേയും ദേശത്തേയും രാജ്യത്തേയും അധികരിച്ചുള്ള അതിരുകൾ എല്ലാം പൊളിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സാമുദായികത്വംശരിയല്ലെന്നും ദേശീയത്വമാണ് ഉത്തമം എന്നും വിചാരിക്കുന്നവർ തല്ലും ലംകെഴങ്ങുകയാണ്. സാമുദായികത്വം നിശ്ശേഷം പോയ്മറഞ്ഞില്ല, ദേശീയത്വം മുഴുവനായി വന്നിട്ടുമില്ല. സ്വസ്ഥനായിരിക്കാൻ ഒരുവനു് സ്ഥിരമായ ഒരു സ്ഥാനം ആവശ്യമാണല്ലൊ. ഇതുപോലെ ഗ്രാമീണനും മാഞ്ഞുവരുകയാണ്. എന്നാൽ പ്രാദേശികത്വം അല്ലെങ്കിൽ ദേശീയത്വം വന്നു ചേർന്നിട്ടുമില്ല. സ്വരക്ഷയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണല്ലോ ഗ്രാമം, ജാതി, വർഗ്ഗം മുതലായവ കരുപ്പിടിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഗ്രാമത്തിന്റെ അതിരു നശിച്ചുപോകുമ്പോൾ ഗ്രാമീണജീവിതം നൽകി വന്നിട്ടുള്ള സ്വരക്ഷയും ഇല്ലാതെ ആകുന്നു. എന്നാൽ തൽസ്ഥാനത്തു ഒരു നവീന വ്യവസ്ഥിതിയോ സ്വരക്ഷയ്ക്കുള്ള ക്രമീകരണമോ ഇല്ല. ദേശീയത്വം തന്നെ ശരിയല്ല എന്നും, അന്തർദേശീയത്വമാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളതെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായത്തിനു് പ്രാബല്യം കൂടിവരുന്നുണ്ട്. വാണിജ്യം, വ്യവസായം, സമുദായം, വിദ്യാഭ്യാസം ശാസ്ത്രം നാഗരീകത്വം മുതലായ വൻകാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ലോകം അന്തർദേശീയമായി പകർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. രാഷ്ട്രീയമായി മാത്രം ലോകം പലതട്ടുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. രാഷ്ട്രീയമായി പോലും അന്തർദേശീയത്വം സ്ഥാപിക്കണമെന്നും, അപ്പോൾമാത്രമേ, മനുഷ്യസാഹോദര്യവും ലോകൈക പാർലിമെന്റും സംജാതമാകയുള്ളു എന്നും, അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവർ ഉണ്ട്. അന്തർദേശീയത്വം വരാതെ; അതിനു മുൻപു് ദേശീയത്വത്തെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതും, ദേശീയത്വത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ അന്തർദേശീയത്വം വരുമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതും, രണ്ടും മൗഢ്യമാണ്. പഴയസ്ഥിതി മുഴുവനായി പോയ്മറഞ്ഞില്ല, നവ്യമായ വ്യവസ്ഥിതി ശരിയായി വന്നുമില്ല എന്നുള്ളതാണ് ഇന്നത്തെ ലോകൈകവിഷമസന്ധിയുടെ പ്രധാന ലക്ഷണം. എന്നാൽ അടിയുഴക്കു ഗ്രാമീണതയിൽ നിന്നും സാമുദായികത്വത്തിൽനിന്നും ദേശീയത്വത്തിലേക്കും, ദേശീയത്വത്തിൽ നിന്ന് അന്തർദേശീയത്വത്തിലേക്കും ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമില്ല.

ഈ വിപൽസന്ധിയുടെ അനിതരസാധാരണമായ വൈപരീത്യവിശേഷം വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അധികരിച്ചുള്ള പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധമായ രണ്ടു ചിന്താഗതികളാണ്. രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു അധികാരത്തിന്റെ അതിരുകൾ കഴിയുന്നത്ര വെട്ടിക്കുറച്ചു് വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സീമകൾ വിപുലപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഗംഭീര പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുവരുന്നു. പൊതുക്രമവും സമാധാനവും പാലിക്കുന്നതിനു മാത്രമേ, അധികാരമുണ്ടായിരിക്കാവൂഎന്നും അങ്ങനെയുള്ള അധികാരം തന്നെ ജനഹസ്തങ്ങളിൽഇരിക്കണമെന്നും ഭൂരിസുഖത്തെഉദ്ദേശിച്ചു അതു പ്രജായത്തമായിവിനിയോഗിക്കണമെന്നും വാദിച്ചുവരുന്നു. ഇതുശക്തിയേറിയ ഒരു ആധുനിക ചിന്താഗതിയാണ്. എന്നാൽ ഭൂരിസുഖത്തിനുവേണ്ടി വ്യക്തിപരമായ സ്വത്തുടമസ്ഥതയെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യണമെന്നും സ്വത്തുമുഴുവനും സ്റ്റെയിറ്റിന്റേതു ആയിരിക്കണമെന്നും, സകലരും സ്റ്റെയിറ്റിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം വേലചെയ്തു റേഷൻവാങ്ങി ജീവിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും തൻമൂലം പൊതുക്രമവും സമാധാന

INDO-MERCANTILE BANK LIMITED.

(Incorporated in Cochin State with Limited Liability)

A SCHEDULED BANK.

HEAD OFFICE : COCHIN.

BRANCHES:

COCHIN	ALWAYE	BOMBAY (Fort)
ERNAKULAM	ALLEPPEY	BOMBAY (Mandvi)
CHITTUR-Cochin	CHANGANACHERRY	MADRAS
TRICHUR	KOTTAYAM	COIMBATORE
	KAYAMKULAM	CALICUT
	NAGERCOIL	PALGHAT
	QUILON	POLLACHI
	CHALAI-Trivandrum	PONNANI
	MAIN ROAD Trivandrum	MADURA
		KUMBAKONAM

SUB OFFICES: ALAGAPPANAGAR, MANCOMPU, VADASSERY-NAGERCOIL, KODUVAYUR

Authorised Capital Rs. **50,00,000**

Issued & Subscribed Capital Rs. **25,00.000**

Paid up Capital Rs. **14,32,765**

ALL KINDS OF BANKING BUSINESS TRANSACTED.

FOR TERMS APPLY TO HEAD OFFICE OR ANY OF OUR BRANCHES.

P. S. VISWANATHAN, (General Manager.)

വെട്ടൂർ രാമൻനായർ.

"ദൈവം കരുണയുള്ളവനാണ്"

(ചെറുകഥ)

"പുതുശ്ശേരിൽ കേശവപിള്ളയെ റോഡിൽവച്ച് അഞ്ചൽ മാസ്റ്റർ കൃഷ്ണൻനായർ തല്ലി"

അന്നാട്ടുമുഴുത്ത് അന്നു വൈകുന്നേരം എല്ലാവർക്കും അതു് ഒരു സംഭാഷണവിഷയമായിരുന്നു. കേശവപിള്ള ഒരാട്ടിൻകുട്ടിയെപ്പോലെ പാവവും മര്യാദക്കാരനും കൃഷ്ണൻനായർ അക്രമിയും എന്തും ചെയ്യാൻ മടിയില്ലാത്തവനും ആണെന്നു് ചിലർ പറഞ്ഞു. അതിലും കൂടുതലായി, കേശവപിള്ളയുടെ കവിൾത്തടം താമരപ്പൂപോലെ മൃദുലവും അടിച്ച കൃഷ്ണൻ നായരുടെ കൈപ്പത്തി കാരിരുമ്പുപോലെ കട്ടപിടിച്ചതും ആണെന്നു പറഞ്ഞവരും ഉണ്ട്. രണ്ടുപേർ ഒരുമിച്ചുകൂടിയാൽ അതിനെപ്പറ്റിയായിരുന്നു സംസാരം.

"കാര്യം എന്തായാലും അതു് കഷ്ടമായിപ്പോയി. ആ പാവത്തിനെ തല്ലാൻ അയാൾക്കു ലജ്ജതോന്നിയില്ലല്ലൊ"

"ഇനി അഥവാ തല്ലിയാൽ തന്നെ പട്ടാപ്പകൽ റോട്ടിൽ വച്ചു വേണായിരുന്നോ?"

"അല്ലെങ്കിൽ തല്ലി. റോഡിൽ വച്ചു തന്നെ തല്ലി. എന്നാലും അതു് ഇയ്യാൾ വേണായിരുന്നോ?"

ഇങ്ങനെ അന്തമില്ലാതെ അഭിപ്രായ പ്രകടനങ്ങൾ നടന്നു. ഇതെല്ലാം കേട്ടാൽ ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാകും.

അടിക്കേണ്ട രീതിയെപ്പറ്റി കൃഷ്ണൻനായർ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അങ്ങനെ ഒരു സംഭവമേ നടക്കുമായിരുന്നില്ല.!!

അധികമാളുകളും കേശവപിള്ളയുടെ ഭാഗത്താണു്. അതു് അങ്ങനയേ വരികയുള്ളു. അടികൊണ്ടവർ അതു വാങ്ങി. അടിച്ചവനെ അങ്ങു വെറുതെ വിട്ടാൽ കൊള്ളാമോ? സിനിമയും നാടകവും ഒന്നും ഇല്ലാത്ത ആ നാട്ടുമുഴുത്ത് മനുഷ്യനു് നേരമ്പോക്കിനു് വല്ലതും ഒരു വകവേണ്ടെ?

കേശവപിള്ളയുമായി മറന്നിരുന്ന പല ബന്ധങ്ങളും ആളുകൾ പുതുക്കി. "ചേട്ടാ" "അമ്മാവാ" "അനിയ" എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിളികളും സഹായവാഗ്ദാനങ്ങളും പ്രതീകാരപ്രതിജ്ഞകളും നാലു ചുറ്റിലും നിന്ന് പിള്ളയെ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു.

"ഇതു് ചുമ്മാതങ്ങുവിടാൻ പോകുന്നില്ല. അവന്റെ ഉദ്യോഗവും തണ്ടും ഒന്നിച്ചു താഴെ വയ്പ്പിക്കുന്നതു കാണാമല്ലൊ"

ഒരാൾ കൃഷ്ണൻ നായരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ദുർബലഭാഗത്തിൽ ഒന്നു സ്പർശിച്ചുനോക്കി. പക്ഷെ എല്ലാവരേക്കാളും വാശിക്കാരൻ കേശവപിള്ളയ്ക്കായിരുന്നു. അയാൾ ഒന്നും പറയാതെ ഗൗരവപൂർവ്വം പുതുശ്ശേരിലെ പടികടന്നു് ഇറയത്തു കയറി അങ്ങിരുന്നകളഞ്ഞു. എല്ലാവർക്കും വലിയ നിരാശയായി.

"അല്ലെങ്കിൽ ഇയാൾക്കു് ഇതു കിട്ടണം. അഞ്ചലിൽ ഒരെഴുത്തു പോലും വരാനില്ലാത്ത ഇവനു് അയാളുടെ പേരിൽ പരാതി ഒപ്പിടുവിച്ചു നടന്നിട്ടവല്ല ആവശ്യവും ഉണ്ടോ?"

ഒന്നും നടപ്പില്ലെന്നു കണ്ടു് പിരിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ ആളുകൾ പറഞ്ഞു. സാക്ഷിയെഴുത്തു് തൊഴിലാക്കിയിട്ടുള്ള ചിലർ കശാപ്പുകടയുടെ അട്ടക്കൽ പട്ടികളെന്നപോലെ പുതുശ്ശേരിൽ പുരയിടത്തിനുചുറ്റും പിന്നെയും വട്ടമിട്ടുനടന്നു. തിരിച്ചുചെന്നു് തങ്ങൾ കൃഷ്ണൻ നായരുടെ ഭാഗത്താണെന്നു് അയാളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ചില ബുദ്ധിമാന്മാർ മറന്നു പോയില്ല.

അങ്ങനെ ആ സംഭവം തല്ക്കാലത്തേയ്ക്കു് അവസാനിച്ചു. എങ്കിലും പാവപ്പെട്ട ആ മനുഷ്യൻ ഒരു കയ്യേറ്റത്തിനു വിധേയനാകേണ്ടതായിവന്ന പരിതസ്ഥിതികൾ അന്വേഷിച്ചവർക്കു് രസാവഹമായ വിവരങ്ങൾ ലഭിയ്ക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നു.

കേശവപിള്ള പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിയ്ക്കുമ്പോൾതന്നെ നല്ല അടക്കവും ഒതുക്കവുമുള്ളവനായിരുന്നു. ഒരു അനാവശ്യത്തിനും പോവുകയില്ല. പാഠ്യവിഷയങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര കാണാതെ പാഠമാക്കും. അടുത്ത ബഞ്ചിൽ ഒരുമിച്ചിരുന്ന സതീർത്ഥ്യർക്കുപോലും വീടോ നാടോ ഏതെന്നു് അറിവില്ലായിരുന്ന ഈ ശാന്തശീലൻ സ്കൂളുകളിൽ നിലവിലിരിയ്ക്കുന്ന നിയമപ്രകാരം ഒരു നല്ല കുട്ടിയായിരുന്നു. സമ്മാനത്തിനുള്ള സമ്മാനം പോലും കേശവപിള്ള ഒന്നിലധികം തവണ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

അങ്ങനെഅയാൾ തേർഡ് ഫാറം പരീക്ഷജയിച്ചപ്പോഴേയ്ക്കും അമ്മമരിച്ചു. അച്ഛൻ രോഗം പിടിപെട്ട് മിയ്ക്കവാറും കിടപ്പിലുമായിരുന്നു. കുസൃതിയും വഴക്കാളിയും ആയ അനുജൻ വീട്ടിൽനിന്നും പിണങ്ങിപ്പോയി പുറത്തു് എവിടയോഒരു ജോലിയിലേർപ്പെട്ടു. മാസം തോറും ഒരു ചെറിയതുക അയാൾ ജ്യേഷ്ഠന്റെപേക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കും. പിതാവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കയും വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ നോക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടുമുതല ആ വിധത്തിൽ കേശവപിള്ളയുടെ തുലിൽ വന്നുചേർന്നു. അതെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഗൃഹത്തിൽ കഴിയുന്നതിൽ അയാൾക്കു് ഒട്ടുംതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടതോന്നിയുമില്ല.

വീട്ടിലെ ഏകാന്തത പരിഹരിക്കാൻ പിതാവിന്റെ നിർബന്ധപ്രകാരം കേശവപിള്ള ഒരു വിവാഹംകഴിച്ചു. ഒരു മാസംമാത്രം നിലനിന്ന ഒരു ബന്ധം. സ്ത്രീയുടെ ദുർബലതകൾ അയാൾമനസ്സിലാക്കി. നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പുരുഷന്മാരെ അലട്ടുക, അത്ഭുതനായി ചിരിയ്ക്കുക, മുഖംവീർപ്പിക്കുക, ചിണുങ്ങികരയുക അമ്പോ! ഒരു ഭാര്യയെസഹിക്കുക എന്തൊരു നാണംകേടാണു്! കുറച്ചുകൂടി ഗൗരവമുള്ള ജീവിതത്തിൽ അയാൾ വിശ്വസിച്ചു. അതിനുംപുറമെ ഇതുയേറെ ചെറുപ്പക്കാർ അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന നാട്ടിൽ അതൊരു ചിത്തശല്യവുമാണു്. നാലാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കേശവപിള്ള ആ ബന്ധത്തിൽനിന്നു രക്ഷനേടി. നാട്ടുകാർ ആ കഥ മറക്കുകയുംചെയ്തു.

സ്ത്രീകളെ ആശ്രയിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എല്ലാപ്രവൃത്തികളും സ്വയം ചെയ്യുന്നതിൽ കേശവപിള്ള ഒരഭിമാനംദർശിച്ചു. അടുക്കളപ്പണികൾ നടത്തുക കന്നുകാലികൈകട്ടുക പാത്രംതേയ്ക്കുക എല്ലാം അയാൾതന്നെചെയ്തു. പിതാവിനു് കൃത്യസമയത്തു് ആഹാരം പാകംചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിലോ കുളിക്കാൻ വെള്ളമിടുന്നതിലോ കേശവപിള്ള ഒരിക്കലും അശ്രദ്ധക്കാരനായിട്ടില്ല. സ്ത്രീകൾ നാണിച്ചുപോകും അയാളുടെ കൈപുറുക്കുകണ്ടാൽ!

വൈകുന്നേരം കുളികഴിഞ്ഞു് പത്രംഒന്നു നോക്കുന്നതിനോ ക്ഷേത്രത്തിൽപോകുന്നതിനോ കേശവപിള്ള പുറത്തിറങ്ങും. മുഖത്തും കൈത്തണ്ടിലും പുകപുരണ്ടപാടുകൾ കണ്ടെന്നും വരാം. അയാൾ അതിൽഅഭിമാനിച്ചതേയുള്ളു.സ്വയംപര്യാപ്തതയിൽ അത്രവിശ്വാസമായിരുന്നു കേശവപിള്ളയ്ക്കു്.

അങ്ങനെ അവർസുഖമായിജീവിച്ചു. ആ മകന്റെ പിതൃഭക്തിയിലും സേവനസന്നദ്ധതയിലും നാട്ടുകാർക്കു ബഹുമാനമുണ്ടായി

വും പാലിക്കണമെന്നും ഉള്ളതു്, തുല്യശക്തിയോ കൂടുതൽ ശക്തിയോ ഉള്ള മറ്റൊരു അധ്യനികചിന്താഗതിയാണു്. രണ്ടു ചിന്താഗതികളുടേയും ലക്ഷ്യം ഭൂരിപക്ഷ ഭൂരിഭാഗവും പൊതുക്ഷേമം, സമാധാനം' ഇവയുടെ പരിപാലനവുമാണു്. ഒരു വ്യക്തിവികാസം മുൻനിത്തി നിയന്ത്രണാധികാരത്തെ കഴിയുന്നത്ര കുറവു ചെയ്യ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനു് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഇതര പ്രസ്ഥാനമാക്കട്ടെ വ്യക്തിതത്വത്തെ കഴിയുന്നത്ര, നിസ്സാരമാക്കി ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. പൊതുജനത്തിനുവേണ്ടി ഒരുവൻമരിക്കുന്നതു് വിഹിതമാകുന്നു എന്നുള്ള യഹൂദ പുരോഹിതന്റെ, ദുഷിച്ചഅഭിപ്രായം ഈപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിയിൽ ഒളിച്ചു കിടപ്പുണ്ട്. ഒരു ജനപദത്തിനു് എന്നല്ല മനുഷ്യകുലത്തിനു വേണ്ടി പോലും വ്യക്തികളെ ബലികഴിക്കുന്നതു് വിഹിതമല്ല; നിഷിദ്ധവുമാണു്. പ്രസ്തുത ചിന്താഗതിപ്രകാരം, ഒരു വ്യക്തിയെ മാത്രമല്ല, സകല വ്യക്തികളെയും, സങ്കല്പിതമായ ഒരു സാമ്പത്തികസിദ്ധാന്തത്തിനു് വേണ്ടി ബലി കഴിക്കേണ്ടി വരുന്നതാണു്. സ്വകാര്യ സ്വത്തുടമസ്ഥതയെ നശിപ്പിച്ചാൽ വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നശിപ്പിക്കയല്ല, അതിനെ പുലർത്തുകയാണു് ചെയ്യുന്നതെന്നു് അവർ വാദിക്കുന്നു. മനുഷ്യരാശിയുടെ നാരായവേരായ വ്യക്തിത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടു്, സാമ്പത്തികമായ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നതു് അളില്ലാതെ അത്മം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെയാണു്. മൗലികമായ ആദർശവൃത്യാസം നിമിത്തം രണ്ടു് ചിന്താഗതികളും ഒരേ സമയത്തു പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ബല പരീക്ഷണത്തിനുള്ള സമയവും സംഘട്ടനവും അടുത്തുതന്നെയാണിരിക്കുന്നതു്. ഈ വിഷമദശാസന്ധിയിൽ,വ്യക്തിവികാസത്തെ സഹായിക്കുന്ന ഒന്നാമതു പറഞ്ഞ ചിന്താഗതി, വിജയിക്കുന്നതായാൽ, അയതു് ലോകത്തിനും ലോകർക്കും കൂടുതൽ ക്ഷുദ്രതലായ അഭിവൃദ്ധിക്കും ഐശ്വര്യത്തിനും കാരണമായി തീരുന്നതാണു്.

പി. കെ. പരമേശ്വരൻനായർ ബി. എ.

കലയുടെ സാന്മാർഗ്ഗികാധിഷ്ഠാനം

ആധുനിക രീയലിസ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെആവിർഭവത്തോടുകൂടി കലയ്ക്ക് സാന്മാർഗ്ഗികമായ അധിഷ്ഠാനം ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന ആളുകൾ സംശയിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സന്മാർഗ്ഗദീക്ഷ കലയുടെ തനിസ്വഭാവത്തിനു ഹാനികരമായി വരുമെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇവർ കല കലയ്ക്കു വേണ്ടിയാണെന്നും, മറ്റൊന്നിനും വേണ്ടിയല്ലെന്നും വാദിക്കുന്നവരാണ്. കല മറ്റു പലതിനും വേണ്ടിയാണെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെയും അതു സന്മാർഗ്ഗത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതല്ലെന്നു പറയുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. വേറെ ചിലർ സന്മാർഗ്ഗമെന്നാൽ എന്തെന്ന് കൃത്യപ്പെടുത്താൻ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗമില്ലെന്നും അങ്ങിനെ അവ്യവസ്ഥിതമായ ഒന്നിന്റെ അധിഷ്ഠാനം കലയ്ക്ക് എങ്ങിനെ സാധ്യമാണെന്നും ചോദിക്കുന്നു. സ്ഥലം-തോറും, കാലംതോറും സാന്മാർഗ്ഗിക നടപടികൾ വ്യത്യസ്തമാണെന്നും, ഒരിടത്തെ സന്മാർഗ്ഗം മറ്റൊരിടത്തെ അസന്മാർഗ്ഗമാകുമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് സന്മാർഗ്ഗത്തിനു ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു പരികൽപ്പനയില്ലെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു. ഏതായാലും യുക്തിവാദ കോലാഹലങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുംതോറും സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഗ്രഹപ്പിഴയും വർദ്ധിക്കുന്നു; കലയിൽ സന്മാർഗ്ഗം ഏറെക്കുറെ കാവ്യദോഷങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുമോ എന്നുള്ളതിക്കായിട്ടുണ്ട്.

മേല്പറഞ്ഞ വാദഗതികളെ

ക്കുന്നു. അക്കും ഉപയോഗമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതം. കേശവപിള്ള അതിലധികമൊന്നും ആഗ്രഹിച്ചുമില്ല.

അന്നാണ് ആ ശാപം അയാളുടെമേൽ പതിച്ചതു്. കേശവപിള്ളയെ ടെക്സ്റ്റൈയിൽ കമ്മറിയിലേയ്ക്ക് നോമിനേറു ചെയ്തു!

ആ ജോലിയുടെ പിന്നിൽ ഇത്രമാത്രം അപകടം ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടെന്നു് അന്നാരും വിചാരിച്ചില്ല, കത്താവട്ടേഹമാണ് കേശവപിള്ളയോടു് ഈ ചതി ചെയ്തതു്! അല്ലെങ്കിൽ നേരത്തെതന്നെ ആ കുരുക്കിൽ പെട്ട കത്താവു് വാലുപോയ കുരുക്കന്റെ പ്രവൃത്തി അനുകരിച്ചെന്നുമാത്രം. പണ്ടൊരിക്കൽ നിയമസഭാ മെമ്പറായിരുന്നുവെന്ന കാരണത്താൽ അദ്ദേഹം താല്കാലികമ്മറിയിൽപെട്ട. പകൃതികമ്മറിയുടെ പ്രസിഡൻറുമായി. ആരെയെങ്കിലും കുറെപ്പേരെ കമ്മറിയിലേയ്ക്ക് എടുക്കാതെ കഴിയുമോ? പഴയ ആളുകളെപ്പറ്റിയെല്ലാം പരാതിയുണ്ട്. തന്റെകാലത്തു് ഒരുകുഴപ്പവും ഉണ്ടായിക്കൂടാ. എന്തിനുകൊള്ളുകയില്ല എന്നതു് എന്തിനുകൊള്ളാം എന്നതിനെക്കാൾ ഇമ്മാതിരികാര്യങ്ങളിൽ ഒരുയോഗ്യതയാണ്. പ്രായോഗികബുദ്ധിയും കത്താവട്ടേഹവും തമ്മിൽ അത്രയേ പൊരുത്തപ്പെട്ടിരുന്നുമുള്ളു. അങ്ങനെ അപകടക്കാരല്ലാത്തവരെനോക്കിഅദ്ദേഹം ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പുനടത്തി. കേശവപിള്ളയും കമ്മറിയിൽപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ആ അറിയിപ്പുകിട്ടിയപ്പോൾ കേശവപിള്ള ആകെതളർന്നുപോയി. ഒരുദിവസത്തേയ്ക്ക് അയാൾ എഴുനേല്പുകയോ ഭക്ഷണംകഴിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. എങ്ങനെ അതൊക്കെസാധിക്കും.? ഒരു വിഡ്ഢിശിപായി ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ തന്നെ ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയായി നിയമിച്ചിരിയ്ക്കുന്നുവെന്നറിഞ്ഞാൽ അയാളുടെ അമ്പരപ്പ് എന്തായിരിക്കും. കേശവപിള്ളയുടെ അനുഭവം അതുതന്നെയായിരുന്നു. കമ്മറിക്കാരെ അയാൾകണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്തൊരു പ്രതാപമുള്ളസ്ഥാനം. അയാൾ നാലുമുഴംമുല്ലിനുവേണ്ടി എത്ര ദിവസം ആ അനുഗ്രഹീതരുടെ മുമ്പിൽ നിന്നിരിക്കുന്നു! അതൊക്കെ ഒരു കമ്മറിക്കാരനാകുന്നതിനെപ്പറ്റി സ്വപ്നം കാണുവാൻപോലും പിള്ളയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭാവനാതീതമായ ഒരുദിവ്യലോകത്തായിരുന്നു അന്നു് അവരുടെനില. അതെല്ലാം കൈയിൽ കിട്ടിയിരിയ്ക്കുന്നുവെന്നു് ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു് അറിഞ്ഞാലൊ?

കേശവപിള്ള ആ സ്ഥാനം സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു. പക്ഷേ തന്റെ വേഷം, ജീവിത രീതി ഇവയൊന്നും അമ്മാതിരി ഒരു ജോലിക്കുപറ്റിയതല്ലെന്നു് അയാൾക്കറിയാം. കേശവപിള്ള മെല്ലെ ഒരു പരിവർത്തനത്തിലേയ്ക്കു വന്നു. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തെ ഷോർട്ടു് അയാൾ ക്രമേക്രമേ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. വായനശാലയിൽ അയാളെ മിക്കപ്പോഴും കാണാം. നാലുപേർ കൂടുന്നിടത്തു് കേശവപിള്ളയും ഉണ്ടു്. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അയാൾ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. ഒന്നരണ്ടോഴ്ചകൊണ്ടു് പിള്ള ആകെ ആളൊന്നു മാറി.

പിള്ള സ്ഥാനമേറ്റശേഷമുള്ള ആദ്യത്തെ ജൂലൈ വിതരണത്തിന്റെ തലേദിവസം അയാൾ റോഡിൽനിന്നും മാറിയിട്ടില്ല. കടകളിലെല്ലാം നോട്ടീസുകൾ എഴുതിപ്പറ്റിച്ചു. കണ്ടവരെ ആസകലം തുണിവാങ്ങുവാൻ ക്ഷണിച്ചു. പഴയ കമ്മറിക്കുരുടെ അഴിമതികളെ കഠിനമായി വിമർശിച്ചു. അക്കാലികളായ കച്ചവടക്കാരുടെ ലൈസൻസ്കീറിക്കളയുമെന്നവരെ പിള്ള ഉറപ്പിച്ചുറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തെ വിതരണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കേശവപിള്ള നാട്ടിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ട. കച്ചവടക്കാരൻറെ കത്തവ്യം, കമ്മറിയുടെ ചുമതല, വാങ്ങാൻവരുന്നവർ അനുഷ്ഠിയ്ക്കേണ്ട നിയമങ്ങൾ ഇവയെപ്പറ്റിയെല്ലാം പിള്ള എപ്പോഴും പ്രസംഗമാണ്. താൻ ആ ജോലിക്കു് അർഹനല്ലെന്ന വല്ലവരും സംശയിച്ചേക്കുമെന്നു കണ്ടതി അയാൾ എപ്പോഴും സ്വന്തം കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ വെമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പിള്ളയുടെ നിയമനിഷ്ഠ പ്രസിദ്ധമാണ്. മല്ലിനു് കോട്ടിംഗ്ഗ് ജോയിൻറു് വച്ചിരുന്നാൽ കോട്ടിംഗ്ഗ് മാത്രമായി അക്കും അയാൾ കൊടുക്കുകയില്ല. മല്ലുകൂടി വാങ്ങിച്ചേ കേശവപിള്ള സമ്മതിക്കൂ!

ഇമ്മാതിരി വിനോദങ്ങൾ അയിടെ പലതും നടന്നു. കത്താവിനോ കേശവപിള്ളയ്ക്കോ ആക്കാണ ഭ്രാന്തെന്നതിനെപ്പറ്റി നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുണ്ടായി!

ഇതിനിടയിൽ ഗ്രഹജോലികളിൽനിന്നും കേശവപിള്ള പൂർണ്ണമായി പിന്മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അടുക്കളപ്പണിയും മാനസ്യതയുള്ള ഉദ്യോഗവും തമ്മിൽ എങ്ങനെ പൊരുത്തപ്പെടാനാണ്! അയാൾ ചായക്കടയിൽ നിന്നു് എന്തെങ്കിലും കഴിയ്ക്കും. പിന്നീടുള്ള സമയം മുഴുവൻ പൊതുക്കാര്യ പ്രവർത്തനമാണ്! തിരുനാൽപിരിവു് റേഷൻ കാർഡ് പിടുത്തംഅങ്ങനെപുതിയപുതിയ കാര്യങ്ങൾഉണ്ടായിക്കൊള്ളും.

വൃദ്ധന്റെ കാര്യം അതോടെ കുഴപ്പത്തിലായി. ഒന്നരണ്ടാഴ്ച അയൽക്കാരെക്കൊണ്ടു് എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ പാകപ്പെടുത്തി തിന്നുകൊണ്ടു് അയാൾ കഴിച്ചു. എന്നും അന്യരുടെ സഹായിക്കാനാണ്? കാര്യം നശിച്ച ആ മനുഷ്യൻ എന്തു ചെയ്യും. പുത്രനു് എന്തെങ്കിലും മാനസികരോഗം പിടിപെട്ടിരിയ്ക്കുമെന്നു് അയാൾ വിചാരിച്ചു. മകനു് വേഗം സുഖംപ്രാപിയ്ക്കുവാൻ അയാൾ ഹൃദയംനൊന്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അങ്ങനെ ആ വീട്ടിൽ തീയും പുകയുമില്ലാതായി. വൃദ്ധൻ പട്ടിണി കിടന്നു നരകിച്ചു. കേശവപിള്ളയെ എല്ലാവർക്കും ഉള്ളിൽ പുച്ഛമാണ്. എങ്കിലും അയാളെ ചൂട്ട പിടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ആ മഹൽസേവനങ്ങളെ മിടുക്കന്മാർ സ്തുതിക്കും. പിള്ള പൊതുക്കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്കു വന്നതു് നാട്ടുകാരുടെ ഭാഗ്യമാണെന്നു് പലരും തട്ടിവിടും. അയാൾ അല്പമൊന്നു് ആനന്ദിയ്ക്കുന്നതിൽ ആർക്കാണ നഷ്ടം?

അങ്ങനെ ഒന്നരണ്ടു മാസങ്ങൾ പോയി. ഒരു ദിവസം അഞ്ചലാഫീസിൽ കയറിച്ചെന്ന കേശവപിള്ളയെ അഞ്ചൽമാസ്റ്റർ വേണ്ടതുപോലെ ബഹുമാനിച്ചില്ല. അന്നു് അവർ തമ്മിൽ പിണങ്ങി. ആ അപമാനം അയാൾ സഹിച്ചില്ല. മാസ്റ്റർക്കെതിരായി പിള്ള ഒരു പരാതി ഹർജ്ജി തയാറാക്കി ഒപ്പു ശേഖരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിൽ കുപിതനായ കൃഷ്ണൻനായർ കേശവപിള്ളയുടെ ചെകിട്ടിൽ രണ്ടു് അടിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

കരിപുരണ്ട വസ്തുവുമായി പിതാവിനു് മുറുക്കാൻ ഇടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പിള്ളയെ അന്നു് അടുത്ത ദിവസം ആളുകൾ കണ്ടതു്.

"കിഴവന്റെ പ്രാർത്ഥന ഫലിച്ചു പൊതുക്കാര്യം പിള്ളയുടെ ആരോഗ്യത്തിനു് പറ്റിയതല്ല. ദൈവം കരുണയുള്ളവനാണ്."

ആളുകൾ അറിയാതെ അങ്ങനെ പറഞ്ഞുപോയി.

(പകുപ്പുകാശം കാഥികനു്)

അതുപോലെ പരിശോധിക്കണമെന്നില്ല. അവയിൽ അടിസ്ഥാനഭൂതമായി കാണുന്ന പ്രധാനവൈകല്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ മതിയാകും. സന്മാർഗ്ഗം കലയെ ഹനിക്കുമോ? കല സന്മാർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണെന്നുള്ള വാദം ഇവിടെ പുറപ്പെട്ടുവികസനമെന്ന് അർത്ഥം തെറ്റിധരിക്കരുതു്. സാന്മാർഗ്ഗികമായ ഉദ്ദേശമില്ലാത്തതു പലതും കലയാകാമെന്നുള്ളതിനെയും നിഷേധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഉത്തമകല, സാന്മാർഗ്ഗികമല്ലാതെ അതിനു വിപരീതമായിരിക്കുന്നതു് അഭിലഷണീയമല്ല എന്നു മാത്രമേ വിവക്ഷയുള്ളു. ഏറ്റവും അസാന്മാർഗ്ഗികമായ അടിസ്ഥാനത്തിലും പശ്ചാത്തലത്തിലും കലാനിർമ്മിതി സാധിക്കുമെന്നു വരാം. കലയുടെ തനിസ്വഭാവം, അതിൽ വളരെ മുറുകി നില്ക്കുന്നുവെന്നു വരാം. എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രയോജനം എന്തു്? അതു് ലോകത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കു് പുരോഗമനത്തിനു്, ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഉപകരിക്കുന്നുവോ? ഉപകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും തരക്കേടില്ല. അതു് ലോകത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടമെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നവയുടെ അധഃപതനത്തിനു കാരണമാകാതെയെങ്കിലും ഇരിക്കേണ്ടയോ? ഈവക പരിഗണനകൾ ക്രടാതെ നമുക്കു കലയ്ക്കെന്നല്ല മാനുഷികമായ യാതൊന്നിനും വില കല്പിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

കലയെ സോദ്ദേശ്യമോ പ്രയോജനികമോ ആക്കിത്തീർക്കുന്നതോടെ അതിന്റെ ഭംഗി ഇടിയുന്നുവെന്നാണല്ലൊ ഒരു വാദം. ഇതു് ഏറെക്കുറെ ഒരു പൊളിഞ്ഞ വാദമായിട്ടുണ്ടു്. മിക്കച്ച പുരോഗമന കലാവാദികൾ പോലും കല പ്രയോജനികമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരിക്കേണ്ടതല്ലെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. സാന്മാർഗ്ഗികമായിരിക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ മാത്രമേ അവക്കു പ്രതിഷേധമുള്ളു. കല പ്രയോജനികമായിരിക്കുന്നതു് ഭംഗിക്കെങ്ങിനെ ബാധകമാകുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഒന്നു പ്രയോജനത്തിനു പറഞ്ഞിരിക്കുകയെന്നുള്ളതു തന്നെ ഒരു ഭംഗിയല്ലയോ? മറിച്ചു്, പല ഭംഗികൾ തികഞ്ഞിരിക്കുകയും യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ലാതെവരികയും ചെയ്യുന്നതല്ലെ വാസ്തവത്തിൽ അഭംഗി. സ്വല്പം സ്വാതന്ത്ര്യം ഇരുപതു സ്വായ്ക്കാൾ കാന്തിയും മൂല്യവും കണ്ടേയ്ക്കാം. എന്നാൽ കാഴ്ചയല്ലാതെ അയുധപരമായി അതിന്റെ പ്രയോജനമെന്തെന്നുള്ള പ്രശ്നം ആവിഷ്കരിക്കുമ്പോഴാണു് അതിന്റെ അഭംഗിയെ പ്പറ്റി നമുക്കു ബോധമുണ്ടാകുന്നതു്. തിളക്കം മാത്രം ഭംഗിയല്ല; വിലമാത്രം ഭംഗിയല്ല; ഭംഗിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രയോജനത്തിനു് തികച്ചുംസ്ഥാനമുണ്ടു്.

ലോകത്തിൽ പരിഗണനാർഹമായിട്ടുള്ള സകലതും മനുഷ്യന്റെ ജീവിത നന്മയ്ക്കു പ്രയോജനകരമായിരിക്കണം. കേവലം ആനന്ദത്തിനുതകുന്ന ഉപാധികൾ കൊണ്ടുമാത്രം ജീവിതം കഴിഞ്ഞു കൂട്ടുകയില്ല. ആനന്ദാത്മകമാത്രമായ സ്ഥിതി ജീവന്മുക്തിയിലാണു്. അവിടെ കലയ്ക്കോ, ഭാഷയ്ക്കോ, ചിന്തയ്ക്കോ ഒന്നിനും സ്ഥാനമില്ല. എന്നാൽ ജീവൻമുക്തി കൊണ്ടല്ല നാം ജീവിതത്തെ മാനം ചെയ്യേണ്ടതു്. ജീവിതത്തെ ജീവിതംകൊണ്ടു തന്നെ നേരിടണം. കല ആനന്ദപരമൈകമായിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജീവിതത്തോടു് അതിനുള്ള ബന്ധം കുറയുന്നു. കല ആനന്ദത്തിലോട്ടു നയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; പക്ഷേ കല ആനന്ദമയമേ ആകാവൂ എന്നുള്ള വാദം കലയെ ദിവ്യലോകത്തേക്കു പറന്നിയ ഒരുപകരണമായി ഉയർത്തുകയല്ലാതെ മനുഷ്യജീവിതത്തിനു പറ്റിയതാക്കിത്തീർക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് കലയുടെ തനിസ്വഭാവം കുറച്ചുകൂടിഞ്ഞാൽ തന്നെയും അതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കണം.

കലയ്ക്കു് പ്രയോജനം സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രയോജനം മനുഷ്യനെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഉന്നതശ്രേണികളിലേക്കു് ഉയർത്തുക എന്നുള്ളതാണു്. അധഃപതനമാണു് ആവശ്യമെങ്കിൽ കലയേക്കാൾ അതിനു പറ്റിയ അയിരം ഉപകരണങ്ങൾ വേറെ കാണാം. അതിനു കലയെ മിനക്കെടുത്തണമെന്നില്ല. ഇന്നത്തെ കലാസ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവത്തെ ഉയർത്തുന്നതിനേക്കാൾ അതിനെ അടിക്കടി താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന നിരവധി ശക്തികൾ വ്യാപരിക്കുന്നു. ആധുനിക റിയലിസം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏറ്റവും കഠിനമായ കൃത്യം അതാണു്. റിയലിസം പലതിന്റെയും യഥാർത്ഥമായ രൂപം നമ്മുടെ മുമ്പിൽപ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. പലതിന്റെയും പ്രതീതി നമ്മിൽ സജീവമായി ഉൽപാദിപ്പിച്ചു് കലയുടെയും കലാകാരന്റെയും പട്ടത്തെ നമുക്കു് അനുഭവേദ്യമാക്കി തരുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും അതൊക്കെ കേവലം ചിത്രീകരണങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. ഒരു ശ്രേഷ്ഠകൃതിയോ ഒരു അസന്മാർഗ്ഗിക നടപടിയോ നേരിട്ടു കാണുന്നതിൽ കവിഞ്ഞുള്ള യാതൊരു അനുഭവബോധവും, മനഃപരിവർത്തനവും ഇന്നത്തെ റിയലിസ്റ്റിക്കു് ചിത്രം കൊണ്ടു നമുക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇതു്, ചിത്രത്തിനു ലക്ഷ്യമായ വിഷയത്തിന്റെ ദൃഷ്യംകൊണ്ടുമാത്രമാണെന്ന വിചാരിക്കേണ്ട. ചിത്രകാരന്റെ ദൃഷ്യംക്രടി ഇതിലുണ്ടു്. അതായതു് ചിത്രകാരനു് ചിത്രീകരിക്കുവാനുള്ള പാടവമല്ലാതെ ആ ചിത്രണംകൊണ്ടു് യാതൊരാദർശവും വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള കഴിവില്ല. ആ ചിത്രത്തിൽ അന്തർവിചാരിക്കുന്ന ലോകസംഭവത്തിനു് കേവലം ഒരടിമയായി മാത്രം അയാൾ തന്റെ ചിത്രീകരണകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിൽനിന്നും വേർവിട്ടുനിന്നു്, ഉയർന്നുനിന്നു്, ആ ചിത്രംകൊണ്ടു് ഒരു സന്ദേശം ലോകത്തിനു നൽകുവാനുള്ള മാനസിക മഹിമാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ മാനസികമഹിമാനം കേവലം കലാപാടവംകൊണ്ടുമാത്രം സാധിക്കുന്ന ഒരു നേട്ടമല്ല. അതിനു് അടിയുറച്ചസാംസ്കാരികാടിസ്ഥാനംആവശ്യമാണു്. ജന്മാന്തരങ്ങളിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർപറയും അതു് അനേക ജന്മങ്ങളിലെ സുകൃതം കൊണ്ടുസിദ്ധിക്കേണ്ടതാണെന്നു് അങ്ങിനെ ആയിരിക്കണമെന്നില്ല. എങ്കിലും ഒരുമഹാ സംസ്കാരത്തിന്റെ പിന്നിൽ ചിരകാലകൃതമായ മനനവും കർമ്മവും അന്തർവിചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

ഈ സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെയാണു് നാം ഇവിടെ സന്മാർഗ്ഗമെന്നു പറയിച്ചതു്. കാലംതോറും, ദേശംതോറും അതിനു് അന്തരം കണ്ടേക്കാം. അതതിന്റെ ആചരണങ്ങൾ വിഭിന്നരീതിയിലായിരിക്കാം. എങ്കിലും അതിനു് സാർവ്വലൌകികമായ ഒരു മൌലികസ്വഭാവമുണ്ടെന്നുള്ളതു് അക്കം നിഷേധിക്കുവാൻസാധ്യമല്ല. കൊല, അതിന്റെ സംഭവസാഹചര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് ചിലപ്പോൾ ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടുന്നുണ്ടു്. ചിലസന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒരു ജീവഹാനി വരുത്താതിരുന്നതായിരിക്കാം അസന്മാർഗ്ഗികമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുന്നതു്. ജീവിതത്തിന്റെ നിലനില്പിനു തന്നെ ഹിംസ അത്യന്താപേക്ഷിതമായിതീർന്നേക്കാം. പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ഹിംസ സന്മാർഗ്ഗികമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നു വരുന്നില്ല. അപവാദങ്ങൾ വധിച്ചുകൊണ്ടു് ഉത്സർഗ്ഗങ്ങൾ നിരർത്ഥങ്ങളാണെന്നു വാദിക്കുന്നതു് ലേശവും അഭിലഷണീയമല്ല. അതുപോലെതന്നെയാണു് സദ്വൃത്തിയുടെ കാര്യവും. ലോകത്തിലെ വിവിധദേശകാലങ്ങൾ തോറും വിഭിന്നമായി പ്രചരിക്കുന്ന ആചാരമര്യാദകൾ അനുസരിച്ചുനോക്കുമ്പോൾസദ്വൃത്തി അഥവാ ജീവിതശുദ്ധി എന്തെന്നു് ഖണ്ഡിതമായി അരുംപറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരുടെ സന്താനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം, സോദരീസോദരന്മാരുടെ സന്താനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ളവിവാഹം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവാഹമുറകൾതന്നെ ഇതരദേശക്കാരുടെ അഥവാ വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയ്ക്കു് ഏറ്റവും അസന്മാർഗ്ഗികമായി കരുതപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അവയെ ആചാരമായി പരിഗണിക്കുന്നവരുടെദൃഷ്ടിയിൽ കേവലം സന്മാർഗ്ഗമാത്രമാണു്. എന്നാൽ ഈ ആചാരഭിന്നതകളുടെ സാധാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അപ്പഴപ്പോൾ തോന്നുന്നവിധം ആചാരലംഘനം ചെയ്തു് സകലമുറകളേടേയും മുതലെടുക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടുന്നവർ സന്മാർഗ്ഗവരിധികളെസംലംഘനംചെയ്യുന്നില്ലെന്നു എങ്ങിനെപറയുവാൻകഴിയും? കൊലവിലപ്പോൾആവശ്യവും, സാന്മാർഗ്ഗികാചാരങ്ങൾ വിരുദ്ധസ്വഭാവങ്ങളും ആകയാൽ കൊലയും ചില പ്രത്യേക അസദ്വൃത്തികളും കൊണ്ടു് കാലയാപനംചെയ്യുന്നതു് ന്യായമെന്നു വാദിക്കുന്നവൻ സമുദായത്തിന്റെ ബന്ധുവല്ല ശത്രുവാണു്.

ഇന്നത്തെ റിയലിസത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ഭാഗ്യം അതു ലോകത്തിലെ അനഭിലഷണീയതകളിൽ നിന്നും നിയമം സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്; അപഭ്രംശങ്ങൾക്കാണു് അവ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതു്. ലോകത്തിൽ സദാചാരത്തെക്കാൾ ദുരാചാരമാണു് സ്വാഭാവികമെന്നുള്ള വിശ്വാസം വച്ചുകൊണ്ടാണു് റിയലിസക്കാർ കലാസൃഷ്ടി ചെയ്യുന്നതു്. പ്രോയിഡിന്റെ മനശ്ശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങളും, ഹാവ്ലോക്കു് എല്ലിസ്സിന്റെ ലൈംഗികശാസ്ത്രോപഗ്രഥനങ്ങളും ആധുനികസാഹിത്യകാരന്മാരെ വഴി തെറ്റിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ വളരെ സ്പഷ്ടമായി കണ്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രോയിഡ്ം, ഹാവ്ലോക്കു് എല്ലിസ്സും, സർവ്വസാധാരണമല്ലാത്തതും എന്നാൽ ഗവേഷണങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു് കുറെ ഒക്കെ അനുഭവഗോചരവുമായ പല അപൂർവ്വമാനസികഗതികളേയും വിലക്ഷണലൈംഗിക വികാരങ്ങളേയും വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. ശാസ്ത്രീയമായി അവരുടെ ഗവേഷ

ണങ്ങൾ വളരെ വിലയേറിയവ തന്നെ. പക്ഷേ, സാർവജനീന മായ തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നിർമ്മിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന സാഹിത്യത്തിനു് അധിഷ്ഠാനമാകുന്നതു് ലേശവും ഉചിതമായ നയമല്ല. കല ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കെല്ലാം അതീതമാണു്. ശാസ്ത്രങ്ങൾ കലയുടെമേൽ അധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്നതു് കലയുടെ ദൌർഭാഗ്യദശയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ദുർഭാഗ്യാവസ്ഥയാണു് ഇന്നു് കലയ്ക്കു പൊതുവേയും വിശേഷിച്ചു് സാഹിത്യത്തിനും സംഗതമായിരിക്കുന്നതു്.

റീയലിസം പ്രോയിഡിനേയും എലിസ്സിനേയും അവലംബമാക്കി അസ്വാഭാവികങ്ങളെ സ്വാഭാവികങ്ങളും വിലക്ഷണങ്ങളെ സുലക്ഷണങ്ങളുമാക്കാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നു. കാണാനും കേൾക്കാനും അറപ്പുതോന്നുന്ന പല അസ്വാഭാവികതകളും ഇന്നു സാഹിത്യത്തിൽ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളായി തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. അവ യഥാർത്ഥങ്ങളാകയാൽ, ഇല്ലെന്നു നടിക്കുകയോ മറച്ചുവയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു ഭീരുത്വമാണെന്നും, അവയെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും ആസ്വദിക്കുകയുമാണു് വേണ്ടതെന്നും ആധുനിക കലാകോവിദന്മാർ ഘോഷിക്കുന്നു. ഇതു് ഏറ്റവും അയുക്തികമായ ഒരു വാദമാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ വിഷമമില്ല. വിലക്ഷണതകൾ, അഥവാ ന്യായലംഘനങ്ങൾക്കു, സാർവ്വജനീനത്വം നൽകുന്നതുകൊണ്ടു് അവയെ അനുകരിക്കുന്നതിനും കുറെക്കെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഭാവം വർദ്ധിക്കുകയേചെയ്യുന്നുള്ളു. ദുർവ്യാപാനവും, വ്യഭിചാരവും ലോകത്തിൽ സർവ്വസാധാരണമായിട്ടുള്ളവയാണെന്നും, സംസ്കാരസമ്പന്നരായ ജനങ്ങൾ അവയ്ക്കു് അടിമകളാണെന്നും ഉള്ളസൂചനയും സ്പഷ്ടമായ ചിത്രീകരണങ്ങളും സാമാന്യക്കാർക്കു് ക്രൂരതൽ ആകർഷണമുണ്ടാക്കുകയാണുചെയ്യുന്നതു്. നേരെ മറിച്ചു് ലോകത്തിലെ സാമാന്യരീതി ദുർവ്യാപാനത്തിനും വ്യഭിചാരത്തിനും വിപരീതമാണെന്നും അതിനുവശംവദരാകുന്നതു് അസ്വാഭാവികവും അസന്മാർഗ്ഗികവുമായ ചിത്തവൃത്തികളാണെന്നുമുള്ള പ്രതീതിനൽകുന്ന കലാകാരൻ സന്മാർഗ്ഗികതത്തിന്റെ മഹിമയെസംരക്ഷിക്കുകയും അസന്മാർഗ്ഗികതയെ ഏതോ ഘോരവിപത്തുപോലെ വർജ്ജിക്കണമെന്നുപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആധുനികറീയലിസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെപോക്കു് ഇതിനു നേരെവിപരീതമാണു്. അതു് അധമകൃത്യങ്ങൾക്കു്, ലോകരീതിയുടെതണലും പരിരക്ഷണവും നൽകുന്നു; ഏറെക്കുറെ അതിനെ സാധൂകരിക്കുന്നു. മിക്കറീയലിസ്റ്റു് സാഹിത്യകാരന്മാരും അവരുടെ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവവികലതകളേറ്റു് ഏറെക്കുറെ അനുരായോജിക്കുന്നവരായാണു് കാണപ്പെടുന്നതു്. കലാകാരൻ സ്വാഭാവികതയ്ക്കു് വിരുദ്ധപ്രകൃതിയായിരിക്കണമെന്നാണു് ഇവരുടെ വിവക്ഷയെന്നതോന്നുന്നു. കുറച്ചൊക്കെ മദ്യപാനം, സ്വഭാവദൂഷ്യം, കണിശക്കുറവു്, നാസ്തികത്വം മുതലായവയുടെ സങ്കലിത സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയവനായിരിക്കണമത്രെ കലാകാരൻ. എന്നാൽമാത്രമേ അയാൾക്കു് യഥാർത്ഥ കലാകാരനാകാനുള്ള പരിചയസമ്പത്തുണ്ടാകുകയുള്ളത്രേ. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ നിർമ്മിക്കുന്ന കല, അവരുടെ മനോധർമ്മമോ വാസനയോകൊണ്ടു് ഒരുപക്ഷേ ഹൃദയഹാരിയായേക്കാം, ലക്ഷണങ്ങൾ തികഞ്ഞതുമാവാം. എന്നാൽ അതു് അതിനെ ഉൽപാദിപ്പിച്ച മണ്ണിന്റെ സ്വഭാവം കുറെക്കെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ആധുനികറീയലിസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ദുഷ്സ്വഭാവം പൂർണ്ണമായമാത്രകകൾ വായിക്കുന്നവർ പലരും ആ സാഹിത്യസൃഷ്ടികളിൽക്കൂടി കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെക്കാൾക്കൂടുതലായിഅവരെസൃഷ്ടിച്ച കലാകാരന്മാരുടെ അന്തരംഗങ്ങളെയാണു് കാണുന്നതെന്നപറയേണ്ടിവരുന്നതും ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു്.

ജീവിതത്തെ കേവലം ഭൌതികദൃഷ്ട്യാവീക്ഷിച്ചാൽ മതിയെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തവും, യുക്തികേതീതമായി മറെറാന്നുമില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസവും കൂടിയായപ്പോൾ സാന്മാർഗ്ഗികവീക്ഷണം കലയിൽ നിന്നും നിശ്ശേഷം നിഷ്കാസിതമായി വരുന്നു. ലോകജീവിതത്തിന്റെ ഒരു വശം ഭൌതികതത്തിൽ തന്നെ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കും. എന്നാൽ മറുവശം വിസ്മരിക്കുന്നു. ആത്മീയതയുടെ തിരോധാനം മനുഷ്യനെ മൃഗീയതയിലേക്കു നയിക്കുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണു്. ആത്മീയതയിൽ അയുക്തികത ധാരാളം കണ്ടേയ്ക്കും. എന്നാൽ യുക്തിയിൽ സകലതും ഒതുക്കിനിറുത്തിക്കളയാമെന്ന വ്യാമോഹിക്കുന്ന ശാസ്ത്രകാരൻ അന്ധവിശ്വാസികളെക്കാൾ ദയനീയനാണു്. മിക്കച്ച ഭൌതികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പോലും യുക്തിയേക്കാൾ ദർശനങ്ങൾക്കു് ഇപ്പോൾ വില കല്പിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. അനവധി വർഷകാലത്തെ ഗവേഷണങ്ങളും അപഗ്രഥനങ്ങളുംകൊണ്ടു് വെളിവാകാത്ത പലതും പ്രചോദനം (Intuition) കൊണ്ടു് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതായി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ യുക്തിയുടെ ദൌർബല്യം അവർ സമ്മതിക്കുന്നു. കണ്ണുകൊണ്ടു് കാണാവുന്നതും ചെവികൊണ്ടു കേൾക്കാവുന്നതും, അഥവാ ഭൂതക്കണ്ണാടിയിലും ഉച്ചശ്രവിണിയിലും കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നവ മാത്രമേ ഒരുത്തൻ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളുവെന്നു ശഠിക്കുന്നതു ഒരുമാതിരി മക്കടമുഷ്ടി മാത്രമാണു്. അവയ്ക്കല്ലാതീതമായി പല മണ്ഡലങ്ങളും, രംഗങ്ങളും, ജീവികളും, ഈ പ്രപഞ്ചസംകടഹത്തിലുണ്ടു്. അതിന്റെ ഒരു കോണപോലും ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല; അറിയുകയുമില്ല. മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ ശക്തി അതു പരിമിതമാണു്. അനേകംഅത്ഭുതങ്ങൾ അതുവെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ അത്ഭുതം, എല്ലാത്തിനും കേന്ദ്രസ്ഥിതമായ അത്ഭുതം മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയോ അവന്റെ യന്ത്രോപകരണങ്ങളോ കൊണ്ടു് കോടാനുകോടി വർഷങ്ങൾ ശ്രമിച്ചാലും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതിനെ ഏതാണ്ടൊന്നറിയുവാൻ എന്തെങ്കിലും ഉപകരിക്കുമെങ്കിൽ അതു് അവന്റെ ആത്മീയ ചൈതന്യം മാത്രമായിരിക്കും. ഭൌതിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തന്നെ ഇതു് ഏറെക്കുറെ സമ്മതിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്.

തത്വദർശനം ഇങ്ങിനെയൊരു സരണിയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരിക്കുമ്പോഴാണു് നമ്മുടെ റീയലിസ്റ്റു് കലാകാരൻ കേവലം ഭൌതികപ്രശ്നപരിഹാരംകൊണ്ടു് ലോകത്തിന്റെ സുഖശാന്തികൾ പിച്ചുകളയാമെന്നു ഘോഷിക്കുന്നതു്. ഇതിനെക്കാൾ വലിയ ഒരബദ്ധമില്ല. മനുഷ്യനു് ഭക്ഷണംകൊണ്ടു് മാത്രം ജീവിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലതന്നെ. അവൻ കേവലം ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ഒരു സംഘാതരൂപമല്ല. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു് അതീതമായി അവരിൽ ഒരു ആന്തരികസത്തയുണ്ടു്. അതാണു് അവന്റെ ആത്മീയസത്തം. അതിന്റെ സംതൃപ്തിക്കുവേണ്ടി അവന്റെ ഹൃദയം കൃതികൊള്ളുന്നു. ഭൌതികമായി അവൻ എന്തെല്ലാം നേടിയാലും മറേറതിന്റെ അഭാവത്തിൽ ഏതിനേറയോ ഒരു പോരായ്മ അവനെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നു. മനുഷ്യനും മൃഗവുമായുള്ള ഒരു വ്യത്യാസമിതാണു്. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കുന്ന ഈ സത്തയെ വിസ്മരിക്കുന്നയാതൊന്നും തന്നെ മനുഷ്യനു വേണ്ടിയുള്ളതല്ല. വിദ്യാഭ്യാസം; പരിസ്കാരം, പുരോഗമനം എന്നൊക്കെയുള്ള പദങ്ങൾകൊണ്ടു് നാം വിവക്ഷിക്കുന്നതെല്ലാം. ഈ ആന്തരസത്തയുടെ വളർച്ച ക്രമേയാണെന്നുള്ളതു് ആരും വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. ഈ വളർച്ചയ്ക്കു സഹായിക്കുന്ന മാനസിക ശിക്ഷണത്തെയാണു് നാം സന്മാർഗ്ഗമെന്നു് വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിന്റെ ആചരണരീതികൾ വിഭിന്നങ്ങളായിരിക്കാം; ചിലപ്പോൾ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതിനു് ആഭ്യന്തരമായ ഒരു ഏകീഭാവം കണിശമായും കാണും. കലകൊണ്ടു് മനുഷ്യന്റെ നന്മയാണുദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സന്മാർഗ്ഗത്തെ സഹായിക്കുന്നതിനല്ലാതെ അതിനെ വിഘാതപ്പെടുത്തുവാൻ കലാകാരന്മാർ ഉദ്ദേശിച്ചുകൂടാ. ആവിധം പോകുന്ന കലാകാരന്മാർ കലാപോഷകരല്ല, കലാഘാതകന്മാരാണു്. അവരുടെ സംഖ്യ കുറയുന്നതുകൊണ്ടുള്ള സൌഭാഗ്യം മലയാള സാഹിത്യത്തിനു കൈവരട്ടെ എന്നു മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

നവീനവും കമനീയവുമായ
സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്കു്
റവ. എം. ജോസഫ് നമ്പ്യാപറമ്പിൽ തൊടുപുഴ.

ജെ. ദാക്ഷായണിഅമ്മ ബി. എ. എൽ. റ്റി.

"ഫ്രീപ്രൈമറി അഥവാ നഴ്സറിസ്കൂളുകൾ"

നഴ്സറിസ്കൂളുകളുടെ പ്രാധാന്യവും ആവശ്യവും ഇന്നു ലോകമൊട്ടാകെ മനസ്സിലാക്കികഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം നൂറുവർഷക്കാലമായി, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നഴ്സറിസ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിതങ്ങളായിട്ടും പ്രചാരത്തിലായിട്ടും. പല രാജ്യങ്ങളിലെയും നിർബന്ധിതസ്കൂൾ പ്രവേശനത്തിനുള്ള പ്രായം അഞ്ചും ആറും വയസ്സുകളാണ്. അതിനു മുൻപു

സഖിയെ സഹായിക്കുന്നു.

ള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ഇനിയും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ സാർവത്രികമായി കണ്ടു വരുന്നില്ല. ബൽജിയത്തിൽ മൂന്നുവയസ്സിനും അഞ്ചുവയസ്സിനുമിടയ്ക്കുള്ള കുട്ടികളിൽ 66 ശതമാനം ശിശുവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പോകുന്നുണ്ട് ഫ്രാൻസിൽ 52-ം ഇറ്റലിയിൽ 30-ം സ്വിറ്റ്സർലണ്ടിൽ 50-ം ശതമാനം കുട്ടികൾ ഈ പ്രായത്തിൽ സ്കൂളുകളിൽ പോകുന്നു. മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഇൻഡ്യയിൽ ഈ പ്രായത്തിൽ സ്കൂളുകളിൽ പോകുന്ന കുട്ടികൾ വളരെ വിരളമാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ അങ്ങിങ്ങായി ഓരോസ്കൂളുകൾ ഉള്ളതിനും പുറമെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്കൂളുകൾ ആരംഭിക്കുന്നതിൻറെ നാന്ദിയായി മോഡൽസ്കൂളിനോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു സ്കൂൾ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും നമുക്ക് വളരെ ആശാവഹമാണ്. നാട്ടിൻറെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും വിശിഷ്യ ഫാക്ടറി സ്ഥലങ്ങളിൽ സമാരംഭിക്കപ്പെടുന്ന ശിശു വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് അകൃത്രിമമായ പ്രോത്സാഹനം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും നൽകുമെന്നുള്ള വാഗ്ദത്തം പൊതുജനങ്ങളുടെ ഈദൃശ സംരംഭങ്ങൾക്ക് ഉത്തേജനം നൽകേണ്ടതാണ്.

ശിശു വിദ്യാലയങ്ങൾ നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ലെന്നും ഇതു പാശ്ചാത്യർക്കുള്ളതാണെന്നും ഇങ്ങിനെയുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ട ധനസ്ഥിതി നമുക്കില്ലെന്നുമാണ് ഇന്നും നമ്മുടെയിടയിലുള്ള വാദം. ശിശുവിദ്യാലയങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവരും ശിശുവിദ്യാലയങ്ങൾ ഏറ്റവും പ്രചാരത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളവരുമായ ഇംഗ്ലീഷുകാർപോലും ഒരു ശിശുവിനു് ഏറ്റവും പറ്റിയ വിദ്യാലയം വീടാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഏതു വീട്ടുകളിലാണ് അവർക്ക് അനുയോജ്യമായ ഒരു പരിതസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നതു്. ഓരോ വീട്ടും ഓരോ ശിശുവിദ്യാലയമായി മാറുന്നതിനേക്കാൾ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും പട്ടണത്തിലും ശിശുവിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ളതു് തക്കതായ സംഗതിയാണല്ലൊ.

ശിശുവിദ്യാലയങ്ങൾ വളരെ ചിലവുള്ളവയാണെന്നുള്ളതും ഒരു മിഥ്യാബോധമാണ് നല്ല ഉറപ്പായ സ്ഥലത്തു് ഒരു വലിയ ഹാൾകെട്ടി രണ്ടു നല്ല മുറികളായി തിരിച്ചാൽ ഒന്നു് ഒരു ക്ലാസ്സ്മുറിയായും മറ്റേതു് കളിക്കാനുള്ളമുറിയായും ഉപയോഗിക്കാം. ഉച്ചനേരത്തു് കളിക്കാനുള്ളമുറി ഉറക്കറയായി മാറ്റാം. ഒരു ചെറിയ അടുക്കളയും ഊണുമുറിയും കുളിമുറിയും കലവറയുംകൂടിയായാൽവിദ്യാലയത്തിനുവേണ്ടകെട്ടിടമായി. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിൽ 40മുതൽ 50വരെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചേർക്കാം. കെട്ടിടത്തിനു മുറ്റവും കുട്ടികൾക്കു് ഓടിനടന്നു് കളിക്കാൻ പരിസരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇംഗ്ലണ്ടിലും മറ്റും കുട്ടികൾ ഉറങ്ങുന്നതുപോലും വിദ്യാലയത്തിനു് വെളിയിലാണ്. സൂര്യകിരണങ്ങൾക്കുള്ള പ്രഭാവം പണ്ടേയ്ക്കുപണ്ടേ ഭാരതീയരായ നാം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് സൂര്യൻ നമ്മുടെ ഒരു ആരാധ്യദേവനായിത്തീർന്നതു്. സൂര്യോദയം മുതൽ സൂര്യാസ്തമയം വരെയുള്ള വ്യായാമക്രമങ്ങളുടെ ഉല്പത്തിക്കു് നിദാനംതന്നെ ഈ ബോധമാണ്. പാശ്ചാത്യർ ഇടക്കാലങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് സൂര്യന്റെ അവികലമായ വളർച്ചയെ

സൃഷ്ടിച്ച കരങ്ങൾതന്നെ സംഹാരവും നടത്തി സന്തോഷിക്കുന്നു.

വിലപിടിച്ച കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ, ആകർഷകങ്ങളായകെട്ടിടങ്ങൾ, വിസ്തൃതവും മനോഹരങ്ങളുമായ പൂന്തോട്ടങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ശിശുവിദ്യാലയങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള വിലപിടിച്ചസൌധങ്ങളും കളിപ്പാട്ടങ്ങളും ശിശുവിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് അനുപേക്ഷണീയങ്ങളല്ല.

രശ്മികളുടെ ശക്തി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ വളരുന്നതിനുള്ള സൌകര്യം എത്രത്തോളം ലഭിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം നമ്മുടെ കുട്ടികളും ആരോഗ്യവാന്മാരായിത്തീരും. രാവിലെയും സായാഹ്നത്തിലും ശുദ്ധവായുവിലും സൂര്യപ്രകാശത്തിലും ഉള്ള വിനോദകരങ്ങളായ കളികൾ അവരുടെ ശരീരത്തിനു് സാരമായി സഹായിക്കുന്നു.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കുട്ടികൾക്കു് ഉറങ്ങാൻ കട്ടിലുകൾ കൊടുക്കുന്നു. നമുക്കു് ആ സ്ഥാനത്തു് ഓരോ തടുക്കകൾ മതിയാവും.

നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുന്നതും എന്നാൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് വിനോദവും ആയാസവും ഒരേകാലത്തു് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുമായ കളി ഉപകരണങ്ങൾ നമുക്കു് ധാരാളമുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതിനെ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാം.

പാട്ടംപാടി കുതിര സവാരി

മുക്കനവധിയുണ്ട്. നമ്മുടെ ഊഞ്ഞാൽ ഇതിനൊരുദാഹരണമാണ്.

കുട്ടികൾക്കു് മണൽവാരി കളിക്കാനുള്ള പ്രതിപത്തി വളരെ കൂടുതലാണ്. ശിശുക്കൾ വളരുന്നതു് അവരുടെകൈകൾ കൊണ്ടു് വേലചെയ്യുമ്പോഴാണ്. അതിനാൽ കുറെ നല്ല മണൽ, കളിമണ്ണു്, ചിരട്ട, ഒഴിഞ്ഞ തീപ്പെട്ടിക്കൂടുകൾ, ചെറിയ ചട്ടികൾ, കലങ്ങൾ, ഒഴിഞ്ഞ തകരങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം നൽകുന്നതിനാണോ ചിലവധി

കമാകുന്നതു്! സ്കൂൾകെട്ടിടത്തിന്റെ അകഭിത്തിയിൽ കുട്ടികൾക്കെത്തുന്ന സ്ഥലംവരെ കുത്ത ചായമിട്ടാൽ അവക്കിഷ്ടം പോലെ വരക്കാനുള്ള ബോർഡുകളായി. ഭിത്തികളിൽ പച്ചച്ചായമിടുന്നതിനു പകരം കുത്ത ചായമിടുന്നതിനാണോ നമുക്കു് നിർബ്ബാഹമില്ലാത്തതു്! ജന്തുക്കളോടും ചെടികളോടും സ്നേഹം ജനിപ്പിക്കാൻ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ ഒന്നോ രണ്ടോ മുയലിനെ വളർത്തുന്നതിനും ഒരു ചെറിയ തോട്ടം സ്കൂളിനു് ചുറ്റും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും നമ്മാൽ കഴികയില്ലെ? ഇതുമായാൽ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ശിശുവിദ്യാലയങ്ങളായി. ശിശുപരിചരണത്തിൽ നല്ല പരിചയമുള്ള രണ്ടു് അദ്ധ്യാപികമാരും ഒരു ആയയും ഉണ്ടെങ്കിൽ 50 കുട്ടികൾക്കു് വേണ്ട ഒരു മാതൃകാവിദ്യാലയത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ ആയി.

കാറിൽ സവാരി.

ഉറുനോക്കി മല കോക്കുകയാണു്.

അടുത്തതായി ആഹാരത്തിന്റെ കാര്യമാണു് ശ്രദ്ധിക്കാനുള്ളതു്. കാലത്തു് 10 മണിക്കും, ഉച്ചയ്ക്കു് 1 മണിക്കും, 4 മണിക്കു് പോകുന്നതിനു മുൻപും ഇങ്ങിനെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആഹാരം കൊടുക്കണം. കാലത്തും വൈകുന്നേരവും ലഘുവായിട്ടെന്തെങ്കിലും മതിയാകും. പാലോ, പഴങ്ങളോ, ക്രുവരകോ എന്തെങ്കിലുമാകാം. ഉച്ചക്കു് ചോറും ഒന്നോ രണ്ടോ കറിയും ആവശ്യമാണു്. ക്രുട്ടതൽ ക്ഷീണമുള്ള കുട്ടികൾക്കു് ഇതിനും പുറമേ മീൻ നെയ്യു് കൊടുക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. സുഖക്കേടുകൾ ഉള്ള കുട്ടികളെ വൈദ്യപരിശോധന കഴിപ്പിച്ചു് മരുന്നുകൾ നൽകേണ്ടതാണു്.

നമ്മുടെയിടയിൽ വെളിയിൽ ജോലിക്കു പോകുന്ന സ്ത്രീകൾ അവരുടെ കുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു ചെറിയ തുക കൊടുക്കുന്നതിനു് ഒരിക്കലും മടിക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ശാപമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന സംഖ്യയറ്റ ശിശുമരണങ്ങൾക്കും ബാലരോഗങ്ങൾക്കും ഏകപരിഹാരം ശിശുവിദ്യാലയങ്ങൾ മാത്രമാണു്. ജനതയുടെ ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും ഈ ഒരു മാർഗ്ഗമേയുള്ള. നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള ശിശുക്കൾ അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ജോലിക്കുപോകുന്ന അവസരങ്ങളിൽ നിരാലംബരായി അവരുടെ ജീർണ്ണിച്ച കുടിലുകളിൽ മലമൂത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്തു് അതിൽ തന്നെ കിടന്നും, വിശന്നും, കരഞ്ഞും പകൽ മുഴുവനും കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഈ ശിശുക്കൾക്കായി ഇങ്ങിനെയുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ അങ്ങിങ്ങായി സ്ഥാപിക്കുക എന്നുള്ളതു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഓരോ രാജ്യാഭിമാനിയുടെയും കടമയാണു്.

ശിശുക്കൾ വളർന്നു വരുമ്പോൾ അവരുടെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ കുറവുകൾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുന്നു. അവ നമ്മെ അലട്ടുന്നു. ഇതിനുള്ള പരിഹാരം എന്താണു്. രണ്ടു വയസ്സുമുതലുള്ള ശിശുവിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ അയയ്ക്കുക. ശിശുക്കളെപ്പറ്റി നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കി അവരുടെ ശാരീരികവും, മാനസികവുമായ കുറവുകളെ അറിഞ്ഞു് പരിഹരിക്കുവാൻ കൈല്പുള്ള അദ്ധ്യാപികമാരുടെ സംരക്ഷണയിൽ അവരെ ഏൽപ്പിക്കുക. ശരിയായ ബാലപരിചരണം സാധിക്കുന്ന ശിശുവിദ്യാലയങ്ങൾകൊണ്ടു് ലോകത്തിലെ പല ന്യൂനതകൾക്കും പരിഹാരം നേടാവുന്നതാണു്.

യുവസഹോദരിമാരേ—നിങ്ങൾ ശിശുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ? ലോകക്ഷേമത്തിനു് നിങ്ങളുടെ പങ്കു് ഭംഗിയാംവണ്ണം നിർവഹിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു് ഏതെങ്കിലും ഒഴിഞ്ഞകോണിൽ ഒരു ശിശുവിദ്യാലയം നടത്തി ജീവിതം ശിശുലോകത്തിനായി അർപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതിനേക്കാൾ ക്രുടതൽ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല. ഒരു പക്ഷെ ലോകപ്രശംസയ്ക്കു് നിങ്ങൾ പാത്രമാകയില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. പക്ഷെ ഇതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായ സേവനം മറ്റൊന്നില്ല.

ശിശുവിദ്യാലയങ്ങൾ അവശ്യമോ അല്ലയോ എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനു അവകാശമില്ലല്ലോ. ഒരു ശിശുവിദ്യാലയത്തിലേക്കു് എന്റെ മാന്യവായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ഒന്നാകർഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. രാവിലെ 10 മണിമുതൽ വൈകുന്നേരം 4 വരെ നടത്തുന്ന സാധാരണക്കാരുടെ ശിശുക്കൾക്കുള്ള, ഒരു വിദ്യാലയത്തിലേയ്ക്കാണു നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നതു്. (ക്രൂലിവേലക്കാരുടെ കുട്ടികൾക്കായി നടത്തുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾ രാവിലെ 8 മുതൽ വൈകുന്നേരം 6 വരെ ഉണ്ടായിരിക്കണം)

കാലത്തു് കുട്ടികൾ വരുമ്പോൾ ഉള്ള ധ്രുതി ഒന്നു കാണേണ്ടതാണു്. ചിലരുടെ കൈയിൽ മുരിക്കില കാണാം—മറ്റുചിലരുടെ കൈയിൽ അരിപ്പൊതി—അപരരുടെ പക്കൽ നല്ലനല്ല പൂക്കൾ.മുരിക്കിലകൊണ്ടുവന്നവർ മുയലിനു് തീറ്റികൊടുക്കാൻ പോകുന്നു. അരികൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളവർ "ഒ" "ഒ" എന്നു് വിളിക്കുമ്പോൾ പ്രാക്കൾ അവരുടെ ചുറ്റും പറന്നു് ക്രൂടുന്നു.

പൂങ്കുലകളുമായി വന്ന നാലഞ്ചുപേർ കുളസലങ്കരിക്കുന്നു. ഈ തിടുക്കമെല്ലാം മണി 10 അടിക്കുന്നതോടുകൂടി നിലയ്ക്കുന്നു. മണിനാദം കേട്ടാൽ എല്ലാവരും "അസംബ്ളി" ക്കു് പാഞ്ഞെത്തുകയായി. (10-10.10വരെ അസംബ്ളി) അതുകഴിഞ്ഞു് 20 മിനിട്ടുനേരം ഇഷ്ടമുള്ള സരണം കളിക്കാൻ അവർ സ്വതന്ത്രരാണു്. ക്ലാസ്സിനു് പുറത്തു് ഊഞ്ഞാലിൽ ചിലർ ആടുകയും പാടുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ സൈക്കിൾ ഓടിയ്ക്കുന്നു; മറ്റു ചിലർ കാർഓടിക്കുകയാണു്. അടുക്കുതിരപ്പുറത്തിരുന്നു് പാട്ടുപാടി ആടുകയാണു് നാലാമതൊരുകൂട്ടർ ഈ വിവിധ കളിക്കോപ്പുകൾ സ്ഥൂലവും സൂക്ഷ്മവുമായ അവരുടെ മാംസപേശികളുടെ വളർച്ചയെ സഹായിക്കുന്നതു ക്രൂടാതെ അവരെ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കാത്തുനില്ക്കുന്നതിനും അവരോടൊന്നിച്ചു്, സഹകരിച്ചു്കളിക്കുന്നതിനും പഠിപ്പിക്കുന്നു.

'സ്ലൈഡ്' പോലെ അവയ്ക്കു് മതിവരാത്ത ഒരു കളിസാധനമില്ല. പ്രായംചെന്ന നമ്മൾക്കു് 'കൂച്ച' നില്ക്കുന്നതു് അരോചകമാണു്. അവർ ഒരു വിഷമവും ക്രൂടാതെ 'കൂച്ച' നിന്നു് ഓരോരുത്തരായി കയറി നിരങ്ങുന്നു.

അതാ ഒരു വലിയ ചിരി കേൾക്കുന്നതെവിടെയാണെന്നു് നോക്കുക. അവർ ഒത്തുചേർന്നു് കട്ടകൾകൊണ്ടു് ഒരു കൊട്ടാരം നിർമ്മിച്ചു. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ അതു് തട്ടിത്തകർത്തു. അതവക്കു് അളവറ്റ ആനന്ദം നൽകി. സൃഷ്ടിക്കും സംഹാരത്തിനുമുള്ള വാസന കുട്ടികളിൽ പ്രബലമാണു്. അതു് തട്ടിയുടച്ചുകഴിയുമ്പോഴാണു് അവക്കു് ക്രൂടുതൽ ആനന്ദം. സാധനസാമഗ്രികൾക്കു് കേടുക്രൂടാതെ കുട്ടിയുടെ ഈ ആഗ്രഹത്തെ ഈ ഉപകരണം സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

വെള്ളമണൽകൊണ്ടു് കുന്നുകളും മലകളും നദികളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ചയാണു് മറ്റൊരു ഭാഗത്തു നമ്മെ ആകർഷിക്കുന്നതു്. അതിനടുത്തായി ഒരാൾ വേലക്കാരിയായി ജോലിചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ അമ്മചമഞ്ഞു് കുഞ്ഞിനെ താലോലിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നമ്മെ അതിശയിപ്പിക്കത്തക്ക ശ്രദ്ധയോടും ഏകാഗ്രതയോടും ക്രൂടി കുട്ടികൾ പലകളികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. ചിലർ മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നതും നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന കാഴ്ചകളാണു്. ഈ കളികൾ അവരുടെ വിഭാവനാപരവും നിർമ്മാണപരവും ആയ വാസനകളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു.

അടുത്തമണി അഭിനയപ്പാട്ടുകൾക്കോ ചിലപ്പോൾഒരുഭാഷാ

പാഠനത്തിനോ കൂട്ടികളെ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കാകർഷിക്കുന്നു. കളിക്കോപ്പുകൾ എടുത്തതെല്ലാം അതാതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് വച്ചിട്ടു് അവർ ഓടിവരുന്നതുകണ്ടാൽ ഏതാം വിസ്മയിച്ചുപോകും. മനഃശാസ്ത്രജ്ഞനു് ഭാഷപഠിക്കാൻ വലിയ ഉത്സാഹമാണു്. പാഠങ്ങൾ എത്രപാടിയാലും അവർക്കു് മടിയാവാറില്ല. (10.30–11)

അടുത്ത 10 മിനിട്ടുസമയം (11–11.10)അവർക്കു് പാലുകുടിക്കുന്നതിനും മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കുമുള്ളതാണു്. ഓരോന്നിനും കൃത്യസമയങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ കുട്ടികൾ ക്ലാസ്സിൽനിന്നും വെള്ളംകുടിക്കുന്നതിനും മറ്റും പോവുക അപൂർവ്വമാണു്. ഇങ്ങിനെ സമയനിഷ്ഠ പാലിച്ചും കടമകൾ അറിഞ്ഞും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രേയസ്സുരങ്ങളും നിയതങ്ങളായ ശീലങ്ങൾ അവരിൽ വളർന്നുവരുന്നു.

(11. 0–11.35)അടുത്ത 25 മിനിട്ടു് വീണ്ടും കളിക്കുള്ളസമയമാണു്. കുട്ടികൾക്കു് ശ്രദ്ധ, ഏകാഗ്രത ഇവയില്ലെന്നു് നാം എപ്പോഴും പരാതിപ്പെടാറുണ്ടു് എന്നാൽ കളിക്കാൻവിടുന്നസമയം അവരെന്തുചെയ്യുന്നു എന്നു് നമുക്കു നോക്കാം. ചിലർ മുറ്റത്തു് കോത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുറുപാട്ടകളിൽ നടക്കുന്നതൊന്നുമറിയാതെ മുത്തശ്ശിക്കുന്നകുട്ടിയുടെ ശ്രദ്ധനോക്കുക. മറ്റുചിലകുട്ടികൾ പടങ്ങൾ വരയ്ക്കുന്നു. വേറെചിലർ പടമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ നോക്കുന്നു. എന്നുവേണ്ട, ഓരോരുത്തരും അവരവക്കിഷ്ടമുള്ള കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ എടുത്തു് അവയിൽ വ്യാപൃതരാകുന്നു.അതിലേയ്ക്കു് ബാഹ്യമായ യാതൊരു പ്രേരണയും ആവശ്യമില്ല. ഇങ്ങനെ അവരുടെ മനസ്സറിയാൻ സാധനസാമഗ്രികളുടെ ഉപയോഗത്തെ സ്വയം ആരാഞ്ഞും അറിഞ്ഞും സ്വാശ്രയത്വം വളർത്തുകയും അവയുടെ കൈകാര്യം ശീലിച്ചു് പ്രവർത്തനസാമർത്ഥ്യം നേടുകയുംചെയ്യുന്നു.

(11.32– 2.5)അടുത്തമണി ഒരു കഥകേൾക്കാനായി അവരെ ക്ലാസ്സുകളിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും ഓരോന്നും അതാതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് തിരിച്ചുവയ്ക്കണമെന്നു് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങൾ സാധനങ്ങൾ എല്ലാം അടുക്കിവെച്ചിട്ടു് കഥകേൾക്കുന്നതിനായി വരുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞാൽ 12.5–മുതൽ 12.30വരെ വീണ്ടും കളിക്കാൻ അയക്കുന്നു.

12.30–മുതൽ 2വരെ ഊണിനുള്ള സമയമാണു്. എപ്പോഴും സഹായിക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപിക വൃത്തിയായി ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിനു് അവരെ ശീലിപ്പിക്കുന്നു. ചവച്ചു് ആഹാരംകഴിക്കണമെന്നും, ആഹാരം കഴിച്ചതിനുശേഷമേ വെള്ളം കുടിക്കാവൂ എന്നുമൊക്കെയുള്ള ആരോഗ്യപരമായ കാര്യങ്ങൾ രസാവഹമായ രൂപത്തിൽ അവരെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

സ്ലൈഡിംഗിനായി തവണപാഞ്ഞു കൂടി നിൽക്കുന്നു.

കളിയും ആഹാരവും പോലെ ഉറക്കവും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് അത്യാവശ്യമാണു്. 2മുതൽ 3വരെ സുഖമായി അവർ ഉറങ്ങുന്നു. സൂക്ഷ്മം 1 മണിക്കുർ കഴിയുമ്പോൾ ഓരോരുത്തരായി ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കുന്നതു് കാണേണ്ടകാഴ്ചയാണു്.

മുഖവും കൈയും കാലും കഴുകി അവർപിന്നെയും ജോലിയിലേർപ്പെടുന്നു. കളിമണ്ണുകൊണ്ടു് മാതൃകകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും കത്രികകൊണ്ടു് കടലാസ്സു് വെട്ടുന്നതിനും മറ്റും കുട്ടികൾക്കു് വളരെ ഇഷ്ടമാണു്.

അതിനുശേഷം ദിവസേന സൌകര്യം പോലെ ഒരു സായാഹ്നസവാരിക്കു് അദ്ധ്യാപിക മാരുംശിശുക്കളുംകൂടിപോകുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവർ ഒത്തു ചേർന്നു് കളിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം 4മണിയോടെ ശിശുക്കൾ അവരുടെ വീടുകളിലേയ്ക്കു പോകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ വ്യവസ്ഥാപിതവും സ്വതന്ത്രവുമായ അനുകൂലപരിതസ്ഥിതികളിൽ നൈസർഗ്ഗികമായവാസനാവിശേഷങ്ങളെ, വിനോദങ്ങളിൽകൂടി വളർത്തുന്നതിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ, സ്വാശ്രയബോധം താനെ വളരുന്നതിനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ, സമവയസ്സുരായ കുഞ്ഞുങ്ങളോടു് ഇടപെടുന്ന സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായ പരസ്പരധാരണ, സ്നേഹം, ദാക്ഷിണ്യം ഈ ഗുണങ്ങൾ സ്വയം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ, ജീവജാലങ്ങളോടു് സ്നേഹവും വാത്സല്യവും ഉണ്ടാകാനുതകുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികൾ, ശാരീരികമായ തളർച്ചയെ അനായാസേനസാധിപ്പിക്കുന്ന ആനന്ദപ്രദമായ അന്തരീക്ഷം, ഇവചേർന്നു് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ നാനാമുഖമായ വളർച്ചക്കു് ഒരു കേദാരമായിഭവിക്കുന്ന ലളിതമായ ഒരു ഗ്രാമീണ ശിശുവിദ്യാലയം.

ഇങ്ങിനെയുള്ള വിദ്യാലയത്തിലെ അദ്ധ്യാപിക കുട്ടികളോടു് പെരുമാറുന്നതു് നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. അദ്ധ്യാപിക എപ്പോഴും ഒഴിഞ്ഞുമാറിനില്ക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ അവശ്യമറിഞ്ഞു് അവരെ സഹായിക്കുന്നു. അനാവശ്യമായി ഒരിക്കലും ഇടപെടുകയില്ല. അവർ സദാ പ്രസന്നവദനരായി കാണപ്പെടുന്നു. ദൈവികമായ ഒരു ജോലിയാണു് തങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതെന്ന ബോധത്തോടെ അവർ ജോലിചെയ്യുന്നു.

ഒരു ശില്പിയുടെ പ്രതിമ നാളുകൾ കഴിയുമ്പോൾ മഴയും വെയിലുമേറ്റു് കേടുവന്നുപോകാം. കൊത്തുപണിക്കാരന്റെ മണിമാളിക കാലക്രമേണ ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞു പോകാം. എന്നാൽ ഒരു അദ്ധ്യാപിക കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന ആ അത്യുന്നതമായ മനോഹരസൌധം കാലങ്ങൾഏതു കഴിഞ്ഞാലും നശിക്കയില്ല. അതു് അനശ്വരമാണു് എന്തെന്നാൽ അതു് ശിശുവിന്റെ അനന്തവും അനശ്വരവുമായ ആത്മക്ഷേത്രമാണു്.

ജെ. മീനാട്ടൂർ എം. എ.

ഗീതാസത്രൂപം

കേട്ടു ഞാനാനന്ദ സംദായക–
സംഗീതമൊന്നു പുറത്തുനിന്നും.
അജ്ഞാനപൂരുഷന്റെ ചിത്ത–
സൂനത്തിനുള്ളിൽ തുളുമ്പിനില്പൂ
പുസ്തകവായന നിന്നുപോയി,
പുസ്തകം താനേയടഞ്ഞു പോയി.
കണ്ടുഞാൻ ജാലകവാതിലൂടേ
മുന്നിലെ കിന്നര സുന്ദരിയെ.
അത്തിവൃ നാരിതൻ പൊന്മയപ്പൂ–
ങ്കന്തളം തെന്നലിൽ പാറിക്കൊൾകേ
അന്തരീക്ഷത്തിങ്കലോളം തല്ലും
ബന്ധുരമാകുമൊരാന്ദോളനം
എന്നനപൂവിറുത്തുണ്ണിയോട–
ർഗ്ഗായികാ പാദത്തിൽ ചേർത്തുവേഗം.
ഗീതാസത്രൂപമേ, നിന്മിക്കൊല്പേ
ഭക്തഹൃദന്തമീ നിർമ്മാല്യത്തെ.

KHADI

സർട്ടിഫൈഡ് ഖദർ, ഷാൽ, ഷർട്ടിംഗ്, ജമ്പർ, ചീട്ടി, നിൽക്കുതരങ്ങൾ മുതലായവയും, ഹാൻഡലൂം ജവുളിത്തരങ്ങൾ, മധുരനേന്ത്രങ്കൾ, കസവുവേഷ്ടികൾ മുതലായവകളും എല്ലാവിധ സ്റ്റേഷനറികളും മൊത്തമായും ചില്ലറയായും മുതലായവിലയ്ക്കു് വിറ്റുവരുന്നു.

നൈറ്റ് റേന്ത (ലേസ്) ഇവകളും എല്ലാവിധ എമ്പ്രോയിഡറിയും ചെയ്തുവില്പന നടത്തുന്നു. തയ്യൽഉപകരണങ്ങളും വില്പനയുണ്ടു്.

THE
Modern Ladies' Stores
CHANGANACHERRY

കെ. ജെ. അഗസ്റ്റിൻ എം. ഏ., എൽ. റ്റി.

വാർദ്ധക്യബാധ.

"യൗവനം മഹാവനം" എന്നു ചില തത്വചിന്തകന്മാർ ഘോഷിക്കാറുണ്ട്. കാമക്രോധമദമാത്സര്യാദിതീക്ഷ്ണവികാരങ്ങളുടെ കേളീരംഗമായ നവയൌവനത്തിലാണല്ലോ സാന്മാർഗ്ഗികമായ 'കാട്ടുകയറ്റ'ത്തിനു പലരും നിർഭാഗ്യവശാൽ വിധേയരാകുന്നതു്. പക്ഷേ, 'അപകടം നിറഞ്ഞ ദശ'യെന്നു ആരെല്ലാം പറഞ്ഞു ഭയപ്പെടുത്തിയിട്ടും; യൌവനത്തെ ലോകം ആദരിക്കുകയും അഭിലഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വാർത്ഥീയാനന്ദവല്ലകികളിൽ പോലും, യുവത്വത്തിനു് പ്രമുഖസ്ഥാനം നല്കപ്പെടുന്നു. കലാകാരന്മാരും കവികളും മാലാഖാമാരെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതു് യൌവനയുക്തരായിട്ടാണു്; നിത്യശുദ്ധരായ ദേവന്മാരുടെ ഗണങ്ങളിലൊന്നായി സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്നു. വാർദ്ധക്യത്തെ എല്ലാവരും ആശങ്കകളോടെ വീക്ഷിക്കുന്നു. മുടി നരച്ചു തുടങ്ങുമ്പോഴും, പല്ലിളകിത്തുടങ്ങുമ്പോഴും, കണ്ണിനു 'വെള്ളെഴുത്തു' ബാധിക്കുമ്പോഴും, എത്രപേരാണു് വാർദ്ധക്യത്തെ ശപിച്ചുകൊണ്ടു ദീർഘനിശ്വാസം ചെയ്യുന്നതു്? "ജരാനരവരും കാലം വരാനാരികളരുതേ" എന്നൊക്കെ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടു്, എത്രപുരുഷന്മാരാണു് വിവാഹം കഴിക്കാൻ തിടുക്കപ്പെടുന്നതു്? അകാല വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ആക്രമണം തടയുന്നതിനും, നശിച്ചുപോയ യൌവനത്തെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുമായുള്ള നിരന്തരപരിശ്രമം എത്ര പേരെയാണു് ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നതു്? അതിനു വേണ്ടി എത്രഗവേഷണവും, പണവും, സമയവുമാണു് വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നതു്? കൊഴിഞ്ഞുപോയ വല്ലിനുപകരം കുത്തിവച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്നതിനും, കഷണ്ടിയും നരയും നീക്കി മുടി കറുപ്പിച്ചു മിനുക്കി വളർത്തുന്നതിനും, ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ തൊലി മിനുക്കി മെഴുപ്പിക്കുന്നതിനും; ധാതുക്ഷയം നീക്കി ഓജസ്സും തേജസ്സും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി എത്ര എത്ര പട്ടികിഴവന്മാരാണു് ഡോക്ടറന്മാരെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതു്? വൃദ്ധനെന്ന മറ്റുള്ളവർ പരിഹസിക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടി യുവതികളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ സാഹസപ്പെടുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. കപ്രകം സേവിച്ചും, കുരങ്ങിന്റെ നാളം കുത്തിവച്ചും യുവത്വം വീണ്ടെടുക്കാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്നവരുടെ എണ്ണവും കുറച്ചല്ല.

വാർദ്ധക്യത്തെ ക്രൂരമായി ഭയപ്പെടുന്നതു സ്ത്രീകളാണു്. ഒരു സ്ത്രീയോടു വയസ്സു ചോദിച്ചാൽ ഉള്ളതിൽ കുറച്ചല്ലാതെ ഒരിക്കലും പറയാറില്ലെന്നു, ഒരു നേരമ്പോക്കുപലരും കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ; മിക്ക സ്ത്രീകളും വയസ്സു

പറയാൻ മടിക്കുന്നു. പട്ടിലും കസവിലും സ്വർണ്ണത്തിലും പൊതിഞ്ഞു സുഗന്ധതൈല പരിമളം പരത്തിക്കൊണ്ടു മണവാട്ടിവേഷത്തിൽ നടക്കുന്ന മുത്തശ്ശിമാർ നമ്മുടെ ചില പട്ടണങ്ങളിൽ പോലുമുള്ള സ്ഥിതിക്കു് പാശ്ചാത്യവനിതകളുടെ കായ്യം പറയാനുണ്ടോ? ഒരു അമേരിക്കൻ ലേഖകൻ പറയുന്നു. "We all know women of mature years who try to look and act like teen-agers. They are powdered like marshmallows, painted like fire-engines. and lacquered like Chinese idols. Their hair has a metallic glint no one could mistake for Nature's. They wear dresses above Their knees, and build up their flattening bosoms with falsies. At parties they herd a couple of the youngest guests (male preferred) into a corner, and Kittenishly announce that the rest of the Company is "much to old" for them Their transparent efforts to disguise their years would seem funnier if they weren't so pathetic." എന്നാൽ, സ്ത്രീകളെ ഇക്കാര്യത്തിൽ അധികം കുറ്റപ്പെടുത്താൻ പാടില്ല. പാവങ്ങൾ! അവരുടെ ആരോഗ്യവും യൌവനവും സൌന്ദര്യവുമൊക്കെ, താരതമ്യേന, എത്ര ക്ഷണത്തിലാണു നശിക്കുന്നതു്? യുവത്വത്തിന്റെ ബാഹ്യാഡംബരങ്ങളെ അനുകരിച്ചെങ്കിലും അവർ കുറച്ചു നാൾ സമാശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

പുരുഷന്മാർ പൊതുവെ സ്ത്രീകളധികമായി പ്രായാധിക്യത്തെ വെറുക്കുന്നു സ്ത്രീകൾക്കു വേറെയും ചില ന്യായങ്ങളുണ്ടു്. കലാകാരൻ സൌന്ദര്യത്തെ ആരാധിക്കുന്നപോലെയാണു സ്ത്രീകൾ നവയൌവനത്തെ ആരാധിക്കുന്നതു്. കലാപരമായി പുരുഷന്മാരെക്കാൾ സമുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം സ്ത്രീകൾക്കു ജീവജാല നിരയിലുണ്ടെന്നാണു ചിലർ വാദിക്കുന്നതു്. പുരുഷൻ—സ്ത്രീ—മാലാഖാ—ഇതാണത്രെ ഈശ്വരസൃഷ്ടികളുടെ കലാപരമായ പുരോഗമനഗതി. കാലാന്തരത്തിൽ മാലാഖാമാരേപ്പോലെ സ്ത്രീകൾക്കും ചിറകുകളുണ്ടാകുമത്രെ! അതിന്റെ ഒരു സൂചനയായിട്ടാണത്രെ ഇന്നത്തെ യുവതികളുടെയും ബാലികമാരുടെയും, ജമ്പറിന്റെയും ബ്ലൌസിന്റെയും ജാക്കറ്റിന്റെയുമൊക്കെ ഭാഗത്തിൽ ചെറിയ ചിറകുകൾ മുളയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. വാർദ്ധക്യജന്യമായ ബലഹീനതകളെ നശിപ്പിച്ചു ലോകത്തിൽനവയൌവനത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനുള്ള ചില വമ്പിച്ച പ്രയത്നങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്തകൾ അടുത്തകാലത്തായി പത്രങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഈ പരീക്ഷണങ്ങൾ മുടങ്ങാതെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പറയത്തക്ക വിജയം ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സ്വർണ്ണവും, മുത്തും, 'യൂണികോൺ' എന്ന മൃഗത്തിന്റെ കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള ചൂർണ്ണവും മറ്റും ഭസ്മവും നിത്യയൌവനത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്നു മദ്ധ്യയുഗങ്ങളിലെ ഐരോപ്യഭിഷഗ്വരന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു; അവരിൽ ചിലർ, മനുഷ്യരേടി ഭ്രൂണത്തെ അങ്ങനെയെങ്കിലും പേയതയ കഥകളുണ്ടു്; ചിലർ. ഡോക്ടർ വാസ്സിനപ്പോലെ; തൽക്കാലസമാധാനത്തിനായി 'ചത്തെന്നെ' കുടിസേവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആധുനിക ഡോക്ടറന്മാർ 'വി—റാബ്' മുതലായ സിദ്ധൌഷധങ്ങൾ നമ്മുടെയിടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. അമേരിക്കയിൽ ഏറ്റവും പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന 'വാർദ്ധക്യസംഹാരി'"ടെസ്റ്റോസ്റ്റെറോൺ" എന്നാണത്രെ, പക്ഷേ, യുവത്വത്തിന്റെ പ്രസന്നതയും ഉന്മേഷവും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനു ഇതു സഹായിക്കുന്നില്ലെന്നാണു് വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം. അലക്സാണ്ടർ ബൊഗോമൊളറ്റ്സ് എന്നറഷ്യൻ ഡാക്ടർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള ഏ.സി.ഏ.സ്. (Anti reticular Cyto toxic Serum) എന്നമരുന്നുകുത്തിവച്ചാൽ 100വയസ്സുവരെ എല്ലുറപ്പോടെ ജീവിക്കാമത്രേ! പക്ഷേ, അടുത്തകാലം ഇതുമായിടെ പരിചയപ്പെടാൻ അടുത്തതിനു 65വയസ്സിനുമുമ്പേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

വാർദ്ധക്യബാധ തടയുന്നതിനു നൂറുശതമാനം ഫലപ്രദമായ ഒരൌഷധമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, യൌവനത്തിലെമരണം! നിർഭാഗ്യവശാൽ —അതോ ഭാഗ്യവശാലോ?—മനുഷ്യരുടെ ആയുസ്സുകാലത്തിന്റെ ശരാശരി ദൈർഘ്യം കൂടിക്കൂടിയാണുകാണുന്നതു്. ജൂലിയസ് സീസറിന്റെ കാലത്തെ ശരാശരി ജീവിതദൈർഘ്യം 25വയസ്സായിരുന്നു; ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പു് അമേരിക്കയിലും ഇതു 40 വയസ്സായി; ഇപ്പോൾ 65 വയസ്സാണു്. ചികിത്സ, ആരോഗ്യരക്ഷ, ശുചീകരണം, ഭക്ഷണക്രമം മുതലായവയുടെ പുരോഗമനത്തോടുകൂടി മനുഷ്യന്റെ ദീർഘിക്കുവാനിടയുണ്ടെന്നതിൽ നിന്നു നാം അനുമാനിക്കേണ്ടതു്?. ഈയിടെ ചില പ്രസിദ്ധ ഡോക്ടറന്മാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തപ്രകാരം, മനുഷ്യൻ 150വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒരു 'ഉഗ'മാണു്. വളർച്ചക്രമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണത്രെ ഒരു ഉഗത്തിന്റെ ആയുസ്സുകാലം. രണ്ടുകൊല്ലം വളരുന്നുള്ള നായ് 12 കൊല്ലം ജീവിക്കുന്നു; 5കൊല്ലം വളരുന്ന കുതിര 30കൊല്ലം ജീവിക്കുന്നു. അതിനാൽ 25കൊല്ലം കൊണ്ടുമാത്രം വളർച്ച പൂർത്തിയാകുന്ന മനുഷ്യൻ 150 കൊല്ലം ജീവിക്കേണ്ടതാണെന്നാണുപോലും അവരുടെ ന്യായവാദം

നൂറൻപതും അതിലധി

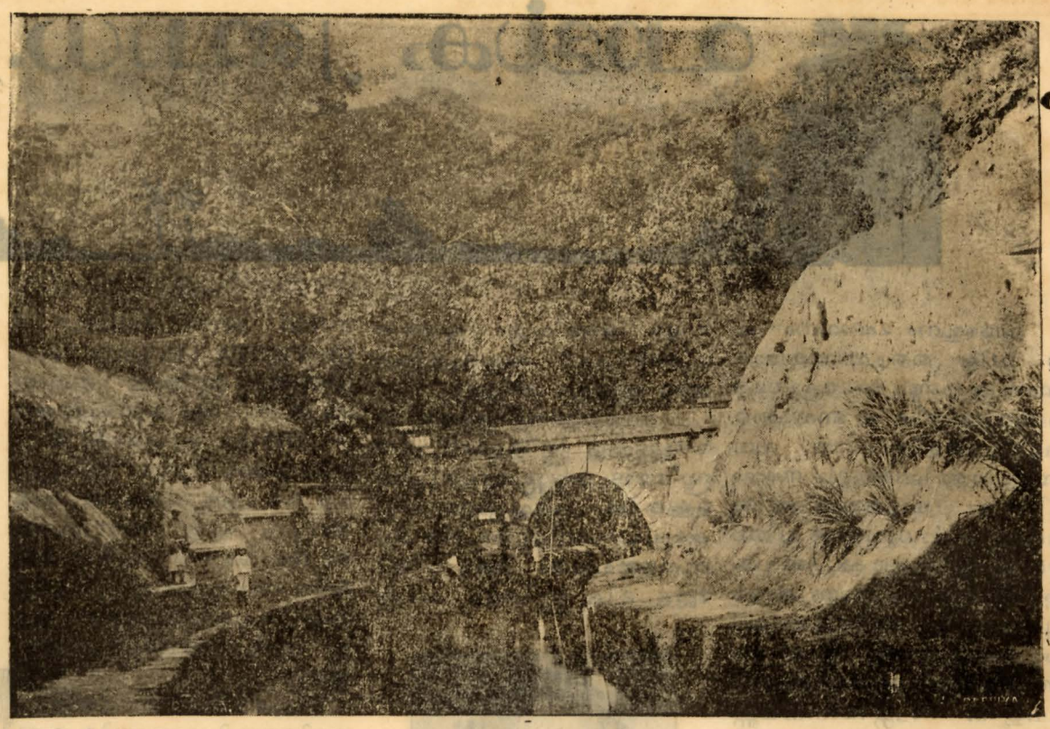

വക്കല തുരങ്കം.

കവും കൊല്ലങ്ങൾ മനുഷ്യർ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടില്ലേ? ആദാം മുതലായ പൂർവപിതാക്കന്മാരുടെ ദീർഘായുസിനെപ്പറ്റി നാം ബൈബിളിൽ വായിക്കുന്നില്ലേ? ആധുനികകാലങ്ങളിലെ പ്രായദൈർഘ്യത്തെ ഉദാഹരിക്കുന്ന പല തെളിവുകളും പാശ്ചാത്യ നിരീക്ഷകന്മാർ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജോസഫ് ഹാരിംഗ്ടൺ എന്ന നോർവേകാരൻ 160-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു 103 മുതൽ 9 വയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള അനവധി മക്കളുണ്ടായിരുന്നത്രേ! ഇംഗ്ലണ്ടിലെ യോക്ഷയർകാരനായ ജോഷ്വ ജെങ്കിൻസ് മരിച്ചതു 169-ാമത്തെ വയസ്സിലും, അസ്സീയാക്കാരനായ പീറർ സാർട്ടൻ ദിവംഗതനായതു 185-ാമത്തെ വയസ്സിലുമായിരുന്നു. 195 വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കർഷകനെയും, 155 വയസ്സു പ്രായമുള്ള അയാളുടെ മകനെയും ഹംഗറിയിൽ വച്ചു ഒരു സംഘം പര്യവേക്ഷകന്മാർ 1905-ൽ സന്ദർശിച്ചത്രെ! അമേരിക്കയിൽ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന 131 വയസ്സു പ്രായമുള്ള എഡ്വർഡ് ജെയിംസ് മണ്ടേറോ പറയുന്നതു്, അദ്ദേഹം അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന ജെയിംസ് മൺറോയുടെ പുത്രനാണെന്നാണുപോലും! ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒൻപതു രാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലത്തെ അതിജീവിച്ച തോമസ് പാർ എന്നദ്ദേഹം 152-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചതു്, ഒരു രാജകീയ വിരുന്നിൽവച്ചു ക്രമത്തിലധികം ഭക്ഷിച്ചതു കൊണ്ടായിരുന്നു പോൽ!

വാർദ്ധക്യത്തെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണം നടത്തിയിട്ടുള്ള സുപ്രസിദ്ധ മനശ്ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതൻ, ഡാക്ടർ ജോർജ്ജ് ലോട്ടൺ (Lawton) വിജ്ഞാനപ്രദമായ പല വിവരങ്ങളും ഉടങ്ങിയ ഒരു രസികൻ ഗ്രന്ഥം ഈയിടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്, ഒരു മനുഷ്യന്റെ യുവത്വവും വാർദ്ധക്യവും അയാളുടെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ലെന്നാണു്. ശരീര വളർച്ചയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളവയസ്സും, മണിക്കണക്കിനുള്ളവയസ്സും തമ്മിൽ പൊരുത്തമില്ല. ശരീരത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ 90 ശതമാനവും അമ്മയുടെ വയറ്റിൽവച്ചും, 9 ശതമാനം 25 വയസ്സിനു മുൻപും, ഒരു ശതമാനം മാത്രം അതിനു ശേഷവുമാണു് ഉണ്ടാകുന്നതു്. കാലം ചെല്ലുന്തോറും ശാരീരികമായ 'വാർദ്ധക്യം' കുറയുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശാരീരിക 'വാർദ്ധക്യം' ഉല്പാദനത്തോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്നു. ഗർഭാശയത്തിൽവച്ചുതന്നെ ശ്വസിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക സുഷിരം അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു; നീരോട്ടത്തിനുള്ള ചില നാളങ്ങൾ പതിനഞ്ചു വയസ്സിനു മുമ്പ് നിരുപയുക്തമാകുന്നു, പത്തുവയസ്സിൽ കണ്ണുകൾക്കും, 20 വയസ്സോടുകൂടി ചെവികൾക്കും, മുപ്പതോടുകൂടി, മാംസപേശികൾ, ഉല്പാദനശക്തി, ഇവയ്ക്കും പൂർണ്ണത ലഭിക്കുന്നു. നേരെ മറിച്ച് തലച്ചോറിന്റെ വികാസം 60 വയസ്സുവരെ തുടരും; 80 വയസ്സുവരെ തലച്ചോറിനെ യഥാർത്ഥവാർദ്ധക്യം ബാധിക്കുകയില്ല. പ്രായം കൂടുന്തോറും ചിലരുടെ ഓർമ്മശക്തി കുറഞ്ഞേക്കാമെങ്കിലും, ലോകപരിചയത്തിന്റെയും പരിപക്വ ചിന്തയുടേയും സഹായത്തോടുകൂടി വിവിധ ജീവിതരംഗങ്ങളിൽ സമരം ചെയ്ത്, യുവാക്കന്മാരോടു മത്സരിച്ചുപോലും വിജയം കൈവരിച്ച വയോവൃദ്ധന്മാരുടെ പേരുകൾ നമുക്കു സുപരിചിതമാണല്ലോ.

വേറൊരു മനശ്ശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻ ശേഖരിച്ച കണക്കുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹം സ്ഥാപിക്കുന്നതു്, മനുഷ്യരുടെ "നേട്ടങ്ങൾ", അവരുടെ പ്രവർത്തന രംഗത്തിനനുസൃതമായ പ്രായങ്ങളിലായിരിക്കും ഏറ്റവും 'സമൃദ്ധ'മാകുന്നതെന്നാണു്. ഒരു രസതന്ത്രശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ഏറ്റവും വിലയേറിയ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം 41 വയസ്സിലും കവിയും നാടകകൃത്തും ഉത്തമകാവ്യമെഴുതുന്നതു് 44 വയസ്സിലും, നോവലെഴുത്തുകാരന്റെ അദ്വിതീയ ഗ്രന്ഥം 46 വയസ്സിലുമായിരിക്കുമത്രെ! അതുപോലെതന്നെ, പട്ടാളനായകന്മാർ 47 വയസ്സിലും, നടന്മാരും ഗായകന്മാരും 48 വയസ്സിലും; ചിത്രകാരന്മാർ 50 വയസ്സിലും ഡാക്ടറന്മാരും രാജ്യഭരണനിപുണരും 52 വയസ്സിലും, തത്വചിന്തകർ 54 വയസ്സിലും, ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ 56 ലും, ചരിത്രകാരന്മാർ 57 ലും, വക്കീലന്മാരും പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും 58-ാമത്തെ വയസ്സിലുമാണു് ഏറ്റവും വിഖ്യാതിനേടുന്നതു്!

ഈവക ഗവേഷണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പണ്ഡിതന്മാർ സ്ഥാപിക്കുന്നതു് വാർദ്ധക്യത്തെ മുന്നുകൊണ്ടുള്ള ചികിത്സയാൽ ജയിക്കാവുന്നതല്ലെന്നാണു്. വാർദ്ധക്യം ശാരീരികമല്ല, മാനസികമാണു്. അതിന്റെ ബാധയിൽനിന്നു സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനുള്ള ചികിത്സയും മാനസികമായിരിക്കണം. മരിക്കുവാൻ 35 വയസ്സോടുകൂടി മനുഷ്യരെല്ലാവരും തന്നെ രണ്ടു കക്ഷികളിലായി തിരിയുന്നു. ഒരുകൂട്ടർ കൂടുംബകാര്യങ്ങളിലും നാടകരംഗങ്ങളിലും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി, പത്രപാരായണം, കായികവിനോദം, മുതലായവയിൽ കൂടുതൽ രസിക്കുന്നു. ഭൂതവും വർത്തമാനവുമല്ല, ഭാവിയാണു് അവരുടെ മാനസികപ്രവർത്തനരംഗം. ഓരോദിവസവും എന്തെങ്കിലും പുതിയതായി കണ്ടുപഠിക്കുന്നതിലും, എന്തെങ്കിലുമൊരു പുതിയകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലും അവർക്കു അത്യുത്സാഹമാണു്. അവർ യാതൊരു ചികിത്സയും കൂടാതെ, വാർദ്ധക്യത്തിലും യുവത്വത്തിന്റെ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു.

മറ്റേകൂട്ടരുടെ ദിനചര്യ, ഉദ്ദേശരഹിതമാണു്. സമയത്തുണ്ണു്, കുത്യമായി ആഫീസിൽ പോയി ഭംഗിയായി ജോലി ചെയ്തു്, വടങ്ങി വന്നുണകഴിച്ചു് പത്രങ്ങളിലോ മാസികകളിലൊ നിന്നു ഫലിത ഭാഗം വായിച്ചു്, റേഡിയോ ശ്രവിച്ചു്, രണ്ടു മൂന്നു ഗ്ലാസ് കടിപക കഴിച്ചു്, സുഖനിദ്രപ്രാപിക്കുന്നു; സ്ത്രീകളാണെങ്കിൽ ഗൃഹഭരണം പൊടിപൊടിച്ചു നടത്തി, കുട്ടികളെ വേണ്ടപോലെ നിയന്ത്രിച്ചു് വല്ലപ്പോഴൊരു പ്രണയകഥവായിച്ചു്, ലേഡീസ് ക്ലബിൽ വല്ലപ്പോഴൊരുപോയി, ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ സിനിമായുംകണ്ടു്, ജീവിതം നയിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടർഉടനെ അവരുടെ ജീവിതരീതി പരിഷ്കരിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അൻപതിനുമുമ്പു് പടുകിഴവന്മാരും കിഴവികളുമാകുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

പ്രായം കഴിഞ്ഞുപോയല്ലോ എന്ന കരുതി, പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കെടുത്തു ചാടുന്നതു മൌഢ്യമാണു്. 70-ാമത്തെ വയസ്സിൽ നവവധുക്കൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പാചക ക്ലാസു വിജയകരമായി നടത്താൻ തുടങ്ങിയ വൃദ്ധ; 71 വയസ്സിൽ വന്ന കഷ്ടകാലത്തെ പ്രതിരോധിക്കാനായി ഒരു പുതിയ ബിസിനസ് തുടങ്ങി കോടീശ്വരനായ ഒരു വൃദ്ധൻ; 70-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചു പ്രശസ്തമായ് വിജയം വരിച്ചു ചൊടിയോടെ പ്രാക്ടീസു ചെയ്യുന്ന ഡോക്ടർ, 91-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കോളേജിലെ റിഫ്രഷർ കോഴ്സിൽ ചേർന്നു കാലിഫോർണിയാക്കാരി; 60-ാമത്തെ വയസ്സിൽ വിനോദത്തിനുവേണ്ടി സംസ്കൃതം പഠിക്കാൻ തുടങ്ങിയ പണ്ഡിത; 75 വയസ്സിൽ 'പഠിക്കാൻ' പഠിച്ചു് ഏതാമസിയാതെ അമേരിക്കൻ ഭ്രഷണ്ഡത്തെ തരണം ചെയ്ത വൈമാനികൻ. 77 വയസ്സിൽ ചിത്രമെഴുതാൻ തുടങ്ങി [illegible]

ഷെവലിയർ സി. ജെ. വക്കീ കെ. എസ്സ്. ജി, എം. എ.

കത്തോലിക്കാ പത്രധർമ്മം.

അനുപമകൊല്ലത്തെ സ്തുത്യർഹമായ പത്രസേവനം കഴിച്ച് വജ്രജൂബിലി ആഘോഷ സൂചകമായി പരസ്യപ്പെടുത്തുന്ന വിശേഷാൽപ്രതിയിലേയ്ക്ക് ദീപികയ്ക്ക് ഒരു അനുമോദന സന്ദേശം അയക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് വലുതായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ സന്ദേശത്തിൽ കത്തോലിക്കാപത്രങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരേണ്ടതായ "കത്തോലിക്കാപത്രധർമ്മ"ത്തെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്ക് എഴുതുന്നതുത്തമമാണെന്നു കരുതി. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങളെ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

മറ്റുള്ള പത്രങ്ങളേടുപോലെ, വർത്തമാന വിതരണവും കായ്ങ്ങളുടെ വിമർശനവും തന്നെയാണ് കത്തോലിക്കാ പത്രങ്ങളുടെയും മുഖ്യതല. എന്നാൽ മറ്റു പത്രങ്ങൾക്കുള്ള ധർമ്മത്തിൽ അല്പം വ്യത്യസ്തമായൊരു ധർമ്മമാണ് കത്തോലിക്കാ പത്രങ്ങൾ അവരവരുടെ മുമ്പിൽ സദാ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടത്. ആ ധർമ്മം കത്തോലിക്കാദർശങ്ങളിന്മേൽ കെട്ടിപടുത്തുയർത്തുകയും, കത്തോലിക്കാ തത്വങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ച് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുമായിരിക്കണം. കത്തോലിക്കർ നടത്തുന്ന പത്രങ്ങൾ— വൈദികരായാലുംശരി അൽമേനികളായാലുംശരി—കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു ശാഖാപ്രസ്ഥാനമാണ്. തന്മൂലം കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ കത്തോലിക്കാ പത്രങ്ങളിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു കാണേണ്ടതാണെന്നുള്ള സംഗതി

പ്രത്യേകം നാം സദാ സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

സമാധാനപരവും സൌഭാഗ്യപരവും ആയ വർത്തമാനവിതരണവും കായ്വിമർശനവുമാണ് കത്തോലിക്കാപത്രങ്ങളിൽ നിന്നും, കത്തോലിക്കരും അകത്തോലിക്കരും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. അഭിപ്രായവൃത്യാസങ്ങളും പ്രവർത്തനപദ്ധതിവൈരുദ്ധ്യങ്ങളും മൂലം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തികളും സമുദായങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അകൽച്ചയെ ലഘൂകരിക്കയും, അവയെ കഴിവുള്ളടത്തോളം അടുപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു് കത്തോലിക്കാപത്രങ്ങൾക്ക് ഒരു മുമ്പതലയുണ്ട്. മറ്റു പത്രങ്ങൾ വ്യക്തിദ്വേഷവും സമുദായ വൈരാഗ്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനെതിരായി സമാധാനവും ഐകൃവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ് കത്തോലിക്കാപത്രങ്ങളുടെ ഒരു പ്രധാന ധർമ്മം. രണ്ടാമതായി, കത്തോലിക്കാ തത്വങ്ങളെ ലോകർക്കു വെളിപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു മുമ്പതല കൂടി കത്തോലിക്കാ പത്രങ്ങൾക്കുണ്ട്. കത്തോലിക്കാ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതും മനുഷ്യബോധത്താൽ ന്യായീകരിക്കാവുന്നതും ആയ തത്വങ്ങൾ രാഷ്ട്രത്തേയും, സമുദായ നീതിയേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള തത്വങ്ങൾ— കത്തോലിക്കാപത്രങ്ങൾ മുഖേന എളുപ്പത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ന്യായമായ സിവിൽ സമുദായത്തിന്റെ ശരിയായ ലക്ഷ്യം എന്താണെന്നും, കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് രാഷ്ട്രത്തോടുള്ള ബന്ധമെന്താണെന്നും, രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനം നീതികൃവേണ്ടിയായിരിക്കണമെന്നും, രാഷ്ട്രീയകായ്ങ്ങളിൽ ക്രിസ്തീയ പ്രമാണങ്ങളുടെ സ്വീകാരത്തിന്റെ ആവശ്യമെന്തെന്നും, നിയമാനുസൃതമായ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളോടു കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കുള്ള ബന്ധം എന്താണെന്നും—ഇങ്ങിനെ പല തത്വങ്ങളേയും സംഗതികളേയും കത്തോലിക്കരേയും അകത്തോലിക്കരെയും അറിയിക്കേണ്ട ഒരു ധർമ്മവുംകൂടി കത്തോലിക്കാപത്രങ്ങൾക്കുണ്ട്.

മേൽപറയപ്പെട്ട രണ്ടു ധർമ്മവും എല്ലാ കത്തോലിക്കാപത്രങ്ങൾക്കുമുള്ളതാണ്. ഇതിനും പുറമെ ആദ്ധ്യാത്മികാഭിവൃദ്ധിയെ മുൻനിറുത്തി നടത്തുന്ന പത്രങ്ങൾക്കും, വാരികകൾക്കും, മാസികകൾക്കും ഒരു ധർമ്മവുംകൂടിയുണ്ടെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അതെന്തെന്നാൽ, കത്തോലിക്കാ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെയും പ്രമാണങ്ങളേയും, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ചട്ടങ്ങളേയും ചരിത്രത്തേയും, കത്തോലിക്കർക്കും അകത്തോലിക്കർക്കും വ്യാഖ്യാനിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ്.

കത്തോലിക്കാ പത്രങ്ങൾ ഈ രണ്ടുതരം ധർമ്മങ്ങളും—രാഷ്ട്രീയമായും ആദ്ധ്യാത്മികമായുമുള്ള ധർമ്മങ്ങൾ— കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നതു് ഒരു നല്ല നയമാണോ എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. ഓരോരോ പത്രങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കും, ഫലപ്രാപ്തിക്കും, കൂട്ടി കലർത്തൽ നല്ലതെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സന്ദേശത്തെ തല്ക്കാലം ഉപസംഹരിക്കയും 'ദീപിക'യ്ക്ക് കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിയും പ്രചാരവും ശക്തിയും ഉണ്ടായി ഒരു 'കെടാദീപ'മായി എന്നും ശോഭിക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിശ്രുതനായി ചിത്രശാലയിൽ ഇപ്പോഴും അഹോരാത്രം ജോലിചെയ്യുന്ന കലാകാരൻ; 89 വയസ്സിൽ ടൈപ്പ്റൈറ്റിംഗ് പഠിച്ച സമർത്ഥൻ—ഇങ്ങനെ അനവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ "അമേരിക്ക"യിൽ നിന്നുദ്ധരിക്കാൻ കഴിയും. രാഷ്ട്രീയവും, സാമ്പത്തികവും, വ്യാവസായികവുമായ കായ്ങ്ങളിലെന്നപോലെ, വാർദ്ധക്യചികിത്സയിലും അമേരിക്കയെ നമുക്കു കണ്ടു പഠിക്കാവുന്നതാണ്.

വാർദ്ധക്യംബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നുകണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു്, താഴെക്കൊടുക്കുന്ന പത്തുചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരമെഴുതിയാൽമതി. നിങ്ങൾ ഉത്തരം പറയുന്നതിനു മുമ്പിൽ ഈ ചോദ്യങ്ങളുടെ സംഖ്യ, അഞ്ചുപഷ്ടത്തിനുള്ളിൽ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

2. സ്ത്രീകൾ (പുരുഷന്മാർ) പണ്ടത്തെപ്പോലെ നിങ്ങളിലാകൃഷ്ടരാകുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ?

3. പ്രയാസങ്ങൾ നിറഞ്ഞ മാസവും, സുഖജീവിതവും; ഇവയിൽ സുഖജീവിതം നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുമോ?

4. ഉടുപ്പിലും വേഷത്തിലും നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാതായിട്ടുണ്ടോ?

5. ഇപ്പോഴത്തെ ചെറുപ്പക്കാർ നിർഭയരും നിരുത്തരവാദികളാണെന്നു നിങ്ങൾക്കുതോന്നുന്നുണ്ടോ?

6. നിങ്ങൾ (1)ഉവ്വ്, (2)തീർത്തുപറയാൻവയ്യ— (3)ഇല്ല, ഇതിലേതാണൊരു ശരി, അതനുസരിച്ചെഴുതുക; 'ഉവ്വ്' എത്രയുണ്ടോ, ആസംഖ്യയെ 10 കൊണ്ടുപെരുക്കുക; രണ്ടാംതരത്തിലെ സംഖ്യയെ 5 കൊണ്ടു പെരുക്കുക. പെരുക്കിക്കിട്ടുന്ന സംഖ്യകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടുക. ആ തുകയാണ് നിങ്ങളുടെ "വാർദ്ധക്യമാർക്ക്". 75 നു മീതെയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥ വൃദ്ധനാണ്; 20നും 70നും മദ്ധ്യേയാണ മാർക്കെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മദ്ധ്യവയസ്സനാണ്—മാർക്ക് ഇരുപതിനു താഴെയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ വയസ്സെത്രയായാലും, നിങ്ങൾ ഒന്നാംതരമൊരു യുവാവാണ്!

കെ. ഇ. ജോബ് എം. എ. എൽ. റ്റി.

കേരള സംസ്ക്കാരത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സാർവ്വലൗകികസാഹായ്യങ്ങൾ.

സമുദായാംഗങ്ങളെന്ന നിലയിൽ മനുഷ്യവംശം സമ്പാദിച്ചു വച്ചിട്ടുള്ള സംഗീത സാഹിത്യാദി കലാവിദ്യകൾ, വേദശാസ്ത്രാദി വിജ്ഞാന ഭണ്ഡാഗാരങ്ങൾ, ധാർമ്മികാദർശങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയ നിയമങ്ങൾ, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ തുടങ്ങിയായ മാനസിക സമ്പാദ്യങ്ങളെ മൊത്തത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പദമാണല്ലൊ സംസ്കാരമെന്നതു്. കിഴക്കു് സഹ്യപർവതനിരകളാലും, പടിഞ്ഞാറു് ഗംഭീരപാരാവാരത്താലും ഭാരതഭൂമിയുടെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാകയാൽ, ഈ കേരളദേശത്തിന്റെ സംസ്കാരസമ്പത്തു് കേവലം സങ്കുചിതവും, സാർവലൗകിക സ്പർശവിഹീനവും ആണെന്നുള്ള അപഖ്യാതി, ചിലപ്പോഴെല്ലാം അങ്ങിങ്ങായി കേൾക്കാറുണ്ടു്. കേവലം അടിസ്ഥാനരഹിതവും അനർഹവുമായ ഈ അപഖ്യാതിയെ സകാരണം ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനും, സാക്ഷാൽ വാസ്തവം നേരെ വിപരീതമാണെന്നു് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമാണു് ഈ ലഘുലേഖനം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

"മനുഷ്യന്റെ മനസ്സംസ്കരണം സമ്പൂർണ്ണമായി സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഏതു രാജ്യത്താണെന്നു് അതെങ്കിലും എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടാൽ, അതു് ഭാരതഖണ്ഡത്തിലാണെന്നു് ഞാൻ നിസ്സംശയം ഉത്തരം പറയും" എന്നു് സുപ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനായ പ്രൊഫസർ വാക്സ്മുള്ളർ ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രഖ്യാതനായ ഈ സംസ്കൃത പണ്ഡിതൻ, ഭാരതഭൂമിയിൽ ആര്യസംസ്കാരത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വികാസത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണു് ഈ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. മേൽപ്രകാരമായ ഈ പ്രശംസയിൽ ഒരു ഗണ്യഭാഗം കേരളദേശത്തിനു വന്നു ചേരുമെന്നുള്ളതിനു പക്ഷാന്തരമില്ല. പുരാണപ്രസിദ്ധനായ പരശുരാമന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ, ആര്യന്മാർ കേരളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു വാസമുറപ്പിച്ചശേഷം, കേരളത്തിലെ പ്രാക്തന സംസ്കാരത്തിനു്, ആര്യസംസ്കാര സംയോഗംമൂലം, അന്യാദൃശമായ ഒരു തേജസ്സും ഓജസ്സും ക്രമേണ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയാണു് ഇരുന്നിട്ടുള്ളതു്. കേരളസംസ്കാരത്തിന്റെ യുഗയുഗാന്തരപരിണാമത്തിൽ ആതിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സർവലൗകിക സാഹായ്യങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം ആര്യസംസ്കാരത്തിനാണു് കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതു് നിരാക്ഷേപമാണു്. ആദ്യഭാഷായോഗംമൂലം, കേരളഭാഷയ്ക്കു് അക്ഷരമാലയുടെ സംഖ്യയിലെന്നപോലെ തന്നെ, ആശയസമ്പാദ്യത്തിലും പദകോശത്തിലും അനന്യാദൃശമായ അഭിവൃദ്ധിയും, ആശയപ്രകടന പ്രാപ്തിയും സംസിദ്ധമായിട്ടുണ്ടു്.

പക്ഷേ ഈ ആര്യസംസ്കാരത്തിനടിസ്ഥാനവും താങ്ങുമായി നിലകൊള്ളുന്നതു് അസംഖ്യ വൈദേശിക ബന്ധങ്ങളുണ്ടായിരുന്ന പ്രാക്തന ദ്രാവിഡസംസ്കാരമാണെന്നുള്ളതു് കേരളീയരായ നാംഓരിക്കലുംവിസ്മരിച്ചു കൂടാത്തതാണു്. ഇന്നത്തെ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ ജനങ്ങളിൽ ഒരു പ്രധാനാംശം, മദ്ധ്യധരണിക്കടൽ തീരങ്ങളെ പണ്ടു് അധിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാക്തന ദ്രാവിഡവംശത്തിന്റെ പൗരസ്ത്യവിഭാഗങ്ങളായിരുന്നു എന്നു് ഡാക്ടർ ജിൽബർട്ട് സ്ലേറർ എന്ന പണ്ഡിതൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സിന്ധുനദീതടത്തിൽ, അടുത്തകാലത്തു് ഭൂമികുഴിച്ചു നടത്തിയിട്ടുള്ള ചരിത്ര ഗവേഷണങ്ങളിൽനിന്നും ഈ പ്രാചീന ദ്രാവിഡസംസ്കാരത്തിന്റെ മഹാത്മ്യം ഏറെക്കുറെ വിശദമായിട്ടുണ്ടു്. മെസ്സൊപ്പൊട്ടേമിയൻ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള "ഊർ" എന്ന പ്രാചീന കാൽഡിയൻ സംസ്കാരസങ്കേതത്തിൽ ചരിത്രാന്വേഷണം നടത്തുന്നതിനായി ഭൂമി കുഴിച്ചുചെന്ന അവസരത്തിൽ അവിടെനിന്നും കേരളവനവിഭവങ്ങളിൽമാത്രം ഉൾപ്പെടുന്ന തേക്കിന്റെ ചില ഉരുപ്പടികൾ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും നമുക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന അനുമാനം ഈ പ്രാചീനകേരളീയർ വിദേശങ്ങളുമായി പണ്ടേക്കുപണ്ടേ വാണിജ്യബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു കിഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നു എന്നാണു്. ആര്യന്മാരുടെ കേരളപ്രവേശനകാലത്തു് സംസ്കാരസോപാനത്തിന്റെ ഉയർന്ന പടികളെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന ഈ പ്രാക്തന ദ്രാവിഡരുമായി മൈത്രീബന്ധം പാലിക്കുന്നതിനും, അവരുടെ സംസ്കാരസമ്പാദ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഗണ്യമായ പല ഘടകങ്ങളും സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും, നയജ്ഞരായ ആര്യവംശജരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു് സാക്ഷാൽ ഈ ആദിമനിവാസികളുടെ കായബലവും മനോവീര്യവും തന്നെ ആയിരുന്നിരിക്കണം. "സംസ്കൃതമാകിന ചെങ്ങഴിനീരും നത്തമിഴാകിന പിച്ചകമലരും" കൂട്ടിച്ചേർത്തു സങ്കല്പിച്ച ഒരു പുഷ്പപാലയുടെ സൗരഭ്യത്തിന്റെ, മനോഹാരിതയത്രേ ഈ ആര്യദ്രാവിഡസംയോഗം മൂലം കേരളസംസ്കാരത്തിനു കൈവന്നിട്ടുള്ളതു്.

ഈ വിധത്തിൽ സമുത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ള കേരളസംസ്കാരശരീരത്തിനു് കാന്തിയും മോഹനവും പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള വൈദേശിക ബന്ധങ്ങളിൽ പ്രാമുഖ്യം വഹിക്കുന്നതു് "ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനം" എന്ന മഹനീയനാമത്താൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന യഹൂദന്മാർ, അഥവാ ഫിനീഷ്യന്മാരുമായിട്ടുള്ളതാണു്. ബി. സി. 1000-നോടടുത്തു് ജറുസലേം നഗരത്തിൽ സോളമൻ ചക്രവർത്തി പണിയിച്ചിട്ടുള്ള മനോമോഹനമായ ദേവാലയത്തിൽ, കേരളവനങ്ങളിൽനിന്നുമാത്രം വളർന്നിരുന്ന ചന്ദനമരം ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി ബൈബിളിൽ "രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകം"ത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചന്ദനമരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു്, ഹീബ്രൂ ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന അൽമഗ് എന്ന പദം 'വൽഗ' എന്ന സംസ്കൃത പദത്തിന്റെ ഹീബ്രൂ തൽഭവമാണെന്നതെ പണ്ഡിതമതം. അതുപോലെതന്നെ ബൈബിളിലെ പഴയനിയമഭാഗങ്ങളുടെ ഹീബ്രൂ മൂലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന തുകി കഫി, ഹബിം, എന്ന പദങ്ങൾ, മയിൽ, കോഴി, കുരങ്ങു് ആനക്കൊമ്പു്, ഇവയെ യഥാക്രമം സൂചിപ്പിക്കുന്ന കേരളപദങ്ങളാണെന്നു് ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഖണ്ഡിച്ചുപറയുന്നു. തുകി, തോകൈ എന്ന ദ്രാവിഡപദത്തിൽനിന്നും; കഫി, കപി എന്ന സംസ്കൃത പദത്തിൽനിന്നും; ഹബിം, ഇഭം എന്ന സംസ്കൃതപദത്തിൽനിന്നും ഹീബ്രൂ ഭാഷയിൽ രൂപഭേദം കൊണ്ടിട്ടുള്ളവയാണത്രേ. ഭവനവിശ്രുതരായ ഫിനീഷ്യൻ ജനങ്ങളുമായി പ്രാചീനകാലം മുതൽ വാണിജ്യബന്ധത്തിലും സംസ്കാരബന്ധത്തിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന കേരളീയർക്കു് വിശ്വവിശാലമായ ഒരു വീക്ഷണഗതിയും മഹത്തായ ആദർശഗതികളും തീർച്ചയായും സംസിദ്ധമാകാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഫിനീഷ്യൻ വാണിജ്യപ്രഭാവകാലം കഴിഞ്ഞാൽ കേരളരാജ്യവുമായി വാണിജ്യബന്ധത്തിലും സംസ്കാരബന്ധത്തിലും മുന്നിട്ടു നിന്നതു് കാണുന്നതു്, പ്രാചീന ഗ്രീക്കുകാരും റോമൻജനങ്ങളുമാണു്. പ്ലിനിയുടെ "പ്രകൃതിചരിത്രം"ത്തിൽനിന്നും അരിയൽ എന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്റെ 'പെരിപ്ലസ്' ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും കേരളവുമായുള്ള ഗ്രീക്കോറോമൻ വാണിജ്യബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതാണ്ടു സംപൂർണ്ണവിവരങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു. യവനന്മാർ അവരുടെ മരക്കപ്പലുകളിൽ ഓട്ടപായ് കെട്ടി, മൺസൂൺ കാറ്റുകളുടെ അനുകൂല്യത്തോടുകൂടി തണ്ടുപിടിച്ചു്, കേരളകരയിലുള്ള മുസ്സീരിസ്, ബൊക്കാറേ, നെൽക്കണ്ടാ തുടങ്ങിയുള്ള തുറമുഖങ്ങളിൽ അടുത്തു്, നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സമൃദ്ധിയായി ലഭിച്ചിരുന്ന നെല്ലരിയും ഇഞ്ചിവേരും, കുരുമുളകും കറുവാപ്പട്ടയും മയിൽകോഴിയും കുരങ്ങും ആനക്കൊമ്പും മറ്റും മറ്റും വിലയ്ക്കു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് പോയിരുന്ന കാലത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ സവിസ്തരം വർണ്ണിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ പ്രാചീനയവനന്മാരുടെ പ്രധാന വ്യാപാരകേന്ദ്രം 'മുചിറി, എന്ന തമിഴ്സംജ്ഞിതത്തിലും മുസ്സീരിസ് എന്ന യവനസാഹിത്യത്തിലും, പ്രസിദ്ധി നേടിയിട്ടുള്ള ആധുനിക കൊടുങ്ങല്ലൂർ ദേശമാണെന്നു് ഡാക്ടർ കാൽഡ്വെൽ, ഡാക്ടർ ഗുണ്ടർട്ട്, ഡാക്ടർ ബർണ്ണൽ തുടങ്ങിയുള്ള പണ്ഡിത പ്രമുഖന്മാർ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ ജനയിതാക്കളായ പ്രാചീന ഗ്രീക്കുകാരുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രാബല്യം, റോമൻ ഭൂജബലത്തിനു കീഴ്പെട്ടശേഷം ഈ വാണിജ്യബന്ധം കേരളതീരങ്ങളുമായി പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോന്നിരുന്നു, റോമാക്കാരുടെ അധിപത്യത്തിൽ ഇജിപ്ഷ്യൻ ഗ്രീക്കരായിരുന്നു എന്നു് ചരിത്രം ഘോഷിക്കുന്നു. കേരളദേശത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും നിധിയായി കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള അഗസ്റ്റസ്, ടൈബീരിയസ്, നീറോ തുടങ്ങിയുള്ള റോമൻ ചക്രവർത്തികളുടെ സ്വർണ്ണനാണ്യ

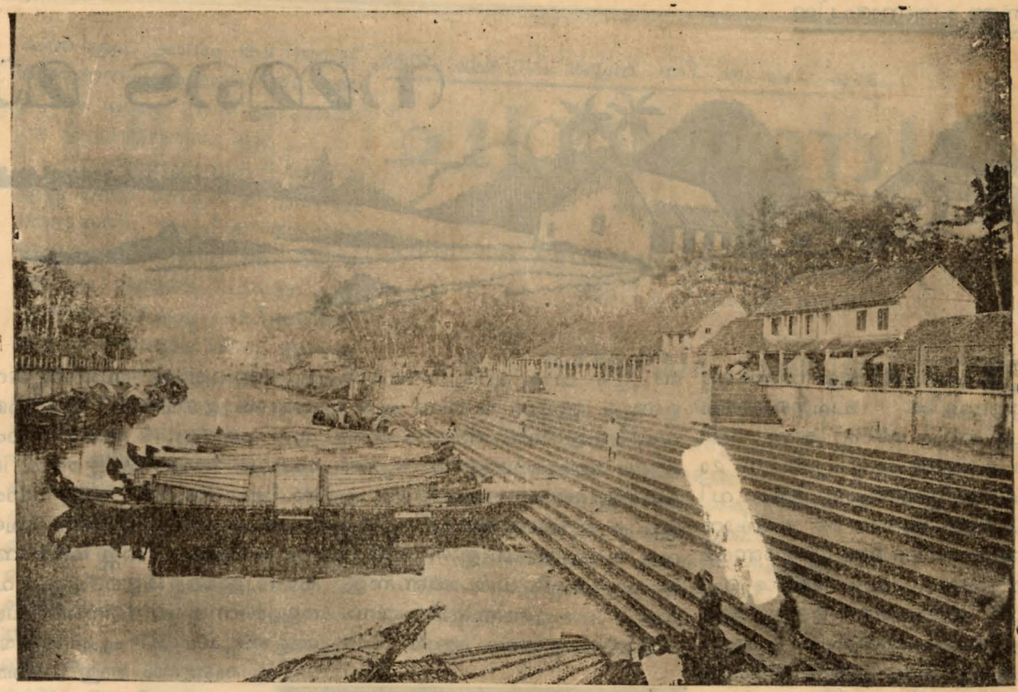

അലപ്പുഴ തോട്ട് — ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലത്തിനു മുമ്പ്.

ങ്ങൾ, ഈ റോമൻ വാണിജ്യ ബന്ധത്തിന്റെ അനിഷേധ്യ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളത്രേ മുസ്സീറിസ് തുറമുഖത്തിൽ അഗസ്റ്റസ് സീസറിന്റെ ഒരു ദേവാലയവും രണ്ടു കപ്പിണിപ്പട്ടാളവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രവിച്ചിട്ടുള്ളത് ശരിയാണെന്നു വന്നാൽ, ഈ വാണിജ്യബന്ധത്തിനു് ഒരു രാഷ്ട്രീയ വക്രോടി കല്പിക്കേണ്ടതായി വന്നിരുന്നതാണ്. ഈ റോമൻവണിജ്യകാലഘട്ടത്തിനിടത്താണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്തിനടുത്തുള്ളതിരുവഞ്ചിക്കുളം രാജധാനിയിൽ കേരളരാജകുടുംബനാടുനായകനായിരുന്ന ചെങ്കുട്ടുവൻ എന്ന ചേരന്മാപൻ നാടുവാഴുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനായിരുന്ന ഇളങ്കോ—അടികൾ എന്ന കവിശ്രേഷ്ഠൻ സുപ്രസിദ്ധമായ "ചിലപ്പതികാരം", "മണിമേകലൈ", തുടങ്ങിയ തമിഴ് സാഹിത്യരത്നങ്ങൾ വിരചിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ആധുനിക ലോക സംസ്കാരത്തിനു്, അടിസ്ഥാനമിട്ട ഗ്രേക്കോ റോമൻ സംസ്കാരങ്ങളുമായി ഉദ്ഭവമായ ഒരു ബന്ധം, കേരള ദേശത്തിനു് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് കേരള സംസ്കാരത്തിനു് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വേറൊരു സാവ്വലൌകിക നേട്ടമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു പക്ഷാന്തരമില്ല.

ഈവിധത്തിൽ കേരളം, റോമാസാമ്രാജ്യവുമായി വാണിജ്യസംസ്കാര ബന്ധങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് പാലസ്തൈൻ ദേശത്തിൽ ജഗദ്ഗുരുവായ ശ്രീയേശു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു വിശ്വവ്യാപകമായ തന്റെ ധാർമ്മിക സഭയ്ക്കു ശിലാസ്ഥാപനം ചെയ്തശേഷം സ്വശിഷ്യ സന്തമനായ വിശുദ്ധ തോമസിനെ ഈ ദേശത്തേക്കു യാത്രയാക്കിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാപ്രസംഗത്തിന്റേയും അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഇവിടേയ്ക്കു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ക്രൈസ്തവ ജനപ്രവാഹത്തിന്റെയും ഫലമായിട്ടാണല്ലോ ക്രൈസ്തവധർമ്മത്തിനു കേരള സംസ്കാരത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

അറബികളായ മുസ്ലീംജനതയുമായി വാണിജ്യ സംസ്കാര വിഷയങ്ങളിൽ ബന്ധപ്പെട്ടതുനതിനുള്ള ഭാഗ്യവും, കേരളീയർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതു് കേരള സംസ്കാരത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു സാർവലൗകികസാഹായ്യമാകുന്നു. ഇസ്ലാംമതസ്ഥാപകന്റെ ദേഹവിയോഗ കാലത്തോടടുത്തുതന്നെ, ഇസ്ലാം മതക്കാരായ അറബികൾ, കേരളക്കരയിൽ വന്നുവാണിജ്യം നടത്തുകയും വേദം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കോഴിക്കോട്ട സാമൂതിരിപ്പാടന്മാർ, മുസ്ലിമിങ്ങളുമായി അയോധനപരമായ ഒരു സഖ്യം നടത്തിയിരുന്നതായും ഈ സഖ്യത്തിന്റെ സ്മരണ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ പട്ടാഭിഷേക കർമ്മത്തിൽ പോലും നിലനിന്നിരുന്നതായിരുന്നതായും കാണുവുന്നതാണ്. ഇസ്ലാംമതപ്രചാരഫലമായി അറേബ്യൻ രീതിയിലുള്ള ആലയനിർമ്മാണം കലാവിദ്യകൾ, ധാർമ്മികാദർശങ്ങൾ മുതലായവ കേരള സംസ്കാരത്തിൽ ലയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, ഹർജി, മസലാ, വക്കീൽ, മാപ്പു്, മുൻഷി, താലൂക്കു്, തങ്കു മുതലായി അനേക പദങ്ങളും മലയാളഭാഷയ്ക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ കേരള സംസ്കാരത്തിനു സാഹായ്യം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള പൗരസ്ത്യജനതയിൽ ഏറ്റവുംകൊണ്ടും പ്രാമുഖ്യം അർഹിക്കുന്നതു്, ചൈനാക്കാരാണെന്നുള്ളതു് ഇവിടെ വിസ്മരിച്ചു കൂടാത്തതാകുന്നു. അവർ, കൊല്ലം തുടങ്ങിയുള്ള കേരളീയ തുറമുഖങ്ങളിൽ വന്നു് വാണിജ്യ വ്യവസായങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി, സോളമൻ, മാർക്കോപോളോ, ഇബൻബട്ടൂട്ട മുതലായ വിദേശ സഞ്ചാരികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചൈനായിൽ 13—ാം ശതകത്തോടടുത്തു് രാജ്യഭാരം നടത്തിയിരുന്ന കുബ്ലഖാൻ എന്ന മഗോൾ ചക്രവർത്തി പിന്നീടു് തിരുവിതാംകൂർ അയിരീൻ വേണാട്ടിലെ അധിപതികളുമായി നയതന്ത്രബന്ധം പാലിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നതും ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമാണ്. ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശകാവ്യത്തിലെ പൂർവ്വസന്ദേശം 85—ാം ശ്ലോകത്തിൽ വിവരിച്ചുകാണുന്ന "വിവിധ വിപണി ദ്രവ്യ ഭാഷാവിശേഷ"ത്തിൽ പക്ഷേ ചൈനീസ് ഭാഷയും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കാം. ഏതായാലും ഈ ചൈനീസ് ബന്ധവും കേരള സംസ്കാരത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു സാവ്വലൗകികസാഹായ്യമായി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽഇവയ്ക്കെല്ലാംഉപരിയായി കേരളസംസ്കാരത്തിനുലഭിച്ചിട്ടുള്ള സാവ്വലൗകിക സാഹായ്യം ആധുനിക പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിൽ നിന്നാകുന്നു. കേരളവുമായി അടുത്തു പെരുമാറിയിട്ടുള്ള യൂറോപ്യൻ വർഗ്ഗക്കാരിൽ മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നതു്, പോർത്തുഗീസുകാരും ബ്രിട്ടീഷുകാരുമാകുന്നു. ഇവരിൽ പോർത്തുഗീസുകാർ കേരളരാജാക്കന്മാരോടും ജനസമൂഹങ്ങളോടും നയതന്ത്രബന്ധങ്ങൾ നടത്തുകയും കേരളതീരവുമായുള്ള വാണിജ്യബന്ധത്തെ സവ്വപ്രധാനമായി കരുതുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു്, കേരളസംസ്കാരത്തിനു് അവരിൽനിന്നു് അനേകനേട്ടങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാം അനുദിനം ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബഞ്ചും (ബെഞ്ച്), കസേരയും (കേദാരം), കുരിശും, എല്ലാം പോർത്തുഗീസു് പദങ്ങളാണെന്നു് സ്മരിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ പാശ്ചാത്യവർഗ്ഗക്കാരും കേരളീയരും തമ്മിൽ ഒരു കാലത്തു് എത്രമാത്രമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുള്ള ബോധം നമുക്കുണ്ടാകുന്നതു്. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ, കേരളദേശത്തിൽ അഭ്യസിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയകാലഘട്ടംമുതൽ ആ രാജഭാഷയിൽനിന്നും അനേക പദങ്ങൾ തത്തവുമായും തൽസമമായും കേരളഭാഷയിലേക്കു സംക്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല, നോവൽ, ചെറുകഥ, പത്രപ്രവർത്തനം, ആധുനിക ശാസ്ത്രങ്ങൾ, മുതലായ പല നവീനസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളും കൈരളിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും പുറമേ പാശ്ചാത്യപ്രജ്ഞയുടെ ഭരണനീതികളും ആധുനിക പൗരശിക്ഷണബോധവും ആംഗല സംസ്കാരസമ്പർക്കം കൊണ്ടാണ് കേരളീയർക്കു് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സാക്ഷാൽ ഭുവനവിശാലമായ ആംഗല സംസ്കാരത്തിൽനിന്നും കേരളത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നിസ്തുല സഹായങ്ങൾ കേരള സംസ്കാരത്തിനു് ഒരു അനഘമകുടമായിതന്നെ പ്രശോഭിക്കുന്നു എന്നു പറയാം.

ഇതുപോലെ പ്രപഞ്ചവിചിന്തനത്തിൽനിന്നും സ്വതഃസ്ഫുടമായിപ്രകാശിക്കുന്ന പരമതത്ത്വം, കേരളസംസ്കാരം അതിന്റെ ജന്മദേശമായഭാരതഭൂമിയിൽസ്ഥിരമായി കാല്വറപ്പിച്ചു നിന്നുകൊണ്ട്, ആര്യന്മാർ, ഫിനീഷ്യന്മാർ, ഗ്രേക്കർ, റോമർ, സിറിയൻക്രിസ്ത്യാനികൾ, ഗ്രീമിങ്ങൾ ചീനർ, ആധുനികയൂറോപ്യന്മാർ ഇവരുടെ സംസ്കാരങ്ങളുമായി സൗഹാർദ്ദമായി സമ്മേളിക്കയും സഹകരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ഈസൗഹാർദ്ദസമ്മേളനഫലമായി ഹൈന്ദവ വേദശാസ്ത്രാദികളിലേയും ക്രൈസ്തവ ഹൃദയാൽ മുഖരിലേയും, ക്രൈസ്തവസുവിശേഷങ്ങളിലേയും, ഇസ്ലാമിക കൊറാനിലേയും, ബുദ്ധ ജൈനമതഗ്രന്ഥങ്ങളിലേയും ധാർമ്മികചിന്തകൾ, കേരളസംസ്കാരത്തിനു മാറ്റും മാഹാത്മ്യവും വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തത്ഫലമായ കേരളസംസ്കാരം കേവലം സങ്കുചിതമല്ലെന്നും, പ്രത്യുത: വിശ്വവിശാലം തന്നെയാണെന്നും അക്കം നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. കേരളസംസ്കാരം സർവ്വോൽകൃഷ്ടമായി വിജയിച്ചിരിക്കുന്നതാകുന്നു!

മന്നത്തു പദ്മനാഭപിള്ള

നമ്മുടെ മാതൃഭാഷ.

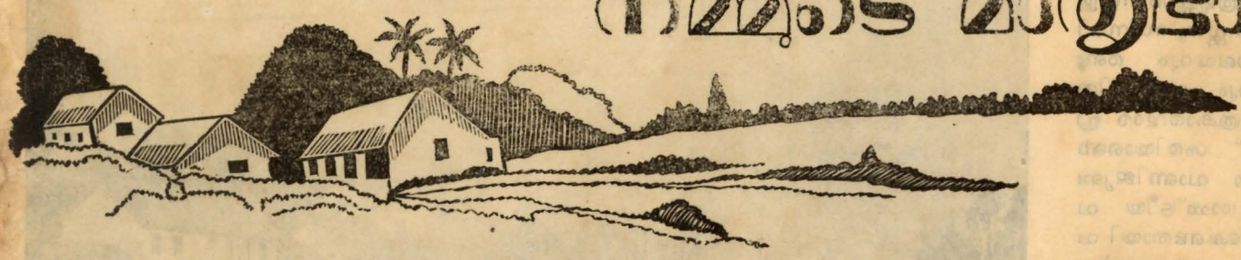

കേരളത്തിലെ വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ പലതുകൊണ്ടും പ്രാമാണ്യം അർഹിക്കുന്ന "ദീപിക"യുടെ ഷഷ്ടിപൂർത്തി സ്മാരകമായിട്ടു പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വിശേഷാൽ പ്രതിയിൽ ചേർക്കാൻ ഒരു ലേഖനം അയച്ചു തരണമെന്നു പത്രാധിപർ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ സഹോദരസമുദായ മൈത്രിയേയും രാജ്യക്ഷേമത്തെയും കാംക്ഷിക്കുന്ന യാതൊരുത്തർക്കും അതിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു നില്ക്കാൻ സാധ്യമല്ലല്ലൊ. അതു കൊണ്ടാണ് അസൌകര്യങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടായിട്ടും ഞാൻ ഈ ചെറുലേഖനവുമായി ഈ വിശേഷാൽ പ്രതിയിൽ കടന്നുകൂടിയതു്. "മലയാളപത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അന്നന്നു തുടങ്ങിയും അന്നന്നു മുടങ്ങിയും" എന്നുള്ള സാധാരണ ഗതിക്കു വിപരീതമായി ആരംഭകാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ നിർവ്വിഘ്നം തുടർന്നു നടത്തി ആ വിഷയത്തിൽ കേരളത്തിലെ പത്രലോകത്തിനു മാതൃകയായും ഇന്നുള്ള മലയാള പത്രങ്ങളുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരിയായും വർത്തിക്കുന്ന ദീപികയ്ക്കു് അതുപോലെ വയസ്സുതികഞ്ഞ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ദീപികയേക്കാൾ പ്രായക്കുട്ടിയുള്ള ഞാൻ അതിനു് സുഭാവുകങ്ങളും ആശംസിക്കേണ്ടതു് എന്റെ പ്രഥമകർത്തവ്യമായിക്കരുതുന്നു. ദീപിക അതിന്റെ ആദ്യത്തിൽ നിന്നും അണുവും തെറ്റാതെ കേരളത്തിനു് ഒട്ടാകെ വെളിച്ചം കൊടുത്തുകൊണ്ടു് കേരളൈക്യം പുലരുന്ന ഒരു മണിദീപമായി പ്രശോഭിക്കട്ടെ!

ദീപികയുടെ ആരംഭകാലത്തെ മാതൃഭാഷയും ഇന്നത്തെ മാതൃഭാഷയും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ആ പത്രത്തിനുണ്ടായ് പരിവർത്തനത്തിലും കൃതഹസ്തത വ്യക്തമാണു്. അന്നു് ഏതാനും ചില ഹിന്ദുപുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളും അട്ടക്കഥകളും തുള്ളൽക്കഥകളും മറ്റും ചില പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളുമല്ലാതെ ഇന്നു കാണുന്ന വിവിധവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളോ പദ്യഗദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളെന്തെങ്കിലുമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്ഷരാഭ്യാസം ചെയ്തവരുടെ സംഖ്യതന്നെ പരിമിതമായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസപ്രചരണത്തിനുള്ള മുതൽമുടക്കു പേരിനുമാത്രം ഗവർമ്മെന്റു് ഏറ്റെടുത്തിരുന്നെങ്കിലും, ചില മിഷനറിമാർ അപൂർവ്വം ചില വിദ്യാശാലകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയിരുന്നുവെങ്കിലും, നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ആവശ്യമുള്ള വിദ്യാശാലകളെ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ, എല്ലാ കുട്ടികളെയും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കേണ്ടതു് മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ധർമ്മമാണെന്നുള്ള ബോധമോ അന്നില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങിങ്ങായി ചുരുക്കം ചില അശരാന്മാരുടെ ചില കളരികളും പേരിനുമാത്രം രണ്ടോ നാലും ക്ലാസുള്ള ചില സർക്കാർ സ്കൂളുകളും മാത്രമായിരുന്നു അന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി അന്നു ഗൌരവമായി ചിന്തിച്ചിട്ടുതന്നെയില്ലായിരുന്നു. എന്നല്ല, സ്ത്രീകളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു പാതകമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആളുകളും സമുദായക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്ധവിശ്വാസത്തിലും അനാചാരത്തിലും ആണ്ടുകിടന്ന കേരളത്തിൽ വിദ്യാദേവതയായ സരസ്വതീദേവിയെ സ്പർശിക്കുന്നതുതന്നെ തീണ്ടാൻ തന്നെ പാടില്ലാത്ത പല സമുദായക്കാരും ജാതിക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ലക്ഷലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള ദരിദ്രന്മാരായ ഹരിജനങ്ങളുടെ കാര്യം പറയുകതന്നെ വേണ്ടാ. ഇങ്ങനെ ലിംഗഭേദങ്ങളെയും ജാതിഭേദങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പുറം തള്ളപ്പെട്ട ആളുകൾ കഴിച്ചു് അക്ഷരാഭ്യാസമെങ്കിലും ചെയ്തവർ അന്നു് ഒരു ശതമാനംപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിലെ എഴുത്തുഭാഷ മാത്രമല്ല, സംസാരഭാഷപോലും അപരിഷ്കൃതമായിരുന്നു. വായിക്കാനും നല്ല ഭാഷയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ലേഖനം കേട്ടാൽ മനസ്സിലാക്കാനും കഴിവുള്ളആളുകളുടെഎണ്ണം വിരലിലാണെങ്കിൽ അന്നത്തെപത്രങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെയിരിക്കുമെന്നും അതു നടത്താനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു് എത്ര മാത്രമായിരിക്കുമെന്നും ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലൊ.

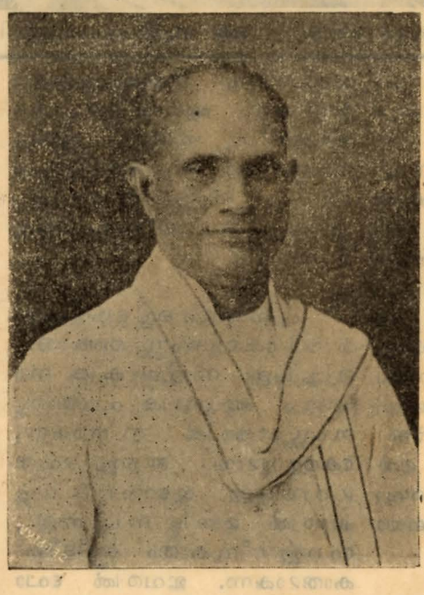

ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്കു് കേരളത്തിനും കേരളഭാഷയ്ക്കും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മാറ്റം ചെറുതൊന്നുമല്ല. തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും നിർബന്ധിതവിദ്യാഭ്യാസം സാവർത്രികമാക്കാതെതന്നെ എല്ലാ ജാതിമതത്തിൽപെട്ട മിക്കവാറും ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളും പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളും ഇന്നു് വിദ്യാശാലയിൽ പോകുന്നവരാണു്. ഓണംകേറാമൂലകളിലുള്ള സ്കൂളുകളിൽപോലും കുട്ടികളുടെ തിരക്കുകൊണ്ടു് സ്ഥലമില്ലാതെ കഴുങ്ങുകയാണു്. നമ്പൂതിരിയുടെ സ്വന്തം മലയാളഭാഷയിൽ ഹരിജനബാലികാബാലന്മാർ സംസാരിക്കുകയും എഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ രാജ്യസ്നേഹവും ഭാഷാഭിമാനവും ഉള്ളവരുടെ ഹൃദയം കുളിർക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഒരു എഴുത്തച്ഛനെയോ ഒരു നമ്പ്യാരെയോ ഒരു നമ്പൂതിരിയെയോ ഒരു തമ്പുരാനെയോ കൊണ്ടു തുപ്പിപ്പെട്ടിരുന്ന മലയാളഭാഷായോഷ, ഇന്നു നാനാജാതിയിലും മതത്തിലും നിലയിലും ഉള്ള പദ്യഗദ്യകാരന്മാരായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ബാഹുല്യവും അവസരസേവയും, അവരിൽ പലരുടെയും അനിയന്ത്രിതമായ ഗതിവിഗതികളുംകൊണ്ടു് കുഴങ്ങുകയാണു്. ദിവസംതോറും നാനാമുഖമായി പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾക്കു കണക്കില്ല. പുരോഗമനസാഹിത്യകാരന്മാർ കൂടിവന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ അകൃതിക്കും പ്രകൃതിക്കും ഉണ്ടായ മാറ്റം ആശാവഹമാണോ എന്നു് ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഇടയിൽ കവികളും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും കുറവായിരുന്ന പഴയ കാലവും, കവികളെയും, മഹാകവികളെയും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെയും, കഥാകൃത്തുകളെയും, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെയും കൊണ്ടു് പൊറുതിമുട്ടുന്ന ഇക്കാലവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ചെറുതൊന്നല്ല.

നമ്മുടെ മാതൃഭാഷാ പ്രചരണത്തിനും പുഷ്ടിക്കും ഒരു പ്രധാനപങ്കു് പ്രസ്സും പത്രങ്ങളും വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് പറയാതെ കഴികയില്ല. അച്ചടിശാല വന്നതിനോടുകൂടി സാധാരണന്മാക്കു ലഭിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്ന താളിയോല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചെറിയവിലയ്ക്കു് സുലഭമാകാനുള്ള സൌകര്യം ഉണ്ടായി. അരുതും അറിയാതെ കിടന്നതും മണ്ണിനടിയിൽ മറഞ്ഞുപോകാവുന്നതുമായ പഴയ പല പാട്ടുകളും അങ്ങാടിപ്പാട്ടാകാൻ അച്ചുകൂടം സഹായിച്ചു. മലയാളഭാഷയുടെ ഇന്നത്തെ അഭിവൃദ്ധിക്കു് വർത്തമാനപത്രവും ഒട്ടധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വായനക്കാരെ കിട്ടാനും കിട്ടിയവരോടു പണം വാങ്ങാനും ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു വരെ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു് അന്നു പത്രം നടത്തിയിട്ടുള്ളവർക്കൊക്കെ അറിയാം. പത്രം നടത്തി നശിച്ചുവരല്ലാതെ നന്നായവർ അന്നാരും തന്നെ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രതിദിനപത്രങ്ങളുടെ പ്രചാരവും വില്പന സമ്പ്രദായവും കേട്ടു് ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുകയും മലയാള പത്രങ്ങളുടെ ശോചനീയസ്ഥിതി ഓർത്തു് പലപ്പോഴും വ്യസനിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മലയാളത്തിലെ നിത്യപരിചയത്തിൽപെട്ട അക്ഷപ്രതിഷ്ഠ കണ്ടു കണ്ടു് മരവിച്ച ഞാൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു നടത്തുന്ന തൈവാരികകണ്ടു് അത്ഭുതപ്പെടുകയും ശരിയായ ഒരു പ്രതിദിനപ്രതിഷ്ഠ കാണാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു വിചാരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കേരളത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണക്കുറവും മലയാളഭാഷയുടെ സങ്കുചിതത്വവും ജനങ്ങളുടെ പത്രവായനയിലുള്ള നിർബന്ധക്കുറവുംകൊണ്ടു് അതു് അസാധ്യമെന്നു തന്നെ തീരുമാനിച്ചു.

എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെസ്ഥിതി എന്താണു്? വായനയിൽ ഒ

രിക്കലും സംതൃപ്തിവരാത്ത എ നിക്ക് പ്രതിദിനം എന്റെ ആ ഫീസിൽ വരുന്ന മാതൃഭാഷയി ലുള്ള പ്രതിദിനപത്രങ്ങളെല്ലാം ഒന്നോടിച്ചു നോക്കാൻപോലും കഴിയാത്തവണ്ണം ഈ ചെറിയ രാജ്യത്തിലെ ദിനപത്രങ്ങളുടെ സംഖ്യ അത്ര അധികമാണ്. പരിമിതമായ കിട്ടുമാനങ്ങളുള്ള നിർഭാഗ്യരായ കിട്ടുമാനങ്ങളുള്ള വിദ്യാസമ്പന്നരായ കുടാതെ വരിക്കാരെ സൃഷ്ടിക്കാൻ കണ്ടവരുടെയെല്ലാം പിന്നാലെ നടന്നു ക്ഷീണിച്ചു നിരാശരായ പത്രം ഉടമസ്ഥന്മാർ, മുൻകൂർ പണം കെട്ടിവച്ചുകൊണ്ട് പത്രത്തിന്റെ കൂട്ടുതൽ കാപ്പിക്ക് ഏജൻറന്മാർ അപേക്ഷിച്ചാൽ ഒരു കാപ്പിയും കൂട്ടുതൽ അയയ്ക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതു കാണുമ്പോൾ അമ്പരന്നുപോകുന്നു. പത്രം നടത്തി പാപ്പരായ പത്രക്കാരുടെ പിൻഗാമികൾ, പത്രം നടത്തിപ്പ് ആദായകരം മാത്രമല്ല ധനസമ്പാദനത്തിൽ മറ്റേതൊരു തൊഴിലിനെയും ജയിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായമാണെന്നുപോലും തെളിയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. വായനക്കാരുടെ എണ്ണം ലക്ഷക്കണക്കിനു വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. റിക്ഷാക്കാരനും ചുമട്ടുകാരനും പത്രപാരായണം ഒഴിച്ചുവയ്ക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒന്നായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കാപ്പി കുടിച്ചില്ലെങ്കിലും പത്രം വായിക്കാതിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത വണ്ണം വായനയിലുള്ള തൃഷ്ണ സാമാന്യ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ അത്ര വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതു താഴ്ന്ന നിലയിലെ ജീവിതക്കാരനും ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പൊതുവായി അറിയാനുള്ള താല്പര്യവും അറിഞ്ഞതു അന്യന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാനുള്ള ശേഷിയും നൂറുശതമാനമല്ല അയിരം ശതമാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പഴയ ഭാഷാപണ്ഡിതനെക്കാൾ ഇന്നത്തെ സാധാരണൻ ഭാഷയെ ഭംഗിയിൽ കൈകൊയ്യും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതല്ല. ഭാഷയിൽ സംസ്കാരപരമായി നാം അത്ര ഉയർന്നതോതിൽ എത്തീട്ടുണ്ട്.

മലയാളഭാഷയുടെ ഈ അടുത്ത കാലത്തെ മാറ്റത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ഒരു കാരണം ലോകമഹായുദ്ധമാണ്. യുദ്ധകാര്യങ്ങളും ജയാപജയങ്ങളും അറിയാനുള്ള താല്പര്യവും തന്മൂലം വായനയിലുള്ള തൃഷ്ണയും പ്രതിദിനം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഭൂമിശാസ്ത്രവും ചരിത്രവും എട്ടുത്തു എം. ഏ പാസായവർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത അമേരിക്കയിലും ആസ്ത്രേലിയായിലും ഉള്ള ചില പട്ടണങ്ങളുടെ പേരും ചരിത്രവും നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറത്തെ കർഷകൻ കാണാപാഠമാക്കാനും അങ്ങനെ ലോകത്തിന്റെ വലിപ്പത്തെയും വിവിധത്വത്തെയും പറ്റിഗ്രഹിക്കാനും കഴിഞ്ഞതു വർത്തമാനപത്രം മുഖാന്തരമാണെങ്കിലും യുദ്ധം നിമിത്തമാണെന്നു പറയാതെതരമില്ല.

മഹാത്മാഗാന്ധി കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചതോടുകൂടി, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപ്രണയത്തിലും ഇംഗ്ലീഷ് വേഷത്തിലും നമ്മുടെ പരിഷ്കൃതന്മാരായ ഉൽകൃഷ്ട പരീക്ഷാവിജയികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭ്രമവും ദേശീയമായ സർവ്വ വിഷയങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്ന പുച്ഛരസവും നീങ്ങാനും, ദേശഭാഷയിലും ദേശീയ ജീവിതത്തിലും ഔത്സുക്യമുണ്ടാകാനും ഇടയായി. ഭാരതം ഒട്ടാകെ തല്ലിയ ഈ അലകേരളത്തെയും ബാധിച്ചതുകൊണ്ട് പഠിച്ചവർക്കുണ്ടായിരുന്ന മലയാളഭാഷാപുച്ഛം നീങ്ങാനും അവരും ഭാഷാഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി അഭിമാനപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കാനും തയ്യാറായി.

ജനസാമാന്യത്തിനു വായനയിൽ ഉണ്ടായ തൃഷ്ണയെ ചിലഗ്രന്ഥകാരന്മാരും പ്രസിദ്ധീകരണക്കാരും ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഭാഷയ്ക്കും രാജ്യത്തിനും ചെറിയതോതിലെങ്കിലും മാലിന്യവും ദുഷ്പേരും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത വിസ്മരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. അമ്മകളും രാജ്യവും നശിച്ചാലും വേണ്ടില്ല കുറേപണം ഉണ്ടാക്കിയാൽ മതിയെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും പ്രസിദ്ധീകരണക്കാരും ഉണ്ടാകുന്നതു അപഭ്രഷ്ടരാണ്. ഈവിഷയത്തിലുള്ള ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെ കായ്മായിത്തന്നെനിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഗവൺമെൻറിനും രാജ്യസ്നേഹികളായഭാഷാഭിമാനികൾക്കും ഉണ്ട്. ഭാഷാപരമായ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരുസംഘം സ്ഥിരമായിത്തന്നെ നമുക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവരുടെ അംഗീകാരം കിട്ടാത്തപുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കണമെന്നുപോലും ഇന്നത്തെ ചില പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ തോന്നിപ്പോകുന്നു.

വായനക്കാരെ നേർവഴി നയിക്കുവാനും വായനയിൽ താല്പര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്ക സൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനും വായനശാലകൾക്കും ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും കൂട്ടുതൽ കഴിവുണ്ട്. പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ഗ്രാമങ്ങൾതോറും ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഉണ്ടാക്കാനും അവയെ സംയോജിപ്പിച്ചു ശക്തിയും പ്രയോജനവും വർദ്ധിപ്പിക്കാനും നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘക്കാർ പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു അത്യാസന്നവും അവരുടെ മാതൃഭാഷാ സേവനം അഭിനന്ദനീയവുമാണ്.

കിളിക്കൊഞ്ചലും തുള്ളുകളികളും നൃത്തപ്രകടനങ്ങളും കഴിഞ്ഞു നമ്മുടെ മാതൃഭാഷാശിശുലളിതകഥകളിലും പ്രൌഢകഥകളിലും കൂടിവളർന്നു വിവിധകലാസമ്പൂർണ്ണയും, ശാസ്ത്രജ്ഞയുമായി ആരെയും ആകർഷിക്കത്തക്ക സൌന്ദര്യധാമമായ ഒരു പ്രൌഢവനിതയായി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് നമുക്കഭിമാനിക്കാം.

ആരാധനീയയായ നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയുടെ പാദപൂജയ്ക്കു അൽപ്പമായ ഈ കാണിക്കയും ദീപികയും നിവ്വിഘ്നം വീതപ്രകാരം നടത്തിയെന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

എൻ. എക്സ്. കുഞ്ഞൻ ബി. എ. ബി. എൽ.

ചിന്താമണികൾ

(These are Certain verses Composed on the mod
"Sparks from the anvil")

പാപവും പുണ്യവും

(ഗാഥ)

1. ചാകാറായീടുമ്പോൾ പുണ്യവാനാകുവാ–
നാകാംക്ഷയുണ്ടാം പലർക്കുള്ളിൽ
ചായുന്നതെങ്ങോട്ടോ–ആവശ്യമില്ലാതെ
പ്രായേണ വീഴാ, വളർന്ന വൃക്ഷം.

2. അശ്രുക്കൾകൊണ്ടു കഴുകാത്തകണ്ണൊന്നാൻ
മോചനച്ചീട്ടുകൾ വായിക്കുമോ?
ചാകുടുക്കുമുമ്പേ, ചാകുടുത്തീടണം
മുക്തിയേ കാംക്ഷിയ്ക്കും പാപിഷ്ഠന്മാർ.

സമ്പത്തും സംതൃപ്തിയും

3. സല്പുമ്മം പൊറാലും സമ്പത്താം രക്ഷസി
നിഷ്കൃപം തള്ളയേതിന്നു തീക്കും
സമ്പത്താമുകരകവിഞ്ഞാലുമാ
സംതൃപ്തിക്കുപം വരണ്ടിരിയ്ക്കും!

4 അമ്പമ്പോ മർത്ത്യന്റെ സമ്പാദ്യതൃഷ്ണയേ
സംഭ്രാന്തിയെന്നല്ലാതെന്തു ചൊല്വൂ!
സമ്പന്നാ, നിന്നുടെ നോമ്പിനാൽ, പട്ടിണി–
ക്കുമ്പ,തുള്ളമ്പണം, പുണ്യമാവാൻ.

സന്താപവും സൌഭാഗ്യവും

5. സന്താപമാകുന്ന താക്കോലെടുത്താലെ
മന്ദാരപ്പൊൻതാഴ്, തുറക്കയുള്ളൂ.
ക്ലേശമേണിമേലേറണമായതു്,
വശ്യമാക്കീടുവാൻ കാംക്ഷിപ്പവർ

6. താപത്തെ പാപപരിഹാരമാക്കിയാ
ദൈവഹിതത്തിന്നധീനനാക:
പാപംകഴുകുവാൻ പഴുപ്പുമാകാത്ത
താപം നരകത്തിൽ താഴ്ത്തും നിന്നെ.

7. കാൽവരിമേലിലാക്രൂശിന്മേൽ തൂങ്ങിയ
ചോരന്മാർ, യേശുവിൻയജ്ഞം നോക്കി,
താരം വിളങ്ങുന്നവിണ്ടലം കണ്ടേകൻ
നാരകഗർത്തം, ദ്വിതീയൻകണ്ടു.

വിവാഹം

നതോന്നത

8. വാരിയെല്ലു പോയമർത്ത്യാ ഖേദിയ്ക്കുവേണ്ടെല്ലുംപോലും
ഭാര്യയായി നിനക്കുലഭിക്കും വീണ്ടും.
നിനയ്ക്കുണം, ഒരുകായ്, അതിന്നായ് നീ തിരയുമ്പോൾ
നിനക്കവൾ, ചേർന്നവളോ എന്നു നിന്നായി.

9. ശിരസ്സിങ്കൽനിന്നുമല്ല, ചരണത്തിൽനിന്നുമല്ല;
കരളിന്റെ അരുമയാം, അറയിൽനിന്നും
പുരാപോയോരസ്ഥി വീണ്ടും അവിടെത്താൻ പതിയേണം
പുരുഷാനിൻകുറവുകൾ പരിഹരിപ്പാൻ.

ഞാൻ ചെറുപ്പകാലത്തുതൊട്ടു നമ്മുടെ 'സ്രാണദീപിക' എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന 'ദീപിക'യെന്നു സുപരിചിതയായിരിക്കുന്നു. മലയാളഭാഷയെപ്പോലെതന്നെ ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും പരിഷ്കൃതയായി എല്ലാവരേയും ആകർഷിക്കത്തക്ക നിലയിൽ ദീപിക പ്രശോഭിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. ബഹുമാന്യനായ ദീപികയ്ക്കു ഞാൻ വീണ്ടും സർവ്വഭാവുകങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊണ്ട് വിരമിക്കാം.

. Theodosius C. D., M. A., Principal S. H. College, Thevara.

The Place of English in Free India

To hear that they are living in critical times, men often like, hence every age in history is one way or other critical to the people of the age. Into our ears also it is dinned of and on, that we are passing through times that are epoch-making, we are witnessing revolutionary days, we are at the cross-roads of civilisation, so on and so forth. The inevitable result of such repetitions is that people are not at all impressed by these platitudes even when they ought to be impressed. We for example, in India ought to realise now the importance of the days that are ahead; problems that are intricate stare us; situations that are critical await us; responsibilities that are onerous lie in store for us. A long period of foreign domination kept us dormanrt;but now the time has already come to be up and prepared to face the ordeal that is before us. In the span of this short article let us consider one such problem that is before us namely that of language.

It is indeed anamalous for a free nation to make use of a foreign tongue as the medium of instruction. This may be the motive which prompted the autonomous provincial governments to introduce regional language as the medium of instruction. But the circumstances of this sub-continent are such that a hasty introduction of the regional language is fraught with difficulties Speaking about the province of Madras,the Hindu of February 27 editorially wrote thus on this matter. "If the Universities are to teach in the vernacular three years hence, it is necessary that the remodelling of the Colleges in the province should begin now so that the problem of accommodating the students in each linguistic area can be solved in time. As things are today the bulk of the Colleges are in Tamilnad and the students speaking other

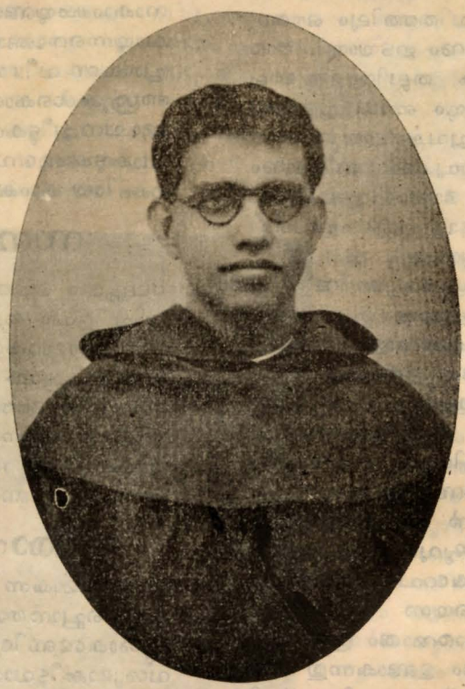

mother tongues leave their areas to get a University education. In the future these areas will have to have their own colleges and there will also have to be some institutions where Anglo-Indians or students from Northern India will be enabled to take University course. "These are some of the aspects which should be immediately looked into before introducing a new medium of instruction. Then there comes the question of textbooks. In no regional language you will find text books which will adequately cater to the needs of University students. No steps are taken to remedy this defect. Even if a few books are written, they will in no way help to preserve the standard of university classes where there should be books for reference. Hence English is to remain the medium of instruction at least in university classes until steps are taken to remedy the defects mentioned above. If the standard of university Education ought to be preserved, if the end of university education ought to be that culture of mind adb not any parochial nationalism, then for some time more English ought to have a prominent place inour university education.

Apart from the question of medium of instruction, there are other considerations also which deserve our attention. Free India is to play a vital role in the world of tomorrow. India with her heritage of ancient culture with her vast industrial and economic resources, cannot remain isolated. from the rest of the world. But to keep pace with the

ദി മലബാർ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ബാങ്ക്
കുറവിലങ്ങാട്.
എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും നടത്തപ്പെടുന്നു. ഡിപ്പോസിറ്റുകൾക്ക് പലിശനിരക്കിനു് എഴുതി ചോദിക്കുക.
പ്രൊപ്രൈറേഴ്സ്
Messrs. 1. പി. സി. ജോർജ്ജ് ബി. എ. എൽ. റ്റി. വടക്കേക്കര കുറവിലങ്ങാട്.
2. പി. യു. ഉതുപ്പ് പള്ളിവീട്ടിൽ വെള്ളായിപ്പറമ്പിൽ കുറവിലങ്ങാട്.
3. ഇ. ജെ. കുഞ്ഞേപ്പ് ഇലഞ്ഞിക്കൽ കോതമംഗലം.
4. പി. എം. മാത്യു പൊരുന്നു് പെരുമ്പല്ലൂർ, മൂവാറ്റുപുഴ.
5. കുഞ്ഞൻ ജോർജ്ജ് പനംകുഴയ്ക്കൽ കുറവിലങ്ങാട് (മാനേജർ.)

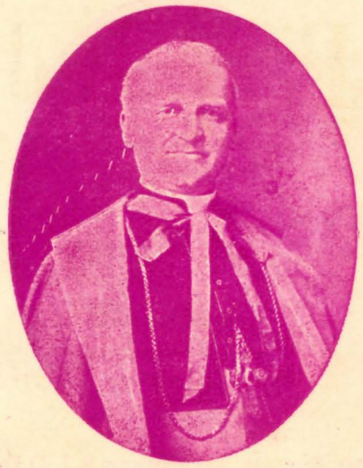

Mgr. Peter Kierkels D. D.,
Ap. Delegate of the East Indies.

Most. Rev. Mar Augustine Kandathil D. D.,
ABP. Ernakulam.

Most Rev. Mar Ivanios M. A., D. D,
ABP. Trivandrum.

Most Rev. Dr. Joseph Attipetty
Ph D., D. D.
ABP. Verapoly.

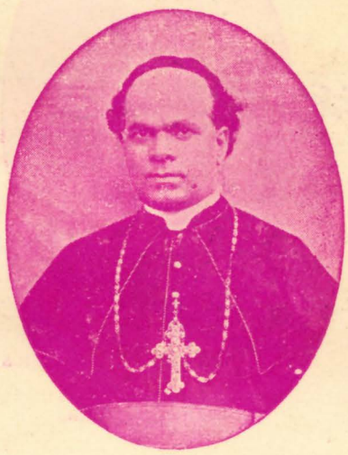

Rt. Rev. Mar James Kalacherry
Ph D, D D.
Bishop of Chaganacherry.

Rt. Rev. Mar Alexander
Choolaparampil D. D
Bishop of Kottayam..

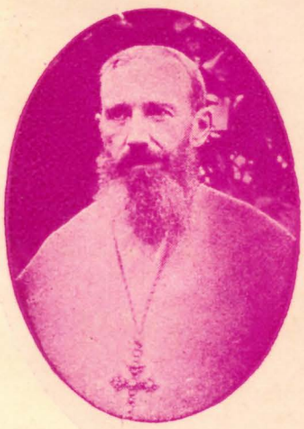

Rt. Rev. Dr. Vincent Dereira D. D.
Bishop of Trivandrum.

Rt. Rev. Dr. Jerome Fernandez D. D.
Bishop of Quilon.

Rt. Rev. Mar George Alappatt Ph. D. D. D.
Bishop of Trichur.

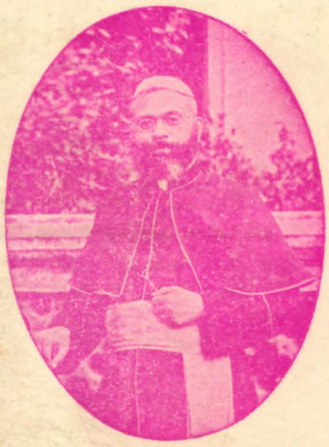

Rt. Rev. Dr. Francis Roche S. J.,
D. D., Bishop of Tutucorin.

Rt. Rev. Mar Theophilos D. D.,
Bishop of Thiruvella.

Rt. Rev. Dr. Ange Swamy S. J. D.D.
Bishop of Kottar.

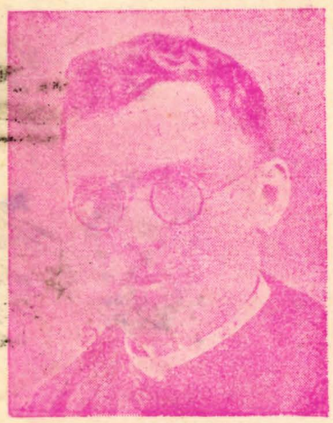

Rt. Rev. Dr. Jose Viera Alvernaz
PhD., D. D., D.C. L.,S.Sc. D.,
Bishop of Cochin.

Rt. Rev. Mar Joseph Severios
B. A., D. D.,
Ad. Ap. Thiruvella.

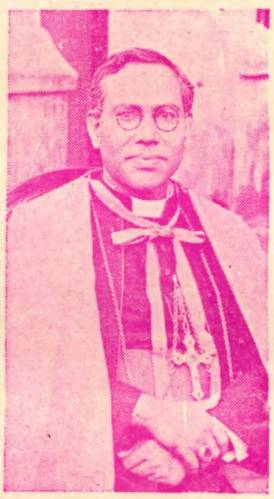

Rt. Rev Mar Thomas
Tharayil M.A., Ph.D., D.D.,
Co-Ad. Bp. of Kottayam.

Rt. Rev. Dr: Bonaventore Arana
D. D.,
Ad. Bp. of Vijayapuram.

Very Rev. Fr. Vincent T. O. C. D.,
Prior General,
The Carmelite Congregation of Malabar.

ഫാദർ പ്ളാസിഡ് ഠറി. ഒ. സി. ഡി; പിഎച്ച്. ഡി; ഡി. ഡി; ഡി. സി. എൽ.

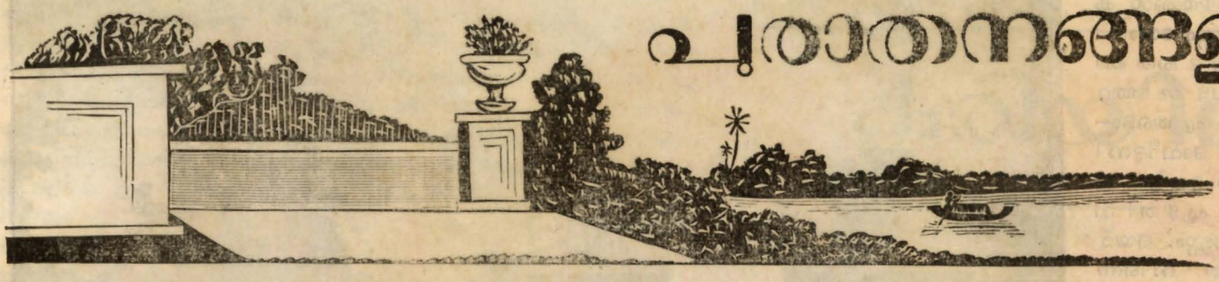

പുരാതനങ്ങളായ

മൂന്നു ഗദ്യകൃതികൾ.

പുരാതനങ്ങളായ മൂന്നു ഗദ്യകൃതികൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി ഒരു പുസ്തകമാക്കിയതു് മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവയിലെ ഭാഷ മലയാളമാണെങ്കിലും സുറിയാനി ലിപികളിലാണു് മുഴുവനും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

ഒന്നാമത്തെ കൃതിക്കു് 'ദിയാലോഗോസു' എന്നു പേരുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടു് ഇഞ്ചു് നീളവും എട്ടു് ഇഞ്ചു് വീതിയുമുള്ള നൂറോളം അുപതോളം പുറങ്ങൾ ഇതിനുണ്ടു്. അതേ വലുപ്പത്തിൽതന്നെ നൂറോളം എട്ടു പുറങ്ങളോളമുള്ള രണ്ടാമത്തെ കൃതി രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു "യാക്കോബായെക്കുടെ തുടമാനം അകുതന്ന ഇത", "സകലജ്ഞായ നമ്മ. . മൻപിൽത്തെ തക്കം ഇത" എന്നാണു് യഥാക്രമം ഓരോ ഭാഗത്തിന്റെ തലക്കെട്ടു്. അതേ വലുപ്പത്തിൽ തന്നെ ഇരുപത്താറു പുറങ്ങളോളമുള്ള ഒരു ഇടയലേഖനമാണു് മൂന്നാമത്തെ കൃതി. "പുത്തൻ ക്രൂശുകാരോടു പറവാനുള്ള ശൊത്തിയ ഉത്തരം" എന്നാകുന്നു ഇതിന്റെ പേരു്.

മൂന്നു കൃതികളും തരംപോലെ കൂട്ടിയതിന്റെ അവസാനവരിയിൽ രണ്ടു മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. "1002-ാമാണ്ടു് മേടമാസം 22 ചൊന്നകരി പാലത്ത ചെറിയ കഞ്ഞിറിയൊട ചങ്ങനാശ്ശേരിൽ പുത്തൻ പുരെക്കൽ ഇട്ടീര കത്തനാര 200 ചക്രം വെലകൈമൽ രൊക്കം കൊടുത്ത വാങ്ങിച്ചു. ഇതിനു സാക്ഷി മാളിയെക്കൽ മാത്തു കത്തനാര ച്ചൻ." (കൊല്ലവർഷം 1002 ആണു്.)

മാന്നാനത്തുവച്ചു മരണം പ്രാപിച്ച പെ. ബ. പോത്തുക്കര കുര്യാക്കോസച്ചൻ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ "ദിയാലോഗോസു" എന്ന പേരിൽ ഇവ മൂന്നും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങനെ ഇവ മാന്നാനത്തു ചെന്ന ചേർന്ന.

1) റമ്പിയാക്കോബു, ഒരു യഹൂദൻ, ഒരു അക്കൈസുവൻ (കാപ്പോറാ), ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി, ഒരു മഹമ്മദീയൻ (ഇശ്മായേലിയാ) എന്നിവർ തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണമാണു് 'ദിയാലോഗോസു' Dialogue) എന്ന ഒന്നാമത്തെ കൃതി. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സത്യത്തെ സ്ഥാപിക്കയാണു് ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. മശിഹായുടെ വരവു്, മശിഹായുടെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും, വി. ത്രിത്വം, മശിഹാ വന്ന കഴിഞ്ഞു, അതിനു സ്ഥിരീകരണം—ഇങ്ങനെ അഞ്ചു് അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഈ കൃതിയിലുണ്ടു്. എബ്രായ, ഗ്രീക്ക, സുറിയാനി, യൂദന്മാരുടെ സുറിയാനി അഥവാ അരാമായ എന്നീ ഭാഷകളിൽ ഗ്രന്ഥകാരനു വ്യൽപത്തിയുണ്ടെന്നു അതു ഭാഷകളിൽ തന്നെയുള്ള ഉദ്ധരണികൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഇതൊരു മലയാളകൃതിയൊ, തർജ്ജമയൊ, വേറെ കൃതികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എഴുതിയതൊ എന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടു്.

എന്നാണു് ഇതു് എഴുതപ്പെട്ടതു്? ആരാണു് ഗ്രന്ഥകാരൻ?

ഉതിന്റെ അവസാനഭാഗത്തു ഇങ്ങനെ കാണുന്നു. "മശിഹാ പെറന്ന ഒരായിരത്ത എഴുന്നൂറ അറുപത്ത എട്ടാം കാലം ശെൻറ, കൊല്ലം തൊള്ളായിരത്ത നാല്പത്തുമൻറാം കാലം പുത്തെൻ കണക്കിൽ എടവമാതം ഇരുപത്തൻശാം ദെവസി കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിക്കാരൻ യാക്കോബിന്റെയും ഹന്നായുടെയും മകൻ പുത്തെൻ പുരെക്കൽ യാക്കോബ കത്തനാർ കുറവെലങ്ങാട്ട ശെറിയപള്ളിയുടെ ശെരാമ്പിയിൽ പാത്തിരിക്കുമ്പോൾ ദിയാലോഗോസ എൻറ ഈ പുത്തകം അയിപ്പമാത്തു യൌസേപ്പു കത്തനാർ അലെങ്ങാട്ടുകാരനോട മെടിശ്ശ പൊത്തു എൻറിക".

അതുകൊണ്ടു് ഇതു് ക്രിസ്താബ്ദം അയിരത്തി എഴുനൂറ അമ്പത്തെട്ടിലൊ (1768) അതിനു മുമ്പോ ആണു് എഴുതപ്പെട്ടതു്. അലെങ്ങാട്ടുകാരൻ അയിപ്പമാത്തു യൌസേപ്പു കത്തനാർ ഗ്രന്ഥകർത്താവാകണമെന്നില്ല.

ഇതിന്റെ കർത്താവു് അലെങ്ങാട്ടുകാരൻ കരിയാറ്റിൽ യൌസേപ്പു മല്പാനാണെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തെ അയിപ്പമാത്തു കരിയെപ്പു=(യൌസേപ്പു) എന്നു വിളിച്ചിരുന്നുവത്രേ. എന്നാൽ പ്രൊപ്പഗാന്ത നാളാഗമത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പന്റെ പേരു് പൌലോസു് എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിലും വേദശാസ്ത്രത്തിലും അദ്ദേഹത്തെ മല്പാനായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന സാധനത്തിൽ കരിയെപ്പു കരിയാറ്റി (Carjaipus Cariattus) എന്നും കാണുന്നു. ക്രൂശാതെയും, 1767 ഏപ്രിൽ 22-ൽ വരാപ്പുഴെനിന്നും പ്ളോറൻസു ഫെത്രാൻ റോമിലേയ്ക്കയച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ, കരിയാറ്റിൽ യൌസേപ്പു റോമിൽനിന്നു മടങ്ങുന്നതുവരെ അലങ്ങാട്ടു സെമിനാരിയിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകനെ നിയമിക്കണമെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് 1767 ഏപ്രിൽ 22 വരെ കരിയാറ്റി മല്പാൻ കേരളത്തിൽ തിരിച്ചു വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു. അദ്ദേഹം മടങ്ങി വരുന്നതുവരെ, ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ നിയമിക്കപ്പെടണമെന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നു, മടങ്ങിവരുന്നതിനു കുറെ താമസമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഊഹിക്കുന്നതോ? ഏതായാലും, മടങ്ങിവന്നശേഷം കേരളത്തിൽവച്ചു് അദ്ദേഹം ഈ കൃതി രചിച്ചെങ്കിൽ അതു് 1767 ഏപ്രിൽ 22-നും പുത്തൻ പുരയ്ക്കൽ കത്തനാർ ഈ ലോകത്തിയ 1768 ഡിസം. 25-നും ഇടയ്ക്കായിരിക്കണം. മടങ്ങി വരുന്നതിനുമുമ്പു് ഇതെഴുതിയെന്നു് വരാവുന്നതാണു്. അല്ലെങ്കിൽ ഇതിന്റെ കർത്താവു് വേറെ ആരെങ്കിലുമായിരിക്കാം.

ഈ കൃതിയുടെ ആരംഭം: "ദൈശിഹാ ഈ ലോകത്തുങ്കൽ വന്നതിന്റെ ആവശ്യം അയതു: പട്ടവെനെ പറവാൻ ദേശത്തുള്ള യൂദന്മാർ പലരും തങ്ങളുടെ പള്ളിമുക്കൽ പട്ടത്തുയോകാനായി കൂടി ഇരിക്കേലെ ഒരു നസ്രാണിയും ഒര മലയാളനും ഒര ശോനകനും കൂടെ കാമ്മാൻ ശെൻറ. കാപ്പോറാ (അക്കൈസുവൻ) കണ്ണുകൾ ഉയത്തി യൂദന്മാരുടെ പള്ളിയുടെ കെഴക്കെ വാതുക്കൽ നീതെ ഒര

times' to play a prominent part in the international field, knowledge of English will stand in good stead. That is why Maulana Abul Kalam azad, Minister for Education with the Central Government recently remarked that English ought to remain a compulsory Second language. Pandit Nehru in a message sent to Doon High School wrote "English is bound to remain the next most important language for us not only because of our long contacts with it but also because it is at present the most widespread language in the world." Thus top-rank leaders of the country understand well the importance of the English Language.

Therefore let politicians before they introduce new reforms consider all the aspects of the question. Haste makes waste. Until there is a lingua-franca for the whole nation it is ruinous to the cause of education to change the medium of instruction at least in university classes To stick to English is to preserve the standard of teaching. Besides in international affairs, the position of English is unique. To ignore it is to become isolated from the rest of the world which will be a colossal mistake on the part of a nation just emerging out of slavery in to freedom, from darkness into light.

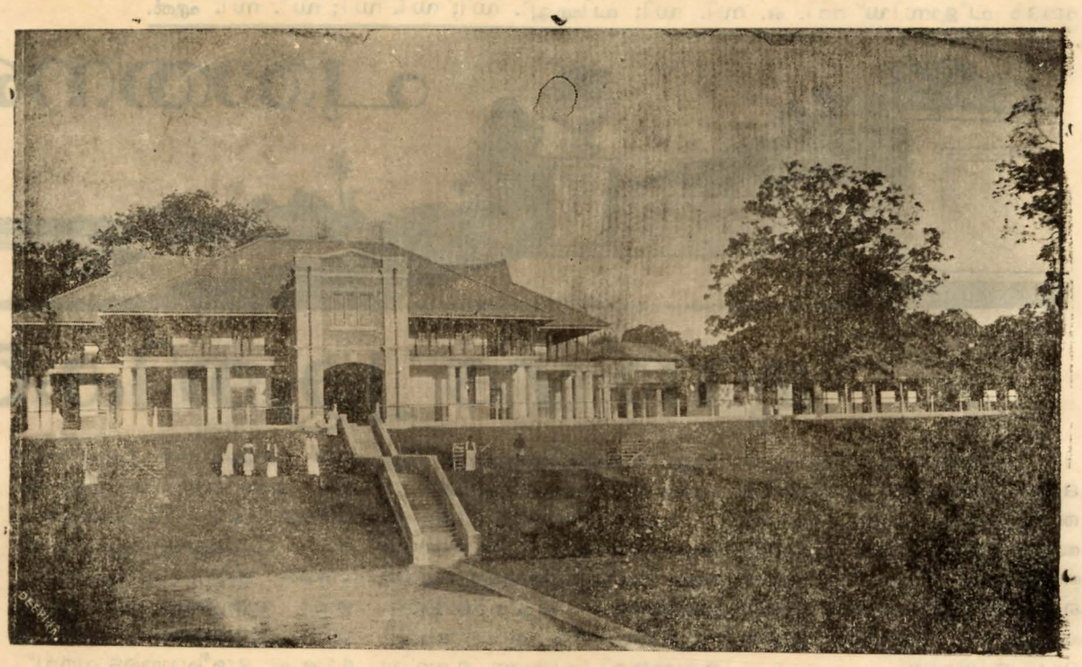

വിമൻസ് ആൻഡ് ചിൽഡ്രൻസ് ഹോസ്പിറ്റൽ, തൈക്കാട്, തിരുവനന്തപുരം.
കെട്ടിടം ഉൽഘാടനം ചെയ്ത കാലത്തെടുത്ത ഫോട്ടോ.

ലകളിൽ ശിരുമായി എഴു
പെട്ട ശില അക്ഷരങ്ങൾ ക
റമ്പിയോട്ട ഇവണ്ണം ശോതി
കാപ്പോറാ: ഇതാ മീതെ കാ
ൻറെ എഴുത്തുപെട്ട ശിത്തറ
ിൻറെ പൊരുൾ എന്തൊ—
വി: ഞങ്ങളുടെ ദാവീദുനി
ന്യാ സെപ്പെർ തെഹലിം എ
ൻറെ പുത്തകത്തിൽ എഴുതി വ
ശ്ശ വശനങ്ങൾ ഇവണ്ണം. യെരു
ശെലം നകരിയെ നിന്നെ
ഞാൻ മറക്കിൽ എൻറെ വല
ത്തു കൈ മറന്നു പോം എൻറും,
നിന്നെ ഞാൻ നിരുവിക്കാകി
ൽ എൻറെ ഉരിയാട്ടം മുട്ടിപോം
എൻറും താൻ ശോതിശതിൻറെ
ശിത്തിറത്തിൻറെ പൊരുൾ
ആയത . . .”

2) പുത്തൻ പക്കഴക്കാര
നും (പുത്തൻ പക്ഷക്കാരൻ=
പുത്തൽ ക്രൂരുകാരൻ) പഴയ
പക്കഴക്കാരനും (പഴയ പക്ഷ
ക്കാരൻ=പഴയ ക്രൂരുകാരൻ)
തമ്മിലുള്ള ഒരു സംഭാഷണമാ
ണു് രണ്ടാമത്തെ കൃതിയുടെ
ഒന്നാം ഭാഗം. മ്ശീഹായുടെ
ഇരുസ്വഭാവങ്ങൾ; മ്ശീഹായു
ടെ സഭ എന്നും സത്യം പഠി
പ്പിക്കുന്നു; റോമാ സഭയാണു്
മ്ശീഹായുടെ സഭ; വി. പ
ത്രോസു സഭയുടെ കാണപ്പെട്ട
തലവനും മാപ്പുപ്പാമാർ വി. പ
ത്രോസിൻറെ പിൻഗാമികളു മാ
ണു്; ദൈവസ്വഭാവം മനുഷ്യ
സ്വഭാവം എന്നിവയാണു് മ്ശീ
ഹായുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ; പുളി
ച്ചതും പുളിക്കാത്തതുമായ അ
പ്പം; പൂങ്കി എന്ന പഴയക്രൂരു
കാരനും തുലുക്കൻ എന്ന പുത്ത
ൻ ക്രൂരുകാരനും വിളിക്കപ്പെ
ട്ടിരുന്നു; മുട്ടുകുത്താതെ പ്രാർത്ഥി
ക്കുക, പൂടവെള്ളവും തണുത്ത
വെള്ളവും മാമ്മോദീസായിൽ ഉ
പയോഗിക്കുക, മണവാട്ടിയെ
മണവാളൻറെ വലത്തുവശത്തു
നിത്തുക, പട്ടക്കാരുടെ വിവാ
ഹം ആദിയായി കേരള യാക്കോ
ബായ സഭയിൽ പുതുതായി ഏ
ർപ്പെട്ടുത്തി തുടങ്ങിയ ആചാര
ങ്ങൾ; എന്നിവയാണു് ഒന്നാം ഭാ
ഗത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയ
ങ്ങൾ. രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ: റോ
മാ മാപ്പുപ്പായുടെ തിരുസ്സ
ഭയുടെ തലവൻ, എന്നുള്ള സംഗ
തിയെപ്പറ്റിയും സുനഹദോസു
കളെപ്പറ്റിയുമുള്ള ഉപന്യാ
സം രൂപത്തിൽ ദീർഘമായി
പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ കൃതിയുടെ ഒരോഭാഗ
വും എന്നാണു് എഴുതപ്പെട്ടതു്?
രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും ഒരാൾതന്നെയാ
ണോ എഴുതിയതു്? രണ്ടാം കരി
യാറ്റിൽ മല്പാനാണെന്നു കേ
ട്ടിട്ടുണ്ടു്.

a) ശീർഷകത്തിൽ നിന്നുവന്ന ഒ
രു മല്പാനായും, കോർ അ
പ്പസ്തോലനായും, മെത്രാനും, റമ്പാ
നും, ശെമ്മാശനും ഒന്നാം ഭാ
ഗം എഴുതപ്പെട്ടപ്പോൾ കേരള
ത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അവർ “ന
ടക്കുന്ന പാഷയും പൊകിർതി
യും സൂക്ഷി ക്കാൻ പഴയക്രൂരു
കാരൻ പറയുന്നതിൽനിന്നു അ
വർ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോഴാണു്
ഒന്നാംഭാഗം എഴുതിയതെന്നതെ
ളിയുന്നുണ്ടു്. പുത്തൻക്രൂരുകാരെ
ഭരിച്ചിരുന്ന കേരളീയനായ മ
ർതോമ്മായും ശീർഷകത്തിൽ നിന്നു
വന്നവനും തമ്മിൽ ചേർച്ചയി
ല്ലായിരുന്നെന്നു ഈ കൃതിയുടെ
അദ്യഭാഗത്തിൽനിന്നു തെളിയു
ന്നുണ്ടു്. അതിങ്ങനെയാണു് ... .
നിങ്ങളുടെ തോമ്മാമെത്രാൻറെ
വാഴിശ തെളിയിഞ്ഞിട്ടു നി
ങ്ങൾ ഏറിയ പണം അഴിശ
നിങ്ങളുടെ ബാവായേയും അയാ
ളുടെക്രൂരേയും തുലുക്കൻറെനാട്ടി
ൽ നിൻറു വരുത്തിദെവസംതോ
റും പുത്തെനായിട്ടുള്ള മരിയാദെ
കളും കൊമങ്ങളും നടത്തെണ്ടീ
ട്ടും പന്തിയും ക്രൂരും ഉണ്ടാക്കണ്ടീ
ട്ടും അവരുടെ യാവൊരുക്കയും
ഞങ്ങൾക്കുള്ളകാലത്തിൽ ഇനി
യും ദെവസംതോറും ശെലവഇട്ട
വാൻ നിങ്ങൾ മടിക്കുന്നില്ലല്ലൊ . . . എൻറാൽ അപ്പൊൾ ന
ടത്തുന്ന ഭെദം മ്ശീഹായുടെ
ഭെദവും എടുത്തുകാരനായ യാ
ക്കോബ പടിപ്പിശ ഭെദവും
ക്രൂടി യൂദെന്മാരുടെയും തുലുക്ക
രുടെയും മരിയാദെകളും ക്രൂടെ
ശെർത്ത വലവല ഭെദമായി
ട്ട പടിപ്പിശ നടത്തുകകൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ ബാവായും ക്രൂടരും
മലനാട്ടിൽ വരുമ്പൊളത്തെക്ക
ഉണ്ടായ പുത്തൻക്രൂര ഇപ്പോൾ
രണ്ടായി ശരിഞ്ഞു. ബാവാടെ
കീഴ്വഴങ്ങിയ പുത്തനായ പു
ത്തെൻക്രൂട്ടം; തൊമ്മാമെത്രാ
ൻറെ കീഴ്വഴങ്ങിയ പാഴ്തായ
യ പുത്തൻക്രൂട്ടം എൻറും പറയ
മാറായല്ലൊ. ഞാൻപറയുന്നത പ
ർത്തയൊ നെരൊ നിനക്ക എ
ൻറു തൊന്നുൻറു . . .”

1751—ൽ കേരളത്തിൽ
വന്ന യാക്കോബായ മല്പാട്ടക്കാ
രാണു് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെ
ട്ടതെന്നു തോന്നുന്നു. അങ്ങനെ
യെങ്കിൽ ഈ ഒന്നാംഭാഗം
1751—ലൊ അതിനുശേഷമൊ
ആണു് രചിക്കപ്പെട്ടതു്. കരി
യാറ്റിൽ മല്പാനാണു് ഗ്രന്ഥക
ർത്താവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം റോമി
ൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന ശേഷം
മാത്രമാണു് ഈ ഭാഗം എഴുതി
യിട്ടുള്ളതു്.

ഇതുപോലെ പുത്തൻക്രൂരു
കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു രചിക്കപ്പെ
ട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കേരളത്തിൽ വേ
റെയുമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം
ഒന്നിൻറെതന്നെ പാഠഭേദങ്ങ
ളൊ അനോന്യംവ്യത്യസ്തങ്ങളൊ
എന്നു പരിശോധിയ്ക്കേണ്ടതാ
ണു്. താഴെപറയുവാൻ പോകു
ന്ന ഇടയലേഖനം (മൂന്നാമത്തെ
കൃതി) ഇവയെല്ലാം പ്രചോദനം
നൽകിയിട്ടില്ലയോ എന്നുസംശ
യിക്കുന്നു.

1920 സെപ്റ്റംബർ മാ
സത്തിലെ ‘കോട്ടയം മാസിക’
യിൽ കരിയാറ്റിൽ മല്പാൻറെ
വേദതർക്കം എന്നപേരിൽ വി. റവ
കെ. ജോസഫ് ബി. എ. എൽ
റവി ഒരു ലേഖനം എഴുതുകയു
ണ്ടായി. മൽപ്പ്രസ്താവിച്ച രീതി
യിലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി
യും അതിൻറെ രണ്ടു പകർപ്പുക
ളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം അതിൽ
പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

b) രണ്ടാംഭാഗം 1768ലോ അ
തിനുമുമ്പോഎഴുതപ്പെട്ടു. 257—ാം
പുറത്തു ഇപ്രകാരംകാണുന്നു. “ഇ
ങ്ങനെ കപ്പാടുതുടങ്ങി മിശിഹാ
ടെ കാലം ഒരായിരത്തെ എഴുനൂ
റ്റി അറുപത്തെട്ടാം കാലത്തിന
കത്തെ ഇരുനൂറ്റി അമ്പത്തുരണ്ടു
മാർപാപ്പാമാർവാണ എൻറ
അറിക”. അതുകയാൽ 1768ലൊ
അതിനുമുമ്പോആണു് ഈ ഭാഗം
എഴുതപ്പെട്ടതു്. കരയാറ്റിൽ മല്പാ
നാണോ ഇതിൻറെ ഗ്രന്ഥകർത്താ
വു്?

ഇതിൻറെ ആരംഭത്തിൽ
നിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ
ഉദ്ധരിക്കാം: “സകലേശ്വര
നാകുന്ന ഏകസ്വരൂപത്തി
ൻറെ സകല കൃപാഹിത പ്രെ
മാ അറിഞ്ഞ സകല സമ്മത
സ്നെഹസൂതി ശെയ്യു ആരാദിയു
സകലേശതിരുവുള്ളക്കാരെർ അ
യിട്ടു സകലേശ്വരനോടുകൂടെ ര
ഞ്ഞിയു സുകരസാനന്ദ പുണ്ണ്യ
ത്തോടുകൂടെ അനന്ത വാഴിശ
മോക്ഷ രാശിയത്തുങ്കൽ അന
ന്തശൈശനോട കൂടെ വാഴിയു
തോഴിയു കൊള്ളുവാനായിട്ടു
സകലേശ പക്ഷ പിർതൃ വിർ
ന്ദമായ മാലാകാമാരേയും മനു
ഷരേയും സിരുട്ടിയു മനുഷ
പുവി വാഴിശക്ക ഉപകാരമായി
ട്ട സകല ലോകവും സകല വ
സ്തുക്കളുംകൂടെ സിരുട്ടിക്കയുംശെ
യ്തു. എൻറാൽ സകല സിരുട്ടിപ്പുക
ൾക്ക ഒക്കെക്കും കൂടെ സകലനാ
തനായിട്ടു സകലേശ്വരനായ ഏ
കസ്വരൂപം താൻ തന്നെആകു
ന്ന രണ്ട ഈശ്വരന്മാരില്ല എ
ൻറ പോലെ അരൂപ അരൂപ
സ്വരൂപികൾ അകുന്ന മാലാ
കാമാരുടെ വർക്കത്തിനു
വർക്കതലവനായിട്ടു മികാ
യേൽ റേശമാലാകായെ തല
വനാക്കി തമ്പുരാൻ കൽപി
യു . . . .

ഇതിൻറെ പകർപ്പുകൾ (മല
യാളലിപികളിൽ) പലസ്ഥലങ്ങ
ളിൽ ഇരുപ്പുണ്ടു്. ഡോക്ടർ പി.
ജെ. തോമ്മസിൻറെ “കേരള
ത്തിലെ ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യം
(pp. 159— 162) എന്നകൃതി
യിൽ ഇതിൻറെകർത്താവു കരി
യാറ്റിൽ മല്പാനാണെന്നു പറ
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

3) പുത്തൻ ക്രൂരുകാരോ
ടു പറവാനുള്ള ശോത്തിയഉത്ത

രം എന്ന ഇടയലേഖനമാണല്ലൊ മൂന്നാമത്തെകൃതി. അതിന്റെആരംഭം:"നാം മാർപ്പൊറെൻസിയോസ തമ്പുരാന്റെ മനകണത്താലെയും ശ്രുത്തമാന റോമ്മാപള്ളിയുടെ പെറമാണത്താലെയും അറെയൊപ്പൊളിസു എന്റെ മെത്രാൻ മലങ്കര എടവകെക്കും കൊശ്ശിഎടവകക്കും പെഗാരി അപ്പസ്തോലിക്ക ആയിട്ട വാഴുന്നതിനെ കൊണ്ട നമ്മുടെ സ്നേഹപ്പെട്ട കുറവെലങ്ങാട്ടുപള്ളി എടവകക്കാർക്കും ശേഴം അവിടെക്രടിയ പള്ളിക്കാരക്കും ക്രടെ ഇപ്പോൾ എഴുതിയ ഈ സാതനം കാണുന്നവർക്കും വായിക്കുന്നവർക്കും കെൾക്കുന്നവർക്കും സൊത്തതമായിക്കുന്നു."

ഇതിനുമുമ്പു ഇതേസംഗതി സംബന്ധിച്ചുതന്നെ വേറൊരു ഇടയലേഖനം അയച്ചിരുന്നെന്നു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം ലേഖനകർത്താവു പറയുന്നു "ഇതാ ഒരായിരത്ത എഴനൂറാറ അമ്പത്തിമൂന്റാംകാലം മിതുനമാതം എട്ടാംതീയതി വരാപ്പുഴെ നമ്മുടെ മാർയൊസേപ്പു പുണ്യവാളന്റെ പള്ളിയിൽ നിന്റെ എഴുത്ത."

ആകയാൽ മൂന്നാമത്തെകൃതിയുടെ കാലവും കർത്താവും സംബന്ധിച്ച സംശയത്തിനവകാശമില്ല. ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ, സഭയുടെവിശ്വാസികത്തോലിക്കത്വം, ശ്ലൈഹികത്വം,ഇടത്തൂട്ടുകളുടെഉത്ഭവം; മാമ്മോദീസായിൽ ചുട്ടവെള്ളവും തണുത്തവെള്ളവും കലർത്തുന്നു, സ്വർഗ്ഗോപവണക്കം; യാക്കോബായ വൈദീകർ തലമുടിവടിക്കുന്നു, പുളിച്ചതും പുളിക്കാത്തതുമായ അപ്പം; യാക്കോബായ പള്ളികളിൽ മണിഉപയോഗിക്കുന്നതെന്തുണ്ടായ കല്പന.

17ാം ശതാബ്ദത്തിനുമുമ്പുള്ള കേരള സഭാചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ലേഖനകർത്താവു പറയുന്ന ശ്രദ്ധേയമായ ഭാഗം ഇവിടെ പകർത്തുന്നു:—

"എൻറാൽ ഒൻറു പൊർത്തിയകം വെശാരിശ അറിവാൻ മുഴവെൻ ദിഷ്ടതി ഉള്ളതു ശ്രുങ്കത്തിൽ തന്നെ നിങ്ങളെ നാം പോതിപ്പിക്കുന്നു. അതാകുൻറത ഈ മലങ്കര എടവകെ കളിലുള്ള നസ്രാണികൾക്കു മേൽപ്പട്ടക്കാരനും രൂപതയും ശ്രുത്തമാന പള്ളിക്കവേഴക്കം ഉള്ളമെത്രാൻ യോ അനീസ മിശിഹാടെ കാലം മുന്നൂറാറ ഇരുപത്തഞ്ചാമതിൽ ഇവിടെ വന്ന വിശ്വാസകായ്മം അന്നയഷിശ്രുത്തമാന പള്ളിക്ക മലങ്കരക്കാരെ വഴക്കിയതിൽ പിന്നെ ഒര എടത്തൂട്ടുക്രടാതെ ഒരായിരത്ത ഒരുനൂറാറ ഇരുപത്തൊമ്പത കാലത്തോളം ശെന്നിരിക്കയിൽ ക്നായി തൊമ്മനും മാർ ശാബോറും മാർ പ്രോതും അയ ഇരുവർ റമ്പാൻമാരു മെന്നിയെ ഒരായിരത്ത നാനൂറിൽ തൊണ്ണൂറാം കാലത്തോളം ഈ നാട്ടിൽ ഒര മെത്രാന്മാര വൻറ പെറകാരം കമ്മാൻ ഇല്ല. ഇങ്ങനെ അയപ്പോൾ യൊനായെ നാട്ടിൽ തുക്കിന്റെ കുഴപ്പുകൊണ്ട പട്ടാങ്ങ അയ വിശ്വാസക്കാർക്ക ഇവുടെക്ക കരവഴിക്ക വരുവാൻ സാദിനം ഇല്ലായികൊണ്ടും കടൽ വഴിക്ക വരുവാൻ കപ്പെവിവുടെ ഓടിപ്പാനുള്ള മാലി നോട്ടം അൻറ തിരിയായികൊണ്ടും ഉള്ള താമസത്തുങ്കൽ ഒരായിരത്ത നാനൂറിൽ തൊണ്ണൂറാം കാലത്തിൽ തന്നെ നെത്തോറിയൻ കാരൻ യൊവാനീസും അതിൽ പിന്നെ പതിമ്മൻറാം കാലത്തിൽ യബലാഹും രണ്ട മെത്രാന്മാർ അയിട്ട ഇവിടെ വന്ന അവരുടെ എടത്തൂട്ടുകൽ കൊതമ്പിന്റെ എടെയിൽ കളകൾപോലെ വെതക്കയും ശെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം മുപ്പത്തേഴാം കാലത്തിൽ മാർ യൊസേപ്പും മാർ യോനാബൂസും ഇരുവെർ മെത്രാന്മാർ പട്ടാങ്ങ അയ വിശ്വാസകാരർ ഇവിടെ വൻറ ഏതാനും പ്രേതം ശെയ്തു പതിനൊന്ന കാലത്തിനകത്തു ഇരുവെരുംപ്രയത്നിക്കെയുംശെയ്തുപിന്നെഅഞ്ചാംകാലത്തിൽമാർഹൊർമീസഏലിയായും മാർയൊസേപ്പും മാർ അബ്രാഹവും മാർശെമവോനും നാലു മെത്രാന്മാരിൽ മുമ്പിലത്തെ അവെർ ഇരുവെരും നെത്താറീസിന്റെ എടത്തൂടായിതന്നെ ഇവുടെ മരിശ്രുഒട്ടുക്കത്തെവർ ഇരുവെർ അകുന്ന മാർ അബ്രാഹവും മാർ ശെമവോനും ഇവിടെ വന്നതിൽ പിന്നെ എടത്തൂട്ട ഉപേക്ഷിശ്രുശ്രുത്തമാന റോമ്മാപള്ളിക്ക വഴക്കം ശെയ്തു മലങ്കര ഒക്കെയും ഒരുപോലെ അവരുടെ പ്രേതത്താൽ ശ്രുത്തമാന പള്ളിയുടെ സഭെയിൽ ക്രുട്ടിവഴക്കുകയും ശെയ്തു. ഇതിൽ പിന്നെ ഇവുടെ കഴിഞ്ഞ വന്തമാനങ്ങൾ എങ്ങനെ ആയി എൻറ നിങ്ങൾക്കു തന്നെ സൂക്ഷം ഉണ്ടല്ലോ."

P. S.

"പുരാതനങ്ങളായ മൂന്നു കൃതികൾ" എന്ന ലേഖനം ദീപികയ്ക്കു അയച്ചശേഷം ഒരാഴ്ചകഴിഞ്ഞപ്പോൾ Hierarchia Carmelitana, Bio-Bibliographia Missionario O. C. D. എന്നീ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ എഴുത്തുകാരനു ലഭിച്ചു. 1939—ലും 1941—ലും റോമിൽ അച്ചടിച്ച ഈ പുസ്തകങ്ങൾ അവിടെ നിന്നു ഒരു സ്നേഹിതൻ അയച്ചുതന്നവയാണ്. വരാപ്പുഴഭരണം നടത്തിയ മെത്രാന്മാരുടെ ചരിത്രമാത്രമേ 1939—ൽ അച്ചടിച്ച പുസ്തകത്തിലെ (Hierarchia Carmelitana) പ്രതിപാദ്യവിഷയം. മിഷ്യനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഇതിൽ സ്ഥാനമില്ലാതില്ല. 1584 മുതൽ 1940 വരെ കർമ്മലീത്താ സന്യാസസമൂഹത്തിൽ പെട്ടവർ രചിച്ച

കടമാളർ, കെ. സി. കേശവൻ നായർ ബി. ഏ.

കരിയില

ഊഴിതൻ നെടുവീർപ്പോന്നേല്ക്കുവേ, ഞെട്ടറ്റിങ്ങു
പാഴിരുൾമണ്ണിൽ വീണ ശുഷ്കപത്രങ്ങൾ ഞങ്ങൾ.
മൃത്യുവിൻ മുഖംകണ്ടു ഭീതരായ് തല്പാദത്തിൽ
സത്വരം പതിച്ചോരു ശുഷ്കപത്രങ്ങൾ ഞങ്ങൾ.
ചാരുചൈത്രായനത്തേച്ച പല്ലവങ്ങളായ്ത്തന്നെ
ഭൂരുഹങ്ങളിൽനിന്നു താഴെവന്നവർ ചിലർ:
താരുണ്യം മരതകഭംഗിയിൽ മുങ്ങിക്കവേ
യാരുമേ കാണാതിങ്ങു വീണവരത്രെയന്യർ:
വാർദ്ധക്യച്ചുളിവേറ്റു വിളർത്തഗാത്രത്തോടെ
ധാത്രിയിൽനിപതിച്ച സോദരർ മറ്റുള്ളവർ:
ഏതവസ്ഥയിലാട്ടെ—താഴെ വീണവർതമ്മി,
ലേതുമില്ലസമത്വം, ശുഷ്കപത്രങ്ങൾ സർവ്വം!
എന്തിനീച്ചുഴലിക്കാറ്റെങ്ങളെ വീണ്ടും വാഴ്ത്തി
യന്തരീക്ഷത്തിൻ മണിമാറിലേയ്ക്കയയ്ക്കുന്നു?
ഇല്ലതിലല്പംപോലുമാഗ്രഹ, മെങ്കിലുമെങ്ങോ—
രല്പലി,ല്പുതന്നെയല്പമീയഭികാമം?
അന്യനു കുളിരണിച്ഛായകൾ ദാനംചെയ്യു
പുണ്യമാണസ്മാദൃശക്കാശ്രയമിനിമേലിൽ.
ഉച്ചത്തിൽ വസിച്ചൊരക്കാലത്തു സ്വപ്നംകണ്ടോ—
രുച്ചനീചത്വങ്ങളിങ്ങെങ്ങുമേ കാണ്മാനില്ല.
വർണ്ണവിഭേദങ്ങളും വാദമർമ്മരങ്ങളും
നിർണ്ണയവിവിധത്തിൽ മാറ്റൊലിക്കൊള്ളാറില്ലാ.
ഇല്ലധഃപതനത്തിനിങ്ങിനിയവകാശം
പുല്കണിത്തിരുമാറിൽ തായതാൻ താങ്ങിക്കൊള്ളും.
എങ്ങുനിന്നുണ്ടായവർ ഞങ്ങ,ളാമണ്ണിൽത്തന്നെ
മുങ്ങിയക്ഷയാനന്ദമാസ്വദിക്കട്ടേ വേഗം.
ഇല്ലിതിന്മീതേ മോഹ—മെങ്കിൽ തൻജഡം വല്ല—
പുല്ലിനോ, പൂവല്ലിക്കോ, ശക്തി നല്കിയാലായി!!

കൃതികളുടെ ഒരു പട്ടികയാണ് 1941—ൽ അച്ചടിച്ച രണ്ടാമത്തെ പുസ്തകം.

1774 മുതൽ 1779 വരെ വരാപ്പുഴെ ഭരണം നടത്തിയ ദേഹമാണ് സാലെസു മെത്രാൻ അദ്ദേഹം മെത്രാനാകുന്നതിനു മുമ്പു 1764 മുതൽ 1772 വരെ പ്ലോറൻസു മെത്രാന്റെ കീഴിൽ കേരളത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നു.

Hierarchia Carmelitana എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സാലെസുമെത്രാന്റെ പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികകൊടുത്തിട്ടുണ്ട് Dialogus de Religionis rebu set dogmate Catholico inter Catholicum et Schismaticum Jacobitum അതായതു് മതസംഗതികൾ സംബന്ധിച്ചും കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചും ഒരു കത്തോലിക്കനും യാക്കോബായക്കാരനും തമ്മിൽ നടത്തുന്ന സംഭാഷണം (ദിയാലൊഗുസ്) എന്നൊരു പുസ്തകം പ്രസ്തുതപട്ടികയിൽ കാണുന്നു. ഈ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ കൃതിയാകുന്നു ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതെന്നു് മിക്കവാറും നിശ്ചയമാണ്. ഒന്നാമത്തേതും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതാണില്ലയോ എന്നു സംശയമുണ്ട്.

എന്നാൽ Bio-Bibliographia Missionaria O. C. D. എന്ന പുസ്തകത്തിൽ, സാലേസുമെത്രാൻ മേൽ പറഞ്ഞ സംഭാഷണ പുസ്തകത്തേപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അതിന്റെ കർത്താവു് ആരാണെന്നു നിശ്ചയമില്ല എന്നുകാണുന്നു. Dialogus de religionis rebus et de dogmate Catholico inter Catholicum et Schismaticum Jacobitam Malabarinsem, incerto auctore compositus, descriptus a R. P. Francisco Sälesio, Carm. Disc. Malabariae Missionario. Ms. Roma, Arch Propag.

വേറെ ചില കർമ്മലീത്താ മിഷ്യനറിമാരുടെ കുറിപ്പുകളിലും ദിയാലോഗോസു പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവനകൾ കാണുന്നുണ്ട്.

കെ. കൃഷ്ണൻനായർ ബി. ഏ. (വിശ്വഭാരതി, ശാന്തിനികേതനം.)

വിശ്വഭാരതിയുടെ പശ്ചാത്തലം

ടാഗ്രിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ ആശയങ്ങളുടെ ഒരു വിശദരൂപം ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ വിശ്വഭാരതിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സമഗ്രമായി പഠിക്കുകയേ തരമുള്ളൂ. വിശ്വഭാരതി ഇന്നു അനന്യമായ ഒരു സർവ്വകലാശാലയാണ്. സർവ്വകലാശാലയെന്നു പറയുമ്പോൾ പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പറ്റി നാം സ്മരിച്ചു പോകുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. പക്ഷെ അതു ഏതാണ്ടു് ഒന്നരശതാബ്ദങ്ങളായി പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അടിയൊഴുക്കിൽപെട്ടു് നാശഗർത്തത്തിലാണ്ടുപോയ ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ തുരുമ്പുപിടിച്ച ചിന്താഗതിയെന്നു മാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇന്നു് ലോകമാസകലം നിലവിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കാളും എത്രയും വിശിഷ്ടവും വ്യവസ്ഥാപിതവുമായ ഒരു രീതി ഭാരതത്തിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് അഭിമാനപുരസ്സരം ചിന്തിക്കുന്നവർ മുന്നണിയിൽ നമ്മുടെ ഠാഗ്രിന്റെ സർവ്വകലാശാലകൾ പാശ്ചാത്യ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അന്ധമായ അനുകരണങ്ങളായിരിക്കെ, വിശ്വഭാരതി, ഭാരതീയ രീതിയുടെ സമുജ്ജ്വലമായ ഒരു പ്രതിബിംബമായി പ്രശോഭിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

വിശ്വഭാരതി ഒരു വിശ്വവിദ്യാലയമാണ്. പാശ്ചാത്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളംഇങ്ങനെ ഒരു പ്രസ്ഥാനം അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങളെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതേയുള്ള. തുടരെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നയുദ്ധങ്ങൾക്കുകാരണം സങ്കുചിതമായ ദേശീയ ചിന്തയാണെന്നും, അതിന്റെ ഉച്ചാടനംകൊണ്ടുമാത്രമേ ഈ കലഹങ്ങൾ അവസാനിക്കുകയുള്ളുവെന്നും ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധാവസാനത്തോടുകൂടി രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞന്മാർ മനസ്സിലാക്കി. പക്ഷെ അവരുടെ ശ്രമങ്ങൾ വിഫലങ്ങളായെന്നു മാത്രമല്ല രണ്ടാമതൊരു യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടും ശാശ്വതമായ സമാധാനം കൈവരുത്തുവാനുള്ളശ്രമങ്ങൾ ദിനംപ്രതി നടന്നുവരികയാണല്ലോ. പക്ഷെ യുദ്ധത്തിന്റെ മൂലകാരണങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു നശിപ്പിക്കുവാൻ പാശ്ചാത്യലോകം എത്രത്തോളം സന്നദ്ധമായിട്ടുണ്ടോ എന്നു് സംശയമാണ്. സങ്കുചിതമായ ദേശീയചിന്തകൾക്കപ്പുറത്തേക്കു നോക്കുവാനും പൊതുവേ മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ നന്മയെ ലാക്കാക്കി പ്രവർത്തിക്കുവാനും, വ്യക്തികളും, സമുദായങ്ങളും രാഷ്ട്രങ്ങളും സന്നദ്ധമാകുന്നതുവരെ ഇന്നത്തെ ഈ കഷ്ടതകൾക്കൊരവസാനം കണ്ടെത്തുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണ്. ഉണ്ടാകുന്ന മനുഷ്യരാശിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മഹാത്മാക്കൾ തയ്യാറാകുന്നതുവരെ സമാധാനവും ശാന്തിയും മറ്റും സ്വപ്നലോകരിവർത്തനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ തന്നെ തദനുസരണമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. മുക്കത്തിൽ വ്യക്തികളെ ലോകപൗരന്മാരാക്കിത്തീർക്കുവാനുതകുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിന്റെ അഭാവമാണ് ഇന്നത്തെ ഈ വാശി പിടിച്ച അക്രമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനമെന്നു് തെളിയുന്നു. മഹായുദ്ധങ്ങളുടെ ഭയങ്കരമായ യാതനകൾ

മഹാത്മജി ശ്രീമതി കസ്തൂർബായോടൊന്നിച്ച് ശാന്തിനികേതനം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ എടുത്ത ഒരു ഫോട്ടോ. മഹാകവി ടാഗോറിനെയും ചിത്രത്തിൽ കാണാം.

ത്തിൽ നിന്നും കീഴോട്ട് ഇറങ്ങുകയില്ലതന്നെ.

മനുഷ്യസമുദായത്തിനു് ശാശ്വതമായ സമാധാനവും ശാന്തിയും കൈവരണമെങ്കിൽ— തീർച്ചയായും വിശാലമായ വിശ്വപ്രേമത്തിൽ അടിയുറച്ച സാവ്വലൗകികപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ യൂറോപ്പിൽ ജന്മമെടുക്കുകതന്നെ വേണം. അങ്ങനെയുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു് മാത്രമേ രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മത്സരങ്ങളെ തള്ളിമാറ്റുവാനും, തദ്വാരാ ഒരഖിലലോക ഫെഡറേഷൻ ഉണ്ടാക്കുവാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ സാവ്വലൗകിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തനിയെപൊട്ടിമുളയ്ക്കുകയില്ല. അതിലേക്കു് മാനസികമായ ഒരഖിലലോക വിപ്ലവം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. വിപ്ലവമെന്നുപറഞ്ഞാൽ രക്തച്ചൊരിച്ചിലാണെന്നൊരു മിഥ്യാബോധമുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ ഗുണദോഷവിവേചനത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പരിവർത്തനമാണ് ശരിയായ വിപ്ലവം. അപ്രകാരം ഒരു പരിവർത്തനം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ആദ്യമായി മനുഷ്യർ അനുഭവിക്കാൻ ഇടയായതോടുകൂടി മനുഷ്യസ്നേഹികളായ പാശ്ചാത്യചിന്തകന്മാരും യുദ്ധങ്ങൾക്കു് കാരണമാകുന്ന ശത്രുതാമനോഭാവത്തെ നശിപ്പിച്ചു് ഒരു സാവ്വലൗകിക ചിന്താഗതി സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു് അഭിലഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ സൃഷ്ടിപരമായ യാതൊരു നിർദ്ദേശവും നൽകുവാൻ അവക്കു് സാധിക്കാതെ പോയി. പാശ്ചാത്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്നും അതു് ഒരു അഗ്രഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ ഭാരതത്തിലാകട്ടെ അങ്ങിനെയൊരു മഹാസംരംഭം മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗ്രർ സമാരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വിശ്വഭാരതി സന്ദർശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പാശ്ചാത്യരെല്ലാം തന്നെ, യൂറോപ്പിൽ അങ്ങിനെയൊരു വിശ്വവിദ്യാലയമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനിടയായിട്ടുണ്ട്. ടാഗ്രിന്റെ ദീക്ഷാദർശിത്വം അവരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. മതം, രാഷ്ട്രം, മേൽക്കോയ്മ, കച്ചവടസൗകര്യങ്ങൾ, മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യൂറോപ്യന്മാർ മനുഷ്യരെ നിർദ്ദയം കൊന്നുതള്ളുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ പാശ്ചാത്യരേയും, പൗരസ്ത്യരേയും ഒരു ചരടിൽ കോർത്തിണക്കുകയെന്ന വിശിഷ്ടമായ ഒരു മുദ്രാവാക്യത്തോടുകൂടി ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു ദീക്ഷാദർശിയുടെ തീവ്രയത്നം അവരെ അത്ഭുതത്തിനു് വിധേയരാക്കിയതിൽ വിശേഷവിധിയായി ഒന്നുംതന്നെയില്ല. ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയുടെ ഭേദത്താൽ നിറം ഭേദിച്ചുപോയ ഒരു സഹോദരനെ, അവൻ മനുഷ്യനല്ലെന്നു പറഞ്ഞു് ജീവിക്കുവാൻ അവകാശം നിരസിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യമനോഭാവമെവിടെ, പാശ്ചാത്യനായാലും ശരി പൗരസ്ത്യനായിലും ശരി, എല്ലാപേരും വിശിഷ്ടമായ മനുഷ്യസമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നും, ജാതി, മതം, രാഷ്ട്രം, നിറഭേദം മുതലായ നിസ്സാരമായ വൃത്യാസങ്ങളെ പാടെ തള്ളിമാറ്റി പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവാനും, സേവകരുവാനും ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന നിസ്തുലമായ ഭാരതീയ ചിന്താഗതിയെവിടെ. അതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് പെത്തുപെണ്ണീരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യൂറോപ്പിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നും, തങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെയെങ്കിലും രക്ഷിക്കുന്നതിനായി, ദീനബന്ധു ആൻറ്റൂസ്, പിയേഴ്സൺ, ഡാക്ടർ എൽമെഴ്സ്റ്റ് മുതലായ പാശ്ചാത്യത്യാഗിവര്യന്മാർ ഭാരതഭൂമിയുടെ വക്ഷ:പ്രദേശത്തിൽ— വിശ്വഭാരതിയിൽ— അഭയം പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായതു്. അതു മാത്രമല്ല യൂറോപ്പിനെ പരിശുദ്ധീകരിക്കുവാനുള്ള അത്യഗ്രഹംകൊണ്ടു മാത്രമാണ് വിശ്വപ്രേമികളായ റോമെയിൻ റോളൻറ്റ്, ഹക്സ്ലി മുതലായ പാശ്ചാത്യചിന്തകന്മാർ തങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ഭാരത ഭൂമിയിലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടുവാൻ ഇടയായതും.

യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വഭാരതി ഒരു ലോകതറവാടാണെന്നു് പറയുന്നതിൽ അബദ്ധമൊന്നുമില്ല. വർഗ്ഗത്തിന്റെയോ, മതത്തിന്റെയോ, രാഷ്ട്രത്തിന്റെയോ പേരിൽ യാതൊരു വൃത്യസമനോഭാവത്തിനും, വിശ്

തിരുവനന്തപുരം ജനറലാശുപത്രി ഔട്ടപേഷ്യൻറ് വാർഡ്.

ഭാരതിയിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. എല്ലാ സമുദായക്കാരും, മതക്കാരും, രാജ്യക്കാരും, ഏകയോഗക്ഷേമത്തോട്ടക്കുടി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന മറ്റൊരു സ്ഥലം ഭൂലോകത്തിലെങ്ങാനുമുണ്ടോയെന്ന് സംശയമാണ്. തന്റെ മതത്തേയും സംസ്കാരത്തേയും യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് തീർച്ചയായും, അന്യരുടെ മതത്തേയോ, സംസ്കാരത്തേയോ, രാഷ്ട്രത്തേയോ, നിന്ദിക്കുവാനോ അപലപിക്കുവാനോ സാധിക്കുകയില്ല. അന്യരുടെ മതത്തേയും, രാജ്യത്തേയും ബഹുമാനിക്കുക മാത്രമല്ല അവരുടെ സംസ്കാരങ്ങളെ സാക്ഷാത്കരിക്കുകകൂടി ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതാണ്. വിശ്വഭാരതിയുടെ മഹനീയാദർശം.

ഭൗതിക ജീവിതത്തെ വളരെ സമഗ്രമായി വികസിപ്പിക്കുവാനും, നിയന്ത്രിക്കുവാനും പാശ്ചാത്യന് സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു തീർച്ചയായും ഒരനുഗ്രഹം തന്നെ. അവന്റെ സാമൂഹ്യ ജീവിതഘടന എത്രയോ സുദൃഢവും ഐശ്വര്യസമൃദ്ധവുമാണ്. പ്രകൃതിയിലുള്ള അത്ഭുതാവഹമായ ശക്തികളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും, അവയെ സംഭരിച്ചു ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുവാനും, പാശ്ചാത്യർക്കുള്ള കഴിവു് അത്ഭുതാവഹമാണ്. എന്നാൽ പ്രകൃതിയെ കീഴടക്കുകയെന്നുള്ള മനോഭാവമാണ് അവനെ അപഥത്തിൽ ചാടിക്കുന്നതെന്നു പറയാം. പക്ഷെ അതു് ബുദ്ധിയെ മാത്രം വികസിപ്പിക്കുകയും മനസ്സിനെ പരിപുഷ്ടമാക്കാതെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ പരിണതഫലം മാത്രമാണ്. ഭൗതികമായ പുരോഗമനം എത്രയും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെങ്കിലും ആദ്ധ്യാത്മികങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങളെ നിരസിച്ചാൽ അതു് സാക്ഷാൽ പുരോഗമനമാവുകയില്ല. പാശ്ചാത്യരുടെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ കുറവു് ഇതാണ്. വെറും ജീവിതാവശ്യങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം സംതൃപ്തിയടയുന്ന ഒരു ജീവിയല്ല മനുഷ്യൻ. ജീവിതാവശ്യങ്ങളുടെ പരിപൂരണത്തോട്ടക്കുടിയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മാനുഷീകരണം ജന്മമെടുക്കുന്നതെന്നു പറയാം. വെറും ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കപ്പുറത്തായി വിശാലമായ ഒരു ലോകമുണ്ടെന്നും, അതിലേക്കെത്തിച്ചേരുകയായിരിക്കും മനുഷ്യന്റെ ജീവിതോദ്ദേശ്യമെന്നും കരുതുവാൻ പാശ്ചാത്യലോകം സന്നദ്ധമാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവരുടെ കുറവു് പരിഹരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. പക്ഷെ ഇനിയും അവർ അതിനു തയ്യാറായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് ശോചനീയം. ഭാരതീയരെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഭൗതിക ജീവിതത്തെ വികസിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുടി നിരസിക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നതെന്നു തോന്നിപ്പോകാറുണ്ട്. തീർച്ചയായും ഭാരതത്തിനു് ഭൗതികമായ പുരോഗമനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. പക്ഷെ പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെ അപ്പടിതന്നെ സ്വീകരിക്കണമെന്നു് അതുകൊണ്ടർത്ഥമാകുന്നില്ല. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെ അനുകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ഭൗതികമായ ജീവിത വികാസത്തോട്ടക്കുടി മാത്രമേ ശരിയായ മാനുഷീകരണം സാധ്യമാവൂ എന്നിരിക്കെ, ഭാരതഭൂമിയുടെ കർത്തവ്യമെന്തായിരിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ടാഗ്രറിന്റെ ചിന്താവിഷയം. അതു് ഏറെക്കുറെ വിശ്വഭാരതിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽക്കുടി വിശദമാക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വെറും ഭൗതികമായ പാശ്ചാത്യ പരിഷ്കാരത്തെ ഹൃദയംഗമമായി അംഗീകരിക്കുവാനോ ആത്മീയ പ്രഭാവത്തിൽ മാത്രം മനം മയങ്ങി കഴിയുന്ന പൗരസ്ത്യരുടെ ഭൗതിക ജീവിതത്തോടുള്ള വെറുപ്പിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനോ അദ്ദേഹത്തിനു് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ടാഗ്രർ, പാശ്ചാത്യരുടെ ഭൗതിക പരിഷ്കാരവും പൌരസ്ത്യരുടെ ആത്മീയ പ്രഭാവവും തമ്മിൽ ഇണക്കിച്ചേർത്താലുണ്ടാകാവുന്ന ഒരു പുതിയ പരിഷ്കാരത്തെ വിഭാവനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അങ്ങിനെയൊരു പരിഷ്കാരം ഉദയം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ഇന്നത്തെ ഈ യാതനകൾക്കു് ഒരു അവസാനം കണ്ടെത്തുക സാധ്യമാണെന്നുള്ളതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുദൃഢമായ വിശ്വാസം.

വിശ്വഭാരതിയുടെ സൃഷ്ടിയിൽ മറ്റൊരു പ്രധാനസംഗതികൂടി അന്തർലീനമായിട്ടുണ്ടെന്നു് പറയാം. ലോകരംഗത്തിൽ അവതരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ മതസ്ഥാപകന്മാരും, സമുദായ പരിഷ്കർത്താക്കളും പ്രവാചകന്മാരും, ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ ഉള്ള സാമൂഹിക സംഘടനാ ദീക്ഷാദർശനം ചെയ്യിരുന്നതായി കാണാം. എന്നാൽ ടാഗ്രറാകട്ടെ ഒരു നവീനമായ സാമൂഹിക സംഘടനാ വിഭാവനം ചെയ്യുകമാത്രമല്ല, അതെപ്രകാരം ഉള്ളതായിരിക്കണമെന്നു് പ്രവൃത്തിരൂപത്തിൽ ലോകത്തിനു് കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് ശാന്തിനികേതനത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ സമുദായ പരിഷ്കാരങ്ങളേയും, അതിലംഘിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു് പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വിശ്വഭാരതി വെറുമൊരു സകലകലാശാലയല്ല; പ്രത്യുത ലോകസമാധാനത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി വിശ്വപ്രേമിയായ ഒരു ദിഗ്ദർശിക്കു് കല്പിക്കുവാൻ സാധിച്ച ഒരു ദിവ്യസ്വപ്നം എന്നു വേണം പറയുവാൻ. വിശ്വഭാരതിയിൽക്കുടി അദ്ദേഹം നവീനമായ ഒരു ലോകവ്യവസ്ഥയെ നിർദ്ദേശിക്കുകയാണ് ചെയ്യിരിക്കുന്നതു്.

ഇന്നു് ലോകം ഭയങ്കരമായ ഒരു ദശാസന്ധിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്. തുടരെത്തുടരെ ഉണ്ടായ മഹായുദ്ധങ്ങളുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ നഗ്നമായി താണ്ഡവമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിലെങ്കിലും, ലോകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹനീയമായ സന്ദേശത്തെ ചെവിക്കൊള്ളുവാൽ തയ്യാറാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഇന്നു് നമുക്കഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്കൊരു പരിഹാരം സൃഷ്ടിക്കുവാനും തദ്വാരാ ശാശ്വതമായ സമാധാനം സംപ്രാപിക്കുവാനും, സാധിക്കുമെന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല.

KARMOG BROS. Ltd.
Importers, Exporters, Commercial printers
and
Manufacturer's Representatives.
HEAD OFFICE
Bombay Mutual Building, Hornby Road,
FORT, BOMBAY
Branches:- KARACHI, NEW DELHI,
CALCUTTA, ALLEPPEY,
COCHIN & CALICUT
Stocks available at present:- Pencils,
Torch Bulbs, Woolen Piece Goods.
For particulars and terms of Business please
inquire at nearest Branch or Head office.

വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മരാജ.

ശൈലീവിചാരം.

ശൈലികളിലെ വാക്യങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലെ സൂത്രങ്ങൾ പോലെ പരിമിതാക്ഷരങ്ങളായിരിക്കും.

അല്പാക്ഷര മസന്ദിഗ്ധം
സാരവദ്വിശ്വതോമുഖം
അസ്തോഭമനവദ്യം ച
സൂത്രം സൂത്രവിദോവിദുഃ

എന്ന സൂത്രത്തിന്റെ ലക്ഷണം. മിതാക്ഷരത്വം എന്ന സൂത്രത്തിന്റെ സ്വഭാവം ശൈലികളിൽ പൂർണ്ണമായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂത്രത്തിൽ ചിലപ്പോൾ അവശ്യമുള്ള പദങ്ങൾ മുഴുവനും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ വ്യാഖ്യാതാവു യഥോചിതം വേണ്ട പദങ്ങൾ നിബന്ധിച്ചു അർത്ഥം ശരിപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ സ്വഭാവം ശൈലികൾക്കുമുണ്ട്. വാക്യത്തിൽ ചില പദങ്ങൾ ചേർക്കാതെ വരുമ്പോൾ അവയെ ചേർത്തു പൂരിയാക്കി അർത്ഥം ശരിയാക്കേണ്ടതു വ്യാഖ്യാതാവിന്റെ കൃത്യമാകുന്നു. സൂത്രങ്ങൾ ശാസ്ത്രങ്ങളായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു തല്പരന്മാർക്കുമാത്രം ഭംഗിയുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക പതിവില്ല. സാരസ്യവും അവയിൽ കുറവായിരിക്കും. ഒരു തരം കാവ്യശകലങ്ങളാകുകയാൽ ശബ്ദത്തിന്റെയും അർത്ഥത്തിന്റെയും ഭംഗിയിലും സംഗീത (ശ്രവണ) സുഖത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ശൈലികാരന്മാർശ്രദ്ധവച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂത്രങ്ങൾക്കുംശൈലികൾക്കും തമ്മിൽഇതുഒരുപ്രധാന വ്യത്യാസമാണ്. ശൈലീശ്രവണമാത്രയിൽ തന്നെ ശ്രോതാവിനു ഒരു രസം തോന്നുന്നു. അതിന്റെ ഏതാദൃശമായ വാക്യഘടനയാണ് അതിനു കാരണം. അസന്ദിഗ്ധവും സാരവത്തും അയിരിക്കുക എന്ന ഗുണം സൂത്രങ്ങളെപ്പോലെ ശൈലികൾക്കുമുണ്ട്. 'അങ്ങിനെയോ ഇങ്ങിനെയോ ഭാവം എന്ന സന്ദേഹം ശൈലികളിലെ വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഏതു വിധമെങ്കിലും ഒരു തത്വത്തിന്റെ സാരം നിബദ്ധമായിരിക്കും. ഈ ഗുണവും ശൈലിക്കു തികച്ചുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ശൈലികളെ കവിതാവസ്തുക്കളായ സൂത്രങ്ങളായി ഗണിക്കാം. ഈ ഗുണം ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മറെറന്തൊക്കെ മേന്മയുണ്ടെന്നു വന്നാലും ശൈലികളോടു ജനങ്ങൾക്കു ഇന്നു സംഭവിച്ചു കാണുന്ന ആദരാഭിമുഖ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമോ എന്നതു സംശയമാണ്.

"അനേകായിരം ജനങ്ങളുടെ പരിചയത്തിൽനിന്നും അനുഭവത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടായ ജ്ഞാനത്തെ ഒരിക്കലും മറന്നുപോകാത്തവിധത്തിൽ എളുപ്പത്തിൽ ധരിക്കേണ്ടതിനു അർത്ഥഗൗരവത്തോടുകൂടി ചുരുക്കത്തിൽ സരസമായി വളരെ ഫലിതത്തോടുകൂടി ഓരോരുത്തരും പറഞ്ഞതായ വാക്യങ്ങളെയാണു സാധാരണയായി പഴഞ്ചൊല്ലെന്നു പറയുന്നതു്. അതുകൊണ്ടതന്നെയാണു 'പഴഞ്ചൊല്ലിൽ പതിരില്ലെന്നു പറയുന്നതും ഇങ്ങനെയുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ സുലഭമായി എല്ലാഭാഷകളിലുമുണ്ടെങ്കിലും മലയാള ഭാഷയിലെപ്പോലെ ഇത്രയധികം മറെറാരു ഭാഷയിലും കാണുന്നില്ല."എന്നു "കേസരി" പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായം ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നതു കൊള്ളാം.

സൂത്രം ശാസ്ത്രമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ ശൈലികളിൽ എല്ലാത്തിനുമില്ലെങ്കിലും വിപുലമായ ഒരു വിഭാഗത്തിനു അങ്ങിനെയൊരു നിലയുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ വിവിധങ്ങളായ ലോകധർമ്മങ്ങളെയും സദാചാരതത്വങ്ങളേയും ശാസ്ത്രമർമ്മങ്ങളെയും അവ ഉപദേശിക്കുന്നു. സാരാംശം ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചുപഠിക്കുന്നതായാൽ അനേകം വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്നവയും ജീവിത നിർവ്വഹണത്തിനു ഒഴിച്ചു വസ്സാവാൻ പാടില്ലാത്തവയും അയ അസംഖ്യം തത്വങ്ങളെപ്പററി അറിവുലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. സർവ്വവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും സാമാന്യനസ്ഥൂലവും ചിലപ്പോൾ സൂക്ഷ്മവും അയജ്ഞാനം ശൈലികൾ പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആക്കും സമ്പാദിക്കാം. അത്രതന്നെയല്ല ഗ്രന്ഥസമുച്ചയത്തിന്റെയും ലോകവ്യവഹാരത്തിന്റെയും ദീർഘമായ പരിചയംകൊണ്ടുമാത്രം കിട്ടുന്നതും; ചിലപ്പോൾ അതുകൊണ്ടും കൈവരാത്തതും അയ വിജ്ഞാനംശൈലികൾ പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഉണ്ടാകും. ഭാഷയിൽ "ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്തൊക്കെപഠിച്ചിരുന്നാലും ശൈലികൾകൂടി ഗ്രഹിച്ചു തത്സാരാംശം അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അങ്ങിനെയുണ്ടാകുന്ന ജ്ഞാനത്തിനു ഒരു അപൂർണ്ണതയും അരസികതവുമുണ്ടാകുമെന്നതുതീർച്ചയാണ്. ശൈലികളെ, വാക്യത്തിന്റെയും ആശയത്തിന്റെയും ഘടനയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കാവ്യമെങ്കിലും അന്തർഗതമായ തത്വത്തിന്റെ ഗൗരവത്വം കൊണ്ടു ശാസ്ത്രമെന്നു വിചാരിക്കണം. അവയുടെ അർത്ഥം വിവരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അവയെങ്ങിനെശാസ്ത്രവുമായിബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുവെളിപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു പ്രകൃതത്തിൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നില്ല.

ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യമായ മറെറാരു വിഷയമാകുന്നു ശൈലികളിലെ പാഠഭേദം. അവയിൽ അധികം എണ്ണത്തിനും പാഠാന്തരമില്ല. ദുർല്ലഭം ചിലതിനു ഉണ്ട്. എന്നാൽ അതു സാരമില്ലാത്തതാകുന്നു. കവിവാക്യരൂപങ്ങളായ ശൈലികളിൽ പലതിനും പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പ്രയോഗം നിമിത്തം അബദ്ധങ്ങളായ പാഠങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതേലിൽ സന്ദർഭാനുസരണം ശൈലിയുടെ പാഠാന്തരങ്ങളെയും പ്രതിപാദിക്കുന്നതായിരിക്കും.

പൂർവ്വന്മാരെന്നപോലെ ആധുനിക സാഹിത്യകാരന്മാരും ശൈലികളോടു ആദരം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നവീനകാലത്തു നിർമ്മിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന മഹാകാവ്യങ്ങൾ നാടകങ്ങൾ ലഘുകൃതികൾ മുതലായവ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കാം. ഉത്തമങ്ങളായ അനേകം ശൈലികളെ സ്ഥാനം അറിഞ്ഞു പ്രയോഗിച്ചു പല കവികളും അവയുടെ വിലയും നിലയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും പ്രകൃതത്തെ മോടിപിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന കവികളുടെ കൃതിയിൽ തുള്ളൽ പാട്ടുകളുടെയും മഹാകാവ്യങ്ങളുടെയും കർത്താക്കന്മാർക്ക് പ്രഥമസ്ഥാനം കൊടുക്കണം. തുള്ളൽപാട്ടുകളിൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വർണ്ണനയും ഫലിതവും രസഭ്രംശമാകുന്നതിനു ശൈലികളുടെ സാഹായം അത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു എല്ലാ കവികളെയും കാൾ കൃതലായി അവ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു തുള്ളൽപാട്ടുകളുടെ കർത്താക്കന്മാരാകുന്നു. ഫലിതം ദുർല്ലഭമായി ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണു ആട്ടക്കഥകളുടെ കർത്താക്കന്മാർ. അവയിൽ ശൈലികൾ കുറവായിരിക്കും.

ഫലിതവും രസികത്വവും തികഞ്ഞ ശൈലികൾ ലോഭമില്ലാതെ സന്ദർഭം ഗ്രഹിച്ചു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പൂർവ്വകവികളിൽ മുഖ്യന്മാർ നമ്പൂതിരിമാരാകുന്നു. അവർക്കു ഫലിതത്തിനു സഹജമായ ഒരു വാസനാവിശേഷം ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ അനന്യാദൃശമായ ഒരു സ്വാരസ്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിനെ അവരുടെ ശൈലീപ്രയോഗസാമർത്ഥ്യം പോഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ധ്വനികളും സാരവത്തുകളുമായ ശൈലികളെ സന്ദർഭാനുസരണം പ്രയോഗിച്ചു സഹൃദയന്മാരെ വശീകരിക്കുന്നതിനു നമ്പൂതിരിമാർക്കസാധാരണമായ പാടവമുണ്ട്. പൂർവ്വന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാരിൽ പ്രചുരമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പ്രസൂത ഗുണം ഇക്കാലത്തും അവരിൽ നിന്നുമറഞ്ഞിട്ടില്ല. പുനം ചേലപ്പറമ്പു മുതലായവർ ശൈലീപ്രയോഗനിപുണന്മാരായ പൂർവ്വ കവികളാകുന്നു. മണിപ്രവാള കൃതികളിൽ സ്വാരസ്യ സുരഭിലങ്ങളായ അനേകം ശൈലികൾ ലോഭമില്ലാതെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് വെൺമണി ശീവൊള്ളി നട്ടുവം പുന്തോട്ടം മുതലായ നമ്പൂരിമാർ ആധുനിക കാലത്തു ശൈലികൾ ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള കവികളാകുന്നു.

ശൈലികൾ ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ആധുനിക കവികളിൽ വെൺമണി നമ്പൂരിമാർക്കു പ്രഥമസ്ഥാനം കൊടുക്കണം. വെൺമണിമഹൻ നമ്പൂരിയെപ്പോലെ ശൈലിപ്രയോഗം കൊണ്ടു കാവ്യഹൃദയതയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ആധുനിക കവി ഭാഷയിൽ വേറെയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂരപ്രബന്ധം ഭ്രതിഭ്രഷ്ചരിതം അതിഗംഭീരാദി നാടകങ്ങൾ അംബോപദേശം ഏഴുത്തുകൾ തുള്ളൽ മുതലായവ നോക്കിയാൽ ഈ അഭിപ്രായം യഥാർത്ഥമെന്നു തെളിയും. അംബോപദേശത്തിൽ അനേകം ശൈലികൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശൈ

കെ. പി. ശങ്കരമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയും മൌലികാവകാശങ്ങളും

ഭാരതഭൂമി അതിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ കൂടിയാണ് ത്വരിതഗതിയിൽ പ്രയാണം ചെയ്യുപോകുന്നത്. നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിക്ക് അനുയോജ്യമായ ഒരു ഭരണഘടനാ നിർമ്മാണകാര്യത്തിൽ പ്രശസ്ത ഭാരതീയർ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ട് വളരെകാലമായി. പല വൃത്യസ്തങ്ങളായ പദ്ധതികളും അവർ അവിഷ്കരിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയിൽ ഏല്ലാം തന്നെ നാട്ടുകാരുടെ മൌലികാവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുകാണുന്നുണ്ട്. ഈ മൌലികാവകാശത്തെ പറ്റിയുള്ള പരാമർശം ഇന്ന് ഇൻഡ്യസ്സ് മാത്രമായിട്ടുള്ള ഒന്നല്ല. പ്രഥമ ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷം ജന്മമെടുത്തിട്ടുള്ള പുതിയ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഭരണഘടനാ വിഷയങ്ങൾ സൃഷ്ടിപരമായ വ്യതിയാനങ്ങൾക്കും പ്രജായത്തപരമായ പുരോഗമനങ്ങൾക്കും അയി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏല്ലാ അവസരങ്ങളിലും ഈ ഒരൊറ്റ വിഷയം രാഷ്ട്രീയചിന്തകന്മാരുടെ ഗൌരവമായ അലോചനകൾക്ക് പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പരിതസ്ഥിതികൾക്ക് മാറ്റവുമുണ്ടെന്നുവരികിലും, ഇൻഡ്യയിലും പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലും, ഈ മൌലികാവകാശപ്രഖ്യാപനത്തിനുണ്ടായ കാരണങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു സാമ്യം സൂക്ഷ്മദൃക്കുകൾക്ക് കാണാൻ കഴിയും. ഒരുപ്രസിദ്ധരാഷ്ട്രചിന്തകനായ പ്രൊഫസർ മാക് ഇവർ (Mac Iver) ഭരണസമ്പ്രദായങ്ങളെ രണ്ടായി തരംതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ സേച്ഛാധിപത്യപരമായ ഭരണസമ്പ്രദായവും, പ്രജായത്തപരമായ ഭരണസമ്പ്രദായവും ആകുന്നു. ഈ വിഭജനത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി നോക്കുമ്പോൾ, തീർച്ചയായും ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഇൻഡ്യയിലെ ഭരണത്തെ രണ്ടാമത്തെ ഇനത്തിൽ കൂട്ടാൻ വയ്യാതെയാണിരിക്കുന്നത്. ഇൻഡ്യ

ഭീപ്രയോഗ കുശലതകൊണ്ട് ആശയത്തിന്റെ വൈശദ്യവും ഹൃദ്യതയും ശക്തിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു വെൺമണിനമ്പൂരിക്കു അസാധാരണമായ ഒരു സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. അതു വെൺമണികവിതയുടെ ഒരു മുഖ്യഗുണമാകുന്നു. പൂന്തോട്ടം നട്ടവം ശീവൊള്ളി അലത്തൂർ അനുജൻനമ്പൂരിപ്പാട്ട എന്നിവർ ശൈലീപ്രയോഗ വിദഗ്ദ്ധന്മാർതന്നെ. എങ്കിലും വെൺമണിയെ അപേക്ഷിച്ചു താഴ്ന്നതത്രെ അവരുടെ സ്ഥാനം

കിളിമാനൂർ കരീന്ദ്രൻ കോയിത്തമ്പുരാൻ, കൊട്ടങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ, പന്തളം കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ എന്നിവരുടെ നാടകങ്ങളും പ്രകൃതത്തിൽ സാദരം സ്മരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു ചെറിയതും അപൂർണ്ണവുമായ കൃതിയെങ്കിലും വിശിഷ്ടങ്ങളായ അനേകം ശൈലികൾ കിളിമാനൂർ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ സന്താനഗോപാനം തുള്ളലിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ പലതും സഹൃദയന്മാക്കു കാണാപ്പാഠമായിരിക്കുന്നവയാണ്. കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെ പാണ്ഡവോദയംകാവ്യം സുന്ദരകാണ്ഡത്തുള്ളൽ മധുരമംഗലം ഉമാവിവാഹം (നാടകങ്ങൾ) മുതലായ പ്രബന്ധങ്ങളും വിവിധങ്ങളായ ശൈലികൾക്കു ആകരങ്ങളാകുന്നു.

വിശേഷേണ, ഈ പ്രകൃതത്തിൽ, നമ്മുടെ സ്മരണയേയും ആദരത്തെയും അർഹിക്കുന്നവയാകുന്ന മഹാകവി കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാന്റെ നാടകവിടുത്തെ മഹാഭാരതം ഭാഷയും. ഭാരതംമൂലം അതിസുന്ദരങ്ങളും അത്ഥപുഷ്ടങ്ങളുമായ അസംഖ്യമസംഖ്യം ലോകോത്തരരത്നങ്ങൾക്കു അതിവിപുലമായ ഒരു ഭണ്ഡാഗാരമാകുന്നു. അതിൽ എന്നപോലെ ഹൃദയംഗമങ്ങളായ ശൈലികൾ അത്ര ധാരാളമായി ലോകത്തിലെ യാതൊരു മഹാഗ്രന്ഥത്തിലും ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതല്ല. അതിലെ ലോകോത്തരരത്നങ്ങൾ ഭ്രരിപക്ഷവും സഹൃദയന്മാരുടെ കണ്ഠാലങ്കാരമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നവയാകുന്നു. മഹാഭാരതം ഒരു അവൃത്തി വായിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ മൂന്നുംനാലും, അതു ബുദ്ധിമുട്ടുകൂടാതെ എളുപ്പം സാധിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. എന്നാൽ അതു വായിക്കാത്തവർക്കും മലയാളത്തിലെ ചില ശൈലികൾ കാണാതെ തോന്നിയിരിക്കും. പണ്ഡിതന്മാരും വൃദ്ധന്മാരും അവ ധാരാളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നതാണു അതിനു കാരണം. ലോകവ്യവഹാരത്തോടു അനന്യാദൃശമായ ഇണക്കം ഭാവത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യവും മാധുര്യവും ഏതു കാലത്തും പുതുമയോടുകൂടിപ്പരിലസിക്കുന്നു എന്ന അവസ്ഥ പഴക്കം എന്നീവക ഗുണങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നവ മഹാഭാരതത്തിലെ ലോകോക്തികൾക്കാകുന്നു. സന്ദർഭസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു് ഉപയോഗിക്കാവുന്നവയും വിവിധങ്ങളും അയ ശൈലികൾ അതിൽ അതിധാരാളമായിട്ടുണ്ട്. ഒരേസന്ദർഭത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാവുന്ന ശൈലികൾ അതിൽ ഉള്ളതിനും കണക്കില്ല. അമൂല്യങ്ങളായ അത്തരം ശൈലികൾ സംസ്കൃതഭാഷയുടേയും പൊതുവേ ഭാരതീയരുടേയും അനശ്വരമായ സമ്പത്താകുന്നു. അവ ദേശകാലാദിഭേദമില്ലാതെ ഏതു കാലത്തും രാജ്യത്തും ജനങ്ങൾക്കു ഉപയോഗമുള്ളവയായിരിക്കും.

മഹാഭാരതത്തിനു ഭാഷാന്തരം കൈവന്നതോടുകൂടി അതിലെ അനഘങ്ങളായ ശൈലീസഹസ്രങ്ങൾ സംസ്കൃതാനഭിജ്ഞന്മാരായ മലയാളികൾക്കു പരിചയിക്കാവുന്നതായിത്തീർന്നു. അവക്കു അവയെ യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിക്കാമെന്നുള്ള സ്ഥിതിയും സിദ്ധിച്ചു. അവഭാഷാ ശൈലീഭണ്ഡാരത്തിലെ വിസ്തൃതിയേയും സൌന്ദര്യത്തിനെയും സമ്പത്തിനെയും സൌഭാഗ്യത്തിനെയും കാന്തിയേയും എത്രയുണ്ടു വർദ്ധിപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ പ്രയാസം. അതു ഭാഷാഭാരതം വായിച്ചു അറിയുന്നതു നന്നായിരിക്കും. മൂലത്തിലെ ലോകോക്തികളെ അവയുടെ ജീവചൈതന്യവും സൌന്ദര്യവും കളയാതെ ഭാഷയാക്കുന്നതിനു ഉഭയഭാഷാമർമ്മവേദിയും അനുഗൃഹീതമഹാകവിയും അയ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനു പ്രത്യേകം ഒരു സാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടെന്നും സമ്മതിക്കണം. പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഭാരതം ഭാഷയിലെ ശൈലികൾ സ്വാരസ്യംകൊണ്ടും അത്ഥപുഷ്ടികൊണ്ടും മൂലത്തെ അതിശയിച്ചു നില്ക്കുന്നതായി സഹൃദയന്മാക്കു അനുഭവപ്പെടും. ഭാരതം ഭാഷകൊണ്ടു മലയാളത്തിലെ ശൈലീപ്രപഞ്ചത്തിനുലഭിച്ച അനന്യാദൃശവും മഹനീയവും അയ അഭിവൃദ്ധിക്കു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനോടു മലയാളികൾ അത്യന്തം കൃതജ്ഞന്മാരായിരിക്കും.

യോഗവാസിഷ്ഠം സ്കന്ദമഹാപുരാണം വാല്മീകിരാമായണം ജൈമിനീയാശ്വമേധം ഭാരതമഞ്ജരി രാഘവയണമഞ്ജരി മുതലായവയും കണക്കില്ലാതെ ശൈലികൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന സംസ്കൃത മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്നു. മുൻപു മഹാഭാരതത്തിലെ ശൈലികളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം യോഗവാസിഷ്ഠത്തിലെയും വാല്മീകി രാമായണത്തിലേയും ശൈലികൾക്കും യോജിക്കും. പ്രസ്തുത മഹാഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു ഭാഷാന്തരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതുഭാഷയിലെശൈലീരാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തൃതിയെ സാരമായവിധം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു സഹായമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ പരിഭാഷകന്മാരായ മഹാകവികൾ കേരളീയർക്കു അത്യന്തം ശ്ലാഘനീയന്മാരായിരിക്കുന്നു.

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി കെ. സി. കേശവപിള്ള കെ. സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ ഒട്ടുവിൽ കുഞ്ഞുകൃഷ്ണമേനോൻ കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ കുമാരനാശാൻ എന്നിവരുടെ നാടകങ്ങളും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്മരിക്കപ്പെടാം. ശൈലികൾ പ്രയോഗിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇവരുടെ ശ്രദ്ധയേയും കൌതുകത്തേയും പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം ഏറെക്കുറെ ഒരു തരത്തിലുള്ള സേച്ഛാഭരണമായിട്ടുതന്നേയാണു കരുതേണ്ടതു്. ബ്രിട്ടീഷ്കാരുടെ രക്ഷയ്ക്കും അധികാരസ്ഥാപനത്തിനും, അതിന്റെ നിർവിഘ്നമായ പരിപാലനത്തിനുമായി തന്നെ, പ്രജകളുടെ പൌരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ആ ഭരണഘടനക്കു് പലപ്പോഴും കൈകടത്തേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഒരു വമ്പിച്ച ജനസമുദായത്തിന്റെ മേൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു രാഷ്ട്രം അധികാരം ചെലുത്തുവാൻ ഇടയായാൽ ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാവാതെ കഴിയുകയില്ലായെന്നതു് തീർച്ചയാണു്. ഇതിനു് നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ നമുക്കു് ചരിത്രത്തിൽനിന്നും ഉദ്ധരിക്കാൻ കഴിയും.

ഏതെല്ലാം പൌരസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളിലേക്കാണു് ഈ വിദേശമേധാവിത്വം ആദ്യമായി കൈകടത്തിത്തുടങ്ങിയതെന്നു് അലോചിക്കുന്നതു് രസകരമാണു്. വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം, പ്രസംഗസ്വാതന്ത്ര്യം, സംഘടനാസ്വാതന്ത്ര്യം ഈ അവകാശങ്ങൾ ആണു് വിദേശീയ മർദ്ദനത്തിനു് ഭാരതഭൂമിയിൽ ആദ്യം വഴങ്ങേണ്ടി വന്നതു്. ഐറോപ്യരാഷ്ട്രങ്ങളിലും ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവത്തിനു് മുൻപു് മദോന്മത്തന്മാരായിരുന്ന ഏകാധിപ്രക്രാധിപതികൾ ഈ അവകാശങ്ങളെ തന്നെയാണു് ആദ്യം ഭഞ്ജനം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായതു് എന്നു് കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. സുശക്തരായ ഇടത്തരക്കാരുടെ പ്രാബല്യവും, സമുദായത്തിൽ പ്രബുദ്ധതയുടെ വർദ്ധനവുമാണു് ഈ സേച്ഛാപ്രഭുക്കളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളേ ചോദ്യംചെയ്യാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ആദ്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതു്. 17-ം, 18-ം നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ യൂറോപ്പിന്റെ ചരിത്രവും ഈ വസ്തുത രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. ഇൻഡ്യയിലാകട്ടെ അതിനവഗീനമായ അദ്ധ്യങ്ങളിലും, അശയങ്ങളിലും അടിയുറച്ചു്, അചിന്ത്യമായ രീതിയിൽ അത്യവേഗത്തിൽ പരിപുഷ്ടിയാണ് ഒരു ദേശീയത്വബോധം, മുൻപറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾക്കു് പുറമേ, പൌരാലികാവകാശവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ സഹായകമായിതീർന്നു. ഈ ദേശീയത്വത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാർക്കു് പ്രധാനമായ പ്രേരണ ലഭിച്ചിരുന്നതു് "ഭരണീയരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി നടത്തുന്ന ഭരണമാണു് സദാ ആശിക്കത്തക്കതു്" എന്ന പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രസൂക്ഷത്തിൽ നിന്നുകൂടിയാണു്. ആ രാഷ്ട്രീയസിദ്ധാന്തങ്ങളെ ആദരിച്ചും അനുകൂലിച്ചും വന്നിരുന്ന ഭാരതീയർ അവരുടെപൌരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്മേൽവച്ചു കെട്ടിയതും, ഇപ്പോഴും ചിലപ്പോഴെല്ലാം അവരിൽആരോപിച്ചു വരുന്നതുമായ മർദ്ദനങ്ങളെ നിഷേധിക്കാൻആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അതിൽ ഒട്ടും തന്നെ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. ഇതിനും പുറമെ ഭാരതീയരുടെ പൊതുവേയുള്ള നിലയെ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടേയും ആംഗ്ലോ ഇൻഡ്യാക്കാരുടേയും സ്ഥിതികളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ ദൃശ്യമായിരുന്ന ഒരു നീചത്വവും, ഈ പ്രബുദ്ധർ വെറുത്തുവന്നു. വർഗ്ഗീയ വിദ്വേഷപ്രകടനങ്ങളും, ഭരണീയരും ഭരണകർത്താക്കളും തമ്മിൽ സംസ്കാരികമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന വ്യത്യാസങ്ങളും, ഭാരതീയരെ അവകാശ പ്രഖ്യാപനവിഷയത്തിൽ ക്രൂരതൽ നിർബന്ധബുദ്ധിയുള്ളവരാക്കി തീർത്തു. തന്മൂലം ആധുനികഭാരതീയർ നിർമ്മിക്കാൻ ഇടയായിട്ടുള്ള എല്ലാം ഭരണഘടനകളിലും, ഈ പൌരാലികാവകാശവാദങ്ങൾക്കു് അതിപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം നൽകിയിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി, 1928-ലെ സർവ്വകക്ഷി സമ്മേളനം നിർമ്മിച്ച ഭരണഘടനാവ്യവസ്ഥയിൽ പ്രജകളുടെ പൌരാലികാവകാശങ്ങളെപറ്റി അതിപ്രധാനമായി ഒരു ഭാഗത്തു് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ജാതിവ്യത്യാസത്തിന്റെ നിലനില്പും, ന്യൂനപക്ഷസമുദായക്കാർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടവരുന്നതുടെസത്തയും, അദ്ധപരാധികാരത്തൊടെകൈകാഴ്ചചെയ്യുന്നതുമായ ചില നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെയും, അവരുടെ തലച്ചോറുകളായിരിക്കുന്ന ചില സചിവന്മാരുടെയും ദുഷ്ഭരണവും ആയിരിക്കണം ഭാരതീയ നേതാക്കന്മാരെ ഈ അവകാശപ്രഖ്യാപന വകുപ്പുകളിലേക്കു് ഗാഢമായി ആകർഷിച്ചതു് എന്നു പറയുന്നതിൽ യാതൊരു അസാംഗത്യവുമില്ല.

ജാതീയ പുനരുദ്ഭവത്തെ ഭാരതീയ രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തു് നിന്നും നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നതിനു പകരം 1919 മുതല്ക്കുള്ള ഇൻഡ്യൻ ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിൽ ഈ പുനരുദ്ഭവത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനാണു് ഇടയാക്കീട്ടുള്ളതു്. സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കൾ ജാതിയെ നശിപ്പിക്കാൻ നോക്കുമ്പോൾ അതിനു, എതിരായ ഒരു വശം ബലപ്പെടുത്തി ദേശീയത്വത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സദാ ശ്രദ്ധരായ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഇവിടെയുണ്ടു്.

രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തിൽ, സത്വം വേണമെന്നും ആ സത്വത്തെ രാഷ്ട്രം അംഗീകരിക്കണമെന്നും അഭിപ്രായമുള്ള ഒരുകൂട്ടർ ഉണ്ടു്. ജാതിവ്യത്യാസം ഈ പൗരാവകാശസത്വത്തിന്റെ അംഗീകരണത്തിനു് ഒരിക്കലും വിഘാതമായി തീരാൻ പാടില്ല. 1928 ലേ സർവ്വകക്ഷിസമ്മേളനം ഈ അദ്ധ്യത്തെ അംഗീകരിച്ചു്, അതിലെ അവകാശപ്രഖ്യാപനം (Declaration of Rights) എന്ന ഭാഗത്തു് നിരവധി വകുപ്പുകൾ ചേർത്തിരുന്നു.

ഏകദേശം ഈ വിധത്തിലുള്ള ചിന്തകൾ കാരണം തന്നെയായിരിക്കണം 1935 ലെ ഗവൺമെന്റു് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ ആക്ടിൽ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തണമെന്നും പൌരാലികാവകാശ പ്രഖ്യാപനം അതിൽ ചേർക്കണമെന്നും, ഹിന്ദുമഹാസഭ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതും. വിവിധമതങ്ങളേയും ആചാരങ്ങളേയും പരിപാലിച്ചു വരുന്നവർക്കും, ഒരു പൌരാലികാവകാശ പ്രഖ്യാപനം അത്യാവശ്യമാണെന്നാണു് അവരുടെ അഭിപ്രായം. ഒരു പക്ഷേ ഈ അഭിപ്രായഗതിയെ ആദരിച്ചുതന്നേയിരിക്കാം, 1928 ലെ സർവ്വകക്ഷിസമ്മേളനം "സകലർക്കും അവരവരുടെ മതം, ആചാരം മുതലായവ നിർവിഘ്നമായി തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകാനുള്ള അവകാശത്തേ നമ്മുടെ ഭരണഘടനയിലെ ഒരു പൌരാലികതത്വമായി അംഗീകരിക്കണം" എന്ന ഭാഗംകൂടി ചേർത്തതു എന്നു വേണം വിചാരിക്കാൻ.

ഇൻഡ്യയിലെ വിവിധ വിഭാഗക്കാരും അവരവരുടെ അവകാശങ്ങളെപറ്റി വളരെ നിഷ്കൃഷ്ടം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നുയെന്നും, അതു് നിയമപ്രകാരം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ അവർ ഓരോരുത്തരും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമെന്റിനോടു് തുടരെ അഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നുയെന്നും, അക്കൂട്ടർ 1933 ൽ ഇൻഡ്യഗവൺമെന്റു് ബില്ലിന്റെ വാദപ്രതിവാദാവസരത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പാർലമെന്റ മിജോയിന്റു് കമ്മറ്റിമുമ്പാകെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള തെളിവുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. ഭരണഘടനാവ്യവസ്ഥകളിൽ സാവ്രതികമായ സത്വതത്വത്തേ അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന വകുപ്പു് പൌരന്മാരുടെ പൌരാലികാവകാശ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് ഭാരതത്തിലെ വനിതാ പ്രസ്ഥാനക്കാർ നിർബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. അതു പോലെ തന്നെ ദേശീയട്രേഡ് യൂണിയൻ ഫെഡറേഷൻകാർ അവക്കു് ജോലിചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശങ്ങളേയും വാദ്ധ്യവേതനം, ശ്രാദ്ധയിറ്റി, അതുപോലെയുള്ള ഭാര ചില അവകാശങ്ങൾ, മുതലായവയെപറ്റിയും പൌരാലികാവകാശങ്ങളുടെ കൂട്ട

THE MODERN MEDICAL SUPPLIES
OPPOSITE TO
P. W. D. SUB-DIVISION OFFICE,
QUILON.

സർ ടി. മാധവരായർ.

ത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടത്തണമെന്ന് വാദിച്ചു. സാമ്പത്തികമായ സകല അവശതകളേയും വിചാരണം ചെയ്യുന്ന വകുപ്പുകളും ശിശുക്കളുടെയും, മാതാക്കന്മാരുടെയും ആരോഗ്യത്തിനു് അത്യാവശ്യമായ നിബന്ധനകളും ഭാരതീയ മൌലികാവകാശ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു്, ബങ്കാൾ ടേഡ്യൂണിയൻ ഫെഡറേഷൻകാരും വാദിച്ചു. 1933 ലെ കോൺഗ്രസ് പ്രമേയത്തിലും തൊഴിലാളികളുടെ പ്രത്യേക അവകാശങ്ങളെ പറയിയും, സാമ്പത്തികവും സാമുദായികവുമായ പദ്ധതികളെ പറയിയും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാരും ഈ അവസരത്തിൽ മൌനം അവലംബിച്ചിരുന്നില്ല. അവരുടെ അവകാശങ്ങളും, മൌലികാവകാശങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടത്തി രക്ഷനേടാനായി അവരും ശ്രമിച്ചു. രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തു നിന്നും ജന്മികൾ തങ്ങളുടെ അവകാശ സ്ഥാപനത്തിനായി വാദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവർ പ്രത്യേക അവകാശങ്ങൾ (Privilages) ക്കായിട്ടാണു് വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. എന്തെന്നാൽ പൊതുനന്മക്കുള്ള ശ്രമത്തിൽ അവരുടെ പാരമ്പര്യമായ സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങൾക്കു് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഉടവു തട്ടുമോയെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഭയം. ഈ അവസരത്തിൽ പ്രൊഫസർ ഏണസ്റ്റ് ബാർക്കർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ അനുസ്മരണീയങ്ങളാണു്. തോമസ് പെയിനിന്റെ അതിയായ ഉല്പതിഷ്ണതയ്ക്കോടു് അനുബന്ധിക്കപ്പെട്ടതു് എന്നു വിചാരിച്ചു വന്നതാണു് പ്രകൃത്യാലുള്ള അവകാശങ്ങളെ പറയിയുള്ള തത്വം (Doctrine of Natrual Rights) എന്നാൽ ഈ തത്വം ഇപ്പോൾ "സംഭ്രാന്തരായിരിക്കുന്നപൂവ്വാചാരപ്രിയന്മാർ അവരുടെ പ്രക്ഷോഭണത്തിനു് ഉതകുന്ന ഒന്നായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാതന്നെ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു" എന്നു് അദ്ദേഹം ഒരിടത്തു് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാർ അവരുടെ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾക്കുകൂടി മൌലികാവകാശ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനം നൽകണമെന്നു് പറയുന്നതു് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവക്കുള്ള ഏതോ ഒരു ഭീതിയെയാണു് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതു്. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇൻഡ്യാക്കാർക്കു് അധികാരം കൈമാറം ചെയ്യുന്ന കാലത്തു് ഈ ജന്മികൾ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന പ്രത്യേക അവകാശങ്ങൾ ഒരു പക്ഷെ പൊതുനന്മയ്ക്കു് വേണ്ടി നഷ്ടപ്പെടാൻ ഇടവന്നേക്കുമോയെന്നുള്ളതായിരിക്കാം ഈ ഭയം എന്നു കൂടി അനുമാനിക്കുവുന്നതാണു്. മൌലികാവകാശ പ്രഖ്യാപനം തന്നെ പ്രത്യേക അവകാശങ്ങൾ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിനാണെന്നുള്ള തത്വം ഈ ജന്മികളും സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാരും ഉൾക്കൊതിരി അവസരങ്ങളിൽ ഓർക്കുന്നില്ല.

1935ലെ ഭരണപരിഷ്കാരത്തിലെ ഒരു വലിയ ന്യൂനത, അതിൽ തൊഴിലാളികൾ ആവശ്യപ്പെട്ട അവകാശങ്ങളേയോ 18–ം 19–ം നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ മറ്റുഭരണഘടനകളിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്ന അവകാശങ്ങളെയോ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ലെന്നും എന്നാൽ അതേസമയം തന്നെ സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാരുടെ വാദങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള അവകാശങ്ങൾ ചേർക്കയും ചെയ്തിരുന്നുയെന്നുംഉള്ളതാണു്. ഇതിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ പല വാദങ്ങളും സർ സാമുവൽ ഹോറും കൂട്ടുകാരും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനയിൽ മൌലികാവകാശങ്ങളെപ്പറയിയുള്ള ഒരു പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടാവുക യെന്നതു് രാജ്യത്തിനു് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവശ്യമുള്ള പുരോഗമനപരമായ പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു് കേന്ദ്രനിയമസഭയെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന ഒരു വഴിയായിതീർന്നേക്കും എന്നായിരുന്നു സാമുവൽ ഹോറിന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ ചിലരുടെ വാദം. ഇതിനേതുടർന്നുണ്ടായ മറ്റൊരു വാദം ഇതിലും വിചിത്രമായിരുന്നു. ഈ പ്രഖ്യാപനം എന്തിനാണു്? ഈപ്രഖ്യാപനം കൊണ്ടു് ഉണ്ടാകാവുന്നതോ, അഥവാ അതിലും ഉഗ്രമായ വിധത്തിൽ പൌരസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതോ ആയ വേറെവഴികൾ ഉണ്ടല്ലോ എന്നായിരുന്നു അതു്. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യ സംരക്ഷണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏതായിരുന്നുയെന്നു് ആദ്യം പലർക്കും മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അതു ഇടയ്ക്കു തന്നെ അവകാശ സംരക്ഷണങ്ങൾ പുതിയ ഭരണഘടനയെപ്പറ്റിയുണ്ടാവുന്ന രാജകീയ വിളംബരത്തിൽ എഴുത്തുപറയൻ തരപ്പെടുത്തണമെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു.

ഈ അവസരത്തിൽ മറ്റൊരു പ്രധാനകാര്യംകൂടി സ്മരണീയമാണു്. രാജകീയവിളംബരങ്ങളിൽ കൂടിയുള്ള അവകാശ സംരക്ഷണങ്ങൾ കൊണ്ടു് സാധാരണ ജനതക്കു് വലിയ പ്രയോജനങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലായെന്നതു് പ്രസിദ്ധമായ ഒരു കാര്യമാണു്. പോരെങ്കിൽ ഇതിനെല്ലാത്തിനും പുറമേ 1935ൽ ഭാരതീയർ അതിതീവ്രമായി വാദിച്ചിരുന്നതു് അവരുടെ പൌരാവകാശങ്ങൾ ഏങ്ങിനെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടാമെന്നായിരുന്നില്ല; നേരെമറിച്ചു് ആ മൌലിക അവകാശങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരിക്കണം എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയായിരുന്നു.

അവകാശ പ്രഖ്യാപനത്തിനു് എതിരായിട്ടുള്ള വാദങ്ങൾ പൊതുവെ അത്ഭുതാവഹങ്ങളായിരുന്നുയെന്നാണു് അക്കാലത്തു തന്നെ പ്രമുഖന്മാരായ ഇൻഡ്യൻനേതാക്കന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. ഇതിനും പുറമേ മൌലിക അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പരിപുഷ്ടമായി വ്യക്തമാക്കാൻ സാധാരണ[illegible]

ടി അധികൃതന്മാർ പ്രാ[illegible]
ന്നു. ഈ കാരണംകൊ[illegible]
1935ലെ ഭരണഘടന[illegible]
സകളിൽ സാധാരണ[illegible]
ണഘടനകളിൽ കാണു[illegible]
വകാശവും, തൊഴിലാ[illegible]
അവശ്യപ്പെട്ട പ്രത്യേകാ[illegible]
ങ്ങളും ചേർക്കൻ സാദ[illegible]
തെ വന്നതെന്നും പറയ[illegible]
എന്നാൽ അതേസമയം [illegible]
വ്യവസ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാ[illegible]
അവകാശങ്ങൾക്കു് അവയി[illegible]
രു സ്ഥാനം–അതും വള[illegible]
വ്യക്തമായിനിലയാണെങ്കിലും–[illegible]
കയിരുന്നു. അതായതു് ബ്ര[illegible]
ഷ് വ്യാപാരതാല്പര്യങ്ങൾ [illegible]
നപക്ഷസമുദായങ്ങൾ, പ[illegible]
ക്കു് സ്വിറ്റ്സിലെ അംഗ[illegible]
മുതലായവക്കു് നിയമപ്രകാ[illegible]
ചില അവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടെ[illegible]
അവ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതു് [illegible]
ശ്യമാണെന്നും ഭരണഘടനയ[illegible]
സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ [illegible]
നിയമദത്തങ്ങളായ അവ[illegible]
ശങ്ങളുടെ പരിധികൾ യാതൊ[illegible]
രുവിധത്തിലും കൃത്യപ്പെടു[illegible]
ത്തിയിരുന്നില്ല. അവ്യക്തമാ[illegible]
യ വിധത്തിൽ കൃത്യപ്പെടു[illegible]
ത്തേണ്ടതാണെന്നു് ജോയിൻറ്
പാർലമെൻററികമ്മറ്റിയുടെ [illegible]
ൻപാകെ മൊഴികൊടുത്തവരിൽ പലരും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടാ
യി. ഇവ അവ്യക്തമായി സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളുടെ സംരക്ഷണ പൌരാവലിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന മറ്റു അവകാശങ്ങളെക്കൂടി അതേരീതിയിൽ അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ എന്തുദോഷമാണു് ഉണ്ടാകുൻപോകുന്നതെന്നു് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അവകൂടി ആ നകൽ വ്യവസ്ഥകളിൽ ചേർത്തിരുന്നെങ്കിൽ അതു് സാധാരണ പൌരനെ കുറെ കൂടി സംതൃപ്തനാക്കുമായിരുന്നു.

മൌലികാവകാശങ്ങളേപ്പറയിയുള്ള പ്രഖ്യാപനം 1935–ലെ ആക്ടിൽ ചേർക്കാതെയിരുന്നതിനു് മറ്റൊരു കാരണം കൂടി പറയാതെയിരുന്നു. അവയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു്–അവകാശങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണു് വിവരിക്കുന്നതിനു മുൻപു്–വേണ്ട പ്രത്യേക അധികാരങ്ങൾ ഗവർണറന്മാർക്കും, ഗവർണർ ജനറലിനും നൽകീട്ടുണ്ടു് എന്നതായിരുന്നു അതു്. സാധാരണയായി പ്രജാസഞ്ചയത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളെ പരിരക്ഷണം ചെയ്യേണ്ട ജോലി രാഷ്ട്രത്തിലെ നീതിന്യായ കോടതികൾക്കാണു് വിട്ടുകൊടുത്തു കണ്ടിട്ടുള്ളതു്. അമേരിക്കയിൽ അങ്ങിനെയാണു്. കോടതികൾ പോലെ തന്നെ നിഷ്പക്ഷമായി അവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിവുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ആണു് ഗവർണറന്മാരും, ഗവർണർ ജനറലും എന്നുകൂടി അക്കാലത്തു് പ്രസ്താവിച്ചു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഏതെങ്കിലും [illegible]

ിൽ കുഴിൻകത്തനാർ.

പറമ്പിൽ ചാണ്ടിമെത്രാൻ.

ക്രൈസ്തവ ഭാരതത്വിൽ
ീർണ്ണനും മാർ തോമ്മാശ്ലീ
ടെ കാലഘട്ടത്തോട് തൊട്ട
ള ഒന്നു രണ്ടു ശതവർഷ
ിശേഷം ദീർഘകാലത്തേ
നാട്ടെത്രാന്മാർ ഇല്ലാതി
ക്കേ, മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിനാ
ായി ക്രൈസ്തവഭാരതത്തിൽ
നും നടത്തിയ പ്രഥമ കേര
ീയ വൈദീകാദ്ധ്യക്ഷനാണ്
മ്പിൽ ചാണ്ടിമെത്രാൻ.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സ്ഥാ
ാരോഹണം ചെയ്തിട്ടു ഇരു
റ്റാറി എൺപത്തിനാലു വർഷ
ങ്ങൾ കടന്നു പോയിരിക്കുന്നു.
രാടഞ്ഞിട്ടു ഇരുനൂറ്റാറി അ
ചതു വർഷങ്ങളും.
കേരളീയ കത്തോലിക്കരുടെ
പ്രഥമദിനപത്രമായ "ദീപിക"
ജനിച്ചിട്ടു അരനൂറ്റാണ്ടു പൂ
ർത്തിയാകുന്ന അവസരമാണല്ലൊ
ഇതു്. അവളുടെ ആദ്യത്തെ അ
ധിനാഥനാണു് നിധീരിക്കൽ
മാണിക്കത്തനാർ— ചാണ്ടിമെ
ത്രാനച്ചന്റെ കനിഷ്ഠസഹോദ
രീ സന്താന പരമ്പരയിൽപെ
ട്ടദേഹം.

ഈ എഴുത്തുകാരൻ മാതൃ
വഴിയിൽ മാണിയച്ചന്റെ പി
തൃസഹോദരീ പൌത്രനും പി
തൃവഴിയിൽ ചാണ്ടിമെത്രാനച്ച
ന്റെ സീമന്ത സഹോദരിയുടെ
നേർതാവഴിക്കാരനുമാണു്— എ
തൽ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ചാണ്ടി
മെത്രാനച്ചന്റെ ജീവചരിത്ര
സംഭവങ്ങളെ നിഷ്പക്ഷമായി വിലയിരുത്തുവാൻ ഇന്നു് ഏറ്റവും യോഗ്യനായിരിക്കുമെന്നു് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു.

ചാണ്ടിമെത്രാൻ തിരുമനസ്സിലെ പിതൃനാമം കുര്യൻപിള്ളയെന്നും മാതൃനാമം അച്ചുണ്ണിയമ്മ (ആഗനസ്സ) എന്നുമാണു്— നിസ്സക്ത വസ്തുതകൾ.

വീട്ടുപേരോ? അതൊരു വിഷമപ്രശ്നം! ഒന്നല്ല. രണ്ടല്ല. മൂന്നല്ല. അതിലേറെ വീട്ടുപേരുകൾ തിരുമേനിക്കു്. 1 കുട്ടിക്കശേരി 2 പറമ്പിൽ 3 പകലോമറ്റം 4 പള്ളിവീട്ടു് 5 പനമുഴ 6 കള്ളി. പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ വകയായി "മെകാമ്പോ"യുമുണ്ടു് ഏഴാമതായിട്ടു്. സ്ഥലപാരമ്പര്യം "കുട്ടിക്കശ്ശേരി" എന്നാണെ താനും ഈ കുട്ടിക്കശ്ശേരി ഏതാണു്.

അതു പകലോമറ്റത്തി. ന്റെ ശാഖയാണെന്നും, അല്ലാ, കള്ളിയുടേതാണെന്നും ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടു്. നിധീരിക്കൽ മാണിയച്ചനും ഫാദർ ബർണാർഡ്, പീടിയേക്കൽ കൊച്ചേപ്പച്ചനും കുട്ടിക്കശേരി പകലോമറ്റം ശാഖയാണെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവർക്കു മുമ്പേതന്നെ ആറാം മാർ തോമ്മാമെത്രാനും അങ്ങനെ തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഡാക്കർ പി. ജെ. തോമസും ആ അഭിപ്രായത്തെ ഏറ്റവും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പൂർവ്വചരിത്രഗവേഷകനായ ശ്രീമാൻ വി. സി. ജേ

ന്റെ തലവനു് ഒരു കോടതിയക്കാൾ ന്യായപരിപാലനം സാദ്ധ്യമാവുമെന്നു് പറയുന്നതു് വെറും അസംബന്ധം മാത്രമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ പലരും അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങളേയും, വ്യാപാരതാല്പര്യങ്ങളേയും, സ്വാർത്ഥികളേയും മാത്രം സംബന്ധിച്ചേടുത്തോളം ഈ അധികാരം ഒരു കോടതിക്കു് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു് അതിതീവ്രമായി ചിലർ വാദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനും പുറമേ മുൻവിധിച്ച ഏതാനും ചിലരുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഏതു അടിയന്തിരനിയമം പാസ്സാക്കുന്നതിനും, എന്തുചിലവുകൾ വഹിക്കുന്നതിനും ഭരണപരമായ മറ്റൊന്നു നടപടികൾ നടത്തുന്നതിനും ഉള്ള അതിവിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ കൂടി ഗവർണറുമാർക്കു് 1935—ലെ ആക്ടു് പ്രദാനം ചെയ്തു.

1935—ലെ ആക്ടിന്റെ കാലത്തു് ഈ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരമുള്ള പല വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടായിയെങ്കിലും, നമ്മുടെ മൌലികാവകാശങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗം അതിൽ ചേർക്കയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ അവകാശപ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുക എന്നതു് ഇന്നു് ഭാരതത്തിലുള്ള സകല കക്ഷികളും— കോൺഗ്രസും, മുസ്ലീം ലീഗും, ഹിന്ദുമഹാസഭയും ടേഡ്യൂണിയൻസും, തൊഴിലാളികളുടേയും, കർഷകരുടേയും മറ്റു സകല സംഘടനകളും ഈ മാതിരിയുള്ള ഒരു പദ്ധതിയെ അനുകൂലിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. അപ്രകാരം അവകാശങ്ങളേപ്പറ്റിയുള്ളൊരു പ്രഖ്യാപനത്തിനു് 1933 ൽ ഭാരതമഹാസഭയിൽ പാസാക്കിയ പ്രമേയം ഒരു അടിസ്ഥാനമായി എടുക്കാവുന്നതാണു്. 1933 ൽ കോൺഗ്രസ് പാസാക്കിയ ആ പ്രമേയത്തിൽ മൌലികാവകാശങ്ങളേപ്പറ്റി ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനയിൽ പറയേണ്ട സകലതും ഏറ്റവും ചുരുക്കി ഭംഗിയായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. മൌലികാവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതിനായി ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന കോൺസംബ്ളിയിൽ ഒരു കമ്മറ്റിയെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. പൌരന്മാരുടെ പൊതുവെയുള്ള അവകാശങ്ങളേപ്പറ്റി അവർ ശരിയായി ചർച്ചചെയ്തു ഒരു റിപ്പോർട്ടു തയ്യാറാക്കിക്കഴിഞ്ഞുയെന്നു് കുറച്ചുദിവസത്തിനുമുമ്പു് പത്രങ്ങളിൽ കാണുകയുണ്ടായി. അവർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ രാജ്യഘടനയിൽ ചേർക്കുന്നതു് പൊതുഹിതത്തിനു് അനുകൂലമായിരിക്കുമെന്നു് വിചാരിക്കുവാൻ പല കാരണങ്ങളുമുണ്ടു്. എന്തെന്നാൽ അവ ഇൻഡ്യാക്കാർക്കുവേണ്ടി ഇൻഡ്യൻ ജനതയുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികൾ നിർമ്മിക്കുന്ന അവകാശപ്രഖ്യാപനമായതുകൊണ്ടാണു്. തിന്റെ അടിസ്ഥാനം 1933ലെ പ്രമേയം തന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു.

ജ്ജ് കൂട്ടക്കേരി പകലോമറ്റം ശാഖയാണെന്ന ബലമായി വാദിക്കുന്നു.

പക്ഷേ പനങ്ങാഴവംശജയായ മിസ്സ്. എലിസബത്തു ബി. എ. ശക്തിപൂർവ്വം വാദിക്കുന്നതു കൂട്ടക്കേരി കള്ളിവീടിന്റെ ശാഖയാണെന്നാണ്.

ഒന്നാംമാർ തോമ്മായും ചാണ്ടിമുതലാളിയും കാരണവന്മാരും അനന്തിരവന്മാരായിരുന്നു. പിതൃസഹോദരനെ വാഴിച്ച പന്ത്രണ്ടു പട്ടക്കാരിൽ ഒരാൾ ചാണ്ടിക്കത്തനാരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാല് ആലോചനക്കാരിൽ ഒരാളുമായിരുന്നു. അനന്തിരവൻ കുറവിലങ്ങാട്ടുപള്ളിയുടെ വികാരിയും, കാരണത്തോമ്മാമാർ ജനിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മൂന്നാം മാർത്തോമ്മാ അഞ്ചാമന്റെ സഹോദരപുത്രനാണ്. ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ പള്ളിവടക്കേടത്താണു ജനിച്ചതു്. ഇങ്ങനെ പുത്തൻക്രൂർ സഭയിലെ ആദ്യത്തെ മെത്രാന്മാർ ഏഴുപേരും പകലോമറ്റം കുടുംബക്കാരും കുറവിലങ്ങാട്ടിടവകക്കാരുമാണ്. എന്നാൽ പുത്തൻക്രൂർ സഭ മലങ്കരയിൽ ആവിർഭൂതമായതു പറങ്കികൾ മൂലമാണെന്നു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

മാർത്തിൽ കുഴുൻകത്തനാർ. വർ മലങ്കരയുടെ അക്ഷിയാക്കോനുമായിരുന്നു.

ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസുകാലത്തെ പ്രതാപവാനായ ഗീവർഗീസു അക്ഷിയാക്കോൻ പകലോമറ്റം മൂലതറവാട്ടിൽ ആണ് ജാതനായതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രാദ്ധം എന്റെ സീമന്ത സഹോദരിയുടെ ഭർതൃഗേഹമായ ആലപ്പാട്ടുകുടുംബക്കാർ ഇന്നാൾവരെ കഴിച്ചു വന്നിരുന്നു. "ഓഹരി" ഇന്നും അവർ വാങ്ങിക്കുന്നു.

പകലോമറ്റം ശാഖാസ്ഥാനായ ചാണ്ടിമുതലാളിയെ ഇപ്പോൾ പലരും "പള്ളിവീട്ടിൽ ചാണ്ടിമുതലാൾ" എന്നാണല്ലോ അഭിസംബോധനം ചെയ്യുന്നതു്.

ഈ പള്ളിവീട് ഏതാണ്?

പള്ളിവീട് ഇപ്പോൾ പലേടത്തുമുണ്ട്. കുറവിലങ്ങാട്ടു പണ്ടേയുണ്ട്. പള്ളി വടക്കേടത്തുണ്ട്. അതിപ്പോൾ എന്റെ കൈവശവുമാണ്. പള്ളി വടക്കേടത്തുനിന്നു ഒരു ശാഖ തിരുവല്ലായിൽ "കാവിൽ" പോയി അവിടെ നിന്നു പാലായിൽ കുടിയേത്തുവന്ന കുരികത്തു എത്തിയപ്പോൾ പിന്നെയും പള്ളിവീടായി. പള്ളിവടക്കേടം നാലംശതവർഷത്തിൽ കാളിയാങ്കലേ പകലോമറ്റത്തുനിന്നുമാറിത്താമസിച്ച ശാഖയാണ്. ഈ പള്ളി വടക്കേടത്തിന്റെയും കുറവിലങ്ങാട്ടു പള്ളിയുടേയും ഇടയ്ക്കു പഴയപള്ളിമേടയും ഒരു തുണ്ടു പുരയിടവുമുണ്ട്. അവിടമാണ് "കള്ളി" കുടുംബത്തിന്റെ (ഈ മേടയിലെ ഒരു [illegible]

പറമ്പിൽ ചാണ്ടിമുതലാൾ.

യാണ് കഴിഞ്ഞ മുപ്പത്തിരണ്ടു വർഷങ്ങളായി ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതു്. അതിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടാണ് ലേഖനം എഴുതുന്നതും) മൂലസ്ഥാനമെന്നും, അവിടെ നിന്നാണ് പനങ്ങാഴക്കേലേയ്ക്കു മാറിയതെന്നും മിസ്സ്. എലിസബത്തുപറയുന്നു. ഉച്ചാരണസാമ്യം കൊണ്ടു് "കള്ളി" "പള്ളി"യായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു എന്നാണ് ആ ശ്രീമതിയുടെ അഭിപ്രായം.

നാലാം ശതവത്സരാരംഭത്തിൽ പാലയൂരിൽനിന്നു കുടിയൊഴിപ്പെട്ട പകലോമറ്റം, ശങ്കരപുരി, കള്ളി, കാളികാവു എന്ന നാലില്ലക്കാരും ഏറ്റുമാനൂർ ക്ഷേത്രസങ്കേതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട കാളിയാങ്കൽ താമസമാക്കി. പ്രകൃതിസുന്ദരമായ "കുറവേലങ്കാട്" വെട്ടിത്തെളിച്ചു പള്ളി പണി ആരംഭിച്ചതോടെ പകലോമറ്റം തുടങ്ങിയ ഇല്ലക്കാർ പള്ളിപ്പരിസരങ്ങളിൽ വന്നു പാർത്തു. ഇവരെല്ലാവരുടേയും സഹകരണത്തൊടുകൂടിയാണു പള്ളി പണിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് പ്രധാനതിരുനാളായ മു

നനോയമ്പിനു [illegible]
ണമെങ്കിൽ നാലി
കാരണവന്മാരുടെ
ആവശ്യമായിരുന്നു
രെയും.
കപ്യാർ ചോദിക്കു
"ശാംക്രുരിപാലമറ്റ
കള്ളി കാളികാവ
പള്ളിയിലെ മുപ്പ
ചോദിക്കുന്നു. മൂന്നേ
കൊടിയേ
800–മാണ്ടു കു
ട്ടുപള്ളി വലുതാക്കി
ച്ചതു പള്ളിവീട്ടിലെ
ദികനാണെന്നാണു
രമ്പര്യം. അക്കാലത്തു
ടല്ലാതെ കള്ളിവീട്
ന്നതായി രേഖ കാ
അതിനു മുമ്പെങ്ങനെ
ടുംബത്തിനു ആൺതു
ല്ലാതാകയോ പകലോ
ർ ദത്തുകയുകയോ
രിക്കണമെന്നാണ് പല
ഊഹം. ഏതായാലും പ
ത്തെ ചരിത്രകാരന്മാർ
ള്ളി" എന്നല്ലാതെ "
എന്നെഴുതിക്കാണുന്നില്ല.

x This period has distinguished missio in Father Paulinus o Barthalomew, who c to Verapoly in 1776. was the first to Pub in Europe a Sans grammer. There is a of 24 works written Father Paulinus includ the "India Orinta Christiana" and t Voyage to the East Indi In 1789, he returned Europe and he died 1805. Vide 9. T. Ma kenzie P. 81.

1794- ൽ റോമായിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ "ഇന്ത ഒറിയന്താലിസ് ക്രിസ്ത്യാനാ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ തൽക്കത്ത വു പുരാതന കുടുംബങ്ങളെ

Latin Christian Bank Ltd.,

BROADWAY, ERNAKULAM.

(EST. 1928.)

Deposits accepted at the following Rates.

CURRENT 1½% SAVINGS 2½%

FIXED DEPOSITS 1 YEAR 4%

T. C. XAVIER, Managing Director.

ൽ മൂന്നാമത്തേതായി
"പള്ളി" എന്നാണ്.
എന്നല്ല.
5-ൽ ഏഷ്യാറ്റിക്
റ്റി വക ജർണ്ണലിൽ
ളത്തിലെപ്രാചീന സഭ
യിലുള്ള സ്മാരകങ്ങൾ"
യ കൃാപ്റ്റൻ ചാറ
ാൻസ്റ്റൺ നാലില്ലങ്ങ
മൂന്നാമതായിട്ട പറയുന്ന
ള്ളി"യാണ്.
ള്ളിവീടിന്റെ ഒരു ശാ
"കുട്ടക്കുശ്ശേരി". അവി
ണ ചാണ്ടിമത്രാൻ ജ
ച്ചു. അദ്ദേഹം പിന്നെ എ
പറമ്പനായി. ഇതാണ്
ല. ഈ മഹാക്ഷാപ
നുക്കൊണ്ട കോത്തുനോ

ാണ്ടി മത്രാനച്ചന്റെ
ിജനറാളായി "കശീ
ിവറുഗീസു പറമ്പിൽ"
ഒരു വൈദികനുണ്ടായി
തായി ഹാ: ബർണാഡുപറ
ിട്ടുണ്ട്. മലങ്കര സഭയെ ദീ
ാൽ ഭരിച്ച കശീശാ മത്താ
പറമ്പിൽ എന്നു ഒരു അ
ു യാക്കോനും പ്രസ്തുത കുടും
ംഗമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇ
രണ്ടുപേരും അവരുടെ വീ
പേരും പേരും ഒപ്പോടുകൂടി
ഖപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്. ഇവരിരു
രും ചാണ്ടിമത്രാനച്ചന്റെ
നന്തിരവന്മാരാണ്. (Vide
he Orthodoxy of the St.
homas Christians by
alliveetil Kurian P. P.
48–9 etc. also Fr. Bernard
Vol. II P. P. 148–9. etc.)
"പറമ്പിൽ" എന്നൊരു കുടും
ബം കുറവിലങ്ങാട്ടുപള്ളിയുടെ
പരിസരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
തായി സ്ഥലപാരമ്പര്യമില്ല.
ഉണ്ടെന്നു ഒരാൾ പറഞ്ഞതു അ
പ്പടി സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു ഡാ
ക്ടർ പി. ജെ. തോമസ് എഴു
തീട്ടുണ്ട്. (Vidi നാസ്രാണി ദീ
പിക. ജൂലൈ 8–1937)

എന്നാൽ കുറവിലങ്ങാട്ടുനി
ന്നും മൂന്നമൈൽ പടിഞ്ഞാറോ
ട്ടു ചെല്ലുമ്പോൾ പറമ്പും കര
യിൽ പറമ്പിൽ കുടുംബത്തി
ന്റെ തറവാട്ടുണ്ടായിരുന്നതായി
കാണാം. അവിടെ ഒട്ടുവിൽ ഉ
ണ്ടായിരുന്ന "പറമ്പിൽ മാളി
ക"യിൽനിന്നു ആൽ താമസം
മാറീട്ട ഒരു ശതാബ്ദത്തിൽ
കൂടുതലായിട്ടില്ല. 1528-ൽ മുട്ട
ിറ അഥവാ ഞായപ്പള്ളിയിൽ
ചെറിയപള്ളി പണ്ടുകാല
ത്തു പറമ്പിൽ കുടുംബം പ്രതാ
പത്തിലിരുന്നിരുന്നു. അതിനു
വളരെക്കാലം മുൻപു കാളിയാ
ങ്കലെ പാലമറ്റം മൂലതറവാട്ടി
ൽനിന്നു പറമ്പുറത്തു ചെന്നു താ
മസിച്ചതാണു പറമ്പിൽകുടും
ബം. മുട്ടുചിറ വലിയപള്ളി പ
ണിയിച്ച പറമ്പിൽ പൌലോ
സു കത്തനാരുടെ സഹോദര
ന്മാരാണു പറമ്പിൽമാളികയിൽ
നിന്നു താമസം മാറിയതു്.
ഇപ്പോൾ ആ കുടുംബക്കാർ പല
പല നാമധേയങ്ങളിലായി പറ
ന്നും, കുറവിലങ്ങാട്ട് മറ്റങ്ങാട്ട
പിള്ളി, മാൻവെട്ടം മുതലായ
പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നു.
അവരിൽപരം വൈദികന്മാ
രും ഉടലെടുത്തായി ആ കുടുംബ
ത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ
കാണുന്ന മുട്ടുചിറ പള്ളിമേട
പറമ്പിൽ കുടുംബക്കാരായ വൈ
ദികന്മാരുടെ വകയായിരുന്ന
എന്നും കാണുന്നു.

നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗപുരുഷ
ന്റെ പിതാവു പകലോമറ്റം
താവഴിയായ കുര്യൻപിള്ള പ
ള്ളിവീടിന്റെ ശാഖയായ കുട
ക്കുശ്ശേരിലെ അഞ്ഞില്ലത്തമ്മയെ
വിവാഹംചെയ്തു ഒത്തുകയറിയ
തായി പറമ്പിൽ കുടുംബക്കാർ
നിസ്സംശയമായിവാദിക്കുന്നുണ്ട്.
അതിൻപ്രകാരം പകലോമറ്റം
പറമ്പൻ, പള്ളിവീട്ടു, കുടക്ക
ശേരി ഇവ ഒന്നായിചേർന്ന. ആ
കുടുംബത്തിലാണു ചാണ്ടിമ
ത്രാനച്ചന്റെ ജനനം. ഏതൽ
ഫലമായി ജന്മഗേഹമായ കുട
ക്കുശേരിയെന്നും അതിന്റെ ത
റവാടായ പള്ളിവീടെന്നും അതി
ന്റെ പ്രശസ്ത ശാഖാവീടായ പ
നങ്കുഴക്കലെന്നും മാതൃഭവനമായും
അപ്പന്റെ വീടായ പറമ്പിൽ
എന്നും ഗോത്രഗൃഹമായ പകലോ
മറ്റമെന്നും പേരുകളുണ്ടായി.

കള്ളിയും പള്ളിയും ഒന്നാ
ണെന്നുള്ള സങ്കല്പത്തിൽ' "കു
ള്ളിവീടൻ" എന്ന പാലക്കുന്നേൽ
വലിയച്ചൻമത്രം സ്വന്തം
ഡയറിയിൽ കുറിക്കാമാടിയാ
യി. അദ്ദേഹം "ഇതു ശുദ്ധമാ
നപള്ളിയിൽ കൈക്കൊണ്ട കു
റവിലങ്ങാട്ട മെത്രാന്മാരുടെ ത
റവാട്ടിൽ വാണമെത്രാൻ" എന്ന
രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സ്ഥി
തിക്കു പള്ളിവീടും പകലോമ
റവും ഒരു കുടുംബം തന്നെയാ
ണെന്ന വലിയച്ചൻ വിശ്വസി
ക്കുന്നതായി ഊഹിക്കാം.

"ഇതുകൂടാതെ കള്ളിയെ
ന്നുപറയുന്ന തറവാട്ടിൽനിന്നു ല
ന്തയുടെ കാലത്തിൽ പറമ്പിൽ
അലക്സന്ത്രയോസുമെത്രാനെവ
രാപ്പുഴക്കാർ വാഴിച്ചു" (ഡയറി)
ബ. വലിയച്ചൻ ഈ സ്ഥലം സ
ന്ദർശിച്ചതു ബ. മേടക്കൂനേൽ ദേ
വസ്യാച്ചൻ വികാരിയായിരുന്ന
കാലത്താണ്. തൽസമയം അ
രെങ്കിലും വലിയച്ചനോടു ക
ള്ളികുടുംബത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവി
ച്ചിരിക്കാം.

ചരിത്രകാരനായ ഹാ: ബ
ർണ്ണാർഡിനെ നമ്മിൽപലരും
നേരിട്ടറിയുമല്ലോ സഭാചരിത്ര
പഠനത്തിൽ എന്നേക്കുമുള്ള അ
വന്ദ്യദേഹമാണ്. അദ്ദേഹത്തി
ന പോലും അബദ്ധം പറ്റീട്ടു
ണ്ട്. "പള്ളിവീട്ടിൽ അലക്സാ
ണ്ടർ മെത്രാനെ "പറമ്പിൽ"
അലക്സാണ്ടർ മെത്രാൻ എ
ന്ന ചില ചരിത്രകാരന്മാർ നാ
മകരണം ചെയ്തുകാണുന്നുണ്ട്,
അതുപിശകുതന്നെ അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ വീട്ടുപേർ പള്ളിവീട്ടു എ
ന്നും തറവാട്ടുപേർ പകലോമറ്റം
എന്നുമാണ്. പകലോമറ്റമെന്ന
തിനു പോർട്ടുഗീസുകാർ തുട
ങ്ങിയുള്ള യൂറോപ്യന്മാരായ ച
രിത്രകൃത്തുകൾ "ദേ കാമ്പൊ"
(De Campo.) എന്ന അർത്ഥം
ചൊല്ലിവച്ചു എന്നേയുള്ളു-Campus എ
ന്ന ലാറ്റിൻ ഭാഷാപദത്തിനു
മാറ്റം, പറമ്പു്, എന്നിങ്ങനെയാ
ണ് അർത്ഥം. പറമ്പു എന്നവിഷ
യത്തിൽ ആ പദം സ്വീകരിച്ചു
കൊണ്ടു "പറമ്പിൽ അലക്സാ
ണ്ടർ മെത്രാൻ" എന്ന ചിലർ
എഴുതിപിടിപ്പിച്ചതിൽനിന്നാ
ണു ഈ പിശകുത്പാദിച്ചിട്ടുള്ള
തു്."Bernard p. 118.

നിധീരിക്കൽ മാണിയച്ച
ന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായ ഹാ:
ബർണാഡിന്റെ ഈ വ്യാഖ്യാ
നം ശരിയല്ലെന്നു ആധുനിക
ചരിത്രഗവേഷണ ഫലമായി
തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥിതി
ക്കു പാലക്കുന്നേൽ വലിയച്ച
ന്റെ ഡയറിയിൽ അനവധാ
നത മൂലം തെറ്റുപറ്റാൻ പ്രയാ
സമില്ലല്ലോ.

ചാണ്ടി, ബാല്യത്തിൽ പ
റമ്പുത്തുള്ള പിതൃഭവനത്തിൽ
താമസിച്ചു കുടുത്തുരുത്തിയിൽ
അന്നുണ്ടായിരുന്നതും അന്നത്തെ
"പ്രാസ"പ്പള്ളിയോടു അനുബ
ന്ധിച്ചു നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നതുമാ
യ വൈദീക വിദ്യാലയത്തിൽ
ചേർന്നു പഠിച്ചു. അക്കാലത്തു "പ
റമ്പിൽ ചാണ്ടി" എന്നായിരുന്ന
അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു
പിന്നീടു കത്തനാരായതിന്റെ
ശേഷം കുറവിലങ്ങാട്ടവന്നു താ
മസമാക്കി. തദനന്തരം ജന്മഗൃ
ഹമായ കുട്ടക്കുശേരിയോടുചേ
ർത്തു "കുട്ടക്കുശ്ശേരിലച്ചൻ" എന്ന
വിളിക്കപ്പെടുവാൻതുടങ്ങി കുറ
വിലങ്ങാട്ടും അയൽ പ്രദേശങ്ങ
ളിലുമെല്ലാം ആ പേരിൽതന്നെ
അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുകയും ചെ
യ്തു. എങ്കിലും ഔദ്യോഗിക എ
ഴുത്തുകുത്തുകളിൽ "പറമ്പിൽ
ചാണ്ടിക്കത്തനാർ" എന്നാണു.
ഒപ്പിട്ടിരുന്നതു്.

ചാണ്ടിക്കത്തനാക്കു നാലു
സഹോദരികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
ഈ ലേഖകന്റെ വീടായ കുര്യ
നാട്ടമറ്റം. 2. കോഴായിൽ നി
ധീരി 3. കുര്യനാട്ടുപാവക്കൽ
4. കുരുവിനാപ്പള്ളിൽ. ഈ കുടും
ബങ്ങളിൽ അവരെ വിവാഹം
ചെയ്തുകൊടുത്തു.

1653-ൽ കുനൻകുരിശു
സത്യത്തെതുടർന്നു മലങ്കരെ പു
ത്തൻക്രൂർ ഉണ്ടായകാലത്തു കുറ
വിലങ്ങാട്ടു വികാരി ചാണ്ടിക്ക
ത്തനാരായിരുന്നു. കാര്യവി
ചാരണസ്സായി റോമായിൽനി
ന്നു 1657. ഫെബ്രുവരി 22-ാം
തീയതി കേരളത്തിൽ എത്തി

പൂച്ചാക്കൽ

വള്ളങ്ങൾക്കു് ഉപയോഗിക്കുന്ന കൊഴുപ്പെണ്ണ മൊത്തമായും,
ചില്ലറയായും, വളരെകുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു് വില്ക്കപ്പെടും.

ആവശ്യക്കാരുടെ സൗകര്യാർത്ഥം പൂച്ചാക്കൽ, വൈക്കം, കൊച്ചി, എറണാകുളം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും ഡെലിവറി കൊടുക്കുന്നതാണു്.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു് ആവശ്യപ്പെടുക.

കെ. പി വർഗ്ഗീസ് കോളുതറ,
ജനറൽ മർച്ചന്റു് & കമ്മീഷൻ ഏജന്റു്.
പൂച്ചാക്കൽ, തൈക്കാട്ടുശ്ശേരി A. O.

യ സെബസ്ത്യാനി മുതൽപേരെ സ്വാഗതം ചെയ്യുവരുടെ ക്യൂട്ടത്തിൽ ചാണ്ടിയച്ചനുമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിഥികളായി മൂന്നു നാലുദിവസക്കാലം കുറവിലങ്ങാട്ടുപള്ളിയിൽ താമസിച്ചു. അതിനിടയ്ക്കു തോമ്മാ അക്കദിയാക്കോനെപ്പറ്റിയും സുറിയാനി ചരിത്രത്തെസംബന്ധിച്ചും പല കാര്യങ്ങൾഗ്രഹിക്കുവാനിടയായി. അതിനും പുറമെ ചാണ്ടിയച്ചന്റെ ഗുണപൗഷ്കല്യങ്ങളും അവർ നന്നായി അറിഞ്ഞു. 1658 ജനുവരി 7നു സെബസ്ത്യാനി റോമായിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. രണ്ടുവർഷംകഴിഞ്ഞു ജനുവരി 20നു മാർപ്പാപ്പാ അയച്ച തിരുവെഴുത്തിൽ "തോമസ് ദെകാമ്പൊ" എന്ന പ്രയോഗം ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതു സെബസ്ത്യാനിയുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഫലമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പറമ്പിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാർ "ദെകാമ്പൊ" ആയതുകൊണ്ടു പറമ്പിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാരുടെ കുടുംബജനായ തോമ്മാ അക്കദിയാക്കോനും "ദെകാമ്പൊ" ആയിതീർന്നു. തിരുവെഴുത്തിനു ശേഷമുള്ള എഴുത്തുകളിൽ ഒന്നാം മാർതോമ്മായുടെ മുൻപന്മാരും പിൻപന്മാരും "ദെകാമ്പൊ" എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുവാൻതുടങ്ങി. പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ പലഗ്രന്ഥങ്ങളിലും "ദെകാമ്പൊ"യിക്കുമാത്രം സ്ഥാനം ലഭിച്ചു.

പരമാർത്ഥത്തിൽ ചാണ്ടി മെത്രാനും പിതൃഭവനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരവരുമായ ഗീവർഗ്ഗീസ്, മത്തായി എന്ന വൈദികന്മാർക്കും മാത്രമെ "ദെകാമ്പൊ" എന്നപേരിനർഹതയുള്ളൂ. ഫാദർ ബർണ്ണാർഡ് പറയുന്നതുപോലെ പകലോമറ്റം, ദെകാമ്പൊ ആയതല്ല. പറമ്പ് അങ്ങനെ ആയതാണ്.

തോമ്മാ അക്കദിയാക്കോൻ ചാണ്ടിമെത്രാനച്ചന്റെ "ഭ്രാതാപുത്രൻ"എന്നുള്ളപ്രസ്താവം ശരിയാണെങ്കിലും പറമ്പിൽ കുഞ്ഞൻ പിള്ളയുടെ സകുടുംബസഹോദരന്റെപുത്രനെ അല്ലാതെ സ്വന്തം സഹോദര പുത്രനെന്നുവരണമെന്നില്ല. തോമ്മാ അക്കദിയാക്കോൻ പറമ്പിൽ കുടുംബത്തു ജനിച്ചതായിട്ടു ഇവിടെ പുരാവൃത്തമില്ല. പറമ്പിൽ കുടുംബം പാലമറ്റത്തിന്റെ ഒരു ശാഖമാത്രമാണ്. ചാണ്ടിക്കത്തനാരും തോമ്മാ അക്കദിയാക്കോനും ഒരേ വീട്ടുകാരായിരുന്നില്ലെന്നാണ പൊളിനോസു പാതിരിയുടെ പ്രസ്താവത്തിൽ നിന്നു ധ്വനിക്കുന്നതും

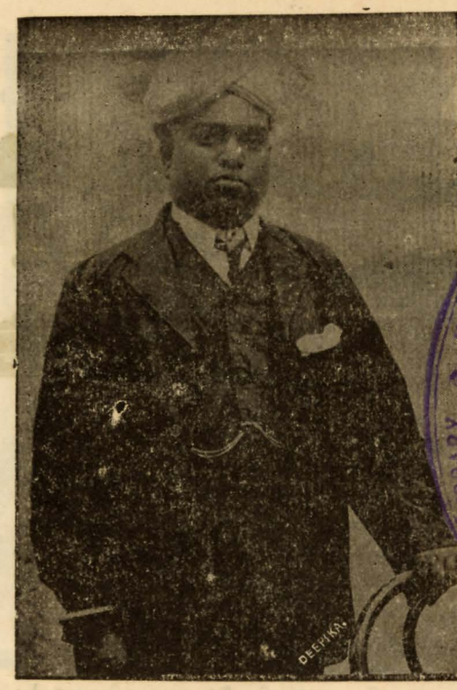

മഹാകവി ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ.
സ്കൂൾ സർവീസിലിരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ള ഫോട്ടോ.

ഒരു മെത്രാന്റെ കൈമുത്തുവാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടാകയില്ല. ഇപ്പോൾ ഞാൻമുത്തിയതു ഒരു മെത്രാന്റെ കൈയാണ്."

നാലുത്തൊന്നാം ദിവസം കട്ടത്തുരുത്തിയിൽ വലിയ പള്ളിയിൽ വച്ചു ചാണ്ടിയച്ചൻ മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

സുറിയാനിവാഗ്മിയും ഭക്തശിരോമണിയുമായ കടവിൽ ചാണ്ടിയച്ചനായിരുന്നു. നമ്മുടെ കഥാപുരുഷന്റെ കുമ്പസാരക്കാരൻ. 1663 ജനുവരി 1-നു ബ. ചാണ്ടിയച്ചൻ ഈ കടവിലച്ചനോടു കുമ്പസാരിക്കുണ്ടായി. കുമ്പസാരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കടവിലച്ചൻ ചാണ്ടിയച്ചന്റെ കൈ മുത്തി. വിനീതബുദ്ധിയായ ചാണ്ടിയച്ചൻ പ്രായശ്രേഷ്ഠനായ കടവിലച്ചന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ഏതാണ്ടിപ്രകാരം ഉദ്വേഗത്തോടെ ചോദിച്ചു. അയോഗ്യനായ എന്റെ കൈ അവിടുന്നു എന്തിനാണു ചുംബിച്ചതു?"

"ഒരു മഹത്തിനകം അവിടുന്നു മലങ്കര മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെടും."

1663. ജനുവരി 7-നു ലത്തീന്മാർ കൊച്ചീക്കോട്ട പിടിച്ചു. വിജയദ്ധ്വജം അന്തരീക്ഷത്തിൽ പാറിക്കളിച്ചു. പറങ്കികളെല്ലാം നാടുവിട്ടുകൊള്ളണം. അക്കൂട്ടത്തിൽ സെബസ്ത്യാനി മെത്രാനും അനുയായികളും.

കമ്മിസറി കല്പനയയച്ചു പള്ളിക്കാരെ. വികാരിമാർ മറ്റു വൈദികന്മാർ. ശമ്മാശന്മാർ, ജനപ്രതിനിധികൾ എല്ലാവരുംകൂടി കട്ടത്തുരുത്തിയിൽ കുറവിലങ്ങാട്ടുപള്ളിയുടെ വികാരി പറമ്പിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാരെ യോഗം ഏകാഭിപ്രായമായി തെരഞ്ഞെടുത്തു മെത്രാനായിട്ടു്. ഇങ്ങനെ സമ്മിളിതമായി ജനഹിതം ദൈവഹിതത്തോടു്.

1663, ജനുവരി 31-നു പറമ്പിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാർ മെശറായുടെ മെത്രാനും മലയാളത്തിന്റെ വികാരിയപ്പസ്തോലിക്കയുമായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അഭിനവമെത്രാന്റെ അനന്തിരവനായ പറമ്പിൽ മത്തായിക്കത്തനാർ പ്രസംഗം ചെയ്തും മാർപ്പാപ്പായുടേയും കമ്മിസറി അപ്പസ്തോലിക്കയുടേയും പേരിൽ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കയുമുണ്ടായി.

(1653-ലെ ശീശ്മയെപ്പറ്റിറോമിൽചെന്ന റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിച്ചശേഷം മലയാളത്തെ കമ്മിസറിയപ്പസ്തോലിക്കാമെത്രാനായിട്ടാണല്ലൊ മാർ സെബസ്ത്യാനി മടങ്ങിയതു്.)

മെത്രാൻ മുട്ടുചിറ പള്ളിയിൽചെന്ന ഇടംപ്രഥമായി അധികാരം നടത്തുകയും അവിടത്തെ അദ്ധ്യപൊന്തിഫിക്കൽ പാട്ടുകയും ചെയ്തു.

But four are the families called parampil or de campo. I. Palamattam from which are the old Arch – deacons of the Angamalil Church of whom one was Thomas de campo. 2. The cianguriKal family from which is Georg: Cianguri Kal an alumuns of the Sacred congregation who returned to Malabar in 1788. 3. Palli

പക്ഷെ പൊളിനോസു പാതിരിയുടെ പ്രസ്താവം സെബസ്ത്യാനിയുടെ അറിവിനെ ഏതാണ്ടു അധാരമാക്കിയുള്ളതാ 4. Kaliavanguav, these four families descending as they do from one stock inhabit four different compounds from which they have obtained those four names adduced here. (പറമ്പ) Paramba is a generical name which is the common Malabaric language means a garden field or compound whence the name of Thomas decampo has adhered to this intruder schismatic bishop, although in particular, he is born of the family of palamattom and the same name decampo is with the bishop of Magarensis Dr. Alexander de campo, although he be from a family different from that which would retain that generical name paramba or parambil o "de campo" Translation by Dr. Placid C D. Paulinus was born in Austria in 1748. He was very friendly with Marthanda varma and Dharma Raja; wrote very vehemently against the Syrian to the propaganda. When there was great unrest among them after the death of Dr. Cariatil when called by the Holy See to Rome to learn of the situation. Dr. Placid C D

ണെന്നു തോന്നുന്നു. "പറമ്പ്." എന്നതു സാമാന്യനാമധേയമാണെന്നും, നടേടിപ്പറഞ്ഞേയിൽ പറമ്പു, പുരയിടം, മഠം എന്നു പറയുന്നതെല്ലാം ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും പറമ്പിൽ അഥവാ ദെകാമ്പൊ എന്ന കുടുംബങ്ങൾ നാലുണ്ടെന്നും നാലും ഒരേ മൂവട്ടിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചതാണെന്നും അദ്ദേഹം എഴുതി പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം മലങ്കരെ ആകമാനമുള്ള പാരമ്പര്യത്തിനു വിപരീതമാണ്. പകലോമറ്റം, ശങ്കരപുരി, കള്ളി, കാളികാവു എന്നു നാലില്ലിക്കാർ ഒരേ കുടുംബക്കാരാണെന്നു മലയാളത്തിൽ കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ല.

പറമ്പിൽ ചാണ്ടിയച്ചൻ കുറവിലങ്ങാട്ടുപള്ളിയുടെ വികാരിയായിരിക്കയിൽ 1663 ഡിസംബർ 20-നു ഉഴുവർ പള്ളിയുടെ സ്ഥാപകനും സ്വന്തം മദ്ധ്യനുമായിരുന്ന പള്ളിക്കുന്നേൽ വലിയച്ചനു അന്തിമക്രമാശകൾ നൽകുവാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടകയുണ്ടായി. കർമ്മാദികൾക്കുശേഷം വൃദ്ധനായ വൈദികൻ നമ്മുടെ ചാണ്ടിയച്ചന്റെ കൈ ആത്തിയോടെ മുത്തി. ചാണ്ടിയച്ചന്റെയും കാണികളുടെയുംഅത്ഭുതപ്രഭാവത്തിനുസമാധാനമായി അതപോവുമ്പൻഉദ്ഘരണംചെയ്തു. "ഞാൻ മരിക്കാൻ പോകയാണ്. ഇനി മരിക്കാൻ എനിക്കു ഭയമില്ല. ഞാൻ ഒരു മെത്രാനെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു."

പള്ളിപ്പുറം എൻ. വി. തോമസ്.

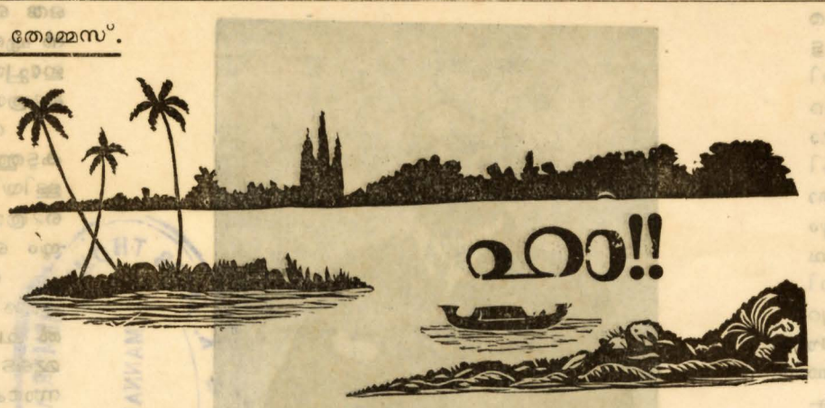

ഹാ!!

വിടർന്നുവരുന്ന പുതിയ പനിനീർ
മലരിൽ ഭംഗികൾ നോക്കി
വനിക തന്നിലെ സകല പൂക്കളും
തളർന്ന തലകൾ താഴ്ത്തി;
തളിരിൽ പൊതിഞ്ഞ കരങ്ങളിളക്കും
തരുക്കളതിനെ വാഴ്ത്തി;
കുളിരിൽ വിളഞ്ഞ ചെറിയ മുത്തുകൾ
പുലരി കനിഞ്ഞു ചാർത്തി.
ലളിത കോമള മൃദുള മോഹന
മളങ്ങളണിഞ്ഞു നില്പൂ,
കിളിമൊഴികളും നിശബ്ദരുമാം
സൂതികൾ വിളമ്പി നില്പൂ,
ഇളയഹൃദയ മലവിലധികം
തരളമായൊരു കാലേ.
കളവു കാണുവാൻ കഴിവു കണ്ണിനു
കുറയും ചെറുപ്പകാലേ,
മായമല്പോ ലോകമെല്പാ മെന്ന
(നീതിസാരം
മാനിക്കുമോ ലാവണ്യത്തിൽ നീന്തും
(പുഷ്പജാലം?
ദിനങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞു, പിന്നെയും
പൊഴിഞ്ഞു പഴയപൂക്കൾ,
മിനുങ്ങിയഴകിൽഞെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞു,
കുണുങ്ങി പുതിയ പൂക്കൾ;
അവരിലെതുമറിയാത്ത പടവി
പനിനീർ മലരുനേടി;
ദിവസം മുഴുവൻ പല കിനാവുകൾ
നുകർന്നു കേളികളാടി.
"ഭാവിയെന്നെയണിയിക്കും ഭാ
(ഗ്യവരജാലം"
ഈ വിധമാ നിർമ്മലാംഗി
യോടുള്ള മാഴ്ച കഴിഞ്ഞു
പരമസുഭഗൻ ശലഭരാജൻ
നവിടെയൊഴുകി വന്നു;
പരിചിൽ ചിറകു പരത്തിയിളകി
മുകളിൽ പറന്നു നിന്നു;
പവിഴം പതിഞ്ഞ പളുങ്കും തങ്കവു-
മവന്റെ ചിറകിൽ മിന്നി;
പട്ടത കുട്ടാ നാടന്റെ ചലനം
പല വഴിക്കുമായ് ചിന്നി.
അരിയ പനിനീർ മലരിലവന്റെ
മിഴികൾ വന്നു തടഞ്ഞു,
അവനു ഹൃദയമുടനെ നൽകുവാൻ
പുതിയ പൂവും പിറന്നു.
മലർമണികിലവനിണങ്ങും വരനെ-
ന്നവിടെപ്പലരും മോതി;
മനം കുളിർത്തുടൻ പരിണയത്തിനു
വധുവും സമ്മതമേകി.
"എങ്ങുനിന്നും വന്നീ വിദ്വാൻ,
ഏതു ജാതിക്കാരൻ?"
ഇങ്ങനെയാ പ്പൂവന-
ത്തിൽ പൊങ്ങിയോരോ ചോദ്യം.
"നാനിലാവിങ്ങുപൊഴിയുംചന്ദ്രന്റെ
മറുപുറത്തൊരു നാട്ടിൽ,
'അമൃതസരസ്സെ'ന്നവിടെ യഖിലം
പുകൾ പെട്ടം തറവാട്ടിൽ,
വിരുന്നും സദിരും വിവിധമോടിയിൽ
പൊടി പാറുന്നൊരു വീട്ടിൽ,
പെരിയധനത്തിനധിപനായി ഞാൻ
സുഖിച്ചു പാർക്കുന്നു—കേൾപ്പിൻ:
പറവജാതികൾ നിഖിലമീയെന്നെ
വണങ്ങി വാഴുന്നു വാനിൽ;
നിറഞ്ഞ നന്മ്മ തരുന്ന സുമങ്ങൾ
നമിച്ചു പോരുന്നു പാരിൽ."
കള്ളമിതു ചൊല്ലിയവൻ പുറമൊന്നു
(നോക്കി
താഴെയൊരു കരിയില യേവ—
(മപ്പോളോതി.
"ഇവന്റെ തള്ളക്കു പൊറുതി നൽകി—
യെൻ വിളമ്പിൽഞാനൊരുനാളിൽ
അവളൊരു തരം ചെറിയ മുട്ടകൾ
നിരത്തിയിട്ടൊരു കോണിൽ,
ഇറങ്ങി വന്നതോ കുറുത്ത പുഴുക്കൾ—
അവരിലിവനു മേകൻ;
ഇഴഞ്ഞു വലിഞ്ഞു നടന്നതാണന്നീ
വലിമ പറഞ്ഞ കേമൻ.
പറഞ്ഞിടൊല്ല നീ നുണകൾ—അവഴി
വരികയില്ലൊരു മാനും;
പഴയ ചരിതം മറിച്ചു ചൊൽവതു
നിനക്കിലെതുമേ ഹീനം."
കോപമോടേ പിടഞ്ഞവൻ മേളിലേക്കു
(പൊങ്ങി
"പോകരുതെ, പിണങ്ങല്പൂ"
(പൂമണിയും ചൊല്ലി.
കുപിതനായവൻ ചൊടിച്ചു മുകളി-
ലുയർന്നു വിറച്ചു നില്പൂ
കുതിച്ചു വന്നൊരു കുറുത്ത പക്ഷിയാ-
ശലഭ രാജന്റെ നേരെ;
വിശപ്പുകൊണ്ടേരി പൊരിയും ശത്രു-
വിൻ പിളർന്നകൊക്കിലായ് പാവം;
വിരുതും പ്രഭയും ക്ഷണത്തിൽ തകർന്നു—
സകലം ഹാ! വെറും മായം!!

സ്വന്തം കാരണവരായ തോമ്മാ അക്കദിയാക്കോന്റെ വാഴ്ചയിൽ സഹകരിച്ചതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തെ വെടിഞ്ഞതിനാൽ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്റെയും അനുയായികളുടേയും വിരോധം ഉണ്ടാകുമെന്നു സെബസ്ത്യാനി മെത്രാൻ ന്യായപൂർവ്വം ശങ്കിച്ചു. തന്നിമിത്തം ചാണ്ടിമെത്രാനെ ലന്തക്കാരുടെ സങ്കേതത്തിൽ കൈക്കൊള്ളണമെന്നു അദ്ദേഹം ഡച്ചുസൈന്യാധിപനായ റിക്കലോഫിനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. തദനുസരണം ചാണ്ടി മെത്രാൻ കൊച്ചിയിലെത്തുകയും സൈന്യാധിപൻ തിരുമേനിയെ അത്യന്തം ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കയും സ്നേഹപുരസ്സരം യാത്ര പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു.

സെബസ്ത്യാനി മെത്രാൻ റോമായിൽ ചെന്നിയെത്തിയപ്പോൾ പരി: പിതാവായ അലക്സാണ്ടർ സപ്തമനെ മുഖം കാണിക്കയും മലയാളത്തെ തന്റെ ചെയ്തികളെപ്പറ്റി റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തു. മാപ്പാപ്പാ തിരുവെഴുത്തുകൾ മലയാളം ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ നിയമനം സ്ഥിരീകരിക്കയുമുണ്ടായി.

അന്നു ഭാരതത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഏകനാട്ടു മെത്രാനാണ് മാർ അലക്സാണ്ടർ. തന്റെ പൂർവ്വഗാമികളായ സുറിയാനി മെത്രാന്മാരെല്ലാം ഒപ്പിട്ടിരുന്നതു "മെത്രാപ്പോലീത്താ ദ് കോൽ ഹെന്തൊ" (സമസ്തഭാരതത്തിന്റെയും മെത്രാപ്പോലീത്ത) എന്നായിരുന്നു. ഈ സംജ്ഞാതന്നെയായിരുന്നു ചാണ്ടിമെത്രാനും സ്വീകരിച്ചതു്.

1704=ാമാണ്ടു ജൂലായ് മാസം 12=ാം നു- പറമ്പിൽ മെത്രാനായി അക്കദിയാക്കോൻ തെക്കൻപള്ളിപ്പുറം പള്ളിയിൽനിന്നു ഒരെഴുത്തെഴുതീട്ടുണ്ട്. അതിൽ "നമ്മുടെ കാർന്നോർ അലക്സാന്ത്രയോസു് തെകൊമ്പൊ മെത്രാൻ കോട്ടയിൽവച്ചു കുമ്പാരായിട്ടു കണ്ടപ്പോൾ "കപ്പുത്തുള്ളിസ്യാനോസു്" എഴുതിവച്ചിട്ടില്ല...." എന്നു മെത്രായി അക്കദിയാക്കോൻ. ഹെന്തൊ ഒക്കയുടെയും വാതൽ.

ഈ കത്തിന്റെ മൂലപ്രതി യോഹന്നാൻ റിബയിരൊ മെത്രാൻ കണ്ട സാക്ഷിപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതും പുത്തൻചിറെ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

ചാണ്ടിമെത്രാനച്ചന്റെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി മാർ സെബസ്ത്യാനിയുടെ ജീവചരിത്രകാരൻ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

"ഇദ്ദേഹം ശീശ്മയുടെ തിന്മയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞയുടനെ അതിൽനിന്നു വിട്ടുമാറി സത്യതിരുസഭയുടെ ഐകൃത്തിലേയ്ക്കു ചേരുകയും അതിൽ മരണപര്യന്തം നില്ക്കയും ചെയ്തു..... ഇദ്ദേഹം വളരെ ധർമ്മിഷ്ഠനും ദേവമാതാവിന്റെ പേരിൽ അത്യന്തം ഭക്തനുമായിരുന്നു. ദൈവാരാധനയുടെ കാര്യത്തിൽ തുലോം തീക്ഷ്ണശാലിയായ ഈ മഹാശയൻ സ്വന്തം ചെലവിൽ രണ്ടു പള്ളികൾ പണിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ വിവേകിയും സാധുശീലനും മഹാമനസ്കനുമായിരുന്നതിനാൽ വൈദികഗണത്തിൽ വച്ചു മെത്രാൻ പദത്തിനു അദ്ദേഹം അത്യന്തം യോഗ്യനായിരുന്നു. പ്രായാധിക്യം നിമിത്തം സഭാഭരണത്തിൽ ഒരു സഹായമെത്രാനെ അനുവദിച്ചു കിട്ടണമെന്നു ചാണ്ടിമെത്രാൻ അനുമതിക്കായി 1674—ൽ റോമായിലേയ്ക്കു എഴുതി. വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു അതിനു മറുപടി ഉണ്ടായുള്ളു. സഹായമെത്രാനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം നാലു കമ്മലീത്താമിഷ്യനറിമാരെയാണു പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസംഘം മുതലപ്പെടുത്തിയതു്. സുറിയാനി റീത്തിനോടും ജനത്തോടും നിസ്സീമമായ വെറുപ്പു പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന അക്രൂട്ടർ തുപ്പായി എന്നു നാട്ടുകാർ വിളിച്ചിരുന്ന ഒരു കുപ്പായ

ക്കാരനെ മെത്രാനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അനന്തിരവനായ പറമ്പിൽ മത്തായിക്കത്തനാരെ അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുമെന്നായിരുന്ന ചാണ്ടിമെത്രാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. ഡച്ചുസൈന്യാധിപനായ റിക്കലോഫ്ം അങ്ങനെ തന്നെയാണു ഊഹിച്ചിരുന്നതു്.

''നാട്ടുകാരൻ'' എന്ന റോമയിൽനിന്നു നിഷ്ക്കൃഷ്ടമായി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു സുറിയാനിക്കാരനെയെങ്കിലും മിഷ്യനറിമാർ തിരഞ്ഞെടുക്കുമെന്നു പലരും ഊഹിച്ചിരുന്നു.എന്നാൽ പാശ്ചാത്യരിൽപലരും രാജ്യഭരണകാര്യത്തിലെന്നപോലെ സഭാഭരണത്തിലും ഇവിടെ കാട്ടിക്കൂട്ടീട്ടുള്ള ചെപ്പടിവിദ്യകളുടെ ഉള്ളുകള്ളികൾ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവക്കു അവരുടെ ആ പ്രവൃത്തിയിൽ അത്ഭുതത്തിനവകാശമില്ല.

"താൻ കുത്തും കുഴിയിൽ താൻ തന്നെ വീണിടും" എന്നുള്ള പഴമൊഴി അവരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ അനവർത്ഥമായി. എന്തെന്നാൽ റപ്പായേൽ ഫിഗറെഡൊ സഗറെഡൊയെ മെത്രാൻപട്ടത്തിനു കൊള്ളുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനം റദ്ദുചെയ്യണമെന്നും അവർ ഒന്നുചേർന്നു റോമായിലേയ്ക്കു ഹർജ്ജികൾ അയച്ചുതുടങ്ങി. അവക്കു ലഭിച്ച അധികാരം മനഃപൂർവ്വം ദുരുപയോഗിച്ചതിന്റെ ഫലം അവർ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞു.

പത്തുപതിനേഴു വർഷത്തോളം ഫിഗറെഡൊ മെത്രാൻ വെള്ളക്കാരെ പല തരത്തിലും പീഡകൾ അനുഭവിപ്പിച്ചു എന്നു പറയുമ്പോൾ, വൃദ്ധനായ ചാണ്ടി മെത്രാനച്ചനേറെയും സുറിയാനി ജനങ്ങളേടേയും കേൾക്കുന്നതു എത്രമാത്രമായിരുന്നു എന്നൂഹിക്കയാണത്രമാത്രം.

പക്ഷെ മിശിഹായുടെ വികാരിയായ മാപ്പാപ്പായോടു സാക്ഷാൽ അനുസരണവും ബഹുമാനവുമുണ്ടായിരുന്ന ചാണ്ടി മെത്രാനച്ചൻ– മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അനുഗ്രഹിയും മലങ്കരസുറിയാനി മഹാസഭയുടെ അലാങ്കരമൂത്തിയുമായ ചാണ്ടിമെത്രാനച്ചൻ=തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഫിഗറെഡൊ സഗറെഡൊയെ തന്റെ സഹായമെത്രാനായി സബഹുമാനം സ്വീകരിക്കയും വിവരം മലങ്കര സഭയെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു. നോക്കണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുസരണാബുദ്ധിയും സന്മനസ്സും.

സെബസ്ത്യാനി മെത്രാന്റെ ജീവചരിത്രമെഴുതിയ മിഷ്യനറി ചാണ്ടിമെത്രാനെപ്പറ്റി ശ്ലാഘാപൂർവ്വം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

''ശീശ്മകളുടെതിനുമെയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞയുടനെ അതിൽനിന്നു വിട്ടുമാറിയെന്നു.'' പക്ഷെ ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ചാണ്ടിമെത്രാനച്ചൻ ശീശ്മയിൽക്കൂടി എന്നു ആർ പറഞ്ഞു?

കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള, റിട്ട: ലേമെംബർ.

സുറിയാനി സഭയുടെ ഭരണകർത്താവായിരുന്ന തോമ്മാ അക്കുദിയാക്കോനെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുവാൻ മാപ്പാപ്പായുടെബുളാ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു പ്രധാന പട്ടക്കാരൻ ഒപ്പും മുദ്രയും കാണിച്ചുപറഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പിച്ച തനുസരിച്ചു ചാണ്ടിക്കത്തനാർ മെത്രാൻ വാഴ്ചയിൽ സഹകരിച്ചുവെന്നേയുള്ളു. ബുളാ കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നുബോദ്ധ്യമായതോടനെ, കാരണവനായിരുന്നിട്ടുപോലും അക്കുദിയാക്കോനെ(ഒന്നാംമാർതോമ്മായെ) കൈവെടിയുകയാണു ചെയ്തതു്.

സമാധാനപ്രിയനും രഞ്ജകമനസ്സനുമായിരുന്ന ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ ഭരണകാലത്തു 71–പള്ളികൾ,മുഴുവനായും 18 പള്ളികൾ പകുതിയായും കത്തോലിക്കാ ഐക്യത്തിൽ വന്നു.ചോർ.പുത്തൻ ക്രൂശുകാക്കാടെ 28പള്ളികൾമാത്രം മുഴുവനായും 18പള്ളികൾ പകുതിയായും ശേഷിച്ചു. തന്റെ ആത്മീയഗുരുവനായ കടവിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാരുടെ പ്രസംഗചാതുരിയും കമ്മെലിത്താസന്യാസികളുടെ സഹകരണവും ശീശ്മക്കാരുടെ മാനസാന്തരത്തിനു പ്രേരകമായി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പാശ്ചാത്യ മിഷ്യനറിമാരിൽ ചിലർ ചാണ്ടിമെത്രാനച്ചനോടു അസൂയ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഹായമെത്രാനായ ഫിഗറെഡൊ സഗറെഡൊ, അനന്തരവനും വികാരിജനറാളുമായ ഗീവർഗീസുകത്തനാരെ മുടക്കീട്ടുണ്ട്. തന്റെ ഹിതത്തിനു വിപരീതമായി മാത്രമെ എല്ലാ സംഗതികളിലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളു– എന്നിട്ടും എല്ലാംദൈവചിത്തമെന്നു സമാധാനിച്ച പുണ്യശ്ലോകനാണു നമ്മുടെ കഥാപാത്രം.

മിശിഹാ കർത്താവിന്റെ ദുഃഖാനുഭവത്തിലെ ഒരുത്തമപ്രേഷിതനനുയോജ്യങ്ങളായ സകല ലക്ഷണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ തിളങ്ങി പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ചാണു് ചാത്യാത്തുപള്ളി ലത്തീൻകാക്കു വിട്ടൊഴിഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്.

തത്തരശ്ശേരി എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു ദേവാലയവും സെമിനാരിയും പണിയിക്കുവാൻ കല്പന കൊടുത്തതും മറന്നുമല്ല. ആ തത്തരശ്ശേരിയാണു ഇന്നത്തെവരാപ്പുഴ.

ചാണ്ടിമെത്രാനച്ചൻ തന്റെ അനന്തിരവന്മാരായ രണ്ടു ശെമ്മാശന്മാരെ ക്രൂത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നതായി കുറവിലങ്ങാട്ടു പുരാവൃത്തമുണ്ടു്. ഒരാൾ സഹോദരീപുത്രനും മറേയാൾ ഭാതൃപുത്രനുമായിരുന്നു. സഹോദരീപുത്രൻ ഞാവള്ളിൽ കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരിക്കാം. തീർച്ചയില്ല. മെത്രാനച്ചനു കൂടുതൽ പ്രീതി സാമാന്യംധീവിലാസമുള്ളവനായിരുന്ന സഹോദരീപുത്രനോടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ പിൻഗാമിയാക്കണമെന്നുദ്ദേശിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ രഹസ്യം വെളിക്കുവന്നതിനോടെ സഹോദരകുടുംബക്കാർക്കു അതു രസിക്കാതെയായി. പിൻഗുടർച്ചാവകാശത്തിനു ലക്ഷ്യമായി ഭാഗിനേയന്റെ വിരലിൽ ഒരു മോതിരവുമുണ്ടായിരുന്നു. എടാട്ടേൽ എന്നു പറയുന്ന വീട്ടിൽ ഊട്ടിയ ഒരു ചാത്തത്തിൽ ഈ ശെമ്മാശൻ സംബന്ധിക്കുകയും ചോറിൽ വച്ചു ഷം കലത്തിശെമ്മാശനു കൊട്ടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും ഒന്നു രണ്ടു ഉരുള ഉണ്ടകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മോതിരത്തിന്റെ നിറം മാറിക്കാണുകയും ശ്രാദ്ധകർമ്മം പൂർത്തിയാക്കാതെ അവിടെനിന്നും വൈവശ്യത്തോടെ ഓടി മെത്രാനച്ചന്റെ അരമനയ്ക്കു സമീപമുള്ള ചിറയ്ക്കത്തോട്ടത്തിൽ കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി കുളിക്കുകയിൽ അകാലമൃതി അടഞ്ഞു എന്നുമാണു ഐതീഹ്യം.

മെത്രാനച്ചനെ വിവരം ധരിപ്പിക്കാതെ ശർമ്മാശനെ അടക്കാൻ തുടങ്ങി. ശവസംസ്കാരകർമ്മത്തിൽ അലപിക്കാറുള്ള "സേൽബശലാമാ ബർനഹറാ„ എന്ന സുറിയാനിഗീതം കേട്ടു മെത്രാനച്ചൻ കാര്യം ഗ്രഹിച്ചു. പരിതപ്തനായിമുറിയിൽകയറി വാതിലടച്ചു. കുറവിലങ്ങാട്ടു പള്ളിയുടെ കീഴ് അന്നുണ്ടായിരുന്ന പതിനെട്ടു പള്ളികളിൽ നിന്നും ആളുകൾ വന്നു മൂടി വിളിച്ചു. മൂന്നാംദിവസം മാത്രമെ മെത്രാനച്ചൻ മുറി തുറന്നുള്ളു.

ആ പതിനെട്ടു പള്ളിക്കാർക്കു ഇന്നും മൂന്നോമ്പു തിരുനാളിനു ഇവിടെ നിന്നും കുറി അയച്ചു വരുന്നുണ്ടു്.

അന്നത്തെ സഹോദരപുത്രനായ ശർമ്മാശനായിരിക്കണം ഒരുപക്ഷെ വളരെക്കാലം മലങ്കര ഭരിച്ച മത്തായി അക്കുദിയാക്കോൻ. ഈ അക്കുദിയാക്കോനെ തനിയ്ക്കു സഹായ മെത്രാനായി വാഴിക്കാതെതുപ്പായിയെ വാഴിച്ചപ്പോൾ

ആദ്യത്തേവനുംഞാൻ
ഒടുവിലത്തവനും ഞാൻ.

എന്നു സഗദ്ഗദം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചരുളിയതായി പുരാവൃത്തമുണ്ടു്.

ചാണ്ടിമെത്രാനച്ചന്റെ രോഗശയ്യയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനും രാസചൊല്പി ആത്മോദ്ധാരമായി അടക്കുന്നതിനുമുള്ള ഭാഗ്യം അനന്തിരവനായ പറമ്പിൽ മത്തായി അക്കുദിയാക്കോനുതന്നെ ലഭിച്ചു. ഇങ്ങനെ 1687 ധനു പള്ളിക്കണക്കിൽ 23–ാംനു- വ്യാഴാഴ്ച അന്തിമക്രിയാശകളെല്ലാം സുബോധത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു തിരുമേനി കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിക്കയും പിറേന്നായ വെള്ളിയാഴ്ച കവറടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

സുമാർ 24 കൊല്ലം മലങ്കരസഭയെ അതിപ്രശസ്തമായി ഭരിച്ച ചാണ്ടിമെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സിലെ പൂജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ കുറവിലങ്ങാട്ടു പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായിൽ പള്ളികൊള്ളുന്നു.

നാഗവള്ളിൽ ആർ. എസ്. കുറുപ്പ് ബി. എ. ബി. എൽ.

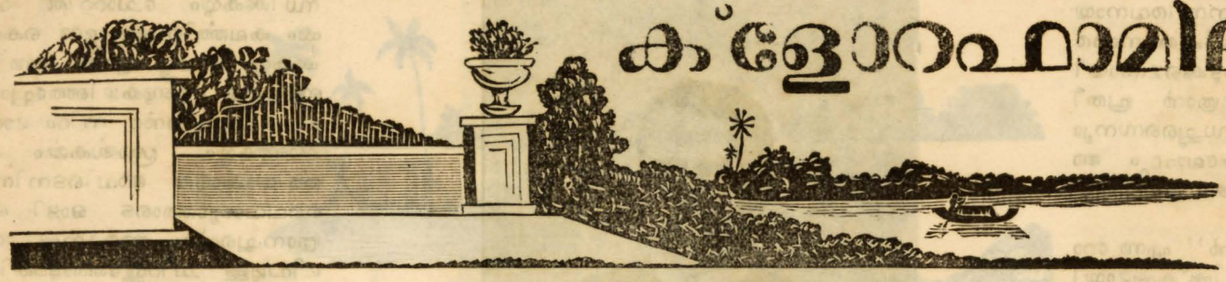

നാസാരന്ധ്രങ്ങളിലേക്ക് ച്ചഴിഞ്ഞു കയറുന്ന ശക്തിയേറിയ ഒരു ഗന്ധം. അയാൾ കണ്ണിറുകെ അടച്ചുപോയി. ഉള്ളിലേക്ക് ആ ദുസ്സഹഗന്ധം കടത്തിവിടാതിരിക്കുന്നതിനായി ശ്വാസോച്ഛ്വാസം നിർത്തി.

"2"– എണ്ണണം." തലസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നും ആരോ ആജ്ഞാപിച്ചു. അയാൾ അനുസരിച്ചില്ല.

"എത്ര നേരം ഇങ്ങനെ ശ്വാസം പിടിച്ചു കിടക്കുവാനൊക്കും? എണ്ണണം 2 മിസ്റ്റർ! 2"– ഒന്ന്"– രണ്ട്"– എണ്ണണം." ആ ആജ്ഞ അവസാനിക്കപ്പെട്ടു.

അയാൾ മെല്ലെ എണ്ണിത്തുടങ്ങി. 'ഒന്ന്'. രണ്ട്' '– ആ തീവ്രഗന്ധം അയാളുടെ ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ തിങ്ങി നിറഞ്ഞു. അവ തകർന്നു പോകുമെന്നയാൾക്കു തോന്നി. അയാളുടെ മസ്തിഷ്കത്തിലൂടെ എന്തൊക്കെയോ മിന്നിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. അയാൾ യാന്ത്രികമായി എണ്ണിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ശബ്ദം ക്രമേണ താണുതാണു പരമലോലമായി. അവസാനം അതു ചുണ്ടുകൾക്കിടയിൽ നിന്നും പുറത്തു വന്നതേയില്ല.

"ഹി ഈസ് അണ്ടർ" ക്ളോറഫാം ഡാക്ടർ പറഞ്ഞു.

x x x

ഒന്ന് – രണ്ട് –

ബാല്യം–വാത്സല്യവതിയായ മാതാവിന്റെ അങ്കതലം–അന്തരിച്ചുപോയ ഭർത്താവിന്റെ അസ്ഥിത്തറമേൽ അന്തിത്തിരി കൊളുത്തി വെച്ചിട്ട് തൊഴുകൈയ്യോടെ നിന്ന കണ്ണീർ വാർക്കുന്ന മാതാവിന്റെ മുഖത്തു നോക്കി നിശ്ശബ്ദനായി നിൽക്കുന്ന ബാലൻ.

വീടിനു തെക്കുവശത്തുള്ള തേന്മാവിൻ മുവട്ടിൽ മാമ്പഴം പെറുക്കുവാനായി കൂട്ടം കൂടി നില്ക്കുന്ന ബാലികാബാലന്മാർ– അത്തപ്പൂ ശേഖരിക്കുവാനായി അതിരാവിലെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന ബാലനും ബാലികയും–പുസ്തകവും സ്ലേറ്റുമായി പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്കു കൈകോർത്തു പിടിച്ചു പോകുന്ന ബാലനും ബാലികയും– നിലവിളക്കിനു മുറിനുമായി കുത്തിയിരുന്നുഗ്രഹപാഠങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന സഹപാഠികൾ– പിണക്കം– രാജി– പരിഭവം–

മൂന്ന് – നാല് –

ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂൾ– ഫ്റാക്കു ധരിച്ച ബാലിക– ഷർട്ടും നിക്കറും ധരിച്ച ബാലൻ– അനവധി സഹപാഠികൾ– അദ്ധ്യാപകന്മാർ–

അഞ്ച് – ആറ് –

സ്കൂൾഫൈനൽ ക്ളാസ്– യൗവനത്തിന്റെ പടിവാതുക്കലെത്തിയ ബാലികയും ബാലനും. പബ്ളിക്ക് പരീക്ഷ– വിജയലബ്ധിയ്ക്കായുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും നേർച്ചകളും– പരീക്ഷാ വിജയം– ബാലികയുടെ പരാജയവും കരച്ചിലും– ബാലന്റെ വിജയവും അഭിമാനവും–

ഏഴ് – എട്ട് –

യൗവനാരംഭം–കോളേജിൽ ചേരുന്നതിനായി രാജധാനിയിലേക്കുള്ളയാത്ര–നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ യാത്രാനുമതി നൽകിയ മാതാവ്– വഴിയരികി

The Travancore Forward Bank Ltd.

(Established in 1929)

Head Office:- KOTTAYAM.

Authorised capital	Rs.	50,00,000
Issued & Subscribed Capital	Rs.	25,00,000
Paid Up Capital	Rs.	15,00,000
Reserve Fund	Rs.	2,26,000
Working Capital Exceeds	Rs.	2.00,00,000

DIRECTORS.

K. K. THOMAS ESQ., B. A. & B. L. (CHAIRMAN)

A. V. GEORGE. ESQ.,
K. V. CHIDAMBARA. IYER ESQ,
M. C. MATHEW ESQ,
(MANAGING DIRECTOR)

DEWAN BAHADUR DR. V. VARUGHESE
K. A. PAULOSE ESQ., B. A. & B. L.
C. M. CHERIYAN ESQ., M. A.
(SECRETARY)

INTEREST ALLOWED ON FIXED DEPOSITS
AT THE FOLLOWING RATES:-

FOR 3 MONTHS 3%
FOR 6 MONTHS 3½%
FOR 12 MONTHS 4%
FOR 24 MONTHS 4½%

BANKING BUSINESS OF ALL DESCRIPTION TRANSACTED ON TERMS WHICH MAY BE ASCERTAINED ON APPLICATION.

C. M. CHERIYAN M. A.
SECRETARY

കട്ടങ്ങല്ലൂർ, പി. അനന്തൻപിള്ള

പത്രപ്രവർത്തനം

അന്നും ഇന്നും.

മലയാള പത്രപ്രവർത്തന ചരിത്രത്തിൽ 'ദീപിക'യുടെ വജ്രജൂബിലി ഒരു സുപ്രധാന സംഭവമെന്ന നിലയിൽ എന്നും സ്മരിക്കപ്പെട്ടുന്നതാണ്. അടുത്തകാലംവരെ 'നസ്രാണി ദീപിക' എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഇന്നത്തെ 'ദീപിക' അതുപതുകൊല്ലക്കാലത്തെ സേവനം പൂർത്തിയാക്കി ഇപ്പോൾ മലയാളപത്രലോകത്തിൽ അതുല്യമായ ഒരു സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ പറയാം ഒരു അർദ്ധ പുരുഷായുസ്സിന്റെ പഴമയിൽ നിന്നുള്ള പലമുഖ സ്മരണകളും ഇന്നത്തെ വജ്രജൂബിലി ഘട്ടത്തിൽ 'ദീപിക'യുടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ ഉദയം ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഇന്നത്തെനിലയെന്തെന്ന് നമുക്കൊന്നുപരിശോധിക്കാം.

അന്നത്തെ പത്രങ്ങൾ

പത്രപ്രവർത്തനം അന്നത്തെക്കാൾ ഇന്ന് പലവിധത്തിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം പത്രങ്ങളുടെ ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും തന്നെ ഒരു വലിയ മാറ്റംസംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്ന് വാരികകളും മൈവാരികകളും തൈവാരികകളുമാണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ ഇന്ന് അനുദിനപത്രങ്ങളാണ് അധികവും പ്രചാരത്തിലിരുന്നതു്, കാലഗതിയനുസരിച്ചു് പത്രപാരായണോത്സുകരായ വായനക്കാരുടേയും പത്രങ്ങളുടേയും സംഖ്യയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു പണ്ടു് പത്രപ്രവർത്തനം ഇന്നത്തേപ്പോലെ ആദായകരമായ ഒരു തൊഴിലായിരുന്നില്ല. അന്ന ഒരു പത്രംനടത്തുന്നതിനുള്ള പത്രാധിപരും മാനേജരുമെല്ലാം ഒരാൾതന്നെ ആയിരിക്കും. പത്രം പടുക്കുക, സ്റ്റാമ്പൊട്ടിക്കുക, മേൽവിലാസമെഴുതുക എന്നുവേണ്ട എല്ലാജോലികളും അയാൾതന്നെ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നിരിക്കാം. പത്രാധിപർതന്നെ വരിസംഖ്യ പിരിയ്ക്കാനിറങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ പണംകിട്ടുകയില്ലെന്നുള്ളതായിരുന്നു അന്നത്തെസ്ഥിതി. ഇന്ന് ആ നിലയെല്ലാംമാറി പത്രവിപണന ഏജൻസ്സികൾ മുഖേനയായി. പത്രപ്രവർത്തനം ഇന്ന് ഒരുകല എന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഒരു വ്യവസായമായിത്തീർന്നിരിക്കയാണ്.

പത്രാധിപന്മാരും ലേഖകന്മാരും

അന്നത്തെ പത്രാധിപന്മാരുടേയും പത്രലേഖകന്മാരുടേയും നിലയും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഗീർവ്വാണത്തിൽ ചമൽക്കാരപ്രധാനമായ സാഹിത്യമെഴുതുന്നവർ അന്ന് ഒന്നാംതരം പത്രാധിപന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർക്ക് ലോകപരിജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. ശകാരഭാഷാവശമുള്ളവരും സാഹിത്യരസികന്മാരുമായിരുന്നു അന്നത്തെ പത്രാധിപകേസരികൾ. ഉദ്യോഗസ്ഥവൃത്തങ്ങളെ വ്യംഗ്യവും അശ്ലീലവുമായ ഭാഷയിൽ വ്യക്തിപരമായി ശകാരിക്കുക, മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളെ അഥവാ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുക എന്നിവയായിരുന്നു അന്ന് അവരുടെ മുഖ്യജോലി. അന്ന് വാർത്തകളെക്കാൾ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കായിരുന്നു പ്രാധാന്യം. നെടുനെടുങ്കൻ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ, നിശിതമായ വിമർശനങ്ങൾ, തീവ്രമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ, എന്നിവ അന്നത്തെ പ്രത്യേകതകളായിരുന്നു. അന്നത്തെലേഖകന്മാരാകട്ടെ പ്രാദേശികവാർത്തകളിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുക' എതെങ്കിലും ഒരു കക്ഷിപിടിച്ചു് അതിശയോക്തി കലർന്നവാർത്തകൾ എഴുതിഅയയ്ക്കുക, യാഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെട്ടുത്താതെ വാർത്തകൾ ഗോപനംചെയ്യുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള നയപരിപാടി അവലംബിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ ലേഖകന്മാർ മിക്കവാറും മലയാളംസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരോ വക്കീൽ ഗുമസ്തന്മാരോ ആയിരുന്നു. ലേഖകവൃത്തിയുടെ മഹത്വവും മാന്യതയും പാലിക്കുവാനുള്ള പരിജ്ഞാനമോ ഉള്ളവരായിരുന്നില്ല അവർ. ഇന്ന് ആ നിലയെല്ലാം പാടെ മാറിയിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ പത്രപാരായണാസക്തിയുടെ സ്മരണയായി ദിനപത്രങ്ങളുടെ സംഖ്യ ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരും ലോകപരിജ്ഞാനം നേടിയവരുമായ പത്രാധിപന്മാരും ലേഖകന്മാരും

ലെ വേലിയുടെ പുറകിൽ കാത്തുനിന്ന് ഗദ്ഗദസ്വരത്തിൽ 'എന്നെ മറക്കരുതേ!' എന്നു യാചിച്ച യുവതി.

ഒമ്പതു് – പത്തു് –

കോളേജ് –ഉല്ലാസമയമായ ജീവിതം– പരിഷ്കാരികളായ സ്നേഹിതർ–പണ്ഡിതരായ അദ്ധ്യാപകർ-രാജധാനിയിലെആഡംബരജീവിതം–പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളുമായുള്ള സമ്പർക്കം–ഉജ്ജ്വലാശയങ്ങളുമായുള്ള പരിചയം– ഉള്ളിൽ വേരോടുതുടങ്ങിയ ആശയാഭിനിവേശങ്ങൾ– മുമ്പിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങിയ മോഹനസ്വപ്നങ്ങൾ – ജീവിതത്തിന്റെ വസന്തോത്സവം.

പതിനൊന്നു് – പന്ത്രണ്ടു്–

വെക്കേഷൻ–പരീക്ഷകഴിഞ്ഞു വടങ്ങിയ മകനെ മാറോടു ചേർത്തു പുണർന്നു മാതാവു്– അലസജീവിതം.

പൗണ്ടുമിച്ചത്രൻ പാലൊളി വിലസുന്ന മോഹനാശകൾ

പതിമൂന്നു്– പതിനാലു്–

പരീക്ഷാവിജയം–വീണ്ടും രാജധാനിയിലേക്കുള്ള യാത്ര– ബി. എ. ക്ലാസ്. അടിയുറച്ച ആദർശങ്ങൾ. അചഞ്ചലങ്ങളായ ആശയാവേശങ്ങൾ.

പതിനഞ്ചു് – പതിനാറു്

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം

ക്ഷാമം–പട്ടിണി – പണമില്ലാതെ കുഴങ്ങിയ വിദ്യാർത്ഥി.

പതിനേഴു്– പതിനെട്ടു്.

ഭാരതമാകെ ഇളക്കിമറിച്ച മഹാത്മാ–"ക്വിറ്റു് ഇൻഡ്യാ" കോൺഗ്രസ് നേതാക്കന്മാരുടെ അറസ്റ്റ്–വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പണിമുടക്കു്– ബഹളം.

പത്തൊമ്പതു് –ഇരുപതു്.

ഹർത്താൽ–കോളേജ് നടയിലെ സത്യഗ്രഹം–പോലീസ് അറസ്റ്റ്–

ഇരുപത്തിയൊന്നു്–ഇരുപത്തിരണ്ടു്

മൈതാന മഹായോഗം– വികാരാവേശമായ പ്രസംഗം– അറസ്റ്റ്

ഇരുപത്തിമൂന്നു് –ഇരുപത്തിനാലു്.

കോടതി– ന്യായാധിപൻ രണ്ടുകൊല്ലം കഠിനതടവു്.

ഇരുപത്തിയഞ്ചു്– ഇരുപത്തിയാറു്

ഇരുൾ നിറഞ്ഞ ജയിൽമുറി–ശ്വാസംമുട്ടിക്കുന്ന ഏകാന്തത

ഇരുപത്തിയേഴു് ഇരുപത്തെട്ടു്.

മാതാവിന്റെ കണ്ണുനീരിൽ കുതുർന്ന കത്തു്.

ഇരുപത്തിയൊമ്പതു്– മുപ്പതു്–

യാന്ത്രികമായി കഴിഞ്ഞുപോയ ദിനരാത്രങ്ങൾ– ഹൃദയം മരവിപ്പിക്കുന്ന മൂഷിപ്പൻ ജീവിതം– ഒരു വർഷം–

മുപ്പത്തിയൊന്നു്–മുപ്പത്തിരണ്ടു്

മാതാവിന്റെ കത്തു്– പ്രണയിച്ച യുവതി മറ്റൊരുവന്റെ ഭാര്യ!– ഏകാന്തതയിൽ പൊഴിച്ച കണ്ണീർ–

മുപ്പത്തിമൂന്നു്– മുപ്പത്തിനാലു്–

ശരീരത്തിനേറ്റയും മനസ്സിനേറ്റയും അസ്വാസ്ഥ്യം– വയറു വേദന–കഠിനമായ വേദന–

മുപ്പത്തിയഞ്ചു്– മുപ്പത്തിയാറു്

വീട്ടിൽനിന്നുള്ള കമ്പിയമ്മയും പോയി! –ഇരുളു്'– വേദന– ഇരുളു്

മുപ്പത്തിയേഴു്– മുപ്പത്തിയെട്ടു്

ആശുപത്രി– ഡാക്ടർ–നഴ്സ്–എല്ലാം അവ്യക്തം– 'അപ്പറേഷൻ'–

മുപ്പത്തിയൊമ്പതു്– നാല്പതു്

നാസാരന്ധ്രങ്ങളിൽ തുളച്ചുകയറുന്ന തീവ്രഗന്ധം– എങ്ങോ ഉയർന്നുയർന്നു പോകുന്ന ശരീരവും മനസ്സും–മരണം–!ഇല്ല–മരിക്കുല്ല–ജീവിക്കണം –ജീവിക്കണം

X X X

'മരിക്കുല്ല'–അയാൾ മെല്ലെ മന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടു കണ്ണുതുറന്നു.

'താങ്ക് ഗാഡ് ഹീ ഹാസ് കം ബാക്കു്'– തലയ്ക്കലായി നിന്നിരുന്ന നഴ്സ് പറഞ്ഞു.

സേവന സന്നദ്ധരായി മുന്നിട്ടുവന്നു തുടങ്ങി. പ്രതിദിനപത്രങ്ങൾ കേരളത്തിലും പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വന്തം ലേഖകന്മാർ, പ്രത്യേക ലേഖകന്മാർ മുതലായവരുടെ സേവനം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നു.

വാർത്തകളുടെ പ്രാധാന്യം

ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള വാർത്തകൾ അറിയുവാൻ ജനങ്ങൾ അക്ഷമരായി കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിതു്. അഭിപ്രായങ്ങളേക്കാൾ വാർത്തകൾക്കാണു് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമെന്ന നിലയുമായി. പ്രസിദ്ധ വാർത്താവിതരണ ഏജൻസികളായ റോയിട്ടറുടേയും അസോഷ്യേറ്റഡ് പ്രസ്സിന്റേയും വാർത്തകളില്ലാതെ പത്രങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഇപ്പോൾ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നായിരിക്കുന്നു. ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സ്ഥലംമാറ്റമോ യാത്രയയപ്പോ സംബന്ധിച്ച വാർത്തകൾ അറിയുന്നതിനേക്കാൾ ഇന്ത്യാസെക്രട്ടറി പെത്തിക് ലാറൻസ് പ്രഭു രാജി വച്ചതെന്തു? വൈസ്രോയി മൌണ്ട്ബാറൺ പ്രഭുവിന്റെ അടുത്തപരിപാടി എന്തായിരിക്കും? ഗാന്ധിജിയും ജവഹർലാലും എന്തു പറയുന്നു? എന്നിങ്ങനെ രാഷ്ട്രീയ പ്രാധാന്യമുള്ള വിവരങ്ങളാണു് വായനക്കാർ ഇപ്പോൾ അത്യാകാംക്ഷയോടെ അന്വേഷിക്കുന്നതു്. നീണ്ട മുഖപ്രസംഗങ്ങളെന്നല്ല ചെറു മുഖപ്രസംഗങ്ങൾപോലും അവശ്യമില്ലെന്നുള്ളതാണു് ഇന്നത്തെ നില. ബഹുകായ്ക്യനായ വായനക്കാരനു് ഇന്നു് പത്രങ്ങളിലെ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ വായിക്കാനുള്ള ക്ഷമയോ സമയമോ ഇല്ല. വാർത്തകളും ചിത്രങ്ങളുമാണു് ഇന്നു് വായനക്കാരെ കൂടുതലായി ആകർഷിക്കുന്നതു്. കേവലം അശ്രദ്ധനായ ഒരു വായനക്കാരനെപ്പോലും ആകർഷിക്കത്തക്കവിധം പ്രത്യേകം തലക്കെട്ടുകൾ കൊടുത്തും ഖണ്ഡികകൾ തിരിച്ചും വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പത്രങ്ങൾ ഇന്നു് പൂർവ്വാധികം ശ്രദ്ധാലുക്കളായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

അസിസ്റ്റൻറ് എഡിറ്റർ
സബ് എഡിറ്റർ

അതിലേയ്ക്കു് പ്രത്യേക വൈദഗ്ധ്യമുള്ളവർ ഓരോ പത്രത്തിന്റേയും സ്റ്റാഫിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരാണു് സഹപത്രാധിപരെന്നും ഉപപത്രാധിപരെന്നുമുള്ള പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നതു്. അവർ പത്രാഫീസുകളിൽ ഒതുങ്ങി കഴിയുന്നവരാണെങ്കിലും അവരുടെ കഴിവുകൾ അസാമാന്യങ്ങളാണു്. വാർത്തകൾ തരംതിരിച്ചും പ്രത്യേക തലക്കെട്ടുകൾകൊടുത്തും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ചുമതല അവരുടേതാണു്. അതിൽ അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ള ചില പൊടിക്കൈകൾ ആരേയും അതിശയിപ്പിക്കുന്നവയാണു്. സാമാന്യക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അപ്രധാനമെന്നു തോന്നുന്ന ചില വാർത്തകൾ അവരുടെ കൈയിൽ കിട്ടിയാൽ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയുമെല്ലാം മാറി ആരുടേയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കത്തക്ക ഒരു രൂപം പൂണ്ടു് പത്രങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയായി. നല്ല ഒരു നോധമ്മവും പത്രപ്രവർത്തനകലയിൽ പ്രത്യേകവൈദഗ്ധ്യവുമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ ഇതു സാദ്ധ്യമാകയുള്ളു. അതു രണ്ടുമില്ലാത്തവർ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അംഗവൈരൂപ്യം സംഭവിച്ചതുപോലെ അങ്ങുമിങ്ങും മുഴച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ പത്രങ്ങളിൽ ഇതിനുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ എത്രയോ സുലഭങ്ങളാണു്. പത്രാഫീസുകളിൽ കിട്ടുന്നവാർത്തകൾ ഔചിത്യദീക്ഷ കൂടാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു നിമിത്തം നേരിട്ടുന്ന അപത്തുകൾ ചില്ലറയൊന്നുമല്ല. വാർത്തയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാത്ത കാര്യങ്ങളായിരിക്കും ചിലപ്പോൾ വലിയ തലക്കെട്ടുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു് ഇങ്ങനെ തലക്കെട്ടുകൾ മാത്രം വായിച്ചു തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കു് വശംവദരായി തീർന്നിട്ടുള്ളതിനും ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രമാദങ്ങൾ സംഭവിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ പത്രാധിപസമിതിയിൽ നല്ല പഴക്കവും തഴക്കവും സിദ്ധിച്ചവർ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

എഡിറ്റിംഗ്

ഒരു പ്രതിദിന പത്രാഫീസ്സിലെ "എഡിറ്റിംഗ്" ജോലി അത്രനിസ്സാരമായിട്ടുള്ളതല്ല. പ്രാദേശികവാർത്തകൾ മുതൽ കമ്പിവാർത്തകൾ വരെയുള്ള സകലതും പരിശോധിച്ചും ഭാഷാന്തരം ചെയ്തും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതു് അവരുടെ മുഖ്യതലയാണു്. ശരിയായ ഭാഷാജ്ഞാനമോ ഔചിത്യബുദ്ധിയോ ഇല്ലാത്ത പ്രാദേശിക ലേഖകന്മാർ എഴുതി അയക്കുന്ന വാർത്തകളും റിപ്പോർട്ടുകളും പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തത്തക്കരൂപത്തിലാകണമെങ്കിൽ അവ മിക്കപ്പോഴും മാറിയെഴുതുകതന്നെ വേണ്ടിവരും. അത്രത്തോളം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കാതെയും ശരിയായും സൂക്ഷ്മമായും എഡിറ്റു ചെയ്യാതേയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന പ്രാദേശിക വാർത്തകൾ വായനക്കാരെ വിദ്വേഷിപ്പിക്കുവാനും പത്രത്തിന്റെ അന്തസ്സിനു് ഹാനി നേരിടുവാനും മാത്രമേ ഉപകരിക്കുകയുള്ളു. ഇന്നത്തെ പ്രതിദിനപത്രങ്ങളിൽ സാധാരണ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താറുള്ള പ്രാദേശികവാർത്തകൾ പലപ്പോഴും അപ്രധാനങ്ങളും അനാസ്സാര വിഹീനങ്ങളുമായിപ്പോകുന്നു എന്നൊരു ധാരണ ജനിപ്പിക്കുവാനിടയാകുന്നതു് ശരിയായ എഡിറ്റിങ്ങിന്റെ അഭാവം കൊണ്ടാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്ലേശകരമായ ഈ ജോലി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ക്ഷമാശീലരും ആത്മാർത്ഥതയോടെ ജോലി ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധരുമായിട്ടുള്ളവർ പത്രാധിപസമിതിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. വാർത്തകളെപ്പോലെ തന്നെ ദീർഘമായ റിപ്പോർട്ടുകൾ ലഭിക്കുമ്പോഴും അവയുടെ സാരാംശം വിടാതേയും സംഗ്രഹിച്ചും അപ്പഴപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനും പത്രാഫീസിലിരിക്കുന്ന സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങളുടെ സഹകരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്.

പത്രഭാഷയും അപഭ്രംശങ്ങളും

പ്രതിദിനപത്രങ്ങളിലെ ഭാഷയും സാഹിത്യവും ഇന്നു് പണ്ടത്തേക്കാൾ അധഃപതിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു സാഹിത്യശാഖ എന്ന നിലയിൽ പത്രസാഹിത്യത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്കു് ഇന്നു് സാരമായ ഇടിവു തട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല. വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാനുള്ള തിടുക്കത്തിൽ ഭാഷാശുദ്ധിയെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ സാവകാശമില്ലെന്നുള്ളതാണു് ഇതിനൊരു കാരണമായി പറയപ്പെടുന്നതു്. പ്രതിദിനപത്രമാഫീസുകളിലെ ജോലിത്തിരക്കും സമയപരിമിതിയും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഇതു് ഏറെക്കുറെ ശരിയാണെന്നു് സമ്മതിക്കാമെങ്കിലും പരിചയക്കുറവും അശ്രദ്ധയും നിമിത്തം ഇന്നു് പത്രങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന അപഭ്രംശങ്ങൾക്കും സ്ഖലിതങ്ങൾക്കും കണക്കില്ലെന്നു ക്രൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വാർത്തകൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങൾക്കു് തുല്യമായ മലയാളപദങ്ങൾ പെട്ടെന്നു് ലഭിക്കാതെ വരുന്നെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ്പദങ്ങൾ തന്നെ അതേപടി മലയാളത്തിൽ പകർത്തി വയ്ക്കുകയും അങ്ങിനെ ആംഗലഭാഷാനഭിജ്ഞന്മാരായ വായനക്കാരെ ഒട്ടൊക്കെ വിഷമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക ഇന്നൊരു പതിവായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇതുപോലെ പ്രയോഗംകൊണ്ടു് പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഇംഗ്ലീഷ്പദങ്ങൾ ഇന്നു് സുലഭങ്ങളാണെങ്കിലും സാമാന്യജനങ്ങളുടെയിടയിൽ സർവ്വസാധാരണമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും അത്ഗ്രഹണത്തിനു് എളുപ്പമില്ലാത്തതുമായ ഇംഗ്ലീഷ്പദങ്ങൾ മലയാളപത്രങ്ങളിൽ യാതൊരു വിവേചനവും കൂടാതെ തിരുകിക്കയറ്റുന്നതു നിമിത്തം ഇന്നത്തെ പത്രഭാഷ ഒരു വെങ്കലഭാഷയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണു്. മലയാള പത്രങ്ങൾ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളമായി പ്രചരിക്കുന്നവയും പൊതുവെ വയോജന വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സാരമായി സഹായിക്കുന്നവയുമാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു് അവയിലെ ഭാഷയും സാഹിത്യവും ശുദ്ധവും സുന്ദരവുമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അഥവാ അവയിൽ അപഭ്രംശങ്ങൾ കടന്നുകൂടാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു നേരിടുന്ന അനിഷ്ടഫലങ്ങൾ ചില്ലറയൊന്നുമായിരിക്കയില്ല.

ദിവാൻജിയായിരുന്ന ദിവാൻ ബഹദൂർ എം. കൃഷ്ണൻനായർ

ഭാഷാന്തരീകരണ രീതി

അന്നന്നു ലഭിക്കുന്ന കമ്പി വാർത്തകൾ അച്ചടിപ്പോൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയെന്നുള്ളതു് ഭാരമേറിയ ഒരു ചുമതലയാണു്. അതിലേക്കു് പ്രത്യേക വൈദഗ്ധ്യവും പരിചയവുമുള്ളവർ ഒരോ പത്രത്തിൻറേയും സ്റ്റാഫിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മാത്രമേ ആ ജോലി വിജയകരമായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴികയുള്ളു. പ്രതിദിനപ്രത്രമാഫീസുകളിലെ ജോലിത്തിരക്കും സമയദൌർല്ലഭ്യവും മറ്റും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നിരുന്നാലും പത്രങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള മഹത്തായ പ്രതീക്ഷകൾക്കും മതിപ്പിനും ഹാനി സംഭവിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവയുടെ ഭാഷാശുദ്ധി മുതലായ കാര്യങ്ങളിലുള്ള സ്റ്റാൻറാർഡ് പരിപാലിക്കേണ്ട ചുമതല പത്രമാഫീസുകളിലിരിക്കുന്നവർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്.

വാർത്തകളും ചിത്രങ്ങളും

വാർത്തകൾ അറിയുവാനുള്ള വായനക്കാരുടെ തൃഷ്ണ ശമിപ്പിക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ പത്രങ്ങൾ പൂർവ്വാധികം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുകയും കാലോചിതമായ നടപടികൾ അവലംബിക്കുകയും ചെയ്യുകാണുന്നതു് അഭിമാനജനകമാണു്. ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു് ഒരേസമയത്തു് പല പത്രങ്ങൾ പുറപ്പെടുമ്പോൾ അവ ഓരോന്നും മുൻപേ മുൻപേ വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അകാംക്ഷയും ആവേശവും പ്രദർശിപ്പിക്കുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുവാൻ പ്രത്യേകലേഖകന്മാരെ നിയോഗിക്കുക, വാർത്തകളും റിപ്പോർട്ടുകളും പ്രസംഗങ്ങളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവയോടൊപ്പം ചിത്രങ്ങൾക്കുടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക, അങ്ങിനെ ഫോട്ടോഗ്രാഫി, ബ്ലോക്കു് നിർമ്മാണം എന്നിവയെ പത്രപ്രവർത്തനത്തിൻറെ ഒരു അവിഭാജ്യഘടകമെന്ന നിലയിൽ പരിപോഷിപ്പിക്കുക ഇവയെല്ലാം ഇന്നു് നമ്മുടെ പത്രങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രാവിലെ നടന്ന ഒരു സംഭവത്തിൻറെ ചിത്രം അന്നുവൈകുന്നേരത്തെ പത്രത്തിൽതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തത്തക്കവണ്ണം മലയാള പത്രപ്രവർത്തനം തിരുവിതാംകൂറിൽ വികസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നതു് തീർച്ചയായും അഭിമാനജനകമാണു്. എന്നാൽ ചിത്രങ്ങളും റിപ്പോർട്ടുകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വേണ്ടത്ര യുക്തിയും ഔചിത്യവും പ്രകടമായി കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ഇന്നത്തെ ഒരു പ്രധാന ന്യൂനതയുമാണു്.

പത്രങ്ങൾ തമ്മിൽ അനാരോഗ്യകരമായ മാത്സര്യം പുലർത്തുന്നതും മത്സരബുദ്ധിയെ മാത്രം മുൻനിറുത്തി ചിത്രങ്ങൾ, റിപ്പോർട്ടുകൾ മുതലായവ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതും അഭിലഷണീയമായ ഒരു നയമല്ല. ഏതെങ്കിലും വാർത്തകളേയോ റിപ്പോർട്ടുകളേയോ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും അവയുമായി ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ബന്ധപ്പെടുത്തിയുമായിരിക്കും പത്രങ്ങളിൽ സാധാരണ ചിത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു്. അപ്രസക്തങ്ങളായ കുറെ ചിത്രങ്ങൾ ഒരു വിവേചനവുമില്ലാതെയും പ്രസക്തങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾതന്നെയും അവയ്ക്കു് അടിസ്ഥാനമായ വിശദറിപ്പോർട്ടുകളില്ലാതേയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വായനക്കാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താമെന്നുള്ള വ്യാമോഹം ശരിയല്ല. വിശദമായ റിപ്പോർട്ടുകളില്ലാതെ പടങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം വായനക്കാരുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണിടാമെന്നുവിചാരിക്കുന്നതും മൌഢ്യമാണു്. അതുകൊണ്ടാണു് ചിത്രങ്ങളും റിപ്പോർട്ടുകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ യുക്തിയും ഔചിത്യവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു് നേരത്തെ പ്രസ്താവിച്ചതു്. അനാരോഗ്യകരമായ മാത്സര്യം വർദ്ധിക്കുന്നതിനിടയിൽ പത്രപ്രവർത്തനത്തിൻറെ മൌലികസിദ്ധാന്തങ്ങൾപോലും വിസ്മരിക്കുവാനും യാഥാർത്ഥ്യമായി പൊരുത്തമില്ലാത്ത വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വായനക്കാരെ വഴിതെറ്റിക്കുവാനും കൂടി ചിലപ്പോൾ സംഗതിയാകുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും വിസ്മരിക്കുന്നതല്ല.

മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ

പത്രങ്ങളുടെ അന്തസ്സും ഗൌരവവും പാലിക്കേണ്ടതു് അവയുടെ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ മുഖേനയാണല്ലോ. ജനതാല്പര്യത്തിൽ പത്രങ്ങൾക്കുള്ള സ്വാധീനശക്തി അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നതും അവയുടെമുഖപ്രസംഗങ്ങളിലാണു്. ഏതുവിഷമപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയും ശരിയായ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുവാൻ പത്രങ്ങളുടെ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾക്കു് കഴിവുണ്ടായിരിക്കണം. മുഖപ്രസംഗമെഴുതുന്നവർ പണ്ഡിതന്മാരും നല്ലതഴക്കവും പഴക്കവും സിദ്ധിച്ചവരുമായിരിക്കേണ്ടതാണു്. ലോകത്തിലെസംഭവഗതികൾ ഉടനുടൻ അറിഞ്ഞു് തദനുസരണം വേണ്ടനേയപരിപാടികൾ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പരിപക്വമായ ചിന്താഗതിയും കാര്യഗ്രഹണപാടവവും സർവ്വോപരി ലളിതവും സ്വായത്തവുമായ ഒരു ഭാഷാശൈലിയും അവശ്യാവശ്യമാണു്. പത്രധർമ്മത്തിൽനിന്നു് വ്യതിചലിക്കാതേയും പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വശംവദരാകാതേയും ധീരമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സദാചാരനിഷ്ഠയും ധർമ്മബോധവുമുള്ളവരാണു് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉത്തമ പത്രാധിപന്മാർ.

പത്രങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും തുടർച്ചയായ ഒരു നയം പരിപാലിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. ഇതു് മുഖപ്രസംഗമെഴുതുന്ന പ്രധാന പത്രാധിപരുടെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു കർത്തവ്യമാണു്. മുഖപ്രസംഗമെഴുതുന്നതു് കഴിയുന്നതും ഒരേആൾ തന്നെആയിരിക്കുക എന്നൊരു ഖണ്ഡിതമായ നിശ്ചയം നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ നയ വൈപരീത്യമുണ്ടാകുമെന്നു് ഭയപ്പെടാനില്ല. അച്ചടിപ്പോഴുള്ള അവശ്യവും സൌകര്യവുമനുസരിച്ചു് പലപ്പോഴും പലരും മുഖപ്രസംഗമെഴുതുന്ന സമ്പ്രദായം പത്രങ്ങൾ പാടെ പരിത്യജിക്കണം. അഭിപ്രായസ്ഥിരതയും നയപരിപാലനവും പത്രങ്ങളുടെ ജീവൽപ്രധാനമായ ധർമ്മങ്ങളാണു്. കേവലം സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി പത്രധർമ്മത്തിൽ നിന്നു് വ്യതിചലിക്കുന്നതിനും, വ്യക്തികളേയും വർഗ്ഗങ്ങളേയും വർഗ്ഗീയതിരിച്ചു് അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഷാശൈലികൾ മുഖപ്രസംഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും പ്രേരിതരായിത്തീരുന്ന ചില പത്രാധിപന്മാരേയും അവരുടെപത്രങ്ങളേയും ഇന്നു് ജനസാമാന്യം ഏതുവിധത്തിലാണു് സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നു് നാം കണ്ടുവരുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഇന്നു് പത്രങ്ങൾ മിക്കവാറും മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ ചുരുക്കിയും ചിലപ്പോൾ വേണ്ടെന്നു വച്ചും പ്രസിദ്ധീകരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നവയാണു്. എങ്കിലും മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ എഴുതുന്നെങ്കിൽ അവ പത്രത്തിൻറെ നയത്തിനു് വിരുദ്ധമാകാതിരിക്കുവാനും പ്രായോഗികവും സൃഷ്ടിപരവുമായ ഏതെങ്കിലും നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങിയവയായിരിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. ഇവിടത്തെ പഴക്കമുള്ള ഒരു പ്രതിദിനപ്പത്രം ഈ അടുത്തകാലത്തു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മുഖപ്രസംഗത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ഇത്തരുണത്തിൽ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. "ജോലിക്കുടുതൽ" എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു മുഖപ്രസംഗത്തിൽ പകൃതികച്ചേരികളിലെയും സബ്രജിസ്റ്റർ കച്ചേരികളിലേയും ജോലിക്കുടുതലിനു് പരിഹാരമായി അപത്രം നൽകിയിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശം ഇതാണു്:– ". . . . മലയാളം ടൈപ്പ്റൈറ്റർ യന്ത്രങ്ങൾ ഇത്തരം ആഫീസുകളിൽ സാവ്ത്രികമാക്കുന്നുള്ള ഒരു പരിപാടി ആരംഭിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കുമെന്നു് തോന്നുന്നു. മലയാളം ടൈപ്പ്റൈറ്റർ യന്ത്രങ്ങൾ ധാരാളമായി കിട്ടാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിൽ പകൃതികച്ചേരികളിലും മറ്റും ഇംഗ്ലീഷ് ടൈപ്പിസ്റ്റുമാരെ നിയമിച്ചാലും ഈ ദുഷ്കടത്തിനു് കുറെ പരിഹാരമുണ്ടാകും..." എത്രമാത്രം വിലയേറിയ നിർദ്ദേശമാണെന്നു നോക്കുക. തികച്ചും അപ്രായോഗികവും അന്തസ്സാര വിഹീനവുമായ ഇത്തരം നിർദ്ദേശങ്ങളാണു് വിലയുള്ള ഒരു പത്രത്തിൻറെ മുഖപ്രസംഗം മുഖേന പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെങ്കിൽ മലയാള പത്ര

ദി ബാങ്ക് ഓഫ് കോമേഴ്സ് ക്ലിപ്തം

(തിരുവിതാംകൂറിൽ രജിസ്ട്രാക്കപ്പെട്ടതു്.)

ഹെഡാഫീസ് പാലാ.

ബ്രാഞ്ചുകൾ.

പാലാ, പൂവരണി, പൊൻകുന്നം, ഏറുമേലി, കൊഴുവനാൽ

എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും കൃതൃമായി നടത്തപ്പെടുന്നു.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു് ഹെഡാഫീസിലോ ബ്രാഞ്ചുകളിലോ അവശ്യപ്പെടുക.

പി. എം. മാണി (മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ)

ങ്ങളെപ്പറ്റി ഉണ്ടാകുന്ന മതിപ്പ് എത്രത്തോളമായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലൊ. ധീരമായ അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിനു നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ള കടിൽ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ തന്നെ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുന്ന ഒരു നയവും ചില പത്രങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്.

വാർത്താവിതരണ സൗകര്യങ്ങൾ

പത്രങ്ങളിൽ വാർത്തകൾക്കു പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി അതിനുള്ള സൌകര്യങ്ങളും പണ്ടത്തേക്കാൾ ക്രമേണയായി ഉണ്ടായി കഴിഞ്ഞു. ടെലഫോൺ ടെലിപ്രിന്റർ എന്നിവ വാർത്താവിതരണത്തെ വളരെയധികം സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വാർത്തകൾ ടെലിപ്രിന്റർ സ്റ്റീസ് മുഖേന ലഭിക്കുന്നതിനും രാജധാനിയിൽ ലഭിക്കുന്ന അത്തരം വാർത്തകൾ ടെലഫോൺ മുഖേന പറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പത്രമാഫീസുകളിൽ അറിയിക്കുവാനും ഇന്നുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ തീർച്ചയായും പത്രപ്രവർത്തനത്തെ സാരമായി സഹായിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്നവയാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ ഈ അടുത്തകാലത്തു വിദേശ സ്റ്റീസ് മുഖേന മദ്രാസ് പത്രങ്ങൾ ഇവിടെ വിതരണമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതും പുരോഗമനപരമായ ഒരു നടപടി തന്നെയാണ്.

വാർത്താവിതരണ സൗകര്യങ്ങൾ ഇത്രത്തോളമെല്ലാം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മലയാളപത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവ എത്ര മാത്രം ഫലപ്രദമായി ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളകാര്യം ഇനിയും സംശയാസ്പദമായിരിക്കുന്നതേയുള്ളു. ഈ നിലയിൽ വാർത്താവിതരണകൃത്യം കാര്യക്ഷമമായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഓരോ പത്രത്തിനും സമർത്ഥന്മാരായ റിപ്പോർട്ടറന്മാരുടെ സേവനം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. വാർത്താനിവേദനം വിഷമമേറിയ ഒരു തൊഴിലാണ്. ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തക്കതൻറേടവും പരിശ്രമശീലവുമുള്ള ഒരാൾക്കുമാത്രമേ അതിൽ വിജയിയാകുവാൻ കഴികയുള്ളു. റിപ്പോർട്ടിംഗ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കല തന്നെയാണ്. അതു ഒരു തൊഴിലായി സ്വീകരിക്കുന്നവർ അനവധി കാര്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. എല്ലാ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഒരു ഏകദേശജ്ഞാനമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു റിപ്പോർട്ടിംഗ് ജോലിയിൽ വളരെ സഹായകരമായിരിക്കും. ഒരു പത്രത്തിന്റെ അന്തസ്സും കാര്യക്ഷമതയും പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു റിപ്പോർട്ടറന്മാരാണ്. അതൃദ്ധ്വാനം കൊണ്ടും സവിശേഷമായ ഔചിത്യബോധംകൊണ്ടും മാത്രമേ അവർക്കു വായനക്കാരുടെ അഭിനന്ദനം ആർജ്ജിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. വാർത്തകൾ ശേഖരിക്കുകയെന്നുള്ളതു അത്ര എളുപ്പമായ കാര്യമല്ല. വാർത്തകൾ ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അവ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിലും ശരിയായ മനോധർമ്മവും ഔചിത്യവും പ്രയോഗിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം സൂക്ഷ്മതയോടെയും ഉത്തരവാദിത്വമേറിയ പുരുഷന്മാർ വർത്തകയും പത്രത്തിന്റെ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി അനവരതം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന റിപ്പോർട്ടറന്മാരുടെ ഇന്നത്തെ നില പരിശോധിച്ചാൽ അതു ഒട്ടും തന്നെ ആശ്വാസജനകമല്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പത്രപ്രവർത്തക സംഘടന.

തിരുവിതാംകൂറിൽ പത്രങ്ങളുടേയും പത്രപ്രവർത്തകരുടേയും സംഖ്യ അടുത്ത കാലത്തു ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടത്തെ പത്രപ്രവർത്തകരുടെയിടയിൽ ഇനിയും ശരിയായ ഒരു സംഘടന ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അങ്ങുമിങ്ങും ചില അസോസ്യേഷനുകൾ ആരംഭിച്ചതായി റിപ്പോർട്ട ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ ഒന്നെങ്കിലും സജീവമായി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഒരു വ്യാഴവട്ടത്തിലധികം കാലം തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളെന്ന നിലയിൽ ഇവിടത്തെ പത്രപ്രവർത്തകരുടെ പരാധീനതകൾ പലതും ഈ ലേഖകനു നേരിട്ടറിയാവുന്നവയാണ്. ശരിയായ സംഘടനകൊണ്ടുമാത്രമേ ഈ പരാധീനതകൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടുവാൻ കഴികയുള്ളു.

ദിവാൻ ബഹദൂർ, റാവു. രാഘവയ്യാ ദിവാൻജി.

ആദ്യത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെയും പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വശംവദരാകാതെയും പത്രപ്രവർത്തനത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കു മാന്യമായ നിലയിൽ ജീവിക്കുവാനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതു പത്രമുടമസ്ഥന്മാരുടെ കർത്തവ്യമാണ്. പത്രപ്രവർത്തകരും പത്രമുടമസ്ഥന്മാരും തമ്മിൽ ഒരു രഞ്ജകമനോഭാവം പുലർത്തുന്നതിനും പത്രപ്രവർത്തകരുടെ അവശതകൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനും സംഘടന സഹായകമായിരിക്കും.

പത്രപ്രവർത്തനത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശമ്പളനിരക്കു യോഗ്യമായ നിലയിൽ കൽപിക്കപ്പെടുകയും പത്രപ്രവർത്തകരുടെ പൊതുവായ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി ഉയർത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. പത്രമുടമസ്ഥന്മാർ അവരുടെ ആദായത്തിന്റെ ഓഹരി പ്രസ്തുത തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കു ബോണസ് എന്ന നിലയിൽ നൽകേണ്ടകടമയും സമഗതമായിരിക്കുന്നു.

പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ പത്രങ്ങളും പത്രാധിപന്മാരും ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം വിസ്മരിക്കുകയല്ല. രാജ്യമാകമാനം പത്രങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയും ശരിയായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട പത്രപ്രവർത്തകസംഘങ്ങൾ രൂപീകൃതമാകുകയും ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി പത്രപ്രവർത്തകരുടെ അവശ്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും അനുവദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നു് ആശിക്കുവാൻ വകയുണ്ട്.

പരിപാവനമായ ഒരു തൊഴിലാണ് പത്രപ്രവർത്തനം. പത്രധർമ്മം എന്തെന്നു് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവരും പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ മൌലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പ്രാഥമിക പാഠങ്ങൾപോലുമോ പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും ഇന്നു് അതൊരു തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനർഹന്മാരും അസമർത്ഥന്മാരും ഈ തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി അതിന്റെ അന്തസ്സിനുപോലും ഹാനി സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. പത്രപ്രവർത്തനം ഇന്നു് ഒരു കല എന്നതിനേക്കാൾ ക്രമേണ ഒരു വ്യവസായമായിത്തീർന്നതോടുകൂടി അതിൽ പല ദുഷ്യങ്ങളും കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. പൊതുജനസേവനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പത്രം വ്യാപാരമനോഭാവക്കാരനായ ഒരു മുതലാളിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായാലത്തെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കുവാൻ വകയുണ്ട്.

Dr. JOSEPH KANDATHIL (Chempu)
DENTAL SURGEON
VAIKAM.

പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തെ പ്രാക്ടീസിനുശേഷം തൊടുപുഴനിന്നും എന്റെ ദന്തവൈദ്യശാല വൈക്കത്തു് മുൻസിഫ്കോർട്ടിനു പടിഞ്ഞാറുവശമുള്ള ഉടമസ്ഥൻ തോമസ് B A. B. L അവർകളുടെ കെട്ടിടത്തിലേക്കു മാറി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദന്തസംബന്ധമായ എല്ലാ ജോലികളും വളരെ ഭംഗിയായി മിതമായ ചാർജ്ജിൽ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതാണ്.

ദന്തഡോ: ജോസഫ് കണ്ടത്തിൽ
ചെമ്പു്, വൈക്കം

ക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലൊ.

പത്രപ്രവർത്തന പരിശീലനം

പത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് നേരെയുള്ള ആക്രമണത്തെ തടുക്കുകയും പത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി പൊരുതുകയും ചെയ്യുക, പത്രപ്രവർത്തകരുടെ അവശതകൾ പരിഹരിക്കുകയും സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ അവർക്കുള്ള സ്ഥാനം സുരക്ഷിതമാക്കുകയും ചെയ്യുക, പത്രപ്രവർത്തകന്മാരുടെ പരിശീലനത്തിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾചെയ്യുക എന്നിവയാണ് ഇന്ന് നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രധാനപ്രശ്നങ്ങൾ. ഇവയിൽ പത്രപ്രവർത്തകന്മാരുടെ പരിശീലനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പത്രപ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുക, അങ്ങിനെ പരിശീലനം സമ്പാദിക്കുക എന്ന ഏകമാർഗ്ഗമാണ് എല്ലാവരും അവലംബിച്ചുകാണുന്നത്. സുപ്രസിദ്ധരായിരുന്ന പത്രപ്രവർത്തകരെല്ലാം ഈ ഒരു വഴിയിൽക്കൂടി ഉയർന്നു വന്നിട്ടുള്ളവർതന്നെ. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം നമുക്ക് തൃപ്തിപ്പെടാവുന്നതല്ല. പത്രപ്രവർത്തനം ഒരു കലയാണ്. ആ കലാഭ്യസനത്തിനു് ആധുനികമായ എല്ലാസൌകര്യങ്ങളും നമുക്ക് ആവശ്യമാണ്. ഇന്ന്യയേയും ലോകത്തെ തന്നെയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പുതിയ പുതിയ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടുവാനും വായനക്കാർക്ക് സമർത്ഥമായ ഒരു നേതൃത്വം നൽകുവാനും ഈ പരിശീലനം വളരെ സഹായിക്കും. പത്രപ്രവർത്തനം ഒരു ജീവിത തൊഴിലായി സ്വീകരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന യുവാക്കൾക്ക് അതിനാവശ്യമായ സൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ ഒരു ഡിപ്ലോമാ കോഴ്സ് ആരംഭിക്കുവാൻ മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ അക്കാഡമിക് കൌൺസിൽ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതായി കഴിഞ്ഞ സെപ്റ്റമ്പറിൽ ഒരു വാർത്ത പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തികണ്ടു. പ്രസ്തുത കോഴ്സിൽ ഗ്രാഡുവേറ്റുകൾക്കേ പ്രവേശനമുണ്ടായിരിക്കയുള്ളുവെന്നും അപേക്ഷകന്മാർക്ക് ഡിപ്ലോമാ കോഴ്സിൽ ചേരുന്നതിനുമുൻപായി സിൻഡിക്കെറ്റിന്റെ അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പത്രമാഫീസിൽ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചിരിക്കണമെന്നുംകൂടി വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നതായി അറിയുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും നടവടികൾ അവലംബിക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയും സാധിക്കുന്നതാണല്ലോ.

സത്യമായ വാർത്തകൾ

പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടവർ പ്രധാനമായി പരിപാലിക്കേണ്ട ഒരു തത്വം സത്യത്തിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും വ്യതിചലിക്കയില്ലെന്നുള്ളതാണ്. എത്ര പ്രധാനപ്പെട്ട വാർത്തകളായിരുന്നാലും അവ വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളല്ലെന്നു കണ്ടാൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാതിരിക്കുകയാണ് ഉത്തമം. വാർത്തകൾ നേരത്തേ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതിനേക്കാൾ ഉപരിയായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു് സത്യമായ വാർത്തകളേ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുള്ളു എന്നുള്ളതിലാണ്. അങ്ങിനെയായാൽ മാത്രമേ പത്രങ്ങളെ ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയുള്ളു. അപ്രകാരം ഒരു പാരമ്പര്യം സൃഷ്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ആ പത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പും വിശ്വാസവുംഎന്നും നിലനിൽക്കുന്നതാണ്.

ഗാന്ധിജിയെ, വൈസ്രോയി ക്ഷണിച്ചെന്നും ഗാന്ധിജി അതിനു മറുപടി അയച്ചെന്നും ഒരു പത്രം കാലേക്കൂട്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വാർത്ത ഗാന്ധിജിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയപ്പോൾ ഗാന്ധിജി അതിനു നൽകിയ മറുപടി വാർത്താപ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ പേരിൽ എടുത്തുമാട്ടുകയും തോക്കിനുള്ളിൽ കയറി വെടിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പത്രങ്ങൾക്ക് ഒരു നല്ല താക്കീതാണ്. ലോകത്തിലെ ഒരു അതുല്യശക്തിയെന്നു പറയപ്പെടുന്ന പത്രങ്ങൾ പണം സമ്പാദിക്കുവാൻ മാത്രമുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായി അധഃപ്പതിപ്പിക്കരുതെന്നും ഗാന്ധിജി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ആവേശവും എടുത്തുചാട്ടവും

വാർത്തകൾ മുൻകൂട്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ പത്രങ്ങൾ മത്സരബുദ്ധിയോടുകൂടി പ്രകടിപ്പിക്കാറുള്ള ആവേശവും എടുത്തുചാട്ടവും പലപ്പോഴും അപകടത്തിൽ കലാശിക്കാറുണ്ട്. ബഹുമാന്യ വ്യക്തികൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അവരുടെ ചരമവാർത്തയും അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള അനുശോചന മുഖപ്രസംഗങ്ങളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ഒടുവിൽ പ്രസ്തുതവാർത്ത അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്ന് അറിയുമ്പോൾ ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുള്ള പത്രങ്ങളും നമ്മുടെയിടയിൽ പ്രചരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള വാർത്തകൾ മുൻകൂട്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്നവർ അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചറിയുന്നതിനു വേണ്ടത്രശ്രദ്ധയില്ലാത്തവരായിപ്പോകുന്നതാണ് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ സൂക്ഷ്മമായ അന്വേഷണ ബുദ്ധിയോ സമാധാന ചിത്തതയോ ഇല്ലാതെ വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു നിമിത്തം പത്രങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പും വിശ്വാസവും നശിക്കുവാനിടയാകുന്നു.

പത്രങ്ങൾ കക്ഷിപിടിക്കരുതു്

നമ്മുടെ ദേശീയ ജീവിതത്തിൽ പൂർത്തീകരിക്കുന്ന പത്രങ്ങൾക്കുള്ളസ്ഥാനം അദ്വിതീയമാണ്. മലയാള പത്രങ്ങളുടെ നിലയും വിലയും കെട്ടും മട്ടുമെല്ലാം പണ്ടത്തേതിൽനിന്ന് തുലോം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. കേവലം സാമുദായിക വാദങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചിരുന്ന പത്രങ്ങൾ ഇന്ന് രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുന്നതു് ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണ്. കാൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രചാരമാണ് ഈ പരിവർത്തനത്തിനു് കാരണമെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. രാഷ്ട്രീയമായ പ്രചരണവേല പത്രപ്രവർത്തനത്തേയും സാരമായി സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ഇനിയും വിദ്യാഭ്യാസംകൂടുതലായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ജനപ്രാതിനിധ്യം സ്ഥാപിതമാകുകയും ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ പത്രപ്രവർത്തനത്തിനു് ഇതിലും ഉപരിയായ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നു് പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

പത്രങ്ങൾ കക്ഷിവഴക്കുകൾക്കു് അതീതമായി വർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. പത്രങ്ങളോ പത്രപ്രവർത്തകരോ ഏതെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയിൽ പരിപൂർണ്ണമായി ചേർന്നുനില്ക്കുന്നതും ആ കക്ഷിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു മാത്രം പ്രകാശനം നൽകുന്നതും അഭിലഷണീയമല്ല. എല്ലാ

Visit !!! Visit !!!

Kavalam Timber Stores

Parel Road Changanacherry

Prompt Supply of all kinds of Sawn Timbers in sizes for Buildings & Furniture.
Send lists and ask for quotations.

ആദായം !!! സൌകര്യം !!! സമയലാഭം !!!

കാവാലം റിംബർ സ്റ്റോഴ്സ്

പാരൽറോഡ് ചങ്ങനാശ്ശേരി.

മെച്ചമായ ഉരുപ്പടികൾ! മിതമായവില! ശരിയായഅളവു! ലിസ്റ്റുസഹിതം വിലനിരക്ക് അവശ്യപ്പെടുക.
ജലമാർഗ്ഗമായോ കരമാർഗ്ഗമായോ ഉരുപ്പടികൾകൊണ്ടു പോകാൻ വേണ്ടസൌകര്യം. കുറഞ്ഞകാലത്തിനിടയിൽതന്നെ അഭിമാനകരമായ പ്രശസ്തി ആർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സ്റ്റോഴ്സിനു മാന്യമഹത്തുക്കൾ ഏവരുടേയും സഹായസഹകരണങ്ങൾ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മാനേജിംഗ് പ്രൊപ്രൈറ്റർ പി. വി. ജോസഫ് ബി, എ. എൽ. എൽ. ബി.

ഫാദർ തോമസ് മുത്തേടൻ എം. എ., ഡി. ഡി.

ജോസിസം.

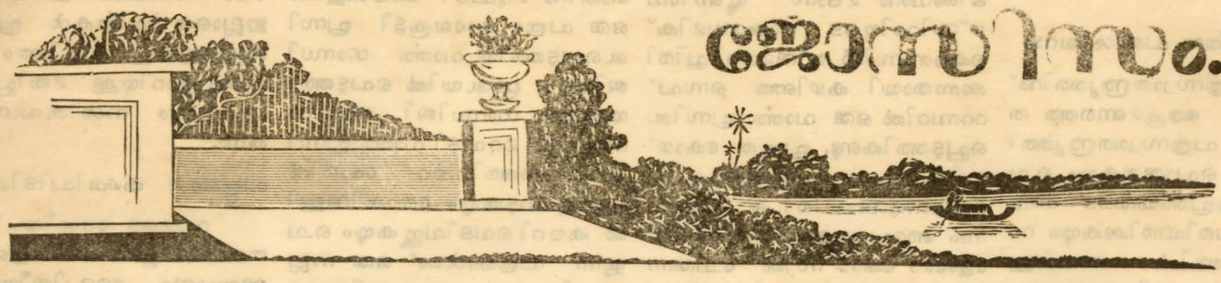

ഈ പദം നമ്മുടെ നാട്ടുകാക്ക് അത്രപരിചിതമല്ലെങ്കിലും വളരെ പ്രസിദ്ധമായ ഒന്നാണ്. ബെൽജിയത്തിൽ 1912ൽ ഫാദർകാർഡിൻ (Cardijn)എന്നഒരുവൈദികൻ(Jeunesse Ouvriere Chretienne) എന്നഒരു പ്രസ്ഥാനംസമാരംഭിക്കയുണ്ടായി. വിനീതമായി ഉൽഘാടിതമായ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധി നാടാകെ പരന്നതോടുകൂടെ ദീർഘമായ ആ പേരു പറയുന്നതിനുപകരം ജെ ഒ. സി. എന്ന ലഘുവായ നാമധേയം അതിനുലഭിച്ചു. ഈ അക്ഷരങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുമുസ്സൂ ഉച്ചരിച്ചു് അന്ത്യത്തിൽ „ഇസം" പ്രത്യയം ചേർത്തു ജോസിസം എന്നവാക്ക് ഉണ്ടാക്കുകയും മുങ്ങിയ കാലയളവിൽ അതു് ആംഗ്ലേയ ഭാഷയിൽ പ്രചരിതമാകയും ചെയ്തു.ജെ. ഒ. സി.യിലെ അംഗങ്ങൾക്ക ജോസിസ്റ്റ്സ് എന്ന അഭിധാനവും ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

ജെ. ഒ. സിയുടെ ഉത്ഭവചരിത്രം രസാവഹമാണ്. 1882 നവമ്പർ 13നു ജെ. ഒ. സിയുടെ സ്ഥാപകൻ ഫാദർ കാർഡിൻ തൊഴിലാളി മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു ജനിച്ചു. പതിനാലുവയസുവരെ തൊഴിലാളിസഖാക്കളുടെ ഗാഢമായ മൈത്രിയിൽ സ്വദേശത്തുതന്നെ അദ്ദേഹമുഴുകിച്ചേർന്നു. അന്നു തൊഴിലാളികുടികൾക്കെല്ലാം ബാലനായ കാർഡിനോടു വളരെ താൽപര്യമായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കവെ, വൈദിക ജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകാർഡിൻ സെമിനാരിയിൽ ചേരുകയും ഒഴിവുകാലത്തു സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിവരുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു യുവസ്നേഹിതന്മാരെല്ലാംതന്നെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതായി കാർഡിനുതോന്നി. വൈദികപദം ആശ്ലേഷിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതായിരുന്ന കാർഡിനോടുള്ള വെറുപ്പിനുകാരണം.

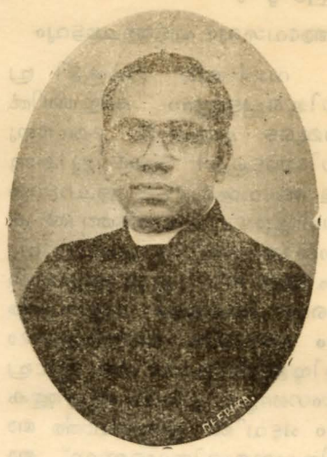

യുവതൊഴിലാളികൾക്കു വൈദികരോടുണ്ടായിരുന്ന ഈ വെറുപ്പു കാർഡിൻ കണ്ടുഗ്രഹിച്ചനിമിഷം മുതൽ ജെ. ഒ. സിയുടെ ആദർശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽസ്ഫുരിപ്പിച്ചു. പുരോഹിതാഭിഷേകത്തിനുശേഷം, തന്റെ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമം അദ്ദേഹമാരംഭിച്ചു.

1912 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ഏഴു യുവതികളെക്കൊണ്ടു് ജെ. ഒ. സി. എന്നിന്റെ അടിസ്ഥാനമിട്ടു. (Jeunesse Ouvriere Chretienne Feminine) പതിമൂന്നു പതിനാലുവയസു പ്രായമുള്ള ഈ കുട്ടികൾ രാവിലെ ഏഴുമണിമുതൽ വൈകുന്നേരം ഏഴുമണിവരെ യന്ത്രശാലകളിലാണു കഴിച്ചിരുന്നതു്. ഇവരിൽനിന്നു യുവതികളായ തൊഴിലാളികളുടെയിടയിൽ രക്ഷാകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യത്തക്ക നേതൃത്വമെടുത്തു ശിക്ഷണംചെയ്യുകയുമായിരുന്നു ഫാദർ കാർഡിന്റെ പ്രഥമ പരിശ്രമം. അതേകാലത്തുതന്നെ ഒരു യുവസംഘടനയും അദ്ദേഹം തുടങ്ങി. അധികംതാമസിയാതെ പ്രഥമലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയും ജെ. ഒ. സിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അല്പം മന്ദീഭവിക്കയും ചെയ്തു. ഫാദർ കാർഡിൻ കുറേനാൾ ജർമ്മൻ കാരാഗൃഹങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. അദ്ദേഹം തടവിലായിരുന്നകാലത്തും ജെ. ഒ. സിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിന്റെ അംഗങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നുപെന്നുള്ളതു പ്രസ്തുത പ്രസ്ഥാനത്തോടു യുവാക്കൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ബഹുമാനത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

1924ൽ ജെ. ഒ. സിയുടെ നിയമങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളാകുകയും ജെ. ഒ. സി. ശരിയായ ഒരു സംഘടനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. യുവതൊഴിലാളികളുടെ സമൂലമായ ശിക്ഷണമാണു ജെ. ഒ. സിയുടെ പ്രധാനോദ്ദേശമായി ഫാദർ കാർഡിൻ സ്വീകരിച്ചതു്. വ്യവസായികവും, സാമുദായികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ തുറകളിൽ അഭിലഷണീയമായി തോന്നുന്ന അഭിവൃദ്ധിമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു തൊഴിലാളികളെ അവയിൽക്കൂടെ നയിക്കുകയും അവക്ക് അത്യാവശ്യമായ സംരക്ഷണം നൽകുകയുമാണു ജെ. ഒ.സിയുടെ പ്രധാനോദ്ദേശം. ക്രിസ്തീയ യുവതൊഴിലാളികളുടെയിടയിൽ ക്രിസ്തീയ യുവതൊഴിലാളികൾക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തീയ യുവതൊഴിലാളികൾ തന്നെ നടത്തുന്ന ഒരു വിദ്യാലയമാണു ജെ. ഒ. സി. എന്നു പറയാം. കൂട്ടുകാരായ തൊഴിലാളികൾക്കു തൊഴിൽപരമായ പരിശീലനം നൽകുന്നതിനും അവരെ മിശിഹായിലേയ്ക്കു് ആകർഷിക്കുന്നതിനും ജെ. ഒ. സി. പ്രത്യേകം പ്രയത്നിക്കുന്നുണ്ടു്. യുവതൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കായി ഹർജ്ജികളും മെമ്മോറാണ്ടവും ജെ. ഒ. സിയാണു സമർപ്പിക്കുന്നതു്. പരിശുദ്ധപിതാവു് പതിനൊന്നാം പീയൂസു മാർപ്പാപ്പാ ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി: „അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾ യന്ത്രശാലയിൽ നിന്നു സംസ്കൃതങ്ങളായി പുറത്തുവരുന്നു, മനുഷ്യനോ എന്നാൽ അവിടപ്പു വഷളാകുകയും മലിനമാകുകയും ചെയ്യുന്നു." ഈ ആക്ഷേപത്തെ പരിഹരിക്കുവാനാണു ജെ. ഒ. സിയുടെ പ്രധാന പരിശ്രമം.

ജെ. ഒ. സി. യുടെ പ്രചാരം പ്രതീക്ഷാതീതമായ വേഗത്തോടെ ആയിരുന്നു. ഏഴുകുട്ടികളെക്കൊണ്ടു് 1912–ൽ സമാരംഭിച്ച ജെ. ഒ. സി. ക്കു ദ്വിതീയ ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു മുമ്പു ബെൽജിയത്തിൽത്തന്നെ 2204 ഇടവകസംഘങ്ങളും 85,000 അംഗങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയുമ്പോൾ ഈ സംഘടനയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിവൃദ്ധി എത്രമാത്രമെന്നു് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഫാദർ കാർഡിന്റെ വിജയത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായ മാർപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തെ ഭരണസമിതിയോഗത്തിലെ ഒരു കാനണായി നിയമിച്ചു.

ബെൽജിയത്തിനു പുറമേയും ജെ. ഒ. സിക്കു നല്ല പ്രചാരം ലഭിച്ചു. 1927–ൽ പാരീസിൽ ജെ. ഒ. സിയുടെ ഒരു ശാഖ തുടങ്ങി; അധികം താമസിയാതെ അതു ഫ്രാൻസു മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു. 1935 ആഗസ്റ്റിൽ ഒരു സാർവ്വരാജ്യസമ്മേളനം ബ്രസ്സൽസിൽവച്ചു നടത്തി. ഒരു ലക്ഷം പേരോളം ആ സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതരായി. ഫ്രാൻസു, ഹോളൻഡു്, പോർത്തുഗൽ, സ്വിറ്റ്സർലൻഡു്, കൊളമ്പിയ, കാനഡാ, ബെൽജിയൻ കോങ്കോ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ ജെ ഒ. സി. യുടെ പ്രതിനിധികൾ പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. മെക്സിക്കോയിലെ കർദ്ദിനാൾ വാൻറോയി സമ്മേളനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. വേറെ മൂന്നു കർദ്ദിനാളന്മാരും, പല മെത്രാന്മാരും ആ സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നുവെന്നു പറയുമ്പോൾ ജെ. ഒ. സി. യുടെ പ്രചാരം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും.

പ്രായോഗികമായി ജെ. ഒ. സി. എന്തു ചെയ്യുന്നുവെന്നു ചിലർ ചോദിച്ചേക്കും. പല നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങളും വിജയപൂർവ്വം അവർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ ശാരീരികമായ ആരോഗ്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകംപരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. പ്രത്യേക ചികിത്സകളോ അശുപത്രിശുശ്രൂഷയോ അവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ജെ. ഒ. സി. വേണ്ടതു ചെയ്യുന്നു. രോഗികളായ തൊഴിലാളികൾക്കു് അംഗങ്ങൾ ആശ്വാസദായകമായ കത്തുകളെഴുതുന്നു. ജോലിയില്ലാത്തവർക്കു ജോലിയുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുവാനായി കമ്മിറ്റികളേർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വേതനത്തേയും അദ്ധ്വാനസമയത്തേയും സംബന്ധിച്ചു വിജയപ്രദമായ ചില തീരുമാനങ്ങൾ സംഘടനയുടെ സഹായം വഴിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അ

അഭിപ്രായഗതികൾക്കും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കും പത്രത്തിൽ നിഷ്പക്ഷമായി പ്രകാശനസൌകര്യം നൽകേണ്ടതാണു്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഈയിടെ മദ്രാസിൽവച്ചുനടന്ന അഖിലേന്ത്യാപത്രാധിപ സമ്മേളനത്തിനു് മഹാത്മാഗാന്ധി നൽകിയ സന്ദേശത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു് ഇതവസാനിപ്പിക്കാം. "ഇന്ത്യയിലെ പത്രപ്രവർത്തനം വർഗീയതയ്ക്കും കലഹമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള പ്രേരണകൾക്കും ഉപരിയായി വർത്തിക്കുമെന്നു് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു."

തേവരയിലെ പ്രകൃതി സുന്ദരമായ പുഴയും പാലവും

രോഗപരമായ ഉല്ലാസം നല്കുന്നതിനായി ജെ. ഒ. സിയുടെ ക്ലബുകളുണ്ട്. ബ്രസ്സൽസിലെ കേന്ദ്രഭവനത്തോടുകൂടെ പണി ചെയ്തിട്ടുള്ള ക്ലബിൽ 153 മുറിയും പ്രത്യേകഭക്ഷണശാലകളും, ഒരു വായനശാലയും, പല യോഗശാലകളും, വ്യായാമസ്ഥലങ്ങളും ഒരു കളിക്കളയുമുണ്ട്'.

ജോസിസത്തിലെ ഒരു പ്രധാന വിഭാഗം അതിലെ പഠനക്കളരികളാണ്. പഠനക്കളരികൾ കത്തോലിക്കാ വിദ്യാലയങ്ങളോടോ, ഇടവകകളോടോ അനുബന്ധിച്ചു നടത്തുന്നു. പല കളരികൾസംഘടിച്ചു പ്രാദേശികകളരികളും പ്രാദേശികകളരികൾ സംഘടിച്ചു ദേശീയകളരികളും ഉണ്ടാകുന്നു. ദേശീയകളരിയിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചിലർ ഓരോ കളരിയിലെയും പ്രധാന പ്രവർത്തകന്മാരായി വർത്തിക്കുന്നു. കളരികളിലേക്കുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ പ്രതിവാരികകളിലൊ, മാസികകളിലൊ, കാലേക്കൂട്ടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു കളരികൾ ഏറെക്കുറെ ഭംഗിയായിത്തന്നെ നടക്കുന്നുണ്ട്. മതതത്വങ്ങളും സാമുദായിക ശാസ്ത്രങ്ങളും, തൊഴിലാളികളുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങളുമാണ് പഠനക്കളരികളിലെ പ്രധാന ചർച്ചയ്ക്കു വിധേയമാകുന്ന വിഷയങ്ങൾ. വഴിതെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നവരെ തേടിപ്പിടിച്ചു തിരുത്തുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമവും ജെ. ഒ. സി. യുടെ അംഗങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

തനിച്ചും സംഘടിച്ചും ജോസിസ്റ്റുകാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ജോസിസ്റ്റു തന്റെ സഹപ്രവർത്തകനെ സഹായിക്കുന്നു; അപകടത്തിൽനിന്ന് അകറ്റുന്നു; അജ്ഞതകൊണ്ടും ദുർജ്ഞാനസഖ്യംകൊണ്ടും ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന തെറ്റുകളെ തിരുത്തുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. അശ്ലീലമായ സംഭാഷണങ്ങളും മതവിരുദ്ധമായ സംസാരങ്ങളും തടയുന്നതിനു ഉത്സാഹിക്കുന്നു; സർവ്വോപരി സ്വന്തം മാതൃകവഴി ഇതരരെ ഉപദേശിക്കുന്നു. സംഘടിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ചില വിജയങ്ങൾക്ക് ഉദാഹരണം പറയാം. ഒരു യന്ത്രശാലയിൽ പുതിയ ജോലിക്കാരെ ചേർക്കുമ്പോൾ ലജ്ജാവഹമായ ചില കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ജോസിസ്റ്റുകാർ അവസ്ഥിതിരായി സംഘടിതമായ പ്രക്ഷോഭണം നടത്തുകയും അവസാനം വിജയംനേടുകയും ചെയ്തു. ദൈവഭാഷണങ്ങളും ദുർഭാഷണങ്ങളും സാധാരണമായിരുന്ന യന്ത്രശാലകളിൽ ശുദ്ധമായി സംഭാഷിക്കുവാനുള്ള പ്രേരണ നല്കുവാൻ ജോസിസ്റ്റുകൾക്കു സാധിച്ചു. 1938-ൽ ഉഖെവെള്ളിയാഴ്ച മുതൽ എല്ലാ യന്ത്രശാലകളിലും ജോലിനിറുത്തി തൊഴിലാളികൾ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പല സ്ഥലങ്ങളിലും നീതിപൂർവ്വകമായ വേതനവും ന്യായമായ വിശ്രമവും ജെ.ഒ.സി.യുടെ സംഘടിതപരിശ്രമം വഴി അനുവദിക്കപ്പെട്ടു. തൊഴിലാളികളുടെ ആരോഗ്യാഭിവൃദ്ധിക്കായും ജെ. ഒ. സിക്കു പലതും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞു. തൊഴിലാളികളുടെ വസതികളും, അവരുടെ ഭക്ഷണവും പരിശോധിച്ചു പ്രസംഗങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും വഴി വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവർക്കു നല്കുന്നുണ്ട്. യന്ത്രശാലകളിലെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയും അവിടെയുള്ള വ്യായാമങ്ങളും അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു് അത്യാവശ്യമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ ജെ. ഒ. സി. നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ജെ. ഒ. സി. യുടെ ഇടവകവിഭാഗങ്ങൾ മാസംതോറും പല യോഗങ്ങൾ ചേർന്ന് തങ്ങളുടെ അവശതകൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. പ്രാദേശികവിഭാഗങ്ങൾ മൂന്നു മാസത്തിലൊരിക്കൽ സമ്മേളിച്ചു പ്രവർത്തനഗതി നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മിക്കവരും കൊല്ലത്തോറും മൂന്നു ദിവസത്തെ ധ്യാനം കഴിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വന്തമായി ഒരു അച്ചടിശാല ജെ. ഒ. സിക്കുണ്ട്. 1936-ൽ ജെ. ഒ. സി. യുടെ വകയായി 60 ലക്ഷം പത്രങ്ങളും മാസികകളും ബെൽജ്യത്തിൽ വിതരണം ചെയ്തുണ്ടായി.

ഈദൃശപരിശ്രമങ്ങൾ വഴി ജെ. ഒ. സി. യുടെ അംഗങ്ങളിൽ ചിലർക്കു വലുതായ ആദ്ധ്യാത്മിക നേട്ടങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇരുപത്തൊന്നു വയസ്സുള്ള ഒരു ജോസിസ്റ്റ് മരിക്കാറായപ്പോൾ കൊച്ചുത്രേസ്യാ പുണ്യവതിയെപ്പോലെ പറയുകയാണു: ''എന്റെ സകല പീഡകളും ജെ. ഒ. സി. ക്കായി ഞാൻ കാഴ്ചവെക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എല്ലാവരേയും കാത്തുകൊള്ളാം!! വേറൊരു ജോസിസ്റ്റു മരണസമയത്തു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ''തൊഴിലാളികളുടെ എട്ടുമണിക്കൂർ നേരത്തെ വേല അവർക്കു സാമ്പാദ്യികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ അപകടങ്ങൾക്കു കാരണമാകാതിരിക്കുവാൻഞാൻ എന്റെ വിനീതയോഗ്യതകളെ പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നു.''

ചുരുക്കത്തിൽ ജോസിസം ഒന്നാംതരം കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനമാണു്. പരിശുദ്ധപിതാവു പതിനൊന്നാം പീയൂസുമാപ്പാ അതിനെ തന്റെ കണ്ണിലുണ്ണിയെപ്പോലെയാണു് കരുതിയിരുന്നതു്. കർദ്ദിനാൾ വാൻ റോയിക്കു തിരുമേനി 1935ൽ ഇപ്രകാരമെഴുതി: ''ആധുനികകാലത്തേയ്ക്കുപറ്റിയ കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അംഗീകൃതരൂപമാണു് ജോസിസം.'' 1937ൽ ഒരു ജോസിസ്റ്റു തീർത്ഥസംഘം പരിശുദ്ധപിതാവു പതിനൊന്നാം പീയൂസുമാപ്പായെസന്ദർശിച്ചു. തിരുമേനി അവരോടുപറഞ്ഞതു കേട്ടാലും "ഉദാരശീലരായ യോദ്ധാക്കളെ, ആവശ്യമുള്ള ഈ അമൂല്യസമയത്തു ശക്തരും അക്ഷീണിതരുമായ നിങ്ങളുടെ സൈന്യസമൂഹത്തെ കാണുന്നതു നമുക്ക് എത്രയും വലുതായ ആനന്ദമാണ്. ലോകചരിത്രത്തിലെ ഈ ശോകാലട്ടത്തിൽ കുടുംബത്തിന്റെയും രാജ്യത്തിന്റേയും തിരുസഭയുടേയും ആഗന്തുകമായ ക്രൈശ്വരവൃത്തിന്റെ മൂലത്തെ ജോസിസത്തിൽ നാം കാണുന്നു.''

മറ്റു സംഘടനകളെപ്പോലെ ജെ. ഒ. സിയുടെ വിജയം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്, അതിന്റെ പ്രവർത്തകരിലാണ്. ജെ. ഒ. സിയുടെ ഒരു പുതിയ വിഭാഗം ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വൈദികർ കാര്യക്ഷമമായ മൂന്നു നാലു യുവതൊഴിലാളികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നേതാക്കന്മാർക്ക് ആവശ്യമായ ശിക്ഷണം അവർക്കു നൽകുന്നു. അങ്ങനെ അവരെ ഒരുക്കിയതിനുശേഷം മാത്രമെ പുതിയ വിഭാഗം സമുൽഘാടനം ചെയ്യുന്നുള്ളു. പരിശുദ്ധപിതാവു പതിനൊന്നാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ തൊഴിലാളികളുടെ പ്രഥമ പ്രേഷിതർ തൊഴിലാളികൾ തന്നെ ആയിരിക്കണം. അവരുടെ ആദർശമനുഷ്യരിരിക്കണമെന്നു ജോസിസ്റ്റുകാരുടെ ഗാനത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഭാഗംകൊണ്ടു വ്യക്തമാകും.

"പോരുവിൻ തൊഴിലാളി—
വീരരേ സഖാക്കളേ
ചേരുവിൻ യേശുരാജൻ സൈനിക സന്നാഹത്തിൽ
ശക്തിസമ്പാദ്യങ്ങളും ജോലിക്ലേശാദികളും
സാദരം നല്കാം സ്നേഹരാജൻ തൻ പാദാംബുജേ
നീതിതൻരണാങ്കണേ പോയിടാം പൊരുതിടാം
നേടിടാം സ്വർഗ്ഗസ്വത്തും ക്രിസ്തുരാജനായ് മുദാ
നിർമ്മലഹൃദയരായ് സംശുദ്ധമനസരായ്
സേവനം നടത്തിടാം യേശുവിൻ പ്രജകളേ
ക്രിസ്തുരാജനുകീഴിലെ ക്രിസ്തുരാജനുകീഴിലെ

വി. സി. ജോർജ്ജ് ബി. എ. എൽ. റ്റി.

നിധിയിരിക്കൽ

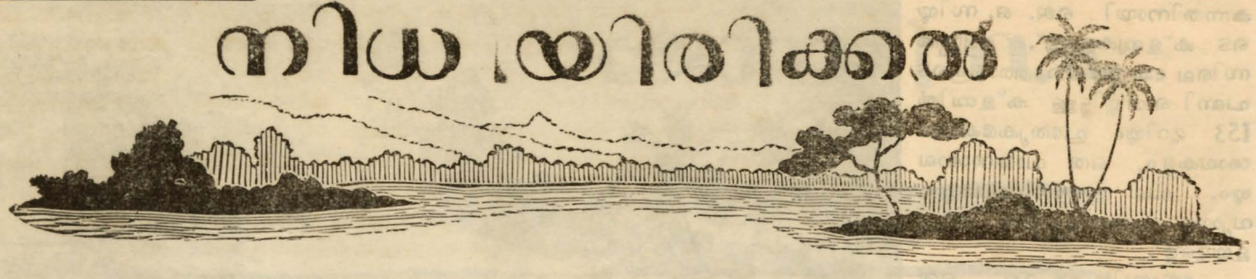

മാണിക്കത്തനാരുടെ നാടകങ്ങൾ

മാണിക്കത്തനാരുടെ നാടക കൃതികളായ "ശോഭരോജ വിജയം" "കൃപാവതി" ഇവ അപൂർണ്ണമായിട്ടെങ്കിലും നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവരണ്ടിലും മാണിക്കത്തനാരുടെ പ്രതിഭാവിലാസവും കല്പനാശക്തിയും, കലാപൈഭവവും, ഭാഷാസ്വാധീനതയും ധാരാളം പ്രശോഭിക്കുന്നു. ശോഭരോജവിജയത്തിലെ പദ്യങ്ങളും ഗദ്യഭാഗവും രചയിതാവിന്റെ നിസ്തുല ഗുണവിശേഷങ്ങളെ പ്രഘോഷിയ്ക്കുന്നവയാണ്. ക്രിസ്തുശകത്തിൽ ഹ്റാൻസിലെ ലൂയീസ് രാജാവിനും അനുയായികൾക്കും ഉണ്ടായ അനുഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് നാടകത്തിലെ ഇതിവൃത്തം. അനന്തപര്യവസിതമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുതകൃതിയിൽ ഈശ്വരവിശ്വാസവും സദാചാരനിരതത്വവും ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ സനാതനവിജയത്തിൽഎത്തുമെന്നുസ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു കത്തനാരുടെസാഹിത്യസന്താനങ്ങളിൽഇതിവൃത്തംകഥാപ്രകൃതി ഇവയാലോചിച്ചാൽ പ്രഥമസ്ഥാനം. "ശോഭരോജ വിജയ"ത്തിനുതന്നെ. സാഹിത്യപരമായും മതപരമായും, സമുദായപരമായുമുള്ള ഒരു സേവനമാണ് കത്തനാർ ആ കൃതിയുടെ നിർമ്മാണം കൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെന്നു വിചാരിക്കണം. നായകനായ ഹ്റാൻസിലെ ഒമ്പതാമത്തെ ലൂയീസ് രാജാവു് വിശുദ്ധനെന്നു കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രഖ്യാപിതനായ ഒരുദ്ദേഹമത്രെ.

ലൂയീസ് രാജാവ്, ആറാമത്തേയും ഏഴാമത്തേയും ക്രൂശ് യുദ്ധങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കായി. ആദ്യത്തെ യുദ്ധത്തിൽ പരാജയവും ബന്ധനവുമാണ് അനുഭവപ്പെട്ടതു്. നാലു സംവത്സരകാലം ഇദ്ദേഹം മുഹമ്മദീയരുടെ കീഴിൽ തടവുകാരനായിചാർത്തു. ഇദ്ദേഹത്തെ മതത്യാഗിയാക്കാൻ മുഹമ്മദീയാധികാരികൾ പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രങ്ങളും, അദ്ദേഹം പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വശംവദനാകാതെ അനുഭവിച്ചുള്ളതുമായ ക്ലേശങ്ങളെല്ലാം സ്തോഭത്തോടും ധൈര്യത്തോടും സഹിച്ച്, പൂർവ്വാധികം ക്രിസ്തുമതഭക്തിയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചതും തന്റെ ആശ്രയവും ആശ്വാസവുമെല്ലാം സർവ്വേശ്വരനിൽ നിക്ഷേപിച്ചതുമെല്ലാം ഉത്തേജക വികാരോല്ലാസകരമായ രീതിയിലാണ് കൃതിയിൽ വിവരിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി വീണ്ടും ഒരു ക്രൂശ് യുദ്ധത്തിനു് പുറപ്പെട്ടു് മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ രോഗബാധിതനായി "യെറുശലെം" "യെറുശലെം" എന്നു് ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് അന്തിമശ്വാസം വലിച്ച ഒരു മഹാനെന്ന നിലയിലത്രെ കേരളീയരായ പഠിതാക്കൾക്കു് പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ നമ്മുടെ ചരിത്രപുരുഷൻ ചെയ്തനിശ്ചയം സമുചിതമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരത്തിനു് അവകാശമില്ല. "കുചേലവൃത്തം" ഭ്രുതനാഥചരിതം ഈ ജാതിഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രമല്ല കൈരളിയിൽ പ്രചരിക്കേണ്ടതെന്നും ക്രൈസ്തവസാഹിത്യകാരന്മാർക്കു വാസനയും വൈഭവമുണ്ടെങ്കിൽ സംഖ്യാതീതങ്ങളായ നാടകങ്ങൾക്കും കാവ്യങ്ങൾക്കുംനായികാനായകന്മാരും ഇതര പാത്രങ്ങളും നൽകുവാൻ ക്രൈസ്തവചരിത്രവും ശക്തങ്ങളാണെന്നും തെളിയിക്കുവാൻ ഇടപ്രഥമമായിതിന്നു മാണിക്കത്തനാരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് പ്രത്യേകം സ്മർത്തവ്യം തന്നെ.

ശോഭരോജ വിജയത്തിലെ നായകൻ അഥവാ ശോഭരാജൻ ലൂയീസ് രാജാവാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. മറ്റു കഥാപാത്രങ്ങൾ ലൂയീസിന്റെ പുത്രനായ ഫിലിപ്പ്പ്രഭു (ദീപരാഗൻ), മുഹമ്മദീയ രാജാവായ ഈജിപ്തിലെ സുൽത്താൻ (അൽമാദൻ), സുൽത്താന്റെസേനാനായകൻ (ഒക്തായൻ), സുൽത്താനെ ആശ്രയിച്ചതാമസിക്കുന്ന ഒരു പ്രഭു(ഒസ്മാൻ), ഹ്റാൻസുരാജ്യത്തുനിന്നു ക്രൂശ് യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെട്ടശേഷം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നേരിട്ട പരാജയങ്ങൾ കണ്ടു് സമ്പത്തും സ്ഥാനമാനങ്ങളും കാംക്ഷിച്ചു ഇസ്ലാംമതത്തിൽ ചേർന്ന. ഒരു വേദത്യാഗി (അധോമാരൻ),പ്രസ്തുത വേദത്യാഗിയെ മനസ്താപിപ്പിച്ചു വീണ്ടും ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കുവാനായി സത്യവേദഭക്തിവിടാതെ മുസൽമാൻവേഷം ധരിച്ചു നടക്കുന്ന അധോമാരന്റെ അനുജൻ (ആത്മാനുസാരൻ) എന്നിവരാണ്. ഇവരിൽ ആത്മാനുസാരൻ ഉപനായകനായിട്ടാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു്. ഈശ്വരഭക്തി, മതപ്രതിപത്തി, രാജ്യാഭിമാനം, എന്നീഗുണങ്ങളിൽ ശോഭരാജനെന്നപോലെ ആത്മാനുസാരൻ സഹോദരസ്നേഹത്തിൽ മികച്ചുനിൽക്കുന്നു. മതത്യാഗിയായ സ്വ സഹോദരന്റെ വിശ്വാസപ്രത്യാഗമനത്തിന്നായി ഏതുവിധത്തിലുള്ള കഷ്ടതസഹിപ്പാനും സന്നദ്ധനായ ആത്മാനുസാരനിൽ മതപ്രതിപത്തി തുടങ്ങിയ ഇതര ഗുണങ്ങളും ധാരാളം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ആത്മാനുസാരനാകട്ടെ ഇസ്ലാമിക സൈന്യ സങ്കേതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും, സഹോദരനായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനും സൌകര്യം ലഭിക്കുന്നതിന്നായി മുഹമ്മദീയവേഷം ധരിക്കുന്നു. ലൗകീക കാര്യലാഭത്തിനായി സ്വമതബന്ധത്തെ ബാഹ്യമായിട്ടെങ്കിലും ഉപേക്ഷിച്ചതിൽ ആത്മാനുസാരൻ അനുഭവിച്ച മനോവ്യഥ കവിക്കു് ഈ വകനാമധേയത്തിൽപ്പോലും അനുഭവപ്പെടുന്നു തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്.

ആത്മാനുസാരന്റെ സദ്ഭടങ്ങളെല്ലാം അധോമാരനെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം വിഫലീഭവിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ജേഷ്ഠൻ തുല്യകക്ഷിയായിത്തന്നെ ജീവിതം തുടരുന്നതിനു് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയെന്നു കണ്ടപ്പോഴാണ് അനുജനു സ്വന്തം കപടവേഷത്തേയും ജേഷ്ഠന്റെ ദയനീയസ്ഥിതിയേയും പറഞ്ഞറിയിച്ചതു്. ജേഷ്ഠനായുള്ള വേർപാടിന്റെ ചിന്ത അയാൾക്കു് തീർത്തും ദുസ്സഹംതന്നെ.

"ദുഷ്ടൻ ജ്യേഷ്ഠനെ വിട്ടുപോവതിനിതാകാലംവലിയുന്നു മാംകഷ്ടം വേർപിരിവെന്തുമാത്രമധികം പൊട്ടിച്ചിടും മാനസം,
ഇഷ്ടംപൂണ്ട രമിച്ചനാമിരുവരും ജേഷ്ഠാ, പിരിഞ്ഞീടുകിൽ
തിട്ടം നാമിനിയില്ലകഷ്ടമവിയിൽ, ലോകാന്തരത്തിങ്കലും"

മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ ദുഷ്ടശിഷ്ടസംയോഗം ഇല്ലെന്നുള്ള തത്വം ദുഃഖിതനായ അനുജനെക്കൊണ്ടു കവികീർത്തിപ്പിക്കുന്നതു് അവന്റെ ശോകാബ്ധിയ്ക്കു് അഗാധം കാണിപ്പാനും ജേഷ്ഠനിൽ ധർമ്മബോധം ഉദിപ്പിക്കാനും കൂടിയാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പൂർവ്വൽ ക്രിസ്ത്യാനിയായി

എന്നൊരുമുറവിളി നാടെല്ലാം നിറയട്ടെ
വാനിലങ്ങുയരട്ടെ അയതിൻ പ്രതിധ്വനി
ചക്രവാളവും തകർത്തപ്പുറം മുഴങ്ങട്ടെ."

ജോസിസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ലേഖനം സമാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നൂനപക്ഷീയരായ കേരളക്രൈസ്തവതൊഴിലാളികൾക്ക് ഒരു സംഘടനയുണ്ടാകുന്നതു് നല്ലതാണോ എന്ന പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി സംക്ഷിപ്തമായി പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അഖിലതൊഴിലാളി സംഘടനകളുള്ളതുകൊണ്ടു ക്രൈസ്തവർ തനിച്ചു സംഘടിക്കാതിരിക്കണമെന്നില്ല; അവയിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കുമെന്നതെ അവർ ജോസിസ്റ്റുകാരുകൂടി ആകാമല്ലോ. ജോസിസ്റ്റുകാർ ശക്തിപ്പെടുന്നപക്ഷം അഖിലതൊഴിലാളി സംഘടനകളെ ജോസിസ്റ്റ് ആദർശങ്ങൾക്കനുകൂലമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യാം. അതുകയാൽ എവിടെയെല്ലാം ക്രൈസ്തവയുവതൊഴിലാളികളുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം ജോസിസ്റ്റ് വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു നല്ലതായിരിക്കും. ക്രൈസ്തവയുവതൊഴിലാളികൾക്കുജോസിസ്റ്റ് സംഘടന എത്രയും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല അനീതിപരമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ സമാരംഭിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അഖില തൊഴിലാളി സംഘടനകളിലെ ഒരു ബലിഷ്ഠശക്തിയായിക്കൂടി കേരള ജോസിസത്തിനു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയും കേരളജോസിസ്റ്റുകാരേ നമസ്കാരം. യുവതൊഴിലാളികളേ, ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾക്കുവന്ദനം.

ജീവിക്കാൻ ആത്മാനുസാരൻ മുഹമ്മദീയ പാളയം ഉപേക്ഷിച്ചു. എന്നിട്ടും അവന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അവസാനിക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്ത്യൻ സേനയിലേക്കുള്ള അയാളുടെ പുനഃപ്രവേശം ദുഷ്കരമായിത്തീർന്നു. അവന്റെ മതത്യാഗഭാവവും പ്രചരണവേഷവും ശോഭരാജന്റെ കോപത്തിനു് ആത്മാനുസാരനെ പാത്രമാക്കി. നീതിമാന്മാർ ഈ ലോകത്തിൽ സദാ പുഷ്പവേഷ്ടിതമായ സഞ്ചാരപാതകൾ ഉള്ളവരല്ലല്ലൊ.

മതാചാര നിഷ്ഠയില്ലാത്തവരെ കവി എപ്രകാരം വീക്ഷിയ്ക്കുന്നുവെന്നും ശോഭരാജൻ ആത്മാനുസാരനോടു പെരുമാറിയ രീതിയിൽനിന്നും നമുക്കു് ഗ്രഹിക്കാം. ബാഹ്യമായി ടെങ്കിലും മതത്യാഗം ചെയ്വാനിൽ രാജാവു് വൈമുഖ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചതിൽ വിസ്മയത്തിനവകാശമില്ല. അദ്ദേഹം കവിയുടെ വാക്കുകളിൽ.

"ധനവുമഖിലഭാഗ്യം ദൈവചിത്തത്തിൽ മുക്തി
തനതു ജഡവുമങ്ങേ രക്ഷസാക്ഷ്യത്തിനാക്കി
മനുജകരുണ മൂലം ഭൂതൃവേരോനെ നോക്കി
കനകമുടിയുമങ്ങേക്കേവലം പാട്ടിലാക്കി."

ജീവിച്ച ഒരു ഭക്തൻ ആയിരുന്നു. രാജകുമാരനായ ദീപരാഗനും ആത്മാനുസാരനുമായുണ്ടായിരുന്ന മൈത്രി ആത്മാനുസാരനെ രാജശിക്ഷയിൽനിന്നു മോചിച്ചു. ലയീസ് രാജാവു തടവുകാരനായിരുന്ന കാലത്തു മുസൽമാൻ വേഷധാരിയായിരുന്ന ആത്മാനുസാരൻ ചില സേവനങ്ങൾ രാജാവിനു് ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആത്മാനുസാരൻ സ്വതവെ ദുഷ്ടനായിരുന്നില്ലപോൽ. ഒരിക്കൽ അയാൾ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി.

"അത്യാഗ്രഹിയ്ക്കു ധനമെന്നതുതന്നെ ദൈവം
സത്യാദിധർമ്മനിനവൊന്നുമവനു തോന്നാ
നിത്യാത്മ കാര്യവുമവനൊരു സാരമല്ലാ
മിഥ്യാപുസാധനധനം സകലപ്രധാനം"

ധനം മോഹിച്ചില്ലായിരുന്ന അവന്റെ മതത്യാഗിവേഷമെന്നു ഇതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ. ശോഭരാജന്റെ ഈർഷ്യ ആത്മാനുസാരന്റെ മനസ്സിനെ ബലമായി ഈശ്വരങ്കലേക്കു് തിരിക്കുന്നു. തന്റെ അപരാധങ്ങളുടെ ഓമ്മ അയാളെ അനുതാപസോപാനത്തിൽ മേല്പടിയിൽ എത്തിയ്ക്കുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദത്തിലെ പ്രധാന മുക്തിമാർഗ്ഗം അനുതാപമാണല്ലൊ.

നൈരാശ്യത്തിൽ ഇടരാതെ ആത്മാനുസാരൻ പാപശാന്തിക്കായി പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുന്നതു് ഏതു ഹൃദയസ്പൃക്കായിട്ടാണെന്നു താഴെ ഉദ്ധരിയ്ക്കുന്ന ശ്ലോകാർദ്ധത്തിൽനിന്നു നാം ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു.

"ധന്യൻ പുത്രനതുല്യനായടിയനാ, മൃത്യോനെയോർത്തോ—
ന്നിൽ നിൻ തീർത്ഥമുള്ളി തളിച്ചു പാപമഖിലംതീർത്തീടണം താതനെ"

മതസംബന്ധമായി "ധന്യപുത്രൻ"നു് സമാനമെങ്കിലും മൃത്യോനോയ ക്രിസ്തുവിനെ ഓർത്തു തന്നോടു ക്ഷമിക്കണമെന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന കവിയുടെ ആശയഗാംഭീര്യത്തെ പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

'കൃപാവതി'യാണു് ഉപരി നമ്മുടെ ചർച്ചാവിഷയം. സ്നേഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം നമ്മുടെ ചരിത്രപുരുഷൻ ഒരു കഥാപാത്രംവഴി ഇങ്ങനെ കീർത്തിക്കുന്നു.

"ഉപ്പും സ്നേഹവുമൊന്നു രണ്ടു വിശേഷം സല്പാം വിധം.
മാറുമായൊപ്പം, മാനുഷ ഭക്ഷ്യ കർമ്മമിതുകൾ
കെല്പാംരസം നൽകിടും
ഉപ്പില്ലാതെ പചിച്ചസാധനമതിന്നൊട്ടുരസം വന്നിടാ,
സല്പാം പാകമതിക്രമിച്ചു
ലവണം ചേർന്നീടുകിൽ
കയ്പ്പാമപോം"

ഈദൃശമായ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകടനമാണു് "കൃപാവതി"യിൽ വിളങ്ങുന്നതു്. "വില്ല്യാർവട്ടം" എന്ന നാടകത്തിൽ ഒരു നസ്രാണി രാജകുടുംബം കേരളത്തിൽ ഭരിച്ചിരുന്നോ എന്ന പ്രശ്നം അസ്പഷ്ടമാക്കി നസ്രാണികൾ തമ്മിൽ വാദപ്രതിവാദം നടക്കുന്നതായിട്ടാണു് ഇതിനുള്ള അനുഭവം. എന്നാൽ നസ്രാണിരാജകുടുംബം ഒരിക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതു് നമ്മുടെ ചരിത്രപുരുഷന്റെ കാലത്തു സർവ്വസമ്മതമായ ഒരു ചരിത്രസംഭവമായിരുന്നു. കൃപാവതി വിജയത്തിൽ നാന്ദിശ്ലോകം ഇതിനു സാക്ഷികൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

"ചെല്ലാളം കേരളത്തിൽ പലവകയധികാരത്തോടും പണ്ടു
വാണോ,
രെല്ലാനസ്രാണികൾക്കും കുലപതിനിലയിൽസ്വന്തരാജ്യം ഭരിച്ചോർ
വില്ല്യാർവട്ടം നരേന്ദ്രക്രതിമുദമരുളിപ്പോന്ന മാത്തോമ്മാശ്ലീഹാ
ഉല്ലാസം നിങ്ങളെല്ലാവരിലുമനുദിനം നൽകി രക്ഷിച്ചിടട്ടെ."

ആധുനികരീതിയിലുള്ള സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ കാലു വക്കുന്നതിനുമുമ്പുള്ള ഒരു കാലത്തായിരുന്ന മാണിക്കത്തനാർ ജീവിച്ചിരുന്നതു്. എങ്കിലും കൃപാവതിയിലെ പ്രഥമരംഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു്, ഒരു ബാലികാ വിദ്യാലയവും അദ്ധ്യാപികയും, ഏതാനും വിദ്യാർത്ഥിനികളുമാണു്. അദ്ധ്യാപികയുടെ നാമം കൃപാവതി; വിദ്യാർത്ഥിനികളിൽ ശ്രദ്ധാവിഷയമാകുന്നവർ വിപുലമതി, വികടമതി എന്നിവർ. വിദ്യാലയത്തിനരികെയുള്ള വഴിയിൽക്കൂടി കടന്നു പോകുന്ന ഒരു സത്രം "ഉമ്മാക്കാ" നോ ഭ്രതമോ ആണെന്നു ശങ്കിച്ചു വിദ്യാർത്ഥിനികൾ ബഹളം കൂട്ടുകയും അങ്ങുമിങ്ങുമോടുകയും ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിൽ കൃപാവതി അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു അവർക്കു സാരോപദേശം നൽകുന്നു. ഉമ്മാക്കനേയും ഈനാംചാത്തിയേയും ഭ്രതത്താനെയും മാറും പറഞ്ഞു തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ അമ്മമാരിൽനിന്നു് കേട്ട താണെന്നു് പറഞ്ഞ കുട്ടികളോടു് അദ്ധ്യാപിക ഇപ്രകാരമാണു് പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്. "കഷ്ടം ഈ മൂഢത്വങ്ങളെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ച നിങ്ങളുടെ അമ്മമാർ എത്രയോ അനുശോചനാർഹർ. ഇതെല്ലാം കെട്ടുകഥകളാണെ്. അമ്മമാർക്കറിവില്ലായ്മയാലാണു് അവർ ഇവയൊക്കെ വിശ്വസിക്കുകയും, നിങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. അഹോ, സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ന്യൂനത ഓരോദേശങ്ങളിൽ എത്രയോ മൂഢത്വങ്ങളെ നട്ടു വളർത്തി വരുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളെ, പിശാചിനു് ദേഹമില്ലാത്തതിനാൽ ഭക്ഷണത്തിനാവശ്യമില്ല. ഈ പരമാർത്ഥം ധരിക്കാതെ തങ്ങളുടെ അരുമസന്താനങ്ങളെ മിഥ്യാബോധങ്ങളിൽ വളർത്തുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സ്ഥിതി എത്ര ദയനീയം.," സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം മുതലായ ആവശ്യങ്ങളിലേക്കു് നസ്രാണിസമുദായത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കണമെന്നു് തൽകർത്താവു് ആഗ്രഹിച്ചതായി കൃപാവതിയിലെ പല ഭാഗങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നു. വികടമതി 'സത്ര'ത്തെ നോക്കിയിട്ടു്

"ആരാണീ ഭ്രതമെന്തോ! ശിരഭരമുകീപ്പൊട്ടതാഴത്തിട്ടു കുനിചേരാതുള്ളൊരുവസ്ത്രം തലമുതലടിയോളം മറച്ചിട്ടുമുടി,
കോരാൻകൊള്ളും തുരത്തോടൊരു കരമതിൽ, മാറതിലദ്ദണ്ഡുമേന്തി
ചോരന്മാരും ഞെട്ടുന്നും വിധമുടനിവിടെയ്ക്കായിതാവന്നിടുന്നു' എന്നു് ചോദിയ്ക്കുകയിൽ അചോദ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ജുഗുപ്സ വിഗണിച്ചിട്ടു വിപുലമതി

"ചോരനുള്ളതിതെങ്കിലും ശുചിയെഴും വസ്ത്രം ധരിച്ചും വെറും, മാരാപ്പൊന്നു പുറത്തുകുക്കിയൊരു കൈത്തണ്ടിൽ തുരത്തണ്ടുമായി
ക്രൂരാകാരം കലരുന്നവിടിലൊരു ദയാന്വേഷിയായിട്ടു ഭിക്ഷുകിയിതാ നിൽക്കുന്നുഭോത്തയ്യാ"

എന്നു് ചോദ്യത്തിനുത്തരം ചൊല്ലുന്നു. ഭിക്ഷുവെന്നു കേട്ടയുടൻ കൃപാവതി അർത്ഥപൂർവ്വം സത്രത്തെ കാണുവാൻ അങ്ങിങ്ങും കണ്ണുതിരിയ്ക്കുന്നു. അസുരങ്ങളായ നയനങ്ങൾ മാത്രമേ കോപകല്പിതമായ തിരശ്ശീല

വിദ്യാർത്ഥിനികൾ അത്രയധികം ശ്രദ്ധവെച്ചിട്ടു് കാര്യമില്ലെന്നു അവരെ ധരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു അവളുടെ അനന്തരകൃത്യം. അതെന്നാലെന്തു്, നമ്മൾക്കവരുടെ ഗുണദോഷങ്ങൾ കൊണ്ടെന്തു കാര്യം. നേരോടെല്ലാരോടുമപ്പം, പരമനകനുറക്കുമാകുന്നമൂലം
പാരംക്ഷണിച്ച പുരുൻ നിജജനക കൃപയ്ക്കുതുല്യം പാത്രമാം പോൽ
പാരിൽ ഭിക്ഷുക്കളെല്ലാം പരമനുടെ കൃപയ്ക്കുതുല്യം യോഗ്യരതെ.
കല്ലും, മൺ, തടി ചെമ്പു് പിച്ചളയിരുമ്പിതുകളാദിയും ശുദ്ധമായി,
ചൊല്ലും വെള്ളി, സുവർണ്ണമെന്നിതുകളാലുണ്ടാക്കീടും വിഗ്രഹം എല്ലാം സമാനാനുകൂലമാകുന്നു പോൽ, ബാഹ്യപ്രഭേദങ്ങളാലല്ലാമനുഷജാതിതൻ വിലമതിക്കേണ്ടതെല്ലാവരും മണ്ണിൽവാഴുന്നോരു ദൈവതുപമതിനെ നിന്ദിയ്ക്കുമൊരുമനുഷൻ കണ്ണിൽ പൊൻപണി മിന്നുമതിനാലേറെയും ഭജിച്ചീടുമോ, എണ്ണിപ്പാർക്കുമൊരന്തരം ഗനയനം കൊണ്ടങ്ങു നോക്കീടുകിൽ ദണ്ഡിച്ചീടിന ദൈവതുപമതിനെ കണ്ടീടുമെ ഭിക്ഷുവിൽ"

ദീനാനുകമ്പയ്ക്കു് ഉത്തമാതൃകയായി കൃപാവതിയെ അതിശയിക്കുന്ന ഒരു കഥാപാത്രത്തെ ആക്കെങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അത്തരമാണാർത്ഥം ആത്മത്യാഗത്തിൽ ടൂർസിലെ മാർട്ടിനെ സമീപിയ്ക്കുന്ന ഒരാശയ വിശേഷമാണു് കൃപാവതിയിൽ പ്രശോഭിക്കുന്നതു്. കൃപാവതി സത്യത്തെ സമീപിച്ചു് ഇപ്രകാരം അഭിസംബോധനം ചെയ്യുന്നു.

"അമ്മേ,യെന്തിനു് രാജപാതയതിലീ മദ്ധ്യാഹ്നസൂര്യോക്ഷമാവും
കുമ്മായത്തോടുചേർന്നു കല്ലൊടിയതിൻ കൂട്ടം പറക്കുന്നതും
തന്മേലൊരു വിയർത്തു വീഴുമതുപോൽമേലേറെ നിൽക്കുന്നഹോ,
ചെമ്മെ രണ്ടടി മുമ്പിൽവെച്ചു തിരികിൽ പിന്നത്തെടാനീ വഴി"

വഴിയിൽ കാണുന്ന ഭിക്ഷുവിനെ 'അമ്മേ'യെന്നു് വിളിയ്ക്കുന്ന "സാരത്തി"മാർ ഇക്കാലത്തെവിടെയുണ്ടു്? ഭിക്ഷുവിന്റെ രക്ഷിയ്ക്കു് അസുമയ്ക്കാൻ സന്നദ്ധരാകുന്ന ആധുനികലൈകികർക്കു് അദ്ധ്യാപികയാണു കൃപാവതി, "വേഷം വിറച്ചും" വിദ്യാലയത്തെ 'സത്രം' സമീപിച്ചു. വൈരശ്യത്തിന്റെയും നൈരാശ്യത്തിന്റേയും ഒരു ചിത്രമാണു് കൃപാവതി കണ്ടതു്. കറുത്ത ഒരു വസ്ത്രം കൊണ്ടു്, അപാദചൂഡം മറച്ചിരുന്നതിനാൽ ഭസുരങ്ങളായ നയനങ്ങൾ മാത്രമേ കോപകല്പിതമായ തിരശ്ശീല

പ്രഫസ്സർ പുത്തൻകാവു മാത്തൻ തരകൻ. ബി. ഒ. എൽ.

തോണിക്കാരൻ

(കേക.)

കടന്നു പോകയാണാപ്പാവമാം തോണിക്കാര-
നടക്കം വിട്ടയൻ ഗർജ്ജിക്കും വിശാലാബ്ധി.
രാത്രിയാം കരിമ്പാമ്പു ദംശിക്കുമ്പോലം, വാന-
മാർത്തി പൂണ്ടബ്ധിക്കു മേൽ വീഴുന്ന വിഷംതീണ്ടി.
ക്രൂരനാം കാറ്റിന്റെ കൂട്ടമാഴിക്കു കുട്ടായ് നിന്നു
കൃത്യാടിക്കുലത്തിലും കയ്യേറ്റം നടത്തുന്നു.
പൂണ്ടായ് വിരിഞ്ഞുള്ള നുകോപടത്തിൽ, മഹാ-
ചണ്ഡവാതത്തിൻ കരാഘാതങ്ങൾ പതിക്കയാൽ
പാദം തൊട്ടഗ്രംവരെക്കമ്പിതമായിത്തീർന്ന
പായ് മര, മുടൽനൊന്തു ഞരങ്ങിക്കരയുന്നു.
തരംഗ സംഘാതങ്ങൾ തലതല്ലുന്ന പാര-
മിരുണ്ടോരളശ്യതസ്ഥിതിരേ നിരന്തരം.

ii

കാറുപായുടെ വെള്ളരേഖകൊണ്ടിടയ്ക്കിടെ-
ക്കാളരാത്രിക്കു ഞെട്ടലുണ്ടാക്കി യവിശ്രമം
മുന്നോട്ട ബദ്ധപ്പെട്ട പോകുമാ നൗകാത്മാ-
നെന്തിനീക്കഠിനമാം പ്രയത്നം നടത്തുന്നു?
വിളക്കു കത്തിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുവേ, വിരിമണൽ-
ത്തളത്തിൽ, വിരഹാർത്തിപൂണ്ട കാന്തയാൽ വാഴും
നീരവ മുറത്തിങ്കലെത്തുവാനവനേതു
തീരത്തിലാപഞ്ചനേ തോണികൊണ്ടടുപ്പിക്കും?
നിമിഷംതോറും കോപം വർദ്ധിച്ചു വീശുംകാറും
സമുദം ഭ്രതംപോലെതള്ളിട്ടം വന്തമ്മുടം
കരുതാതവനേവം പോവതേതൊരു നിധി,
കരയിലാവുംവേഗമിറക്കാനായിരിക്കാം.

iii

വെള്ളിയും പൊന്നും തെല്ലുമില്ലതിൽ, വിലയാളും
വൈരവും മുത്തുംകൊണ്ടു സംഭൃതമല്ലപ്പോതം.
ഉണ്ടു തൽക്കരത്തിങ്കൽ കേവലമൊരു സൂന-
മുണ്ടവന്നധരത്തിൽ കേവലമൊരുഗാനം.
ഇത്രമാത്രമാണവൻ കൊണ്ടുപോവതു, ദീപം
കത്തിച്ചു സമാഗമം കാത്തിരിക്കുമോൾക്കായി.
പലരും കടന്നുപോം മാർഗ്ഗത്തിനടുത്താണാ-
ലലനാമണി പാർക്കും പാവനം പർണ്ണശാല.
വളർന്നു കൊടുംകാറ്റടിക്കുമ്പോൾ, തരംനോക്കി-
പ്പൊളിഞ്ഞവാതിൽ വഴിക്കലറിക്കയുന്നു.

കണ്ണുനീർ മുഖത്തെഴുതിയ ചിത്രമായ്-
ക്കാന്തനുപേക്ഷിച്ചയുടെ കൺകളെ മറയ്ക്കുന്നു.
കൂടിലിലെരിയുന്ന മൺവിളക്കിലെത്തിരി
പടങ്ങൾച്ചുവരിന്മേൽ നിഴലാൽ മറയ്ക്കുന്നു
തമ്പിയാളുടെ കണ്ണുപൊടിയിലപ്പോൾ ചെന്നു
തട്ടുന്ന മന്ദമാരോവാതലിൽത്തട്ടും നാദം.
മാരുതാരവത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലമർ, നിജ
പേരുരച്ചാരോ വിളിക്കുന്നതും കേൾക്കുന്നുതേ.

iv

ജലധിപ്പരപ്പിന്മേലെത്രയോ വർഷങ്ങളായ്
വെളിച്ചം കണ്ടിടാതെ ജീവിച്ച തോണിക്കാരൻ
കരയിലടുക്കുവേ നിറഞ്ഞു സന്ദേഹങ്ങൾ.
കരളിൽക്കടിപ്പിത്ത ഭീതിയുമുലുന്നു.
കാമുകസമാഗമം കത്തുവാണിരുന്നൊരു
കോമളാംഗിയിലുൽക്കതാരോമഞ്ചമുദിക്കുന്നു.
നിർമ്മല പ്രകാശത്താൽ സദനം നിറയുന്നു
നർമ്മസല്ലാപഗാനനിനദം മുഴങ്ങുന്നു

യുടെ വിടവിൽക്കൂടി കപാവതിക്കു ദൃശ്യമായിത്തീർന്നുള്ളു. കപാവതിയുടെ സ്വീകരണം ശുശ്രൂഷാപരിശ്രമമായിരുന്നു. സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്ന പാനീയം അവൾ ഭിക്ഷുവിനു കൊടുത്തു. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതിനാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്ന അവൾ ആവക കാര്യങ്ങളെല്ലാം ചോദിയ്ക്കുന്നതു്.

"എന്താ ക്ഷീണം കുറഞ്ഞോ, തലതിരിവതിനും ശാന്തഭാവം തുടർന്നോ, സന്താപം തീർന്നോ, പാവതിനിടനുണ്ടായതെന്തോട്ടു തീർന്നോ പിന്താങ്ങില്ലാതെ നില്പാനവശത പെരുതെന്നതും മാറിനിന്നോ വെന്താത്തിപ്പെട്ടൊരുള്ളം ജലധാരതിനാലാശ്വസിച്ചാത്തി തീർന്നോ?"

ഈ പ്രശ്നാവലിയ്ക്കുത്തരം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് കപാവതിയുടെ ജിജ്ഞാസ ഇച്ഛാഭംഗമായി മാറി. ഭിക്ഷു ആശ്വസിച്ച യാത്ര തുടരുന്നതിനു മുമ്പു് തന്റെ കണക്കായി ഒന്നും കൊടുക്കാൻ അവൾ കണ്ടില്ല.

കപാവതിയുടെ വികാരം നാടകകർത്താവു് പ്രദ്യോതിപ്പിയ്ക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു ഒന്നു നോക്കുകതന്നെ.

അമ്മയീരേതിരം, മൽജനകജനനിമാരോമ്മക്കാട്ടുന്നപൊന്നാം, മുമ്മാചൊൽകല്പി, തല്പാതൊരു മുതലുമെനിക്കില്ലെരക്കാത്തപോലും!
ഉമ്മാനില്ലാതെ ഘോരപ്രശിയുവിടിപെട്ടിട്ടമീയംഹ്വീയ, ത്തിന്മേലുള്ളൊരു പക്ഷത്തിരകൾ മറികയാൽ വിറകൊള്ളി-
ധനത്തെ.
ഇന്നെൻ കൈക്കൽ പണങ്ങാശൊരു വകയണവും കൂടെയില്ലാത്ത നേരം,
വന്നിങ്ങെന്നോടിരക്കുന്ന ഗതിയൊടിഹ ഞാനെന്തു ചൊല്ലുന്നുവെന്നും,
വന്ദ്യയാം നാഥനെക്കാളൊരു വിരലണിയും സ്വർഗ്ഗമൊസാരമെന്നും,
ഒന്നോടെന്നെപ്പരീക്ഷിപ്പതിനിതി ഭവതീം, വിട്ടിതോ
യെന്നു തോന്നും
എന്നാലും ദൈവമെന്നീ പ്രതിയതി കൃപയാചെയ്യുതോരോ-
ന്നു ചിത്തെ
വന്നാലന്നേരമെല്ലാം, മമ കൃശതനുവും, വിറുനൽകാനുറക്കും
ഇന്നാ തത്വത്തെയോർക്കാതൊരു-
ചൊപൊഴതെൻ കൺഘനം മാരിമാറി
ട്ടൊന്നും ചൊല്ലാതെ നിന്നെന്നതിനൊരു പരിഹാരത്തിനായ് പ്രാർത്ഥയെ ഞാൻ.
"ഞാൻ നഗ്നനായിവന്നു. നിങ്ങൾ എനിയ്ക്കു് ഉടുക്കാൻ തന്നു. ഞാൻ വിശപ്പുള്ളവനായിരുന്നു നിങ്ങൾ എനിയ്ക്കു് ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നു." ഇത്യാദി ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്യങ്ങളെ കപാവതിയുടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ കവിയെത്ത മാകൃതിമാരായിട്ടാണു വെക്കുന്നതു്. ഭിക്ഷു എല്ലാം ക്ഷമിക്കുന്ന പ്രകൃതത്തോടുകൂടിയ ആളായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. കപാവതിയൊടു യാതൊന്നും സംസാരിക്കാതെ കുട്ടികളെ മിദ്യാലയത്തിൽനിന്നു പരിചുവിടാൻ അദ്ദേഹം ആംഗ്യം കാണി

ഇ. വി. കൃഷ്ണ്പിള്ള.

വാലയം സംബന്ധിച്ച് ഇരുവരും തമ്മിൽ ആലോചന നടന്നു. അവിടെ ബന്ധുക്കളുണ്ടെന്നു വൈദിക ശ്രേഷ്ഠനിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കയാൽ സംഗതി അവിടെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഉടൻ കൃപാവതി ദത്തശ്രദ്ധയായി. ഇതിനിടയ്ക്കു ശത്രുക്കൾ നമ്മുടെ ഭിക്ഷുവിനെ പിടിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി.

"കള്ളം ചൊകനോടി
മാറിമറഞ്ഞു
വീട്ടുംകുഴിഞ്ഞിട്ടനൽ
പള്ളക്കാട്ടിനകത്തു
നിന്നു പുറപ്പെ

കൊഴിയ്ക്കുമെത്തുന്നപോൽ
കൊള്ളക്കാരുപ്പെട്ടെത്തപോലെ പ
തിയിട്ടുപക്ഷമിച്ചിട്ടുപി-
ന്നുള്ളത്താർത്തുചിയുറവാറവുറ
ഹാം തന്നെപ്പിടിച്ചീടുവാൻ"
മാത്രമോ
"വെള്ളിനൂക്കൊട്ടുകാ
ലിടയുമനിവാരൻ ത
ന്നെയൊറിക്കൊട്ടത്താ
ലെള്ളിനും ഭേദമില്ലെന്നരികി
ളറിയിച്ചുയത്നം പാഴിലായി."

ഒരു ഭിക്ഷുവിൽ ക്രിസ്തുവിനെകാണാൻ സന്നദ്ധയായ കൃപാവതി ഒരു പ്രത്യേനിൽ ക്രിസ്തു പ്രതിനിധ്യം വേണ്ടവിധം ബോധിച്ചു എന്നുപറയേണ്ടതില്ല. അവളുടെ ഉത്സാഹത്തിനേറയും ശ്രദ്ധയുടേയും വിവേകാദി ഗുണങ്ങളുടേയും ഫലമായിട്ടുമനിവരൻ സുരക്ഷിതനായി അദ്ദേഹത്തെ ദേവാലയത്തിലാക്കുവാൻ

"പള്ളിക്കൂട്ടുമായി കൊടികെട്ടു, കുരിശുദ്ധ്വാരവാരങ്ങളോടെ
തുള്ളിച്ചാടിത്തിരിച്ചു, രധിപതിതിലകൻ പള്ളിയാത്തയ്ച്ചുരുങ്ങി"

വിളംബംവിനാ അദ്ദേഹം ദേവാലയത്തിൽ ചെന്നു. ഇങ്ങനെ "കൃപാവതിയും" അനന്തപുരവാസിയായി പരിണമിക്കുന്നു. മാണിക്കത്തനാരുടെ നാടകകൃതികളിൽ ഓരോന്നിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാവാസനയോ, ഭാഷാജ്ഞാനമോ, മതഭക്തിയോ, മനഃശുദ്ധിയോ, ഏതാണ്ടു വികസിച്ചുനിൽക്കുന്നതെന്നു വായനക്കാർതന്നെ അറിയേണ്ടതാണ്.

ച്ചു. അവർ അപ്രകാരം ചെയ്തുകയും ഇരുവരും പരസ്പരം സംശയത്തോടുകൂടി ഉറുനോക്കിയശേഷം ഭിക്ഷു, സ്ത്രീവസ്ത്രത്തിൽ പെട്ട ഒരാളല്ലെന്നും ശത്രുഭയംകൊണ്ടുവേഷപ്രച്ഛന്നനായി സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവന്ന വയോവൃദ്ധനായ ഒരു വൈദികശ്രേഷ്ഠനാണെന്നും കൃപാവതി ഗ്രഹിക്കുവാനിടയാകുകയും ചെയ്തു. തന്റെ വിദ്യാലയം ഉൽകൃഷ്ടനായ ഒരഭയാർത്ഥിയ്ക്കു സങ്കേതമായി എന്നു് ധരിച്ചയുടൻ കൃപാവതിയ്ക്കുണ്ടായ വിസ്മയാദി വികാരങ്ങൾ ഊഹഗോചരമാണല്ലോ. അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ദേ

കായൽ തീരത്തെ പ്രകൃതി വിലാസം

THE CROWN BAKERY,

Lakshmi Nadai & Tower Junction, QUILON.

THE LEADING BAKERS, AERATED WATER MANUFACTURERS & CONFECTIONERS. OUR CATERING DEPARTMENT UNDER EFFICIENT MANAGEMENT HAS WON HIGH APPRECIATION FROM ALL.

THE MOST RELIABLE AND CHEAPEST HOUSE FOR CAKES EXCELLENT LOAVES, DIFFERENT, SORTS OF BUNS FANCY SWEETS, BISCUITS. ALWAYS FRESH IN STOCK.

CROWN COOL DRINKS CRUSHES & ICE CREAM A SPECIALITY ONCE TRIED PATRONISED

ദി ക്രൗൺ ബേക്കറി കൊല്ലം.

എല്ലാത്തരം കേക്കുകൾ, റൊട്ടികൾ, ബിസ്കറ്റുകൾ, ഫാൻസിസ്വീറ്റുകൾ, ശീതളപാനീയങ്ങൾ, സിറപ്പുകൾ ഇവ എപ്പോഴും തയാറുണ്ട്.

ടീപാർട്ടികൾ പരിഷ്കൃതമായ രീതിയിൽ ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ മിതമായനിരക്കിൽ നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്.

Proprietor :- P. N. RAGHAVAN.

ഫാ. റയിനോൾഡ് സി. ഡി. എം. എ.

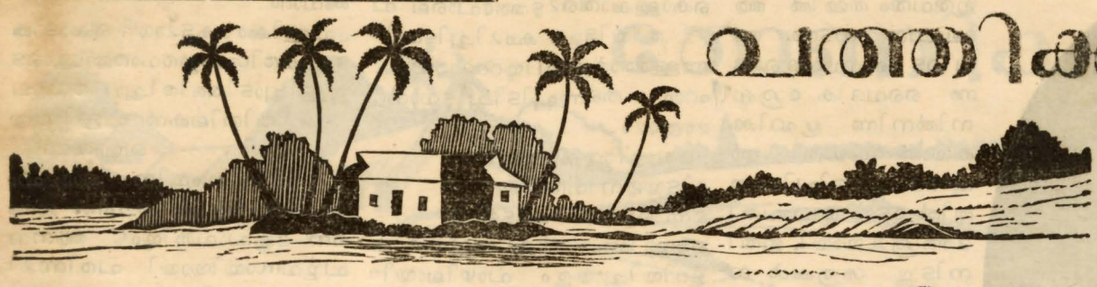

വത്തിക്കാന്റെ അങ്കണത്തിൽ.

അന്ന്,– 1946 ഡിസംബർ 22–ാം തിയതി ഞായറാഴ്ച– വി. പത്രോസിന്റെ വിശാലമായ ദേവാലയാങ്കണത്തിൽ നടന്ന ആ സംഭവത്തേപ്പറ്റി അഭിമാനത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ ആർക്കും ചിന്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല ഏതാണ്ട് അരലക്ഷത്തോളം വരുന്ന ഒരു ജനത വത്തിക്കാന്റെ അങ്കണംമുതൽ ടൈബർ നദിവരെ തടിച്ചുകൂടി. യുവജനസഖ്യങ്ങളുടെ പതാകകൾ വിജയശ്രീയോടുകൂടി മന്ദമാരുതനിൽ പാറി ലസിച്ചു. മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന 'പ്ലാക്കാർഡുകൾ' വായിച്ചുകൊണ്ട് ഉന്മേഷഭരിതരായ യുവജനങ്ങൾ അണിമുറിയാതെ മുന്നോട്ടുത്തു. ധർമ്മധീരരായ ആ യുവജനങ്ങളുടെ മുഖത്തു സ്ഥിരനിശ്ചയവും, ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിവരെ പ്രയത്നിക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയും പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു.

ദേവാലയാങ്കണത്തിൽ ഒരു ബലിപീഠം സജ്ജമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കൃത്യം 11. 30–ന് ദിവ്യബലി ആരംഭിച്ചു. പ്രക്ഷേപിണി സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ വലിയ ജനക്രൂട്ടത്തിനു് അനായാസേന ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ബലിയുടെ പ്രധാനഭാഗമായ കുദാശയുടെ സമയം ആകുന്നു– സുവ്യക്തനിശ്ശബ്ദത– അടുത്തനിമിഷത്തിൽ കാഹളശബ്ദം ആകാശത്തിലേക്കുയരുന്നു. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ആ ജനസംഘം ഒന്നടങ്കം അഞ്ജലീബദ്ധരായി സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുന്നു. ദിവ്യബലി അവസാനിച്ചു. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ആ അരലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ നയനങ്ങൾ ബാൾക്കണിയിലേക്കു തിരിയുന്നു. ധവളകഞ്ചുക ധാരിയായി, പ്രശാന്തഗംഭീരനായി, ധാർമ്മിക സാമ്രാട്ടായി 12–ാം പീയൂസ് ആ മനുഷ്യമഹാസമുദ്രത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. ഒരു നേരിയ ശോകരസച്ഛായ അദ്ദേഹത്തിന്റെമുഖത്തു നിഴലിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യുദ്ധകാലത്തു് റോമാ നഗരത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി അക്ഷീണയത്നം നടത്തിയതു് 12–ാം പീയൂസ് തിരുമേനി ആയിരുന്നു. യുദ്ധകാലത്തെ കോലാഹലങ്ങളിൽ റോമൻ ജനതയുടെ ആലംബവും, ആശ്വാസവും മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. റോമാനഗരം ശത്രുകരങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തമായപ്പോൾ റോമിന്റെ 'സംരക്ഷകനായ' പാപ്പായോടു കൃതജ്ഞത കാണിക്കുന്നതിനായി റോമാക്കാർ ആ അങ്കണത്തിൽ തടിച്ചുകൂടി. "പാപ്പാ ജയിക്കട്ടെ" എന്നുള്ള വിളികളാൽ അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമായി- കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു സംഘക്കാരും ഈ പ്രകടനങ്ങളിൽ അത്യുത്സാഹത്തോടെ പങ്കെടുത്തു. പക്ഷേ അതു മുന്നു കൊല്ലം മുമ്പായിരുന്നു. യുദ്ധാനന്തരം ഇറാലിയിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ പാടെമാറി. ഈശ്വരവിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗബോധവും ഇല്ലാത്ത വിധ്വംസക സംഘടനകൾ രാഷ്ട്രീയാധികാരം കൈക്കലാക്കുന്നതിനും വിപ്ലവത്തിന്റെ വിത്തുകൾ സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ വിതയ്ക്കുന്നതിനുമുള്ള തന്ത്രമായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഈ വിധ്വംസക സംഘടനകളുടെ നേതൃത്വവും വഹിച്ചു. ക്രിസ്തുമതവും പാപ്പാസ്ഥാനവും അവരുടെ പരിത്രാണങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ വിലങ്ങുതടിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഒരു വലിയ പ്രതിരോധശക്തിയാണെന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കി. ജൂതപ്രമുഖന്മാരായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വഴിയായി കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മുഖത്തു താറടിയ്ക്കുവാൻ അവർ ഒരുമ്പെട്ടു. കത്തോലിക്കർ ബഹുമാനിക്കുന്നതെല്ലാം അപഹാസവിഷയങ്ങളാക്കാൻ അവർ യത്നിച്ചു. റോമായുടെ 'സംരക്ഷകനായ പാപ്പാ റോമാ വിടണമെന്നു' അവർ ശഠിച്ചു. ശാന്തം! പാവം! കൃതഘ്നതയുടെ പാരമ്യം

ടൈബർ നദിവരെ അണിനിരന്ന ആ ജനസംഘം, അവരുടെ വെള്ളവിളിയുള്ള മറുപടിയായിരുന്നു.

പാപ്പാതിരുമേനി ബാൽക്കണിയിൽ പ്രത്യക്ഷനായപ്പോൾ ദേവാലയാങ്കണത്തിൽ കൂടിയിരുന്ന മനുഷ്യമഹാസമുദ്രത്തിൽ പൊടുന്നനവേ ഒരു ഭാവഭേദം ഉണ്ടായി. സ്നേഹവും, ബഹുമാനവും, ശക്തിയുറക്കുന്ന കൊച്ചലകൾ ഒത്തിണങ്ങി "പാപ്പാജയിക്കട്ടെ" എന്ന വിജയാശംസയോടുകൂടി കൃതജ്ഞയർപ്പിച്ചു് ബാൽക്കണിയിൽ നില്ക്കുന്ന ആ പരമസ്വാത്വികന്റെ പാദത്തിൽനമിയ്ക്കുന്നു. ഏതാനുംനിമിഷത്തേയ്ക്കു അവിടെ നടന്ന ഭക്തിപ്രകടനങ്ങൾഊഹിക്കുകയാണു് ഉത്തമം.

പോപ്പുരാജൻ സംസാരിയ്ക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. സുവ്യക്തനിശ്ശബ്ദത! പ്രശാന്തത!! പ്രസംഗത്തിനിടയ്ക്കുണ്ടായഹർഷാരവവും, ജയ്വിളികളും പാപ്പായുടെ പ്രസംഗം അവരുടെഹൃദയങ്ങളെ എത്ര ഗാഢമായി സ്പർശിച്ചുഎന്നുള്ളതിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമായിരുന്നു. അവസാനമായി, പ്രശാന്തഗംഭീരമായ സ്വരത്തിൽ അവിടെക്കൂടിയിരുന്ന ജനത്തോടു അവസാനം ചോദിച്ചു: ¡For Christ or against? for the Church or against the Church?"– "നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടിയോ ക്രിസ്തുവി

For All Building Requisites Please Enquire At:-
Antony Chandy & Bros.
Hardware Merchants
Main—Road Qulion
H. O. COCHIN PHONE 53 COCHIN

പ്രൊഫസർ പി. വി. ഉലഹന്നൻമാപ്പിള എം. എ.

സാരമില്ല

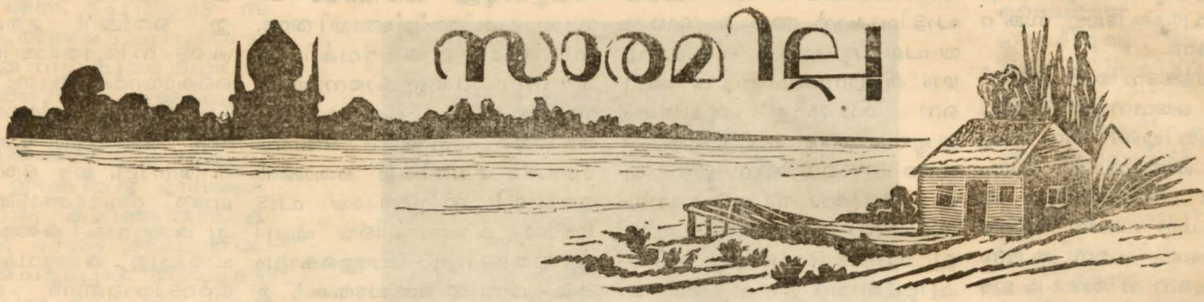

നീ ഒന്നും പറയേണ്ട. ഞാൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവനോടൊന്നു ചോദിച്ചിട്ടുകാര്യം. ഇതുകണ്ടോ"? ഒരു വലിയ മടക്കുകത്തി നിവർത്തു കോപം തുള്ളിക്കൊണ്ടു കുഞ്ഞുവക്കി ചാടി. "അവൻ–അവൻ വലിയവനാണത്രേ! എരപ്പാളി–പൂല്ല്. തീവെട്ടിക്കൊള്ളക്കാരൻ വരട്ടെ! കാണിച്ചുകൊടുക്കാം" തേച്ചുമിനുക്കിയ കത്തിവിറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ റോസമ്മയെത്തന്നെ നോക്കിനിലയായി. അവൾ പെമ്പിലോട്ടുകുടി ഭർത്താവിനെ പ്രകോപിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയത്നിച്ചു. "നിങ്ങൾക്കു് എന്തുപിണഞ്ഞു? ഭ്രാന്താണു്... എന്നെയും കുഞ്ഞുങ്ങളേയും പെരുവഴി–" അവൾ വികലകണ്ഠയായി.

കുഞ്ഞുവക്കി:–പെരുവഴി–പെരുവഴിയിലായില്ലേ? അവൻ മൂലം. അതെമ്മാടി–

"എന്തിനു് അവൻ മൂലമെന്നു പായുന്നു?" അവൾ,അപ്രലപനത്തെ പ്രതിരോധിച്ചു. "അവനവൻ നന്നാവണം; നിങ്ങൾ കള്ളുകുടിച്ചു്"–

"ഹാ, പോടീ നിൻറെപാട്ടിനു്." ഭർത്താവിൻറെ അപ്രതീക്ഷിതരോദ്ധ്യമായപ്പോൾ ഭാര്യയുടെ ന്യായവാദത്തിനു പുല്ലുവിലകൽപ്പിച്ചില്ല. അവൾ അടവൊന്നുമാറ്റി "ഓഹോ, അങ്ങനെയാണോ കാര്യം. ഇതാണിങ്ങനെയൊക്കെ. നിങ്ങൾ ഈ കത്തിയും കള്ളുപുഡ്ഡിയും അടങ്ങിക്കിടക്കണം. മേലാൽ ഇതിനുപോകുന്നതിനെന്നാണെ തോന്നുന്നതു്. ഇപ്പോഴത്തേക്കിതാണു്."

കുഞ്ഞുവക്കി:– ഏതു്? കത്തിയും കഠാരിയുമോ? ഉപയോഗം കഴിഞ്ഞ ഉള്ളടി മലബാറിനു്. ഒന്നുകിൽ അവൻ എൻറെ തെങ്ങുംതോട്ടം തരണം. അല്ലെങ്കിൽ അവനെഞാൻ കൃഷ്ണം കൃഷ്ണമാക്കും. നീ കണ്ടോ, ചെറുക്കൻ രണ്ടോലൊന്നറിയുന്നതു്."

കുഞ്ഞുവക്കി കത്തിയും മടക്കി എളിയിലിതിരുകിക്കൊണ്ടു് ശീഘ്രഗമനാരംഭിച്ചു. കൈയാലകൾ ചാടിക്കടന്നുപോകുന്ന ഭർത്താവിനെനോക്കി റോസമ്മ ഭയവിഹ്വലയായി. കൈയിലിരിക്കുന്ന ശിശുവിനെ ചുംബനം ചെയ്തു കണ്ണുനീർവീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു് അനന്യഗതിയായ അബലാമണി സമീപസ്ഥമായ പള്ളിമേടയുടെ മുറ്റത്തെത്തി.

റോസമ്മ കണ്ണുനീർ വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു് ഒന്നു മന്ദഹസിച്ചു. അവൾ ദേവാലയത്തിലേയ്ക്കു കയറി കുറേ വിലപിച്ചു. കൈക്കുഞ്ഞു് തോളിലിക്കിടന്നു നിദ്രതുടങ്ങി. അവൾ അവിടെ നിന്നിറങ്ങി വിസ്തൃതമായ ഒരു റബർ തോട്ടത്തിലിക്കുടി ഭർത്തൃമാർഗ്ഗം തേടി നടന്നു. കുറേ ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ ഗതിമുട്ടിയ നിമേഷനഗയെപ്പോലെ അവൾ നിന്നുപോയി. സരസനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ചില ശൃംഗാരചേഷ്ടകളോടുകുടി അവളുടെ മുൻപിലിനിന്നു. ദയനീയവും ഉത്സുകവുമായ ഒരു വീക്ഷണശരം അവളുടെ നയനങ്ങളിലിനിന്നു കുതിച്ചു പാഞ്ഞു. അവൾ ചോദിക്കയായി: "കുഞ്ഞപ്പൻചേട്ടാ എന്നെ ഇങ്ങനെ അലട്ടരുതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ? നാം സമുദായത്തിൻറെ രണ്ടു തട്ടിലായിപ്പോയി. പക്ഷെ കീഴ്ത്തട്ടുകാരായ ഞങ്ങൾക്കും മാനാപമാനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഒരു സാധുവിൻറെ പേരിനു കളങ്കമുണ്ടാക്കരുതെന്നു അറിയരുതോ. ഇതു പറഞ്ഞതിനു് ഞങ്ങളെ ഉപദേശിക്കയാണു്. അയി കൊള്ളു. ഏന്തുതന്നെ ചെയ്യാലും ചേട്ടൻറെ ദുരാഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഞാൻ വഴിപ്പെട്ടുകയില്ല. ദൈവത്തെയോർത്തു പോണം"

കുഞ്ഞപ്പൻ:– ഇങ്ങനെ കോപിച്ചാലോ. റോസമ്മയ്ക്കെന്തു വേണം? തരാൻ ഞാനുണ്ടു്– കീഴ്ത്തട്ടിൽ നിന്നുയർത്തി മേൽത്തട്ടിലാക്കാൻ– ഈ കഷ്ടതകൾക്കൊക്കെ ഞാൻ വിചാരിച്ചാൽ മതി.

റോ:– അങ്ങനെ അഹങ്കാരം. നീതിക്കു നിരക്കാത്ത ഒരു സഹായവും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ട ചേട്ടാ. മാനം വിറ്റിട്ടു മറ്റൊരുത്തനോടു സഹായംവാങ്ങിക്കാൻനിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾക്കുകിട്ടേണ്ട അന്നായവും വസ്ത്രവും അപഹരിച്ചു. ഇനി കടികെടുത്താൻ=

കുഞ്ഞപ്പൻ:– കടികെടുത്താതിരിക്കാൻ നല്ല മാർഗ്ഗമുണ്ടു്. അതിദാരിദ്ര്യവാസി കുഞ്ഞുവക്കിയെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നാലു് തെണ്ടാനേറെത്താമസമില്ല. ഇപ്പോൾത്തന്നെ എന്തൊരുകോലം. ഈ സുന്ദരം പഴയപടി ആക്കാൻ–ഓമനസ്സു്–

റോ:–(മുഖം തിരിച്ചു) ഈ അട്ടമാക്കെ വല്ല തേവടിശ്ശികളുടെ അടുത്തും അടിക്കൊള്ളണം. തറവാട്ടമ്മയെ കെട്ടാൻ ജനിച്ചിരിക്കയണു്. യോഗ്യനായി നടക്കുന്നു.

അവൾ തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ തുടങ്ങി. വികാരപരവശ്യത്തോടുകുടി കുഞ്ഞപ്പൻ അവളുടെ കൈയ്യിൽ കടന്നു പിടിച്ചു. തോളിലുറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞിനെ താങ്ങിക്കൊണ്ടു് അവൾ ആ ധനപതിയുടെ കൈ തട്ടിമാറ്റി. അയാളുടെ നീചോദ്യമം ആവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സംരംഭത്തിൽ പെട്ടെന്നു് ഹതവീര്യനാകത്തക്കവണ്ണം കുഞ്ഞുവക്കി അയാളുടെ മുൻപിലു് ചാടിവീണു. വിട്ടുത്ത കത്തിപ്രതീകാരത്തിനായി ഉയർന്നു. റോസമ്മ ഭർതൃഹസ്തങ്ങളിൽനിന്നു് കത്തി കൈക്കലാക്കി. കുഞ്ഞപ്പൻറെ തടിച്ച കവിളിലു് കുഞ്ഞുവക്കിയുടെ തഴമ്പിച്ച കൈത്തലം ഒന്നു വിഹരിച്ചു. ആ കുബേരകാമുകൻ നിരുദ്യോഗനായി, ക്ഷതാഭിമാനിയായി, പ്രതീകാരപ്രതിജ്ഞയോടുകുടി നടകൊണ്ടു.

കുഞ്ഞുവക്കി കൃഷ്ണകാരിയുടെ ചാരിത്ര നിഷ്ഠയിലു് സന്ദേഹനായി ചില പ്രണയചേഷ്ടകൾക്കു മുതിർന്നു. കുഞ്ഞിനെ വാങ്ങിച്ചു് അതിനെ ഒന്നു ചുംബിച്ചു. കുറേ വിശേഷയുടെ മൂർച്ച യേറ്റു വിതുമ്പിക്കൊണ്ടു് ആ ശിശു ഉണർന്നു. തുമ്പത്തുമുള്ള ദക്ഷിണപാണികൊണ്ടു് അയാൾ റോസമ്മയുടെ കവിളിലും കുബേരിയിലും തലോടി. ലജ്ജാവിവശയായ ആ പതിവ്രതാരത്നത്തിനു വിശാലവും വിജനവുമായ ആ തോട്ടത്തിലുവച്ചു് സുരാഗസന്ധിയായ ഒരു പ്രേമമുദ്രയും ലഭിച്ചു. ഭർത്താവിൻറെ അടക്കുറവിനെ ചില കളകളശബ്ദങ്ങളാലു് രേഖപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും അവൾ സംതൃപ്തയായി. മദ്യപനാണെങ്കിലും പ്രേമപൂർണ്ണനാണെന്നതിൻറെ നാഥനെന്നു് അവൾ പലപ്പോഴും അഭിമാനിക്കാറുണ്ടു്.

തൊടുപുഴത്താലൂക്കിൻറെ മധ്യഭാഗത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ ദേശമാണു നീരാട്ടുകടവു്. അവിടെ കുറെ മുതലാളികളും വളരെ തൊഴിലാളികളും അതിലധികം ഇടനിലക്കാരും ഇവരുടെയെല്ലാം ആശ്രയത്തിനു് ഒരു പള്ളിയും ഒണ്ടു്. ഗ്രഹസ്ഥന്മാരിലു് പ്രമാണിയാണു് പുതിയാപറമ്പിലു് കുഞ്ഞപ്പൻ. വയസ്സു മുപ്പതോളമേ ഉള്ളുവെങ്കിലും പള്ളിയിലു് ഒരു കൈക്കാരപദവിയും, നാട്ടിലു് ഒരു പ്രമാണികത്വവും; നാട്ടുകാരുടെ ഭാവനാംബരത്തിലു് ഒരു ഗ്രഹകപദവും ഇയാൾക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഏക്രമാടിത്തോട്ട ശുണ്ഠിയിലു് കഴിയുന്ന ഈ കോമളഗാത്രൻ

നെതിരായോ? സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയോ, സഭയ്ക്കെതിരായോ?"–

"ക്രിസ്തുവിനും, സഭയ്ക്കും വേണ്ടി"– അന്നത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അരുളക്ഷത്തിൻറെ ആ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു.

പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ. പിതാവിൻറെ ആശീർവ്വാദം ലഭിക്കുന്നതിനായി ജനങ്ങൾ മുട്ടുകുത്തി.

"പാപ്പാജയിക്കട്ടെ„ എന്നുള്ള ജയ്‌വിളികളാൽ ആരംഗം വീണ്ടും സജീവമാക്കപ്പെട്ടു– പാപ്പാരണ്ടാം പ്രാവശ്യവും ബാൾക്കണിയിൽ ആഗതനാകുന്നതുവരെ ജയ്‌വിളികളോടുകുടി ആ ജനം അവിടെ നിന്നു. മന്ദസ്മിതം തൂകിക്കൊണ്ടു അവിടുന്നു ബാൾക്കണിയിൽ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷനായി. ജനക്കുട്ടം ശാന്തമായി ദേവാലയാങ്കണം വിടുകയും ചെയ്തു

"For christ or against Christ? for the church or against the Church?"– ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള നമ്മുടെ സമാധാനം എന്താണു്?

ന്റെ രാഹുദശ കുഞ്ഞുവക്കിയുടെ അന്തഃപുരത്തിലേയ്ക്കു സങ്കേറിച്ചിരിക്കുന്നു.

നീരാട്ടുകടവിലെ ഇടനിലക്കാരില് ഒരുവനായ ചെട്ടിയാട്ട് മുത്തായിയുടെ കനിഷ്ഠപുത്രനാണ് കുഞ്ഞുവക്കി. ഏഴാം ക്ലാസിലെ നാലുകൊല്ലം പരീക്ഷയ്ക്കു ചേർന്നു പരാജിതനായ ഒരു വിദ്വാൻ. സരസ്വതീസേവയ്ക്കു് ഇങ്ങനെ വിരാമമിട്ട ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഭ്രമസേവയ്ക്കു സന്നദ്ധനായി. പുതിയ ജീവിതത്തിലെ സുരാസേവയുടെ സ്വാരസ്യം അയാൾക്കു നന്നായി അനുഭവപ്പെട്ടു. ഒരു നല്ലവേലക്കാരനും നല്ല കുടിയനുമെന്നപേർ അയാൾനിഷ്പ്രയാസം നേടി. ഇപ്പോൾ വയസ്സിരുപത്തെട്ടാണ്. കായാമ്പൂനിറം. ജന്മസിദ്ധമായ സൗകുമാര്യം അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടും മദ്യപാനംകൊണ്ടും മങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കഷ്ടിച്ചു മുട്ടറയുന്ന മുണ്ടും നല്ല ഒരു പാളത്തൊപ്പിയും, വക്ഷസ്സിലേ രോമരാജിയിലെ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന ഒരു പൊൻകാശുരുപവും, താംബൂലചുവ്വണംകൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്ന അധരങ്ങളും കുഞ്ഞുവക്കിയുടെ പ്രത്യേകതകളത്രെ. ഇയാളുടെ ഭാഗ്യരോസമ്മ അവിടത്തെ ഒരു ദരിദ്രകുടുംബത്തിലെ ജനിച്ചുവളർന്ന സുന്ദരിയായ ഒരു യുവതിയാണ്. ഇരുപത്തിനാലു വയസ്സ്. അവൾ മൂന്നു കുട്ടികളുടെ തള്ളയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ മദ്യപാനം മൂലമുള്ള ദാരിദ്ര്യവും അനിതരസാധ്യമായ ആ തരുണീരത്നത്തിലെ അകാലവാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ലാഞ്ഛനങ്ങൾ സമാഗമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഉടഞ്ഞൊരുങ്ങിയേ നടക്കാവുള്ളു. ഏഴാം ക്ലാസിലെ ഒന്നു് എത്തിനോക്കിയപ്പോഴാണ് രോസമ്മയ്ക്കു മംഗല്യയോഗമുണ്ടായതു്. ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന മുഖാരവിന്ദം, ശൃംഗാരമുൽക്കൊണ്ട നോട്ടം, ചാരിത്രംതുളുമ്പുന്ന മന്ദഹാസം ഇവയെല്ലാം രോസമ്മയെ അനാട്ടുകാരുടെ ഒരു കണ്ണിലുണ്ണിയാക്കിയിരുന്നു. സ്വഭാവദോഷമനുകൊണ്ട് ഇവൾ ഒരുകാലത്തു് കുഞ്ഞുപ്പന്റെ അനുരാഗഭാജനത്തിനു പാത്രമായി. സ്കൂൾഫൈനലെ ക്ലാസിലേ തിരിഞ്ഞെടുപ്പു പരീക്ഷയ്ക്കുപഠിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു് ഈ അനംഗകലാഭ്യസനവും നടത്തേണ്ടിവന്നതിനാലെ് അനാകുലനായ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ പരീക്ഷാഭാരത്തിലെ്നിന്നു അയാളെ ഒഴിവാക്കി. ദരിദ്രയായ ഒരു പെണ്ണിന്റെ തൊലിവിനുകുത്തിലെ് മകന്റെ കണ്ണുമഞ്ഞിയെന്നറിഞ്ഞ പിതാവു് കൊഴുത്തധനവും തടിച്ച ദേഹവും ഇരുണ്ടനിറമുള്ള ഒരു കുബേരകുമാരിയെ അവനു പുണ്ടിക്കുണിച്ചു. മകൻ കണ്ണടച്ചുകെട്ടി. അച്ഛൻ പരലോകം പൂകി. ഏകപുത്രനായ കുഞ്ഞുപ്പൻ സ്വതന്ത്രനായി. പഴയ പ്രണയം തലപൊക്കി. റോസമ്മയെ പാട്ടിലാക്കാൻ അയാൾ ശ്രമമായ പല ശ്രമങ്ങളും ചെയ്തു. ഏഴാം ക്ലാസുകാലത്തു് കുഞ്ഞുപ്പനെ കാണുന്നതു് അവൾക്കും ഇഷ്ടമായിരുന്നു! അപ്പോൾ കുഞ്ഞുപ്പന്റെ സഹധർമ്മിണീപദം എത്ര അഭികാമ്യമെന്നു് അവളും സ്വപ്നം കാണാതിരുന്നിട്ടില്ല. പക്ഷെ അവൾക്കതു വിധിച്ചിട്ടില്ല. അവൾ ഈശ്വരനിശ്ചയത്തിനു് തലതാഴ്ത്തി. അതിനാൽ കുഞ്ഞുപ്പന്റെ ശ്രമങ്ങൾ വൈഫലമാകുകതന്നെ ചെയ്തു. അയാളുടെ കുതന്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റി അവൾ സഭർത്താവിനോടു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിലെ് പ്രമാണിയായ ഒരുവനോടു് കയർത്താലുണ്ടാകാവുന്ന ദുരിതങ്ങൾ ഓർത്തു് അവർ മൗനം ദീക്ഷിക്കയായിരുന്നു. ധർമ്മചന്ദ്രികാദീപമായ മാനസോദ്യാനത്തിലു് അനാകമ്പയുടെ ചില നേരിയ നിഴലുകൾ പാറിപ്പിടിച്ചു് താൻ ഗളഹസ്തം ചെയ്തിരുന്ന കുഞ്ഞുപ്പനോ ശ്രദ്ധവിശ്വാസി തേടുന്നോ എന്നു് അവൾ പലപ്പോഴും ശങ്കിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഏതായാലും കുഞ്ഞുപ്പന്റെ ഉപായം സാദ്ധ്യമാകുന്നതിനു് അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ സഹായം അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ

പോന്നിരുന്നു. മുപ്പിലയുടെ സമ്പാദ്യം രണ്ടേക്കർ വിസ്തീർണം വരുന്ന ഒരു നല്ല പുരയിടവും നല്ല പുരയുമാണു്. ഉള്ളതുവിറ്റു ബാക്കി പണവുമായി മലബാറിനു പോകണമെന്നു കുഞ്ഞുവക്കി ശഠിയും തുടങ്ങിയിട്ടു് മാസങ്ങൾ രണ്ടു നാലു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കുഞ്ഞപ്പൻ തോട്ടം അപഹരിക്കുകൂടി ചെയ്തപ്പോൾ നീരാട്ടുകടവിലിനിന്നു കടന്നാലു് മതിയെന്നായി കുഞ്ഞുവക്കിയ്ക്കു്. കുഞ്ഞപ്പന്റെ മാതാലോകത്തിലിനിന്നു് രോസമ്മയെ മറ്റാനും ഈ വിദേശഗമനം പര്യാപ്തമാണല്ലോ. മത്തായി മുപ്പിലേയ്ക്കു വയസ്സു് അനുപതോളമായിരുന്നതിനാലു് ഒരു പുതിയ കുടിയേറ്റത്തിനോ ദേഹണ്ണത്തിനോ തക്ക ആരോഗ്യവും ഉത്സാഹവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മകന്റെ മദ്യപാനം തന്റെ വരുതിയ്ക്കും വഴക്കിനും അതീതമായിരുന്ന വെന്നതാണു് അയാളുടെ മനോഗതി. "ശീലകെട്ട പ്രായമായാലു് ആൺമക്കളെ ചൊല്പവിളി കേൾപ്പിക്കാൻ പ്രയാസ"മെന്നായിരുന്ന കാരണവരുടെ അഭിപ്രായം. പോരെങ്കിലു്, തെല്ലു നേരമ്പോക്കു കഴിക്കുക തനിക്കും പ്രിയം കരമാണു്.!

കുഞ്ഞപ്പന്റെ അധികാരശക്തിയും ധനശക്തിയും ഏകോപിച്ചു് പള്ളിയോഗത്തെ കീഴ്പെടുത്തിയെന്നു പറഞ്ഞാലു് കഴിഞ്ഞല്ലോ. കാര്യം മുറപോലെ നടന്നു. പള്ളിക്കുചേരേണ്ട ഒരു വസ്തുവാകയാലും, കുഞ്ഞപ്പനെ ഭയന്നും കാലോചിതമായി കിട്ടേണ്ട ഒരു നല്ലവിലയ്ക്കു വസ്തുവാങ്ങാൻ ആളില്ലെന്നായി. എങ്ങനെയും വസ്തു വിറ്റു മലബാറിലു് ചെന്നു വ്യവസായമാകാമെന്നുള്ള വ്യാമോഹം കുഞ്ഞുവക്കിയ്ക്കു്. കച്ചവടക്കാരന്റെ വരവും കുരുത്തം കെട്ടവന്റെ ചെലവും! പലിശയുൾപ്പടെ പള്ളിക്കു ചെല്ലേണ്ട 1750-ലു് ഇളച്ച 250 തള്ളി 1500 പള്ളിക്കാർ എടുത്തു. അതുകൊണ്ടു വിലവച്ച 2000 ത്തിലു് 500 മത്തായിമുപ്പിലയ്ക്കുകിട്ടി. അതിലു് നൂറുരൂപ ദത്തുപോയ മൂത്തപുത്രനും, അൻപതുരൂപ കുഞ്ഞുവക്കിയുടെ രോഗിണിയായ മാതാവിനെ നോക്കുന്ന വകയ്ക്കു മകൾക്കും കൊടുത്തിട്ടു് 350 രൂപയുമായി വൃദ്ധനും കുഞ്ഞുവക്കിയും, രോസമ്മയും മൂന്നുകുഞ്ഞുങ്ങളും കൂടി മലബാറിനു നീങ്ങാൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾചെയ്തു.

കുഞ്ഞുവക്കിയ്ക്കു് ഉത്സാഹവും ഉൽക്കണ്ഠയും ഒരുമിച്ചു വളർന്നു. ജന്മദേശത്തോടുള്ള യാത്രചോദിക്കലു്! സകല പ്രതീക്ഷകളും അസ്തമിച്ചു് രോസമ്മ ഒരു ജീവച്ഛവമായിരിക്കയാണു്. കുഞ്ഞപ്പന്റെ ആനന്ദപ്രകടനങ്ങൾ പലവഴിയിലു് കൂടിയും അവൾ അറിയാതിരുന്നില്ല. ആളും അർത്ഥവുമില്ലാത്തവർ മലബാറിനു കടന്നാലു് പനിയും പട്ടിണിയുമാണു വലവെന്നവൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. പള്ളിയിലെ അസിസ്റ്റന്റു വികാരിയായ ഫാദർ പോൾ ഈ വിവരം അവരോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. വസ്തുവില്പനയുടെ മുതൽ വാങ്ങിച്ചു കിട്ടുന്ന ആദായത്തിലു് ഒരംശം മിച്ചം വച്ചു പള്ളിക്കു കുറേശ്ശെ പണം കൊടുത്തു തീർത്തില്ലെങ്കിലു് അപകടമാണെന്നു് അച്ചേഹം രണ്ടു കൊല്ലമായി ആ സാധുക്കളെ ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതാണു്. 'തെണ്ടിയാലും തെല്ലുനേരമ്പോക്കു കഴിക്കണം. മുതലെല്ലാം അകത്തുചെല്ലുന്നതിനോടു മുമ്പുതന്നെ മുടിച്ചുകളയരുതു്.'' ഇതാണു കുഞ്ഞുവക്കിയുടെ യുക്തി പോകുന്നവഴി. കുഞ്ഞപ്പൻ അയാളെ തല്ലിക്കാൻ ചട്ടമ്പികളെ ചട്ടം കെട്ടിയിരിക്കുന്നുവന്നൊരു ശ്രുതിയും നാടാകെപരന്നു. രോസമ്മയെ മലബാറിനു വിടാതിരിക്കാൻ കുഞ്ഞപ്പന്റെ പരോക്ഷമായ പ്രേരണമൂലം അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ വളരെ ശ്രമിച്ചു. ഫലിച്ചില്ല. അവൾ ഭർത്താവിനോടും സന്താനങ്ങളോടും വൃദ്ധനായ ശ്വശ്രൂരനോടും ഒരുമിച്ചു് പള്ളിയിലു് ചെന്നു ഫാദർ പോളിനോടു യാത്ര ചോദിച്ചു. അച്ചേഹം കുറേ നേരത്തേയ്ക്കു് ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. വൃദ്ധനും രോസമ്മയും വാവിട്ടുകരഞ്ഞു. കുഞ്ഞുവക്കി കണ്ണുനീർ വാർത്തു. അനിരാലംബമായ കുടുംബത്തെ ഫാദർ പോൾ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു രോസമ്മ എങ്ങലടിച്ചു് അപേക്ഷിച്ചു. "അച്ചാ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണേ."

ഫാ. പോൾ:—ദൈവത്തിലു് വിശ്വസിക്കുക. ധനത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനുമല്ല, ദാരിദ്ര്യത്തിനും കഷ്ടതയ്ക്കുമാണു ശക്തി നമ്മെ നന്നാക്കാൻ. സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കുനം വഴിപിഴിക്കാൻ; അവിടത്തെ പരമാനന്ദം നേടാൻ.

മത്തായിമുപ്പിലു് ഗദ്ഗദത്തോടുകൂടിപറഞ്ഞു: "എല്ലാംതന്നുരാന്റെ തിരുമനസ്സച്ചാ. ഇനി അച്ചനെ എന്നുകാണും? അങ്ങുവച്ചു"— ഞാനിനി ഇങ്ങോട്ടില്ലച്ചാ." "അങ്ങനെ ദീർഘദർശനം ചെയ്യേണ്ട." ഫാദർപോൾ അവൃദ്ധനെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു. അങ്ങുവച്ചു കാണാനിടവരുന്നതു ഭാഗ്യം: രോസമ്മേ, അപ്പനെ ശരിയായി രക്ഷിക്കണം. കുഞ്ഞുവക്കിച്ചേട്ടൻ എന്തിനുകരയുന്നു? മലബാറിനു് എന്നുജ്വരം കൊണ്ടിട്ടു് എത്രനാളായി! ഇനിയെന്നു്? വരുന്ന കുരിശുകൾ കളയരുതു്.

കുഞ്ഞുവക്കി:— ഇല്ലച്ചാ.ഈ കെട്ട നാട്ടിലിനിന്നു്. അതോഹറിയുടെനോട്ടത്തിലും നാട്ടിലും നിന്നു്—

ഫാ. പോൾ:— നാടുകെട്ടില്ല: അതു മോഹറിയുടേതുമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ നോട്ടത്തിലു് മനുഷ്യരുടെനോട്ടവും ഫലിക്കയില്ല. നാം നന്നാവണം. സ്വയം നിയന്ത്രിക്കണം. ആ നിയന്ത്രണത്തിലാണു പരമാനന്ദം. ദൈവത്തെ വിചാരിച്ചുപോകുക; ശത്രുവിനു നന്മനേർന്നുകൊണ്ടും.

X X X X

രോസമ്മ:—, അപ്പാ അപ്പാ, ഈശോ.

മത്തായി:— ഈശോ....(ഒരുവിഷമകരമായ ശ്വാസത്തോടുകൂടി) എല്ലാംപോയി::: ആരുമില്ല. . . .. ഈ പരദേശം..... നിങ്ങൾക്കാരുണ്ടു്? . . .

രോസമ്മ: ആരുംവേണ്ട . . . ദൈവമുണ്ടു് . . . . ഈശോ, ഈശോയുണ്ടു്. അപ്പൻ ദൈവത്തെ വിചാരിച്ചു കിടന്നുകൊള്ളണമപ്പാ . . . .

മത്തായി!— ചെറുക്കൻ (കുഞ്ഞുവക്കി)വന്നോ?

രോസമ്മ:— പള്ളിയിലു് പോയിരിക്കയല്ലേ? രണ്ടു മണിയിലു് ട്രെയിനുണ്ടല്ലോ. ഉടനെ വരും

മത്തായി!— മലബാറിനു പോന്നു . . . . ഞാൻ പറഞ്ഞതാ . . വേണ്ടെന്നു് . . . എല്ലാം തീർന്നു. . . പെരുവഴി . . . എന്റെ ദൈവമേ . . . ഇത്രകഠിനം ചെയ്യാൻ . . . ഞാനെന്തു ചെയ്തു—

"അപ്പാ ഇങ്ങനെപറയരുതു്.'' രോസമ്മ സഹനത്തിന്റെ സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. "എല്ലാം നന്മയ്ക്കു്. നല്ലയീശോ വളരെ സഹായിച്ചില്ലേ? നമുക്കു വേണ്ടിയല്ലേ അപ്പാ."

മലബാറിലുള്ള ഒരു ചെറുകുടിയിലാണീ രംഗം. ചെട്ടിയാട്ടുകുടുംബം ഇവിടെവന്നിട്ടു നാലു മാസംകഴിഞ്ഞു. 350-ലു് 75തട്ടു മുട്ടു സാമാനങ്ങൾക്കും 25 യാത്രചെലവിനും പോയി. ശിഷ്ടവുമായി അവർ മലബാറിലു്വന്നു. കുഞ്ഞുവക്കി സ്വദേശികളായ ചിലരുടെ സ്ഥലത്തു് ഒരു കുടിലുകെട്ടി താമസം തുടങ്ങി. സ്വന്തമായി കുറേ സ്ഥലം സമ്പാദിക്കാൻ രാണ്ടോട്ടയത്തിച്ചു. കൈവശമുണ്ടായിരുന്നതുപാകുറേശ്ശെ ആഹാരത്തിനു ചെലവാക്കി. കുഞ്ഞുവക്കിയും രോസമ്മയും മലമ്പനിക്കാരായി. അവളുടെ ഇളയകുട്ടി പിത്തശ്ലേഷ്മജ്വരവും പനിയും മൂലം കാലഗതിയടഞ്ഞിട്ടു് മൂന്നാഴ്ചകഴിഞ്ഞു. മത്തായിമുപ്പിലയ്ക്കും പനിയുംമൂലം കിടപ്പിലായിരിക്കുന്നു. ആസാധുതന്നെ അന്തിമവേളകൾ തള്ളിനീക്കുകയാണു്. ഒരു മിഷ്യനറി വൈദികനെ വിളിക്കാനാണു് കുഞ്ഞുവക്കിപോയിരിക്കുന്നതു്. അവർ വന്നുചേർന്നു. താടിപോലെ ധാടിയും ധാരാളമുള്ള ഒരു വെള്ളക്കാരൻ മിഷ്യണറി. അച്ചേഹംചോദിച്ചു:— "അപ്പോൾ ഹിന്നെ രോഗിക്കു എങ്ങനേ ഫോന്നുന്നു? കംഭസാരിക്കണോ— കുർബാനാ കൈക്കൊള്ളേണമോ? ഫറയു ഫറയു.'

കുഞ്ഞുവക്കി;—എല്ലാംവേണം

മത്തായി:—എല്ലാം തന്നേരച്ചാ—എനിക്കവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണേ അച്ചാ—ഞങ്ങൾ പരദേശികൾ—ഇവരൊക്കെപെരുവഴിയായി—

മിഷ്യനറി:— പെരുവഴി—പെരുവഴി—നല്ലബഴി—ഈശോ മിശിഹായുടെബഴി നാമെല്ലാം ഹരാദേശികൾ—ഞാനും നിങ്ങളും. ലോകം ഥന്നെ ഹരാദേശം: സ്വർഗ്ഗരാച്ചിയമാണു സ്വദേശം. ദൈബത്തിലു് ശരണം വയ്ക്കുണം.

അച്ചേഹം രോഗിയെ കൈവശമുള്ള സംസ്കാരകർമ്മങ്ങളാൽ

ഡോ. പി. ജെ. തോമസ്.

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

ട്ടു ഗ്രഹിച്ചു. അന്നു പാതിരാവോടുകൂടി ആ വൃദ്ധൻ സദേശീയരായ ചിലസാധുക്കളുടേയും നിരാലംബരായ കുടുംബാംഗങ്ങളുടേയും പരിചാരകൻ ഏറ്റദിവംഗതനായി. ഈ ദുരന്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൃദ്ധയായ ഭാര്യയും 2 ഒരു സന്താനങ്ങളും അറിയാൻ തന്നെ രണ്ടാഴ്ച കഴിയേണ്ടിവന്നു. കുഞ്ഞുവക്കിയും ഭാര്യയും ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കുടി വസ്തുസമ്പാദനത്തിനു ശ്രമിച്ചു ഉണ്ടായിരുന്ന പണമെല്ലാം തീർന്നു. മരവെള്ളത്തിനെന്നല്ല കഞ്ഞിവെള്ളത്തിനുപോലും വകയില്ലാതെ വിഷമിച്ച കുഞ്ഞുവക്കി ഒരു ദിവസം പനിമൂലം തറയിൽ മുരുണ്ടുകിടന്ന രോസമ്മയെ വിളിച്ചു.-"എടീ, ദൈവം നല്ലവനാണെന്നു നീയെന്നും പറയും. ഈ കഷ്ടതയൊക്കെ നമുക്കു; ആ തെമ്മാടി കുഞ്ഞപ്പനു പരമാനന്ദം. ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോഴാണു വല്ലതും തോന്നുന്നതു്—

«പലതും തോന്നും. തോന്നിയതിന്റെ ഫലമാണിതൊക്കെ" അവൾ നിവൻകിടന്നുകൊണ്ടു് ശാസനയും ഉപദേശവും തുടങ്ങി. നിങ്ങൾ നന്നാവണം. ഉള്ളു നന്നാവണം അപ്പോൾതോന്നും ദൈവം നല്ലവനാണെന്നും നാം നന്നാവാനുണ്ടെന്നും. കുഞ്ഞപ്പനെന്നല്ല എത്രദുഷ്ടന്മാർ ലോകത്തിലു് സുഖമനുഭവിക്കുന്നു. അവരെക്കാൾ മനഃസുഖം ഈ കീറ്റിപ്പായിലു്, ഈ പൊടിമണ്ണിലു്, ഈ ദാരിദ്ര്യത്തിലു് ഞാനനുഭവിക്കുന്നു—''

കുഞ്ഞുവക്കി:— നിറുത്തെടീ നിന്റെ വേദാന്തം. മിണ്ടാൻ ശക്തിയില്ല. നാക്കിനു കുറവില്ല. അതെ, നമുക്കു പോകാം.

രോ:— മലബാറിനു്. നമ്മുടെ മലനാട്ടിനു് ഇല്ലേ?

കുഞ്ഞു:— നീ കളിയാക്കയാണു്.

രോ:— കളിയാക്കയൊ? കാര്യമാക്കയാണു്. ഞാൻ പറഞ്ഞുവേണ്ടെന്നു്— എത്രപേർ ഗ്രഹണദോഷിച്ചു. നിങ്ങളുടെ ശാഠ്യം! തന്നിഷ്ടം പൊന്നിഷ്ടം.

കുഞ്ഞു:— നമുക്കു പോകാം രോസമ്മേ. ഇവിടെ കിടന്നാല് ചത്തുപോകും.

രോ:— മരണമില്ലാത്ത മലബാറിനു പൊയ്ക്കൊള്ളാം. പുറപ്പെട്ടോളൂ. ഞാനുണ്ടു പിന്നാലേ.

x x x x

അസ്ഥിമാത്രശേഷരായ ആ ദമ്പതികൾ രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളോടുകൂടി അയല്പക്കങ്ങളുടെ സഹായധനം സ്വീകരിച്ചു് വണ്ടികയറി തൊട്ടുഴയെത്തി. നീരാട്ടുകടവിലേക്കു കടക്കാൻ അവർ മടിച്ചു. അവരുടെ വിധവയും വൃദ്ധയുമായ മാതാവും പിതൃഹീനനായ സഹോദരനും അവരെ സ്വീകരിച്ചു. രണ്ടാഴ്ച അവരുടെ ഉദ്യോഗത്തിനുശേഷം താമസിച്ചിട്ടു് കുഞ്ഞുവക്കി ടൗണിനടുത്തു് ഒരു പാട്ടപ്പുരമ്പിലു് താമസമായി. കൂലിവേലയും നല്ലകൂലിയും! മരവെള്ളത്തിന്റെ ദാഹം കുഞ്ഞുവക്കിയിലു് കുതിച്ചുപൊങ്ങി. ദുരന്തക്ലേശമോ അധിവ്യാധികളുടെ ആക്രമണത്തിലും സഹനത്തിന്റെ പ്രസന്നത ആ സാധുവിയുടെ മുഖചന്ദ്രനിലു് പാലൊളിവീശി. ഒരു സായാഹ്നത്തിലു് കുഞ്ഞപ്പൻ അവിടെ പെട്ടെന്നു കയറിച്ചെന്നു. നീരാട്ടുകടവിലു്നിന്നു പത്തു മയിലു് ദൂരെ താമസിച്ചിട്ടും അയാളുടെ ദീപ്തനേത്രങ്ങൾക്കു രോസമ്മയെ കാണാമായിരുന്നു. അവൾ ആ കോമളനായ കാമുകനെ ഭയന്നു് ഭയമായി നോക്കി. അവളുടെ നയനങ്ങൾ ബാഷ്പകലുഷിതങ്ങളായി. "ഞങ്ങൾ തിരിച്ചുപോന്നു. . . ഞാൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂടെയുള്ളു. . . ഇരിക്കാൻ തരണൊന്നുമില്ല . . . ലോകരെക്കൊണ്ടു പറയിക്കാനാണോ വന്നതു്? ദൈവത്തെയോർത്തു്''— അവൾ അദ്ധ്വാകുലിയിലു് വിമ്മിഷ്ടിച്ചു. ഒരു വിജയോന്മേഷത്തോടെ ചോദിച്ചു: ''എന്നാ കുടികിടമായിരുന്നു, അല്ലേ?"

രോ:— കുടികാലമോ? അല്ല, നല്ല കാലം.

കുഞ്ഞു:— എന്തു്, നല്ലകാലമോ? പിന്നെ ഈ സ്ഥിതി? അയാൾ വികാരപരവശനായി ആ സാധുസ്ത്രീരത്നത്തെ നോക്കി. കുഞ്ഞപ്പന്റെ മുഖത്തെ ശൃംഗാരദീപ്തി അവളെ ക്രൂരപ്രജ്ഞയാക്കി. ജന്മസിദ്ധവും അഭ്യാസസിദ്ധവുമായ ചാതുരിനിഷ്പ്രഭമായി. "ഈ സ്ഥിതിയോടു" അവശതയിലും അവൾ സാവജ്ഞം ചോദിച്ചു. ഈ സ്ഥിതിയിലും ചേട്ടന്റെ വഴിപിഴച്ച അടുപ്പമില്ലാതെ കഴിയുകയായിരുന്നു ദൈവത്തിനു നിരക്കാത്തവണ്ണം ഞങ്ങളെ കൂലംകൈടുത്തിയിട്ടു് ഞെളിയുകയായിരുന്നുല്ലേ? പൊയ്ക്കോളണം. ഇവിടെ വരാൻ സമയമായി— പണ്ടത്തേതുപോലെ അടിയും പിടിയും—

കുഞ്ഞു:—"പണ്ടത്തേതുപോലെ. അതിനവനെ പഠിപ്പിച്ചേയ്ക്കാം. ഇപ്പോൾ പേടിക്കേണ്ടില്ല. രോസമ്മയെ കാണാൻ വന്നതാണു്. നമുക്കു നീരാട്ടുകടവിലേയ്ക്കുപോകാം. അവിടെ വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുതരാം. എന്നോടു് സ്നേഹമായിരുന്നാല് മതി.'' ചില ശൃംഗാരചേഷ്ടകളോടുകൂടി അയാൾ ഒരു നൂറുരൂപാനോട്ടു വച്ചു നീട്ടി. ദാരിദ്ര്യക്ലിഷ്ടമായ അവളുടെ കണ്ണുകൾ അതിന്റെ കുഴികളിലു് നിന്നു തല നീട്ടി. നാലഞ്ചുതുള്ളി കണ്ണീർ അടർന്നുവീണു. അവൾ ദീർഘമായി ഒന്നു നിശ്വസിച്ചു. മുഖത്തു് നേരിയ ഒരരുണിമ നാസാഗ്രത്തിലു് ചില വെൺമുത്തുകൾ. ദുർബലമായ ദക്ഷിണഭുജവല്ലി വിദൂരോദ്യമത്തിലു് ഒന്നു കുറങ്ങി. കുഞ്ഞപ്പൻ വച്ചു നീട്ടിയ പാപമൂല്യം ദൂരെത്തെറിച്ചു. അവൾ വേപഥുവോടുകൂടി ആജ്ഞാപിച്ചു. "ചേട്ടൻ, ചേട്ടന്റെ പട്ടിണം പോകണം. ദാരിദ്ര്യത്തിലും മാനം വിലപ്പെട്ടതാണെന്നവളല്ല ഞാൻ എന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരിക്കും. നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരുടെ മുൻപിലു് മുട്ടുമടക്കുന്നവളല്ല ഞാനെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളു. ചെന്നു ദൈവഭയത്തിലു് ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. കെട്ടിയപെണ്ണിനെ പുറം തള്ളിയിട്ടു നടക്കുന്നു! യോഗ്യൻ!!

അവളുടെ വാക്ശരങ്ങളും ഉഗ്രമായ അപഹസനങ്ങളും ചാരിത്രോജ്ജ്വലമായ വീക്ഷണങ്ങളും മൂലം ഹതപ്രജ്ഞനായ ആ നാട്ടുപ്രമാണി ഉപഹാരമായി കൊണ്ടുവന്ന നോട്ടും എടുത്തു് ഇറങ്ങിപ്പോയി.

x z x

നേരം നാലുനാഴിക ഇരുട്ടി. കുഞ്ഞുവക്കി ഓടിക്കിതച്ചു രോസമ്മയുടെ മുൻപിലു്വന്നു് തിണ്ണയിലിരുന്നു. മദ്യഗന്ധം വമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് കോപതാപങ്ങൾ കലർന്ന സ്വരത്തിലു് അയാൾ പറഞ്ഞു. എടീ—ചോറു മുട്ടിച്ചെടീ അവർ ആ തെമ്മാടി കുഞ്ഞപ്പനും കൂട്ടുകാരും ഇടിച്ചെല്ലു തകർത്തെടീ അവർ.''

«അയ്യോ!'' രോസമ്മ മുറവിളിച്ചു. കുഞ്ഞുങ്ങൾ വിലപിച്ചു. «ചേരീ മിണ്ടിപ്പോവരുതു്. ശവങ്ങളു് ചത്തോലു് ചാവട്ടെ. എന്നാലും കൊടുത്തു അവനിട്ടു് കുടകഴി—"

"അയ്യോദൈവമേ'' അവൾ അകാംക്ഷാപുരസ്സരം നെഞ്ഞത്തടിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു. "നിങ്ങൾക്കെന്തു പറ്റി? അവരെന്തു ചെയ്തു? കുടകഴിച്ചെന്നോ? ദൈവമേ—ആത്മാവും—"

കുഞ്ഞപ്പൻ:— ചത്തില്ലെടീ കൈകെട്ടിമുറിച്ചു.

"ആരുടെ?'' രോസമ്മ ആവേശത്തോടുകൂടി തിരക്കി കുഞ്ഞപ്പന്റെയോ?''

കുഞ്ഞു:— അതേ, അവന്റെ തന്നെ.അവനെന്റെകണ്ണുകുത്താൻ തുടങ്ങി. അപ്പോഴാണു് ടീ കത്തിയെടുത്തതു്. അവർ അവനെ താങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ദ്രോഹി, മഹാപാപി. ചത്തെങ്കിൽ—ഇല്ല ചാവുകയില്ല. കിടന്നകിടപ്പിലുള്ള കുത്തായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവനെ ഞാൻ ശരിപ്പെടുത്തിയേനേ.

രോസമ്മ വിവശയായി. കുഞ്ഞുവക്കി പ്രഹരത്തിന്റെപാരവശ്യവും, ഓട്ടത്തിന്റെ വേഗവുംകൊണ്ടു തളർന്നുപോയി; സംഭാഷണം തുടരാൻ പാടില്ലാതെ കുടിക്കാൻ വേണമെന്നു് ആംഗ്യം കാണിച്ചു. അവൾ തകർന്ന ഹൃദയത്തോടുകൂടി ഭർത്താവിനു വെള്ളംകൊടുത്തു. പിഞ്ചുപൈതങ്ങൾ പിതാവിന്റെ അലസ്യംകണ്ടു ദേഹത്തു ചാരി വിമ്മി വിമ്മിക്കരയാൻതുടങ്ങി രോസമ്മ അയാളുടെ നെറ്റിയിലു് തലോടിക്കൊണ്ടു വിലപിച്ചു. തനിക്കു് വലിയ അപകടമൊന്നും പറ്റിയിട്ടില്ലെന്നു് അയാൾ ആംഗ്യം കൊണ്ടു് അവളെ മനസ്സിലാക്കി. സഹധർമ്മിണിയുടെ വാടിത്തളർന്ന മുഖത്തുനോക്കിക്കിടന്നിട്ടു അയാൾ വികലകണ്ഠനായി പറഞ്ഞു: "രോസമ്മേ, ഞാൻ ഞാൻ—നിന്നെ പെരുവഴിയാക്കികടിച്ചു കുടിച്ചു. ക്ഷമിക്കു''

സി. നാരായണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ.

ഗ്രന്ഥനിരൂപണം.

സാധാരണയായി എല്ലാവരും പരിശീലിച്ചു പോരുന്നതും എന്നാൽ അധികം അതുവളരെ വിലമതിക്കാത്തതുമായ ഒരു സാഹിത്യരൂപമത്രേ ഗ്രന്ഥവിമർശനം. ഇന്നുകാണുന്ന മിക്ക ഗ്രന്ഥവിമർശങ്ങളും യാതൊരു സാഹിത്യരൂപവുമില്ലാത്തവയാകകൊണ്ട് അവയ്ക്കു സാഹിത്യരൂപമെന്നു പേരുകൊടുക്കുന്നതു കേവലം ഒരാർഭാടം മാത്രമാണെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞേക്കാം. പാണ്ഡിത്യപ്രകടനത്തിനുവേണ്ടി ഗ്രന്ഥനിരൂപണമെന്നപേരിൽ ഗ്രന്ഥനിരൂപണത്തിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു സാഹിത്യരൂപം സൃഷ്ടിക്കുന്ന സാധാരണ വിമർശകന്മാർ ആ രീതി ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നുവരികിലും അവരുടെ വിഷയത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ചില വിവരങ്ങൾ മാത്രമെടുത്തു നിരൂപിച്ചു വിമർശനം അവസാനിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

എന്നാൽ ഗ്രന്ഥവിമർശനത്തിനു ഒരു സാഹിത്യരൂപമെന്നനിലയിൽ സമ്പൂർണ്ണതയെഴിച്ചുകൂടുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. വിമർശിക്കാൻപോകുന്ന വിഷയത്തിനടിസ്ഥാനമായ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു പരിപൂർണ്ണമായ ഒരറിവു നേരത്തേ വായനക്കാർക്കു കൊടുക്കുകയും എത്രചുരുങ്ങിയ നിലയിലായാലും ആ വിഷയത്തെ സമ്പൂർണ്ണമായി നിരൂപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ ഗ്രന്ഥവിമർശം അതിന്റെ കടമ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിചാരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഒരു നിരൂപണം എത്രവളരെ വിജ്ഞാനപ്രദമായിരുന്നാലും ആ നിരൂപണത്തിനു വിഷയമായ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരേകദേശപരിജ്ഞാനമെങ്കിലും അതു വായനക്കാർക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ അതൊരു ഗ്രന്ഥവിമർശമാകുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ വിമർശിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഗുണദോഷഭാഗങ്ങളിൽ ചിലതുമാത്രം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചിലഭാഗങ്ങൾ വിട്ടുകളകയും ചെയ്യുന്നവിമർശനങ്ങളും നല്ലവിമർശനങ്ങളാകുന്നില്ല.

ഒരു ഗ്രന്ഥവിമർശകൻ പ്രധാനമായി മൂന്നുകാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാനുണ്ട്. വിമർശനവിഷയമായ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു വിവരണം എഴുതിച്ചേർക്കുക, അതിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരിചിന്തനം ചെയ്യുക, അതിനവസാനമായി ഒരു തീർപ്പുകല്പിക്കുക.

ഇവയിലാദ്യത്തേതാണു പരസ്പരം വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. ഇവയിലവസാനത്തെ കടമ്മാത്രമേ സാധാരണമായ

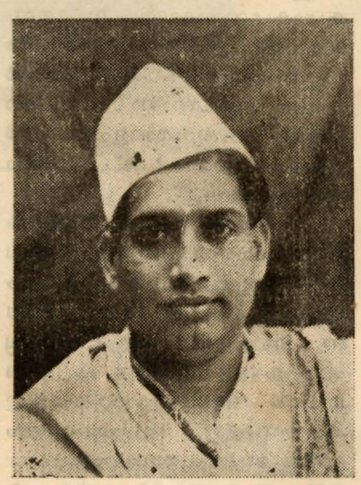

നക്കാരും വിമർശകന്മാരും അതർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം കല്പിക്കാറുള്ളു. ഗ്രന്ഥവിവരണം എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്, ആ പുസ്തകത്തിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള വിഷയത്തിന്റെ സ്വഭാവം, സംഗ്രഹം ഇവ മാത്രമാണ്. വിമർശനം വായിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ഈ പുസ്തകമെങ്ങിനെയിരിക്കും, എന്താണതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നു വായനക്കാർ അത്രത്തോളം പടുതെന്നു വിചാരിച്ചു് മാത്രമാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു വിഭാഗം ഒരു വിമർശനത്തിനുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധിക്കുന്നതു്. ഗുണദോഷപരിചിന്തനം എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്താണ്? ആ ഗ്രന്ഥം വിമർശകനിലുണ്ടാക്കിയ മനോഭാവങ്ങളുടെ ഒരേകദേശമായെങ്കിലും വായനക്കാരിലേക്കു പകർത്തുവാനുള്ള ഉദ്യമം എന്നാണ് ഇതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇവിടെ അർത്ഥമാക്കുന്നതു്.

ഇതു വിമർശനപരമല്ല, ദുർബലമെങ്കിലും സൃഷ്ടിപരമായ ഒരുദ്യമമാണെന്നു പറയാം. വിമർശനം ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കേവലം ഒരു വിവരണമായി മാത്രം അധഃപതിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു വിഭാഗം ഒരു വിമർശനത്തിലത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഇതുകൊണ്ടു മാത്രമേ ഒരു വിമർശനം അതിന്റെ വിപുലമായ കർത്തവ്യം അതായതു് വായനക്കാരനു് ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയായിരിക്കുക എന്ന പ്രാഥമികകർത്തവ്യം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കുവാൻ വഴിയുള്ളു.

വർത്തമാനപത്രങ്ങളിലെ ഗ്രന്ഥവിമർശകന്മാർ സാഹിത്യനിരൂപകന്മാരിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തരും താണനിലയിലുള്ളവരുമായ ഒരു തരം ജീവികളാണെന്നു് അവർ വിചാരിക്കാറുണ്ട്. വായനക്കാർ സാഹിത്യനിരൂപണങ്ങൾ വായിക്കുന്നതു പ്രശസ്തനായ നിരൂപകന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയുവാനാണെങ്കിലും വർത്തമാനപത്രങ്ങളിലെ പുസ്തകവിമർശങ്ങൾ വായിക്കുന്നതു് വിമർശവിഷയമായ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഏകദേശരൂപം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണെന്നും ഗ്രന്ഥത്തോടുള്ള പ്രത്യേകതയാണ് അല്ലാതെ വിമർശകന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ബഹുമതിയല്ല അവരെ അതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതെന്നും വിമർശകൻ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അവർ ചിലപ്പോൾ പാണ്ഡിത്യപ്രകടനാർത്ഥം ചില വിമർശനങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കാറുള്ളതു്. ഇതുകൊണ്ടു് ഒരു വിമർശകൻ തന്റെ മഹത്തായ കടമകളെ വിസ്മരിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഒരു വർത്തമാനപത്രത്തിലെ ചുരുങ്ങിയ സ്ഥലത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു വിമർശനം എഴുതിച്ചേർക്കയെന്നതു് അത്രലഘുവായ ഒരു കാര്യമല്ല. കലാകാരനായ വിമർശകനു മാത്രമേ ഇതിനു വേണ്ട പ്രാപ്തിയുണ്ടായിരിക്കയുള്ളു. ഗ്രന്ഥവിവരണം, ഗുണദോഷവിചിന്തനം, തീർപ്പു് ഇവ മൂന്നും മൂന്നുവിഭാഗങ്ങളാണെങ്കിലും ഇവ ഒന്നിച്ചുചേർത്തു് ഒന്നു മറ്റൊന്നിൽനിന്നു വിഭിന്നമല്ലാത്ത രീതിയിൽ നീരക്ഷീരന്യായേന പ്രതിപാദിക്കയെന്നുള്ളതു് അത്ര വളരെ എളുപ്പമല്ലെന്നു് അതിനൊരുമ്പെട്ടവിമർശകന്മാർക്കു് സുഗ്രഹമായിരിക്കും.

ഒരു നോവൽ വിമർശിക്കാനൊരുമ്പെട്ടവിമർശകന്മാരിലെത്രപേർക്കു് ആ നോവലിലെ കഥയുടെ മർമ്മത്തിലുള്ള ഭാഗങ്ങൾ എങ്ങിനെ സംഗ്രഹിച്ചു

അവൾ അവശനായ ഭർത്താവിന്റെ അധരങ്ങൾ അമർത്തി അക്ഷമാപണോദ്യമത്തെ തടഞ്ഞു. ബാഷ്പാഭിഷേക സമനന്തരം അയാളെ അശ്ലേഷിച്ചുകൊണ്ടു് ആ പരിതപ്തമാനസന്റെ കർണ്ണപുടങ്ങളിലവൾ മധുരസ്നിഗ്ദ്ധമായ വാങ്മധുകണങ്ങൾ പകർന്നു. "ദൈവം—നല്ലദൈവം—നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കയാണു് . . . ഓമനേ . . . കരയരുതു് . . . ഇതും ഇതിലധികവും വന്നുകൊള്ളട്ടെ . . . സാരമില്ല...

നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ. എൽ. റ്റി.

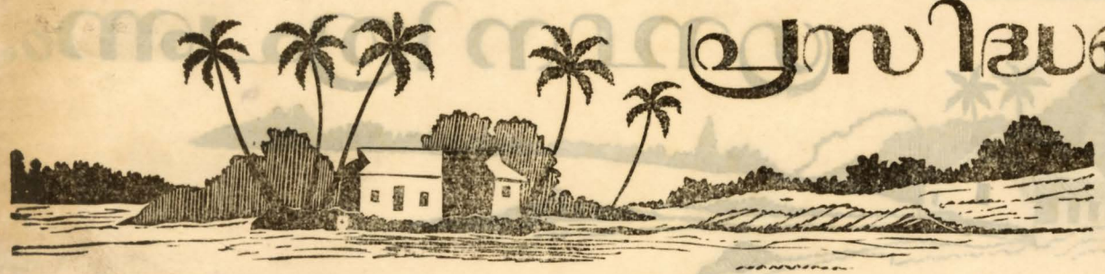

പ്രസിദ്ധങ്ങളായ ചില ആത്മകഥകൾ.

സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളെ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരേണ പ്രകടിപ്പിക്കയെന്നുള്ളതു് ആദിമകാലംമുതൽക്കെ മനുഷ്യനുള്ള ഒരു വാസനാ വിശേഷമാണ്. സകല കലാശില്പങ്ങളുടേയും അന്തർവാരമാണിതു്. അംഗ്യം കൊണ്ടോ, വാക്കുകൾ മുഖേനയോ അതാകാം. കലാകാരന്മാർ സാഹിത്യം, ചിത്രമെഴുത്തു്, കൊത്തുപണി, മുതലായവയിലൂടെ അവരുടെ അനുഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു. സ്വന്തം ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ നിറവും, ഒരു കലാകാരന്റെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ സൃഷ്ടിയിൽ പ്രതിഫലിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഷെക്സ്പീയരുടെ ഗീതകങ്ങളിലും, നാടകങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളും, വ്യക്തിമുദ്രകളും തെളിഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇതിനാലത്തെ ഓരോ മനുഷ്യനിലും, മുങ്ങിയതു് ഒരു നല്ല നോവലിനുള്ള വകയുണ്ടെ

ലാണു് വായനക്കാരിൻ അവ തന്നിലങ്കുരിപ്പിച്ച മനോഭാവങ്ങൾജനിപ്പിക്കുന്നതെന്നു് മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടു്? കഥയിൽ നിന്നൊട്ടുവിവരിക്കേണ്ട ഭാഗങ്ങൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ വായനക്കാരിലൊരഭിപ്രായം ജനിപ്പിക്കുവാൻ അതങ്ങിനെതന്നെ പകർത്തിയാൽ മതിയോ, അതോ ഒരു ചെറിയ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി പകർത്തണമോ എന്നൊരു കഥാകൃത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി നിശ്ചയിക്കുവാൻ എത്രമേൽ കഴിയുന്നുണ്ടു്? ഒരൊന്നാന്തരം വിമർശം എഴുതുന്നതിനുമുമ്പു് ഇങ്ങനെ പല പ്രശ്നങ്ങളും ഒരു വിമർശകനു് ആലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളതും അവസ്സാനം പോംവഴി നിർദ്ദേശിക്കേണ്ട ഭാരമുള്ളതുമാകുന്നു. ഒന്നാന്തരം ഗ്രന്ഥവിമർശങ്ങൾ പോലും പലപ്പോഴും വായനക്കാർ അതുവളരെ ആദരിക്കാറില്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണു്. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടു് വിമർശകന്റെ വിമർശനത്തെ ഒരിക്കലും അനാദരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

നു "മോറീസ്" പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്.

സാഹിത്യലോകത്തിൽ പലപ്പോഴും ഈ ആഗ്രഹം ആത്മകഥാകഥനങ്ങളായോ സ്മരണകളായോ രൂപപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും മനുഷ്യനിൽ താല്പര്യമുള്ളവനാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് വേറൊരാളെപ്പറ്റി അറിയുവാൻ അയാൾക്കു് ജിജ്ഞാസ ഉണ്ടാകുന്നതു്.

സ്വജീവിതാനുഭവങ്ങൾ കഥയിലോ കവിതയിലോ പകർത്തുന്നതിൽ ലോകം വിഷമകരമാണ് അവ ആത്മകഥ മുഖേന വെളിവാക്കുന്നതു്. ഏബ്രഹാം കൗളി പറയുന്നു. ... "ഒരാൾക്കു് അയാളെപ്പറ്റി എഴുതുകയെന്നുള്ളതു് വിഷമകരവും അതേ സമയം രസാവഹവുമായ ഒരു കൃത്യമാണ്. കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും സമ്മതിക്കുവാൻ സാധാരണക്കാർക്കു് മടിയാണ്. എന്നാൽ തന്നെപ്പറ്റി വസ്തു പറയുന്നതു് വായനക്കാർക്കും രസിക്കയില്ല." "ഡേവിഡ് കോപ്പർ ഫീൽഡിൽ" ഡിക്കൻസും, ചൈയിൽഡ് ഹാരോൾഡ് എന്ന കവിതയിൽ ബയറണും തങ്ങളുടെ ആത്മകഥാംശങ്ങൾ കലർത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതരഹസ്യങ്ങൾ പച്ചയായി പറയുന്നതു് ഇതിലും വിഷമമാണ്. അതാണ് ആത്മകഥ. പലകാര്യങ്ങളും നിശ്ശേഷം മറക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചില സംഗതികൾ ഒളിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതേസമയം വായനക്കാരെ രസിപ്പിക്കുകയും വേണം. ജീവിതത്തിലെ ജയാപജയങ്ങൾക്കു സജീവതയുണ്ടായിരിക്കണം. തിരസ്കരിക്കേണ്ടവ ഏതെന്നറിഞ്ഞു് അവയെ തിരസ്കരിക്കയും, വെളിച്ചത്താക്കേണ്ടവ അപ്രകാരം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നുള്ളതു് അത്ര സുകരമല്ല. ഒരു ആത്മകഥാകാരന്റെ നൈപുണ്യം വിലസുന്നതു് അതിലാണ്. ഒളിക്കേണ്ടതിനേറയും പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടതിനേറയും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു ദണ്ഡരേഖത്തിൽക്കൂടി അയാൾ സഞ്ചരിക്കണം.

നമ്മിൽനിന്നു കാലത്തിൽ വളരെ അകന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ മങ്ങിയ മറവെളിച്ചങ്ങൾ നമുക്കു കേൾക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും, ലോകത്തിലുള്ള അദൃത്തെ വസ്തുക്കളായ ആത്മകഥ "സെല്ലിനി" യുടേതാണ്. "സോഫോ"യുടെ തീക്ഷ്ണവികാരങ്ങളും, മാക്സ്സ് അറീലിയസ്സിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതത്വവും, ബീഡിന്റെ ഭാഗ്യരഹസ്യവും, 'ചാസറിന്റെ' മനസ്സിതങ്ങളും, അസ്സീസ്സിയേയും നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയുന്നുള്ളു. ഒരു പ്രകാരത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ കൃതികളും ആത്മകഥാകഥനങ്ങളല്ലേ? നാം പറയുന്ന ഓരോ വാക്കുപോലും ആത്മകഥാകഥനത്തിന്റെ ഒരു ബഹിർസ്സരണമല്ലേ?

'സെല്ലിനി' യുടെ ആത്മകഥയിൽ ഇറ്റാലിയൻ നവോത്ഥാനകാലത്തെ, അതിന്റെ തനിനിറത്തിൽ ആത്മാർത്ഥതയോടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതു കാണാം. ഘാതകന്റെ മിന്നൽ ചിരുന്നഖഡ്ഗവും, പീഡിപ്പിക്കുന്നമുറിയും, കലാസമ്പത്തിന്റെ മനോഹാരിതയും അതിൽ തിളങ്ങുന്നു. രാജാക്കന്മാരും, പുരോഹിതന്മാരും, പ്രഭുക്കന്മാരും, യാചകരും അണിനിരക്കുന്നു. അന്നത്തെ ആ കാലഘട്ടം ഒരു ചിത്രത്തിലെന്നപോലെ നമുക്കു വ്യക്തമായിക്കാണാം. ആവശ്യമില്ലാത്ത ഗൌരവം, സെല്ലിനിയുടെആത്മകഥയിലില്ല. നേരെ മറിച്ചല്ലയോ എന്നാണ് സംശയിക്കേണ്ടതു്. നവോത്ഥാനകാലത്തു് നിലവിലിരുന്ന ആഡംബരങ്ങളും, ആർഭാടങ്ങളും സാമൂഹികമായ ഭയങ്ങളും യാതൊരു ക്രമവും ക്രമീകരണവും കൂടാതെ അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നു. 'സെല്ലിനി' ഒരു ഒന്നാംതരം കലാകാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥയ്ക്കു് ഇന്ന രൂപമെന്നോ, മാതൃകയെന്നോ, ക്രമീകരിച്ചിരിയാൻ വയ്യ. ഉത്സാഹമില്ലാതെ ഓരോ അവസരത്തിൽ തോന്നുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം ഓരോന്നെഴുതുന്നു. ഏതായാലും സെല്ലിനിയുടെ ആത്മകഥ വായിക്കാൻ വളരെ രസമുള്ള ഒരു കൃതിയാണു്; അതിൽ സംശയിക്കേണ്ടാ.

മറ്റൊരു മനോഹരവും, ആത്മകഥാ ലോകത്തിലെ നവയുഗസൃഷ്ടിയുമാണ് "റൂസ്സോയുടെ" 'സ്മരണകൾ' (Confessions) രണ്ടു വാല്യങ്ങളുള്ള ഒരു വൻപിച്ച ഗ്രന്ഥമാണിതു്. റൂസ്സോയുടെ വ്യക്തിമുദ്ര ഇതിൽ എവിടെയും പ്രസ്സഷ്ടമാണ്. മോഷണം, അലസത, സ്നേഹിതന്മാരോടു കാട്ടിയ വഞ്ചന, സ്വഭാവ ചാപല്യങ്ങൾ തുടങ്ങി സാധാരണക്കാർ പറയാൻ മടിക്കു

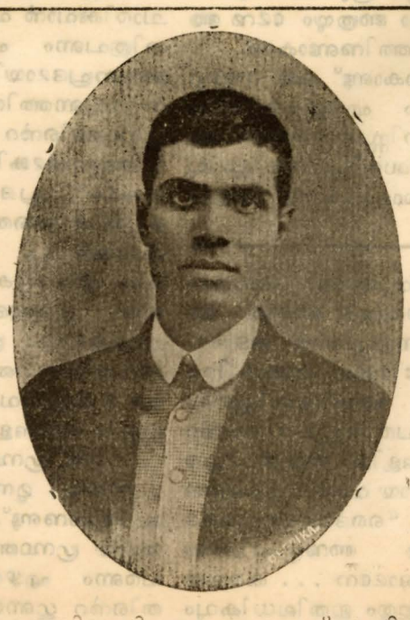

സ്വദേശാഭിമാനി, കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.

ന്ന പല സംഗതികളും, യാതൊരു സങ്കോചവും ക്ലേശമെന്നിയേ 'ഹൃസ്സോ' വിവരിക്കുന്നു. അസംബന്ധമെന്നു തോന്നുന്ന പല കാര്യങ്ങളും— അല്പത്വം, ദാരിദ്ര്യം, അഹംഭാവം, തന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ, തുടങ്ങിയുള്ള ഒട്ടനേകം കാര്യങ്ങൾ - "ഹൃസ്സോ" വായനക്കാരുടെ മുൻപിൽ നിർല്ലോഭം വിളമ്പുന്നു. ഒരു മഹാന്റെ ആത്മാർത്ഥത തത്തിത്തുളുമ്പുന്ന ചിത്രമാണ് "സ്മരണ"കളിൽ നാം കാണുന്നതു്. ഒരു തത്വജ്ഞാനിയേയോ കലാകാരനേയോ അതിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പക്ഷെ കണ്ടില്ലെന്നു വരാം.

(ii)

അടുത്തകാലത്തു ആംഗ്ലേയ സാഹിത്യത്തിലും അസംഖ്യം ആത്മ കഥകൾ അവതരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൊതുവെപറഞ്ഞാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ അകംതുറന്നു കാണിക്കാൻ മടിയുള്ളവരത്രെ. അവർ പുറമെ ഒരു ഗൌരവം പാലിക്കുന്നു. സർജാൺ മാൻഡിവില്ലിന്റെ 'സഞ്ചാരങ്ങൾ; ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ആദ്യത്തെ ആത്മകഥാകഥനങ്ങളിലൊന്നാണ്. ഇതു് ഒരു കള്ളമെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടുന്നു. റോബിൻസൺക്രൂസോയുടെ' കർത്താവായ 'ഡീഫോ,യാൽ വിരചിതവും, ഒരു കാലത്തു് ചരിത്രമെന്നു കരുതിയിരുന്നതുമായ "പ്ലേഗ് വത്സരത്തിലെ ജേർണ്ണ"ലിന്റെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ.

'ഗിബ്ൺന്റെ ആത്മകഥ, രീതിയിലെന്നപോലെ ആശയപ്രകാശനത്തിലും ഒരു പുതിയഘട്ടത്തെ കുറിക്കുന്നു. 18ാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം അതിൽ നന്നായിക്കാണാം. ഗൌരവവും, തന്മയത്വവും, അതിൽ ഇണങ്ങിച്ചേരുന്നു. 'റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധ:പതനം' എന്ന കൃതിയുടെ കർത്താവെന്ന വമ്പോടെയാണ് ഗിബ്ൺ തൂലിക കയ്യിലെടുക്കുന്നതു്. ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു തുടക്കമെന്നനിലയിലാണ് ഗിബ്ൺ ആത്മകഥയെ വിക്ഷീക്കുന്നതു് സ്വന്തംകാര്യങ്ങൾ പലതും അദ്ദേഹം വിട്ടുകളയുന്നു. എങ്കിലും ഒരു ശരിയായപ്ലാനും, ഉദ്ദേശവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥയ്ക്കുണ്ട്. പരമാർത്ഥം, യാതൊരു മടിയും ക്ലേശമെന്നിയേ അദ്ദേഹം വെളിക്കുകാട്ടുന്നു. അക്കാലത്തെ സമുദായത്തെബാധിച്ചിരുന്ന ഹീനദോഷങ്ങളെല്ലാം വ്യക്തമായി ഗിബ്ബന്റെആത്മകഥയിൽ കാണാം.

19—ാം ശതാബ്ദം, ഇംഗ്ലീഷിൽ പല ആത്മകഥകളുടേയും ആവിർഭാവം ദർശിച്ചു. കുപ്പുതിരുമ്പോഴത്തെ തന്റെ അനുഭവങ്ങളെ വിവിധവർണ്ണോജ്വലമായ ഭാഷയിൽ ''ഡികിൻസി''യും ജീവിതവുമായുള്ള കഠിനയുദ്ധത്തെ 'ലീഹൻറ്റ്' വിവരിക്കുന്നു. പഴയതും പുതിയതുമായ ആത്മകഥാരീതികളെ തമ്മിൽ ഘടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പാലമായിട്ടാണ്" കാർലയിലി'ന്റെ സ്മരണകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു്. 'വേഡ്സ് വർത്തിന്റെ'കവിതയെപ്പറ്റിയുള്ള ഒന്നാംതരം ആസ്വാദനംഉൾക്കൊള്ളുന്ന 'മില്ലി'ന്റെ ആത്മകഥയും, വിക്ടോറിയൻ കാലത്തിലെ സാഹിത്യത്തേയും, രാഷ്ട്രീയ കൊടുമ്പിരികളേയും, പറ്റിയുള്ള മേർലിയുടെ സ്മരണകളും വിശിഷ്ടകൃതികൾതന്നെയാണ്.

റിട്ട. ചീഫ് സെക്രട്ടറി ടി. കെ. ജോസഫ്.

എഡ്മൻഡ് ഗോസിന്റെ അമ്മയും അച്ഛനും എന്ന ആത്മകഥ; രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങൾ തമ്മിലും, രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങൾ തമ്മിലും, രണ്ടു മനഃസ്ഥിതികൾ തമ്മിലുമുള്ള സമരമാണ്. ആധുനികകാലത്തിന്റെ ആദ്യ രശ്മികൾ നാം കാണുന്നതു് ഗോസിലാണ്.. സ്വപിതാവിനെ, വിക്ടോറിയൻ കാലഘട്ടത്തിലെ ഒരു വൈദികന്റെ പ്രതിനിധിയായി അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിദ്വേഷപ്രകടനങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലതാനും.

'മാർഗോട്ട് ആസ്ക്വിത്ത്' തിന്റെ 'ആത്മകഥ' എഡ്വേർഡ് ഏഴാമന്റെ കാലത്തുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഒരു പ്രതിബിംബമാണ്. അതിൽക്കൂടെ എഡ്വേർഡ് രാജാവു്, അലക്സാണ്ഡ്രാരാജ്ഞി, ഗ്രാഡ്സ്റ്റൺ, ജോവാറ്റ്, കഴ്സൺ ആസ്ക്വിത്തു്, ലോയിഡ്ജോർജ്ജ്, ഇവരേയും, രാഷ്ട്രീയവും സാമുദായികവും ആയ അസംഖ്യം മനോഹരചിത്രങ്ങളെയും (മാത്രം പല രസകരങ്ങളായ വിവരങ്ങളേയും) നമുക്കു കാണാം. ജീവിതത്തോടുള്ള വെറുപ്പല്ല, ഒരു ജീവിതോത്സവമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഓരോ താളിലും തെളിയുന്നതു്. രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒന്നാം ഭാഗമാണ് കൂടുതൽ ഹൃദ്യമെന്നു് കരുതപ്പെടുന്നതു്. രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ സമകാലീന പ്രശ്നങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ, പ്രഭ്വിക്കു് ചില അവതാളങ്ങൾ പിണയുന്നു.

അനന്തരമുണ്ടായിട്ടുള്ള രണ്ടു സ്മരണീയങ്ങളായ ആത്മകഥകളാണ് 'ലോയിഡ്ജോർജ്ജിന്റേയും' 'വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിലിന്റേയും' ഇവരും രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങൾ സസൂക്ഷ്മം പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരും, രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു് വളരെനാൾ പൊരുതിയിട്ടുള്ളവരും ഉത്തമഗദ്യകൃത്തുകളുമാണ്. എന്നാൽ പല പ്പോഴും ഇവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും വാദഗതികളും നിഷ്പക്ഷമല്ല. ആത്മകഥാകാരനൃത്തിൽ ഹിറ്റ്ലറും മുസ്സോളിനിയും പിന്നണിയിലല്ല. ഈ യുദ്ധത്തിനു മുമ്പ് ഹിറ്റ്ലരുടെ 'മെയിൻ കാമ്പ്' മുസ്സോളിനിയുടെ'എന്റെആത്മകഥ'യും നിരവധി ജനങ്ങൾ ബൈബിൾ പോലെ പഠിക്കയും ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇവയുടെ പ്രാധാന്യം 'നാസിസവും, 'ഫാസിസവും, പരത്തുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ എന്ന നിലയിലാണ്.

'മാർഗോട്ട് ആസ്ക്വിത്തി'നു ശേഷം സ്ത്രീകൾ എഴുതിയിട്ടുള്ള ആത്മകഥകളിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധമായതു് 'ഏതൽ മാനിൻ' എഴുതിയിട്ടുള്ള "സ്മരണകളും അഭിപ്രായങ്ങളു"മാണ്. (Ethal Mannin's Confessions and Impressions) 'സ്മരണകൾ' എന്ന ഭാഗത്തിൽ അവർ തന്റെ മാനസികമായ വളർച്ചയേയും, 'അഭിപ്രായങ്ങൾ' എന്ന വിഭാഗത്തിൽ തനിക്കു പരിചിതന്മാരായ ചില പ്രശസ്തവ്യക്തികളുടെ സജീവരൂപങ്ങളേയും ചിത്രണം ചെയ്യുന്നു.

"എച്ച്. ജി. വെൽസിന്റെ "ആത്മകഥയിലെ" പരീക്ഷണം "അധുനാതനകാലത്തെ" ഒരു മഹാകൃതിയാണ്. ഈ യുഗത്തിലെ സ്വതന്ത്രചിന്തകന്മാരിൽ പ്രമാണിയായ ഒരാളാണല്ലൊ "വെൽസ്" അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ വളർച്ചയും, മാനസികമായ പരിവർത്തനങ്ങളും ഈ കൃതിയിൽ നമുക്കു കാണാം. വെൽസിന്റെ ആത്മകഥയിൽ ആത്മാർത്ഥത തുളുമ്പുന്നുണ്ട്. ഹൃദയരഹസ്യങ്ങൾ തുറന്നു പ്രസാവിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു മടിയുമില്ല. ഇന്നത്തെ പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ പോരായ്മകൾ അദ്ദേഹം നിസ്സങ്കോചം വിളിച്ചു പറയുന്നു. ഒരു നവ്യലോകവ്യവസ്ഥിതി വരച്ചു കാണിക്കുകയും, വായനക്കാരുടെ ചിന്തകളെ ചൂടുപിടിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ടി. ഇ. ലോറൻസിന്റെ' ആത്മകഥയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് അറേബ്യയിൽ നേരിട്ട അനുഭവങ്ങൾ രസകരമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു നോവൽപോലെ ഹൃദയാകർഷകമാണ്. ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിൽ ആത്മകഥകൾ, ഇപ്പോൾ അനുദിനം എന്നപോലെ ആവിർഭവിക്കുന്നുണ്ട്. 'ഹഡ്സൺ' 'ആർനോൾഡ് ബെന്നറ്റ്' 'ചെസ്റ്റെർട്ടൺ' 'റോബർട്ട്' ഗ്രേവസ്', ബെവർലി നിക്കോളസ്' ഇവരുടെആത്മകഥാപരങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പല സഹൃദയന്മാരെയും ആകർഷിക്കുകയും ആനന്ദിപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവയാണ്.

(iii)

അടുത്തതായി ഭാരതീയ സാഹിത്യത്തിലെ ആത്മകഥകളെ പരിശോധിക്കാം. ഈ ശാഖയിൽ നാം പാശ്ചാത്യരോടൊപ്പം എത്തിയിട്ടില്ല. ജീവചരിത്രം, ആത്മകഥ, ഇവ നിർമ്മിക്കാൻ നമ്മുടെ ആളുകൾക്കുള്ള വൈമനസ്യത്തിന്റെ കാരണം ഗാന്ധിജി അദ്ദേഹത്തിന്റെ "സത്യാന്വേഷണ പരീക്ഷകളുടെ" മുഖവുരയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭൌതിക ജീവിതത്തിനു് ഭാരതീയർ നിസ്സാരമായ സ്ഥാനമെ കല്പിച്ചിരുന്നുള്ളു. എങ്കിലും പഴയകാലത്തെ വൈദിക ഗാനങ്ങളിലും, കൃതികളിലും, മഹർഷിമാരുടെ ജീവിതചൈതന്യം സ്ഫുരിക്കുന്നുണ്ട്. അശോകന്റെ ആത്മകഥാകഥനത്തിന്റെ അഭിരാമങ്ങളായ പ്രതിഫലനങ്ങളല്ലേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്സംഖ്യം സൂചികളും ശിലാശാസനങ്ങളും?

മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാരായ ബാബർ ജഹാംഗീർ, ഔറംഗ

സീബു് മുതലായവർ അവരുടെ ആത്മകഥകൾ ലോകത്തിനു് സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇവയിൽനിന്നാണു് നമുക്കു് അവരെപ്പറ്റി പലസംഗതികളും ശരിയായി അറിയാൻ സാധിക്കുന്നതു്.

ആധുനാതന കാലത്തേയ്ക്കു കടക്കുമ്പോൾ ഗാന്ധിജി, ടാഗോർ, ജവഹർലാൽനെഹ്രു ഈ മൂന്നു മഹാത്മാക്കൾ ലോകോപകാരാർത്ഥം അവരുടെ ആത്മകഥകളെ കഥനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണാവുന്നതാണു്. സുരേന്ദ്രനാഥ ബാനർജിയുടെ (A Nation in Making) "സ്വയ്ഷ്ടിയിലിരിക്കുന്ന ഒരു നേഷ്ട"നും, സർ. പി. സി. റേയുടെ, "ഒരു ബംഗാൾ" ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ജീവിതവും സ്മരണീയങ്ങളായ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളാണു്.

ഗാന്ധിജി ടോൾസ്റ്റോയുടേയും, ടോൾസ്റ്റോയിയുടേയും, കാലടികളെയാണു് പിൻതുടരുന്നതു്. പാശ്ചാത്യരും, പൗരസ്ത്യരും ഒരുപോലെ ബഹുമാനിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു്. "സത്യാന്വേഷണ പരീക്ഷകൾ" അതിന്റെ വശങ്ങളിൽ നിന്നും നിരവധിജനങ്ങൾജീവിതതത്വങ്ങളുംഗാന്ധിയൻ സിദ്ധാന്തങ്ങളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഗാന്ധിജിയുടെ ആത്മകഥയിൽ ഉടനീളം വ്യാപരിക്കുന്ന ആത്മാർത്ഥതയും ധാർമ്മികമായ ധൈര്യവും, ആരാലും ആദരിക്കപ്പെടുകതന്നെചെയ്യും. ഇതിലെ ഭാഷാരീതി, ലാളിത്യം കൊണ്ടും, അനാഡംബര

THOMCOS BANK LTD.
ALLEPPEY.

(Incorporated in Travancore State with Limited Liability.)

Extracts from the Fourth Annual Report of the Directors to the Shareholders.

1. The Directors have pleasure in reporting that the working of the Bank during the year has been quite satisfactory.

2. The NETT PROFIT OF THE BANK as per the Profit and Loss Account after providing Rs. 46,150 for taxation and payment of two months salary pro-rata as bonus to all members of the staff, is Rs. 81,539-13-3. This together with the balance of Rs. 2,786-5-1 brought forward from the last year amounts-to Rs. 84,326-2-4.

Deducting from this the interim dividend at the rate of 6% per annum (free of Travancore Income-Tax) amounting to Rs. 15,000 paid on 30-6-1946 there remains a balance of Rs. 69,326-2-4, which the Directors recommend be disposed of as under:-

To place to Reserve Fund raising it to Rs. One and a half lakhs	50,000	0	0
To pay a final dividend of 3% on the paid-up capital thus making in all 6% PER ANNUM FREE OF TRAVANCORE IN COME-TAX FOR THE YEAR ended 31st December, 1946	15,000	0	0
To carry forward to next years accont	4,326	2	4
Rs.	69,326	2	4

The Directors take this opportunity to express their thanks to all the constituents and shareholders whose cooperation and great confidence in the BANK have helped it to achieve this sucess in the year under report.

They also thank the secretary Mr. N. Marthanda Pillai, and the Bank's Staff at the Head Office and Branches and place on record their appreciation of their sincere and valuable servies during the year.

A. V. THOMAS,
Chairman.

Alleppey, 7th March, 1947.

BALANCE SHEET AS AT 31-12-1946 (ABRIDGED).

CAPITAL & LIABILITIES

	Rs.	a.	p.
Capital 1,00,000 Shares of Rs. 10/- each Rs. 5/- paid up	5,00,000	0	0
General Reserve	1,00,000	0	0
Reserve for Income-Tax	81,362	2	7
Investment Reserve	1,040	0	0
Depositi, Fixed, Current & Savings	69,44,704	8	6
Interest payable on fixed deposits	40,936	14	9
Bills for collection as per Contra	66,600	13	0
D. D. Purchased Rediscounted account	1,60,433	2	7
Sundries	9,007	7	1
Due to Banks	10,43,389	10	2
Profit and Loss Account	69,326	2	4
Total Rs.	90,16,800	13	0

PROPERTY & ASSETS

	Rs.	a.	p.
Loans, Overdrafts, Cash Credits, Bills Discounted and Purchased and other advances	58,66,496	2	1
Vehicles, Furniture and Equipments-less written off	31,035	15	6
Books and Stationery	15,075	15	4
Branch adjustmeuts (in respect of remittance in transit)	1,11,300	0	4
Sundries	3,212	4	6
Bills for collection as per Contra	66,600	13	0
Investments	18,89 906	3	6
Cash on Hand and with Banks	10,33,173	6	9
Total Rs.	90,16,800	13	0

PROFIT AND LOSS ACCOUNT FOR THE YEAR ENDED 31st DECEMBER 1946.

	Rs.	a.	p.
To Deposit and other interest	1,74,382	8	1
,, Salaries	1,02,488	7	5
,, Rent, Lighting, Insurance, Tax, etc.	18,195	5	10
,, Audit Filing fee and Law charges	1,010	6	6
,, Books, Printing, Stationery, Advertisement charges, etc.	12,701	7	4
,, Travelling expenses	9,150	10	6
,, Depreciation	4,327	8	1
,, Miscellaneous	460	15	6
,, Director s Fee	245	0	0
,, Postages, Telegrams & Telephones	4,624	4	0
,, Investement Reserve	395	0	0
,, Provision for Taxation	46,150	0	0
,, Nett Profit	81,539	13	3
Rs.	4,55,671	6	6

	Rs.	a.	p.
By Interest on Advances & Investments	3,91,527	7	11
,, Exchange and Commission	42,818	14	3
,, Discount	21,260	0	4
,, Transfer fee	65	0	0
Rs.	4,55,671	6	6

Alleppey, 7th March, 1947.

N. MARTHANDA PILLAI, Secretary.

K. JACOB THOMAS LIBRARY

Deepika Editorial Staff.

The Management, Editorial & Clerical Staff and Employees of Deepika.

ടൗൺ ഹോൾ തൃശ്ശൂർ.

ത്വംകൊണ്ടും, ബൈബിളിലെ ഭാഷയോട് ഉപമിതമാണ്. ലോകചരിത്രത്തിലുള്ള മഹത്ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൊന്നായി ഇതു നിലനിൽക്കും. ടാഗോറിന്റെ 'സ്മരണകൾ' ഒരു യഥാർത്ഥ കവിതയാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ ആത്മകഥയിലെപ്പോലുള്ള കൊട്ടിഘോഷണവും മിന്നൽ പിണരുകളും ഇതിലില്ല. സുന്ദരവും, പുളകോദ്ഗമകരവുമായ ഒരു വസന്തരാത്രിപോലെയാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ 'സ്മരണകൾ. ഒരു മഹാകവിയുടെ പ്രേമതുന്ദിലമായ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾ-ജീവിതത്തെ കവിതയാക്കുന്ന കമനീയമായ ജാലകത്തിൽക്കൂടി നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന കാഴ്ചകൾ-ഇതാണ് ടാഗോറിന്റെ ''സ്മരണകൾ.''

പണ്ഡിതജിയുടെ ആത്മകഥ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വിടർത്തുന്നതു് വേറൊരുപശ്ചാത്തലമാണ്. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം സാമുദായികവും, രാഷ്ട്രീയവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളാണ്. പ്രകൃതികൊണ്ടും, വാസനകൊണ്ടും ആദ്യവും അവസാനവും നേതാവു ഒരു രാഷ്ട്രീയ ജീവിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥയിൽ സ്വന്തം കാര്യങ്ങ [illegible] ജീവിത

ത്തിന്റെ പുതിയ മാനദണ്ഡങ്ങളേയും കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വളർച്ചയേയും പറ്റി ഈ കൃതി വിവരിക്കുന്നു. സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയും, വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചും നേരു പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ, പഠനത്തിന്റേയും ചിന്തയുടേയും പരിണതഫലങ്ങളാണ്. ഭാരതീയ യുവാക്കന്മാരുടെ ഒരു രാഷ്ട്രീയ ബൈബിൾ എന്നു നേരുവിന്റെ ആത്മകഥയെ ഒരുവാക്കിൽ പറയാം. കൃഷ്ണാഹത്തീസിംഗിന്റെ 'With No Regrets' എന്ന കൃതിയെ പുസ്തകവും ഭാരതീയരെ പുളകം കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

ഇനി മലയാളഭാഷയിലേയ്ക്ക് ഒന്നു കണ്ണോടിയ്ക്കാം. ആത്മകഥ, ജീവിതചരിത്രം, ഈ ശാഖകളിൽ ഏണ്ണപ്പെടാവുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ വളരെ വിരളമാണ്. ബി. കല്യാണിയമ്മയുടെ 'വ്യാഴവട്ടസ്മരണകൾ' സാഹിത്യപഞ്ചാനനന്റെ 'സ്മരണമണ്ഡലം' ഈവിധത്തിൽ 'ജീവിതസ്മരണകൾ' ഇങ്ങനെ ഒട്ടില്ലാഭം ചിലഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആത്മകഥാകഥനവകുപ്പിലുള്ളു. 'വ്യാഴവട്ടസ്മരണകൾ' കണ്ണീരോടുക്കുടിയല്ലാതെ വായിക്കാനസാദ്ധ്യം. ദേശാഭിമാനി രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പത്രപ്രവർത്തനവും, നാടകകർത്തലും, അദ്ദേഹത്തിനുനേരിട്ടു പ്രതിബന്ധങ്ങളും, ശോകമയമായ അന്തിമനിമിഷങ്ങളും, കല്പിനേയും അലിയിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഗ്രന്ഥകർത്രി വിവരിക്കുന്നു. സാഹിത്യപഞ്ചാനനന്റെ ആത്മകഥ ആഡംബരപൂർണ്ണവും' വക്രതയും, ഫലിതവും കൊണ്ടു് അലംകൃതവുമാണ്. അതിലെ ഭാഷാരീതി സാമാന്യജനതയ്ക്കു് മനസ്സിലാകയില്ല. എങ്കിലും സ്മരണമണ്ഡലത്തിൽ അലയടിക്കുന്ന ചാരുഹാസ്യവിശേഷവും വാഗ്മിതാവിലാസവും പ്രൌഢമായ ഭാഷയും പണ്ഡിതലോകത്തിനു് അമൂല്യോപഹാരമാണ്. ഈ. വി. യുടെ 'ജീവിതസ്മരണകൾ' വേറൊരു പോക്കാണ്. എത്രപാമരനും അതു മനസ്സിലാകും. അതേയും അതു ചിരിപ്പിച്ചു തലതല്ലിക്കും. രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ സി. വി. രാമൻ പിള്ളയെപ്പറ്റിയും ഇന്നത്തെ പല നേതൃമന്യരെപ്പറ്റിയുമുള്ള രസകരങ്ങളായ വിവരങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ രഹസ്യഭണ്ഡാരമുഴുവൻ യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ ഈ. വി. നമ്മെ അഴിച്ചു കാണിക്കുന്നു. പരേതനും ലേഖകന്റെ വന്ദ്യമാതുലനുമായ ശ്രീ. ആർ. ഈശ്വരപിള്ളയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതാനും സ്മരണകൾ 'ഗുരുനാഥനി'ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അത് കാരുണ്യപാത്രപ്രസക്തവും, ഗ്രന്ഥകാരനു് സഹജമായുള്ള ഗാംഭീര്യമാകുന്ന മുട്ടപടത്തൽ ആവേഷ്ടിതവുമാണ്. ശ്രീ. സി. വി. കുഞ്ഞുരാമനും തന്റെ ചില സ്മരണകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതു അപൂർണ്ണമാണ്. അതിൽ പല പഴയ ആചാരങ്ങളേയും, വിശിഷ്യ ഈഴവസമുദായത്തിലെ പല നടപടികളേയും, സുന്ദരവും ഫലിതവുമായ ഗദ്യത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാകവികളായ ഉള്ളൂരും, വള്ളത്തോളും, ശ്രീ കേളപ്പൻ, എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള തുടങ്ങിയ പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തരുമായും അവരുടെ ആത്മകഥകൾ എഴുതിയാൽ അതു ഭാഷയ്ക്കു് ഒരു വലിയ നേട്ടമായിരിക്കും.

പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് അവസാനമില്ല. എന്നാൽ അവയെല്ലാം വായിക്കുകയെന്നുള്ളതു് മുഷിച്ചിലിൽ അവസാനിക്കുന്നു;" എന്നു് അയിരമായിരം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു് 'സോളമൻ' പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പഴയ കാലത്തേക്കാൾ ഇന്നു് ഈ മൊഴി എത്രയോ വാസ്തവമാണ്. എങ്കിലും ലോകോത്തരങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇനിയും എത്രയോ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബാഹ്യലോകത്തെപ്പറ്റിയും, മാനസിക ലോകത്തെപ്പറ്റിയും, ആത്മീയലോകത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് ഉത്സുകമായി

സിറിയക്ക് കണ്ടത്തിൽ.

വ്യവസായലോകത്തിൽ

തൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥാനം

പ്രാരംഭം.

മനുഷ്യന്റെ, അവകാശങ്ങൾ സമുദായത്തിലെ ഒരു ഘടകമായ മനുഷ്യവ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ തന്നെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും, ഇക്കാലത്തു്, പല അടിയന്തിരപ്രശ്നങ്ങളും തൊഴിലാളിയേയും പൊതുവെ, തൊഴിലാളി വർഗത്തെയും പരാമർശിച്ചുള്ളതാണ്. അൻപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കു് മുമ്പു്, 1891–ൽ "റേരും നോവാരും" എന്നു ഭവനപ്രസിദ്ധമായ വിശ്വലേഖനത്തിൽ 13–ാം ലെയോൻ മാർപ്പാപ്പാ തൊഴിലാളിവർഗത്തിൽ ഭ്രരിഭാഗത്തിന്റെയും അതൃഗ്രമായ സങ്കടത്തിനും ദുരവസ്ഥയ്ക്കും പരിഹാരം ഉടനെ കണ്ടെത്തേണ്ടതിലേക്കു എന്നു എന്നു ലോകത്തെ പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മുതലാളികളുടെ അനിയന്ത്രിതമായ മത്സരവും ദുരാഗ്രഹവും നിമിത്തം തൊഴിലാളി ഏകാകിയും നിസ്സഹായനും പരിതൃക്തനും ആയിത്തീർന്നു. അഭിമാനക്ഷതരായ ആ മനുഷ്യവ്യക്തികൾക്കു് നൽകിയിരുന്ന പൂജ്യത വെറും പൂജ്യം തന്നെയായിരുന്നു. ഉദ്ദേശം 50 ശതമാനം ജനങ്ങൾ കാലയാപനത്തിനും ശരിയായ ആഹാരത്തിനും മാർഗം കാണാതെ വലഞ്ഞു. ഈ വൈഷമ്യങ്ങളുടെ മൂലകാരണം സാമ്പത്തികമാണെന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു് ധനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പ്രതിവിധികളെ ആരായുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതു രസാവഹംതന്നെ. വ്യയനിയന്ത്രണം ചെയ്യുക, റേഷൻരീതി പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തുക, കൂലിയും, ശമ്പളവും വെട്ടിക്കുറക്കുക തുടങ്ങിയായ മാർഗങ്ങൾ അവലംബിച്ചുനോക്കി. ധനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഈ പ്രയോഗങ്ങളൊന്നും ഫലിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പരിപൂർണ്ണ പരാജയത്തിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്തു. സമ്പൽക്ഷയത്തിനുള്ള പ്രതിവിധി വെട്ടിക്കുറക്കൽ അല്ലെന്നും പ്രത്യുത, വ്യയശക്തി, വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലും തൊഴിലിന്റെ നില ഉയർത്തുന്നതിലുമാണെന്നും അനന്തരം അവർ ഗ്രഹിച്ചു. ഈ വിധത്തിൽ മനുഷ്യവ്യക്തിയെ ആദരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ആയതിന്റെ ഫലവും വളരെയധികം വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരിക്കുമായിരുന്നു. തൊഴിലാളിയുടെ മനുഷ്യികമായ ഔൽകൃഷ്ടത്തെപ്പറ്റി നല്ല ബോധ്യത്തോടുകൂടി സ്വാഭിമാനമുള്ളവനായി അവൻ ഇന്നു ഉയർന്നിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഗൗരവത്തേയും അന്തസ്സിനേയും ബലികഴിക്കുന്ന ഒരൊറ്റ സംഗതി സഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ തങ്ങളുടെ ഉപജീവനമാർഗമായ തൊഴിൽ പരിതൃജിക്കുന്നതിലാണ് അവർക്ക് അധികം സന്നദ്ധതയുള്ളതു്. മുതലാളിമാരുടെ രക്ഷാധികാരപരിധിയിൽ ഒതുങ്ങി നില്പുവാൻ ഇന്നു തൊഴിലാളി വൈമനസ്യമുള്ളവനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ജോലി ലഭിക്കുന്നതിനും ആയതു യഥേഷ്ടം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നതു് മനുഷ്യനു ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശത്തിലാണല്ലോ. ജോലി ചെയ്യുവാനുള്ള മുതലയുള്ളതുകൊണ്ടു് ആയതു ലഭിക്കുവാനുള്ള അവകാശവുമുണ്ടെന്നു് സ്പഷ്ടമാണ്. ഈ അവകാശത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ അംഗീകാരത്തെ കുറിച്ചുള്ള ലോകത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയചിന്താഗതി എന്താണെന്നു് ആരായുന്നതു് ഗുണപ്രദമായിരിക്കും.

നാല്പത്തിരണ്ട അംഗരാജ്യങ്ങൾഒപ്പുവെച്ചിട്ടുള്ള ഫിലഡൽഫിയായുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനത്തിൽ തൊഴിലാളിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം, ജീവിതത്തോതു ഉയർത്തുക, മനുഷികാവകാശങ്ങളെ ആദരിക്കുക എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തിനു ആവശ്യമായ രക്ഷാവ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരുത്തനു തൊഴിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുക മാത്രമല്ല; തന്റെ ബുദ്ധിശക്തിക്കും കഴിവുകൾക്കും അനുസരണമായി പൊതുക്ഷേമത്തെക്കൂടി ലക്ഷ്യമാക്കി സ്വേച്ഛാനുസരണം അതു തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. യുദ്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന അസാധാരണവും അടിയന്തിരവുമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുനന്മയെ മുൻനിറുത്തി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും സാധാരണ സ്ഥിതിഗതികളിൽ തൊഴിലുകളെ പട്ടാളഭരണസമ്പ്രദായത്തിൽ അക്കിത്തീക്കുന്നതു് മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തോടുള്ള ഒരു കയ്യേറ്റമായിത്തന്നെ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എല്ലാവർക്കും തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവസരവും സൗകര്യവും ലഭിക്കത്തക്ക നിലയിൽ വ്യവസായങ്ങളെ വിപുലപ്പെടുത്തുകയും പ്രധാന ജനവാസസ്ഥാനങ്ങളിൽ അവ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് കൂടുതൽ അഭിലഷണീയം.

നീതിയുക്തമായകൂലി.

മനുഷ്യന്റെ ജോലി അളിനടത്തും വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. ജീവിതസന്ധാരണം ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതു് മനുഷ്യന്റെ അലംഘനീയമായ മുതലയാണല്ലോ. സാമാന്യം സുഖമായി ജീവിക്കുന്നതിനുമാത്രമല്ല, സമ്പാദിക്കുന്നതിനുകൂടി പ്രാപ്യമായ ജീവനക്കൂലി നൽകണമെന്നുള്ളതാണ് ശരിയായ വ്യവസ്ഥിതി. കൂലിയുടെ മാനദണ്ഡം ജോലിക്കാരന്റെവൈദഗ്ധ്യത്തെക്കൂടി പരിഗണിച്ചുള്ളതായിരിക്കണം. നാട്ടിൽ നടപ്പുള്ള കൂലിയിൽ കുറച്ചുകൊടുക്കുന്നതു് നീതീകരിക്കത്തക്കതല്ല. പണത്തെയല്ലാ പണംകൊണ്ടു കിട്ടുന്ന സാധനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിവേണം ശരിയായ കൂലി നിർണ്ണയിക്കുവാൻ. അതുകൊണ്ടു് ജീവിതച്ചെലവു് നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായുള്ള നടപടികൾ അവലംബിക്കേണ്ടതും നിത്യോപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ വില അമിതമായി വർദ്ധിക്കാതെ തടയേണ്ടതും സ്റ്റേറ്റിന്റെ കർത്തവ്യമാണ്. ഒരോ വ്യവസായങ്ങളുടെ നിലയെപ്പറ്റി ശരിയായി അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു്, ഭീമമായ ആദായം സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തദനുസരണം കൂലിവർദ്ധിപ്പിച്ചോ സാധനങ്ങളുടെ വിലയിൽ കുറവുചെയ്യോ ആദായത്തെ നീതിയുക്തമായി വിതരണം ചെയ്യുവാൻ തൊഴിലാളി സംഘടനകളുടെയും ട്രേഡ്യൂണിയനുകളുടേയും അവകാശവാദങ്ങൾക്കു് സാഫല്യമുണ്ടാക്കേണ്ടതും സ്റ്റേറ്റിന്റെ ചുമതലയിൽ പെട്ടതാണ്. കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദത്തിലെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിഗതികൾമൂലം അമർത്തിക്കളയപ്പെട്ടതും എല്ലാകാലത്തും നിലനിന്നിരുന്നതുമായ ആ അവകാശം ഇപ്പോൾ സ്വതന്ത്രമായും പരസ്യമായും പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള സകലയത്നങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ട്. തൊഴിലാളിയുടെ അഭ്യുദയത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നതിനും, തന്റെ പ്രവർത്തനരംഗമായ സ്ഥാപനത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും തൊഴിലാളികൾക്കു് അവകാശമുണ്ടല്ലൊ. വ്യവസായങ്ങളിൽ മാനേജുമെൻറുകളോടു സഹകരിച്ചു തുല്യമായി പങ്കെടുക്കുന്ന "ഉല്പാദനക്കമ്മറ്റികൾ" ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ചില പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ ഈ അവകാശം ആദരിക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഈ അവകാശം അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതു് ശിക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ തന്നെ ബലഹീനമാക്കുന്നതാണ്.

സംഘടനാസ്വാതന്ത്ര്യം.

തൊഴിലാളിയുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി പരിചിന്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ മറ്റുതൊഴിലാളികളോടുകൂടി സ്വതന്ത്രസംഘടനകളിൽ ചേരുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരിക്കൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാണെന്നു് അനുസ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ദേ

മനുഷ്യന്റെ വിജ്ഞാനതൃഷ്ണ എന്നും മുന്നോട്ടു ഗമിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയിരിക്കും.

(ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളിൽ ചിലർ എഴുതിയിട്ടുള്ള വിശേഷാത്തരങ്ങളായ ആത്മകഥകളുണ്ട്. അവ ലേഖനകർത്താവിനു് അപരിചിതങ്ങളായിരിക്കും.)

പത്രാധിപർ.

വിദ്വാൻ സെബാസ്റ്റ്യൻ എടുത്തത്.

മഹാകവി കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള.

ള്ള സംരംഭം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥിതിയ്ക്കു വിരുദ്ധമായ ഒരുദ്യോഗപ്രവൃത്തിയാണെന്നുകൂടി വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ലോകത്തിലെങ്ങുതന്നെ ഈ അവകാശം ഇപ്പോൾ സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.ഈ അവകാശം കുളാക്കന്മാർക്കോ, സങ്കേതികവിദഗ്ധന്മാർക്കോ, മാനേജരന്മാർക്കോ മാത്രമുള്ളതല്ല, ശരീരാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്ന വേലക്കാർക്കു കൂടിയുള്ളതാണ്. വ്യവസായങ്ങളിലെ വിഭാഗപരമായ ജോലിയുടെ അഭംഗമായ സംരക്ഷണത്തിനും അയതിൽ ഉപരി പരിശീലനം ലഭിക്കുന്നതിനും ഇത്തരം സംഘടനകൾ പ്രയോജനപ്പെടേണ്ടതാണ്.

യഥേഷ്ടം പിരിച്ചുവിടാമോ?

തൊഴിലാളിയെ തന്റെ പ്രത്യേക ജോലിയിൽനിന്നു പിരിച്ചുവിടാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള അവകാശം അസന്നിഗ്ധമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം തൊഴിലുടമസ്ഥന്റെ സ്വാധീനത്തിലുള്ള സമ്പത്തികായുധത്തിന്റെ ശക്തിയെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുവാനിടയുണ്ട്. അപരാധിയുടെ സമാധാനം കൂടിക്കേട്ട് ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ നീതിയുക്തമായ തീരുമാനത്തെ അവലംബിക്കാതെ യാതൊരുവനേയും ജോലിയിൽനിന്നും പിരിച്ചുവിടുന്നതു ധർമ്മമല്ല. മുതലാളിതന്നെ ഈ കാര്യം യഥേഷ്ടം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതു പ്രോസികൂട്ടർതന്നെ വിധിയെഴുതുന്നതുപോലെ അനഭിലഷണീയമായിരിക്കും. തന്റെ തൊഴിലുമായി നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെടാത്ത കുറ്റങ്ങൾക്കുപോലും ചില ജോലിക്കരെ തൊഴിലുടമസ്ഥന്മാർ പിരിച്ചുവിടുന്നു. സമ്പത്തിനു അമിത പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതിന്റെയും മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ അവഗണിക്കുന്നതിന്റെയും ഫലമാണിതെല്ലാം. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ ഉത്തമന്മാർ ഈ അവകാശത്തെ ആദരിച്ചു സംയുക്ത ശിക്ഷണക്കമ്മറികൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായും അവർ ഈ വിഷയത്തിൽ സ്തുത്യർഹമായ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നതായും അറിയുന്നു. സമകാലത്തു് ഏറ്റവും അവശ്യമായിരുന്ന തൊഴിലുകളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവരെ പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ഈ അവകാശം തൊഴിലുടമസ്ഥന്മാക്കു പകരം ദേശീയ സേവനോദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലാണ് നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നതു്. അടിയന്തിരഘട്ടത്തിലുള്ള ഈ അവകാശങ്ങൾ ഇനി പ്രയോഗിച്ചുകൂടെന്നു മാത്രമല്ല, പിരിച്ചുവിടാനുള്ള അധികാരം ഒരിക്കലും മുതലാളിമാരിൽ ചെന്നു ലയിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും ട്രേഡ്യൂണിയനുകൾ അവകാശവാദം നടത്തുന്നു. ഏതായാലും, ശരിയായ രക്ഷാവ്യവസ്ഥകളോടുകൂടി, ഉദാഹരണമായി സംയുക്ത കമ്മറികളെ നിയമിച്ചോ മറ്റോ, ഈ അധികാരം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താതെയിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

പ്രമോഷൻ.

മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ യോഗ്യതകളെ പണമോ ബന്ധുത്വമോ ആധാരമാക്കി അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതു് മനുഷ്യത്വത്തോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു കൊടുംപാതകമാണ്. പ്രത്യേക പരിഗണന പക്ഷപാതം അല്ലെങ്കിൽ വർഗ്ഗീയ വിദ്വേഷം ആദിയായതെല്ലാം പ്രമോഷൻകാര്യത്തിൽ പാടേ പരിവർജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്. അഴിമതികളുടെ പ്രത്യാഘാതം ഗൗരവതരമായിരിക്കും. പല വ്യവസായങ്ങളും അധഃപതിക്കുന്നതിനുള്ള ഹേതു ജോലിക്കയറ്റം നൽകുന്നതിൽ തൊഴിലാളിയുടെ യോഗ്യതകളെ യഥായോഗ്യം പരിഗണിക്കാത്തതാണ്. യോഗ്യന്മാരെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അയോഗ്യന്മാരെയും അപ്രാപ്തന്മാരെയും മാനേജരന്മാരായി നിയമിക്കുന്നതുപോലെ ശിക്ഷണരാഹിത്യപരമായ പരിതസ്ഥിതികളെ സംജാതമാക്കുന്ന മറ്റൊന്നും ഇല്ല. ചിലപ്പോൾ മതം പ്രമോഷനു ഒരു പ്രതിബന്ധമായി നിലകൊള്ളുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും തൊഴിൽപരമായ പരിശീലനങ്ങളിലും രാജ്യം പുരോഗമിക്കുന്നതോടുകൂടി മാത്രമേ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന ജീവനക്കാരനും ഏറ്റവും ഉന്നതമായ സ്ഥാനം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ സുലഭമായി ഉണ്ടാവുകയുള്ളു. വലിയ വ്യവസായങ്ങൾ അവയുടെ സ്വന്തമായ പരിശീലനപദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യേണ്ടതും ഭാസുരഭാവിയുള്ള ബുദ്ധിമാന്മാരായവർക്കു ഉപരിപരിശീലനവും വിദ്യാഭ്യാസവും ലഭിക്കുവാൻതക്കവണ്ണം ധനസഹായം നൽകേണ്ടതുമാണ്. ഇപ്രകാരം യോഗ്യതയുള്ള തൊലൊ ഡയറക്ടർബോർഡിലൊതന്നെ ഉദ്യോഗം നൽകുവാൻ തക്കവിധത്തിൽ മുതലാളിമാർക്കു ഹൃദയപരിവർത്തനമുണ്ടാകണം.

സമാധാനവും ആരോഗ്യവും.

ജോലിസ്ഥലങ്ങളിൽ തൊഴിലാളിയുടെ സമാധാനം ഭദ്രമായിരിക്കുവാൻതക്ക എല്ലാ മുൻകരുതലുകളും ചെയ്യേണ്ടതു മുതലാളിയുടെ കടമയാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും, ചെറുപ്പക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ പരമപ്രധാനമായ ശ്രദ്ധയും താല്പര്യവും കൂടിയേ കഴിയൂ. തൊഴിലാളികളുടെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർവിഘ്നം നടക്കുവാൻ തക്ക സകല സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും വേണം. ഇതിനും പുറമേ, അപകടങ്ങളോ ആപൽക്കരങ്ങളായ രോഗങ്ങളോ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ തക്ക പ്രതിവിധികൾ ചെയ്യേണ്ടതും അനുപേക്ഷണീയം തന്നെ. തൊഴിൽ ചെയ്യിക്കുന്നവരുടേയും ചെയ്യുന്നവരുടേയും പ്രതിനിധിമുള്ള കമ്മറികൾക്കു് ഈ മുതലവിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു് ഈ വിഷയത്തിൽ വിശിഷ്ട സേവനം ലഭിക്കുവാൻ ഉടയാക്കുന്നതാണ്.

ആരോഗ്യത്തിനു സുപ്രധാനിദാനമായിരിക്കേണ്ട വിധത്തിൽ ധാരാളം ശുദ്ധവായുവും വെളിച്ചവും ഫാക്ടറികൾക്കുള്ളിൽ ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം നിയമങ്ങൾ ത്വരപൂർവ്വം രൂപവൽക്കരിക്കേണ്ടതു് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ കർത്തവ്യമാകുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ട്, അമേരിക്കാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ചില ഫാക്ടറികളിൽനിന്നും തൊഴിലാളികൾക്കു് മിതമായ ചാർജ്ജിനു നല്ല ആഹാരം കൊടുക്കുന്ന രീതി നിർബന്ധപൂർവ്വം നടപ്പിലിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഫാക്ടറികളിൽ വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിനു ഗവർമ്മെണ്ടു് 1925–ലും 1926–ലും, "കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ മെഡിസിൻ" എന്ന സ്ഥാപനം ഏർപ്പെടുത്തി. 1935 ൽ ഇതേ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അതിന്റെ ഒരു സംഘം തന്നെ സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ട്. വെടിമരുന്നു ഫാക്ടറികളിൽ ഡാക്ടറന്മാരേയും നേഴ്സുകളെയും നിയമിക്കണമെന്നു് 1940–ൽ ഗവർമെന്റു് ആജ്ഞാപിച്ചു. അനന്തരം ഇതരഫാക്ടറികളും ഇതേനടപടികൾ തന്നെ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു. പരിഷ്കൃത പദ്ധതികളൊ യന്ത്രസഹായമോ മൂലം മനുഷ്യന്റെ ജോലിസമയം കുറയുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ തക്ക അവസരങ്ങളിൽ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യം കേവലം യാന്ത്രികമായ കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിൽ നിന്നും തൊഴിലാളിയെ വിമുക്തനാക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു. യാതൊരു വിശ്രമവും കൂടാതെ ഒരു ദിവസം മുഴുവനും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അഞ്ചു മുഴുവനുമുള്ള യാന്ത്രിക പ്രവർത്തനത്തിനു സമാനമായ അദ്ധ്വാനം മനുഷ്യന്റെ മാഹാത്മ്യത്തേയും മനോജ്ഞതയേയും നശിപ്പിച്ച് അവനെ കേവലം യുക്തിഹീനനായ ഒരു ജീവിയാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

ജോലി ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തപ്പോൾ കരുണയുണ്ടായിരിക്കണം.

അപകട രോഗം ആദിയായ കാരണങ്ങളാൽ പതിവുള്ള ജോലി ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ കരുണാപൂർവ്വം തൊഴിലാളിയെ സഹായിക്കേണ്ടതു് വ്യവസായിക

A.V. Thomas & Company Ltd.

(Incorporated in Travancore)

Registered Office and Head Office:- **ALLEPPEY.**

Telegrams: "THOM". Telephone: 15, 15A, 15B

BRANCHES:-

Kottayam, Quilon, Trivandrum. Nagercoil, Cochin and Calicut.

MANAGING AGENTS FOR:

Planting Section

1 The Highland Produce Co., Ltd.,
2 The Midland Rubber & Produce Co., Ltd.
3 The Rajagiri Rubber & Produce Co., Ltd.
4 The Punalur Rubber & Tea Estates Ltd.
5 The Kalpetta Estates Ltd.
6 The Nelliampathy Tea & Produce Co. Ltd.
7 The Fringford Estates Ltd.

Industrial & Engineering Section

1 Brunton & Co., Engineers Ltd.
2 The South Indian Engineering Works Ltd.
3 The Coir Yarn & Textiles Ltd.
4 The India Nut Co., Ltd.
5 The Travancore Alkalies (Travancore) Ltd.
6 The Ayurvedic Compound Tinctures Ltd.

INSURANCE:- Chief Agents for:

1. The Prithvi Insurance Co., Ltd.,
2. Eastern Federal Union Insurance Co., Ltd.

Importers, Exporters Shipping Agents, Estate Agents, Clearing and Forwarding Agents.
Have organised facilities for dealing in tea, rubber, pepper, cardamom, coffee, cashewnuts and all Malabar produce
Sole agents for B. M. B Light Tractors. Dealers in Radios
Stockists and suppliers of timber and furniture, Asbestos Cement products. Caltex products and lubricants, Motor tyres and tubes, all Estate requisites etc. etc.

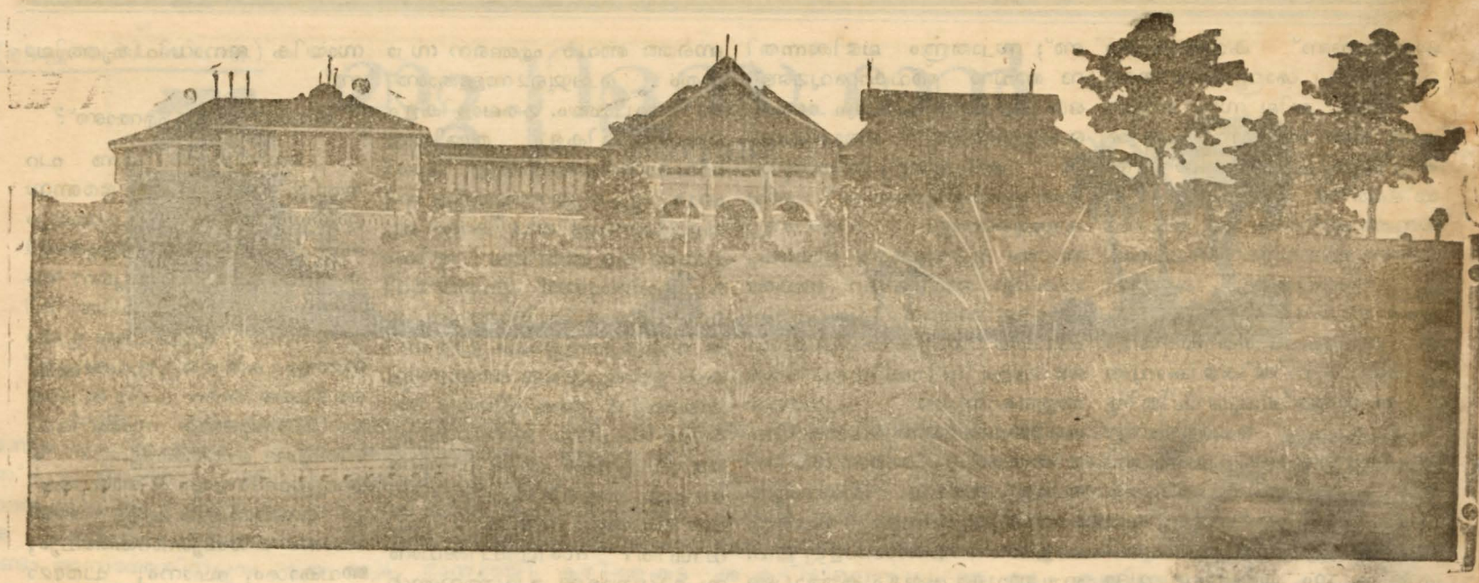

തൃണിത്തുറ കായൽക്കരയിലെ കൊട്ടാരം

ളുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത കർത്തവ്യമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തെ അംഗീകരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ സാർവ്വത്രിക സാഹോദര്യമാകുന്ന മാനവൈക്യമാണ് ഈ അവകാശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. സ്വസ്ഥങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം, പീഡിതരുടെ ക്ലേശനിവാരണം ആദിയായ കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സർവ്വോന്മുഖമായ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന പല സംഭവങ്ങളും സുവിശേഷത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നല്ല സമരിയാക്കാരന്റെ സ്ഥാനം പല തൊഴിലുടമസ്ഥന്മാരും എപ്പോഴുമല്ലെങ്കിലും, ചിലപ്പോഴെങ്കിലും അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത കൃതജ്ഞതാപുരസ്സരം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ചില ചെറിയ വ്യവസായികളും ജോലിക്കാരും തമ്മിലുള്ള ഭയസമന്വിതമായ സൗഹൃദബന്ധം അഭിനന്ദനീയം തന്നെ. ചില വ്യവസായ പ്രമുഖന്മാരും രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിലും അപൽഘട്ടങ്ങളിൽ സഹായിക്കുന്നതിലും ഉചിതമായ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായറിയുന്നു. സർവ്വപ്രധാനമായ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇനിയും അലക്ഷ്യമായി പെരുമാറുന്ന പല വ്യവസായ പ്രവർത്തകരും ഉണ്ടെന്നറിയുന്നതു ശോചനീയം തന്നെ. രോഗാവസ്ഥയിൽതൊഴിലാളികളെയും സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങളെയും തുല്യനിലയിൽ പരിഗണിക്കാത്ത വിവേചനം മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തോടു കാണിക്കുന്ന നിന്ദനമാണെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല. നിവാരണ പരിപാടികൾ ഗവർമ്മെന്റുകൾ എത്രതന്നെ സ്വീകരിച്ചാലും, ഏതെങ്കിലും തൊഴിലിലൊ വ്യവസായങ്ങളിലൊ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന രോഗികൾക്കും അംഗഭംഗം ഭവിച്ചവർക്കും സാരമായ സേവനം നൽകുന്നതിനു സ്വതന്ത്ര സംഘടനകൾ അവശ്യം ക്രിയയേകഴിയും. ഇതിലേക്ക് ഏറ്റവും വലിയ പദ്ധതി തൊഴിലാളികളും മുതലാളികളും പരസ്പരം യോജിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം.

വ്യവസായിയുടെ അവകാശങ്ങൾ

പ്രകൃതിനിയമങ്ങളും ദൈവികനിയമങ്ങളും ഒരുപോലെ സാധുത്വം നൽകുന്ന സ്വകാര്യസ്വത്തുടമക്കു വേണ്ടി തിരുസ്സഭ എക്കാലത്തും സുധീരം വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പൊതുനന്മയിൽ നിക്ഷിപ്തമായതും വ്യക്തികളെ സംബന്ധിക്കുന്നതുമായ രണ്ടുതരം ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും സഭ തുല്യപ്രാധാന്യം നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്. പ്രകാരാന്തരേണ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു മനുഷ്യനു തന്റെ ധനം തനിക്കുതന്നെ ആദായമുണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി ഏതെങ്കിലും തൊഴിലിലൊ വേറൊ മുടക്കുന്നതിനും, തന്റെ സമ്പത്തുകളുടെ പ്രയോജനത്തിനും തൊഴിലിനും വേണ്ടി മുടക്കുന്നതിനുമുള്ള അവകാശമുണ്ട്. എന്നാൽ സ്വന്തലാഭത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം പണം മുടക്കുന്നവർ നീതിയുക്തമായ ആദായത്തിലധികം ഏട്ടുക്കയില്ലെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥക്കു വിധേയരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾ ആദായകാര്യത്തിൽ ഈ വ്യവസ്ഥക്കു വിധേയമാകാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു. അവരുടെ അഭിമതം, ആദായത്തിന്റെ നിഷ്പ്രയാസകരമായ അനുപാതത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണെന്നത്രെ. ഏതെങ്കിലും തൊഴിലിന്റെ സമ്പൽസമൃദ്ധമായനടത്തിപ്പിനുപ്രേരകമായിരിക്കുന്നതു യഥേഷ്ടം ആദായംഎടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമാണെന്നും അക്കൂട്ടർ വാദിക്കുന്നു. ലാഭേച്ഛയുടെ പ്രേരണയില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ അഹംകാരിയും അലസനും ആയിത്തീരുകയും തന്മൂലം സകലരും കഷ്ടതകൾ സഹിക്കേണ്ടിവരുകയും ദേശീയക്ഷേമം അപകടത്തിലാകുകയും ചെയ്യുമെന്നുംകൂടി അവർ ഉണ്ടാക്കുന്നു. തൊഴിലാളികൾ തന്നെ വ്യക്തിയുടെ സമ്പാദ്യലാഭത്തെവിട്ട്, പൊതുനന്മയ്ക്കു പ്രാധാന്യം നൽകണമെന്നു വാദിക്കുകയും തൽസംബന്ധമായ പ്രക്ഷോഭണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ, വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം ദേശീയമാക്കുകയൊ സമീകരിക്കുകയോ (Social.sc) ചെയ്യണമെന്നു അവർ ശഠിക്കുന്നു. ഏതായാലും, ലാഭേച്ഛയുടെ വിനാശകരങ്ങൾ നിവർത്തിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടഭിപ്രായമില്ല. വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനു വിധേയമാക്കണമെന്നു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അധികാരത്തിനതീതവും മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ അലംഘനീയമായ അവകാശങ്ങളിന്മേലുള്ള ഒരു കൈകടത്തലുമാകയാൽ ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതും നിഷിദ്ധമായിട്ടുള്ളതുതന്നെ. അനഭിലഷണീയമായ പ്രസ്തുത വീക്ഷണത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ഒരു വ്യതിചലനമാത്രത്തിൽ "ലാഭേച്ഛയുടെ" സ്ഥാനത്തു "ന്യായമായ ലാഭേച്ഛ"യെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ സകല പരിശ്രമങ്ങളും അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ടതു്, ജനക്ഷേമത്തെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ടുതാണ്.

പ്രധാനമായി നമുക്കു ചിന്തിക്കുവിഷയമാകേണ്ടതു് ലാഭമെന്നാൽ എന്താണെന്നാണ്. കരം പിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നു ശരിയായ ആദായം കണക്കാക്കുവാൻ വിഷമമില്ല. കമ്പനികൾ പ്രായേണ അവയുടെ ബാക്കി പത്രം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും സാമാന്യജനത്തിനും, ഓഹരിക്കാരനുപോലും, ശരിയായ ധനകാര്യനില അജ്ഞാതമായിരിക്കും. ശരിയായ വിവരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി കമ്പനികളുടെ പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ട പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു് അവയുടെ സമ്പത്തു സുസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുന്നതിനും, ഉപഭോക്താക്കളുടെയും, വേലക്കാരുടെയും രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു പരിതഃസ്ഥിതി ആദായം ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള അപരാധത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതാണല്ലൊ. ഏതായാലും, സകാരണം ഭവിയിലുണ്ടാകാവുന്ന അടിയന്തിരപരിതസ്ഥിതികളെ അഭിമുഖീകരിക്കുക്കുന്നതിനായിൽ കരുതൽധനം നീക്കിവെക്കുന്നതിൽ ബുദ്ധിയുള്ള യാതൊരാക്ഷേപവും നീരസം തോന്നുകയില്ല. സത്യം വെളിപ്പെടുത്തേതെ ധനം അന്യായമായി സംഭരിക്കുന്നതിനു പ്രയോഗിക്കുന്ന സൂത്രങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രമേ അക്കൗണ്ടന്റും പ്രതിഷേധിക്കുന്നുള്ളു. ഒരു സഹകാരുകനിയുടെ ശരിയായ ധനസ്ഥിതി അറിയുന്നതിനു പരസ്യം ചെയ്യുന്ന ലാഭത്തെപ്പറ്റി അതായതു് ആദായവീതം, കരുതൽ ധനം എന്നിവയെപ്പറ്റി മാത്രം അറിഞ്ഞാൽ പോരാ. പരസ്യം ചെയ്യാത്ത ലാഭത്തെയും ഒരുമിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ലാഭത്തെയും പറിച്ചുകൂടി അറിയേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

ന്യായമായ ഒരു ലാഭവീതം എന്താണെന്നു് നിശ്ചയിക്കുന്നതു് വളരെ വൈഷമ്യമേറിയ ഒരു പ്രശ്നമാണു്. ഒരു വ്യവസായത്തിലെ ആദ്യത്തെ ജോലി ചെയ്യിക്കുന്നവരും ചെയ്യുന്നവരും തമ്മിൽ വിഭജിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും സാധനങ്ങളുടെ വില കുറയ്ക്കുന്നതിനും കുത്തിനു ധാരാളം വകയുണ്ടല്ലൊ. കടം വാങ്ങിക്കുന്ന പണത്തിന്റെ പലിശ നിശ്ചയിക്കുന്ന മൂലധന ബാങ്കുകാരും പണവ്യവഹാരസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും പൊലികൊടുക്കാറുവിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു് അവൽക്കരമായിരിക്കുന്നതു് അവയുടെ സമ്പത്തു സുസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുന്നതിനും, ഉപഭോക്താക്കളുടെയും, വേലക്കാരുടെയും രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു പരിതഃസ്ഥിതി ആദായം ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള അപരാധത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതാണല്ലൊ. ഏതായാലും, സകാരണം ഭവിയിലുണ്ടാകാവുന്ന അടിയന്തിരപരിതസ്ഥിതികളെ അഭിമുഖീകരിക്കുക്കുന്നതിനായിൽ കരുതൽധനം നീക്കിവെക്കുന്നതിൽ ബുദ്ധിയുള്ള യാതൊരാക്ഷേപവും നീരസം തോന്നുകയില്ല. സത്യം വെളിപ്പെടുത്തേതെ ധനം അന്യായമായി സംഭരിക്കുന്നതിനു പ്രയോഗിക്കുന്ന സൂത്രങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രമേ അക്കൗണ്ടന്റും പ്രതിഷേധിക്കുന്നുള്ളു. ഒരു സഹകാരുകനിയുടെ ശരിയായ ധനസ്ഥിതി അറിയുന്നതിനു പരസ്യം ചെയ്യുന്ന ലാഭത്തെപ്പറ്റി അതായതു് ആദായവീതം, കരുതൽ ധനം എന്നിവയെപ്പറ്റി മാത്രം അറിഞ്ഞാൽ പോരാ. പരസ്യം ചെയ്യാത്ത ലാഭത്തെയും ഒരുമിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ലാഭത്തെയും പറിച്ചുകൂടി അറിയേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

മാണെന്നാണ് കത്തോലിക്കാ ദൈവതത്വ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിമതം. ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ പണത്തിന്റെ പലിശ കുടിശ്ശികപ്പെടുത്തുന്നതിനു രാഷ്ട്രത്തിനു കടമയുണ്ട്. മൂലധനത്തിൽനിന്നും ന്യായമായി കിട്ടുന്ന ആദായത്തെ അപേക്ഷിച്ചു "മിച്ചമൂല്യപലിശ", കുറഞ്ഞിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് നാം സ്വീകരിക്കേണ്ട തത്വം. സാമൂഹ്യികമായി നീതികരിക്കാവുന്നതും സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിയുടെ പുരോഗതിയ്ക്ക് പൊതുവെ ഉണപ്രദവുമായ ഒരു പലിശനിരക്ക് പ്രചാരത്തിൽ വരുവാൻ സകല പരിശ്രമങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. നിസ്സാരപലിശക്ക് പണം കിട്ടുന്ന സന്ദർഭായം പ്രയോഗത്തിൽ വരുന്നതാണ് തൊഴിലിന്റെയും അതു ചെയ്യുന്നവരുടെയും ഉന്നമനത്തിനു നിദാനമായിരിക്കുന്നതു്. വ്യവസായങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആദായം നിയന്ത്രണത്തിനധീനമാക്കുന്നതിനു ചിലപ്രധാന വ്യവസായങ്ങളിൽ "ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ബോർഡുകൾ" സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ചില ട്രേഡ്യൂണിയനുകൾ തീവ്രപരിശ്രമം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടറിയുന്നു. വ്യവസായങ്ങൾ പലതും പാപ്പരായ്മ് മുതൽമുടക്കി ചെയ്യുന്നതാകയാലും, തൊഴിലാളികൾ പൊതുക്ഷേമത്തെ മുൻനിറുത്തി പരിശ്രമിക്കുന്നതിനാലും, ഒരു പാർട്ടിതന്നെ ആദായം വീതിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, തൊഴിലാളികൾ, ഉപഭോക്താക്കൾ, മുതൽമുടക്കുന്നവർ എന്നിവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് മതിയായ പരിരക്ഷ ലഭിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള വാദത്തിനു പ്രസിദ്ധമായ നഫീൽഡ് (Nuffield) കോൺഫറൻസിലെ ചർച്ചകൾക്കു പ്രധാന സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. കോഹൻ കമ്മറ്റി-(CohenCommitte) റിപ്പോർട്ടിൽ ഓഹരി ഉടമസ്ഥന്മാർ കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ യാതൊരു ശ്രദ്ധയും താല്പര്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും പ്രകൃതത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്.

അവകാശങ്ങൾ മാത്രമോ?

ഓരോ അവകാശത്തിനും തദനുസരണമായ ഒരു കർത്തവ്യം ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയും പ്രത്യേകം ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഓരോ കർത്തവ്യത്തോടുകൂടി ഓരോ അവകാശവും സംജാതമാകുന്നു. ജീവിക്കേണ്ടതു മനുഷ്യന്റെ കടമയാണ്; ജീവിക്കുന്നതിനു അവനു അവകാശവുമുണ്ട്. ജീവിക്കുന്നതിനു മനുഷ്യൻ ജോലിചെയ്യേണ്ടതിയാകുന്നു. ജോലി ലഭിക്കുന്നതിനു അവനു അവകാശവുമുണ്ട്. തന്റെ പ്രകൃതത്തിനനുസരണമായി സ്വതന്ത്രനായി വർത്തിക്കേണ്ടതു് മനുഷ്യന്റെ കർത്തവ്യമാണ്; സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്നതിനു അവനു അവകാശവുമുണ്ട്. ഒരു മുഴുവൻദിവസവും ജോലിചെയ്യുന്നതിനു തൊഴിലാളിക്കു കടമയുണ്ട്; നീതിയുക്തമായ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനു് അവകാശമുണ്ടെന്നും സ്പഷ്ടമാണ്. സ്വന്തം മുതലുകളെ അലക്ഷ്യമാക്കിയും അപരന്റെ അവകാശങ്ങളെ ബലികഴിച്ചും വ്യക്തിപരമായ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടിമാത്രം നിർബന്ധംപിടിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് വ്യവസായത്തിൽ പല അസ്വസ്ഥതകൾക്കും ഭിന്നതകൾക്കും കാരണമായിതീരുന്നതു്. കേവലം ഭാവനാമാത്രമായ വ്യത്യാസങ്ങളും സ്വതന്ത്രങ്ങളുമായ അവകാശങ്ങളല്ല ഇവ. ഈ അവകാശങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളും പരസ്പരം ഇണങ്ങിച്ചേർന്നിട്ടെങ്കിൽ കാര്യത്തിന്റെ അവസ്ഥപോലെ പുരോഗതിക്കും അധോഗതിയ്ക്കും കാരണമായിഭവിക്കും.

ജനാധിപത്യം.

ഡിമോക്രസി നടപ്പിലിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം സാമ്പത്തിക ജനാധിപത്യം സംസ്ഥാപിതമാകുമെന്ന് സകാരണംപ്രതീക്ഷിക്കാം. ഉല്പാദനം, മാനേജുമെന്റ് എന്നീരംഗങ്ങളിൽ ശിക്ഷണവും അഭിരുചിയുംപോലിച്ചുകൊണ്ട് ഒരുസംയുക്തഗവൺമെന്റുനിലവിലിരിക്കുന്നരാജ്യങ്ങളിൽ വ്യവസായപ്രവർത്തകന്മാർക്ക് എങ്ങനെ സഹകരിക്കുവാൻ കഴിയും? തൊഴിലാളികൾ ഒരു നൂതന സ്ഥാനവും പദവിയും പ്രാപിക്കുന്ന ഒരു നവ്യവ്യവസ്ഥിതിയെ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതിൽ മാത്രമല്ല പൊതുവണത്തെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള ഒരു വീക്ഷണകോണത്തെ അവർ എങ്ങനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുമെന്നുള്ളതാണ് ചിന്താവിഷയം. മുതലാളികളും തൊഴിലാളികളും തമ്മിലുള്ള അവകാശതർക്കങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം വ്യവസായങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള അധികാരം വ്യവസായികളിൽനിന്നും നീക്കം ചെയ്യുന്നതാണോ? ഗവൺമെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇരു താല്പര്യങ്ങളുടെയും പ്രതിനികൾ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ഭരണസമ്പ്രദായത്തിനു രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ ജനാധിപത്യത്തിനു ചുരുക്കം ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ മാത്രമെ ആവശ്യമായിവരികയുള്ളോ? ശരിയായ വ്യവസ്ഥിതി സംസ്ഥാപിക്കുവാൻ സദുദ്ദേശമായുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താത്ത കാലത്തോളം സകലതും ദേവീയമാക്കാനുള്ള യത്നവും മുറവിളിയും ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയുണ്ട്. അവസാനം സാമ്പത്തിക നിയന്ത്രണം മുഴുവൻ രാഷ്ട്രത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുകയും അതിനുള്ളിൽ മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ നിയന്ത്രണം മുഴുവൻ രാഷ്ട്രത്തിനെന്നുള്ള നാശബീജംലീനമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വ്യവസായിക ജീവിതത്തിൽ ശരിയായ വ്യവസ്ഥിതിക്കു നിദാനമായിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഉചിതമായ മാർഗ്ഗം ഓരോ ഫാക്ടറിയുടെ അധികാരപരിധിക്കുള്ളിൽ കഴിയുന്നത്ര സ്വതന്ത്രവും സ്വയം നിയ്ന്ത്രണാവകാശമുള്ളതുമായ ഓരോ സംഘടന പൊതുവണത്തെ മുൻനിറുത്തി ഓരോ വ്യവസായത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും. മറ്റുപ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ശോഭനമായ ഭാവി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു് വ്യവസായിക ജനാധിപത്യത്തിലാണ്.

ജനാധിപത്യം എന്താണ്?

ഡെമോക്രസി എന്നു പറയുന്നതു് കേവലം ഒരു ഭരണസമ്പ്രദായത്തേക്കാൾ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതാണ്. സാമുദായിക ജീവിയായ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതരീതിയാണതു്. പ്രഥമമായും പ്രധാനമായും ഒരു ക്രൈസ്തവനുള്ളതു് ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തേയും മനുഷ്യന്റെ സാഹോദര്യത്തേയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. മറ്റെല്ലാറ്റിനേയും അപേക്ഷിച്ചു് ഡെമോക്രസിയുടെ അടിസ്ഥാനം മനുഷ്യന്റെകർത്തവ്യം, അവകാശം, സ്ഥാനം, പരമോൽകൃഷ്ടത എന്നിവയാണ്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഐകൃതയിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന നീതിക്കും പരസ്നേഹപരമായ ആദർശങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അതു നിലകൊള്ളുന്നു. പണത്തിന്റേയോ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളുടെയോ വാഴ്ചക്കു് അതു് വഴങ്ങികൊടുക്കുകയില്ല. രാഷ്ട്രശക്തിയുടെ ദുരുപയോഗത്തെ അതു് ഉച്ചൈസ്തരം പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. ഇതു് ഒരു തൊഴിലാളിയെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും വിമുക്തനാക്കുകയും ദൈനംദിനം ജോലിചെയ്യുന്നതും ജീവിക്കണമെന്നുള്ള സങ്കുചിതരംഗത്തിൽനിന്നും അവനെ സ്വജീവിതത്തെ പ്രധാനമായി ബാധിക്കുന്നധനകാര്യങ്ങളിലുംതത്സബന്ധമായനയരൂപീകരണത്തിലും ഭാഗഭാഗിത്വം നൽകി വിശാലമായ സാമ്പത്തികാന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് ആരോഹണംചെയ്യിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിർബന്ധത്തിന്റെ കണികപോലും ക്രമേണ, കഠിനപ്രയത്നം, സാമർത്ഥ്യം വിശ്വസ്തത ആദിയായവയെല്ലാം അവന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നുള്ള കാര്യവും വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടില്ല. സർവ്വോപരി, അവൻ, മനുഷ്യരോടുള്ള ബഹുമാനം, ലൌകിക വസ്തുക്കളുടെമേൽ മനുഷ്യനുള്ള ആധിപത്യം എന്നിവയുടെ അനുസ്മാരകനായി അവശ്യം സദാ പരിശോഭിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

മാഹാത്മ്യത്തിന്റെ നിദാനം

ഈ ലേഖനത്തിൽ ഉപന്യസിച്ചിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളിയുടെ അവകാശങ്ങൾക്കും കർത്തവ്യങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനം എന്താണെന്ന് ഗുണപ്രദമായി ചിന്തിക്കുമെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവം, ഘടന, ലക്ഷ്യം എന്നിവയെപ്പറ്റി ശരിയായി വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യവസായ ലോകത്തിൽ സമാധാനവും സന്തോഷവും കളിയാടണമെങ്കിൽ മുതലാളികളും തൊഴിലാളികളും ഉൾപ്പെട്ട പൊതുമനുഷ്യവംശത്തി

ATHREYODAYA VAIDYASALA,
EDAPPADY.
BHARANANGANAM A. O. & P. O.
Regd. Medical practitioner
VAIDYAN G N. KANIYAR.
Panamtho t m
രണ്ടുത്തമ സിദ്ധൗഷധങ്ങൾ.
അർശോഗുളിക.അസ്രിസ്രാവം മൂത്രസ്രാവം ഗർഭസ്രാവം തുടങ്ങിയ സകല ഗർഭാശയ രോഗങ്ങളേയും മാറുന്നതിനും ഗർഭധാരണത്തിനു് വേണ്ടശക്തി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും അദ്വിതകല്പം അതിവിശിഷ്ടം.
ശരിബാധൈവൻ. ചൊറി ചിരങ്ങു് കരപ്പൻ രക്തക്കുറവുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വിളർച്ച വീക്കം (നീരു) മുതലായ രോഗങ്ങളെ മാറ്റി ശരീരത്തിനു് കൂടുതൽ ബലവും കാന്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരുത്തമോഷധം. ക്രമേണ ആയുർവ്വേദവിധിപ്രകാരം നിഷ്കൃഷ്ടപൂർവ്വം തയാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ ഔഷധങ്ങളും തയാർ.
കൂടുതൽ വിവരത്തിനു് എഴുതുക.

(മുട്ടത്തു വർക്കി ബി. എ.)

മാപ്പിളസ്ഥാൻ

(ഹ്രസ്വകഥ)

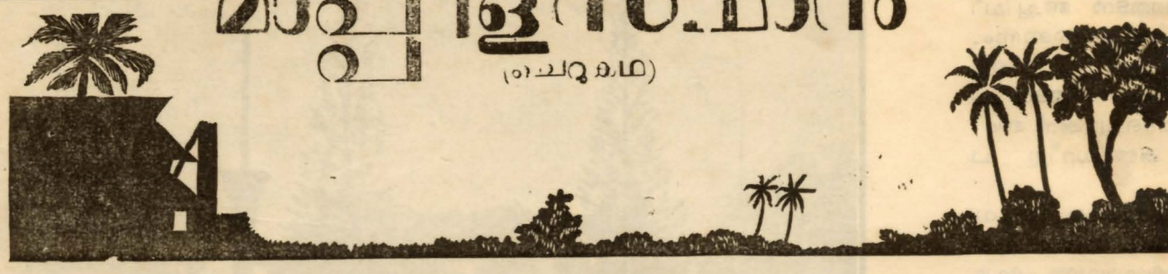

പേരു് ചാക്കോ എന്നാണെങ്കിലും അപ്പായി എന്നാണു് എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കുന്നു. നാട്ടിലെ ഒരു മാന്യൻ എന്നതുകൊണ്ടോ അമ്പത്തേഴിനപ്പുറം വയസ്സായതുകൊണ്ടോ അയിരിക്കണം അപ്പായി എന്നുള്ള പേരു് സ്ഥിരപ്പെട്ടതു്. എന്നാൽ ചാക്കോച്ചേട്ടൻ, ചാക്കോച്ചൻ, ചാക്കോമാപ്പിള, എന്നും ചിലപ്പോഴൊക്കെ ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നു. അതു് ആളുകളുടെ നിലയും സ്ഥിതിയും പോലെയിരിക്കും. മക്കൾ അപ്പാപ്പനെന്നും, ഭാര്യ, അന്നച്ചേടത്തി «നമ്മൾ» എന്നും ആണു് വിളിക്കുക പതിവു്.

നിറം വെളുപ്പിനും കറുപ്പിനും ഇടയ്ക്കു നില്ക്കും. പൊക്കംഅഞ്ചടിയിൽ അപ്പുറംപോകില്ല. പൊക്കക്കുറവും ഉന്തിനില്ക്കുന്ന കൂടവയറും, കഷണ്ടിത്തല യും, എല്ലാംകൂടി ഒരു ബീപ്പക്കുറിയോടാണു് അപ്പായിക്കു് കൂടുതൽ സാധർമ്മ്യം.

സ്വയാർജ്ജിതവും പൂർവ്വാർജ്ജിതവുമായ സ്വത്തുകൊണ്ടു് സാമാന്യം മാന്യനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരുദ്ദേഹമാണു് അപ്പായി. ലോകപരിജ്ഞാനം ധാരാളമുണ്ടു്. സാധുക്കളോടു് കരുണയുണ്ടു്. വേലക്കാർക്കു് ന്യായമായ കൂലി കൊടുക്കും. ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും മനസ്സറിഞ്ഞു വേണ്ട സഹായം ചെയ്യും. പിന്നെ പ്രത്യേകമൊന്നു പറയാൻ ഒരു സ്വഭാവമുള്ളതു് അപ്പായി ഒരുകാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ പിന്നെ അതു ചെയ്തേ അടങ്ങൂ എന്നുള്ളതാണു്. തെറ്റോ ശരിയോ എന്നു നോട്ടമില്ല. അക്കാരണത്താൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു തത്വജ്ഞാനിയുടെ പദവിയിലേക്കു ചിലപ്പോൾ ഉയരാറുണ്ടു്; അവിടെനിന്നു് മിക്കപ്പോഴും ഉരുണ്ടു താഴെവീഴുകെങ്കിലും കൂടും ബാംഗങ്ങളുടെ രക്ഷയായി രക്ഷയായി കഴിയുന്നു എന്നേ പറഞ്ഞുകൂടൂ. എന്നാൽ ചില സമയം വീട്ടുകാരത്തിയുടെ രക്ഷയായി അദ്ദേഹം വഴക്കു കൂടീട്ടില്ലെന്നില്ല. ആ കൂടും ബഹരിദ്ധത്തിന്റെ യഥാർത്ഥകാരണം മാപ്പിളയിലോ പെമ്പിളയിലോ എന്നു് യാതൊരു ചരിത്രകാരനും വ്യവഛേദിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും ആ വീട്ടിൽ അപ്പായിതന്നെ സർവ്വാധികാരി. അവിടെ ഒരു മാപ്പിളസ്ഥാൻതന്നെ സംസ്ഥാപിതമായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ വലിയ അപാകമില്ല.

അപ്പായിയുടെ സുദീർഘവും സംഭവബഹുലവുമായ ജീവചരിത്രത്തിലെ ഒരു ദിവസത്തെ വിവരണം മാത്രമേ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

അന്നൊരു ബുധനാഴ്ച ദിവസമായിരുന്നു. മേടമാസത്തിലെ പ്രകാശപൂർണ്ണമായ പ്രഭാതം. വെറുമുറക്കാൻ എട്ടുമണി കൊട്ടുന്നതിനിടയ്ക്കു് അന്നച്ചേടത്തി പറഞ്ഞു. «നാളെ അങ്ങേതിലെ കുര്യപ്പെണ്ണിന്റെ കല്യാണമാ. അതു ചേട്ടൻ വന്നു വിളിച്ചിട്ടു പോയി.''

«പോണം, അവരെന്നെ വല്യകാര്യത്തിൽ വച്ചിരിക്കുവാ. പോണം, നീ പോകുന്നോ'' അപ്പായി പെമ്പിളയോടു ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ പോണില്ല. പെണ്ണുങ്ങളാരെങ്കിലും വന്നു വിളിക്കാതെ ഞാൻ പോവുല്ല''

അതു ശരിയാ, നീ പോകണ്ടാ'' അപ്പായി തീരുമാനിച്ചു. "തുണിവല്ലതും അലക്കിയിരിപ്പുണ്ടോ?''

«അതു വെളുത്തേടൻ ഇതുവരെ അതുണികൊണ്ടു പോയിട്ടു കാണാനേയില്ല.ഇവിടെ അലക്കിയതുണിയൊന്നുമിരിപ്പില്ല.''

"ഛേ, അതുകഷ്ടമായല്ലൊ. അതു പിള്ളേരെ അതറയെങ്കിലും വിട്ടു ഒന്നു ചോദിച്ചാലോ"

''ഇന്നലെഞാൻ മാത്തുനെ വിട്ടതാ. അവൻ ഞായറാഴ്ച കൊണ്ടെത്തരാമെന്നു പറഞ്ഞയച്ചു''

«മാത്തുനെ വിടണ്ട," അപ്പായി പറഞ്ഞു ''എടാ കുഞ്ഞുവറീതേ, അവനെന്നാ എടുക്കാ അവിടെ"

''എന്നാപ്പാ''

''നീ ആ അലക്കുകാരൻറങ്ങു പോയേച്ചു വന്നേ, ഒരു മുണ്ടും കുറിയോണ്ടെങ്കിലും വേഗം തരാൻ പറ''

"വയ്യമ്പം പോകാമപ്പാ, ഞാനൊരു കണക്കു ചെയ്യാ''

;''ഹാ, കണക്കു് എന്നാകണക്കാടാ, പോയേച്ചു വരാനല്ലെ പറഞ്ഞതു''

ഗൃഹപാഠക്കണക്കു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കുഞ്ഞുവറീതു് എന്തോ പിറുപിറുത്തുംകൊണ്ടു അവിടെ നിന്നെണീറ്റുപോയി. അവനു് അപ്പനെക്കാൾ പേടിയായിരുന്നു കണക്കുവാദ്ധ്യാരെ. അതു തന്നെയല്ല, ഒരു ഉൾപ്രേരണം പിടിച്ച കണക്കു്. ആലോചിച്ചു തല പുണ്ണാക്കിയിട്ടും ഉത്തരമില്ല.

പിള്ളേരൊക്കെ കേറ്റുവിളഞ്ഞുവരികയാ" പടിയിറങ്ങിപ്പോകുന്ന മകനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് അപ്പായി പറഞ്ഞു.

ന്റെ യഥാർത്ഥമായ നിലയെ–അർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കണം. രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരും രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരും ഇന്നത്തെ ലോകം സാമാന്യജനങ്ങളുടെതാണെന്നു് ഉൽഘോഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മാനുഷികാവകാശങ്ങളെ പാടെ പിസ്സരിച്ചു കളയുന്നതാണതു്തതം. മനുഷ്യന്റെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളെയും സ്രഷ്ടാവുമായുള്ള അവന്റെ പാവനബന്ധത്തെയും പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിതം അങ്ങേഅറ്റം ചരിത്രപ്രസിദ്ധവും മഹത്തുമായ ഒരു പ്രാരംഭം കുറിക്കുമെന്നിരുന്നാലും, അതു് അവസാനം നിരാശയിലും നിർഭാഗ്യത്തിലും നിപതിക്കുമെന്നുള്ളതു് നിശ്ചയംതന്നെ. അസമത്വപ്രധാനമായ മുതലാളിത്വ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ മനുഷ്യനു ഉപരിയുപരി സമ്പത്തു് വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യേക്കാം. രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു് ബലിഷ്ഠതയും സ്വാധീനവും അതിലെ നിവാസികൾക്കു് ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും സോഷ്യലിസമോ കമ്മ്യൂണിസമോകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചേക്കാം. ഇതിലേതു''ഇസ്സം"വികസിച്ചു ഭരണാധികാരം കയ്യേറാലും മനുഷ്യൻ അടിമയൊ അടിമാനക്ഷതനോ ആയിതന്നെ അവശേഷിക്കും. 11–ാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞു, മനുഷ്യൻ അലംഘനീയങ്ങളായ കർത്തവ്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളുമുള്ള ഒരു ജീവിയാണു്. മനുഷ്യന്റെ ഔൽകൃഷ്ട്യം ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണു്. പ്രജാധിപത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും മൂലപ്രമാണവും ഇതല്ലെങ്കിൽ അധികാരത്തിനും സ്ഥാപിതമായ താല്പര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള നിരങ്കുശമായ സ്വാർത്ഥത വിളയാട്ടം'' മനുഷ്യന്റെ നശ്വരമായ മാംസത്തിന്റെയും രക്തത്തിന്റെയും ഉള്ളിൽ അനശ്വരമായ ഒരു ചൈതന്യവിശേഷം, ആത്മാവു്, കുടികൊള്ളുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ മർദ്ദിതനോ, ദരിദ്രനോ, സാമൂഹ്യമായ സ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉള്ളവനോ ആയിരുന്നാലും ദൈവം എല്ലാവരുടേയും പൊതുപിതാവും അവിടുത്തെ സന്താനങ്ങളായ മനുഷ്യരെല്ലാവരും സഹോദരന്മാരും അണെന്നുള്ള മൗലികതത്വങ്ങളിലാണു് തൊഴിലാളിയുടെ മാഹാത്മ്യവും പദവിയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.

അവൻ ജീവിതസന്ധാരണത്തിനു വേല ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് വല്ല അപകൃഷ്ടതയുമുണ്ടൊ? വേല മൗലികമായി അദ്ധ്യാത്മികവും മഹത്പരവുമാണു്. ക്രിസ്തുവും അപ്പസ്തോലന്മാരും വേലക്കാരായിരുന്നല്ലൊ. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ നിദാനം തന്നെ ജോലിയാണു്.

ഉപസംഹാരം

19–ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മുതലാളിത്വം നശിച്ചതുപോലെതന്നെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു സാമ്പത്തിക ജനാധിപത്യസമ്പ്രദായം കണ്ടുപിടിച്ചാൽ, കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ വികാസത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനുകഴിയും. സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യംഏതുരീതിയിലുള്ളതാണെങ്കിലും അതിനെല്ലാം എതിരും നിരുപണങ്ങളും താനെ ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല.ഇതെല്ലാംകണ്ടു്കണ്ണടച്ചിരിക്കുവാൻ അലോചനാകുശലന്മാക്കു് എങ്ങനെകഴിയും? സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയിലുള്ള ഈ മാലിന്യങ്ങൾമാറണമെങ്കിൽ ദൈവികമായ ഒരു പ്രതിവിധി നിർദ്ദേശിച്ചേ മതിയാകൂ. ധനത്തിലും അതിന്റെ പെരുപ്പത്തിലുമുള്ള അത്യാസക്തി പരിത്യജിച്ചും ക്രൈസ്തവാദർശപ്രകാരം വാണിജ്യ വ്യവസായാദികകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും മനുഷ്യമാഹാത്മ്യത്തെ മുൻനിറുത്തിസംഹാരോത്പരമായ അനുവർത്തനങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയെ കരുപ്പിടിക്കുന്നതിനു സകലരും ഉറ്റു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്.

ഒരു പതിനഞ്ചു മിനിറ്റു കഴിഞ്ഞു് കുഞ്ഞുവറീതു തിരിച്ചു വന്നു. വെളുത്തേടൻ അച്ചിവീട്ടിൽ പോയിരിക്കയാണെന്നും, അടുത്തയാഴ്ചയിലെ തിരിയെ വരുകയുള്ളൂവെന്നും, അവിടെനിന്ന ഒരു വെളുത്തേടച്ചൊക്കൻ അറിയിച്ചതായി കുഞ്ഞുവറീതു പറഞ്ഞു.

"ഇവനെയൊക്കെ ഒരു വഴിക്കു വിട്ടാലെ ശൊണമില്ല" അപ്പായിക്കു കോപംവന്നു. "പോടാ കഴുതേ, എന്റെ മുമ്പീന്നു"

"നമ്മളെന്തിനാ ചൊക്കനോടു ദേക്ഷ്യപ്പെടുന്നെ. ശ്ശൊടാ" അന്നച്ചേട്ടത്തി മകന്റെ വക്കാലത്തു പിടിച്ചു.

"നീ നിന്റെ ജോലി പോയിനോക്കു്. നീയാ ഈ പിള്ളേരെ വഷളാക്കുന്നതു്"

"ഞാനെന്നാ ചെയ്യു. ഇതു നല്ല കാര്യം. ഇനീം എന്റെ നേരെ മല്ലിനു വന്നിരിക്കുവാ"

"മിണ്ടിപ്പോകരുതു്. കേട്ടോ, ഞാൻ പറഞ്ഞേക്കാം" അപ്പായി കോപപരവശനായി "പോ അട്ടക്കളേൽ—ഉം—."

"എൻറപ്പാ ഇതെന്നാ കളിയാ"

"പോകാനല്ലെ പറഞ്ഞതു"— അപ്പായി അലറി. പിന്നീടവിടെ ഇരിക്കുന്നതു് ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമാണെന്നു് അന്നച്ചേടത്തിക്കറിയാം. അവർ ധൈര്യസമേതം പിന്മാറി.

അപ്പായിക്കു് ആ വെളുത്തേടനോടായിരുന്ന സാക്ഷാൽ കോപം. ഗുരുതരമായി, അവൻ അന്ന അച്ചിവീട്ടിൽ പോയതു്.

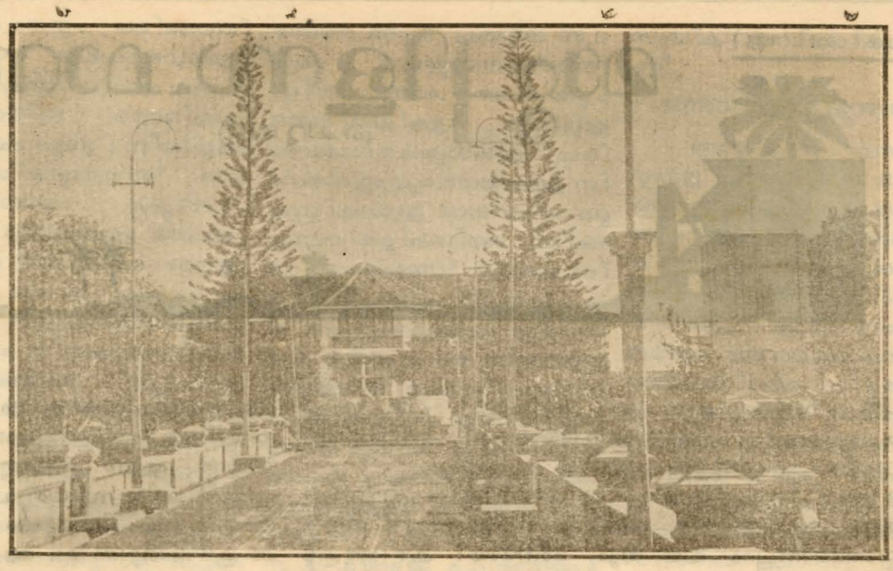

പുണിത്തറ കന്യകാമഠം കൊട്ടാരം. (പുരോഭാഗം)

"എടീ മേരിപ്പെണ്ണേ" അപ്പായി വിളിച്ചു. എന്തോ ഉന്നൽപ്പണിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന മേരി വിളികേട്ടു.

"ഇവിടെ കാരമിരിപ്പുണ്ടോ"

"എന്തിനാപ്പാ"

"നിന്നോടു കാരമിരിപ്പൊന്നാണല്ലേ ചോദിച്ചതു്. എന്തിനാണു് നീ എന്തിനാണറീന്നേ"

കാരമൊട്ടുമില്ല. കടേൽ പോലും കിട്ടുകേല"

"സോപ്പുണ്ടോ"

"ശകലം സോപ്പുണ്ടായിരുന്നതു് കുഞ്ഞച്ചൻചൊക്കൻ എടുത്തു വെള്ളത്തിൽ കലക്കി കൊളവിട്ടു" മേരി പറഞ്ഞു.

"കൊളവിട്ടോ. എവിടെ ആ അധികപ്രസംഗി. അവനെ ഇങ്ങു വിളിച്ചേ"

"അവൻ പള്ളിക്കൂടത്തിപ്പാ"

"ഇങ്ങു വിളിക്കെന്നല്ലെ, പറഞ്ഞതു്. ഒരു ചൊറിയ വടി ക്രടെ എടുത്തോ"

മേരി കുഞ്ഞച്ചനെ കൊണ്ടുവന്നു അപ്പന്റെ മുമ്പിൽ നിർത്തി. അപ്പൻ മിറായിവിളി വിളിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞാണു് മേരി അവനെ അവിടേയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നതു്. ഉമ്മിക്കരികൊണ്ടു പല്ലുതേച്ചു് മുഖം മുഴുവനും കരിയുമായിട്ടാണു് ആ കൊച്ചൻ പ്രത്യക്ഷനായതു്.

"മിറായി താ അപ്പാ"

"തരാം: മേരിനു് നല്ല മിറായി തരാം" അപ്പായി ഒരു ഉണക്കമ്പെടുത്തു ആ കൊച്ചുടെ നല്ലരണ്ടു അടികൊടുത്തു.

"അയ്യോ! എൻറമ്മേ. എനിക്കു മിറായി വേണ്ടേ"—കുഞ്ഞച്ചൻ ക്രുദ്ധനായി അവിടെനിന്നും ഓടി.

"അയ്യോ, ഉതെന്നാകളിയാണ്ണെന്നാ ഉന്നു" മകന്റെ നിലവിളികേട്ടു അന്നച്ചേടത്തി ഓടിവന്നു. അപ്പായി പെമ്പിളയുടെ നേരെ ചാടിവീണു. മേരി ഇടയ്കയറി ഗദ്ഗദസ്വരത്തിൽ തടസ്സംപിടിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അന്നച്ചേടത്തി മിച്ചം കാണുകയില്ലായിരുന്നു.

"ചണ്ടി എന്നാ എടുക്കുവാടാ അവിടെ" അപ്പായി വിളിച്ചു് മുത്തകനെയാണു്. ചാണ്ടി ഉരുപത്തേഴുവയസ്സു്, ഗൃഹഭരണം. കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടു രണ്ടുകൊല്ലമായി.

"എന്നാ അപ്പാ, ഞാൻ ഈ കാളവണ്ടിയൊന്നു തെളിച്ചു കേട്ടുവാ"

ബാലസഞ്ജീവനി.

നെഞ്ചു് കുട്ടകെട്ടി കൈകാലുകൾ മെലിഞ്ഞു് ശരീരം വിളറി പിത്തശൂല, വിരകോപം, ദഹനക്ഷയം ഇവകളാൽ പീഡിതരായ കുട്ടികൾക്കു് ഏറ്റവും ഫലപ്രദം. രക്തദുഷ്യം കൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന എല്ലാവിധ കരപ്പൻ വ്യാധികളേയും ശമിപ്പിച്ചു്, ആരോഗ്യവും പുഷ്ടിയും ഉണ്ടാകുന്നതിനു് ഏറ്റവും ഉത്തമമായ സിദ്ധൗഷധം. ശരീരവളർച്ചയ്ക്കും ശുദ്ധരക്തം സമൃദ്ധമായി ഉണ്ടാകുന്നതിനും ആവശ്യങ്ങളായ ധാതുംശങ്ങളും പോഷകകരങ്ങളായ മൂലികകളുടേയും ഫലവർഗ്ഗങ്ങളുടേയും രസങ്ങളും ആട്ടിൻകരൾ സൂപ്പും ചേർത്തു് ശാസ്ത്രീയമായ സ്വാദോടുകൂടി പാകം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഉപയോഗക്രമം ഔഷധത്തോടുകൂടെ. 8 ഔ, കുപ്പി ഒന്നിനു് 3 Rs.

ക്ഷീണമില്ലാതെ ശാസ്ത്രീയമായി നിഷ്കർഷയോടുകൂടി പാകം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളതുമായ എല്ലാവിധ ആയുർവേദ ഔഷധങ്ങളും മിതമായ വിലയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കുണ്ടു്.

വൈദ്യൻ വി. കുഞ്ഞുരാമനിക്കു് വള്ളുവശ്ശേരിൽ
സെൻറു് മേരീസു് വൈദ്യശാല പനമറ്റം. പൊൻകുന്നം. A. R. & P. O.

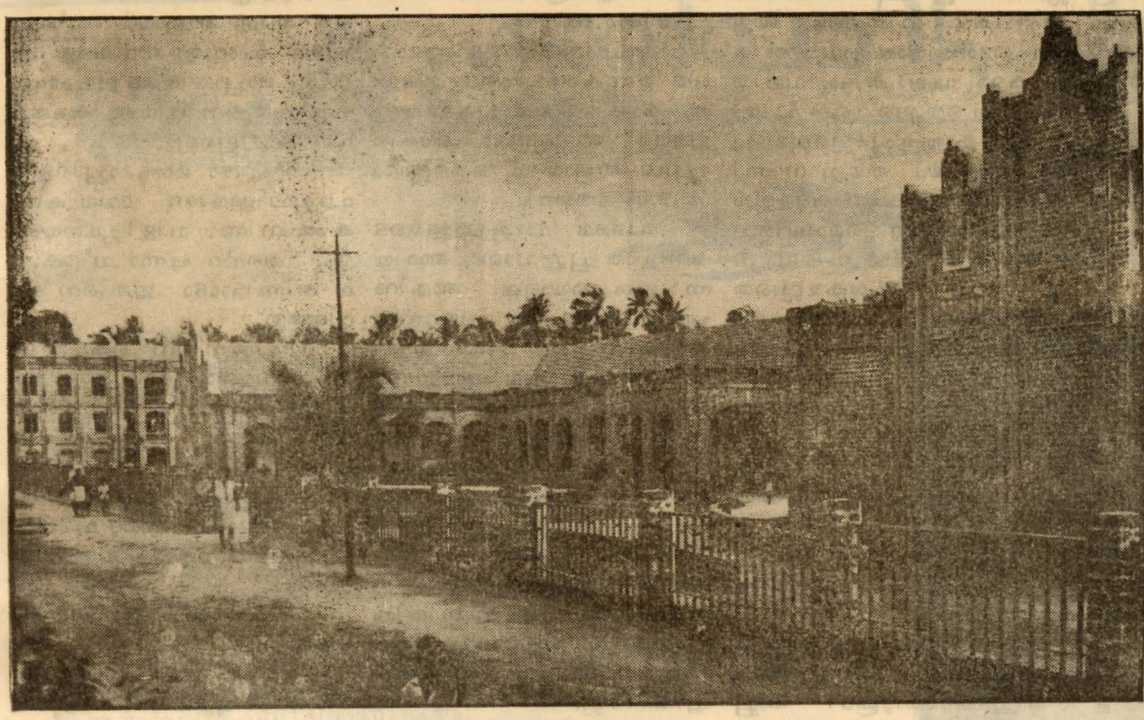

എസ്. എച്ച്. കോളജ്, തേവര.

"അതവിടെ നില്ക്കട്ടെ" അപ്പായി കയർത്തു "നീ ഇങ്ങോട്ടുവന്നെ.

"നീ അകടേൽ ചെന്ന് കൊറെ സോപ്പുവാങ്ങിച്ചോണ്ടു വന്നേ"

"എന്തിനാപ്പാ സോപ്പ്"

നീ അതെന്തിനാ അറിഞ്ഞതു്. നിന്നോട് പറഞ്ഞതുകേട്ടാൽ പോരേ"

"എന്നാ, തേ അപ്പ, ഈ ചങ്കരനെവിട്ട് ഓടിക്കാം"

"ഏതു ചങ്കരൻ?"

ക്ഷുരകൻ ചങ്കരൻ അപ്പായിയുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായി.

"നീ എന്തിനാടാ വന്നതു്"

"ഓകം വടിക്കാൻ"

"നാളെ മതി; നാളെരാവിലെ കേട്ടോ, എനിക്കു കല്യാണത്തിനു പോകണം"

"ഓ"

"നീ എന്നാൽ ആ പീടികേപ്പോയി കൊറെ സോപ്പുവാങ്ങിക്കൊണ്ടുവാ."

"ഓ, അടിയൻ പോയി ഓടിച്ചോണ്ടു വരാമേ"—ക്ഷുരകൻ സോപ്പുവാങ്ങിക്കാൻ പോയി.

"ഞാൻ തന്നെത്താൻ ഒന്നു തുണി അലക്കാമോന്നു് നോക്കട്ടെ" മകൾ കേൾക്കട്ടെന്നകരുതി അപ്പായി സ്വഗത മെന്നമട്ടിൽ പറഞ്ഞു "ഗാന്ധി തന്നതാനല്ലെ തുണിഅലക്കി ഉടുക്കണ്ണെ; പിന്നെനിക്കു വയ്യേ. നമുക്കു ചെയ്യാവുന്നതു കൊറെ ഒക്കെ തന്നത്താൻ ചെയ്യണം. അതിലൊരവാനക്കേട്ടം തോന്നാനില്ല"

"അപ്പാ ഞാനലക്കിത്തരാം മുണ്ടും നേരിയതും"

വേണ്ട, വേണ്ട, നിങ്ങളാരും സഹായിക്കാൻ വരണ്ടാ. ഞാൻ നോക്കട്ടെ എനിക്കതെന്നെ ഇതുചെയ്യാമോന്നു്. തൊട്ടതിനും പിടിച്ചതിനുമൊക്കെ വല്ലവനേയും ആശ്രയിക്കരുതു്. അതാണീ ദോഷമൊക്കെ "അപ്പായി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അപ്പൊഴും ശാന്തനായി കാണപ്പെട്ടു കഷ്ടമായല്ലൊ ഒരു കാര്യം വിട്ടുപോയല്ലൊ"

"എന്തപ്പാ?" എന്നു ചാണ്ടി ചോദിച്ചു.

"എടാ, ചങ്കരന്റെ കൈയിൽ സോപ്പിനു ചക്രം കൊടുത്തില്ലല്ലൊ. ഇതാ ഈ എട്ടണ കൊണ്ടു് അവന്റെ കൈയിൽ കൊടുക്കു്. നീ ഒന്നോടിക്കെ, ചങ്കരൻ പടി അങ്ങോട്ടെറങ്ങിയതേയുള്ള"

ചാണ്ടി ചക്രവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഓടി. ഇടസ്സുവച്ചു ക്ഷുരകൻ ചങ്കരനെ കണ്ടു പണം കൊടുത്തിട്ടു മുത്തപ്പൻ തിരിച്ചു വന്നു.

ചങ്കരൻ സോപ്പും കൊണ്ടു വന്നു. പക്ഷെ അതു വിലക്രുടിയതും വാസനയുള്ളതും നല്ല കടലാസിൽ പൊതിഞ്ഞതുമായ ഒരു സോപ്പായിരുന്നു അതു കണ്ടപ്പോൾ അപ്പായിയുടെ കോപം ഇരട്ടിച്ചു.

"ഹ! നിന്നോടിതു വാങ്ങിക്കാനാണോ പറഞ്ഞതു? എറങ്ങടാ. എരപ്പേ, പടികട വെളിക്കു്" അപ്പായി അ സോപ്പെടുത്തു ക്ഷുരകന്റെ തലസ്സു ഒരേറു കൊടുത്തു. മാർദ്ദവമുള്ള സാധനമായിരുന്നതുകൊണ്ടു ക്ഷുരകനു് ജീവാപായം നേരിട്ടില്ല. അതൊരു കല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ക്ഷുരകൻ ശങ്കരന്റെ ശവം അവിടെനിന്നും കെട്ടിയെടുക്കേണ്ടി വന്നേനെ.

അപ്പായി മാത്തുവിനെവിട്ടു തുണി അലക്കുന്നതിനുള്ള സോപ്പു വരുത്തി

താൻ കഴിഞ്ഞദിവസം പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറല്ലൊ ഞാൻ പറഞ്ഞോളാം. നിങ്ങളാ, അലക്കേല്ലെട്ടത്തു തേ, ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടിട്ടെ"

മകൾ മുന്നേരുംക്രുടി അ കനത്തു പറമ്പപാറക്കല്ലു വലിച്ചുപൊക്കി അപ്പായിയുടെ അടുത്തുകൊണ്ടുവന്നിട്ടു. സോപ്പു പതഞ്ഞ വെള്ളം സമൃദ്ധിയായി അവിടെ കിടന്നിരുന്നു. അ കല്ലുവീണവീഴ്ചയിൽ മണ്ണും വെള്ളവും ക്രുടികലർന്ന അപ്പായിയുടെമുഖത്തും വയറിലും ഒരു സ്പ്രേപെയിൻറിംഗ് നടത്തി.

അപ്പായി കണ്ണും മുഖവും തുടച്ചെഴുനേറ്റു വന്നപ്പോൾ ജീവനും കൊണ്ടു മുന്നു സന്തതികളും ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

"എടാ ശവങ്ങളെ," അപ്പായികണ്ണും തിരുമ്മിക്കൊണ്ടു പുത്രന്മാരെഅനുധാവനം ചെയ്തു. അവർ ഓരോ മുക്കിനും മൂലയ്ക്കുമൊളിച്ചിരുന്നു."

"നീ ഇവിടെന്നാ എട്ടത്തിരിക്കുവാ"— അപ്പായി പെമ്പിളയോടു കോപിച്ചു. അന്നച്ചേടത്തി കുഞ്ഞച്ചൻ ചൊക്കനെറ കാലിൽ ചൂടുപിടിപ്പിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു.

"തേ, ചൊക്കന്റെ തുടതടിച്ചു നീലിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ടില്ലെ?" അവർ നിവേദിപ്പിച്ചു.

"അവന്മാരെന്തിയെ"

"ഞാൻ കണ്ടില്ല"

"നീ കണ്ടില്ല. ഇല്ലേ. ആട്ടെ"— അപ്പായി വീണ്ടും തുണിയലക്കുകുന്ന മഹായജ്ഞത്തിനു വട്ടംകൂട്ടി. ഒരു കൂട്ടകത്തിൽ നിറയെ വെള്ളം കോരിവച്ചു. അതിനും മുണ്ടോണലക്കിയതു്. മകളോടുള്ള ദ്വേഷ്യം അപാവപ്പെട്ട മുണ്ടിനോടാണു് അപ്പായി പ്രയോഗിച്ചതു്. മുണ്ടു ശക്തിയായി കല്ലിൽ ചെന്നടിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം അ നാടുമുഴുവൻ മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു "എന്നെ ഇങ്ങനെ തല്ലിക്കൊല്ലുന്നതേ!" എന്നു സാധുവായ മുണ്ടു യാചിക്കുകയാണോ എന്നു തോന്നി. അപ്പായി ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. മുണ്ടിന്റെ ചില അംശങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടു വായുവിൽ നൃത്തംചെയ്തു.

മുണ്ടും നേരിയതും അലക്കിവച്ചു. ഇനിയും അതിനു് കഞ്ഞിയും നീലവും പിഴിയണം. നേരം ഉച്ചയോടടുത്തിരുന്നു. പിള്ളേരാരും അന്നു സ്കൂളിൽ പോയില്ല.

"ഇനീം അതവിടിരിക്കട്ടെ ചോറുണ്ടോട്ടെ"— അന്നച്ചേടത്തി യാചിച്ചു.

"നിന്റെ ഉത്തരവു കിട്ടഞ്ഞിട്ടാ" അപ്പായിയുടെ ക

ഷണ്ടിയിലും കുടവയറിലും ക്രൂടി സോപ്പുപതഞ്ഞ വെള്ളവും വിയർപ്പുംകൂടി നീർച്ചാലുകൾ പോലെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു: അനേക വർഷങ്ങളായി, എന്നു തന്നെ പറയാം, അപ്പായിയുടെ ശരീരം ഒന്നു വിയർത്തിട്ട്.

"മോളേ മേരിയേ" അപ്പായി വിളിച്ചു.

"എന്താപ്പാ. ഞാൻ മുണ്ടുക്കിയിട്ടോളാപ്പാ"

"വേണ്ട, നീ കൊറെ നീലവും കൊറെ കഞ്ഞിവെള്ളവും ഇങ്ങെടുത്തോണ്ടുവാ" അപ്പായി ആജ്ഞാപിച്ചു. "നല്ല കൊറെ കൊറെ ഇരിക്കണം കഞ്ഞിവെള്ളം കേട്ടോ;"

കാളകൾക്കു കൊടുക്കുവാൻ മാറ്റിവച്ചിരുന്ന കഞ്ഞിവെള്ളത്തിൽ ഒരു നാലിടങ്ങഴിയോളം പകർന്നു ഒരുകൂട്ടം നീലപ്പൊതിയുമായി മേരി അപ്പന്റെ പക്കലെത്തി.

കൂട്ടകത്തിൽ തന്നെ കഞ്ഞിവെള്ളമൊഴിച്ചു അതിൽ ആ ഗ്രന്ഥവൻ നീലം സമൃദ്ധിയായി കലക്കി. ഒന്നു മുന്നറിയിപ്പു കൊടുക്കുവാൻ പോലും മേരിക്കു ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. മുണ്ടും നേരിയതും ആ നീലജലത്തിൽ മുക്കിപ്പിഴിഞ്ഞെടുത്തപ്പോഴാണ് അപ്പായിക്ക് അബദ്ധം മനസ്സിലായതു. ശബരിമലയാത്രക്കാർ ധരിക്കുന്ന നീലവസ്ത്രം പോലിരുന്ന ആ മുണ്ടും നേരിയതും.

"ഇതിനെന്നാ മോളേ പണി? അല്ലെങ്കിൽ പണിയുണ്ട്"

"ഒന്നുകൂടി അലക്കിയാൽ മതി"

"ഇനിക്കറിയാം" അപ്പായി വീണ്ടും ആ മുണ്ടും നേരിയതും ഒരിക്കൽകൂടി അലക്കി. നീലവർണ്ണത്തിനു തെല്ലൊരു ശമനം കിട്ടി.

ഇനിയും അതൊന്നുണക്കാനിടണം. അതിനു പറ്റിയസ്ഥലം ആ പുരയിടത്തിൽ കണ്ടില്ല. ഒരിടത്തു കുറെ കൊമ്പിൻ ചീനികൾ നിൽപ്പുണ്ട്. അതു പാറിപ്പാറിയാൽ വെയിൽ ഉള്ള കുറെ സ്ഥലം കിട്ടും. വലിയ പ്രയാസം തെങ്ങുകയറുക്കെ പിഴിയുമാറുക എളുപ്പമല്ലല്ലൊ. പൂവും കായുമായി തഴച്ചു നിന്നിരുന്ന കൊമ്പൻചീനികളെല്ലാം അപ്പായി പിഴുതു ദൂരെവലിച്ചെറിഞ്ഞു. മുക്കിയാൽ വിരലും വച്ചു നോക്കിനിൽക്കുകയല്ലാതെ അന്നച്ചേടത്തി മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും കണ്ടില്ല. മാപ്പിളയുടെ ഈ സംഹാരയത്നം എത്രടംവരെ പോകുമെന്നേ ഇനി ഭയപ്പെടെണ്ടതുള്ളു.

"മേരീ, നീപോയി ചാണ്ടീം, മാത്തുള്ളം എല്ലാവരും വരാൻ പറ"

"അവരു ചോറുണ്ണുവാ,"

"ചോറു പിന്നുണ്ണുവെന്നു പറ"

മേരിപോയി. ഉണ്ണുകതിയാക്കിയിട്ടു ചാണ്ടിമുതൽപേർ അച്ചടക്കത്തോടുകൂടി അപ്പന്റെ അടുത്തെത്തി.

"കുഞ്ഞുവാറീതും ചാണ്ടിയും ഈ നേരിയതു രണ്ടറ്റത്തും പിടിച്ചു, നീവർത്തു, തേമ്പിടെക്കൊണ്ടു, മണ്ണുപുരളാതെ വിരിക്കണം" അലക്കിയ നേരിയതു അപ്പായി അവരെ ഏല്പിച്ചു "വാടാ മാത്തു, നീ ഈ മുണ്ടിന്റെ അറ്റത്തു പിടിക്കു"

അങ്ങനെ ആ മുണ്ടും നേരിയതും, വെയിലുള്ള സ്ഥലത്തുതന്നെ ഭംഗിയായി വിരിക്കപ്പെട്ടു.

അപ്പായിക്കുതന്നേ വിശ്രമമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും, അതെല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തി കഴിഞ്ഞേ, എന്തെങ്കിലും കഴിക്കുന്നുള്ളുവെന്നു തന്നെ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ഇതുമായി സമയം മുണ്ടലക്കിനു വേണ്ടി വരുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ശേഷം എന്നപ്രമാണംതന്നെ അപ്പായിക്കും തോന്നി.

അദ്ദേഹം അപ്പുറത്തുമാറി ഒരു ഉണക്കത്തടിയുടെ മുകളിൽ കയറിയിരുന്നു. തണലത്തു ഇരുന്നു അപ്പം കാരുകൊണ്ടുതുടുപ്പോൾ അപ്പായിക്കു തെല്ലൊരാശ്വാസം തോന്നി.

പക്ഷെ പാപ്പുപിള്ളയുടെ കുമ്പളത്തിപ്പുരയുണ്ടോ അറിയുന്നു ഇക്കഥയൊക്കെ. അതിനു എങ്ങനെയെങ്കിലും വയറുനിറയ്ക്കണമെന്നല്ലാതെ, മാറ്റു ചിന്തയുണ്ടോ? അതു വേലിചാടിവന്നു. ഒട്ടും മടിച്ചില്ല. വിരിച്ചിട്ടിരുന്ന ആ മുണ്ടിലും നേരിയതിലും കൂടി അതു ചില കുമ്പടയാളങ്ങൾ രചിച്ചുംകൊണ്ടു നടന്നുപോയി. ചൊന്ന മണ്ണുകൊണ്ടു ചാത്തിയ അടയാളങ്ങൾ ഒരു കലാകാരന്റെ ചിത്രരേഖകൾ പോലെ ആ വെള്ളത്തുണിയിൽ പ്രശോഭിച്ചു. അപ്പായിയും ഈ അത്യാഹിതം ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതല്ല.

മുണ്ടണങ്ങിക്കാണും. അപ്പായി എണീറ്റു. ആ മുഖം പാടുകൾ. അടുത്തുനിന്നു പുല്ലു തിന്നുന്ന പശു. അപ്പായിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു വിപ്ലവത്തിന്റെ കോളിളക്കമുണ്ടായി. നിന്നനിലയിൽ അപ്പായി നിലത്തു ചുറ്റുമൊന്നു കണ്ണോടിച്ചു. കിടക്കുന്ന ഏഴു റാത്തൽ തൂക്കം വരുന്ന കാട്ടുകല്ലു് ഒരെണ്ണം. ആ കല്ലുമെടുത്തു, ഒരു തസ്കരന്റെ അച്ചടക്കത്തോടുകൂടി, അപ്പായി പശുവിനെ സമീപിച്ചു. കുമ്പളത്തിയുടെ ഇടത്തെ ചുമൽ നോക്കി, സകല ശക്തിയുമുപയോഗിച്ചു അപ്പായി ഒരേറുകൊടുത്തു. പശു ഒരു ചാട്ടത്തിനു പാപ്പുപിള്ളയുടെ പുരയിടത്തിലെത്തി. അതു മറിഞ്ഞു വീണു ചാകുമോ എന്നു നോക്കി നില്ക്കാതെ മുണ്ടുംനേരിയതുമെടുത്തു കൊണ്ടുപോയി വീണ്ടും അലക്കി. മക്കളുടെ സഹായം കൂടാതെ തന്നെ അപ്പായി വീണ്ടും പഴയ സ്ഥാനത്തു അവകളെ വിരിച്ചു. അപ്പായിയുടെ ഇഷ്ടംപോലെ സൂര്യനെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പറ്റുകയില്ലല്ലൊ.

"എടാ മുശട്ടാപ്പിളേ," പാപ്പുപിള്ളയാണ് വേലിക്കരികിൽ നിന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നതു്. "തന്റെ എന്നാ ചീരകാലതിന്നിട്ടാടോ ഇതിനെ എറിഞ്ഞതു്"

"പശുവിനെ കെട്ടിയിടണം. വെറുതെ അഴിച്ചു വിട്ടാൽ ചിലപ്പം ചില ഏടുകളൊക്കെ കൊള്ളും" അപ്പായിയും ഒട്ടും ക്രുസിയില്ല.

"കൊള്ളും ഇല്ല,ല്ലേ; അധികാരമൊക്കെ അങ്ങു വീട്ടിൽ വച്ചേക്കണം, കേട്ടോ, ഇങ്ങോട്ടെടുക്കണ്ടാ"

"താൻ പോടോ, പട്ടിക്കു ഞ്ഞേ"

"ആട്ടെ, ഞാൻ കാണിച്ചുതരാടോ മുതുക്കാ—" പാപ്പുപിള്ള അവിടെനിന്നും പോയി.

"മേരിയെ, ആ തേപ്പുപെട്ടിയിൽ കൊറെ ചെരട്ട കത്തിച്ചിട്ടേ"

നേരം സന്ധ്യയോടടുത്തു. അപ്പായി തന്നെ മുണ്ടുതേക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആ വീട്ടിനിശബ്ദമായിരുന്നു. വെളിച്ചത്തിന്റെ അഭാവം പ്രകടമായിത്തുടങ്ങി.

'നീ ആ വെളക്കിങ്ങുകത്തിച്ചോണ്ടു വന്നേ"— അപ്പായി പെമ്പിളയോടാജ്ഞാപിച്ചു. അന്നച്ചേടത്തി ഒരു ഹരിക്കെയിൻ വിളക്കു കത്തിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. രാത്രിയിൽ മുപ്പീന്നിനു കണ്ണു ശരിക്കു പറ്റുകയില്ല.

"വെട്ടം ഇങ്ങോട്ടുപിച്ചു പിടിക്കു, ശവമേ"

വിളക്കു അടുത്തുപിടിച്ചു കൊടുക്കുന്ന യന്ത്രത്തിൽ വെന്തു പഴുത്തിരുന്ന തേപ്പുപെട്ടി അ

WHILE AT TRIVANDRUM
STAY AT
Modern Tourists Lodge
(Huzur View Buildings, Law College Junction)
Well Furnished Rooms With Electric
And Sanitary Fittings.
Rates Moderate=Food Excellent=Service Exemplary.

ജോർജ്ജ് പള്ളിപ്പുറമ്പൻ

കാൽവരി!-

ഓമ്മയിലുൽക്കട ദുഃഖത്തിൻ തീയെരി-
ച്ചോടി വന്നെത്തുന്ന രക്തസങ്കേതമേ!
നൂറാണ്ടുകൾക്കു മിന്നിപ്പുറം മർത്ത്യനിൽ
നൂതനശോകം കൊളുത്തുന്ന കേന്ദ്രമേ!!
നില്പൂ നീ! കാൽവരീ, നീ, നീതികേടിന്റെ
നിത്യമാം നിർദ്ദേശ പത്രികയെന്നപോൽ
സംഭീതരാക്കുന്നു, നിന്നിൽക്കുടികൊള്ളും
സംഭവം!- ശോകാന്തസംഭവം!- ഞങ്ങളെ.
ചിന്തകൾ പൊള്ളുന്നു! തീ പിടിച്ചീടുന്നു-
ചിത്തം, ഹാ! നിന്നിലേക്കിന്നുടക്കുമ്പോൾ!
അത്രമേ, ലാത്മാവി, ലള്ളിപ്പിടിക്കുമാ-
രച്ചിന്ന ദുഃഖത്തിൻ പര്യായമാണു നീ.
നീതിക്കുവേണ്ടി പ്രസംഗിച്ച ധീരനെ
നീതിയില്ലാതെ വധിച്ചതാണാസ്ഥലം!
മർത്ത്യനെ മർത്ത്യനായ് മാറ്റുവാൻ വന്നോനെ
മർത്ത്യർ പിടിച്ചു വധിച്ചതാണാസ്ഥലം!
ശത്രുക്കളോടും ക്ഷമിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച
മിത്രത്തെ ക്രൂശിച്ചു കൊന്നതാണാസ്ഥലം!
മർത്ത്യർ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കാൻ ചൊന്നോനെ
മർദ്ദിച്ചു മർദ്ദിച്ചു കൊന്നതാണാസ്ഥലം!
പാപിയെപ്പോലുമാത്മാർത്ഥമായ് സ്നേഹിച്ച
പാവനശീലനെ കൊന്നതാണാസ്ഥലം!
അന്ത്യമായ്ത്തൻ തിരുമാർപൊരു കശ്മലൻ
കുന്തത്താൽ കുത്തി. ഹാ! രക്തം സ്രവിപ്പിക്കെ
"എന്താണിവർ ചെയ്യുതെന്നു തിരിയാത്ത
വൻപാപം നാഥാ, പൊറുക്കണ"- മെന്നിദം,
തൻപിതാവിൻ പക്കലർത്ഥിച്ചൊര, സ്നേഹ-
ഗംഭീരനെ ലോകം കൊന്നതാണാസ്ഥലം!
അയ്യോ! ജഗത്തേ, കൃതഘ്നതയ്ക്കിങ്ങനെ
രക്താഭിഷിക്തമാം ചിത്രമായ് നിൽപ്പു നീ!
കൽത്തുണിൽ കെട്ടിയടിച്ചോരടികൊണ്ടു
ഹാ! വിണ്ടു കീറി മുറിഞ്ഞൊരപ്പൂവൽ മെയ്,
ആണിമേൽത്തുങ്ങി നിണം ചെറിഞ്ഞങ്ങനെ
പ്രാണദണ്ഡത്താൽ കിടന്ന പിടയവെ;

എങ്ങനെ നിന്നു നീ, പൊട്ടിത്തെറിക്കാതെ
അങ്ങനെ!-നിശ്ചലം, ഹാ! വിശ്വരംഗമേ?
എന്തിനു നിന്നെപ്പഴിക്കുന്നു കാൽവരീ,
ഞങ്ങളാ-ണീ മർത്ത്യരാണപരാധികൾ!
പാവങ്ങൾ തൻ പിച്ചക്കുമ്പിളിൽ കല്ലിട്ടും
പാപികളാം ഞങ്ങളാ,ണപരാധികൾ!
അന്യന്റെ രക്തത്തിൽ തന്മെയ് തടിപ്പിക്കും
ഞങ്ങളാ- ണീ മർത്ത്യരാണപരാധികൾ!
സ്വന്തം സഹോദരരക്തത്തിൽ തൻ ജയ-
പ്പൊന്നിൻ കൊടിത്തോണിയോടിച്ചു പോകുന്ന,
നമ്മളാ, ണിന്നു പരിഷ്കൃതരെന്നോരും-
നമ്മളാണിന്നിതി, നുത്തരവാദികൾ!
കാൽവരി മാമലയിന്നും ജഗത്തിനു
കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നൊരാദർശസന്ദേശം!
"നിങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹിപ്പി" നെന്നാണാ-
മംഗളസന്ദേശം!- ക്രിസ്തുവിൻ സന്ദേശം!!
ആ ദിവ്യ മന്ത്രാക്ഷരത്തിലീ മന്നിടം
ആമഗ്നമാകുന്ന നാളേ! വരിക നീ!!

The Indian National Bank Ltd.,

Head Office, Trivandrum. S. I.

BRANCHES.

Alleppey. *Bharananganam.* *Eraniel.*
Kaniapuram. *Cape Comerin.* *Kanjar.*
Thodupuzha. *Thuckalai.* *Nagercoil.*

All kinds of Banking business transacted. Fixed Deposits, Savings Bank, Current account, and weekly Deposits are accepted in attractive rates of interest. Loans and Overdrafts are made on approval securities.

K. T. JOSEPH B. A., B. L. MG: DIRECTOR.

ജോസ്സ് തോമസ് കൊട്ടുകാപ്പള്ളി.

സമ്പൽസൗഭാഗ്യങ്ങളുടെ പ്രഥമ പ്രമാണം.

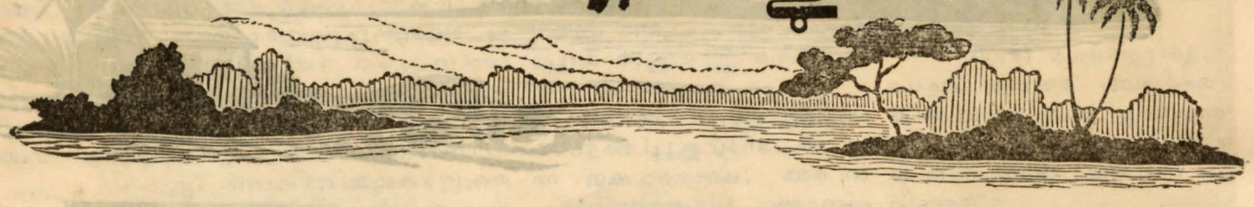

"സത്യസന്ധന്മാർ കുറിശിലും, കള്ളന്മാർ മെത്തയിലും കിടന്ന് മരിക്കുന്നു," എന്ന് ബർണാർഡ്ഷാ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച കുരിശിൽ കിടന്ന മൂന്നുപേർ മരിച്ചു. അവരിൽ സത്യസന്ധനായി ഒരാളും, കള്ളന്മാരായി രണ്ടാളും, ആണ് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. ഗുരുനാഥനെ ഒറ്റികൊടുത്തതിനു കിട്ടിയ പണം നാല്പതു നാഴിക അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയാകാതെ അന്നു മറ്റൊരാളും മരത്തിൽ തൂങ്ങിമരിച്ചു. ബർണാർഡ്ഷായുടെ വാദം സാവ്രുതികമായ ഒരു പ്രമാണമല്ല. സത്യ സന്ധന്മാരെക്കാൾ കള്ളന്മാരാണു, കുരിശിലും കാരാഗൃഹത്തിലും കിടന്ന മൃതിയടയുന്നതു്. ആ ദിവസത്തെശോകസമ്പൂർണ്ണമായ സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെയാണു്. വിഭിന്ന ലോഹങ്ങളുടേയും ദ്രാവകങ്ങളുടേയും, വാതകങ്ങളുടേയും ഉത്ഭവം അണുക്കളുടെ ക്രമപ്രാപ്തിയിലുള്ള സംയോജനം കൊണ്ടാണ് സാധിക്കുന്നതു; സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ സമയവും, ക്രമവും, അനന്തവും, അലംഘനീയവും സർവ്വവ്യാപകവുമായ ഒരു പ്രമാണവും ഉണ്ട് എന്നുള്ളതാണ് അവയിൽ ചിലതു്. ആദിത്യൻ അസ്തമിക്കുന്നതും ചന്ദ്രൻ ചക്രവാളസീമയിൽ ഉദിച്ചുയരുന്നതും ഇന്നത്തെപ്പോലെതന്നെ ആയിരുന്ന എക്കാലവും. വസന്തവും, വസന്തവും, വേനലും, ശ്രീഷ്മവും ആദിമുതൽ ഇന്നുവരെ അനുക്രമമായി ആഗമിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

ഉന്നതങ്ങളായ പർവ്വത ശിഖരങ്ങളിൽനിന്ന് താഴെയുള്ള താഴ്വരകളിൽക്കൂടെ പാരാവാരത്തിലേക്കു പായുന്ന ജലപ്രവാഹത്തിന്റെ ഗതിവിശേഷത്തിനു് ഒരു പ്രമാണമുണ്ട്. വയലുകളിലെ പുഷ്പങ്ങൾ വിടർന്നു് വാടുന്നതിനും ഒരു ക്രമമുണ്ട

എസ്. എച്ച്. കോളജ് ഹോസ്റ്റൽ, തേവര.

കയായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം തന്നത്താനെ നന്നായിക്കൊള്ളുക., എന്നദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചു. "അതിലും കവിഞ്ഞ് ഒന്നുമില്ലെ" എന്നു ശിഷ്യൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. "സകല ജാതികൾക്കും, സകല സമുദായങ്ങൾക്കും, സ്വയം തന്നെ സംതൃപ്തി തോന്നത്തക്കവണ്ണം തന്നത്താൻ നന്നായിക്കൊള്ളുക" എന്ന ആ ഗുരു ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. "അവിടത്തെ അവസാന ഉപദേശമെന്തെന്ന് ഗുരുവിനോട്ട ശിഷ്യൻ തുടർന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ "അതിമാനുഷനാകണമെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ശാസനകളെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളുക" എന്നു ആ തപോധനൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ശാക്യമുനിയുടെ ശിഷ്യന്മാർ എഴുതിയ ശിലാരേഖകളിൽ കാണുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണ്." "പ്രമാണങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഭയവും, പ്രമാണങ്ങളുടെ അനുസരണവും പ്രമാണ പരിപാലനത്തിനുള്ള ജാഗ്രതയും ആണ്; ഭൂമിയിലും, സ്വർഗ്ഗത്തിലും സൗഭാഗ്യത്തിനു് ഒന്നുപോലെ നിദാനം." സത്യത്തയും, സദാചാരവും ആത്മസംയമനവും, സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു് അത്ര ഹിതകരമല്ല. മനുഷ്യരുടെ ദുർമ്മോഹങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിനു് നിയമനമാനം അനുപേക്ഷണീയമാണ് എന്നു് മഹാനായ അലക്സാണ്ടറുടെ ഗുരുവും, സഹചാരിയും ആയിരുന്ന അരിസ്റ്റോട്ടൽ ദിഗ്വിജയത്തിനു് മുന്നോടി അൻപതുകൊല്ലം മുമ്പുതന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

പ്രകൃതിയുടെ പ്രമാണങ്ങൾ തിന്മയെ തകർക്കുന്നതിനു് സുകൃതവുമായി ഒത്തുചേർന്നു നിൽക്കുന്നു എന്നു് ഏതാണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രധാനപാഠം ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്ന ധാർമ്മികനിയമങ്ങളുടെ നിഷ്കൃഷ്ടവും, നിർദ്ദയവും, നിർദ്ദയവുമായ സ്വഭാവവിശേഷമാണ്. ധാർമ്മിക നിയമങ്ങൾ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളും നീതിയുടെ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്പം മുഴിഞ്ഞാലോചിച്ചാൽ തിന്മയെ നമുക്കൊരുനാളും ഗോപനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു് മനസ്സിലാകും.

പ്രകൃതിയുടെ ഹിരാവിനുംനിയമവിധേയത്തിനും മറ്റാരില്ലാത്തതുപോലെ മനുഷ്യസ്വഭാവവും ദേശകാലസീമകളെ അതിലംഘിച്ചു് അഭേദ്യമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഹോമറിന്റെ മഹാകാവ്യങ്ങളും, സിസറോയുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളും, സിസറോയുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെ ശിലാചിത്രങ്ങളും യുഗങ്ങളിലൂടെ സഹൃദയന്മാരെ ഹഠാദാകർഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം അതാണ്. മണലാരണ്യത്തിൽ മഹാരാജാക്കന്മാർ പിരമിഡുകൾ പണിയിച്ചപ്പോഴും, ശത്രുസൈന്യത്തെ ഭയന്നു് ചീനക്കർ അത്ഭുതാവഹമായ കോട്ടകെട്ടിയപ്പോഴും, നവനവങ്ങളായ നാടുകളും, സമ്പത്തും തേടി കൊളംബസ് കടൽയാത്ര ചെയ്തപ്പോഴും മനുഷ്യസ്വഭാവം ഇന്നത്തെപ്പോലെതന്നെ ആയിരുന്നു എന്നു നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും.

ആയിരത്തി എണ്ണൂറു കൊല്ലം മുമ്പുറോമാസാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന മാർക്കസ് ഔറേലിയസ് പറയുകയാണ് "വെസ്പേഷ്യന്റെ കാലത്തു് മനുഷ്യൻ എങ്ങിനെയായിരുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുക. കാലത്തെ പഴിച്ചുകൊണ്ട്, അരാജകത്വം പ്രസംഗിക്കുന്ന ക്രൂട്ടകെട്ടുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർ അന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചിലർ സ്ത്രീലമ്പടന്മാരും ചിലർപരമലുബ്ധന്മാരും, ചിലർ മന്ത്രിസ്ഥാനങ്ങളേയും, രാജസ്ഥാനങ്ങളേയും കൊതിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. വെസ്പേഷ്യന്റെ തലമുറയും, അതിന്റെശേഷം പല തലമുറകളും കടന്നുപോയി. ട്രോജന്റെ കാലത്തും ഇതുപോലെയെല്ലാം തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ട്രോജനും ട്രോജന്റെ തലമുറയും കടന്നുപോയി. മറ്റു കാലങ്ങളേയും ഇതരദേശങ്ങളേയും പറ്റി ഇനി ചിന്തിക്കുക. അവിടെയും കാണുന്നതു് ഇതുപോലെ വിവിധ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെയാണ്. മാർക്സ് ഔറേലിയസ് ഉപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയതിനു ശേഷം ആറുലക്ഷത്തി അൻപത്തേഴായിരം പ്രാവശ്യം സൂര്യൻ ഉ

THE NEW INDIA MOTOR BOAT Co., QUILON

(Established in Travancore in 1935.)

Proprietor: M. O. VERGHESE.

Motor Boat Builders, Clearing & Forwarding Agents and Commission Agents.

The best medium for Water Transport. Prompt and efficient Motor Boat Services through-out the State.

Always try to travel by our Motor Boats.

കൃഷ്ണകോസ് ഇടമറ്റം

ശാന്തി

(മഞ്ജരി)

I

ചാരുവിഭാത വധൂടി വാർനെറ്റിയിൽ
ചാർത്തി ദിവാകരപ്പൊൻ തിലകം;
തൈത്തെന്നൽ സൗരഭം തൂകിക്കുളിർല
ചിത്തരായ്തീർന്നു കിളികുലങ്ങൾ;
മംഗള കാകളീ കല്യാണവീചിയിൽ
മുങ്ങുന്നു നീലമലകൾ നീളെ;
ചെങ്കതിരോനണിയിപ്പൂ തൃണങ്ങളെ
തങ്കവിഭൂഷകം മന്ദം മന്ദം;
പൊന്നലരെപ്പോഴുമെങ്ങും വിളങ്ങുമാ-
റെന്നും വസന്തമാണാവനത്തിൽ.
അച്ചാരുദിങ്മുഖം നോക്കിച്ചിരിയോരോമന-
പ്പച്ച പൂടവകസവുപോലെ
അങ്ങതാകാൺമൂനാം മുറുമുക്കുതിര-
ഭംഗികലർന്നോരു കൊച്ചുവീഥി.
മന്ദാനിലനിലുലഞ്ഞു മനോജ്ഞമായ്
മർമ്മരമാളും പൂവല്ലരികൾ
കോകിലവൃന്ദമൊത്താലോലചിത്തരായ്
സ്വാഗതഗാനങ്ങളാലപിക്കെ,
അയിരമായിരമാദിത്യരശ്മിക-
ളാകെയൊന്നായി ഭവിച്ചപോലെ
അനടപ്രാതയിലൂടൊരു ദിവ്യമാ-
മാരോമരൂപം നടന്നു മന്ദം.
പാപിതൻ പാദങ്ങളെന്നും തലോടുമാ
പാംസുലാദ്ധ്വാവിനൊന്നിനു മാത്രം
ഹാ! സുമസുന്ദരമാമൊരു തൃക്കഴൽ
സ്പർശനാനന്ദമനുഭവിച്ചു!
ആ വന്ദ്യപുരുഷ പാദപത്മങ്ങളിൽ
തൂവെള്ളി മുത്തുകൾ കാഴ്ചവയ്പാൻ
മഞ്ഞണിപ്പുൽക്കൊടിക്കൊച്ചുകുമാരികൾ
മന്ദഹസിച്ചു തലകുനിച്ചു.
ചെന്താരു ചൂഴ്ന്ന താലവൃന്തങ്ങളാൽ
പാന്ഥനു നൽപനിനീർ തളിപ്പാൻ
തുംഗാഭിരാമമാം ശാഖികൾ വെമ്പവേ
യങ്ങെല്ലാം പൂക്കളടർന്നു വീണു.
എങ്കിലുമൊന്നിലും ശ്രദ്ധപതിക്കാതെ-
യാത്മാവിലൊക്കെയും കണ്ടിട്ടുവോൻ
ശാന്തഗംഭീരനത്താപസപുംഗവൻ
ചിന്താനിരതനായ് സഞ്ചരിപ്പൂ.
ചിന്തുന്നു പൊൻകതിരെമ്പാടുമാകുന്ന-
മന്ദചന്ദ്രപ്രഭാ ഫാലദേശം.
കാറൊളിച്ചോന്നഭസ്സിലിയന്നു
കാന്തിതൻ മുഴുവില്ലുപോലെ
നീണ്ടുറച്ച ഭംഗികലർന്നുമധുര-
ത്താടിത്തഴപ്പിനു മോടിചേർപ്പൂ.
ആ മുഖപ്പൂരുഷകേസരി നിസ്തുല
ചാരുത പൂത്തൊരപ്പുണ്യപുഞ്ജം;
ആശ്രിതൻ മകനായ് പിറന്നോരജ-
നേശുമഹേശനാണപ്രഥികൻ.
കീർത്തിയെഴുന്നോ "രൊലീവു" മലയിൽ നി-
ന്നിത്തപോമൂർത്തി ഗമിച്ചിടുന്നു.

II

ആ വഴിയൊട്ടു നടന്നവിടുന്നൊരു
കോവിലിനുള്ളിലണകയായ്.
പൂന്തേൻ നിറഞ്ഞോരു ചെന്താരിൻ ചൂഴവും
പാറിയണയും മധുപരെപ്പോൽ
മുക്തിമാർഗം ദിവ്യോക്തികൾ കേൾക്കുവാൻ
മർത്ത്യരനേകം കൊതിച്ചു നിൽക്കെ,
ക്ഷീണിതന്മാരേയുമാർത്തരാനിപ്പോരേയും
ദീനാനുകമ്പം വിവശനായി
തൃപ്പാണി പത്മത്താൽ മാടിവിളിക്കുമാ-
മുപ്പാരിന്നീശനിരുന്ന മെല്ലേ,
നിർമ്മലമാം തിരുവായ്ത്താരിൽ നിന്നതാ
വാങ്മധുവെങ്ങുമൊഴുകുകയായ്!
സ്വർഗ്ഗീയ മാധുരി തിങ്ങിത്തുളുമ്പുമാ
സൂക്തിപ്രവാഹമലയടിക്കെ,
ആ ദിവ്യശാന്തിപ്പുഴയിലലിഞ്ഞു പോ-
യാരാൽ ജനങ്ങൾ തൻ മാനസങ്ങൾ.

III

അപ്പൊഴതങ്ങു കേൾക്കായി ദൂരത്തുനി-
ന്നാപ്പു വിളികളുമാരവവും.
കൈകളിൽ കല്ലുകളേന്തിയോരൊട്ടു പേർ,
കൈതവകാരികൾ, കലിമാന്മർ,
ക്രൂരരായ് സുന്ദരിയാമൊരു നാരിയെ

ദിക്കയും അസൂയിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ വെസ്പേഷ്യനേറയും ടോജനേറയും, മാർക്കസ് ഔറേലിയസ്സിനേറയും കാലത്തെന്നപോലെ മനുഷ്യസ്വഭാവം ഇന്നും മാറാതിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനു മോശയുടേയും, ഫറവോരാജാക്കന്മാരുടേയും മാർക്കസ് ഔറേലിയസ്സിന്റെയും കാലം മുതൽ ഇന്നോളം മാറ്റം ഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, മനുഷ്യർ വിധേയമാകണമെന്ന് മോശ അനുശാസിച്ച പ്രമാണങ്ങൾക്കും മാറ്റം വരുവാൻ പാടില്ല. പ്രപഞ്ചത്തെ ഭരിക്കുന്ന പ്രകൃതിനിയമങ്ങളും, മനുഷ്യശരീരത്തെ ഭരിക്കുന്ന ആരോഗ്യനിയമങ്ങളുംപോലെ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങൾക്കും ജയാപജയങ്ങൾക്കും, ഐശ്വര്യാധഃപതനങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനമായ ധാർമ്മികപ്രമാണങ്ങൾ ഉണ്ട്.

മോശ എഴുതി, "നീ നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും അനുസരിച്ചു നടക്കാതിരുന്നാൽ പട്ടണത്തിലും വയലുകളിലും, നീ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. നിന്റെ സന്താനങ്ങളും വിളവുകളും, കന്നുകാലികളും ശപിക്കപ്പെട്ടവയായിരിക്കും ക്ഷയരോഗം, ജ്വരം, അതൃഷ്ണം എന്നിവ നിന്നെ ബാധിക്കും. നീ ഭൂമിയിലെ സകല രാജ്യങ്ങൾക്കും ഒരു ബാധയായിത്തീരും. നിന്റെ ശവം ആകാശത്തിലെ സകലപക്ഷികൾക്കും ഭൂമിയിലെമൃഗങ്ങൾക്കും ഇരയാകും. ഭ്രാന്തും, അന്ധതയും നിന്നെ ബാധിക്കും. അവ സൌഖ്യമാകയില്ല. നീ പുത്രന്മാരേയും പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിക്കും. എങ്കിലും അവർ നിന്നെ അതിജീവിക്കുകയില്ല. നിന്റെ ഉടയിലുള്ള പരദേശി നിനക്കു മീതെ ഉയർന്നുയർന്നുവരും. നീ താണു താണു പോവുകയും ചെയ്യും"

എന്നാൽ പ്രമാണ പരിപാലനത്തിന്റെ സൽഫലങ്ങളെപ്പറ്റി മോശ പറയുന്നതുനോക്കുക. "നിന്റെ ദൈവം ആജ്ഞാപിക്കുന്ന സകല കല്പനകളും അനുസരിച്ചു നടന്നാൽ നിന്നെ ഭൂമിയിലുള്ള സകല ജാതികൾക്കും മീതെ ദൈവമുയർത്തും. പട്ടണത്തിൽ നീ അനുഗ്രഹീതനാകും. വയലിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. നിന്റെ സന്താനങ്ങളും, വിളവുകളും, നിന്റെ കന്നുകാലികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. നിന്നോടു എതിർക്കുന്ന ശത്രുക്കൾ നിന്നോടുതോല്ക്കും. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ചു നടന്നാൽ നീ ഉയർച്ച പ്രാപിക്കും."

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പ്രഥമപ്രഭാതം മുതൽ കല്പാന്തകാലത്തെ അവസാന സായാഹ്നംവരെ കണ്ടതും, കാണുവാനിരിക്കുന്നതുമായ സുപ്രമാണങ്ങളിടേയും മൂലതത്വം സത്യസന്ധതയാണ്. ഈ മൂലികപ്രമാണം, ഈ സനാതനതത്വം, നമ്മുടെ ഹൃദയഫലകങ്ങളിൽ കല്ലിലെഴുത്തായിത്തീരണം; സത്യസന്ധതയാണ് അനശ്വരമായ സമ്പൽസൗഭാഗ്യങ്ങളുടെ പ്രഥമപ്രമാണം.

കെ. സി. കുഞ്ഞൻ ബി. എ. ബി. എൽ., ചങ്ങനാശ്ശേരി.

കാർഷികസമ്രാട്ട്

സ്വർണ്ണം മാത്രമാണ് സാമ്പത്തികമാനദണ്ഡമെന്ന് ജനപദങ്ങളും സാമ്രാജ്യങ്ങളും കരുതിപോന്നിരുന്നു. ഓരോ രാജ്യത്തേയും നാണയങ്ങൾക്കുള്ള വില, ആ രാജ്യാന്തർത്തികളിൽ മാത്രമേ നിലനിന്നിരുന്നുള്ളു. സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സാമ്പത്തിക ഇടപാടുകൾക്ക് സ്വർണ്ണത്തിന്റെ അളവിലാണ് വില പേശിയിരുന്നതു്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തോട് കൂടിയുണ്ടായ ഭക്ഷ്യസാധനദൌർല്ലഭ്യം, മുൻചിന്തിക്കാത്ത ഗണനയെ ഒന്നു തകിടം മറിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. തൊഴിൽ കൂലിയും നാണയങ്ങളുടെ വിലപിടിപ്പും, പ്രധാനമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ കുറവിനെ അപ്രധാനമായിച്ചമച്ചു തീർത്തു. സ്വർണ്ണമല്ല, നെല്ലരിയാണ് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തിക മാനദണ്ഡം. അരിയുടെ വിലകുറയുന്നതനുസരിച്ച് തൊഴിൽക്കൂലിയും കുറയുന്നുണ്ട്. നെല്ലരി ഭക്ഷിക്കുന്ന തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ഇതു് എല്ലാവിധത്തിലും ശരിതന്നെയാണ്. സ്വർണ്ണത്തിനോ വെള്ളിക്കോ ഒരു റേഷൻ വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതായ അവശ്യം ഇതേവരെ അവിചാരിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ നെല്ലിനും അരിക്കും ഈ രീതി അത്യന്താപേക്ഷിതമായി തീർന്നു. അപ്രകാരമുള്ള വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഭരണകൂടംപോലും തകർന്നു പോകുമാറു് കലാപങ്ങൾ രാജ്യത്തു നിശ്ചയമായും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുമായിരുന്നു. മലയാ, ബർമ്മാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ യുദ്ധകാലത്തു് അകപ്പെട്ടുപോയ നമ്മുടെ സ്വദേശികളുടെ അനുഭവം ഈ വസ്തുതകളുടെ തനിനിറം വെളിവാക്കി തരുന്നുണ്ട്. ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനായി ഒരു ചാക്കു നിറയെ കറൻസിനോട്ടുകളോ അതിലധികം വിലമതിപ്പുള്ള സ്വർണ്ണമോ കൊടുക്കേണ്ടി വന്നു. എന്നിരുന്നാലും അതു സുലഭമായിരുന്നില്ല. പൊന്നുകട്ട വിശപ്പടക്കാൻ പറ്റിയതല്ല. അതിനായി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ തന്നെവേണം. ഇതാണിതിന്റെ എല്ലാം രഹസ്യം. മിന്നിമിനുങ്ങുന്ന പൊന്നിനോട് അമിതാഗ്രഹക്കാരനായ ഒരാൾ, തൊട്ടതെല്ലാം സ്വർണ്ണമാക്കി കിട്ടാനുള്ള വരത്തിനായി ദേവന്മാരെ ഭജിച്ചു എന്നും അതിഗ്രഹം സാധിച്ചു് ഒരൊറ്റദിവസം തികയുന്നതിനുമുമ്പേ തന്നെ അതിന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ നിമിത്തം ആ അനുഗ്രഹം മാറികിട്ടുന്നതിനായി അയാൾ തപസുചെയ്തു എന്നും ഉള്ള കഥ പലർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ആ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഒരു തുടം വെള്ളത്തിന്റെ വില എത്രയാത്തൽ സ്വർണ്ണക്കട്ടയായിരിക്കും!

ലോകത്തുള്ള ജനങ്ങളെ എല്ലാം തന്നെ തീറ്റിപോറ്റുന്നതിനു് സഹായിക്കുന്നതു് കർഷകനാണ്. പ്രകൃതിയെ പ്രീണിപ്പിച്ചു്, അവനാണ് ലോകജഠരാഗ്നിയെ ശമിപ്പിക്കുന്നതു്. അ

ക്രിസ്തുവിൻ പക്കലേയ്ക്കാനയിച്ചു.
പേടിമാർ പുറവിളഞ്ഞോരു കൊച്ചുമാൻ
പേട പോലാലംബഹീനയായി
കേഴുന്ന തയ്യലാളാരുണ്ട കേൾക്കുവാൻ,
ചൂഴവും നോക്കുന്നിതാരുകാൺമാൻ!
അമ്പരക്കുന്ന ജനങ്ങൾ, തരുണിയോ
സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കുന്നീശന്റെ മുമ്പിൽ.
കമ്പിതഗാത്രിയായ്, നമ്രശിരസ്സായ്
അംബുജാപാംഗി കുഴങ്ങി നിൽക്കെ,
"പാരസ്യീയാണ ഹ്രോയിവ"ളേവമ-
പ്പൂരുഷശ്രേഷ്ഠസ്വരത്തിലോതി.
"ഉമ്മാക്കുചാരിണിയീ നാരി വൻപാപ-
കർമ്മമാം ചേറ്റിൽ മുഴുകിപ്പാഴ്പോൾ;
ഈശ്വര ചിന്തയും ലജ്ജയുമില്ലഭി-
സാരിണിയാമിവൾക്കല്പം പോലും;
വേശ്യയെക്കല്ലെറിവാനല്ലേ കല്പിപ്പം
മോശ- ഭവാൻ ചൊൽവതെന്തിതിങ്കൽ?"
ക്രിസ്തുവിലിന്നൊരു കുറ്റമാരോപിപ്പാ-
നുറ്റു പുറപ്പെട്ടോരപ്പരിഷ,
അങ്ങനെയൊന്നു പരീക്ഷിച്ചു തന്നെയാ-
ണങ്ങനെ ചോദിച്ചതുദ്ധതന്മാർ.
എന്നാൽ മുഖപടിയൊന്നുവരോട്ട
ചൊന്നതില്ലീശൻ പരേംഗിതജ്ഞൻ.
എന്തോ കുറിച്ചു കുനിഞ്ഞിരുന്നങ്ങനെ
മണ്ണിൽ വിരൽകൊണ്ടു മൂകനായി.
അജ്ഞാതമാകുന്നു വായിപ്പാൻ മന്നിന-
ന്നക്ഷരമാലയില്ലാതെ പോയി!
ചോദിച്ചു പീണ്ടംജനാവലി മൂലോക
നാഥനോടാച്ചോദ്യമക്ഷരായ്,
ഓതുന്നു വിജ്ഞാനവാരിധി നിവ്വ്യ-
മാധുരിതുകും വചസ്സിവണ്ണം:
"ദോഷമില്ലാതെയാരാനു മുണ്ടെങ്കിലീ
യോഷയെ കല്ലെറിയട്ടെയാദ്യം"
പീണ്ടമെന്തോ നിലത്താരചിച്ചീടുന്നി-
താണ്ടവൻ തുകര പല്ലവത്താൽ.
ഞെട്ടുന്നു പ്രീശന്മാരീശവചസ്സിടി-
വെട്ടൽപോൽ കാതിൽ പതിക്കുകയാൽ.
നോക്കി പരസ്പരമാവേദപണ്ഡിത-
രുത്തുത സുബ്ധരായ് മൂകരായി.
തെല്ലു മോത്തീലവരീ നിശിതോക്തിതൻ
കല്ലേറേറ്റീടുമെന്നിപ്രകാരം.
മൗലികുനിച്ചു വിഷണ്ഡരായജ്ജനം
നാലുവഴിക്കു മായ്പോയ് മറഞ്ഞു.
ഈശകുമാരനും ഭീതയായ് നിൽക്കുമാ
വേശ്യയും മാത്രം ശേഷിച്ചൊട്ടവിൽ
ചിന്തയിൽനിന്നു മുണർന്ന തൃക്കണ്ണിനാൽ
ചിന്മയൻ വീക്ഷിച്ചു പെൺകൊടിയെ.
കാരുണ്യ പീയൂഷമോളംതുളുമ്പുമാ
കാന്തിത്തുടിപ്പിൻ കടാക്ഷമപ്പോൾ
അരോമലിന്റെയുൾക്കണ്ണിനു കർപ്പൂര-
ധാരയായ് നിർവൃതിയേകിപാരം.
ഭോഗാർത്ഥിവൃന്ദത്തിൻ സ്വാർത്ഥകടാക്ഷങ്ങൾ-
ക്കേക ശരണ്യയായ് വാണതനവി.
കണ്ടിട്ടില്ലീവിധം സ്നേഹാർദ്രചിത്തത;-
യുണ്ടോ കാമാന്ധർക്കു പ്രേമശുദ്ധി?
മോഹാന്ധകാരമകറ്റി യഥാർത്ഥമാ
സ്നേഹത്തെ സ്നേഹമായ് കാട്ടുമീശൻ
ചോദിച്ചു: "വത്സലേയെങ്ങുപോയ് നിന്നിലി-
ക്കുറ്റമാരോപിച്ച പുരുഷന്മാർ?
കല്പിച്ചതില്ലയോ ശിക്ഷയൊരുത്തരു?"-
"മില്ലവിടോ"-അവളുത്തരിച്ചു.
"അകയാൽ ഞാനും വിധിക്കുന്നില്ലെൻ മകൾ
പൊയ്സ്സാൽക, പാപം ചെയ്യൊല്ല മേലിൽ".
കാതും കരളും കുളിർക്കുമാറീശ്വര-
നോതവേ ശാന്തി വചസ്സിവണ്ണം,
നിർവൃദ്യാനന്ദ നിമഗ്നയായോമലാൾ
നിന്നുപോയ് തെല്ലിടനിശ്ചലയായ്.
അവിർഭവിച്ചിതൊരത്ഭുത ലോക-
ങ്ങാനിമിഷത്തിലവൾക്കു മുമ്പിൽ.
അന്ധകാരത്തിലൊരവ്യയ ദീപ്തിതൻ
പന്ഥാവവൾക്കതാ ദൃശ്യമായി.
ആ നവ്യമാർഗ്ഗത്തിലൂടെച്ചരിക്കുവാ-
നന്തരാനിശ്ചയം ചെയ്ത മോദാൽ,
താണു വണങ്ങിയകന്യകുമാരനെ-
ത്താരൊളിയെയ്താൽ നടന്നു മന്ദം!

നുമാക്കായി സ്വയം കേളശങ്ങൾ വരിക്കുന്നവരാണിവർ. രാജകൊട്ടാരം മുതൽ മലയപുലയന്റെ മാടം വരെയുള്ളവരുടെ കലവറയിൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനു് സഹായിക്കുന്നതു് കർഷകനാണു്. ഇവർ ലോകസേവനത്തിനായി നിരന്തരമായി ഒരു സമരം തന്നെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണു്. "സിംഹ വ്യാഘ്ര ശല്യാദിമൃഗഗണങ്ങളേയൊ'' "വേതാളപാളിയും കാളിയും കുളിയും, ഭ്രാതാളപൂതനാ ജാലങ്ങളേയൊ'' ഇവർ വക വയ്ക്കുന്നില്ല. കാട്ടുകളോടും, കാട്ടുമൃഗങ്ങളോടും മലമ്പനി മുതലായ സുഖക്കേടുകളോടും ഇവർ പടവെട്ടി കൃഷി ചെയ്തു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. മഹാകവി വള്ളത്തോൾ വർണ്ണിക്കുന്നതുപോലെ.

"പരമാന്നത്തെ കൊട്ടാരങ്ങളിൽ നിരത്തുവോർ
പശിദാഹത്തെ സ്വന്തം കുടിലിൽ നിറുത്തുവോർ
പരരെ വെളുപ്പിപ്പാൻ തങ്ങളെ കറുപ്പിപ്പോർ.
പരയനിസ്വാർത്ഥരാം കർമ്മയോഗികളാണിവർ
മഴയും മഞ്ഞും കാറ്റും വെയിലുമേറ്റ്
ഒഴിയാതുലകിനുവേണ്ടി വേലകൾ ചെയ്യോർ
മിതമാം ആഹാരത്താൽ ജീവിപ്പോർ
ഇവർ താനീകൃതിയാം കൃഷിനാട്ടിൻ പ്രഥമസന്താനങ്ങൾ''

ഈ ഭാരതഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ നട്ടെല്ലായി പരിലസിക്കുന്നതു കൃഷീവലന്മാർ ആണു്. ഇപ്പോൾപ്പാബല്യത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഇടക്കാല ദേശീയഗവർമെന്റിന്റെ സത്വരശ്രദ്ധ ഇന്ത്യയിലെ ഏഴായിരം ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു പതിക്കുമെന്നാണവർ കരുതുന്നതു്. ഭാരതീയരുടെ അഭിമാനസംഭമായ പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽനെഹ്രു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ ഇന്ത്യയിലെ അതിപ്രധാനമായ പ്രശ്നം ഭാരതീയ ജനങ്ങൾക്കു് ഭക്ഷണം വസ്ത്രം, ഗൃഹം ഇവകൾ സുലഭമാക്കുകയാണു്. ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളിൽ മുന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തിനു് മതിയായ ആഹാരം ഇന്നും ഇല്ലാതെ അണിരിക്കുന്നതു്. ഒന്നരശതാബ്ദത്തെ വിദേശീയഭരണംഈ ദുരവസ്ഥയെ സാരമായി സ്പർശിക്കുകയോ നിവാരണം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. പട്ടിണിയും അനാരോഗ്യവും മൂലം അകാലമരണം സാധാരണമാണു്. ഒരു ഭാരതീയന്റെ ശരാശരി ആയുസ്സ് ഒരിംഗ്ലീഷ്കാരന്റെയൊ അമേരിക്കന്റെയൊ ശരാശരി ആയുസ്സിന്റെ പകുതിയോളം മാത്രമേയുള്ളു.

ഭാരതഖണ്ഡത്തെ– അതായതു ഭൂമുഖത്തുള്ള അഞ്ചിൽ ഒരു ഭാഗം ജനപദത്തെ– ഉദ്ധാരണം ചെയ്യേണ്ട പ്രധാനഭാരം കർഷകന്റെ ഹസ്തങ്ങളിലാണു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ആവശ്യത്തിനുള്ള ആഹാരം സുലഭമാക്കുമ്പോൾ ആരോഗ്യം ഉദിക്കുന്നു; തന്മൂലം ശേഷിയും പ്രാപ്തിയും വർദ്ധിക്കുകയും സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യം ഉളവാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ചെടിമാത്രം കാണുന്നിടത്തു രണ്ടെണ്ണം നട്ടുവളർത്തിഫലമുണ്ടാക്കുന്ന കർഷകൻ, രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരേയും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരേയുംകാൾ ലോകോപകാരം ചെയ്യുന്നുഎന്നു് ഒരു അംഗ്ലേയചിന്തകൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണു്.

സത്യവാന്മാരേയും, ജോലികൾ ചെയ്യുന്നവരായ കർഷകനേയും, മാത്രമാണു് താൻ പ്രധാനമായി ബഹുമാനിക്കുന്നതു് എന്നു് മഹാനായ തോമസ് കാർലൈൽ പറയുന്നു. എന്നാൽ സത്യവാനായ ഒരു കർഷകനാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അയാളെ ആരാധിക്കും എന്നംഘോഷിക്കുന്നു. അതേ അപ്രകാരമുള്ള കർഷകനെ "പാണിരണ്ടും കൂപ്പി മല്ലെതാണവീണ വണങ്ങുക"തന്നെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.സത്യത്തേയും മതാചാരങ്ങളേയും തമ്മിൽ തുക്കിനോക്കിയതിൽ സത്യത്തേവ ഹിച്ചിരുന്ന തട്ടം നിലത്തോട്ടമുട്ടിയതായി ഒരു മഹാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കർഷകനു് സത്യത്തെ പാലിച്ചും പ്രകൃതിയോടു യോജിച്ചും ജീവിക്കുന്നതിനു് കൂടുതൽ സൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഗ്രാമീണ ജനങ്ങളായ കർഷകർക്കു് പ്രകൃതിസിദ്ധാനന്ദങ്ങളെ മഹാത്മാഗാന്ധി വളരെനാളുകളായി ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. ഡാക്ടറന്മാരുടേയും അഭിഭാഷകന്മാരുടേയും ചൂഷണങ്ങളിൽ നിന്നു് ഇവരെ അകറ്റിനിറുത്തുന്നതിനായി അദ്ദേഹം തക്കതായ ഉപാധികൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നുണ്ടു്.

മലർമാനിനിയുടെ നടനരംഗമായി നമ്മുടെ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തെ പകർത്തുന്നതിനു് കർഷകനാണു് പ്രധാനമായി ശ്രമിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. അവന്റെ വിളവുകൾ വിപണികളിൽ എത്തിച്ചേർക്കുന്നതിനും, വാണിജ്യക്രയ്യകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നുൽഭ്രതമാകുന്ന വിലവ്യതിയാനങ്ങൾ അവനെ സാരമായി ബാധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും കർഷകനു് വേണ്ട മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കർഷകനു് തക്കതായ സംഘടനകൾ ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു തന്നെപറയാം. അവന്റെ സാക്ഷാത്തായ നിലയും വിലയും കർഷകൻ ഇനിയും അറിയുന്നില്ല. അവനൊരു കൃഷീവലൻ മാത്രമല്ല, പിന്നയോ ഒരു കർഷക സമ്രാട്ടുകൂടിയാണു്.

"ചെങ്കോലൈകാക്കുംകോൽ
ഏറടിക്കും ചിറുകോൽ''

എന്നു് തിരുവള്ളുവർ പാടിയിട്ടുള്ളതു എത്രയോ അർത്ഥവത്തായിരിക്കുന്നു.

വിദേശരാജ്യങ്ങളോടൊപ്പം വിളവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും, കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ചെറിയ തുണ്ടുകളായി തീരാതിരിക്കുന്നതിനും കർഷകനു് ഗവർമെൻറു് സഹായം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു.

പരിപ്ലാരാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടെന്നഭിമാനിക്കുന്ന പട്ടണവാസികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും മനക്ലേശത്തിൽ അണ്ടലവരായും, എന്നാൽ ഗ്രാമവാസികളായ കർഷകർ ക്ലേശരഹിതരായും സന്തോഷചിത്തനരായും കാണപ്പെടുന്നു എന്നാണു് സാമൂഹ്യചിന്തകനായ ജോർജ്ജ് ബർനാർഡ്ഷാതന്റെ ലോകയാത്രാനന്തരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. കർഷകന്റെ പ്രയത്നഫലം അവനെ എല്ലാപ്പോഴും ആനന്ദത്തുന്ദിലനാക്കുന്നു. ആദി ചൈതന്യമാണു്–അതായതു നിത്യമായ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളാണു്– അവന്റെ ചെടികളെ വളർത്തി വൃക്ഷങ്ങളാക്കി ഫലം തരുവിക്കുന്നതെന്നു് അവൻ സ്വാനുഭവത്താൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരു ചെടിയുടെ ഇല പോലും നിർമ്മിക്കുന്നതിനു് മനുഷ്യനുസാദ്ധ്യമല്ല എന്നവനറിയുന്നു. അവന്റെ ബലവും ആശ്രയവും പ്രകൃതിദത്തമായ പഞ്ചഭൂതങ്ങളിലാണു്; തന്മൂലം അവൻ താരതമ്യേന ആരോഗ്യവാനായും വളരുന്നതാണു്. വിതയ്ക്കുന്ന വിത്തുകൾ പൊട്ടി ഇലയായി തഴച്ചു വളർന്നു ഫലം തരുന്നതുവരെ ഈ ചെടികളിൽക്കൂടി ദൈനംദിനം കർഷകൻ നിത്യചൈതന്യത്തെ ദർശിക്കുന്നു.

"മാരിമലർച്ചൊരിഞ്ഞ വയലൊക്കെ വെള്ളം നിറഞ്ഞപൂട്ടിയൊരുക്കിപുഞ്ചെ
ഞാറുകെട്ടിയെറിഞ്ഞൊ''

ഇതാണവന്റെ നൃത്തഗീതം.

കർഷകനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും, അവനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ഗവർമെൻറുകൾ എപ്പോൾ മുതിരുന്നുവോ, അപ്പോൾമാത്രമേ രാജ്യത്തു ശാന്തിയും സമാധാനവും ഐശ്വര്യവും വിളയാടുകയുള്ളു–നിശ്ചയം.

MATHER STORES
(P. B. No. 11) ERNAKULAM.
Tele: 'MATHERSTORES' Branch COCHIN.
DEALERS IN GENERAL HARDWARE.
MANUFACTURERS OF NAILS, SCREWS, BOLTS AND NUTS,
HINGES PANNEL PINS ETC.
YOUR ENQUIRIES ARE EARNESTLY SOLICITED.

ടി. കെ. ജോസഫ് ബി. എ. എൽ. ടി.

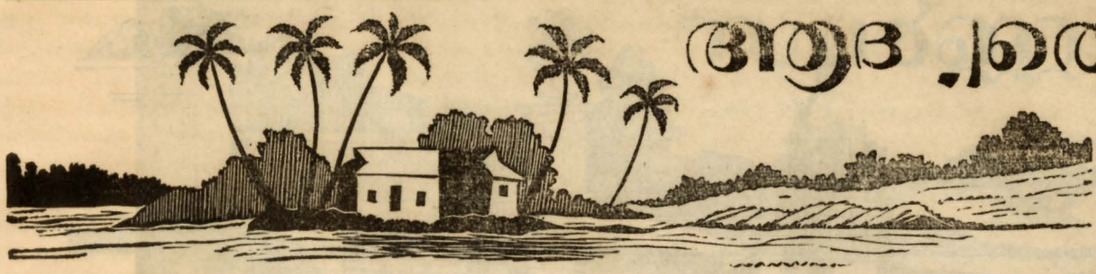

മലയാള അച്ചുകൾ.

മലയാളത്ത് ആദ്യമായി കൊച്ചിയിൽ 1577-ൽ ജോൺ ഗോൺസാൽവെസ് എന്ന ഒരു യൂറോപ്യൻ അച്ചുകളുണ്ടാക്കി അച്ചടി നടത്തിയെന്നു സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ. ആ അച്ചുകൾ തമിഴ ലിപികളുടേതോ, വട്ടെഴുത്തിന്റെയോ, അയ്യ് (മുള-മലയാള) ലിപികളുടേതോ എന്നു നിശ്ചയിപ്പാൻ അതുവരെ സാൽവെസുകൾ കൊണ്ടടിച്ച കടലാസുകളുടെയോ പുസ്തകത്തിന്റെയോ ഒരു പ്രതിയും കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല. അക്കാലത്തു മലയാംഭാഷയെഴുതുന്നതിനു വട്ടെഴുത്തും കോലെഴുത്തും അയ്യ് എഴുത്തും ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. എസ്തപ്പാനോസു് അർച്ച ബിഷപ്പ് (പക്ഷേ) 1637-ൽ കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്നയച്ച ഒരെഴുത്തിന്റെ ഒരംശം താഴെ ചേർക്കുന്നു:-

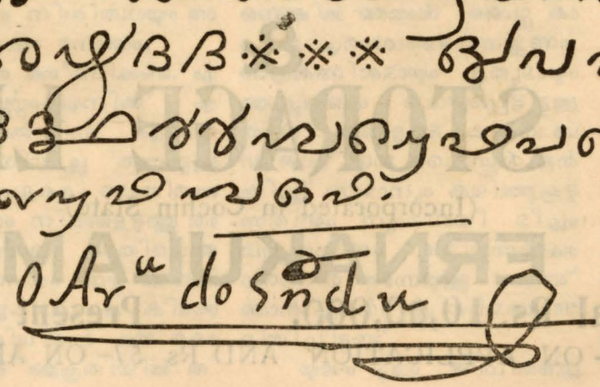

ഇതു് അന്നത്തെ വട്ടെഴുത്തിലാണു്. "തിരുള്ളത്തിലേ റേണ്ടും കാരിയം. മെത്രാൻ എഴുത്ത്. x x x ഇയവത്ത എല്ലാം ഉണത്തിച്ചു് വേണ്ടുംവണ്ണം കൽപ്പിച്ചേക്കെയും വേണം."

O Arᵘ do Endu

(ഇന്ത്യയുടെ അർച്ചുബിഷപ്പ്) എന്നു് ഒപ്പിട്ടിരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

വട്ടെഴുത്ത് അടുത്തകാലം വരെ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ലിപിയാണല്ലൊ. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ വച്ചു ചൊപ്പത്തിൽ അതു പഠിച്ച വയസ്സന്മാർ ചിലർ ഇന്നും തകത്തിൽമാത്രമല്ല, ഗോൺസാൽവെസിന്റെ 16-ാം ശതകത്തിലുംവട്ടെഴുത്തുപയോഗിച്ചിരുന്നു. പൊലിനോസു പാതിരിയുടെ 18-ാം ശതകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് അയ്യും, ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്ന മുള-മലയാളം(അയ്യ്) എഴുത്തും തമിഴക്ഷരങ്ങളും പരിചിതമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ഗോൺസാൽവെസിന്റെ അച്ചുകളെപ്പറ്റിയും തമിഴച്ചുകളെപ്പറ്റിയും ഇൻഡ്യ ഓറിയന്റലിസിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:-

(Page 181) "Anno 1577. Coccini primus characteres Malabarico-Tamulicos Sculpsit Joannes Gonsalvez Hispanus laicus S. J., quibus primo catholicae fidei rudimenta typis edita, Indiae innotuere. Anno 1578. (Page 182) in *Punicail* characteres Tamulicos Orae Piscariae et Coromandelicae peculiares conflavit, et elaboravit P. Joannes de Faria S. J, quibus edidit opus inscriptum: *Flos sanctorum.*"

വട്ടെഴുത്തിനു് തെക്കൻ മലയാളമെന്നും മലയാംതമിഴെന്നും പേരുണ്ടായിരുന്ന എന്നു ധരിച്ചാൽ, പൊലിനുസ

ൽപ്പടി ഉദ്ധരിക്കുന്നതിൽ പേരുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത ഏതു ലിപിയാണെന്നു സംശയിപ്പാനിടവരികയില്ല. വട്ടെഴുത്ത്, നാനം മോനം എന്നു വടക്കർ പറയുന്ന മലയാം തമിഴ ലിപിതന്നെയാണെന്നു. മലയാം തമിഴിന്റെ ലത്തീൻ പരിഭാഷയാണ് "Malabarico = Tamulico." മുത്തെടുക്കുന്നതീരത്തും ചോഴമണ്ഡലതീരത്തും (അതായത് പാണ്ടിയിലും നാനം വടക്കും) മലയാം തമിഴിൽനിന്നു വ്യത്യാസമുള്ളതമിഴലിപി (Tamulicos --- Peculiares)യാണു നടപ്പായിരുന്നതെന്നും അച്ചൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തമിഴച്ചുകൾ 1578-ലാണു വാർത്തത്. 1577-ൽ കൊത്തിയത മലയാം തമിഴ (വട്ടെഴുത്തു) ലിപികളായിരുന്നു; കൊത്തിയത് കൊച്ചിയിൽ വച്ചായിരുന്നതാണും; അവട്ടെഴുത്തച്ചുകൾ കൊണ്ട ച്ചടിച്ചതും കൊച്ചിയിൽ. അത് ഏറെ ഉപയോഗിച്ചില്ലെന്നും പരിസ്ഫുരിച്ചില്ലെന്നും "Sculpsit .... Conflavit et elaboravit" എന്ന മേൽപടി രണ്ടുതരം അച്ചുകളെപ്പറ്റിയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നൂഹിക്കാം.

കൊച്ചിയിൽ വട്ടെഴുത്തിലച്ചടിച്ചതു വല്ലതും പൊലീനോസു പാതിരി കണ്ടുകാണുമോ? എന്തോ! ഗ്രിയേഴ്സന്റെ ലിങ്ഗ്വിസ്റ്റിക് സർവ്വേയിൽ പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രാചീന പുസ്തകങ്ങളിൽ (അദ്ദേഹത്തെ ഇർഡ്യൻ അച്ചടിയെപ്പറ്റിയുള്ളവയിൽ) ചിലതിനെ ആധാരമാക്കിയും അച്ചൻ മേൽപ്പടി കാരം എഴുതി, വട്ടെഴുത്തച്ചടി കണ്ടില്ല എന്നവരാം. അച്ചടിച്ച തമിഴ പുസ്തകങ്ങൾ പാതിരികണ്ടുഎന്നുവിചാരിക്കാം. 1772-ൽ അയ്യ്(ഇന്നത്തെ)ലിപിയിൽ(വട്ടെഴുത്തിലല്ല) "സംക്ഷേപവേദാർത്ഥം", (ക്രിസ്തുമതസിദ്ധാന്ത സംക്ഷേപം, Compendium-കുമ്പേന്തി- of Christian Doctrine) റോമിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 1778- ലോ 79 ലോ കരിയാറ്റിൽ മെത്രാൻ അതു് ഒരു പെട്ടിനിറയെ മലങ്കരെ കൊണ്ടുവന്നു. പൊലീനോസു് അതും കണ്ട എന്നു വിചാരിക്കാം.

കൊച്ചിയിലെ പ്രസ്സിലടിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ തേടിച്ചിട്ടുള്ളവയിൽ ഏറ്റവും പ്രാചീനം

സെന്റ് ബർമാൻസ് കോളജ്. ചങ്ങനാശേരി. (പുതിയ കെട്ടിടം.)

Sorbonne ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചു വരുന്ന (യുദ്ധത്തിൽ അതു നശിച്ചോ?) ഒരു തമിഴ് പുസ്തകമാകുന്നു. അതു തമിഴക്ഷരത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ടു ഗോൺസാൽ വെസ കൊച്ചിയിൽ വച്ചു കൊത്തിയ Malabar-Tamil (മലയാം തമിഴ്) അക്ഷരങ്ങൾ തമിഴായിരുന്നു എന്നതു സംശയിക്കുകിടമാ. അതു തമിഴ് പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പെയിജിന്റെ ഫോട്ടോയുടെ പകർപ്പ് എന്റെ കയലിലുണ്ട്. അക്ഷരങ്ങളും ഭാഷയും തമിഴ് തന്നെ. ആദ്യം കൊച്ചിയിൽ വട്ടെഴുത്തിലടിച്ചു നോക്കിയതു് എന്തോ കാരണവശാൽ ഉപേക്ഷിച്ചു് പാണ്ടിയിൽനിന്നു തമിഴക്ഷരങ്ങൾ വരുത്തി പിന്നീടച്ചടിച്ചുതുടങ്ങി എന്നു തോന്നുന്നു. ഇന്നും

ATLANTIS HOTELS & COLD STORAGE LIMITED

(Incorporated in Cochin State)

ERNAKULAM.

Authorised Capital Rs. 10,00,000. Present issue Rs. 5,00,000.

Rs. 5/- ON APPLICATION AND Rs. 5/- ON ALLOTMENT.

BOARD OF DIRECTORS:

M/s. 1. K. GEORGE THOMAS Kottukapillil House, Palai.
2. S. R. C. POTI B. Sc (Eng). 120 Armenian Street, Madras.
3. RAO SAHIB MARAYIL NANU MENON Chittoor Road, Ernakulam.
4 HAJI ESSA HAJI ABDULSATHAR SAIT. Cloth Bazar, Ernakulam.
5. K. V. MATHEW Kollamkulam, Kanjirapilly.
6. A. C. M. ANTHRAPER, Anthraper Gardens, Shertallai.
7. ALEXANDER PALETHINKEN, Palethinkel Bros., Ltd., Ernakulam.

MANAGING AGENTS:- PALETHINKEL BROTHERS LTD., ERNAKULAM.

Interested investers may apply for details to the Managing Agents.

HOTEL ATLANTIS

"A FIRST RATE HOTEL IN THE CAPITAL CITY OF COCHIN STATE".

വിദ്വാൻ കെ. എം. തേവര

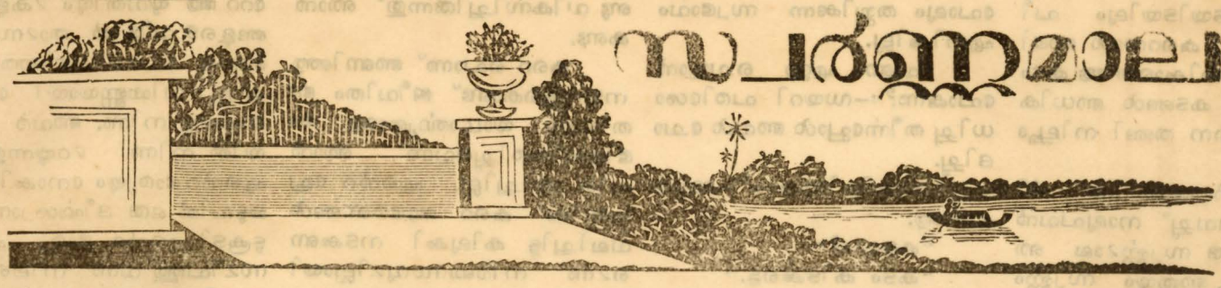

ചെറുകഥ

എന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് അതൊരു നിർബന്ധമായിത്തീർന്നു– ''ലില്ലിക്കു് ഒരു സ്വർണ്ണമാല വേണം''

ലില്ലി ഞങ്ങളുടെ ഓമനമകളാണു്. നെറ്റിയിലും മുഖത്തും പറന്നടിയുന്ന അളകങ്ങളും, മായാത്ത ഹാസവും കറുത്ത കടക്കണ്ണുകളും തുടുത്ത കവിളും– അതു കൊച്ചുറാണി ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ കോരിത്തരിപ്പുകളുടെ സ്മാരകമാണു്. പട്ടണത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ വാടകവീട്ടിൽ ബഹളം വച്ചു് ഓടിനടക്കുന്ന ആ പൂമ്പാറ്റയ്ക്കു് ഒരു സ്വർണ്ണമാല കൂടെ വിഭാവനം ചെയ്യാതെ എന്റെ പ്രിയതമയ്ക്കു് സമാധാനമുണ്ടായില്ല. എല്ലാ സന്താനവതികളായ യുവതികളും അങ്ങനെയായിരിക്കാം.

സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്കു് സാമ്പത്തിക മണ്ഡലത്തിൽ ഒരു വിലയുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ, ഒരു ശരീരത്തിൽ കുറെ പൊൻ ചങ്ങലകൾ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു് ഒരഴകാണെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതെന്റെ സൌന്ദര്യബോധത്തിന്റെ കുറവായിരിക്കാം.

എന്റെ മനസ്ഥിതി ഇതായിരുന്നതുകൊണ്ടു്, യുദ്ധകാലത്തുണ്ടായ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ വിലക്കയറ്റത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ വക പൊൻപണ്ടങ്ങൾ ഞാൻ വിറ്റുകളഞ്ഞു. അതൊരു അബദ്ധമായെന്നു് ഇപ്പോഴും എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ അവസാനത്തെ സ്വർണ്ണാഭരണം സ്വർണ്ണത്തിനു് ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിലേയ്ക്കും വച്ചു് ഏറ്റവും വലിയ വിലനിരക്കിനു വിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു് ഒരു വിജയമായി ഞാൻ കരുതുന്നുമുണ്ടു്.

എന്റെ മനസ്ഥിതി എന്റെ ഗൃഹിണിക്കു നന്നായി അറിയാം. എന്നല്ല, ഞങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതിയും അവൾക്കറിയാം. ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളിലെ മലയാളാദ്ധ്യാപകന്റെ മകൾക്കു് ഒരു സ്വർണ്ണമാലയില്ലെങ്കിലും ലോകം കുറ്റം പറയുകയില്ലെന്നും അവൾക്കറിഞ്ഞു കൂടായ്കയില്ല. എന്നിട്ടും പറയുന്നു– "ലില്ലിക്കു് ഒരു സ്വർണ്ണമാല വേണം.'' അവൾ തന്നെ പറയുകയായിരിക്കുമെന്നു് ആദ്യമാദ്യം ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. അതല്ല. അവൾ അതൊരു നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുകയാണു്.

എനിക്കു് അത്ഭുതം തോന്നി. ഞാൻ ചിലപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞുകഴിയുമ്പോൾ അത്ഥവത്തായി ഒന്നു നോക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യാറുള്ളൂ. അതിലും അത്ഥവത്തായും നിശിതമായും അവൾ എന്നെയും നോക്കും.

'ആരും ക്ഷീണിക്കണ്ട. എന്റെ സ്വർണ്ണം–എനിക്കു് എന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു് എന്റെ അപ്പൻ പണിയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള മാലകളും വളകളും മോതിരങ്ങളും– എല്ലാം നിങ്ങളെടുത്തു താറാക്കിയില്ലേ? അതിലൊരു ചെറിയ അംശം ഈ കുഞ്ഞിന്റെ മേനിയിലെ കിടക്കുന്ന കഴുത്തിലിടാൻ ഒരു കൊച്ചുമാലയുടെ ആകൃതിയിൽ തീരിയെത്തുന്നേരു്. അവനവന്റെ കൊച്ചുങ്ങൾക്കു് ഒരു സ്വർണ്ണമാല ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു് ഒരു നഷ്ടവും അല്ലല്ലോ'– അതൊക്കെയായിരുന്നു അവളുടെ കണ്ണുകൾ സംസാരിച്ച ഭാഷ.

ഞാനൊരു തുച്ഛശമ്പളക്കാരൻ. നിശ്ചിതമായ വരുമാനത്തിൽനിന്നു് ഉപ്പുതൊട്ടു കർപ്പൂരംവരെ, എന്നല്ല തീയും വെള്ളവുംകൂടെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി പട്ടണത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂട്ടുന്നവൻ. എന്റെ ശമ്പളത്തിനു് ഒരു പൊന്മാലയെ താങ്ങുവാനുള്ള ശേഷിയില്ല. എന്റെ പ്രേയസി വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഒരു പൊന്മാല വാങ്ങണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു രണ്ടുമാസമെങ്കിലും വായും വയറുമില്ലാത്ത ചന്ദ്രലോകത്തിലെങ്ങാനും മാറിത്താമസിക്കണം. ഒരു പുതിയ ശീലക്കുടമേടിക്കണമെങ്കിൽതന്നെ ഞങ്ങൾ അരമാസം പട്ടിണി ശീലിക്കണം. വേണ്ട, മാസത്തിൽ ഒരു സിനിമാ കണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ഒരാഴ്ച കാപ്പിക്കുമധുരംവേണ്ടെന്നുവയ്ക്കണം. അതുകണിശമായും കൃത്യമായും അനുഷ്ഠിക്കണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു് ഞങ്ങളുടെ കുടുംബബഡ്ജറ്റ്. ഒരു ഹൈസ്കൂൾ മുൻഷിയ്ക്കു് സാമാന്യം കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്നതിനും ന്യായമായി മിച്ചം വയ്ക്കുന്നതിനും കഴിയുന്നകാലം വരാനിരിക്കുന്നേയുള്ളു എന്നു് ഞാൻ എന്റെ പ്രിയതമയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

യുദ്ധം മൂലം ജീവിതച്ചെലവു് ദുരമായി വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ശമ്പളക്കാരന്റെ ശമ്പളവർദ്ധനവു് പേരിനുമാത്രമുള്ളതായിരുന്നു. യുദ്ധകാലം ബിസിനസ്സുകാരനെ അനുഗ്രഹിക്കയും ശമ്പളക്കാരന്റെമേൽ ശാപമായ്ത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആ മുറവിളികളിലാണു് പണ്ടില്ലാത്തവിധം സ്വർണ്ണത്തിനു വില ഉയർന്നതു്. എന്റെ കണ്ണുകൾ ഭാര്യയുടെ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞതു് സ്വാഭാവികംമാത്രമാണല്ലോ. യുദ്ധകാലം കൈവരുത്തിയ അ "സന്ദർഭം'' പ്രയോജനപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതു് ഒരു സാമ്പത്തിക മൌഢ്യമായിരിക്കുമെന്നു് ഞാൻ ഭാര്യയെ അറിയിച്ചു.

പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾക്കു കുറച്ചു കടവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതൊരു ബഡ്ജറ്റ് ന്യൂനതയായിരുന്നില്ല. ജീവിതത്തിനു് ചില കൊട്ടംതിരിവുകളുണ്ടല്ലോ – കടക്കാതെ കഴിവില്ലെന്നുള്ളവ. ഭാര്യ പ്രസവിക്കുക, ഭർത്താവിനു് അതിഥികൾവരിക, വീട്ടിൽ സുഖക്കേടുവരിക, ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ചില യാത്രകൾപോവുക, നെറിവു പാലിക്കാൻവേണ്ടി ചില ദാനങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ടിവരിക–അങ്ങനെ അപ്രതീക്ഷിതമായി പലതും. രണ്ടാറെണ്ണം മുട്ടാത്ത ഒരു ശമ്പളത്തുകകൊണ്ടു് ഒരു മിച്ചബഡ്ജറുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുകയുമില്ലല്ലൊ. അങ്ങനെ ഒരദ്ധ്യാപകനായ എനിക്കു് ഒരു നല്ലതുക യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിൽപിന്നെ മൂന്നാലു കൊല്ലംകൊണ്ടു് കടമുണ്ടായിപ്പോയി. സ്ത്രീധനത്തിനു് ഒരു സ്വർണ്ണമാല വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിനു് ഒരു ഭർത്താവിനെ ഭാര്യ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു് ഒരു പുതിയ കാര്യമല്ലല്ലോ. ഞാൻ ഭാര്യയെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല. അവൾ എന്നെയും ഉപദ്രവിച്ചില്ല. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഒരുപോലെ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ ഭാര്യയെ ഉപദ്രവിച്ചില്ലെന്നു പറഞ്ഞതു് ശരിയല്ല. ഞാൻ അവളെ ഉപദ്രവിച്ചു. ഒരു സ്വർണ്ണമാല വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിനല്ല. ഒരു സ്വർണ്ണമാല വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു് അവളെ വിശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിനു്. ഞാൻ അവളെ ഉപദ്രവിച്ചു. അവൾ എന്നെയും ഉപദ്രവിച്ചു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഒരുപോലെ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ ഭാര്യയെ ഉപദ്രവിച്ചതു് ഒരു പുതിയ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയാണു്. ഞാൻ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനായി. ഞാൻ ഒരു നോവലെഴുതി. അതിനു് ഒരു പ്രസാധകനെ കിട്ടി. അതിനു് ഒരു പ്രതിഫലവും കിട്ടി. അതു് ഒരു സ്വർണ്ണമാലയുടെ വിലയുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഭാര്യയെ ഉപദ്രവിച്ചതു് ഇങ്ങനെയാണു്.

ഞാൻ ഭാര്യയോടു പറഞ്ഞു: "നിനക്കു് ഒരു സ്വർണ്ണമാല വാങ്ങിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരു നോവലെഴുതി.''

ഭാര്യ ചോദിച്ചു: "നോവലെഴുതിയാൽ സ്വർണ്ണമാല കിട്ടുമോ?''

ഞാൻ പറഞ്ഞു: "നോവലെഴുതിയതിനു് ഒരു പ്രതിഫലം കിട്ടും. അതുകൊണ്ടു് നിനക്കു് ഒരു സ്വർണ്ണമാല വാങ്ങിക്കുവാൻ കഴിയും.''

ഭാര്യ ചോദിച്ചു: "നോവലെഴുതിയാൽ പ്രതിഫലം

ഹിതന്മാരുടെയിടയിലും പീടികകളിലും കൂടെനാൽ അഭിമാനത്തെ സ്പർശിക്കാതെ ആ കടം തങ്ങിനിന്നു. കടങ്ങൾ അധികമാൽ അങ്ങനെ തങ്ങി നില്ക്കാറില്ല.

പവൻമുക്കുന്നിനു് 40 രൂപാ വിലവച്ചു് നാലുപവൻ മുക്കുള്ള ഒരു സ്വർണ്ണമാല ഞങ്ങൾ വിറ്റു. അതുമായി സ്വർണ്ണം വില കുറയുമ്പോൾ വാങ്ങാമെന്നുള്ള നിശ്ചയവും രേഖപ്പെടുത്തി. ആ കച്ചവടം നടത്തുവാൻ ഒരാദായം ഞങ്ങളെ കാണിച്ചതന്നു. ഞങ്ങളുടെ കടത്തിൽ അനാസ്സില്ലാത്ത മുകൾ കൊടുത്തു തീർത്തു. ആറേഴുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വർണ്ണത്തിനു് 60 രൂപ വില വന്നു. വിറ്റുപോയ ആ ആഭരണത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു് 80 രൂപയാണു് അന്നു നഷ്ടം. ആ നഷ്ടം ഞാൻ ഭാര്യയെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. അതു പരിഹരിക്കേണ്ടതു് മനസ്സമാധാനത്തിനു് അവശ്യമാണെന്നു വന്നു. അത്യാവശ്യമുള്ള ഒന്നു രണ്ടു ചെറിയ ആഭരണങ്ങൾ ഒഴിച്ചു് ബാക്കിസ്വർണ്ണം ആകൃതിയ വിലയ്ക്കു വിറ്റു പഴയ നഷ്ടം പരിഹരിക്കുവാൻ ഞാൻ മാർക്കറ്റിലേയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ, എന്റെ ഭാര്യ സമ്മതത്തിലും ഒരസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചു- "ഇതൊരു കുട്ടംകയ്യാണു്."

"ഇതൊരു ധനതത്വവിജയമാണു്"—ഞാൻ പറഞ്ഞു— "വില കുറയുമ്പോൾ വാങ്ങുകയും ചെയ്യാമല്ലോ."

"അതു ശരിയാ. ആ പണം ബാങ്കിലിട്ടേയ്ക്കുണം."

എന്റെ ഭാര്യയുടെ ആ നിർദ്ദേശം കൊള്ളാമായിരുന്നു. പക്ഷെ അതു പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്റെ കടവിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഡയറി ഞങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു. ഞാൻ സഹകാരിയായി എന്തെങ്കിലും വ്യയം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഒരു കണക്കു് അതിലില്ലായിരുന്നു. അവളുടെ നിർബന്ധം കൂടാതെ ഒരു ജുബ്ബാപോലും തയ്ക്കുന്ന സ്വഭാവം എനിക്കില്ല.

"പണം എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു?"—ഡയറി പരിശോധിച്ച തീർന്നപ്പോൾ അവൾ ചോദിച്ചു.

"ബാങ്കിലിട്ടേക്കാം"—ഞാൻ പറഞ്ഞു.

"കടമോ?"

"കടം കിടക്കട്ടെ."

"വേണ്ട. കടമുള്ളതെല്ലാം കൊടുത്തു തീർക്കു്. ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചെങ്കിൽ വില കുറയുമ്പോൾ നമുക്കു വിറ്റടത്തോളം സ്വർണ്ണം വാങ്ങിക്കാം."— അവൾ വിധിച്ചു.

എനിക്കു സമാധാനമായി എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു് ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടല്ലോ എന്നും ഞാൻ സമാശ്വസിച്ചു.

ഒരു കൊല്ലംകൂടെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു് ഒരു ചെറിയ മുകുടെ കടം ഉണ്ടായി. സാധനങ്ങളുടെ വിലവർദ്ധനവും ആവശ്യങ്ങളുടെ അയവില്ലായ്മയും ശമ്പളത്തിന്റെ പരിമിതിയും ചേർന്നാൽ ഒരു കൊല്ലത്തിനകം പത്തുനൂറുരൂപാ കടം ഉണ്ടാകുന്നതാണോ വിഷമം? അന്നു് സ്വർണ്ണത്തിനു് 70 രൂപാ വിലയും. ഞങ്ങൾക്കു് കുറെ സ്വർണ്ണം വാങ്ങിക്കുന്നതിനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതെയും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഉള്ളതു് വില്ക്കുന്നതിനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചും വന്നു. അന്നു് ശേഷിച്ച ആഭരണങ്ങൾകൂടെ എന്റെ ഭാര്യ എന്നെ ഏല്പിച്ചു. ജീവിതായോധനത്തിൽ ഒരു സഹധർമ്മിണിയുടെ സഹകരണം. ഞാനതു് സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു.

"കടക്കാരുടെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കാതെയും കടകളുള്ള വീഥികളിൽകൂടെ ലജ്ജിക്കാതെയും പട്ടണത്തിൽകൂടെ എനിക്കു നടക്കാമല്ലോ"— എന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ എന്റെ സഹധർമ്മിണിക്കു് ഈ ജന്മത്തിന്റെ കൃതാർത്ഥത മുഴുവൻ കൈവന്നിരിക്കണം. അവളുടെ മുഖം അഭിമാനംകൊണ്ടു വികസിച്ചിരുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടു.

കുറെ പൊന്നു് അണിഞ്ഞുനടന്നതുകൊണ്ടു് ജീവിതം അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുവെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചില്ല. എന്റെ പ്രേയസിക്കു് കുറെ ആഭരണങ്ങൾ വലിച്ചിട്ടു കിലുക്കി നടക്കണമെന്നു് നിർബന്ധവുമില്ലായിരുന്നു. ഈശ്വരഭക്തമായ സൌന്ദര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ പരസ്പരം വിശ്വസിച്ചു് മുമ്പോട്ടുപോയി. ലില്ലി ഞങ്ങളുടെ ഗൃഹത്തിനു് ആഭരണവും ആനന്ദവുമായിരുന്നു. സ്വർണ്ണമാക്കറ്റിനെപ്പറ്റി എന്റെ ഭാര്യ എന്നോടു് ചിലപ്പോഴെല്ലാം തിരക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് അവളുടെ ഒരു "സ്ത്രീ"തമാത്രമല്ലാതെ അതിലർത്ഥമില്ല. ഞങ്ങളുടെ സൌകര്യങ്ങൾ വകവയ്ക്കാതെ "മാർക്കറ്റിൽ സ്വർണ്ണവില താണും ഉയർന്നും കൊണ്ടിരുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു സംഭവം ഞങ്ങളുടെ ഗൃഹത്തിലുണ്ടായി. എന്റെ ഭാര്യയുടെ ഒരു സതീർത്ഥ്യയും അവളുടെ ഭർത്താവും ഞങ്ങളുടെ വീടിനടുത്തു് താമസമാരംഭിച്ചു. ആ സതീർത്ഥ്യയുടെ ഭർത്താവു് ഒരു ബിസിനസുകാരനാണെന്നുകൂടെ പറയേണ്ടതുണ്ടു്. ഒരു ദിവസം ഞങ്ങളെ സന്ദർശിക്കാൻ ആ അയൽപക്കക്കാരി ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തു വന്നു. കൂട്ടത്തിൽ അവളുടെ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. ആ കൊച്ചുപെൺകുട്ടി ഞങ്ങളുടെ ലില്ലിയെപ്പോലിരുന്നു. എനിക്കും എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കും അവളോടു വലിയ വാത്സല്യം തോന്നി. ഒരു കൂട്ടുകാരിയെ കിട്ടിയ സന്തോഷംകൊണ്ടു് ലില്ലി തകർത്തു് ഓടി നടന്നു. അവർ നിമിഷംകൊണ്ടു് സഖികളായിത്തീർന്നു. അവരുടെ ഓട്ടവും കളികളും കളഭാഷണങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിനുള്ളിൽ ആറേഴു കുട്ടികളുടെ പ്രതീതിയുളവാക്കി.

ഇരുപതോ മുപ്പതോമിനിറ്റോ ആ യുവതിയും മകളും ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചുള്ളു. അവർ പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ലില്ലി വിഷണ്ണയായി നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. അവർ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു മറയുന്നതുവരെ എന്റെ ഭാര്യയും നോക്കിനിന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു ദീർഘശ്വാസത്തോടുകൂടി എന്റെ ഭാര്യ എന്റെ സമീപത്തു വന്നു നിലകൊണ്ടു. എനിക്കു് വളരെയെല്ലാം മനസ്സിലായി. തന്റെ സഖി അരുപെട്ടന്നു് പിരിഞ്ഞുപോയതിലുള്ള വിഷാദമായിരുന്നു ലില്ലിയുടേതു്. എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു് എന്തോ പറയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ചുവായ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്സാഹം ഞാൻ പ്രകടിപ്പിച്ചു.

"ആ സന്തോഷം നമ്മുടെ ലില്ലിക്കുട്ടിയെപ്പോലെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു"—അവൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

"ലില്ലിക്കുട്ടിയോളം തന്നെ മിടുക്കിയല്ല"—ഞാൻ ഇടയ്ക്കു കയറി പറഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ കുട്ടികളോളം സൌന്ദര്യവും സമർത്ഥ്യവും അന്യകുട്ടികൾക്കില്ലെന്നറിയുന്നതു് എല്ലാ മാതാക്കൾക്കും ക്രെഡിറ്റാണു്. എന്റെ ഭാര്യയെ ഒന്നു തൃപ്തയാക്കേണ്ടതു് എന്റെ അപ്പോഴത്തെ ഒരു വലിയ അവശ്യമായിരുന്നു.

"ലില്ലിക്കുട്ടിക്കെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ മാല വാങ്ങിക്കണം"—അടക്കിവച്ചിരുന്ന ആഗ്രഹം അവൾ പ്രകടിപ്പിക്കയാണു്. ഞാനൊന്നു ഞെട്ടിപ്പോയി. എന്റെ മനോവേഗം പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ഞാൻ ചോദിച്ചു. "നിനക്കു മാലവേണ്ടേ?"

"എനിക്കും ഒരു മാലവേണം. ഒന്നുമില്ലാതെ നടക്കാൻ ലജ്ജയാകുമല്ലോ"

ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചപോലെതന്നെ സംഭവഗതികൾ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവളുടെ സ്നേഹിതയുടെ കഴുത്തിൽ കുറെ മാലകൾ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞു് ഒരു വടം പോലെ കിടന്നിരുന്നു. അവളുടെ രണ്ടു കൈകളിലും കുറെയധികം വളകളും വിരലുക

"ഈ ചെറുസമ്പാദനപദ്ധതികളെ നാമേവരും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. രാജ്യത്തിനും, വ്യക്തികൾക്കും അതു് ഒരുപോലെ ഗുണപ്രദമാണു്. പ്രയാസം നിറഞ്ഞ ഭാവിയെ നമുക്കു് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായി വന്നേക്കും. അതിനാൽ കഴിവുള്ളപ്പോൾ എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ ശക്തിക്കനുസരിച്ചു് സമ്പാദിക്കുവിൻ."

പണ്ഡിറ്റു് ജവഹർലാൽ നെഹ്രു.

ഞങ്ങളുടെ പ്രതിമാസ നിർബന്ധിത സമ്പാദനപദ്ധതിയിൽ ചേരുക. വിശദവിവരങ്ങൾക്കു് അവശ്യപ്പെടുക.

കോമൺവെൽത്തു് ബാങ്കു് (ക്ലിപ്തം)

H. O. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.

ബ്രാഞ്ചുകൾ.— കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, മുണ്ടക്കയം, എരുമേലി.

ളിൽ മിക്കതിലും മോതിരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അകപ്പാടെ പൊന്നിലലങ്കരിച്ച ഒരു സ്ത്രീ. ആ സരസമ്മയുടെ കഴുത്തിലും ഒരു ചെറിയ മാല ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ അതിഥി സന്ദർശനം അപത്തായി.

ആ സതീർത്ഥ്യ പ്രതിസന്ദർശനത്തിനു് എന്റെ ഭാര്യയെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവൾ പോകാതെ അടങ്ങുകയില്ല. കൂട്ടുകാരികളുടെ മുമ്പിൽ സമത്വത്തിൽ താഴുവാൻ പെണ്ണുങ്ങൾ തയാറാവുകയില്ല. തന്റെ മാലകളുടെയും കാപ്പുകളുടെയും മോതിരങ്ങളുടെയും ലോകത്തിലാണു് എന്റെ ഭാര്യയുടെ ചിന്തകൾ ഉഴറിനടക്കുന്നതെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലായതു് എത്രയോ ശരിയായിരിക്കുന്നു! ആ ആഭരണങ്ങളുടെ അഭാവം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. അതൊരു പ്രശ്നമാകാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ നാന്ദിയാണു് പാടിക്കഴിഞ്ഞതു്.

അതൊരു ശനിയാഴ്ചയായിരുന്നു. വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ അല്പം നടക്കാമെന്നുവച്ചു് ഞാൻ റോഡിലിറങ്ങി. ഒരു ചെറിയ മാലവാങ്ങിക്കുന്നകാര്യം എന്റെ തലയിൽ പുകയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചില പരിചയക്കാർ പല്ലിളിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ എതിരെ കടന്നുപോയി. എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചിലർ എന്നെക്കാണുന്നില്ലെന്നമട്ടിൽ സിഗ്നലുവലിച്ചുകൊണ്ടു് വഴിയിൽനിന്നു് വെടിപറയുകയാണു്. അതൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ ഞാൻ മുമ്പോട്ടുപോയി. അങ്ങനെ നടന്നുനടന്നു് ഒരു സ്വർണ്ണക്കടയുടെ മുമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ അങ്ങോട്ടൊന്നു കയറണമെന്നു് എനിക്കുതോന്നി. പലവലിപ്പത്തിലും മാതൃകകളിലുമുള്ള അനേകം മാലകൾ അവിടെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു ചെറിയമാല കടംതരുമോയെന്നു് ഞാൻ ചോദിച്ചു. എന്റെ വിറുപോയ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളിൽ ചിലതു് ആ കടക്കാരനാണു് വാങ്ങിയിട്ടുള്ളതു്. ആ പരിചയം വച്ചുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ കടം ചോദിച്ചതു്. മാല കടംതന്നില്ലെങ്കിലും ആ സ്വർണ്ണക്കടക്കാരൻ എനിക്കൊരുപദേശം നൽകി—"പണമുണ്ടായിട്ടു് മാലവാങ്ങിയാൽമതി" എന്നു്.

സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു് ഞാൻ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ലില്ലിയുടെ മാതാവു് ചോദിച്ചു—

"വാങ്ങിച്ചോ?"

"എന്തു്?"

"മാല."

"ഞാൻ മാലവാങ്ങിക്കാൻ പോയില്ലല്ലോ."

അവൾ ഇച്ഛാഭംഗത്തോടുകൂടെ പോയികിടന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞു് ഞാൻ വിളിച്ചപ്പോൾ അവൾക്കു് തലവേദന.

പിന്നെയൊരുദിവസം ഒരു സുദീർഘ സംവാദം അവസാനിപ്പിക്കുകൊണ്ടു് അവൾ പറഞ്ഞു "വിലകുറയുന്നതു നോക്കിയിരുന്നാൽ നടപ്പില്ല. ലില്ലിക്കുട്ടിക്കെങ്കിലും മാലയുടനെ വാങ്ങിക്കണം. ഒരു പവൻ തൂക്കമുണ്ടു്. എനിക്കു് മാലവേണ്ട." അങ്ങനെ ഒരുപവൻ തൂക്കമുള്ള ഒരു ചെറിയ മാലയിൽ ആ പ്രശ്നം ഒതുങ്ങി നിന്നു.

വേറൊരു ദിവസം ഞാൻ സ്കൂളിലേയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു— "ഇന്നു് മാലയും കൊണ്ടേ വരാവൂ."

"അപ്പോൾ നമ്മൾ വിറ്റതിനർത്ഥമില്ലല്ലോ?"— ഞാൻ

തിരിഞ്ഞുനിന്നു് ഒരു പുഛഭാവം ഉന്നയിച്ചു.

"സംശയമുണ്ടോ? നമ്മൾ സ്വർണ്ണം വിറ്റതുബദ്ധമായിപ്പോയി"— അവൾ ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിച്ചു.

അതിൽ പിന്നെ ഞാൻ സ്കൂളിലോ മറ്റെവിടെയെങ്കിലുമോ പോയി തിരിയെ വരുമ്പോൾ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു് ഒരു ചോദ്യചിഹ്നം രചിച്ചുകൊണ്ടു് അവൾ വാതുക്കൽ നില്ക്കും. "മാല വാങ്ങിയോ?"— എന്നാണു് ആ നോട്ടത്തിനർത്ഥം.

എന്തിനു്, അനവദ്യായ ദിവസങ്ങൾ എനിക്കു് ഒന്നിനൊന്നു് സൈരക്കേടിനു കാരണമായെന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞു. ക്ഷമ നശിച്ചപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഞാൻ കയർത്തു— "പണം?"

"അതെനിക്കറിയത്തില്ല. അറിഞ്ഞിട്ടാവശ്യവുമില്ല"

അവിടെ ഓടി നടന്ന ലില്ലിയെ പൊക്കിയെടുത്തു് ഉമ്മവച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ പറഞ്ഞു— "എന്റെ പൊന്നു കുട്ടിക്കു് പൊന്നു കെട്ടിത്തൂക്കണ്ട. വടക്കെ ഇൻഡ്യയിലൊരു പൊന്നണിയാറില്ല. കോൺഗ്രസ് പ്രവിശ്യകളിൽ പൊന്നണിയുന്നവരെപ്പറ്റി വലിയ പുച്ഛമാണു്. ഇക്കാലത്തു് സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. . . . "

"വേറൊന്തൊന്നും എനിക്കു കേൾക്കണ്ട"— എന്റെ ഭാര്യ സ്വല്പം ശ്രുതിവന്നു— "ലില്ലിക്കു് ഒരു സ്വർണ്ണമാല വേണം"

"വില കുറയട്ടെ,,— ഞാൻ സ്വരം താഴ്ത്തി പറഞ്ഞുനോക്കി.

"വില കുറയത്തില്ല"

"ഇതൊരു പുതിയ മാറ്റമാണല്ലൊ?,,

എനിക്കു് വളരെയൊന്നും തർക്കിക്കാനും അവളെ കൂടുതൽ ശുണ്ഠിപിടിപ്പിക്കാനും സാധ്യമായിരുന്നില്ല. കാരണം, ഞങ്ങൾ ക്കുവേലക്കാരിയില്ല. അതുമല്ല, അവൾ പറയുന്നതു് അവകാശത്തോടുകൂടെയാണു്. അവളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു് വളരെ മിതമായ ഒരു വാദവുമാണതു്. എന്റെ ഭാഗത്തും അനീതിയില്ല. ഞാനതു പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ അസമാധാനമുണ്ടാകും. കൂടുതൽ ബുദ്ധി പ്രകടിപ്പിക്കണമല്ലൊ പുരുഷൻ— സ്ത്രീ കൂടുതൽ ക്ഷമിക്കും. അവൾ വളരെ ക്ഷമിച്ചു. എങ്കിലും ഒരു പ്രശ്നം ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വളർന്നു വന്നു.

ഭാര്യയുടെ ആ കൂട്ടുകാരി പിന്നെ പല പ്രാവശ്യം അമ്മമാരുമായി ഞങ്ങളുടെ ഗൃഹം സന്ദർശിച്ചു. അങ്ങനെ എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു് ഒരു പ്രതിസന്ദർശനത്തിന്റെ ആവശ്യം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. അതോടൊപ്പം അവളുടെ ശാഠ്യവും വളർന്നു— "ലില്ലിക്കു് ഒരു സ്വർണ്ണമാല വേണം."

ഞങ്ങൾ കുടുംബബഡ്ജറ്റിലേയ്ക്കു് ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചു. അതിന്റെ ഓരോ ഭാഗവും ഇനിയും ചുരുക്കാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ചുരുക്കിയിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഐറ്റം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാമോ എന്നും നോക്കി. രാവിലെ ഒരു ആറുടേം പാൽ വീതം ഞങ്ങൾ വാങ്ങിയിരുന്നു. അതങ്ങില്ലാതാക്കിയാലോ എന്നാലോചിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് ആരും മരിക്കാൻ പോകുന്നില്ല.— നിശ്ചയം. എങ്കിലും ലില്ലി ക്ഷമിക്കുമെന്നു് ഞാനും, ഞാൻ ക്ഷമിക്കുമെന്നു് എന്റെ ഭാര്യയും വാദിച്ചു. ഞാനും ലില്ലിയുമായിരുന്ന ആ പാലിന്റെ പ്രധാന അനുഭോക്താക്കൾ. എന്റെ ക്ഷമണം ഞാനും ലില്ലിയുടെ ക്ഷമണം അവളുടെ അമ്മയും താങ്ങിക്കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിൽ ഞങ്ങൾ ആ ഏറ്റം കുറവുചെയ്യുക തന്നെ ചെയ്തു. എന്നിട്ടു് ഒരു പ്രതിമാസ ലേലച്ചിട്ടിയിൽ അഞ്ചുരൂപ വീതം ഇറക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. നേരത്തെ ചിട്ടിപിടിച്ചാൽ നേരത്തെ മാല വാങ്ങിക്കാം.

അന്നു് എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു് പ്രസരിപ്പുള്ള ഒരു ദിവസമായിരുന്നു. ഒരു പവൻ തൂക്കമുള്ള ഒരു സ്വർണ്ണമാല ഞാൻ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നതു് അന്നാണു്.

ലില്ലി ആ സ്വർണ്ണമാല അണിഞ്ഞു. അവളുടെ അഴകു് കുറേക്കൂടെ വർദ്ധിച്ചുവെന്നു് പറയാതിരിക്കാൻ എനിക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. എന്റെ ഭാര്യ അന്നത്തെ അവളുടെ സതീർത്ഥ്യയെ സന്ദർശിക്കുവാൻപോയി. ലില്ലിയെക്കൂടെ കൊണ്ടുപോയി എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്തൊരു ചാരിതാർത്ഥ്യമായി!

പാൽ ഇല്ലാതായതുകൊണ്ടു് എന്റെ പരിപാടിയിലുള്ള ഭേദം ഇത്രമാത്രമായിരുന്നു— പാലൊഴിച്ചു കാപ്പികുടിക്കുന്നതിനു പകരം 'കട്ടൻ' കുടിച്ചുകൊള്ളുക. എനിക്കൊരു ക്ലേസവും ഇല്ലായിരുന്നു. ഒരു ക്ഷീണവും അനുഭവപ്പെട്ടുമില്ല. എന്നാൽ ലില്ലിക്കു് അവളുടെ പ്രധാന ആഹാരമാണു് നഷ്ടപ്പെട്ടതെന്നു വ്യക്തമായി. അവളുടെ അമ്മ എത്രയ്ക്കു് ശ്രമിച്ചിട്ടും ലില്ലിയുടെ ക്ഷീണം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. അവളുടെ രക്തപ്രസാദം കുറഞ്ഞു് ഒരു വിളർച്ച ദൃശ്യമായി. ലില്ലി ക്ഷീണിക്കുന്നുവെന്നു് ഞാൻ ഭാര്യയെ അറിയിച്ചു. സാരമില്ലെന്നു് അവൾ സമാധാനം പറഞ്ഞു.

ഒരു ഞായറാഴ്ച, ആ അയൽപക്കക്കാരിയും മക്കളും ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നു. ആ സരസ്സമ്മയുടെ പ്രസരിപ്പും ചുണയും ലില്ലിയിൽ കണ്ടില്ല. കളികളിലെല്ലാം അവൾ പിന്നോക്കം നിന്നു.

കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞു് ലില്ലി ഒന്നു രണ്ടു ഛർദ്ദിച്ചു. അവൾക്കു് വിരയുടെ ശല്യമാണെന്നു് ഭാര്യ എന്നെ അറിയിച്ചു. കുറച്ചു് ഹോമിയോപ്പതി പിൽസ് കൊണ്ടു് തൽക്കാലം ശാന്തികിട്ടി. എങ്കിലും ഒന്നിനൊന്നിനു് ലില്ലി ക്ഷീണയായും അപ്രസന്നയായും വീട്ടിനകത്തു് ഒതുങ്ങി. എങ്ങിനെയെങ്കിലും പാൽ വാങ്ങണമെന്നായി ഞാൻ. ആ തോൽവിക്കു് എന്റെ ഭാര്യ തയാറില്ലായിരുന്നു. കുഞ്ഞിന്റെ ക്ഷീണം തീർക്കുവാൻ റേഷൻ പച്ചരിയുടെ ചോറുക്കുടെ കുറേശ്ശെ കൊടുത്തുതുടങ്ങി.

ഒരു ദിവസം ഞാൻ സ്കൂളിൽ നിന്നു വന്നപ്പോൾ കുട്ടി കിടപ്പാണു്. അവൾക്കു് പനിയുണ്ടു്. ഞാൻ അടുത്തുള്ള ഹോമിയോ ഡോക്ടറെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ഓരോ മണിക്കൂർ ഇടയിട്ടു് ഓരോ ഗുളിക കൊടുക്കുവാൻ അയാൾ കുറെ ഗുളികകൾ തന്നു. ആ ഗുളികയ്ക്കെല്ലാംകൂടെ മുന്നു് അണയേ വിലയുള്ളു. ആ ഡോക്ടർക്കു് 'പടി'യും കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല.

ലില്ലിയുടെ പനി കുറേശ്ശെ കുറഞ്ഞുവന്നു. പത്തുദിവസംകൊണ്ടു് അവൾ ഒരു ജീവിത മരണസമരത്തിന്റെ വക്കിലെത്തി. ഞങ്ങൾക്കു് പത്തുദിവസത്തെ ഹോമിയോപ്പതി ചികിത്സയ്ക്കു് ഒന്നരരൂപയേ ചെലവായുള്ളു. ആ വ്യയം ദുർഭരമായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ

ലില്ലിയെ ആ അവസ്ഥയിൽ കാണുക വേദനാജനകമായിരുന്നു. ഞാൻ രണ്ടുദിവസത്തെ അവധിയെടുത്തു.

എന്റെ കൂട്ടധ്യാപകന്മാർ കുട്ടിയുടെ രോഗാവസ്ഥയറിയുവാൻ ഞാൻ താമസിക്കുന്നെടത്തു വന്നു. അവർ വന്നതു് എന്നെ ഓർത്താണു്. പക്ഷെ അവർ എന്നെ കുരിശിൽ തറച്ചു. അവക്കു വേണ്ടിയല്ല. എനിക്കുവേണ്ടി.

യേ, അ വു റാം സാ റേ, "കു ഞ്ഞി നെ ആ സ്പ ത്രിയി ലാക്കണം. ഈ ഹോമിയോപ്പതിപിൽസും കൊണ്ടിരുന്നാൽ കാര്യം പന്തിയാവില്ല"– അവർ ഒരേസ്വരത്തിൽ തീർപ്പുഴതി. എന്നിട്ടു് ഒന്നിച്ചിറങ്ങി അങ്ങുപോവുകയും ചെയ്തു. എനിക്കു് ആ അഭിപ്രായത്തോടെതിരില്പായിരുന്നു. എന്റെ കുട്ടി രക്ഷപെടണമെന്നു് എനിക്കല്ലേ കൂടുതൽ ആഗ്രഹം? പക്ഷെ ആസ്പത്രിയിലാക്കുന്നതിൽ ഒരു തടസ്സമുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ പണമില്ല.

അവരങ്ങു പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെഭാര്യ ഖണ്ഡിതസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു– "കുഞ്ഞിനെ ഇന്നുതന്നെ ആസ്പത്രിയിലാക്കണം."

ഞാൻ ഒരു റിക്ഷാവിളിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു് ലില്ലിയെ ആസ്പത്രിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. പതിനഞ്ചുദിവസംകൊണ്ടു് അവൾ സുഖം പ്രാപിച്ചു. ഒരു പെൻസിൽ പോലെ ഉണങ്ങിയിരുന്ന കുഞ്ഞിനെയും എന്റെ ഭാര്യയേയും മാറി മാറി നോക്കിയിട്ടു് ഞങ്ങൾ പോരാൻ സമയം ആ ഡോക്ടർ പറയുകയാണു്–

"കുട്ടിക്കു് ഇനി മുലപ്പാൽ കൊടുക്കരുതു്. പശുവിൻപാൽ മാത്രം കൊടുത്തുകൊള്ളണം."

ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. അന്നു വയ്കിട്ടു് ഞങ്ങൾ ആസ്പത്രിച്ചെലവുകളുടെ കണക്കു പറഞ്ഞു. മുന്നു സ്നേഹിതന്മാരോടായിട്ടു് ഞാൻ എഴുപതു രൂപാ കടം വാങ്ങിയിരുന്നു. അതിൽ പറയത്ത

FOR ALL BANKING BUSINESS

APPROACH

FREE INDIA BANK LTD., KOTTAYAM

TRAVANCORE.

Attractive rates - Please enquire.

Branches:- Vazhakulam, Ramapuram, Kidangoor, Nedunkunnam, Ullala, Kottayam.

BISHOP'S MESSAGE.

"We are glad to know that a new Bank in Kottayam is to be opened this month under the title 'Free India Bank Limited.' We sincerely wish the Bank all success and cordially bless it"

(Sd)
JAMES KALACHERRY,
Bishop of Changanacherry.

7th November '46.

MATHEW J. KYTHAKARY, SECRETARY.

MATHEW J. MATTOM, MANAGING DIRECTOR.

V. V. John M. A., (Oxon)

The Road to Freedom.

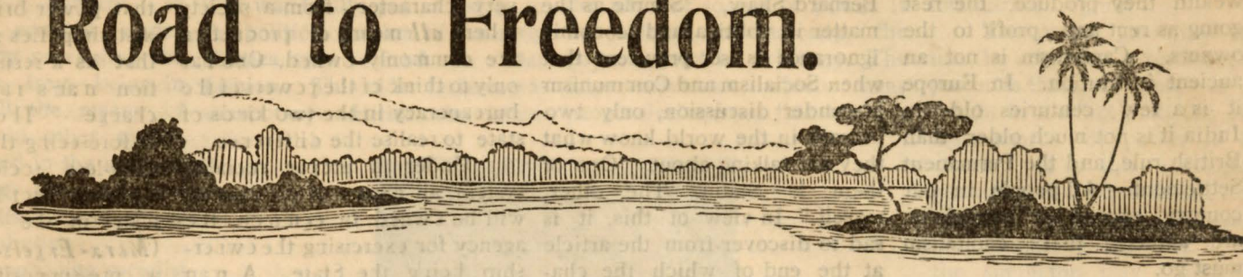

Heresies About Freedom

We expect to be a free country by June, 1948, unless, that is, Mr. Fazlul Haq prevails on the British to stay on. This refers, however, only to our international status. The struggle for our freedom will not have ended when the British quit. It never will.

It is possible that the country might emerge from foreign domination only to pass into a state of subjection to a tyranny of purely indigenous devising. There are perhaps simpleminded people who, in such circumstances, would derive comfort from the thought that the tyranny after all is not British but Indian! That would be carrying the Swadeshi cult too far.

We want to be a free people. But, while the love of freedom is natural in man, it has to fight an unending battle with laziness, and despair born of physical hardship. The lazy elector is not watchful enough to prevent rascals from getting into power. Equally disastrous is the attitude of the economic theorist who, distressed by the poverty he sees all round, decides that 'without economic security, liberty is not worth having.'

One might similarly decide that 'without economic security, love is not worth having.' What would be the use of your wooing and winning the loveliest girl in the world if, after winning her, you have no home to offer her? Poverty, as one of Wodehouse's characters says, is the banana-skin on the door-step of romance. Who would want love, therefore, without economic security? From this premiss to marriages of convenience and marrying for money, is an easy step in reasoning.

'Without economic security, liberty is not worth having.' Put the dictum in revesse and inquire if the theorist would agree that 'without liberty, economic security is not worth having.' If he hesitates, the conclusion is that, to him, economic security is the greater good, and if we must choose between freedom and economic security, we shall be wise to choose the latter. The American negro's choice was different He was economically secure in his bondage. Freedom landed him in economic insecurity. The modern man is being advised to surrender his freedom if need be, so that he may be economically secure.

The mischief is in suggesting (1) that in this imperfect world we cannot ordinarily have both freedom and economic security, and (2) that freedom is less important than economic security. Both assumptions are false.

Freedom is an absolute good which allows of no choice between itself and anything else. In Lord Acton's words, it is "not a means to a higher political end. It is itself the highest political end. It is not for the sake of a good public administration that it is required, but for the security in the pursuit of the highest objects of civil society, and of private life." Such a faith was behind the great American's cry, "Give me liberty or give me death!" His words have echoed down the years, but the echo is at the moment rather faint. Minds incapable of such idealism derive comfort from sneering at it as mere rhetoric.

In 1936, the B. B. C. arranged a series of broadcasts on 'Freedom'. Among those who spoke in the series were Bernard Shaw and G.K. Chesterton. The definitions that the two thinkers gave to Freedom were significant. Shaw defined freedom briefly as 'leisure.' Chesterton defined it is 'being in charge of oneself.' If freedom were merely leisure, a salve who is not too hard-worked, may have little to complain of. 'Being in charge of oneself' is a different matter altogether. Many people shirk the responsibility, and if they can find the excuse that they do so for the sake of security in a wicked world, they are happy.

Even those who preach that, without economic security, freedom is not worth having, would assent to a system which ensures both security and freedom. Only they despair of achieving any such ideal. All they ever hope to achieve is 'freedom ***from*** things - freedom from want and freedom from fear (except fear of the Government) - but very little freedom ***as such***.' We also hear occasionally of fragmentary things called the Four Freedoms, and even of a horrid thing called the New Freedom, which like the New Morality and the New Democracy, is a spurious product. Freedom is indivisible, and those who cut it up into fragments end by killing it.

From Pale Pink to Deep Red

Having decided that freedom ought not to be made into a fetish, the seekers after security set about organizing society with a view to achieving their ideal. To them there are only two ways open to man -namely, capitalism or socialism. We are called upon to choose between the two: there is no third alternative. This faith is as simple as the Gilbertian dichotomy:

Every little boy or girl that is
born into this world alive
Is either a little Liberal
or a little Conservative.

And yet, capitalism in our country is not a very old affair; socialism has not yet arrived. The system under which India lived for centuries was neither capitalistic nor socialistic.

We must pause here for a few definitions. Everyone knows what capitalism and socialism mean. The difficulty is that everyone means by the two terms something very different from what everyone else means by the same terms. In ancient Athens there lived a tiresome old man called Socrates who used to hold up all discussion by persistently asking for definitions. The modern man has no patience with such delaying tactics. At an international conference of students held in Prague in 1945, there were resolutions against fascism, and calling for the expulsion of professors, purging of books and rehashing of text-books in the light of true democratic principles. These latter sentiments had such an affinity to the ways of fascism which they claimed to be eradicating, that an American delegate called for a definition of fascism. "There is no need for such a definition," said a Russian delegate:; "We all know fascism when we see it." Definitions have such a way of spoiling an argument. As, however, the object of this essay is not to win a tactical victory in disputation, we could do with a few definitions.

I borrow my definition of Capitalism from Hilaire Belloc: 'The Capitalist State is that one in which though all men are free, yet a few owners of the land and capital have working for them the great mass of the people who own little or nothing

---

ക്ക ബാക്കി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അ കടം ഉടനെ വീട്ടുകയും വേണം.

"എന്താ വഴി?„– ഞാൻ ചോദിച്ചു. എന്റെ ഭാര്യ ഉത്തരമൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

പിറേറദിവസം സ്കൂളിൽ പോയപ്പോൾ ലില്ലിയുടെ ശ്രദ്ധിച്ച കണ്ണത്തിൽ ഒരു ഭാരമായി തൂങ്ങിയിരുന്ന അ സപ്ലൈ മാല ഞാൻ ഊരിയെടുത്തു. അപ്പോഴും എന്റെ പ്രേയസി യാതൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഞങ്ങൾക്കു പരസ്പരം കുറച്ചെട്ടത്താൻ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ, വാങ്ങിയ കടയിൽ തന്നെ നാലഞ്ചു രൂപാ നഷ്ടം സഹിച്ചു ഞാൻ അ മാല വിറ്റപ്പോൾ അ സപ്ലൈക്കടക്കാരൻ എന്തു വിചാരിച്ചിരിക്കുമോ?

and receive a wage to keep them alive: that is, a part only of the wealth they produce, the rest going as rent and profit to the owners.' Capitalism is not an ancient institution. In Europe it is a few centuries old; in India it is not much older than British rule, and the Permanent Settlement. All people in our country, except the capitalists, are agreed that capitalism must go.

There are many, however, who would prescribe cures for the evils of capitalism instead of radically changing the character of the social order. One of the most far-reaching of these modern expedients is the Beveridge plan. This plan may be briefly described thus: The capitalist is left alone more or less to exploit the workers, but as soon as he has accomplished it, the State comes along, collects most of the booty and distributes it among the workers. It is an interesting procedure, rather like what Prince Hal suggests in Shakespeare's ***Henry IV:*** "The thieves have bound the true man. Now could thou and I rob the thieves, and go merrily to London, it would be argument for a week, laughter for a month and a good jest for ever." I suppose the Englisman's incurable love of sport and the Robin Hood legend, recommends this procedure to him. But as a measure of political economy, it is wasteful.

The alternative to Capitalism that many people fancy is Socialism. Now, socialism is of various shades - from deep red to pale pink. What some people mean by socialism is 'social justice' - which may be the socialist's objective; but it certainly is not the same thing as socialism. There are again those who think that Socialism being a remedy for the inequalities of wealth, is an effort to divide it up again. But that is not socialism either.

What then is socialism? We have to be wary. Says Bernard Shaw, "Simple as the matter is, political and economic ignorance is so prevalent that when Socialism and Communism are under discussion, only two persons in the world know what they are talking about. One of them is Stalin. The other, myself." In view of this, it is sad to discover-from the article at the end of which the characteristically Shavian claim is made-that one of the two wise men, Shaw, is rather unhelpful about the meaning of socialism. He claims that socialism and communism are both basic in highly civilized society;"Communism is the practice of charging the social services on the rates and taxes, and thus making them free to all comers." Roads and bridges and street lamps, for example. But, "to communize microscopes and trombones would be ridiculous, as only a few people actually handle these instruments. They must be socialised, not communized: that is, they may be made in government factories but they should be sold to those who want them at cost price." Transport; says Shaw, should be both communized and socialized; the state will own the means of transport; necessary journeys, such as a man going to office, will be free; but luxury trips will have to be paid for.

These 'degrees' of socialism only help to confuse people about the real nature of the socialist state. Many people are like Sir william Harcourt who, at the beginning of this century, claimed, "We are all socialists now." All he meant was that we want post offices and state railways and municipal water supplies.

But common ownership of *some* of the means of production, such as transport and forests and electricity, in a society of which the determining character is private ownership, is defferent not merely in degree - but in its very character - from a society where ***all*** means of production are commonly owned. One has only to think of the powers of the bureaucracy in the two kinds of state to realise the difference.

Under a proper socialist system, all means of production will be owned in common, the agency for exercising the owrership being the State. A man might consume that part of the produced wealth allotted to him by the state, bnt he may not use it for making future wealth. The State or the community will own all wealth used for the making of future wealth. This is Socialism.

Pure socialism can never be achieved. The primary reason is that *all* means of production cannot be owned in common. Means of production include the skill of the inventor, the organiser and the artisan. It is not easy to nationalize this skill. Other reasons why real socialism will never be achieved are (1) that men love independence - they like to be in charge of themselves - and (2) that men who wield power find it difficult to resist the desire to have a good time for themselves. It is not enough that we talk of an abstract socialist state; the state will exercise its power through men. And these men, because they are men and not angels, may not turn out to be the unselfish and devoted creatures that socialism requires.

There are indeed exceptional men in all communities who are contented with little, and willing to surrender their freedom for a high purpose. Monks and hermits do this. Whole communities may agree to do likewise in moments of grave emergency, such as war. But whole communities cannot be expected continuously to take orders from a few officials and be happy in that state; nor could those officials be expected not to succumb to the temptations that power brings. The Marxist simplifies matters by hoping that as a result of the revalution man's nature would itself change. "The great socialists, in foreseeing the arrival (of the class-less society) presupposed a person not like the present man in the street." (Lenin: ***(Marx-Engels-Marxism)*** Such a pre-supposition makes all sociological argument vain.

For, fundamentally, the great problem of sociology is man's selfishness. Marx hardly bothers with it at all. Through all the methodical investigations of the Webbs, one can detect a certain wistful regret that man should be so incalculable. As Mark Twain said, "There is after all, much human nature in man." If it were otherwise, planning would be easy, even unnecessary. But so long as man is susceptible to sloth and self-importance, we may not wisely trust any man or group of men with unlimited power.

The words of Lord Acton on this subject are quoted so so often that they have the disadvantage of being hackneyed. They are none the less true. "Power tends to corrupt," he said; "and absolute power corrupts absolutely." The obvious remedy is to see that no one has absolute power, that power is distributed so widely that no person weilding power will run amok. Bacon said of property that it is 'like muck; it is good only if it is spread.' For 'property' read 'power', and the statement would be equally valid.

Socialism and the Democratic Idea

Many socialist theorists recognize the evil of centralization, and advocate democratic control of the socialist state. Thus arose 'kinds' of socialism

ഈസ്റ്റേൺ മെർക്കന്റയിൽ ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡ്

ഹെഡാഫീസ്:- ചങ്ങനാശ്ശേരി

ബ്രാഞ്ചുകൾ:- വാഴൂർ, കുമ്പനാട്, ആലുവാ, നാഗർകോവിൽ, തിരുവല്ലാ.

ചെയർമാൻ
വി. എം. വി. ജോസഫ് ബി. എ. ബി. എൽ.
റിട്ടയാർഡ് എക്സൈസ് കമ്മീഷണർ.

വൈസ് ചെയർമാൻ
റാവുസാഹിബ് ഇ. വി. പത്മനാഭപിള്ള അവർകൾ,
റിട്ടയർഡ് ഫോറസ്റ്റ് കൺസർവേറ്റർ.

എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും നടത്തുന്നതാണ്.
കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ഹെഡാഫീസിലോ ബ്രാഞ്ചുകളിലോ അന്വേഷിക്കുക.

വി. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ.
(സെക്രട്ടറി.)

ഇ. കെ. നാരായണപിള്ള.
(മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ)

which are very different from the 'scientific' socialism of Marx and Engels and Lenin. Guild Socialism and Utopian Socialism are examples. Liberty is sought to be ensured under these systems by preventing the state officials from being in charge of all the means of production. In other words, liberty is ensured in the socialist state by making the state less and less socialistic and more and more distributist.

The thoroughgoing socialist used to have no patience with the democratic method. Before Hitler started sneering at the bungling, blundering, decadent ways of democracy, the socialist used to do the sneering. Shaw asked an audience to begin their study of Democracy "by considering it first as a big balloon, filled with gas or hot air, and sent up so that you shall be kept looking up at the sky whilst other people are picking your pockets." In the early thirties, democracy was not much in fashion, owing to a general feeling that other forms of government were 'delivering the goods' more promptly. The London ***Spectator*** published a symposium in 1934 on ***Democracy vs. Dictatorship***; the Master of Ballion and M. Andre Maurois were among the contributors. A subject set for one of the Public Service Commission's examinations in London during that year was, "Is Democracy a spent force?" The worshipper of efficiency could hardly conceal his sneaking admiration of the beautiful motoring roads that Hitler had built in Germany; English country roads were so wretched in comparison. A year or two passed, and then, even the worshipper of efficiency began to notice other things. It struck him that after all there was less traffic on these roads than on the unsatisfactory country roads of England. It was also becoming apparent that these great roads were serving purposes other than that of making the progress of the tourist a pleasure. The war finally put a stop to the political fashion of the early thirties and revived an older fashion. This older fashion was democracy. Hitler who began

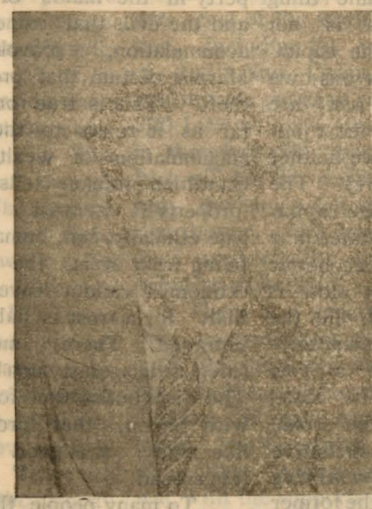

by making dictatorship fashionable, ended by making democrncy the 'correct thing' for all rightminded persons to espouse A discussion such as the one sponsored by the *Spectator* in 1934 on 'Democracy vs. Dictatorship' would today seem pointless. The vogue of democracy is at the moment so strong that Churchill, in a moment of enthusiasm, during the war, included Russia in a reference to 'the great democracies.'

These passing fashions apart, one should look for guarantees that democracy would be safe in the socialist state. F. A. Hayek, in his book, ***The Road to Serfdom,*** refers to the way Prof. Laski, discussirg 'Labour and the Constitution,' raises the question "whether in a period of transition to socialism, a Labour Government can risk the overthrow of its measures as a result of the next general election," and leaves it significantly unanswered. Prof. Hayek proceeds to warn us against "the misleading and unfounded belief that so long as the ultimate source of power is the will of the majority, the power cannot be arbitrary. The false assurance which many people derive from this belief is an important cause of the general unawareness of the dangers which we face. There is no justification for the belief that so long as power is conferred by democratic procedure, it cannot be arbitrary. . . . It is not the source but the limitation of power which prevents it from being arbitratry." It should be obvious to anyone living in a modern state that it is far easier to give great powers to government officials than to get them back; and that there is no guarantee that we shall have less governmental control in the future by adopting complete governmental control at once.

It is also well for us to remind ourselves that it is 'freedom' and not 'democracy' that is the ultimate value - for democracy, in practice, means the prevalence of the will of the majority. Tyranny is tyranny whether it is of one man or of a million. In Prof. Hayek's words, "In so far as democracy ceases to be a guarantee of individual freedom, it may well persist in some form under a totalitarian regime."

The proper guarantee against the arbitrary exercise of power is therefore not to be sought in the fact that the ultimate source of power is the elector. It is this inadequate guarantee that Shaw has in mind when he sneers at the idea of 'one simpleton one vote.' For, the simpleton may discover, some time after casting his vote, that he has ceased to have any power; or, a majority of voters may so use their votes as to exterminate the rest of the electorate.

The guarantee therefore is the limitation of power at every stage in the social system. The cure for the evil of centralisation is the obvious one of decentralisation. 'One man one vote' is not enough. The Distributive system provides the necessary guarantee. I shall quote one of its apostles, G K. Chesterton: he insists on "the rights of man; on possessions that are of much more political importance than the principle of one man one vote. I am in favour of one man one house, one man one field." He goes yn whimsically to talk of 'one man one wife'. But we need not go into that.

Ownership, not Employment

Distribution may be an unfamiliar word, but the idea is as old as the human race. Again, I borrow my definition from Belloc: "The Distributive State is a state in which a determining number of the citizens, a number sufficient to colour the habits, laws and conditions of the whole society, is possessed of the means of production, as private property,

Torch Brand D. D. T.

Selling Agents:- Tata Oil Mills Co., Ltd.

Distributor for Quilon area:- C. K. Mohideencootty, Quilon.

Very effective on Household pests, Animal pests and Agricultural and plant Pests, Godown Insects etc.

Available form of Solution and Emulsion

From C. K. Mohideencootty, Quilon.

ivided among the various fami-
es." Theodore Maynard, in
is Autobiography published a
ew years ago, deplored the
act that two such poets as
hesterton and Belloc should
ave devised such an unattra-
tive name for their social the-
ry. Belloc, however, had an-
cipated the criticism in a
rimer of economics he wrote
1 1924. He says, "The word
listributive' is an ugly, long
ord, only used for want of a
etter; but the reason that we
ave to use such a tiresome
ord is an odd and paradoxical
eason well worth grasping. The
istributive state is the natural
ate of mankind. Men are
appiest in such conditions;
ey can fulfil their being best
nd are most perfectly them-
lves when they are owners
nd free. Now, whenever you
ave natural and good conditi-
ns, not only in economics but
any other aspect of life, it is
ery difficult to find a word
r it. There is always a word
r odd, unnatural conditions;
ut it is often difficult to find a
ord for conditions normal to
ur human nature. For instance,
e have the words 'dwarf' and
iant', but we have no similar
ommon, shot word to describe
people of ordinary stature. So
it is with the distributive state.
We have to use an ugly new
word, because men more or less
take for granted this state of
affairs in their minds, and have
never thought out a word for
it."

Private property, to some people, means the same thing as capitalism. This is not correct, because, in the capitalist state, very few persons own property, while the rest are employees, except the most unfortunate ones who have neither employment nor property. The distinction between the capitalist and distributive states may be made thus: the economic system in the capitalist state is based on ***employment***; in the distributive state on ***ownership***. There are of course a few owners in the capitalist state, just as there may be some employees in the distributive state. But the ***determining number*** of citizens in the former system will be wage-earners, while the determining number in the distributive state will be owners, obviously small owners. This determining number is what gives its particular character to a society. In the distributive state, there may be a large number of wage-earners: there may be a large number of enterprises owned by the state; but the social order has its character determined by the fact that the population consists largely of families each owning some property.

The accumulation of property in the hands of a few, and the evils that came of such accumulation, provoked the Marxist dictum that 'property is theft.' This is true only in so far as it refers to the undue accumulation of wealth. The Gandhian thinker tells us that 'property is a trust.' This is true ethically, but, human nature being what it is, the political economist cannot leave it at that; for a trust is liable to be betrayed. There must be safeguards against such betrayal. The distributist therefore holds with Bacon, that 'property is like muck; it is good only if it is spread.'

To many people this may seem merely as a whimsical harking back to the loin cloth, and cottage industries, and three acres and a cow. We may be told that it is a going back to primitive conditions. The answer to these criticisms is (a) that three acres and a cow are fine things to have, and they are more than industrialism has been able to secure for most workers; and (b) that distributism does not rule out the use of machinery, or large-scale production.

Belloc gives us a simple picture of a distributive state: "If you were travelling through a distributive state (Denmark is the best example of such a state in modern Europe) you would find that the man working on the land was himself the owner of the land, and also of the seed and of the horses and the houses, and all the rest of it. He would be a free man working for his own advantage and for nobody else's. He would also have a share in the factories of the country and be a part owner in the local dairies, sharing the profit of those dairies where the milk of many farms is gathered together, turned into butter and cheese, and sold."

Of machines and large-scale production we shall speak in a moment. It is necessary at this stage to answer the objecton that 'small property will not stay small.' We shall be told that if it is all divided up equally tomorrow, we shall fine

THE
NEW INDIA ASSURANCE Co., Ltd.
WHY YOU SHOULD INSURE WITH NEW INDIA.

It is India's largest Insurance Company offering insurance protection of all descriptions to its policy holders and prospective clients

It has a Directorate composed solely of highly influential Indian gentlemen of widely recognized business ability.

It has a huge paid-up capital and large funds which afford absolute security to policy holders.

It has built up a tradition for fair dealing and reputation for generous treatment of clients.

Chairman of the Board of Directors: **A. D. SHROFF Esq.**
Vice Chairman: . . . . . **J. R. D. TATA Esq.**

H. O. BOMBAY.

Branches all over India-London Office Opening Shortly.

For all your insurance requirements consult New India.

IN TRAVANCORE

P. J. Mathai B. A.
Secretary, Seematty Hall
ALLEPPEY.

Ulahannan Thoppil B. A. B. L.
Organizer,
TRIVANDRUM.

BESIDES AGENTS ALL OVER.

at the end of a year that a few clever and cunning persons will have bought up or otherwise acquired all the land and implements, and turned the rest of the community into wage-slaves. This is a possibility where the desire for ownership and freedom is weak; where such desire is strong, both law and public opinion would prevent undue accumulation. Chesterton in his *Outline of Sanity* stresses the point by means of analogy. He asks his readers to think of the effort to spread the practice of monogamy in a community that had fallen into polygamous ways. 'One man one wife' would seem a utopian ideal to many; for, the handsomest, or alternatively, the richest men in the community would eventually have large harems, while the less fortunate will be left to lament.

How can we marry
Without any wife?

In practice, however, things are not so bad. In practice, the distributive system has also been found to be quite stable. All over the East, and in many European countries like Denmark, many parts of France, Belgium, Holland and Norway, the state of society is distributive. In our own country, capitalism, in its ugly forms, is not more than two centuries old. Socialism-in the form of common ownership of the means of production - is a legacy that capitalism might leave behind. And as pure socialism is not likely to be achieved all we might arrive at is the totalitarian state.

If however our love of freedom continues to be strong, we shall arrive at the sanity of distributism. It is a state of society that India has been familiar with through the ages. And it should be possible today to so devise the balance of our national life that distributism, where it survives, will be preserved from being swallowed up by monopoly and centralisation, and be further extended so that the basis of our economic life will be ownership and not employment. The state can devise various ways of protecting the small owner from monopoly and even from his own improvidence. There are already laws in various parts of the country restricting alienation of land. The tribal people in some Excluded Areas, for instance, are protected from their own improvidence by a law preventing the unrestricted sale of land. Among ancient Jews, who lived under the mosaic law, economic stability was ensured by the institution of the Jubilee. This came every fiftieth year, during which all debts were automatically cancelled, and all alienated land reverted to the original owners. Thus usury, and the vicissitudes of fortune generally, were prevented from permanently ruining any family. The state and public opinion could together do today the same service to the family, so as to protect ownership, and at the same time, to prevent uneconomic fragmentation of land.

This last consideration brings us to the important objection that, after all, in this country, there is not enough land to go round. The average holding in India is not more than three acres, while the average in England is 20 acres and in the U. S. A. 145 acres. It should at once be obvious that any further increase in the population of our country would make even the simple ideal of 'three acres and a cow' impossible of attainment. There are those who think that the remedy is to have fewer babies;

"Abou Ben Adhem,
may his tribe decrease
By cautious birth control,
and die in peace."

War and civil strife should also be reckoned by such people as making a contribution to the solution of our economic problems. The distributist, on the other hand, is not a defeatist. He does not advocate race suicide, and he does not ask people merely to tighten their belts and do with less and less to live on. He recognizes that the land, by itself, cannot give work and a means of livelihood to everyone in the country. Large numbers of people will be engaged in other departments of production. The distributive state, in order to secure stability and welfare, will also have to see that holdings of land are not uneconomically small.

The Problem of Production

Will the distributive state be able to solve the problem of production? For, the world is still a wretchedly poor place, and any economic system that does not help to increase production and make the world richer, does not deserve examination. Ignorant people may bewail the so-called 'poverty in the midst of plenty;' they imagine that, with the coming of machinery and large-scale industrialisation, the problem of production has been solved, and we should be able to get along happily if only we could solve the problem of distribution. This is not true. Prof. Colin Clark, in his book, *The Conditions of Economic Progress*, gives us a general survey of the world's income. "An average real income per worker of 500 International Units or less (in round figures a standard of living below £ 2 or 10 dollars per week per breadwinner) is the lot of 81 percent of the world's population. About 53 per cent of the world's population, including the populations of India and China, enjoys a real income per head of less than 200 International Units." It is therefore clear that our troubles will not be ended by merely devising a fair system of distribution. We have to produce more wealth; can the distributive state do it?

There is a general feeling that centralisation and large scale industries can alone solve the problem of increased production. In many parts of India today, the Gandhian abvocates of cottage industries are at war with the supporters of large-scale mechanized industries. The conflict has caused bewilderment among common people. But it is a rather unreal conflict. In the present state of the country and for years to come, the services of both parties are required to bring production to a satisfactory level. Large-scale production does not have to be eliminated in order to make cottage industries a success. By wise planning it should be possible to find a place in our economy for both methods of production. They have no reason to be competing with each other, considering the extent and variety of our economic needs. A surfeit of any particular goods may be produced only by a foolish neglect to produce many other varieties of necessary goods. Neither factories nor cottage industries, as such, would be responsible for such mistakes. If planning has any function in a free society, it is to prevent errors of this kind.

The distributist does not disapprove of machinery or large-scale production, so long as they do not change the character of the free society that he wishes to live in. There are many things that may not be manufactured in the cottage, such as motor cars and even pins. Factories are necessary; but the factories could be owned by the workers, or, where complete ownership by the workers is not feasible, the factories could be nationalized. There would be no place for the mere financier who usually contributes nothing to the process of production except his cunning and his cupidity.

There are two weaknesses

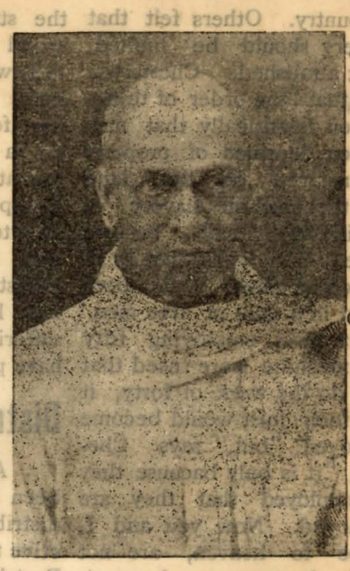

ഫാക്കവി വള്ളത്തോൾ.

of the modern mind which the distributist tries to resist. One is the worship of machinery, and the other the worship of mere size. Mechanical inventions are sometimes so marvelious that they compel admiration. But we need not perform abject genuflections before them. For after all, machines are meant to serve us, and not to stun us into a permanent speechlessness. And besides, we should be alive to the fact that quite a lot of machines, and more especially, quite a lot of the uses to which machinery is put, is either puerile or mischievous. Similarly we should resist the tendency to be impressed by mere size. A large plant is not necessarily cheap or efficient. We have it on the authority of one of the world's greatest industrialists, the late Henry Ford, that a large plant is usually wasteful. There is an optimum beyond which largeness does not pay.

Even where the balance sheet in large scale industry shows great saving in the cost of production, a little thought will show that the balance sheet does not tell the whole tale. Wages, raw materials, plant, depreciation, interest on capital - these roughly represent this 'cost.' And the figures are perhaps low enough. But if one reckoned certain other items of the actual cost, such as the 'depreciation' in the human material employed in the factories, the tale would be different.

In the early days of the Distributist League in England, the members were not in agreement on the subject of machinery. Those who were suspicious of machinery took a position similar to that of the Gandhians in our

own country. Others felt that machinery should be limited, but not abolished. Chesterton argued that "the order of things had been historically that men had been deprived of property and enslaved on the land *before* the machine slavery of industrialism had become possible. The whole history of the machine might have been reversed in a state of 'free men.' "If on a farm employing fifty men a machine were used that would do the work of forty, it means forty men would become unemployed; "but," says Chesterton, "it is only bacause they were employed that they are unemployed. Now you and I, I hope to heaven, are not trying to increase employment. It is almost the only thing that is as bad as unemployment." In a society where most people are employees and a few are employers, the coming of increasingly efficient machinery means unemployment for some. In a free society where the state and public opinion are vigilant against exploitation, the machine could do little mischief.

It must however be acknowledged that in the distributive state, the raising of capital necessary for large-scale industry will not be easy. Taxation, for instance, will be more difficult, and the yield will be less, in the distributive state than in a capitalist state. For any tax-collector knows (a) that it is much easier to tax a few large incomes than a million small incomes, and (b) that the small owner will have very little to spare for taxes. Hence the state will have difficulty in raising capital for large-scale industry. This is not an unmixed disadvantage. For, the ease with which the modern capitalist state is able to raise taxes, has encouraged extravagance and wastefulness by the state. When revenue is not so plentiful, the state will have reason to spend more wisely. Besides, it is wrong to suppose that the small owners cannot get together for accomplishing anything on a large scale. The co-operative movement in many European countries has been able to establish large factories, and derive the benefits of industrialism without paying the high price in human suffering that many societies have paid for such benefits.

Distributism in Russia

As a footnote to what has been claimed above for the distributist idea, it is instructive to study what Sidney and Beatrice Webb say, in their book on *Soviet Communism*, on this subject. They devise a new name for distributism, namely, 'selffemployment.' Even when they are talking of the small producer who is working on his own, they cannot get away from the terminology of 'employment.' Hemce the neologism of 'self-employment.' What they say about selfnemployment in general, and as it exists in the Soviet Union, is interesting:

"From the standpoint of the development of character and intelligence, and from the production of free initiative, much has rightly been claimed for self-employment, whether in the case of individual peasants or handicraftsmen, or in that of groups of workers in self-governing workshops or co-operative associations. .... The trouble in that, when this self-employment, whether of individuals or groups, takes place within a capitalist environment, the self-employers are apt to become the victims, either of the village usurer or gombeen man, or of the neighbouring landlord, or of the capitalist entrepreneur in wholesale or retail trade, all of whom are always ready to assist their clients in bad times in such a way as to bring them permanently into subjection as 'sweated' workers. Painful experience has demonstrated how inevitably the individual handicraftsman, as represented by the handloom weaver in the British village, or the maker of the cheap furniture or slop clothing in the slums of London and retail traders, or of profit-making entrepreneurs specialising on 'giving out work' to be done at home. Even in agriculture, in these days of wholesale machinisation and the continuous application of science to the art of cultivation, necessitating large-scale production, with costly equipment, the use of expensive fertilisers and what not, peasant cultivation for sale, even in the modern form of co-operative farming, fails to maintain itself in a competitive world market." The Webbs quote instances of the way the individual producer has come to grief in various countries, though they also see that "in spite of a century of discouraging experience, the ideal of self-employment in the self-governing workshop has persisted among manual workers and philanthropists alike." They then proceed to make a valuable confession. "For all these reasons the writers of this book have always rejected the ideal of self-employment, whether of iudividuals or of groups of individuals. We failed to take into account the extent to which the manifest disadvantages of a system of self-employment were connected with its existence in the midst of a capitalist civilization. It is always unpleasant to admit that one has been wrong in a forecast of the future. But confronted with what is happening in the U. S. S. R. we are forced to such an admission." The authors here pause to consider the large number of individual producers in the Soviet Union. Their number and variety, we are told, "is greater than would be at first imagined." The Soviet government even encourages and, in certain instances, subsidises self-employment on a huge scale. Hundreds of industrial workers have lately been provided with plots of land, free of rent, so that they may grow food and rear animals, to be disposed of as they please. Besides adding to the aggregate quantity of foodstuffs, this encouragement of ownership of small property is "a potent means of counteracting the Russian workman's tendency to wander away from his job whenever he hears a rumour that the food supply or the housing accommodation or the factory conditions are better elsewhere."

That private ownership produces a small portion of the national wealth of the U. S. S. R. does not change the character of the Soviet State. But the reason given for subsidising private ownership of land by factory workers is not without significance. Even more significant is the acknowledgement that the Webbs make that the instability of self-employment is not inherent in the system but is the result of capitalist environment, and also that 'from the standpoint of the development of character and intelligence, and from the production of free initiative, much has rightly been claimed' for private ownership, or as they choose to call it, self-employment. The way this acknowledgement is made in the book would suggest that 'the development of character and intelligence' is a secondary matter. It is in fact, the great end which the economic order is meant to subserve.

The Eastern Midland Bank Ltd.

(Incorporated in Travancore)

H. O. KOTTAYAM.

Branches; KOTTAYAM, KOTHAMANGALAM, RANNI.

DIRECTORS: 1 V. J. Joseph M. A. (Hons.) Professor, St. Aloysius College, Mangalore
2 T. J. Mathew Esq. B. A. B. L. Advocate, Kottayam.
3 V. O. Markose Esq. B. A. B. L. Municipal Chairman, Kottayam.
4 James Vellapally Esq. Kottayam.
5 James Tharayil Esq. B. A. B. L. Kottayam. (Mg: Director)

ALL KINDS OF BANKING BUSINESS TRANSACTED.

James Tharayil (Mg: Director)

എൽ. എം. പൈലി എം. ഏ., ബി. എൽ.

മൗലികാവകാശങ്ങൾ

മൗലികാവകാശങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുന്നതിനും അവയെ പ്രവൃത്തിയിൽനിർബന്ധിതമാക്കി സഫലീകരിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യൻ എല്ലായ്പോഴും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ചരിത്രം സാക്ഷീകരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യന് ചില മൗലികാവകാശങ്ങൾ പ്രകൃതിയാൽ തന്നെ സംസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. സമുദായത്തിന്റെ വളർച്ചയോടും സംഘടനകളുടെ രൂപവൽക്കരണത്തോടുംകൂടി നവീനമായ പല അവകാശങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയും മനുഷ്യനു സ്പഷ്ടമായി. അപ്രകാരം പുതിയ അവകാശങ്ങൾ കാലക്രമേണ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഇന്നും പുതിയ പുതിയ അവകാശങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അവകാശസിദ്ധിയിൽ മനുഷ്യൻ, തെറ്റായോ ശരിയായോ, എല്ലായ്പോഴും ജാഗരൂകനാണ്. സമുദായാരംഭം മുതല്ക്കുതന്നെ ഇതു അങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്നുള്ള സൂചനകളും ഉണ്ട്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പുരാതന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നായ ബൈബിളിൽ മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവത്തേയും അവിഭാവത്തേയുംപറ്റിയുള്ള വിവരണത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന ഒരു സംഭവം ആദ്യമനുഷ്യന്റെ അധഃപതനത്തെ പറ്റിയാണല്ലൊ. ഈ സംഭവംതന്നെ അബദ്ധമായിരുന്നെങ്കിലും, സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കായുള്ള ശ്രമമായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഈ ആദ്യത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യവാദം നടത്തിയതും ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ സ്വീയായിരുന്നു എന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണ്.

മനുഷ്യകുലം പ്രാരംഭസ്ഥിതിയിൽ നിന്ന് പുരോഗമിച്ചു വന്നതോടുകൂടി അവകാശങ്ങളുടെ ആവിർഭാവവും പുരോഗമിക്കുകയുണ്ടായി. അധികാരങ്ങൾമുഴുവനും കൈയടക്കിയിരുന്ന സ്വേച്ഛാധിപന്മാരായ രാജാക്കന്മാരുടേയും നാടുവാഴികളുടേയും അധീനത്വത്തിൽ നിന്നു മോചനം ലഭിക്കുന്നതിനും വ്യവസ്ഥാപിതമായ രാഷ്ട്രീയഘടനകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യൻ നിരവധി സന്ദർഭങ്ങളിൽ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ, ശക്തിമാന്മാരായ വ്യക്തികളുടെ ദുഷ്പ്രഭുത്വത്തിൽ നിന്നും ധനവാന്മാരായ സംഘടനം മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും വിമുക്തരാകുന്നതിനു നിരന്തരം അവകാശശ്രമമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. രാജാധികാരത്തിന്മേൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്ന പുരാതന സ്വയാധിപത്യം അതിനെ തുടർന്നുവന്ന ആഭിജാത്യാധിപത്യം, (Aristocracy) സാമുദായിക കീഴ്വഴക്കങ്ങളുടെതന്നെ നോക്കി കയറിപ്പറ്റിയ ഏകാധിപത്യം, മനുഷ്യചരിത്രത്തെ മലിനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അടിമസമ്പ്രദായം എന്നിവകൾ മനുഷ്യന്റെ മൗലികാവകാശങ്ങളെ ഭഞ്ജിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളായിരുന്നു. പക്ഷെ, അവയും മൗലികാവകാശങ്ങളും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ സംഘട്ടനങ്ങളിൽ എല്ലായ്പോഴും മൗലികാവകാശങ്ങൾ അവസാനം വിജയംനേടുകയുംതന്മൂലം മേല്പറഞ്ഞ സ്ഥാപിതാല്പര്യങ്ങൾതിരോധാനംചെയ്യുകയുമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.

ഇന്നും ഈ സംഘട്ടനം അവസാനിച്ചിട്ടില്ല, എന്നു മാത്രമല്ലാ, അതു പുതിയ പുതിയ രൂപങ്ങളിൽ ദൈനംദിനം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലുംരൂപത്തിൽ ഈ സംഘട്ടനം മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ എല്ലായ്പോഴും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥം മനുഷ്യനു സഹജമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതു് സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ നിന്നു രൂപമെടുത്താണ് ചെയ്യുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ നിവർത്തിയില്ല. പ്രബലന്മാരായ വ്യക്തികളും സമുദായവിഭാഗങ്ങളും ബലഹീനന്മാരായ വ്യക്തികളുടേയും സമുദായവിഭാഗങ്ങളുടേയും ന്യായമായ അവകാശങ്ങളെ അപഹരിക്കുന്നതിനും, അപ്രകാരമുള്ള അപഹരണങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിനും എല്ലായ്പോഴും ശ്രമം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. മൂലാലിത്വവും നാം നിലകൊള്ളുന്ന സാമ്രാജ്യത്വം മുതലായവകളും ഇന്നത്തെ വിവിധ സ്വാപിതതാല്പര്യങ്ങളുടെ ന്യായരഹിതമായ നയങ്ങളും ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾക്കായിട്ടാണ് ലോകത്തിലെ പല പ്രധാന സംഘട്ടനങ്ങളും നടന്നിട്ടുള്ളതു്. രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങളുടെ ലബ്ധിയിൽ സാമുദായികവും വ്യക്തിപരമായ അവകാശങ്ങളും ലഭ്യമാകുകയും സുരക്ഷിതമാക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആധുനിക കാലങ്ങളിലുണ്ടായ വിപ്ലവങ്ങളിൽ പലതിന്റേയും ഏറ്റവും പ്രധാനമായനേട്ടം മൗലികാവകാശങ്ങൾക്കു അംഗീകരണം ലഭിക്കുകയും അവ വിശദമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെടുകയും പുതിയതായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഭരണവ്യവസ്ഥകളിൽ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുവെന്നുള്ളതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രധാന പ്രഖ്യാപനങ്ങളിൽ മുൻഗണന നൽകേണ്ടതു് 1776 ജൂലായി മാസം 4 ാം തീയതി അമേരിക്കൻ സ്വാതന്ത്ര്യയുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റിനു എതിരായി അമേരിക്കക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ച "സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം" (Declaration of Independence) എന്ന പ്രസ്താവനയാണ്. ഇതിൽ മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ പ്രധാന തത്ത്വങ്ങളെ സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇന്നും ഭരണഘടനകൾക്കു മാതൃകയായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നതു്. മൗലികാവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രധാന ഖണ്ഡിക താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ്:—

"താഴെപ്പറയുന്ന സത്യങ്ങൾ സ്വയം തെളിവായിട്ടുള്ളവയാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതായതു്, എല്ലാ മനുഷ്യരേയും സമന്മാരായി ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; അന്യാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ വയ്യാത്ത ദൈവദത്തമായ ചില അവകാശങ്ങൾ എല്ലാവർക്കുമുണ്ടു്; ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം; സ്വാതന്ത്ര്യം; സന്തോഷം കണ്ടെത്തുവാനുള്ള പരിശ്രമം മുതലായവ. ഈ അവകാശങ്ങൾ സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഭരണക്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഈ ഭരണക്രമങ്ങളുടെ അധികാരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു ഭരണീയരുടെ സമ്മതത്തിലുമാണ്."

ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ രാഷ്ട്രീയമായ മൗലികാവകാശങ്ങളുടെയും ആയതുപോലെ തന്നെ, സാമുദായികവും വ്യക്തിപരവുമായിട്ടുള്ള മൗലികാവകാശങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ടു ഇതിനെ തന്നെ അനുകരിച്ചും കുറെക്കൂടി വ്യാപ്തിയോടും തത്ത്വങ്ങളെ പ്രായോഗികമാക്കേണ്ടതായ ആ

വകാശങ്ങളെ വിവരിച്ചും കൊണ്ടാണ് 1789-ൽ ഫ്രഞ്ചു വിപ്ലവത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തപ്പെട്ട "മനുഷ്യന്റെഅവകാശങ്ങളുടെ പ്രഖ്യാപനം" (Declaration of the Rights of man) എന്ന പ്രസിദ്ധമായ പ്രകടനപത്രം. അതിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഖണ്ഡികകൾ പ്രത്യേകം അനുസ്മരണീയമാണ്:-

സ്വതന്ത്രരും തുല്യരുമായി മനുഷ്യർ ജനിയ്ക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു സ്വതന്ത്രരും തുല്യരുമായി മനുഷ്യർ തുടരുന്നു.... ജന്മമായത്തവും അനിഷേധ്യവുമായ മനുഷികാവകാശങ്ങളുടെ സംരക്ഷണമാണ് എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകളുടേയും (ഭരണകൂടങ്ങളുടേയും) ലക്ഷ്യം. സ്വാതന്ത്ര്യം, വസ്തു ഉടമ, സുരക്ഷിതത്വം, മർദ്ദനങ്ങളെ ചെറുക്കാനുള്ള അവകാശം ഇവയാണ് ഈ അവകാശങ്ങൾ.

ഈ രണ്ടു പ്രഖ്യാപനങ്ങളിൽ കാണുന്ന അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളെ, പിന്നീടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ഭരണഘടനകളിലും ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ചേർത്തുകാണുന്നുണ്ട്. പുതിയ പ്രായോഗികഘടനങ്ങൾ, രാജ്യവും കാലവും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ചു ചേർത്തുപോരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ ഇന്നും മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രഖ്യാപനങ്ങളാണ് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നതു്. പുതിയതായി നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന ഭരണഘടനകളിൽ, പുതിയ പുതിയ ഇനങ്ങൾ കൂടുതൽ വിവരിച്ചു ചേർക്കുന്നുണ്ട്. റഷ്യയുടെ ഭരണഘടനയിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള അനവധി സംഗതികൾ ചേർത്തുകാണുന്നുണ്ട്. താരതമ്യേന അപ്രധാനങ്ങളായ പലകാര്യങ്ങളും മൗലികാവകാശ ഖണ്ഡികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, ശിശുസംരക്ഷണ പദ്ധതികൾ ശിശുക്കൾക്കുള്ള കിന്റർഗാർട്ടൻസ്കൂളുകൾഗർഭിണികൾക്കുള്ളഅവകാശങ്ങൾവിധിപ്രഖ്യാപിക്കുകയും റഷ്യൻമൗലികാവകാശങ്ങളുടെ ക്രോട്ടത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ദീപികയുടെ ഒരു ഉറച്ചബന്ധുവായിരുന്ന മാർക്വിസ് ജോസ്സ് പാറയിൽ തരകൻ. (എഴുപുന്ന) കെ. സി. എസ്. എസ്., കെ. സി. എസ്. ജി.

ഇന്ത്യയിൽ ഭരണപരിഷ്കാരകാര്യത്തോടുകൂടിതന്നെ മൗലികാവകാശങ്ങളും ആലോചനകൾക്കു വിഷയീഭവിച്ചു. 1931ൽ ഇന്ത്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ് പാസാക്കിയ മൗലികാവകാശപ്രമേയം പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. പ്രധാനമായ അവകാശങ്ങൾ താത്വികമായും പ്രായോഗികമായും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗമായിതന്നെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ അധികമുള്ള ഇന്ത്യയിൽ മൗലികാവകാശങ്ങൾ ഭരണഘടനയിൽ ചേർക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും 1919-ലെയും 1935-ലെയും ഇന്ത്യാ ആക്ടുകൾ പാസാക്കപ്പെട്ട അവസരങ്ങളിൽ ഈ അഭിപ്രായം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റു തിരസ്കരിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ഭരണഘടനാനിർമ്മാണസമിതിയിൽ ഈ വിഷയം ഗാന്ധിജിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഇപ്പോൾ ആലോചിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. ഇതേപ്പറ്റി സമിതിയിൽനിന്നു നിയമിക്കപ്പെട്ട കമ്മറ്റി സമർപ്പിച്ച താല്ക്കാലികറിപ്പോർട്ടിൽ അനവധി മൗലികാവകാശങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

"ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങൾ ജാതി, മതം, വർഗ്ഗ,ലിംഗഭേദം കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും സമത്വം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള തുല്യത അംഗീകരിയ്ക്കുന്നതിനാൽ, എല്ലാപ്രകാരമുള്ള അസ്പൃശ്യത ഇല്ലായ്മ ചെയ്യണമെന്നും റിപ്പോർട്ടു പറയുന്നു.പ്രസംഗസ്വാതന്ത്ര്യം, സമ്മേളനസ്വാതന്ത്ര്യം, സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യം, വസ്തുസമ്പാദനത്തിനും കൈവശമുള്ളസ്വാതന്ത്ര്യം, അടിമജോലി, മനുഷ്യക്കച്ചവടം ഇവയിൽനിന്നുമുള്ളസ്വാതന്ത്ര്യം, മതവിശ്വാസാനുഷ്ഠാനപ്രചരണങ്ങൾക്കുള്ളസ്വാതന്ത്ര്യം, ബലം പ്രയോഗിച്ചുള്ള മതപരിവർത്തനത്തിൽ നിന്നുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ മതപരവും സംസ്കാരപരവുമായ അവകാശങ്ങളുടെ പരിരക്ഷണം, നിയമാനുസൃതമല്ലാത്ത അറസ്റ്റും തടങ്കൽ ഇവയിൽ നിന്നുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിൽ എവിടെയും വാണിജ്യ വ്യാപാരാദികൾ നടത്താനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിലെ പൌരന്മാർക്കു തൊഴിലും പരസ്പരസംസർഗ്ഗത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, മുതലായ പല സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും മൌലികാവകാശങ്ങളിൽപ്പെടുന്നു."

ഇവകളിൽ പലതും നവീകരിക്കപ്പെട്ടകയും,പലതും ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ളഇനങ്ങൾ എല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഓരോ അംശങ്ങളാണു. ഈ അംശങ്ങളെ എല്ലാം വിവരമായും ക്ലിപ്തമായും വിശദമായും പ്രസ്താവിക്കുക

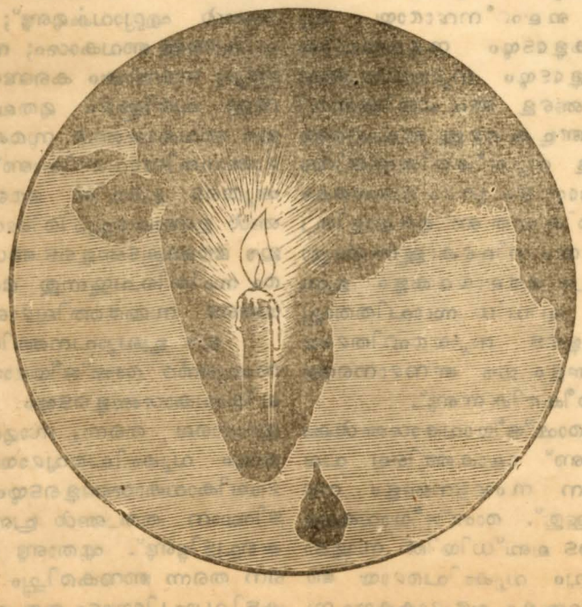

"വിജയദീപം"

അന്ധകാരാവൃതമായ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതാധ്വനം വിജയകരമാക്കുവാൻ, കത്തുന്ന ഞങ്ങളുടെ മെഴുകുതിരികളിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന പ്രഭാപൂരങ്ങൾ എപ്രകാരം സഹായിക്കുന്നു എന്നു പരീക്ഷിച്ചറിയുവിൻ!

ശുദ്ധമായ തേൻമെഴുകിൽ വാർക്കുന്ന പള്ളി തിരികളും ഷൈനിങ്ങ് ബ്രാൻഡ് എണ്ണതിരികളും

എപ്പോഴും സ്റ്റോക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

Manufacturers;

Thottumkal Candle Works,

PALAI.

കെ. ശങ്കരപ്പിള്ള ബി. ഏ.

സാഹിത്യപുരോഗമനം

സാഹിത്യം, യഥാർത്ഥത്തിൽ, എപ്പോഴും പുരോഗനപ്രവർത്തകമായിരിപ്പാനേ തരമുള്ളൂ. എന്തെന്നാൽ അതു്, ജനങ്ങളുടെ മനസ്സംസ്കാരത്തിനും, മനസ്സംസ്കാരം ആ ജനതയുടെ നാനോന്മുഖമായ പുരോഗമനത്തിനും (അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും) ഇടയാക്കുന്നു. നല്ല ആശയങ്ങളുടെ സാത്മീകരണം കൊണ്ടാണു് മനസ്സിനു സംസ്കാരം സിദ്ധിക്കുന്നതു്. അപ്പൊഴത്തേ, മനസ്സു് സംസ്കാരസമ്പന്നമായ് വികസിക്കുന്നതു്. ഇതിനു പറ്റുംപടിയുള്ള ആശയങ്ങളെ, സാഹിത്യം, മനസ്സിനു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഇവ, മനസ്സിൽ പതിയണമെങ്കിൽ, അനുഭവരസോൽപാദനത്തിൽ ക്രടെയല്ലാതെ സാദ്ധ്യമുവല്ല. അനുഭവരസം ജനിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു മുഖ്യനിദാനം, പരിതസ്ഥിതികളേപ്പറ്റി സാഹിത്യം നിവ്വഹിക്കുന്ന പരാമർശനമാണു്. നമ്മുടെ ചുറ്റും സാധാരണ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെയോ, നാം എന്നുമെന്നപോലെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെയോ, ഒരു നല്ല ചിത്രം വരച്ചുകാണുമ്പോൾ, നമുക്കു അവർണ്ണ്യമായ കൌതുകം ജനിക്കുന്നു. അതുപോലെയുള്ള ഒരുന്മേഷമാണു്, പരിതസ്ഥിതികളുടെ സഹിത്യചിത്രങ്ങൾ, നമുക്കു നൽകുന്നതു്.

'പുരോഗമനം' എന്ന കേൾക്കുമ്പോൾ, ഈയിടെ മറ്റൊരർത്ഥശങ്കയുണ്ടായ്ക്കൂടി വരുന്നുണ്ടല്ലോ. "പുരോഗമനസാഹിത്യത്തിലെ "പുരോഗമന"ത്തിനുള്ള അർത്ഥമെന്തെന്നുള്ളതാണു് പ്രസ്തുത ശങ്ക. ഈ സംശയം തീർത്തു് ഖണ്ഡിതമായ അർത്ഥനിർദ്ദേശം ചെയ്വാൻ, ആ സാഹിത്യത്തിൽ എനിയ്ക്കുള്ള പരിചയക്കുറവുകൊണ്ടു്, ഞാൻ തീരെ പ്രാപുനപ്രെങ്കിലും, ഇവിടത്തെ പുരോഗമനപദത്തിനു ഞാൻ സാമാന്യമായ് ധരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന അർത്ഥമാണിവിടെ കുറിക്കുന്നതു്. ലോകക്ഷേമത്തിനിപ്പോൾ അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന പ്രാചീനതിരസ്കരണനിഷ്ഠയോടുകൂടി, ആധുനികപരിതസ്ഥിതികളേ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി നവ്യഭാവനാഭാസുരമായ വിധം പ്രതിപാദിക്കുന്ന സാഹിത്യമാകുന്നു, ഈ പുരോഗമനസാഹിത്യം. ഈ അർത്ഥം ഏറെക്കുറെയെങ്കിലും ശരിയാണെങ്കിൽ "സാധാരണ" സാഹിത്യവും "പുരോമന" സാഹിത്യവും തമ്മിൽ, ഒരേ ഒരു സംഗതിയിൽ—അതും പ്രതിപാദ്യവിഷയക്കളിപ്പാട്ടിയിൽ മാത്രമേ, മുഖ്യമായ വ്യത്യാസം ഞാൻ കാണുന്നൊള്ളൂ. "സാധാരണ"സാഹിത്യത്തിനു്, എപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റിയും, ഇഷ്ടംപോലെ പരാമർശിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്. പുരോഗമനസാഹിത്യത്തിലാകട്ടെ, പൂർവ്വികാശ്രയമെന്നതു്, ഒരു വിധത്തിലുമുണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്നു് അതികർശനമായ നിരോധനാജ്ഞയും, വാദതടസ്സവും, നിയമവശാലെന്നപോലെ വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. പിന്നൊന്നു വേണമെങ്കിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാവുന്ന വ്യത്യാസം, ഭാവനയുടെ നവ്യതയെ സംബന്ധിച്ചാണു്. ഭാവനാഗതി, നവീനപഥത്തിൽക്കൂടി മാത്രമേ ആകാവൊള്ളൂ എന്നൊരു നിർബന്ധം, ലേശവും സാധാരണസാഹിത്യത്തിനില്ല. കവി, ഇവിടെ, തന്റെ അന്തഃകരണപ്രചോദിതമായ ഭാവനാശക്തിയാൽ, വസ്തുതത്തെ, യഥേഷ്ടം സുന്ദരമായി പ്രകാശിപ്പിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്. പുരോഗമനസാഹിത്യത്തിൽ, കവിയുടെ ഈ മനോധർമ്മം പ്രയോഗത്തിനു കൂടി, ഒരു ബാഹ്യനിബന്ധനവന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. പുരോഗമനക്കാരനായ കവിക്കു്, തന്റെ ഭാവനയെ നവ്യരീതിയിൽ—അതായതു്, യഥാസ്ഥിതികമോ (Realistic), അതീന്ദ്രിയമോ (Mystic), പ്രകൃത്യധീനകമോ (Naturalistic), ജീവൽപ്രഭാവകമോ (Expressionistic), പ്രതിരൂപാത്മകമോ (Symbolic), (ഇവയൊക്കെയാണെന്നു തോന്നുന്ന പുരോഗമനത്തിലെ നവ്യവിധങ്ങൾ) ആയ വഴികളിൽ കൂടി മാത്രമേ, തന്റെ വസ്തുക്കളെ ചിത്രീകരിക്കാൻ അധികാരമുള്ളൂ. ഇപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു സംഗതികളിലും പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം "സാധാരണ" സാഹിത്യകാരനുണ്ടായിരിക്കെ, പുരോഗമനസാഹിത്യകാരൻ ആധുനികപരിതസ്ഥിതികൾക്കും ഭാവനാനവ്യതയ്ക്കും, സദാ വിധേയനായി— അസ്വതന്ത്രനായി— കഴിയുന്നു. ഏതായാലും സാഹിത്യത്തിനു കാതലായി കരുതുവാനുള്ള കാര്യങ്ങളിലൊന്നിലും, രണ്ടും തമ്മിലന്തരമില്ലാതിരിക്കയാലും, ആധുനികപരിതസ്ഥിതികളെ വർജ്ജിക്കണമെന്നോ, നവ്യരീതികളേ ഭാവനാപ്രയോഗത്തിനു സ്വീകരിച്ചുകൂടെന്നോ, ഉള്ള നിയന്ത്രണമൊന്നും "സാധാരണ" സാഹിത്യത്തിനില്ലായ്കയാലും, പൊതുവേ സാഹിത്യം, എപ്പോഴും പുരോഗമനപ്രവർത്തകമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ അപാകമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

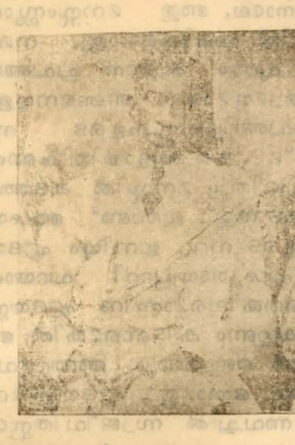

സാഹിത്യത്തെ പൌരസ്ത്യരും പാശ്ചാത്യരും പലവിധത്തിൽ ശാസ്ത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈവക നിവ്വചനഭേദങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതായാൽ "കല കലയ്ക്കുവേണ്ടി"യെന്ന തുടങ്ങുന്ന ഇപ്പൊഴത്തെ ഒരുതരം "കിളുക്കൻചൊട്ടി"കളിലുള്ള വാദകോലാഹലങ്ങൾ, നമുക്കും കുറെ മുഴക്കാമെന്നല്ലാതെ, സാഹിത്യാസ്വാദനത്തിനോ, ഗുണവിചിന്തനത്തിനോ, ഗുണപ്രയോജനമുണ്ടാകുവാൻ തരമില്ല. അതിനാൽ അപ്രകാരമുള്ള നിവ്വചനത്തിനു ഭാവിക്കാതെ സാഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു നമുക്കുള്ള സാമാന്യജ്ഞാനം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, തൽപുരോഗമനത്വം പരിശോധിക്കുവാനേ ഇവിടെ ഉദ്യമിക്കുന്നൊള്ളൂ.

സാഹിത്യത്തെപ്പറ്റി നമുക്കുള്ള സാമാന്യജ്ഞാനം ഏതാണ്ടു് ഇങ്ങനെ വിവരിക്കാം. സാഹിത്യം നമ്മെ ഉല്ലസിപ്പിക്കുന്നതു്, നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെക്കാൾ ഹൃദയത്തേ സ്പർശിച്ചാണു്. മറ്റൊരു വിധം പറയുന്നതായാൽ അതു് ഹൃദയഭാവങ്ങളായ—സൌഹാർദ്ദവികാരങ്ങളെ ജനിപ്പിച്ചു് ആ വഴിക്കു് മനസ്സിനു ഒരുന്മേഷാനുഭൂതിയുണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിനാണു സാധാരണ "സഹൃദയാഹ്ലാദനം" എന്നു പറയാറുള്ളതു്. മനോന്മേഷം, അഥവാ വികാസം, സൌഹാർദ്ദോചിതമായ മനോവ്യാപാരത്തിനും, താദൃശ്യമായ ചിന്തോദ്ദീപനത്തിനും, ഇടയാക്കുന്നു. ഇതാണു സാഹിത്യത്തിന്റെ ആലോചനാമൂല്യത്വം. ഇങ്ങനെ മനസ്സിൽസ്ഥിരമായി ലയിച്ചുചേരുവാനിടയാകുന്ന ആശയസമ്പത്തിനുസരണം, മനസ്സിനു് സംസ്കാരാഭിവൃദ്ധിയും ക്രുതൽ ഗ്രഹണശക്തിയും ഉണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു് വിനോദവും വിജ്ഞാനവും സാഹിത്യത്തിന്റെ പരിണതഫലങ്ങളായി എണ്ണപ്പെട്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. "കാന്താസമ്മിതമായ രീതി"ക്കു് ധർമ്മോപദേശം ചെയ്യുകയത്രെ, സാഹിത്യകൃത്യമെന്നു് പണ്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സാരവും ഇതുതന്നെ.

സാഹിത്യത്തിന്റെയും സമുദായത്തിന്റെയും പുരോഗതി പരസ്പരാനുകൂലമായിട്ടാണെന്നും നമുക്കറിയാം. സാഹിത്യവ്യാപാരം വ്യക്തികളുടെ മനസ്സംസ്കാരത്തിൽക്കൂടി സമുദായോദ്ദേശങ്ങളെ നിഷ്പ്രയിക്കുംപോലെ, സമുദായ സംസ്കാരം, തദംഗങ്ങളുടെ മാനസികരുചിഭേദങ്ങളിൽ ക്രമ

യും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വിപുലീകരിക്കുന്നതും പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുമാണു്. മനുഷ്യകാവ്യകാശങ്ങളുടെ പരമലക്ഷ്യം സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ. മഹാകവി കുമാരനാശാൻ പാടിത്തിട്ടുള്ളതുപോലെ,

"സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നയുതം സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ ജീവിതം
പാരതന്ത്ര്യം മാനികൾക്കു മൃതിയേക്കാൾ ഭയാനകം"

ടി സാഹിത്യ സംരഭങ്ങളേ നിയന്ത്രിക്കുന്നതായും കാണുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ജപ്പാനിൽ പ്രചരിച്ചുകണ്ട ഭാവഗീതങ്ങൾ (Lyrics), ആരോടെങ്കിലും പടവെട്ടാൻ മുട്ടിനിന്നിരുന്ന ആ ജനതയുടെ മനഃസ്ഥിതിയെ പ്രസ്പഷ്ടമാക്കിയിരുന്നു. സാഹിത്യം സദാ മനോവൃത്തിദ്യോതകമാണെന്നു്, തെളിയിക്കുന്നു. അതുപോലെ നേരെമറിച്ചും, സമുദായ നിലയറിഞ്ഞാൽ അതിൽനിന്നു ആ ജനങ്ങളുടെ സാഹിത്യാഭിരുചി ശരിയ്ക്കറിയാൻ സാധിയ്ക്കുമെന്നു, വില്ക്കിയുടെ ഏകലോകം (One world) എന്ന ഗദ്യപ്രബന്ധത്തിന്റെ പ്രചാര പ്രമുഖരിലിസ്സുള്ള സൂക്ഷ്മഹേതുക്കൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അദ്ദേഹം, ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചും, അതാതു ജനസ്ഥിതി കണ്ടറിഞ്ഞു് അതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കിയ നാനാവിധ സാഹിത്യരുചിഭേദങ്ങളെയെല്ലാം അനുക്രമിച്ചും ആദരിച്ചുംആണു് ആ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സാഹിത്യാഭിരുചിയേ—അതായതു് ഹൃദയം തരളിതമായ് തീരാനുള്ള സന്നദ്ധതയെ, നിർണ്ണയിക്കുന്നതു് അവരവരുടെ മനസ്സംസ്കാരമാകുന്നു. പ്രാകൃതമനസ്സുതന്നെ രസിപ്പിക്കുവാൻ പ്രാകൃത സാഹിത്യം മതിയാകും. സംസ്കൃതാശയരെ രസിപ്പിക്കുവാൻ ഉൽകൃഷ്ടസാഹിത്യംതന്നെ വേണം. സമുദായവും സാഹിത്യവും തമ്മിലുള്ള ഈ ബന്ധത്തിനു കാരണം, രണ്ടിനും ഘടകമായി നില്ക്കുന്ന മനസ്സംസ്കാരംതന്നെ— വ്യക്തികളെ പരസ്പര സേവകമായ സമുദായ വൃത്തിയിൽ ബന്ധിച്ചു ചേർക്കുന്നതു്, മനസ്സംസ്കാരമാണു്. വ്യക്തികളുടെ മനസംസ്കാരപ്രേരിതങ്ങളായ പ്രവൃത്തികളുടെ സമുച്ചയസ്ഥിതിയാകുന്നു ശരിയായ സമുദായ വൃത്തിയെന്നതും.

ഇതൊക്കെയാണു് നമുക്കു സാഹിത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സാമാന്യജ്ഞാനം ഇതിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു് നമുക്കു സാഹിത്യകൃതൃത്തെ ഒറ്റ വാചകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തി നോക്കാം. നല്ല ആശയങ്ങളേ, ഹൃദയസ്പർശകമാംവണ്ണം ജനിപ്പിച്ചു് മനസ്സിനെ സംസ്കരിക്കയെന്നതാണു സാഹിത്യകൃത്യം. ഇവിടെ ആശയങ്ങളുടെ നന്മയെന്നും ഹൃദയസ്പർശ്യതയെന്നും, പറഞ്ഞാൽ ധരിക്കേണ്ട അർത്ഥങ്ങളെന്തെല്ലാമെന്നു്, ഒന്നുകൂടി വിശദമായാൽ നാം രണ്ടു്, അറിയേണ്ടതറികയെന്നുള്ള എന്ന നിലയാണു കാണുന്നതു്. മനസ്സിനെ സംസ്കരിക്കാനുള്ള ആശയങ്ങൾ, പൊള്ളയോ കള്ളമോ ആയിരിക്കരുതു്. ഉന്നതവും നന്മയും തികഞ്ഞ ആശയങ്ങൾക്കു തന്നെയാണു് മനസ്സിലേക്കു പ്രവേശം കിട്ടേണ്ടതു്. എന്നാലേ, അതു മനസ്സംസ്കാരത്തിൽ ഫലിക്കയൊള്ളു. നമ്മുടെ ചുറ്റും കാണുന്ന പ്രപഞ്ചം തത്വമയമാണു്. അങ്ങനെയുള്ള പ്രാപഞ്ചികവസ്തുക്കളുടെ സൂക്ഷ്മ തത്വങ്ങളായിരിക്കണം, സാഹിത്യം മനസ്സിൽ കടത്തിവിടേണ്ടതു്. ഇതാണു് ആശയങ്ങളുടെ നന്മ. ഇനിയും ഹൃദയസ്പർശ്യതയെപ്പറ്റി പറയാം. ഏതെങ്കിലുമൊന്നിനു ഹൃദയസ്പർശഗുണം കിട്ടണമെങ്കിൽ, അതിൽ രണ്ടുകാര്യം അന്തർഭവിക്കുന്നു. ഒന്നാമതു്, ഹൃദയസ്പർശനമെന്നുവച്ചാൽ സ്വജീവിതസ്പർശനം തന്നെയാകയാൽ, ഹൃദയസ്പർശകമായ ഏതും, സ്വജീവിതത്തോടുറ്റബന്ധം അനുഭവപ്പെട്ടത്തിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. രണ്ടാമതു്, ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുവാൻ, ഹൃദയത്തെ തരളിതമാക്കുവാൻ ഉള്ള കെല്പു—മാധുര്യം— സൌന്ദര്യം, അതിനുണ്ടായിരിക്കണം. ഇപ്പറഞ്ഞ വിശദീകരണങ്ങളെക്കൂടിയുൾപ്പെടുത്തി സാഹിത്യകൃത്യത്തെ വിവരിക്കയെങ്കിൽ, അതു് ഇപ്രകാരം രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. പ്രാപഞ്ചികവസ്തുക്കളുടെ സൂക്ഷ്മതത്വങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ ജീവിതത്തോടുള്ള ബന്ധത്തെ വ്യക്തമായി അനുഭവപ്പെടുത്തിത്തരുന്ന ആശയങ്ങളേ, ഉന്നതപൂവ്വം ഉള്ളിൽ ജനിപ്പിച്ചു് മനസ്സിനെ സംസ്കരിപ്പിക്കയെന്നതാകുന്നു സാഹിത്യകൃത്യം. ഇതു്, ശാസ്ത്രപ്രകാരം പൂർണ്ണമോ, കലാപരിപ്രകാരം സുന്ദരമോ, ആയ ഒരു നിർവ്വചനമാകുന്നില്ലെങ്കിലും, കാര്യം കൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ, മതിയായ ഒരു വിവരണമാണിതെന്നു കരുതാം.

സാഹിത്യകൃത്യത്തെപ്പറ്റിയറിഞ്ഞപ്രകാരം സാഹിത്യകാരനെക്കുറിച്ചും, അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏവർക്കും ഗോചരമായി നമുടെ ചുറ്റും വർത്തിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചപ്രകൃതിയിൽനിന്നും വസ്തുതത്വങ്ങളേ യഥാസൂക്ഷ്മം കണ്ടറിഞ്ഞു്, അവയെ, ഹൃദയസ്പർശകമാംവിധം നമുക്കു മനസ്സിലിണക്കി തരുന്നവരാണു് സാഹിത്യകാരന്മാർ— അഥവാ— കവികൾ. "കവി" എന്ന പദം ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹിത്യകാരന്മാരെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിൽ, അനൗചിത്യമാകുന്നു. കവിയുടെ കൃത്യം "വസ്തുതത്വപ്രഗത്ഭനം" ആണെന്നുപറയാം. ഇവിടെ "വസ്തു"എന്നപദം, മനോവൃത്തിപ്രകൃതിയേയുംഭൌതികപ്രകൃതിയേയും, ഒരുപോലെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ധരിക്കണം. പ്രാപഞ്ചിക വസ്തുതത്വങ്ങളെ നമുക്കു ഹൃദ്യമായ രീതിയിൽ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു തരുവാൻ ഒരു കവിക്കു എന്തെല്ലാം യോഗൃതകളുണ്ടാവണമെന്നാണു്, നമുക്കറിയേണ്ടതു്. ഒന്നാമതു് അയാൾ പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളെ, സശ്രദ്ധം നിരീക്ഷിച്ചറിയണം, ഇതു "നിരീക്ഷണപടുത്വം." പടുത്വമെന്നുള്ളതിൽ വസ്തുതത്വങ്ങളേ കണ്ടറിയുക മാത്രമല്ല അവസ്സ മനുഷ്യജീവിതത്തോടുള്ള ബന്ധത്തേപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം ചിന്തിച്ചറിയത്തക്ക സാമർത്ഥ്യവുംകൂടെ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇതാണു് ഒരു കവിയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട രണ്ടാമത്തെ യോഗൃത 'ക്രാന്തദർശനം'(കടന്നനോട്ടം)എന്നിതിനുപേർ. എല്ലാം നോക്കിക്കണ്ടു് സ്വയം ചിന്തിച്ചുറിയുന്നതുകൊണ്ടുമായില്ല. തന്റെ ഈ അറിവിനെ മറ്റുള്ളവർക്കു് സുഗമമായും സരളമായും പ്രദാനം ചെയ്യണം (ചോർന്നുപോകാതെ പകർന്നുകൊടുക്കണം.) ഇതാണു് മൂന്നാമത്തേതായ "വർണ്ണന," "വർണ്ണന"യ്ക്കു്, ഇവിടെ, കാവ്യത്തിൽക്കൂടിയുള്ള പ്രതിപാദ്യപ്രകാശനമെന്ന വ്യാപകാർത്ഥമാണുള്ളതു്. അപ്പോൾ അതുതന്നെയാണു് സാഹിത്യത്തിലെ ചിത്രരചനയും. ഇപ്പറഞ്ഞ ശക്തിത്രയം സമ്പാദിക്കുവാൻഒരുകവിയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സംസ്കാരസമ്പത്തിനേ "കവിതാവാസന"യെന്ന സാധാരണ പറയാറുള്ളതു്. "വാസന"യെന്നുവച്ചാൽ, പൂർവ്വജന്മാർജ്ജിത സംസ്കാരത്തിന്റെ ഫലമെന്നു്. അർത്ഥം ധരിക്കണം. ഇതു നമുക്കുണ്ടാകുന്നതു്, നമ്മുടെ മുൻഗാമികൾ, അവരുടെ കൃതികൾ (ഗ്രന്ഥങ്ങൾ) വഴിയായ് നിക്ഷേപിച്ചതന്നിട്ടുള്ള സംസ്കാരസമ്പത്തിനെ നാം തദ്ധ്യയനംകൊണ്ടു് സ്വായത്തമാക്കുമ്പോഴാകുന്നു, ഗ്രന്ഥാദ്ധ്യയനംകൊണ്ടു സാജ്ജീകരിക്കുന്ന പൂർവ്വാശയസമ്പത്തിനു് "പാണ്ഡിത്യ"മെന്നു പറയുന്നു. മനസ്സംസ്കാരം, പാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടേയുണ്ടാവുകയുമില്ല. ഗുരുജനങ്ങൾ വഴിയായും, സംസർഗ്ഗത്തിനാലും സ്വാനുഭൂതികൊണ്ടും, ഇങ്ങനെ സംസ്കാരമുണ്ടാവൻ വഴികൾ പലതുണ്ടു്. പക്ഷേ ഗ്രന്ഥപാരായണം അതിനൊരു പെരുവഴിയെന്നുമാത്രം. എന്നതുതന്നെയല്ല പൂർവ്വസാഹിത്യാദ്ധ്യയനം ഭാഷാസാധകത്തിനും ഭാഷാപരിജ്ഞാനം വാഗ്വിലാസത്തിനും, കാരണമാകുന്നു. ഇ

പി. കെ. എൻ. വൈദ്യരുടെ
സിദ്ധൌഷധങ്ങൾ

ചിത്രാ—ആരോഗ്യവും ഓജസ്സും നിലനിർത്തുന്നതിനും, ഞരമ്പുകൾക്കു ദൃഢതരമായശക്തിയെ ഉളവാക്കുന്നതിനും ഫലപ്രദം.
കുപ്പി 1-നു് 4-0-0

ചന്ദ്രോദയം— വസൂദോഷങ്ങളെയുംനിശ്ശേഷം ഇല്ലായ്മചെയ്യു് ആയുസ്സിനു് ദൈർഘ്യവും, ശരീരത്തിനു് ആരോഗ്യവും, ജീവിതത്തിനു് നവമായ ഉന്മേഷവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനു് ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ടതു്.
റാത്തൽ 1-നു് 6-0-0

ബാലസഞ്ജീവിനി— കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന എല്ലാവിധ കരപ്പനും, സുഖവിരേചനത്തിനും അതിവിശേഷം.
1-ഔൺ: കുപ്പി 1-നു് 10ണ. മാത്രം.

പി. കെ. എൻ. വൈദ്യൻ,
ശ്രീചിത്രാ ആയുർവ്വേദ ഫാർമസി,
ആശ്രാമം, കൊല്ലം. ബ്രാഞ്ചു് റെറി. ബി. റോഡ്, കൊല്ലം.

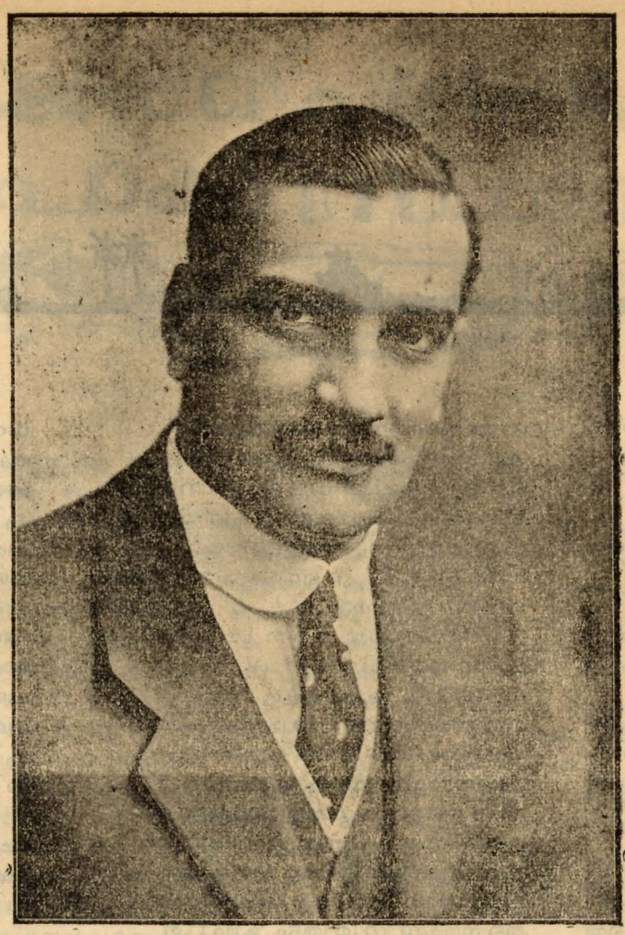

ദിവാനായിരുന്ന മോറിസ് ഇ. വാട്ട്സ്.

തല്ലാമോക്കുമ്പോൾ, ഒരു കവിയ്ക്ക്, വേണ്ടിടത്തോളം മനസ്സംസ്കാരം, പൂർവ്വസാഹിത്യപഠനം കൂടാതെയോ, വാഗ്വിലാസം, ഭാഷാപരിചയം കൂടാതെയോ, സിദ്ധിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നാണ് സംശയം.

ഏതായാലും, ഏതാദ്ദശമായ സംസ്കാരസമ്പന്നത ഒരു കവിയ്ക്ക് എത്രകണ്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നുവോ, അത്രയ്ക്ക് തന്റെ നിരീക്ഷണപടുത്വത്തിനും, ക്രാന്തദർശനത്തിനും, വർണ്ണനയ്ക്കും, ശക്തിപ്രകർഷം കൂടുകതന്നെ ചെയ്യും. കവിയുടെ നിരീക്ഷണം, കാര്യക്ഷമമാകണമെങ്കിൽ അതിനു "ശ്രദ്ധയാണതൃാവശ്യം." അതിവിസ്തൃതമായ പ്രപഞ്ചത്തിൽനിന്നും വർണ്യവസ്തുക്കളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും മാത്രമാണ്, ശ്രദ്ധയുടെ മേന്മ, അയാൾക്കു അനുഭവപ്പെട്ടുന്നത്. ക്രാന്തദർശകനായ കവിയുടെ ചിന്താശീലനത്തിനും, മനസ്സംസ്കാരം അപരിത്യാജ്യമാണ്, വസ്തുതത്ത്വങ്ങളേ മനുഷ്യജീവിതത്തോടു ചേരുംപടി ചേർത്തു കാണിക്കുന്ന ഈ സംഘടകവിഭാവന (Constructive Imagination) അല്ലെങ്കിൽ ഭാവനയ്ക്ക്, പ്രയോഗവൈദഗ്ധ്യവും സമഞ്ജസത്വവും സിദ്ധിക്കുന്നതു് മനസ്സിന്റെ സംസ്കാരവികാസം ആശ്രയിച്ചാകുന്നു. ഈ ആശയസംഘടനയേ, കവി, സ്വസങ്കല്പത്തിൽനിന്നും അന്യർക്കു പ്രത്യക്ഷമാക്കിക്കൊടുക്കുക, അതായതു്—അന്യരുടെ മനസ്സിൽ പ്രതിഭാസിക്കത്തക്ക, തൽച്ചിത്രം സൃഷ്ടിച്ചു കാണിക്കുകയെന്നതാണു, തന്റെ കാവ്യത്തിലെ "വർണ്ണന" കൊണ്ടു് സാധിക്കുന്നതു്. ഇവിടെയാണ് കവിയുടെ സൃഷ്ടികർതൃപ്രഭാവം. (Creative faculty) കാണേണ്ടതു്. ഇവിടെത്തന്നെയാണ് സൃഷ്ടിസാമർത്ഥ്യത്തിലേ തന്റെ വൃക്തിമഹിമയും, താനേ പ്രകാശിക്കുന്നതു്. ഈ സൃഷ്ടിചാതുര്യത്തോടുകൂടി വാഗ്വിലാസം കൂടിച്ചേരുന്നെങ്കിലേ,വർണ്ണനയ്ക്കു ഫലപ്രാപ്തി യുണ്ടാകയൊള്ളു. ഭാഷാപദങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മാർത്ഥങ്ങളും ഭാഷയിലെ ശൈലി പ്രയോഗങ്ങളും ധരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് തന്റെ ആശയങ്ങളെ, ശബ്ദശക്തിയോടുകൂടി പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലല്ലോ. ഈ ഭാഷാനിയമജ്ഞാനത്തിനാണ് "വൃൽപത്തി"യെന്ന പറയാവുള്ളതു്. ഒരു കവിയുടെ സൃഷ്ടികർതൃത്വത്തിനു വേണ്ട "ഭാവന"യ്ക്കും അതിന്റെ വ്യാപാരഭേദമായ "ഔചിത്യ"ത്തിനും, ഉറവസ്ഥാനം സംസ്കാരമനസ്കത തന്നെയാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, മനസ്സിന്റെ ഭാവനാശക്തിയും ബുദ്ധിജന്യമായ വിവേകചിന്തയും രണ്ടും കൂടി ചേർന്നാണ്, ഔചിത്യപ്രകർഷത്തെ കവിഹൃദയത്തിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതു്. ഒരുവന്റെ മനസ്സ് സംസ്കാരസമ്പന്നമാകുമ്പോൾ മാത്രമേ, അതിലോലങ്ങളും സൂക്ഷ്മങ്ങളുമായ(നേരിയ) ഹാർദവികാരങ്ങളെ ബഹുലമായി ഉൾക്കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം ഹൃദയത്തിനു വിശാലതയും, അവയെക്കൊണ്ടു് വ്യാപരിക്കത്തക്കവണ്ണം ബുദ്ധിക്കു വികാസവും, ലഭിക്കയൊള്ളു. ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാമാണ് ഒരു യഥാർത്ഥകവിക്കു വേണ്ട യോഗൃതകൾ. ഈ യോഗൃതകൾക്കെല്ലാം അടിത്തറയായി തീരാനുള്ള സംസ്കാര സമ്പന്നതയുടെ സവ്പ്രാധാന്യവും, ഇങ്ങനെ വൃക്തമാകുന്നു.

വർണ്ണന—അല്ലെങ്കിൽ സാഹിത്യചിത്രരചന എന്നതിൽ, ഒരു കവിയുടെ ഔചിത്യപ്രയോഗത്തിനുള്ള സ്ഥാനം അദ്വിതീയമാകുന്നു. ദേശകാലാദിസാധാരണസ്ഥിതികളനുസരിച്ചു മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകരുടെ രുചിഭേദം അറിഞ്ഞു് സഹൃദയരെ രസിപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ, ഉചിതജ്ഞനായ ഒരു കവിയ്ക്കു മാത്രമേ സാധിക്കയൊള്ളു. ഇതിനു പറഞ്ഞിരിയ മാർഗ്ഗങ്ങളെ അപ്പഴപ്പോൾ നിർദ്ദേശിച്ചു കൊടുക്കുന്നവരാണു, നവംനവങ്ങളായ ഓരോ സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളാരംഭിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ മഹാകവികൾ. പ്രസ്ഥാനവിധാനം മാത്രമല്ല, സഹൃദയത്വമുളവാക്കുന്ന കാവ്യഗുണങ്ങളെല്ലാം, പ്രായേണ ഒരു കവിയുടെ ഔചിത്യപരിണാമങ്ങളാണ്. പദവിന്യാസം, ചമൽക്കാരം— പ്രകൃതിപ്രതിഭാസനം (കാവ്യത്തിലെ ക്ലിഷ്ടത്തിലുള്ള വർണ്ണനം) ഫലിതം എന്നിവയെല്ലാം ഉചിതസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രയുക്തമാകുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ, ഇവ തന്മയോക്തിപകമായി പ്രശോഭിക്കയൊള്ളു.

നാം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വിവരിച്ച ശ്രദ്ധ, ഭാവന, ധാരണ, സൌഹാർദ്ദത, ചിന്ത, എന്നീ മാനസികവ്യാപാരങ്ങൾക്കിരിപ്പിടമായി നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ, ഒരു തേനീച്ചക്കൂട്ടിലെ പ്രത്യേക അറകൾ, എന്നപോലെ, വെവ്വേറായ സ്ഥാനങ്ങളില്ലെന്നു നാം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ഇവയെല്ലാം, അതാതു തരത്തിലുള്ള മനോവൃത്തിഭേദങ്ങളിലേപ്പെട്ടും പൊഴത്തെ വിശേഷബുദ്ധിയുടെ ചൈതന്യപ്രകടനാന്തരങ്ങൾക്കു്, നാം സൌകര്യം പ്രമാണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഓരോ പേരുകൾ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇവയെല്ലാം യഥാവസരം പ്രയോഗിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള കവിയുടെ മനോവൃത്തിക്കു പൊതുവെയുള്ള പേരാണ്, കവി "പ്രതിഭ", അല്ലെങ്കിൽ (കേരളീയർ സാധാരണ പറയാവുള്ള) "മനോധർമ്മം". സാഹിത്യചിത്രരചനയിലെ സൃഷ്ടികർതൃകാംശംകൊണ്ടാണ്, "മനോധർമ്മം" പദത്തിനു കാലക്രമത്തിൽ (Originality) "പുതിയ വഴികൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്ന ഭാവനാസമ്പത്തി" എന്ന അർത്ഥം വന്നുചേർന്നതു്.

കവിതയ്ക്കു പ്രചോദനം, പ്രാപഞ്ചിക വസ്തുവിശേഷങ്ങളിൽ നിന്നു് ആ കവിപ്രതിഭയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഭൂതി തന്നെയാണ്. ഈ അനുഭൂതി, സ്വവാക്പ്രസരത്തിൽ കൂടി താനേ ഉൽഗളിക്കുന്നതാണ്. "സ്വയമേവാഗതം" ആയ കവിത അതിനു വൈശിഷ്ട്യം കൂടുമെന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. അതിൽ, സൃഷ്ടികാരത്വം, വൃക്തിപ്രഭാവവും, തുലോം പ്രകടമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ, സാഹിത്യം—അതിന്റെ കൃത്യം— സാഹിത്യകാരന്റെ യോഗൃത— എന്നീ സംഗതികളെപ്പറ്റി നാം സാധാരണ നിലയ്ക്കു നിന്നു കഴിഞ്ഞു.

ഇനി, സാഹിത്യം എങ്ങനെയെല്ലാമാണ് മാനവസമുദായത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതെന്നു നോക്കാം.

1. എല്ലാദശകളിലും, മനുഷ്യർക്കു മനസ്സാന്ധ്യവും ഉന്മേഷവും ജനിപ്പിക്കുവാൻ സാഹിത്യം സുശക്തമാണ്. സാഹിത്യത്തെ ചെറുപ്പംതൊട്ടു വെറുത്തു് ഭടനായി വളർന്നുവന്ന നെപ്പോളിയൻ, സെന്റ് ഹെലീനാദ്വീപിൽ തടങ്കൽവാസമനുഭവിച്ചുവരവേ, സ്വമനഃക്ലേശോപശാന്തിക്കായ്, ഒരു ഗ്രന്ഥം വായിക്കാൻ കിട്ടിയെങ്കിലോ, എന്നാക്രോശിച്ചുപോലും! പ്രകൃതിരാമണീയകങ്ങളെ തെളിച്ചുകാട്ടിത്തരുന്ന സാഹിത്യം, ആരെയാണാഹ്ലാദിപ്പിക്കുത്തേതു്? ബാല്യം, യൌവ്വനം, വാർദ്ധക്യം എന്നീ മനുഷ്യാവസ്ഥകൾക്കു് ചേരുന്ന ഉപദേശം നൽകുന്നതിൽ സാഹിത്യം അവസരോചിതമായി ഉപകരിക്കാതെ ഇരിക്കയില്ല. കുട്ടിക്കാലത്തു് പഞ്ചതന്ത്രത്തിലെപ്പോലെയുള്ള കഥകളേയും, അവിടം കടന്നാലുടൻ നോവലുകളെയും നാടകങ്ങളെയും, അതു കഴിഞ്ഞു് മദ്ധ്യവയസ്സിൽ പുരാണേതിഹാസഗ്രന്ഥങ്ങളേയും, ഒടുവിൽ വാർദ്ധക്യം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ ഭഗവൽഗീതാദി ജ്ഞാനപ്രദാനകളേയും, തേടാത്ത കേരളീയർ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

2. സമുദായജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്താനും, വേണമെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാനും, സാഹിത്യത്തിനു സാധിക്കുമെന്നു, ലോകചരിത്രം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഹോമർ, ഗ്രീസിനു പണ്ടേ ചാർത്തിക്കൊടുത്ത സമുദായക്രമങ്ങളെ, അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ, പിന്നെ ബഹുകാലം, ഗണ്യമായ മാറ്റമൊന്നും വരുത്താതെ ആദരിച്ചുപോന്നു. വാല്മീകി, വ്യാസൻ മുതലായ ഭാരതീയ കവികൾ, ഇൻഡ്യയിലെ പ്രാചീനാദർശങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു് തൽപ്രചാരത്തിനിടയാക്കി. യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിലെ റൂസോ, വോൾടയർ, മുതലായവരുടെ സാഹിത്യശ്രമം, അവിടെ സമുദായ വിപ്ലവം ഉണ്ടാക്കി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജ്യഭരണ നയത്തെയും ജന

ഇ. ഏ. കാർളോസ്.

വലിയ പാതിരി

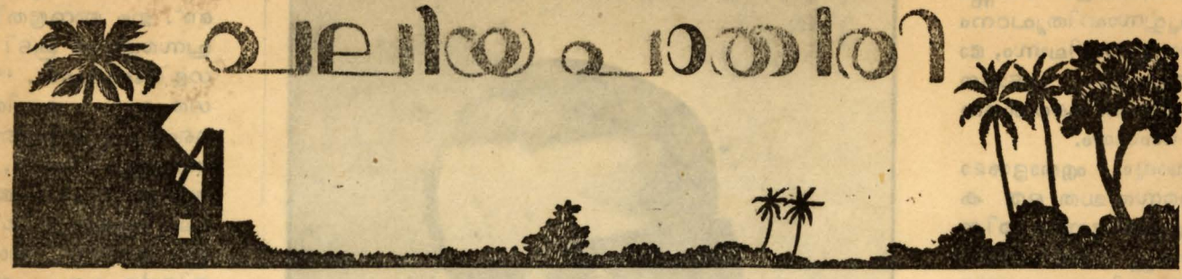

(പാന)

അക്കൊട്ടം ഗിരിതൻ മുടിയിങ്കലായ്
നില്പുയാണൊരു നിസ്തുല തേജസ്വി
ദിക്കു മുഴം കനൽ പ്രഭ ചിന്നിട–
മകരിത്രം വഹിച്ചുകൊണ്ടങ്ങിനെ;
അക്കും 'ലോബ' തന്നിൽ വെൺമുഞ്ഞിനെ
ധിക്കരിച്ചൊളിയേന്തുന്ന സുന്ദരൻ
ഉൽക്കടാന്ധ്യം പരന്നടിഞ്ഞീടുന്ന
ദിക്കു തൻ മുഖത്തിൻ കണക്കിനെ.
പാറി വീഴുന്നിതഗ്നി സ്ഫുലിംഗങ്ങൾ
മാരണായുധമായ് മാറി ശ്ലീവയും
വജ്രനിർഘോഷമൊന്നാ 'വട്ടകർ' തൻ–
വജ്രഹത്തിൽ പതിച്ചു പൊട്ടുന്നതെ:
"മാരുവിൻ നിങ്ങൾ ധർമ്മ ധരിത്രിയിൽ
കാരുപോൽ കേറും കാളായരൂപങ്ങൾ"
വഞ്ചുളാകാരമായഗ്നി മണ്ഡലം
തീർത്തുനിന്നാക്കും ലോബാധാരകൻ.
നോക്കുവാൻ പണി, മൻപിൽ സ്വർ–
ദീപിയെ
നേക്കുമാ മഹാൻ നില്പൂ പ്രചണ്ഡനായ്
കൃശ്ചകണ്ട, പിശാചുക്കൾ പോലെയ
ങ്ങാശു പാഞ്ഞിതു പാണ്ടിപ്പരിഷകൾ.
ആറിലേയ്ക്കുശ്ചയോധരും കാലാള
മാഞ്ഞിളകി വരിഞ്ഞു തെരുതെരെ
ചെഞ്ഞോട്ടങ്ങീ ചുവട്ടിലേജ്ഞാനമാ–
രൊത്തു മർദ്ദിച്ച 'വിട്ടള' സേനകൾ.
ഏകുകൂടാ ദുശ്ചണ്ഡാലർ തൻ–
ചാപപൊട്ടി നിണക്കളമുണ്ടായി.
പത്തിപൊക്കി നിന്നാട്ടം വണ്ണീന്ദ്രരെ–
ക്കൊത്തിക്കൊന്നവ തൻ വിഷപ്പല്ലുകൾ.
വഞ്ചിനാടിൽ കടന്ന 'വസന്ത'പോൽ
വഞ്ചനയുടെ വഴുതിൽക്കോട്ടകൾ
സഞ്ചരിച്ചും മുടലക്കളം തീർത്തു
നെഞ്ചകം ഞെട്ടി നാട്ടാക്കശേഷവും
ആശ്രയം തേടിയോടീ കടലിലു–
മാശയറവർ പോയീ പലേടവും.
അന്ന കൈസ്സവധർമ്മപ്രഘോഷണ–
മുന്നുഗാന മീ പൗരസ്ത്യലോകത്തിൽ
വന്ന ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു മുഴക്കിയ
വന്ദ്യയോഗീന്ദ്രനാകും 'ശവരിയാർ'
തന്നെയാണീഗിരിതടം പ്രാപിച്ചു
മിന്നിനില്പും നിരുപമ സാത്വികൻ.
വന്ന "ഭൂതല വീരശ്രീകേരള–
വമ്മയാകും തിരുവടി"യാദിക്കിൽ
നിന്നറിഞ്ഞുതൻ നാടിനെ രക്ഷിച്ച
ധന്യനാരെന്ന വിസ്മയപൂർവ്വകം
കാൽവരിയിൽ കുരിശിലുയിർവെടി–
ഞ്ഞാവിമോചനം മർത്യക്കുനല്കിയോൻ
ക്രിസ്തുനാഥൻ തൻ വീരഭടാഗ്രിമ–
വസ്തുതകളറിഞ്ഞു ദയാമയൻ.
വഞ്ചിരാജ്യമണവാനാവീരനെ
പുഞ്ചിരിയിൽപ്പുണർന്നരുൾചെയ്തിതേ:
"അങ്ങുവേണാട്ടര ക്ഷിച്ചപാതിരി
അങ്ങെനികെത്രയും പ്രിയനാകുവോൻ
വലുരാജാവെന്നെന്നെ വിളിക്കുന്ന
വലുപാതിരിയങ്ങിന്നിമേൽധ്രുവം
ക്രിസ്തുധർമ്മപ്രഭാകര രശ്മികൾ
നിസ്തുലം വ്യാപിച്ചീടുമെൻനാടിതിൽ"
മിന്നിയഞ്ചാറു താരകൾ സത്യത്തിൻ–
പൊന്നു 'ദീപികാ' നാളങ്ങൾ പോലവേ
മന്ദവായുവാ 'ധർമ്മ' നിശ്വാസംപോൽ
നിന്നിളകി 'വടശ്ശേരി' മേടുകൾ

---

x അച്ചടിച്ചു വരുന്ന ഫ്രാൻസീസ് സേവ്യർ എന്ന ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്.

കീയാഭിപ്രായ ഗതിയേയും, അഡിസൺ, സ്വിഫ്റ്റ്, മുതലായവരുടെ ലേഖനങ്ങൾ വ്യതിചലിപ്പിച്ചു. ഈ രീതിയല്ലെങ്കിലും, എഴുത്തച്ഛൻ തുടങ്ങിയ നമ്മുടെപ്രാമാണിക(Classical) ഭാഷാകവികൾ, കേരളീയ സദാചാരനടപടികളെയും മതവിശ്വാസങ്ങളെയും, സി.വി. മുതലായ കാല്പനിക(Romantic) ഗദ്യകാരന്മാർ, കേരളത്തിലെ സമുദായചട്ടകളെയും ജീവിതാദർശങ്ങളെയും, ഏറെക്കുറെ ക്ലിപ്പെടുത്തു കയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. ഇപ്പോഴത്തെ പുരോഗമന സാഹിത്യപ്രചാരം, ക്രമംകൊണ്ട് കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ, സാമ്പത്തിക സമത്വാദത്തെ വിജയിപ്പിക്കയില്ലെന്നാരു കണ്ടു?

3. പ്രകൃതിമഹാത്മ്യത്തെയും യഥാർത്ഥസൌന്ദര്യത്തെയും വിശദപ്പെടുത്തിത്തരുന്ന സാഹിത്യം, മനുഷ്യരെ ഉത്തമഭക്തരും ഉൽകൃഷ്ടചിന്തകരും ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ശ്രദ്ധമായ് ലയിച്ചു കിടക്കുന്ന അമൂല്യതത്വങ്ങളെ, ടാഗോർ, തന്റെ സഹജമായ സങ്കല്പശക്തിയാൽ തട്ടിയിളക്കിപ്പൊന്തിച്ചുതന്നു് നമ്മിൽ ചിന്തോന്മേഷത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലൊ. ഈ വഴിപിടിച്ചു് വള്ളത്തോൾ, തുടങ്ങിയ ചിലഭാഷാകവികൾ, നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തെയുംകുറെയൊക്കെപുരോഗമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

4. ലോകത്തിലെ വിപരീത വൃത്തികളായ–സുഖം, ദുഃഖം; ജീവിതം, മരണം; ഉയർച്ച, താഴ്ച, മുതലായ നിയതിയുടെ ഭാവഭേദങ്ങളെ, ഒരുമിച്ചു ചേർത്തു കാണിച്ചു്, മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ആത്മികസത്തയെ, നമുക്കു യഥാസന്ദർഭം മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു. കാളിദാസൻ, ഷേക്സ്പീയർ, മുതലായവരുടെ നാടകങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കുണ്ണെന്ന ശാശ്വതയശസ്സിനു പ്രധാനമായ കാരണം, അവസ്സുള്ള ഈ തത്വഗർഭത തന്നെയാണു്. ഏതുഭാഷയിലെയും ഉത്തമ സാഹിത്യത്തിന്റെ സജീവലക്ഷണമായ ഈ സനാതനതത്വപ്രകടനത്തെ കേവലം മാമൂൽ ഭ്രമക്കാരുടെ മൂഗൃഷ്ണാദർശമാണെന്നു പുച്ഛരിച്ചു് പുറംതള്ളിക്കളയുന്ന ചിലആധുനിക നിരൂപകന്മാരുടെ ദൃഷ്ടപ്രഥപുരോഗമനത്തെ പ്പറ്റി എന്തുപറയട്ടെ!

5. ഹൃദയവികാസവും ഉദാരമനസ്കതയും മനുഷ്യർക്കുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ഹൃദയത്തെ വികസിപ്പിച്ചു് സ്നേഹം സദ്ഭാവന, ഭൂതദയ, മുതലായ സൌഹാർദ്ദ വികാരങ്ങളുടെ ഉദ്ദീപനത്താൽ, സാഹിത്യം ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ നീതിബോധം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. വോർഡ്സ്വർത്തു, തോംപ്സൺ മുതലായവരുടെ ഇംഗ്ലീഷ് കാവ്യങ്ങളും ബർനാഡ്ഷാ, ഇബ്സൺ, സോള, മുതലായവരുടെ പുതിയരീതിക്കുള്ള നാടകങ്ങളും, ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലെ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളും അതോടൊരുമിച്ചുണ്ടായ ചെറുകഥകളും ഗദ്യനാടകങ്ങളും, ഒരു ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയ സാഹിത്യ പരിശ്രമങ്ങളെ ഉദാഹരിക്കുന്നു.

6. സാമുദായികവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ഉൽബോധനങ്ങളേയഥാവസരം ലോകത്തിനു നൽകുവാൻ സാഹിത്യത്തിനു ഒരു പ്രത്യേക വൈഭവമുണ്ടല്ലൊ.പലവക ഭാവഗീതങ്ങളും ജീവൽ സാഹിത്യജാതിയിൽ ചേർന്ന ആവേശ(പ്രേരക) ഗാനങ്ങളും, ഇതിനു പദ്യരൂപകദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു.

ഗദ്യശാഖയിൽ ഇതിനുദാഹരണമായി, ഇപ്പോഴത്തെ പല ഏകാങ്ക നാടകങ്ങളെയും, പുരോഗമന ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞിട്ടുള്ള പുതിയ കഥോപഹാരങ്ങളെയും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാവുന്നതാണ്.

കേരളത്തിൽ നാൽകുനാൾ വർദ്ധമാനമായ് വരുന്ന പത്രപ്രവർത്തനം, കേരളീയരുടെയും കൈരളിയുടെയും പുരോഗതിയ്ക്ക് പല വിധത്തിലും പ്രാപ്തിയും നിർണ്ണയിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതിനെല്ലാറ്റിനും പുറമെ, പഴയ തോലകവിയുടെ മണിപ്രവാള പദ്യങ്ങളിൽ നിന്നു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട ചമ്പുക്കളിലും കഥകളിയിലും വീണ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ തുള്ളൽകഥകളിൽ കടന്നു തഴച്ച് നോവലുകളിലെ ഗദ്യപ്രാകാരം കയറിപ്പടർന്ന് സഞ്ജയൻ തുടങ്ങി ഇന്നത്തെ കുഞ്ചിയമ്മക്കാരനായ ശ്രീ പി. കെ. രാജ രാജവർമ്മ അവർകൾ വരെയുള്ള രസികാഗ്രേസരന്മാരുടെ ഫലിത പ്രസൂനങ്ങളണിഞ്ഞും, നീളെത്തളിത്ത പുതിയ തലപ്പുകൾവഴി സഹൃദയാമോദം ചൂഴെ ചൊരിഞ്ഞും, ഇപ്പോഴത്തെ പുരോഗമനക്കോളിളക്കത്തിന്റെ പൊടിപൂരങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞും വളർന്നു വന്നിട്ടുള്ള ഹാസ്യലതാവിലാസം, നമ്മുടെ സാഹിത്യരാമത്തെ നിതരാം പ്രശോഭിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

7. ദേശീയ സംസ്കാരലക്ഷ്യമായ വിനോദകലകളുടെ പ്രോത്സാഹനത്താൽ, സാഹിത്യം, ജനങ്ങളിൽ അഭിമാനപ്രബുദ്ധതയും സാമുദായിക പ്രസരിപ്പും വളർത്തുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കുള്ള "കൈകൊട്ടിക്കളി", "കല്യാണം", "ഊഞ്ഞാലു", "അമ്മാമന" "കുറത്തി", "തുമ്പി", എന്നും; പുരുഷന്മാർക്കുള്ള "തോറ്റൻ" "പള്ളിപ്പാന" "പട", "നടവു" (കൃഷി) "കോലടി", "വില്ലടി", "വഞ്ചി" "കഥകളി", "തുള്ളൽ", എന്നു പല പേ

ജെ. തോമസ് പാട്ടശേരി

പാക്കിസ്ഥാൻ

1857 (ശിപായിലഹള) 1885 (ഇന്ത്യൻനാഷൽ കോൺഗ്രസിന്റെ ആരംഭം) 1906 (മുസ്ലീംലീഗ് സംസ്ഥാപനം) ഈ വർഷങ്ങൾ ഭാരതത്തിന്റെ ഭാഗധേയ ചരിത്രത്തിൽ സുസ്മരണാർഹങ്ങളാണ്. 1948-ാംവർഷം ഇതിനെല്ലാം മകുടംചാർത്തുവാനും പോകുന്നു. 1857 ലെ ശിപായിലഹളയെ ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ഒരു മുന്നോടിയായി വേണം ഗണിക്കുവാൻ. അതിന്റെ ചിതാഭസ്മത്തിൽനിന്നാണ ഇന്ത്യൻനാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സും അഖിലേന്ത്യാ മുസ്ലീംലീഗും ജന്മമെടുത്തതു എന്നു പറയാം. ഒരു തനി ആംഗ്ലേയനായ സർ അല്ലൻ ഒക്ടേവിയൻഹ്യൂം നട്ട നനച്ചു വളർത്തിയതും വൈസ്രോയിതൊട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനുഭാവ സഹകരണാദി പരിലാളനകളാൽ പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുമായ കോൺഗ്രസ് ഭാരതീയ ജനതയുടെ സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിക്കു നിദാനഭൂതമായി ഭവിക്കട്ടെ എന്നായിരുന്നു അതിന്റെ തലതൊട്ടപ്പന്മാരുടെ ആശയും ആശംസയും. സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചകൾക്കായി അപ്പഴപ്പോൾ സമ്മേളിച്ച ഭാരതീയ നേതാക്കന്മാർ സഹജമായിത്തന്നെ രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിലും ക്രമേണ കൈകടത്തി. മേൽപറഞ്ഞവയുടെ അടിസ്ഥാനം രാഷ്ട്രീയമായ ഉൽഗതിയാണെന്നുള്ളതു ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ ഇതിൽ വിസ്മയത്തിനൊട്ടവകയുമില്ല. ജനയിതാക്കളുടെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വിപരീതമായി കോൺഗ്രസ് അവിളംബം ഒരു രാഷ്ട്രീയ സംഘടനയായി ഭവിച്ചു, മികച്ച രാഷ്ട്രീയ സംഘടനയായി അചിരേണ വികസിച്ചു

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രാദുർഭാവ ഘട്ടത്തിൽതന്നെ ഒരു മുസ്ലീംസംഘടനയ്ക്കും അടിസ്ഥാനം ഇടപ്പെട്ട എന്നു പറയാം. ബ്രിട്ടനെതിരായുള്ള ഒരു സംരംഭത്തിൽ, രാഷ്ട്രീയ നേട്ടങ്ങൾക്കായുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിൽ, പച്ചയ്ക്കു പറഞ്ഞാൽ വിദേശീയ മേധാവിത്വം ഉച്ചാടനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു സംഘാതയത്നത്തിൽ കക്ഷിഭേദമെന്യേ ഭാരതീയർ എത്രകണ്ടു ഉന്മേഷപൂർവ്വം അണിനിരക്കാനിടയുണ്ട് എന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു സൂചന ഈ ശിപായി ലഹളയിൽ അന്തർലീനമായിരുന്നതു ഉദ്ദംനപട്ടുകളായബ്രിട്ടീഷുകാർ മനസ്സിലാക്കി. കൂശാഗ്രബുദ്ധികളായ അവർ അതിനു കണ്ടുപിടിച്ച ഒറ്റമൂലികയാണ് വിഭജിച്ചുള്ള ഭരണം-ഭരണീയരിൽ കക്ഷിതിരിവുണ്ടാക്കി തമ്മിലടിപ്പിച്ചു ഇടനിലക്കാരന്റെ ആശ്രയം എന്നെന്നും മാത്സര്യബുദ്ധിയോടെ നേടുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കൽ. ജനാധിപത്യഭരണക്രമത്തിന്റെ വളർച്ച സുകരമാക്കാനെന്ന ഭാവേന പിൽക്കാലത്തു കോൺഗ്രസിന്റെ സ്ഥാപകനെ ഉദാരബുദ്ധിയോടെ ഉപദേശിച്ച വൈസ്രോയി ഡഫറിൻ പ്രഭുതന്നേ, ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കാംക്ഷമത പാലിക്കുവാൻ ഒരു പ്രതിപക്ഷകക്ഷിയും ആവശ്യമാണെന്ന സമർത്ഥിച്ചു, മുസ്ലിം ജനപദത്തെ അതിനൊരു കരുവാക്കി, പ്രതിപക്ഷമായി സംഘടിക്കുവാൻ മുസ്ലിം പ്രമുഖരെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ഇൻഡ്യൻ യൂണൈറ്റഡ് പേട്രിയോട്ടിക് അസോസിയേഷൻ എന്നോ മറ്റോ ഉള്ള പേരിൽ ഒരു മുസ്ലിം സംഘടന അന്നത്തെ ഒരു മുസ്ലിം പ്രമുഖനായിരുന്ന സർ സൈയ്യത് മുഹമ്മദ് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് അഖിലേന്ത്യാ മുസ്ലിം ലീഗ് സ്ഥാപനത്തിൽ കലാശിച്ചതു എന്നു പറയാം. അന്നു അധികാരവിഭ്രാന്തോട് ക്രൂരതൽ അടുത്തുനിന്നിരുന്ന ഹിന്ദുക്കളുടെ മനോഭാവത്തിലും ചിന്താവൃത്തിയിലും നടപടികളിലും മുസ്ലിമിങ്ങൾ സംശയാലുക്കളാകാൻ തുടങ്ങി. സജീവമായ ഒരു സംഘടന ആവശ്യമാണെന്ന അവർക്കുതോന്നി. 1906-ൽ ഡാക്കായിൽ സമ്മേളിച്ച മുസ്ലിം വിദ്യാഭ്യാസകോൺഫറൻസിൽ ഈ വിഷയം ചർച്ചക്കെടുത്തു. അഖിലേന്ത്യാ മുസ്ലിംലീഗെന്ന അഭിധാനത്തിൽ ഒരു സംഘടന സ്ഥാപിക്കാൻ ആ കോൺഫറൻസിൽ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ മുസ്ലിംലീഗ് ജന്മമെടുത്തു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുമായി സൗഹാർദ്ദം പുലർത്തുക, മുസ്ലിം അവകാശങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും കാലാനുകൂലം അഭംഗമായി പരിരക്ഷിക്കുക ഇത്യാദിയായിരുന്നു ലീഗിന്റെ പ്രഥമ പ്രഖ്യാപിത ലക്ഷ്യങ്ങൾ.

കോൺഗ്രസ് രാഷ്ട്രീയരംഗത്തേക്കും ദൃഷ്ടിപതിച്ചതു മുതൽ, നിർഭാഗ്യവശാൽ, കോൺഗ്രസും ലീഗും പരസ്പരം സംശയദൃഷ്ട്യാ വീക്ഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ അവിശ്വാസം ഭാരത രാഷ്ട്രശരീരത്തിന്റെ തീരാവ്യാധിയായി, ഭാരതത്തിന്റെ തീരാകളങ്കമായി വർദ്ധമാനമായ തീക്ഷ്ണതയോടെ ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു. കോൺഗ്രസിനെയും ലീഗിനെയും തമ്മിൽ രഞ്ജിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ ശ്രമങ്ങൾ പലതുനടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം കേവലം പാഴായി പരിണമിക്കയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു. ഒരു കാലത്തു ഇന്ത്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയും കോൺഗ്രസിനോട് അടുത്തു സഹകരിക്കുകയും ചെയ്ത മി. ജിന്നാ-വെള്ളക്കാരുടെ സാമ്രാജ്യത്വഷ്ണയെ നിഷ്പ്രയാസം, നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം വിമർശിക്കുന്നതിൽ ഒരു ദേശീയ നേതാവിനും പിന്നിലല്ലാതെ നിലകൊണ്ടിരുന്ന മി. ജിന്നാ-ഇന്നു പാക്കിസ്ഥാന്റെ നട്ടെല്ലും നാരായവേരുമായി നില്ക്കുന്നതു ഹിന്ദുമുസ്ലീം അഥവാ കോൺഗ്രസ് ലീഗ് ഒത്തുതീർപ്പിനായി ആദ്യന്തം നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പരിയത്നങ്ങളുടെ പരിതാപകരമായ പരാജയത്തെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു.

മുസ്ലിംലീഗിന്റെ ആവിർഭാവം 1906ൽ ആണെങ്കിൽ അക്കൊല്ലം കൽക്കട്ടായിൽ സമ്മേളിച്ച കോൺഗ്രസിലാണു സ്വയം ഭരണവാദം ഇദംപ്രഥമായി അവതരിപ്പിച്ചതും. ദാദാഭായി നവറോജിയായിരുന്നു ഇതിന്റെ പ്രയോക്താവു്. നവറോജിയുടെ സെക്രട്ടറിയെന്നനിലയിൽ ആ കോൺഗ്രസ് സമ്മേളനത്തിൽ സജീവനായി മി. ജിന്നായും വർത്തിച്ചിരുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ വിധിവൈപരീത്യത്താൽ അക്കാലമെല്ലാം ഇങ്ങനിവരാത്തവണ്ണം കടന്നുപോയി. കോൺഗ്രസിന്റെയും ഹിന്ദുജനതയുടെയും നയ വൈകല്യമാണു ഈ വിടവിനു കാരണമെന്നു വാദിക്കുന്നവർ കണ്ടേക്കാം, മുസ്ലിമിങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥതയോ മകുടമുഷ്ടിയോ ആണു ഇതിനു ഹേതുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നവരുണ്ടാകാം. എന്തുമാകട്ടെ പാക്കിസ്ഥാൻ അഥവാ ഇൻഡ്യാവിഭജനംകൊണ്ടേ ശാന്തിയും സമാധാനവും ഇന്ത്യാഭൂഖണ്ഡത്തിൽ കൈവരികയുള്ളു എന്നനിലവരെ സ്ഥിതിഗതികൾ വികസിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒരു മൗലാനാ ഹസ്രത്തു മോഹാനിയാണ് ഈ വിഭജനവാദത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവു്. ഒരു ദേശീയ വാദിയായി ഇന്ത്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവരിൽ ഒരുവനാണ ഇദ്ദേഹവും. തനി ദേശീയതത്വത്തിൽനിന്നു വിഭജന വാദത്തിലേക്കു കടന്ന ഇദ്ദേഹം ഒരു നാഷനൽ ഫെഡറൽ ഗവൺമെണ്ടും അതിന്റെ കീഴിൽ ഹിന്ദു മുസ്ലീം സ്റ്റേറ്റുകളും അടങ്ങിയ

രുകളോടുചേർന്ന "പാട്ട"കളായി പ്രചരിച്ച ഗാനകൃതികളുടെ ജാതികളോരോന്നും, വളരെപ്പുരാതന കാലം തൊട്ടു, നമ്മുടെ കേരളക്കരയിൽ ആവിർഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദൃശ്യകലാപ്രയോഗങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനായി അപ്പൊഴപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഭാഷാസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ, നാനോന്മുഖമായ് മാനവസമുദായത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്ന സാഹിത്യം, അതതു കാലദേശസ്ഥിതിഭേദങ്ങൾക്കനുസരണം സ്വീകരിക്കാവുള്ള സംരംഭങ്ങളിലൊന്നു മാത്രമാകുന്നു, ഇപ്പോഴത്തെ പുരോഗമനസാഹിത്യം. ഇതിനെ അധികരിച്ചു ഇനിയൊരിക്കൽ ചർച്ചചെയ്തുകൊള്ളാം.

അതിനാൽ സാഹിത്യമേതായാലും ഇപ്പോഴത്തെ പുരോഗമനരീതിയ്ക്കോ, മുമ്പിലത്തെ സാധാരണ നിലയ്ക്കോ ഉള്ളതാകട്ടെ- അതു്, സാക്ഷാൽ സാഹിത്യമെങ്കിൽ, കാലദേശസ്ഥിതിഭേദങ്ങൾക്കതീതമായ, തൽപരിണതപ്രജ്ഞാപരിപാകത്താൽ, സദാ പുരോഗമനപ്രവർത്തകമാണെന്നുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായം സവിനയം സമർത്ഥിച്ചു് ഇവിടെ സമാപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഒരു ഭാരതത്തെ വിഭാവനം ചെയ്തു. അടിക്കടി ഈ വാദത്തിനു പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചു. 1930 ൽ ലക്നോവിൽ നടന്ന മുസ്ലീംലീഗ് സമ്മേളനത്തിൽ അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ഡോ. സർ മുഹമ്മദ് ഇക്ബാൽ വിഭജന വാദം ഉന്നയിച്ചു. 1933 ആയപ്പോൾ ഈ വാദമുഖത്തിനു മുസ്ലിമിങ്ങളുടെയിടയിൽ സാമാന്യം പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു. മി. റിയത് അലി ഇതിനു ഒരു വലിയ താങ്ങായി നിന്നിരുന്നു. ഈ വാദം ഒടുവിൽ പാക്കിസ്ഥാൻ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. ഒരു മുസ്ലീംവിദ്യാർത്ഥിയുടെ ചിന്താസന്താനമാണു ഈ പാക്കിസ്ഥാൻപദമെന്നറിയുന്നതു രസാവഹമാണ്. 1935 ൽ ലണ്ടനിൽ ഉപരി വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന ചൗദിരി റായത്തു അലി എന്ന ഈ വിദ്യാർത്ഥി ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ മുസ്ലിമിങ്ങളുടെ ഇൻഡ്യാവിഭജനവാദത്തെപ്പറ്റി ഏകാകിയായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. പലേ ആശയങ്ങൾ ഈ യുവാവിന്റെ ചിന്താസരണിയിലൂടെ കടന്നുപോയി, ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടാകേണ്ട മുസ്ലീം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിർത്തി പ്രശ്നത്തിലേക്കും ഈ ചിന്താഗതി കടന്നു. പഞ്ചാബ്, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ ഭൂവിഭാഗമായ അതിർത്തി പ്രവിശ്യാ, കാഷ്മീർ, സിൻഡ്, ബലൂചിസ്ഥാൻ ഇവയെ മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളായി ആ യുവാവു ഭാവനയിൽ ദർശിച്ചു. ഇവയിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ നാലു രംഗങ്ങളുടെ പേരിലെ ആദ്യ അക്ഷരങ്ങളും (P. A. K. S.) ബലൂചിസ്ഥാൻ എന്ന പേരിലെ അവസാനത്തെ മൂന്നക്ഷരങ്ങളായ T.A N ഇവയും ചേർത്തു പാക്കിസ്ഥാൻ എന്ന സംജ്ഞ മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു പൊതുവിൽ നൽകി. 1940 ൽ ലാഹോറിൽ നടന്ന ലീഗ്സമ്മേളനത്തിൽ ഇന്ത്യാവിഭജനവാദം പാക്കിസ്ഥാൻ പ്രമേയത്തിലാണ് അംഗീകരിച്ചതെന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. "വിഭജനത്തിനുവേണ്ടി യോജിക്കുവാൻ ഇതുപര്യന്തം നാം പരിശ്രമിച്ചു; ഇനി യോജിക്കുവാനായി പിരിയുകതന്നെ" എന്നിങ്ങനെ പാക്കിസ്ഥാൻ പ്രമേയത്തെ അസ്സന്ദർഭമാക്കി ലാഹോർ സമ്മേളനത്തിൽ ജിന്നാനടത്തിയ ഉദ്ബോധനം മുസ്ലിമിങ്ങളെ അടിയോടെ ഇളക്കി. വിശ്വരവ്യാപകഫലത്തിനിടയാക്കുന്ന ഈ പ്രമേയം ആ യോഗത്തിൽ സഹർഷം സ്വീകൃതമായി.

പാക്കിസ്ഥാന്റെ ഇന്നത്തെ അണിക്കല്ലു മി. ജിന്നായാണ്. പ്രായത്തിൽ ഗാന്ധിജിയേക്കാൾ ഏഴുവയസ്സിന്റെ കുറവുള്ള ഈ മുസ്ലീം നേതാവു ഒരു തുകൽ വ്യവസായിയുടെ സന്താനമാണ്. 1876–ലെ ക്രിസ്മസ് സുദിനത്തിലാണ് ജനനം. ആ കാര പ്രകൃതത്തിനു വളരെ യോജിച്ചതാണ് ജിന്നാ എന്ന പേർ. ഗുജറാത്തിഭാഷയിൽ ശോഷിച്ചതു് എന്ന അർത്ഥമാണ് ആ പദത്തിനുള്ളതു്. മി. ജിന്നാ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ജിന്നാതന്നെ. ബാല്യകാല വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു മിഷ്യൻ സ്കൂളിൽ നടത്തി. ബുദ്ധിശാലിയായിരുന്ന ഈ യുവാവിനെ 16–ാമത്തെ വയസ്സിൽ നിയമപഠനത്തിനായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കയച്ചു. ഗ്രാഡ്സ്റ്റൻ തന്റെ 83–ാമത്തെ വയസ്സിൽ, ഒരിക്കൽക്കൂടി തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു മത്സരിക്കയും ആ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ദാദബായി നവറോജി ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നില്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന കാലം. അക്കാലത്തു ഇംഗ്ലണ്ടിലുണ്ടായിരുന്ന ഭാരതീയ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒന്നടങ്കം ജിന്നായുടെയും ചിത്തരഞ്ജനദാസിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ നവറോജിക്കുവേണ്ടി ഉജ്ജ്വിതമായ പ്രചരണം തന്നെ നടത്തി. അന്നാണ് യുവാവായ ജിന്നായുടെ ദേശീയബോധത്തിളപ്പു, വചോവിലാസവും പ്രഭാഷണ പ്രവീണതയും ശരിക്കു പ്രകടിതമായതു്.

നിയമപഠനാനന്തരം തിരിച്ചെത്തിയ ജിന്നായിൽ സുശോഭനമായ ഒരു ഭാവി ദർശിച്ച പല അഭിഭാഷകരും അസിസ്റ്റന്റു സ്ഥാനത്തേക്കു ജിന്നായെ ക്ഷണിച്ചു എങ്കിലും അഭിമാനിയായ ഈ യുവാവു അതികാര പ്രകൃതത്തിനു വളരെ യോജിച്ചതാണ് ജിന്നാ എന്ന പേർ. ഗുജറാത്തിഭാഷയിൽ ശോഷിച്ചതു് എന്ന അർത്ഥമാണ് ആ പദത്തിനുള്ളതു്. മി. ജിന്നാ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ജിന്നാതന്നെ. ബാല്യകാല വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു മിഷ്യൻ സ്കൂളിൽ നടത്തി. ബുദ്ധിശാലിയായിരുന്ന ഈ യുവാവിനെ 16–ാമത്തെ വയസ്സിൽ നിയമപഠനത്തിനായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കയച്ചു. ഗ്രാഡ്സ്റ്റൻ തന്റെ 83–ാമത്തെ വയസ്സിൽ, ഒരിക്കൽക്കൂടി തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു മത്സരിക്കയും ആ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ദാദബായി നവറോജി ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നില്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന കാലം. അക്കാലത്തു ഇംഗ്ലണ്ടിലുണ്ടായിരുന്ന ഭാരതീയ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒന്നടങ്കം ജിന്നായുടെയും ചിത്തരഞ്ജനദാസിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ നവറോജിക്കുവേണ്ടി ഉജ്ജ്വിതമായ പ്രചരണം തന്നെ നടത്തി. അന്നാണ് യുവാവായ ജിന്നായുടെ ദേശീയബോധത്തിളപ്പു, വചോവിലാസവും പ്രഭാഷണ പ്രവീണതയും ശരിക്കു പ്രകടിതമായതു്.

നിയമപഠനാനന്തരം തിരിച്ചെത്തിയ ജിന്നായിൽ സുശോഭനമായ ഒരു ഭാവി ദർശിച്ച പല അഭിഭാഷകരും അസിസ്റ്റന്റു സ്ഥാനത്തേക്കു ജിന്നായെ ക്ഷണിച്ചു എങ്കിലും അഭിമാനിയായ ഈ യുവാവു അതി

നൂതികാമതും
നന്മമാക്കൊരു അനുശ്രുതം

പ്രസവശേഷം
രക്തവർദ്ധനവിനും
ശരീരപുഷ്ടിക്കും
അത്യുത്തമം.

റാ. സി. മാധവൻ
വൈദ്യർ, ദി ടൗൺ
ആയുർവ്വേദ ഫാർമസി
ആലപ്പുഴ.

ദി വേണാട് ബാങ്കു് കുളിപ്പുറത്തു പുളിങ്കുന്നു്.

അധികൃത മൂലധനം പത്തു ലക്ഷം രൂപാ.

ഇവിടെ എല്ലാവിധ ബാങ്കു് ഇടപാടുകളും ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു് ബാങ്കു് ആഫീസിൽ എഴുതി ചോദിക്കുക.

നായകന്മാർ;

1) രക്ഷാധികാരി–ബ്രഹ്മശ്രീ വിഷ്ണുവാമനൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്.
2) എ. സി. എം. അന്ത്രപ്പേർ.
3) പി. രാജഗോപാലറെഡ്ഡിയാർ.
4) പോത്തൻ അന്തോനി മാളേയ്ക്കൽ പുത്തമ്പുരയ്ക്കൽ.
5) ചാക്കോ മാത്തു വാച്ചാപറമ്പിൽ.
6) മാത്യു ചാക്കോ പയ്യനാട്ടു
7) ശൌര്യാർ തൊമ്മൻ എട്ടുപറയിൽ (പ്രസിഡണ്ടു)
8) കുഞ്ചറിയ ജോസഫ് പുത്തമ്പുരയ്ക്കൽ (സെക്രട്ടറി)
9) കുഞ്ചറിയ ജോൺ പുത്തമ്പുരയ്ക്കൽ (മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ).

നൊന്നും വഴിപ്പെട്ടില്ല. സ്വതന്ത്രനിലയിൽ അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടതിൽ ആദ്യം നൈരാശ്യത്തിനായിരുന്നു കൂടുതൽ വക. കൈനൊൽ മൂന്നാം പ്രസിഡൻസി മജിസ്ട്രേട്ടപദം പ്രശസ്തമായി നിർവ്വഹിച്ചതോടെ അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഇടയിലും ജിന്നായെപ്പറ്റി മതിപ്പുണ്ടായി. 1500 രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ ജൂഡീഷ്യറിയിൽ ഒരു ദ്യോഗവാഗ്ദാനം ജിന്നായ്ക്കു ലഭിച്ചു. അതും നിരസിച്ച വീണ്ടും അഭിഭാഷകവൃത്തിയെതന്നെ വരിച്ചജിന്നായെഅചിരേണഭാഗ്യദേശ ആശ്ലേഷിച്ചു. മതിമാനായ ഒരു അഭിഭാഷകപ്രവീണനെന്നപ്രശസ്തി മി. ജിന്നാ ആർജ്ജിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽവച്ചു നവറോജിയുമായുണ്ടായ വേർപാർക്കാലത്തു കൂടുതൽ സുദ്ധാമായി. അങ്ങിനെയാണു ഇന്നത്തെ കോൺഗ്രസ് ഇന്ത്യാ നായത്തിനു വഴി തെളിച്ച സ്വയഭരണവാദം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട കൽക്കട്ടാകോൺഗ്രസിൽ മി. ജിന്നായെ ഒരു സജീവപ്രവർത്തകനായി, മി. നവറോജിയുടെ വലം കയ്യായികാണുവാൻ ഇടയായത്.

അലിസഹോദരന്മാരിലൊരാളായ മഹമ്മദാലി, സെയ്യത് വാസീർഹസൻ ഇവരുടെ അനുസ്മൃതമായ പ്രേരണയാൽ 1913–ലാണു മി. ജിന്നാ ലീഗിൽ ചേർന്നത്. മികച്ച കോൺഗ്രസുകാരനും അതേസമയം ലീഗംഗവുമായിരുന്ന മി. ജിന്നാ ഈ സംഘടനകളെത്തമ്മിൽ രഞ്ജിപ്പിക്കുവാൻ ആദ്യം തന്റെ കഴിവുകൾ പ്രയോഗിച്ചു. അതിൽ പരാജയപ്പെടഞ്ഞതോടെ കേവലം ഹൈന്ദവമായ സമുദായ വൃത്തത്തിലേക്കു കടന്നു, പാക്കിസ്ഥാന്റെ അരംപിടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മുസ്ലിമിങ്ങൾ ഒരു ജനതയാണെന്നും അവരുടെ സാമൂഹ്യ– സാമ്പത്തിക– സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയ പുരോഗതി അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നവിധത്തിൽ സുസാധ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗംപാക്കിസ്ഥാൻ ആണെന്നും മി. ജിന്നാ വാദിച്ചു, വാദിക്കുന്നു. ഏതു അന്തർദേശീയനിയമം മാനദണ്ഡമാക്കിയാലും മുസ്ലിമിങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക ജനതയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കാമെന്നു ജിന്നാ വാദിക്കുന്നു "ഇതരരുടേതിൽ നിന്നു വിഭിന്നമായ സംസ്കാരവും നാഗരികതയും നമുക്കുണ്ട്; ഭാഷയും സാഹിത്യവും, ജീവിതവീക്ഷണഗതിയും, പേരും എല്ലാം വിഭിന്നമാണ്" " എന്നിങ്ങനെ തന്റെ വാദത്തെ മി. ജിന്നാ തുടരുന്നു. ഡച്ചുകാരുടെയിടയിൽ പ്രചുര പ്രചാരമുള്ള ഒരു പഴമൊഴിയാണ് ഇതിൽ മി. ജിന്നാ മുദ്രാവാക്യമായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. "ധനനാശം ഒരു നാശമല്ല, ധീരത നശിച്ചാൽ വളരെയെല്ലാം നഷ്ടമാകുന്നു, അഭിമാനഹാനിയോടെ ജീവിക്കുവാനും എല്ലാം നശിക്കുന്നു" ഇതാണ് ആ പഴമൊഴി. മി. ജിന്നാ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ലീഗിനു നിർദ്ദേശിച്ച അദർശവും ഇതാണ്.

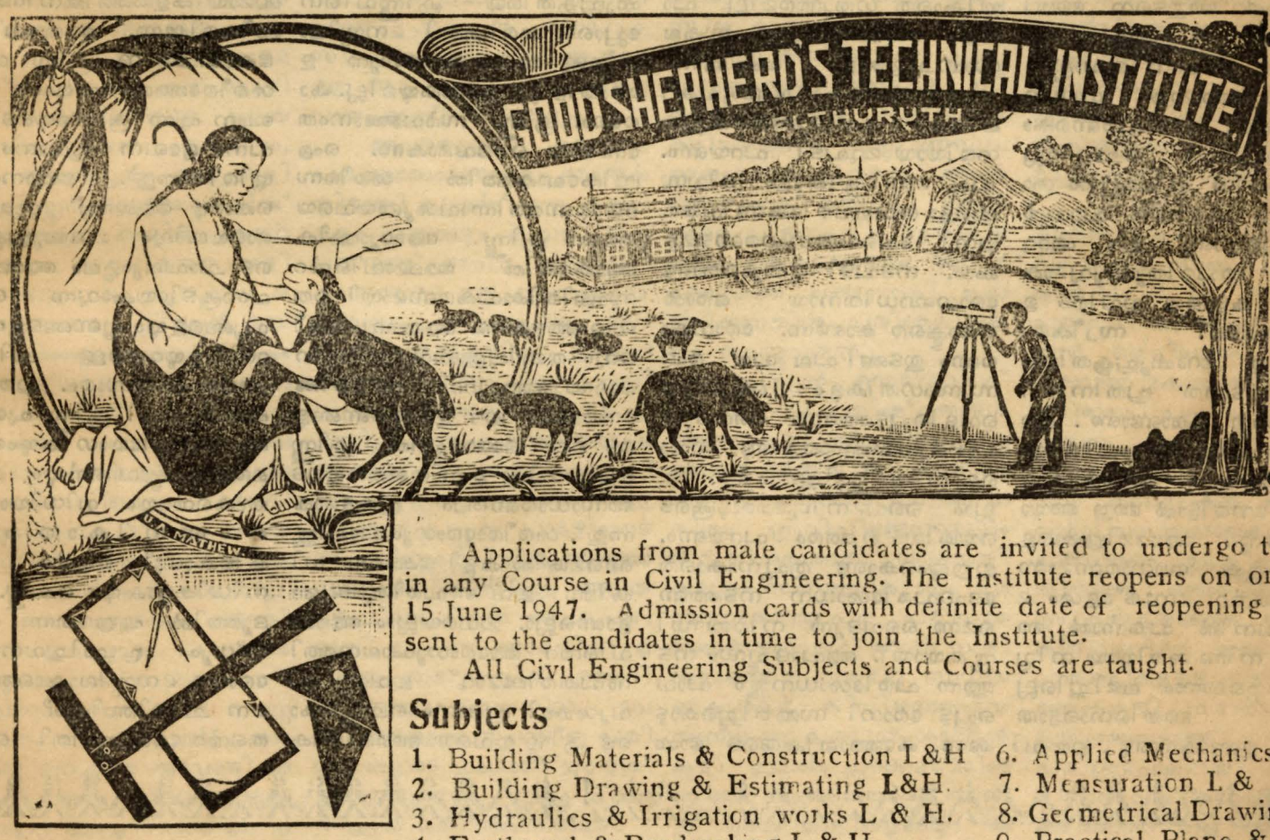

Applications from male candidates are invited to undergo training in any Course in Civil Engineering. The Institute reopens on or about 15 June 1947. Admission cards with definite date of reopening will be sent to the candidates in time to join the Institute.

All Civil Engineering Subjects and Courses are taught.

Subjects

1. Building Materials & Construction L&H
2. Building Drawing & Estimating L&H.
3. Hydraulics & Irrigation works L & H.
4. Earthwork & Roadmaking L & H.
5. Surveying and Levelling L & H.
6. Applied Mechanics I &H.
7. Mensuration L & H.
8. Geometrical Drawing L&H
9. Practical Plane & Solid Geometry L & H

L=Lower. H=Higher.

COURSES & FEES. 1. Engineer Subordinate. Rs. 80 & 92. 2. Section & works Superintendent Rs. 100. 3. Draughtsman Rs. 76. 4. Surveyor Rs. 68. 5. Irrigation Engineer Rs. 64 The first is of 2 years and the rest of 1 year.

Technically Trained Certificate Holders are few and jobs are many with pretty high salaries. Send applications early enough with literary qualifications or write for further informations.

TO, THE MANAGER,

Good Shepherd's Technical Institute,

Elthuruth. A. O., P. O.

Trichur. Cochin State.

ജോസ് മത്യാസ്.

ഏറുചൊല്ല്

ഏറു മുട്ടലിലെ ഏറിനോ ചൊല്ലും ചോറും എന്നതിലെ ചൊല്ലിനോ ഉള്ള അർത്ഥമല്ല, സമ്മതിച്ചു പറയുക എന്നാണു ഏറുചൊല്ലലിനു ഇവിടെ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന അർത്ഥം. ഈ ചൊല്ല് മനുഷ്യപ്രകൃതിയ്ക്കു നയോജ്യമെന്നു മാത്രമല്ല അപരിത്യാജ്യവുമാകുന്നു. കഷ്ടിച്ചു സംസാരശക്തിവന്ന ഒരു ശിശുപോലും ഏറുചൊല്ല് നടത്തുന്നുണ്ട്. ഒരു കുട്ടിയ്ക്ക് ഒരബദ്ധം പറ്റിയാൽ അതുടനെ അതിന്റെ അമ്മയുടെ അടുക്കൽചെന്നുപറയും. ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നതു പ്രകൃതിദത്തമായ വാസനകൊണ്ടാണ്, പരപ്രേരണകൊണ്ടല്ല. ഇപ്രകാരം ചെയ്യില്ലെങ്കിൽ അതിനു ചിലപ്പോൾ ശാശ്വതമായ കേടുതന്നേ പറ്റാൻ പാടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ ഏറുചൊല്ല് അപരിത്യാജ്യവുമാകുന്നു. ഒരു കുട്ടിയെ ഇവിടെ ഉദാഹരണമായി സ്വീകരിച്ചതു അതു മനുഷ്യപ്രകൃതിയെ കപടം കൂടാതെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ്. പ്രായം വന്ന ഒരാളുടെ സ്ഥിതിയും ഇപ്രകാരംതന്നെ? അയാൾക്കു ഒരനർത്ഥം നേരിട്ടാൽ അതു അയാൾ തന്റെ ആത്മമിത്രങ്ങളെ അറിയിയ്ക്കുക സാധാരണമാണല്ലോ. തന്റെ മനഃക്ലേശം മറ്റൊരുവനിൽ പകർന്നാൽ, അയാളിൽ നിന്നു ശരിയായ നിവൃത്തി മാർഗ്ഗമൊന്നും ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും, അതിനൊട്ടൊരു ശമനം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഈ വിചാരമാണ അയാളെ ഇതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ മനസാ അറിയിക്കുന്നതു ക്രൂരതെ, മനസ്സുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും തന്റെ അനർത്ഥം മറ്റൊരാളെ അറിയിക്കുവാൻ നിർബന്ധനായിത്തീരുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങളുണ്ട്. ഒരു കൊലക്കേസിൽ ഒരാൾ പ്രതിസ്ഥാനത്തു വന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. തന്റെ നിരപരാധിത്വം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അയാൾ ഒരു വക്കീലിനെ ആശ്രയിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. പാതകം സംബന്ധിച്ചുള്ള സകല സാഹചര്യങ്ങളും വക്കീലിനു വിശദമാക്കികൊടുക്കണം; വക്കീലിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ശരിയായ മറുപടി പറയണം. പല മണിക്കൂറുകളോ ദിവസങ്ങളൊ ചെലവഴിക്കേണ്ടിവരും. ഇനി വേറൊരുദാഹരണമെടുക്കാം. നടപടി ദുഷ്യംകൊണ്ടു രോഗബാധിതനായ ഒരാൾ ഡോക്ടരെ കാണുന്നു. രോഗകാരണം തുടങ്ങി പല പല രഹസ്യസംഗതികളും വൈദ്യനു വെളിപ്പെടുത്തണം. വൈദ്യൻ ചോദ്യവിഷ്ങ്ങൾകൊണ്ടു അയാളെ വിഷമിപ്പിച്ചാലും അവയെല്ലാം വൈമനസ്യത്തോടുകൂടെയെങ്കിലും ഉത്തരം പറയണം. ഇതുകൊണ്ടു തൃപ്തനാകാതെ ദേഹപരിശോധന നടത്തണമെന്നു വൈദ്യൻ നിർബന്ധിയ്ക്കുകയായി. അപാദചൂഡം നടത്തുന്ന പരിശോധനയും പാവപ്പെട്ട രോഗി സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. കത്തോലിക്കരുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇവ രണ്ടും ഓരോ നെടുനെടുങ്കൻ കുമ്പസാരങ്ങളാണ്. എങ്കിലും ഈ ഉദ്ദേശമായ ഏറുചൊല്ല് അനാക്ഷേപമെന്നു മാത്രമല്ല അവശ്യമാണെന്നും ലോകം വിധിക്കുന്നു.

ആത്മാവു് ശരീരം ഇങ്ങനെ രണ്ടു ഘടകങ്ങളോടുകൂടിയവനാണു മനുഷ്യൻ. ഇക്കാരണത്താൽ മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ ഇവ രണ്ടിന്റെയും ചേഷ്ടകൾ പ്രതിബിംബിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യപ്രകൃതിയെ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ള വേറൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിട്ടില്ല, ഉണ്ടാകയുമില്ല. കാരണം. ക്രിസ്തു സർവജ്ഞാനംതന്നേയായ ദൈവമാകുന്നു. ഐന്ദ്രികലോകത്തിൽ ശരീരസന്ധാരണത്തിന്നാവശ്യമായവയെത്തന്നേ ക്രിസ്തു ആദ്ധ്യാത്മിക ലോകത്തിൽ ആത്മാവിന്റെ സുസ്ഥിതിക്കുപകരണമായി തെരിഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ആത്മാവും ശരീരവും തമ്മിലുള്ളബന്ധത്തിന്റെ ദാർഢ്യത്തെപ്പറ്റി സ്മരിക്കുമ്പോഴാണു ഈ ഉപകരണങ്ങളുടെ തെരിഞ്ഞെടുപ്പിൽ ക്രിസ്തു പ്രയോഗിച്ച ഉചിതജ്ഞതയുടെ അസാധാരണത്വം പ്രകടമാകുന്നതു്. ശരീരാരോഗ്യം പാലിയ്ക്കണമെങ്കിൽ കുളി ഭക്ഷണം ചികിത്സ ഇവ അപരിത്യാജ്യങ്ങളാണല്ലൊ. ഇവയെല്ലാം ആത്മാവിന്റെ ആരോഗ്യപാലനത്തിനുപകരിക്കുമാറു് ഇവയ്ക്കു ദിവ്യശക്തി പ്രദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു ഇവയെ അദ്വൈതികങ്ങളായി ഉയർത്തി. ദൈവത്തിൽനിന്നും കൃപാവരം പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നീർച്ചാലുകളാണിവ. ക്രൂശാശകൾ എന്ന പേരിൽ സുജ്ഞാതങ്ങളായ ഏഴു നീർച്ചാലുകൾ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽമുന്നിനെപ്പറ്റിമാത്രമേ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളു. കുളി കൊണ്ടു ശരീരം വെടിപ്പാകുന്നതുപോലെ, ജ്ഞാനസ്നാനം ആത്മാവിനെ അതിന്റെ ജന്മസിദ്ധമായ കളങ്കത്തിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ആത്മാവിന്റെ ഭക്ഷണത്തിനു ക്രിസ്തു തന്റെ ശരീരത്തേത്തന്നെയാണു് കർത്താവാന എന്ന ക്രൂശായുടെ സ്ഥാപനം മുഖേന പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ജ്ഞാനസ്നാനംകൊണ്ടു ആത്മാവു് ശുദ്ധീകൃതമായെങ്കിലും മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ചാപല്യംമൂലം ആത്മാവിൽ വന്നുകൂടിയേക്കാവുന്ന വൈരൂപ്യങ്ങളെയും വ്രണങ്ങളെയും മാറിക്കിട്ടുവാനുള്ള ചികിത്സയാണു കുമ്പസാരം. ഇതിന്റെ കർമ്മികളായി ക്രിസ്തു പുരോഹിതന്മാരെ നിയോഗിക്കുകയും അവർക്കു ഒരുപദേഷ്ടാവിന്റെയും ചികിത്സകന്റെയും വിധിയാളന്റെയും അധികാരം നൽകികൊണ്ടു് തന്റെ പ്രതിനിധികളാക്കുകയും ചെയ്തു. വൈദ്യത്തിൽ എത്രതന്നെ വൈദഗ്ധ്യം പ്രാപിച്ചവനായാലും രോഗം മനസ്സിലാക്കാതെ എങ്ങനെ ചികിത്സിക്കും? രോഗി തന്റെ രോഗസ്ഥിതി വൈദ്യ

K. VELAYUDHAN PILLAI & SONS
IMPORTERS & EXPORTERS
QUILON.
WHOLESALE & RETAIL DEALERS
IN
OILMAN STORES, PATENT FOODS, CUTLERY, CROCKERY, GLASSWARE,
STATIONERY, BEEDY TOBACCO & BEEDY LEAVES.

കെ. തോമസ് മൈക്കിൾ ബി. എ. ബി. എൽ.

യൂറോപ്പിലെ ക്രൈസ്തവരാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾ

യുദ്ധാനന്തര യൂറോപ്പിൽ നടന്ന സ്വതന്ത്ര തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ "ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റ്സ്" എന്ന ഒരു പാർട്ടിയുടെ ശക്തി മിക്കവാറും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. റഷ്യയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലും, അടിച്ചമർത്തലിലും പെടാത്ത എല്ലാ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും ഈ രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയാണ് ഇന്ന് പ്രബലകക്ഷിയായി തീർന്നിട്ടുള്ളത്. പോപ്പുലർ റിപ്പബ്ലിക്കൻ മൂവ്മെന്റ് (M. R. P.) എന്ന പേരിൽ ഫ്രാൻസിൽ ഇന്നു പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കുന്ന കക്ഷിയും, മറ്റു യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടികളും തമ്മിൽ അടിസ്ഥാനത്തിലോ മൌലികതത്ത്വങ്ങളിലൊ കാര്യമായ വ്യത്യാസം ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ല. ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റ്സ് എന്നു ഇറ്റലിയിലും, ക്രിസ്ത്യൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ്സ് എന്നു ബൽജിയത്തിലും ജർമ്മനിയിലും, പീപ്പിൾസ് പാർട്ടി എന്ന പേരിൽ ഹോളണ്ടിലും സെക്കോസ്ലോവേക്കിയായിലും, പോപ്പുലർ റിപ്പബ്ലിക്കൻസ് എന്ന പേരിൽ ഫ്രാൻസിലും അവർ അറിയപ്പെട്ട വരുന്നുവെങ്കിലും അവരുടെ എല്ലാം രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യം ഒന്നുതന്നെയാണ്. ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രസി എന്ന മഹത്തായ ആദർശത്തെ അവരുടെ എല്ലാം പൊതുവായ രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യം.

അവരെപ്പറ്റി തെറ്റായ പല അഭിപ്രായങ്ങളും അവക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന കക്ഷികളും പത്രങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. അവർ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഒരു ശ്രദ്ധായുധമാണെന്നും, സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങളോടുകൂടിയ ഇടതുപക്ഷക്കാരാണെന്നും മറ്റും പലവിധ അപവാദങ്ങളും ഇക്കൂട്ടർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. യുദ്ധാനന്തരം ഒരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷി എന്ന നിലയിൽ ക്രമപ്രവർദ്ധമായി വളർന്നുവരുന്ന പ്രസ്തുത പാർട്ടിയുടെ സ്വാധീനശക്തിയിൽ അസൂയാലുക്കളായി തീർന്നിട്ടുള്ള അവരുടെ വിരോധികൾ അവക്കെതിരായി ഇംഗ്ലണ്ട് അമേരിക്കാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ തെറ്റിദ്ധാരണയുളവാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നടത്തുന്ന സംഘടിത പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമാണ് ഈ ദുഷ്പ്രചരണമെന്നു മാത്രം വിചാരിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണ്.

ഒരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷി എന്ന നിലയിൽ അവർ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക താല്പര്യക്കാരേയോ വർഗ്ഗക്കാരേയോ മാത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു സംഘടനയല്ല. പ്രസ്തുത കക്ഷിയിൽ അംഗങ്ങളായി എല്ലാ തരക്കാരും ഉണ്ട്. തൊഴിലാളികളും, മുതലാളികളും, ജന്മികളും കൂടിയാനന്മാരും, കത്തോലിക്കരും അകത്തോലിക്കരും എന്നുവേണ്ട അവരുടെ രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും പ്രസ്തുത സംഘടനയിൽ അംഗമാകുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റ്സിനെ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഡെമോക്രാറ്റ്സിനോടോ, റിപ്പബ്ലിക്കൻസിനോടൊ സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയായി പരിഗണിക്കുന്നതിൽ വലിയ അബദ്ധമില്ല.

ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക താല്പര്യക്കാരെ മാത്രം അവർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽതന്നെ അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരിൽനിന്നും, സോഷ്യലിസ്റ്റുകാരിൽനിന്നും വിഭിന്നമായ ആദർശത്തോടുകൂടി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ. അക്കാരണത്താൽതന്നെ അവർ തൊഴിലാളി മുതലാളി മത്സരങ്ങളെ വിജയപൂർവ്വം എതിരിടുകയും, ഇരുകൂട്ടരുടേയും പൊതുക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുവരുന്നു.

ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റ്സ് ഏറ്റവും പരിഷ്കൃതാദർശങ്ങളോടുകൂടി ആവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയാണെന്നു അവരുടെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവരെല്ലാം സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. സാമുദായികമായും സാമ്പത്തികമായും പ്രായോഗികമായ പല പരിവർത്തനങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി അവർ വാദിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതത്തോടുയർത്തണമെന്ന പരമോദ്ദേശത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംഘടനയുംകൂടിയാണ്. തൊഴിലാളികളുടേയും കർഷകരുടേയും ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിക്കായി നിരന്തരം അവർ സർവ്വശക്തികളോടുംകൂടി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശസാധൃത്തിനു മാത്രമാണ് അവർ മറ്റിടതുപക്ഷ കക്ഷികളുമായി യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പോലും സന്നദ്ധരായിട്ടുള്ളത്. തൊഴിലാളികൾക്ക് അവർന്യായമായി അർഹിക്കുന്നയുയർച്ച സമുദായത്തിലും രാഷ്ട്രത്തിലും ലഭിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് അവരുടേയും ഉദ്ദേശം. വ്യവസായശാലകളിൽ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവർക്കും ഉടമസ്ഥസ്ഥാനമുണ്ടെന്നുള്ള വാദത്തെ ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റ്സും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രമേണ വ്യാപാരശാലകളിലും വ്യവസായശാലകളിലും തൊഴിലാളികളും മുതലാളികളും യോജിച്ചുള്ള വ്യവസായ സംഘങ്ങൾ (Industry Councils) ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും അതുവഴിയായി അവരുടെ പൊതുപ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുകയും, വ്യവസായ പുരോഗതിക്കിരുകൂട്ടരും യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയും, അങ്ങനെയവിതത്തിനുകൂടെ തൊഴിലാളികളേയും അവകാശികളാക്കിതീർക്കയും ചെയ്യുന്ന പദ്ധതികൾ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്നതിനവർ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഫ്രാൻസിന്റെ പുനരുദ്ധാരണാർത്ഥം അവിടത്തെ ഏറ്റവും പ്രബല രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയായ M. R. P സ്വീകരിച്ച പരിപാടികൾതന്നെ ഇതിനുത്തമ തെളിവാണ്. ദേശീയ സാമ്പത്തികോദ്ധാരണ സാധ്യത്തിനായി പല വിപ്ലവകരങ്ങളായ പദ്ധതികളും അവർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇൻഷ്വറൻസ് കമ്പനികൾ, ബാങ്കുകൾ, വൻവ്യവസായശാലകൾ മുതലായവയുടെ ദേശീകരണപദ്ധതിതന്നെ തൊഴിലാളികളുടേയും കർഷകരുടേയും സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി മറുകക്ഷികളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി സമാരംഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങളാണ്. അവരുടെ പരിശ്രമഫലമായി കിടക്കാടമില്ലാത്തവർക്ക് കൃഷിസ്ഥലം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള എടുപ്പാടുകളും പ്രായോഗികമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയുടെ വിപ്ലവകരങ്ങളായ ഇത്തരം പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കുറച്ചു കടന്ന പരിപാടികളാണെന്നു യാഥാസ്ഥിതികന്മാരായ പലർക്കും തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ യുദ്ധാനന്തരമുള്ള ഫ്രാൻസിന്റേയും യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളുടേയും യഥാർത്ഥസ്ഥിതിഗതികളും കുഴഞ്ഞ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളും മനസ്സിലാക്കിയാൽ അവരുടെ പദ്ധതികളും പരിഷ്കാരങ്ങളും അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങൾ തന്നെയാണെന്നും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല.

നു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ അവശ്യമാണ്. ഈ വെളിപ്പെടുത്തലാണ് കമ്പസാരം മുഖേന നിവ്വഹിക്കുന്നത് മേല്പറഞ്ഞ കൊലപാതകിയെയും രോഗിയെയുംപോലെ ദീർഘവും അരോചകവുമായ ദീർഘവിവരണം കമ്പസാരത്തിൽ ആവശ്യമില്ല. ഒരു കൊലപാതകം നടത്തിയെന്നു ദുഃഖപൂർവ്വം പറഞ്ഞാൽ അത്യാവശ്യത്തിനു മതിയായി. ഒരപരാധകൃത്യംകൊണ്ടു മനസ്സമാധാനം നഷ്ടപ്പെട്ടവൻ, തെല്ലൊരു മനശ്ശാന്തിക്കുവേണ്ടി അതിനെ തന്നോടു സഹതാപമുള്ള ഒരാളോടു പറയുന്നുവെങ്കിൽ, ഇതിലധികം [illegible] എത്രയോ ഉപരിയായ ന്യായത്താൽ, ക്രിസ്തൃദൈവമെന്നും പാപപരിഹാര ശക്തി പുരോഹിതന്മാർക്കു നൽകാൻ അധികാരമുള്ളവനെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരുത്തനു് തന്റെ ആത്മീയാവസ്ഥ ഒരു പുരോഹിതനെ അറിയിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിൽ പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായി എന്തുണ്ട്. പിന്നെ എന്തിനു ഈ മതാചാരത്തെ ഒരു ക്രൂര അവഹേളിക്കുന്നു! അതും സഭൃമല്ലാത്തഭാഷയിൽ.

"ക്ഷീരമുള്ളോരകിടിൻ മുഴുട്ടിലും ചോരതന്നെ കൊതുകിനു കൊതുകം,,

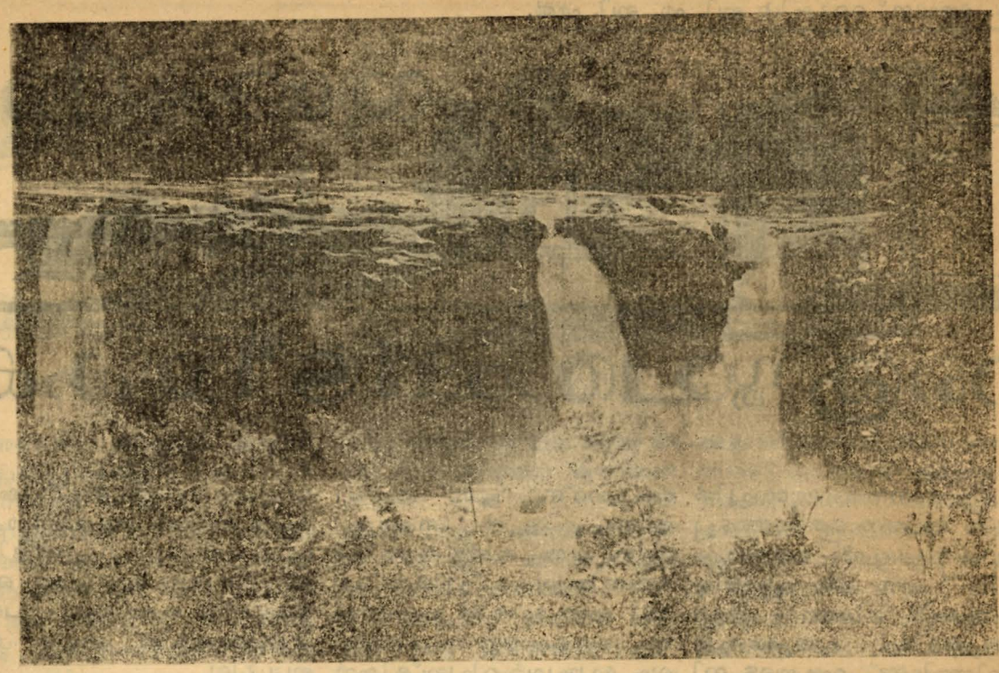

അച്ചിരപ്പിള്ളി വെള്ളച്ചാട്ടം.

ബാങ്കുകളും ഇൻഷ്വറൻസ് കമ്പനികളും ദേശീയമാക്കാതെ രാജ്യത്തിന്റെ ധനസുരക്ഷിതത്വം കൈവരുത്തുന്നതിനോ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനോ സാധിക്കുന്നതല്ല. അവരുടെ സാമ്പത്തികലക്ഷ്യം ബഹുജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമാണ്. മുതലാളിമാരുടെ മാത്രം അധീനതയിൽ ഉള്ള വൻവ്യവസായങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ ഉത്പാദനശക്തികളെ മുൻനിറുത്തി പൊതുജനോപകാരാർത്ഥം മുതലാളിയും, തൊഴിലാളിയും, സർക്കാരും ചേർന്നുള്ള സഹകരണസംഘങ്ങൾ വഴിയായി നിയന്ത്രിക്കപ്പെടണമെന്നാണ് M. R. P. വാദിക്കുന്നത്. അവരുടെ ദേശീകരണനയം സ്റ്റേറ്റുകുത്തകയേയോ, സഹകരണശൈലിയേയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റിക് കക്ഷിയുടെ വിജയത്തിനും പ്രസിദ്ധിക്കും. പൊതുജനസമ്മതത്തിനുമുള്ള പ്രധാനകാരണം നാസികൾക്കെതിരായി അവർ സ്വീകരിച്ച സുധീരമായ നയമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതെല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്ന പരമാർത്ഥമാണ്. ഫ്രാൻസിലെ ഇന്നത്തെ വിദേശകാര്യമന്ത്രിയും, എം. ആർ. പി.യുടെ നേതാവുമായ ജോർജ്ജ് ബിഡോ തന്നെയായിരുന്ന ജർമ്മനാധിപത്യകാലത്ത് അവർക്കെതിരായി സംഘടിച്ച ദേശീയ പ്രസ്ഥാന (National Council of Resistance) ത്തിന്റെയും നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നത്. അവരുടെ അന്തരംഗപ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഫ്രാൻസിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും, സ്വതന്ത്രഫ്രഞ്ചുപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയത്തിനും അവളുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രാബല്യത്തിനും കാരണമായതെന്നുള്ളതു് ആർക്കും നിഷേധിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

അവരുടെ മതവുമായുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റിയും പൊതുവേ പലതെറ്റിദ്ധാരണകളും പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മതത്തിന്റെ നേർക്കുള്ള അവരുടെ സമനോഭാവത്തെ അവജ്ഞയോടും അസൂയയോടും വീക്ഷിക്കുന്ന റഷ്യയും മതവൈരികളും അവർക്കെതിരായി ദുഷ്പ്രചരണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ അതൃപ്തപ്പെടാനില്ലല്ലോ. സഭ രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിൽ കൈകടത്തുന്നുവെന്നു യൂറോപ്പിൽ അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട ശക്തി വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനു് ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റ്സിനെ ഒരായുധമാക്കിയിരിക്കയാണെന്നും മറ്റുമുള്ള ആരോപണങ്ങൾ അർത്ഥശൂന്യങ്ങളും, ദുരുദ്ദേശപരങ്ങളുമാണെന്നു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾ അനുസമ്മതിക്കുന്ന പരമാർത്ഥമാണ്. ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയുടെ മൂലതത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ളവർക്ക് പ്രസ്തുതകക്ഷി ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സഭയെ മാത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായോ, ആ സഭയുടെ സംരക്ഷണത്തിനായിമാത്രം ആവിർഭവിച്ചതായോ വിചാരിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ല. അവരുടെ രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങളോടൊരുക്രിയുള്ള ഏതൊരു മതവിശ്വാസിക്കും പ്രസ്തുതകക്ഷിയിൽ അംഗമാകുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. ഇറ്റലിയിലും ഫ്രാൻസിലും കത്തോലിക്കർ ഭൂരിപക്ഷമുള്ളതിനാൽ അവർതന്നെ പ്രസ്തുതകക്ഷിയിലും ഭൂരിപക്ഷക്കാരായി തീർന്നുവെന്നേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ജർമ്മനിയിലാകട്ടെ പ്രോട്ടസ്റ്റണ്ടുകാരും കത്തോലിക്കരും യോജിച്ചു സംഘടിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് അവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടി. ഇക്കഴിഞ്ഞ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അതുകൊ ഫ്രാൻസിലുള്ള വോട്ടുകളിൽ മുപ്പതുശതമാനവും കരസ്ഥമാക്കാൻ സാധിച്ച M. R. P. കത്തോലിക്കർമാത്രം അടങ്ങുന്ന ഒരു കക്ഷിയാണെന്നെങ്ങനെ പറയുവാൻ സാധിക്കും?

"ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റ്സ്" എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ചതിൽ നിന്നവർ ഏതോ മതപരമായ സംഘടനയാണെന്നോരാക്ഷേപം ഉണ്ടായേക്കാം. അതിനും മതിയായ കാരണങ്ങൾ കാണുവാൻ വിഷമമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. യൂറോപ്പിന്റെ ഇന്നത്തെ സന്മാർഗ്ഗാധഃപതനം മാത്രം പരിഗണിച്ചാൽ അതിനുള്ള കാരണം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രസിയുടെ പരമലക്ഷ്യംതന്നെ പൊതുജീവിതത്തിൽ സന്മാർഗ്ഗം പരിപാലിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. നാസിസത്തിന്റേയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റേയും മറ്റിസങ്ങളുടേയും ദുഷിച്ചവഴങ്ങൾ പൊതുജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള സന്മാർഗ്ഗബഹിഷ്കരണമെന്നാണല്ലോ രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടി ഏതു നീചമാർഗ്ഗവും അവലംബിക്കുമെന്നുള്ള അവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സാധാരണ ജനങ്ങളെ മതത്തിൽ നിന്നും സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയിൽനിന്നും വഴിതെറ്റിക്കുന്നതിനിടയാക്കി. പ്രസ്തുത സാഹചര്യങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളായ സന്മാർഗ്ഗികതത്വങ്ങൾ സ്വകാര്യജീവിതത്തിലെന്നല്ല പൊതുജീവിതത്തിലും പ്രായോഗികമാണെന്നുള്ള മഹത്തായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടി.

ഡോൺസ്റ്റുസോ എന്ന ഇറ്റാലിയൻ വൈദികനാണ് ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രസിയുടെ ജനയിതാവെന്നു പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ഇറ്റലിയിലെ തൊഴിലാളികളുടെയും കർഷകരുടേയും അഭിവൃദ്ധിക്കായി നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തൽഫലമായി 1919–ൽ സമാരംഭിച്ച ഇറ്റാലിയൻ പോപ്പുലർ പാർട്ടിതന്നെയാണ് ഈ ഇന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയുടെ അടിസ്ഥാനം. ഇന്നു വൈദികർക്കു രാഷ്ട്രീയ സംഘടനയിൽ അംഗങ്ങളാകുന്നതിനു ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ പ്രാരംഭകാലങ്ങളിൽ അവർ തന്നെയാണ് ഈ സംഘടനയുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നത്.

ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സന്മാർഗ്ഗജീവിതവും, സാമ്പത്തിക നീതിയും കൈവരുത്തി ബഹുജനക്ഷേമത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയാണ് ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റ്സ് എന്ന പരമാർത്ഥം ഇനിയും പലർക്കും അജ്ഞാതമാണ്. മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയമഹത്വത്തെ ക്രൈസ്തവപാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് അംഗീകരിക്കണമെന്നും, മതത്തെ ആദരിക്കണമെന്നും അവർക്കു നിർബന്ധമുണ്ട്. അതിനാൽ മാത്രമാണ് രാഷ്ട്രീയ ഭിന്നതകളിൽ മതതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും മത സ്വാതന്ത്ര്യം വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അവർ സർവ്വശക്തികളോടുംകൂടി വാദിക്കുന്നതു്. മതത്തിനു മനുഷ്യന്റെമേലുള്ള സ്വാധീനശക്തിയേയും, രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽ സന്മാർഗ്ഗത്തിനുള്ള സ്ഥാനത്തേയും അവഗണിക്കുവാൻ അവർ ഒരിക്കലും സന്നദ്ധരാകയില്ല. നേരെ മറിച്ച് യൂറോപ്പിലെ ഇന്നത്തെ കുഴഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനു് സഭയുടെ സഹകരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. സുസ്ഥിരമായ സമാധാനവും, ശാശ്വതമായ സംതൃപ്തിയും യൂറോപ്പിൽ സംയുക്തമാകുന്നതിനു് മതവിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗബോധവും അത്യാവശ്യമാണെന്നുള്ള ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏകരാഷ്ട്രീയകക്ഷി ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റ്സാണെന്നുള്ള വസ്തുത വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല.

മനുഷ്യനിൽ ശുദ്ധമൂലമായിട്ടുള്ള നീതിബോധവും ദൈവവിശ്വാസവും എത്രവലിയ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയമായാലും നശിക്കയില്ലന്ന്, യുദ്ധാനന്തരയൂറോപ്പിൽ ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റിക് കക്ഷിക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിജയത്താൽ പ്രസ്പഷ്ടമായിട്ടുണ്ട്. നീതിപരവും സ്വതന്ത്രവുമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ റഷ്യനധീനതയിലുള്ള ഇതരയൂറോപ്പ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും ക്രിസ്ത്യൻ ഡെമോക്രാറ്റിക് കക്ഷിയുടെ സ്വാധീനശക്തി പ്ര

The "Deepika" Buildings

The "Deepika" Process Studio

St. Francis Sales' Home, Kottayam

The "Deepika" Sub Office, Trivandrum

K. JACOB THOMAS MEMORIAL PUBLIC LIBRARY MANARCHAT

കെ. എം. ജോസഫ് ബി. എ., ബി. എൽ.

നെഹ്റു- ഒരു സാഹിത്യകാരൻ.

പ്രസിദ്ധരായ വ്യക്തികളെ ഒരു നോക്കു കാണുന്നതിനും, അവരുമായി രണ്ടുവാക്കു സംസാരിക്കുന്നതിനും അവരുടെ സ്വരമൊന്നു കേൾക്കുന്നതിനും, സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ട്. ഒരു രാജാവു, മന്ത്രി, അല്ലെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയനേതാവു വരുന്നു എന്നുകേട്ടാൽ ഏതുരൂപത്തിൽ നടന്നു, എന്തെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ചു ആയിരുന്നാലും അവരെ കാണുന്നതിനു ജനങ്ങൾ എത്തിക്കൂട്ടുന്നു! വാസ്തവത്തിൽ അവരുമായി കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോൾ, അവരുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കുമ്പോൾ, ഈ "മഹാന്മാർ" എന്തു അഭിപ്രായമാണു നമ്മിൽ ഉളവാക്കുന്നതു? അതിപ്രകാശത്തേയും ഗാംഭീര്യത്തേയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിടർന്നവിരിഞ്ഞു മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നലോചനങ്ങൾ, അരുൺനാസിക, അജാനുബാഹുക്കൾ മുതലായവയോടുകൂടിയ ഒരു ലക്ഷണമൊത്ത മഹാനേതാവിനേയായിരിക്കും നമ്മുടെ മനക്കണ്ണുകൾ വിഭാവനം ചെയ്തു വച്ചിരിക്കുന്നതു്. നാം കണ്ടതോ? കണ്ണുകുഴിഞ്ഞു, കവിളൊട്ടി, തലമുടിപൊഴിഞ്ഞു, പാടത്തിന്റെ വരമ്പത്തു ഉറക്കം തൂങ്ങി നില്ക്കുന്ന കിഴവൻ കൊക്കിനെപ്പോലൊരു വിഗ്രഹത്തെ. അന്തരീക്ഷത്തിൽ മിന്നൽ പിണറുകളുണ്ടാക്കുന്ന, തീപ്പൊരിപറക്കുന്ന, ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രസംഗമായിരിക്കും നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു്. വാസ്തവമോ? പ്രോഗ്രാമനുസരിച്ചു വന്നെത്താഞ്ഞതിനും മറ്റും ക്ഷമാപണം ചെയ്തുകൊണ്ടാരംഭിച്ചു, വിവിധോദ്ദേശ സഹകരണസംഘത്തെപ്പറ്റിയോമറ്റോ ചൈതന്യരഹിതമായ ഒരുത്ബോധനത്തോടുകൂടി തപ്പിത്തടഞ്ഞു പ്രസംഗവാങ്മയം അവസാനിപ്പിച്ചു.

ഇപ്രകാരമുള്ള മഹാന്മാരെ കാണുന്നതിനും അവരുമായി ഒരു മിനിറ്റ് സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനും നാം നമ്മുടെ സമയം പാഴിൽ ചെലവാക്കരുതെന്നു മഹാനായ ജോൺ റസ്കിൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ (King's Treasuries), "രാജഭണ്ഡാഗാരം" എന്ന സുപ്രസിദ്ധ ഉപന്യാസത്തിൽ [ഉപദേശിക്കുന്നു. മഹാന്മാരെ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾവഴി നാം സന്ദർശിക്കുന്നതാണു കൂടുതൽ ഉപകാരപ്രദമെന്നും, "ഇൻർവ്യൂ" കിട്ടുന്നതിനു അവരുടെ സിക്രട്ടറിമാരുടെ പിറകേ നടക്കുന്നതും, അവരെ കാണാനും കേൾക്കുന്നുമായി ക്ലേശിക്കുന്നതും കേവലം ബുദ്ധിശൂന്യതയാണെന്നും മി. റസ്കിൻ പറയുന്നു. ഷെയ്ക്സ്പീയർ, ഡാൻറി, ഗേഥേ, ടോൾസ്റ്റോയി, കൺഫ്യൂഷ്യസ്, ടാഗോർ മുതലായ മഹാന്മാർ, നമ്മുടെ വായനശാലകളിൽ ഇരുന്നു നമ്മെ വാസ്തവത്തിൽ സൈ്വരസംഭാഷണത്തിനു ക്ഷണിക്കുകയല്ലേ? പുസ്തകങ്ങളുടെ ഈ ഇടനഴിയിൽ വച്ചു നമുക്കു ഈ മഹാന്മാരെ ഒരു നോക്കു കാണാനോ, ഒരു വാക്കു സംസാരിക്കുവാനോ മാത്രമല്ല സാധിക്കുന്നതു്. ശാണമഷ്ണം ചെയ്തെടുത്ത അവരുടെ ആശയരത്നങ്ങൾ നിർലോഭമായി ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വാരിവിതറുന്നു. വിനാഴികകളോ, മണിക്കൂറുകളോ അല്ല, ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും നമ്മോടുകൂടി ചെലവഴിക്കാൻ തങ്ങളുടെ മഹത്ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ മഹാന്മാർ തയാറാണു്.

എന്നാൽ പ്രസംഗമണ്ഡപത്തിൽ വച്ചു കൂട്ടിമുട്ടിയാലും, വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉപശാലകളാകുന്ന ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ വച്ചു കണ്ടുമുട്ടിയാലും, നമ്മെ ഒരിസ്സലും നിരാശപ്പെടുത്താത്ത ഒരു മഹാനാണു് പണ്ഡിറ്റു ജവാഹരിലാൽ നെഹ്റു. ഒരു സാഹിത്യകാരൻ, പ്രസംഗകൻ, അത്യാകർഷകമായ വ്യക്തിവിലാസത്തോടുകൂടിയ ഒരു നേതാവു— എന്നീ നിലകളിൽ പണ്ഡിതജിയുടെ അടുത്തു വരുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രനായകൻ ഇന്നു ഭാരതത്തിലോ, ഏഷ്യയിലോ ഇല്ല. സൌദി അറേബ്യയിലെ ഇബ്നുസൗദിൻ സാവാഇ് രാജാവു്, ചൈനയിലെ മാർഷൽ കൈഷെക്കു, ഇന്തൊനേഷ്യയിലെ ഡോ. സുകർണ്ണോ, ഈജിപ്തിലെ ജനറൽ ഓങ്ങ്സാൻ, ഭാരതത്തിലെ പണ്ഡിറ്റുജവാഹരിലാൽ നെഹ്റു— ഇവരാണു് ഏഷ്യയിലെ ഇന്നത്തെ പ്രമുഖനേതാക്കന്മാർ. ചിന്താശക്തിയിലോ, വചോവിലാസത്തിലോ, സാഹിത്യപരമായ കഴിവുകളിലോ, മുൻപറഞ്ഞ നേതാക്കന്മാർക്കു നെഹ്റു നില്ക്കുന്ന മണ്ഡലത്തിലേക്കു എത്തിനോക്കുവാൻപോലും സാധ്യമല്ല. അഭിപ്രായഭിന്നതകൾക്കും വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കും വക തരുന്ന രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ അയാളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി പൊതുവിലും, മനസ്സിലുപരമായ നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചും, ശരിയായതും പക്ഷപാതജന്യമല്ലാത്തതുമായ ഒരു വിധിയെഴുതാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ലെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം പണ്ഡിറ്റു നെഹ്റുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെസ്ഥാനത്താണു്. കാരണം, തൻ ശരിയെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന തത്ത്വങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിട്ടുവീഴ്ചയോ ഇടർച്ചയോ കൂടാതെ അവസാനംവരെ സമരം ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണു ജവാഹരിലാൽ. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു നേതാവിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾ മനുഷ്യാതീതമായ ഒരു സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി ആരാധിയ്ക്കുവാൻ തയാറാകും. പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ കറിനമായി അപലപിയ്ക്കുകയും "ചെറുതാക്കിക്കാണിക്കാൻ" ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒന്നാമത്തെക്കൂട്ടർ ഭാരതീയ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തിൽ സ്വയം ആഹുതിചെയ്തവരുടെ സാക്ഷിയായി പണ്ഡിതജിയെ ചിത്രീകരിയ്ക്കുമ്പോൾ, രണ്ടാമതു പറഞ്ഞവർ തലതിരിഞ്ഞതും അവകടപിടിയുമായ നേതൃത്വം നൽകുന്ന ഒരു പങ്കൻ രാഷ്ട്രീയനേതാവാണു് നെഹ്റു എന്നു ആക്രോശിച്ചേക്കാം.

ഏതായാലും നെഹ്റുവിന്റെ ആരാധകർക്കും വിരോധികൾക്കും ഒന്നിച്ചു നില്ക്കുവാനും ഒരു പൊതുമണ്ഡലമുണ്ടു്. അതു ഇംഗ്ലീഷിലെ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ പണ്ഡിതജിയ്ക്കുള്ള സമുന്നതനിലയെപ്പറ്റിത്തന്നെ. ഇംഗ്ലീഷ് മാതൃഭാഷയായിട്ടുള്ള അനേകായിരങ്ങളുടെ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമാകത്തക്കവണ്ണം, അത്യുജ്ജ്വലവത്തായും കലാപരമായും അനർഗളവാണിയെ കൈയ്കാര്യം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ചുരുക്കംചില പൌരസ്ത്യരിൽ അഗ്രേസരനാണു നെഹ്റു എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഇന്നു പരക്കെ സമ്മതിയ്ക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു ഒന്നാംകിട സാഹിത്യകാരനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട എല്ലാ ഗുണങ്ങളും നെഹ്റുവിൽ ഒത്തിണങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. പദങ്ങളുടെ വില അറിയുക എന്നുള്ളതു ഭാഷകൊണ്ടു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവനു അപരിത്യാജ്യമാണു്. ഒരു സാഹിത്യകാരൻ പദങ്ങളുടെ വില അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല; അനുവാചകനു, പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ളതെങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള, ആനന്ദാനുഭൂതി അനുഭവപ്പെടത്തക്കവണ്ണം നല്ല നല്ല പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു വാക്യങ്ങൾനെയ്തുകൂട്ടാനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. എതിർ വാദങ്ങളെ യുക്തിയുക്തം ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനോ, എതിരാളിയെ വശീകരിക്കുന്നതിനോ, അതുമല്ല കോപം പൂണ്ട ഒരു ദേവനെപ്പോലെ ഇടിനാദം മുഴക്കുന്നതിനോ, അടർത്തേൻ കൂട്ടിൽനിന്നും ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്ന തേൻ തുള്ളിപോലെ സംഗീതം വഴിയുന്ന പദാവലികൾകൊണ്ടു ശ്രോതാക്കളുടേയും അനുവാചകരുടേയും കാതും കരളും

തൃക്ഷപ്പെട്ടമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ലതന്നെ. ഇതിലേക്കു് ജർമ്മനിയിലെ കഴിഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പുതന്നെ ഉത്തമോദാഹരണം വഹിക്കുന്നു. അവിടെ റഷ്യൻ മേഖലയൊഴിച്ചുള്ള മൂന്നു മേഖലകളിലും ക്രിസ്റ്റ്യൻ ഡെമോക്രാറ്റ്സാണു് ഭൂരിപക്ഷകക്ഷിയെന്നുള്ള വസ്തുതപ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്.

ലോകമഹായുദ്ധത്താൽ സാമാന്യേന സാമ്പത്തികമായും സാമ്പത്തികമായും അധഃപതിച്ച യൂറോപ്പിനെ സമുദ്ധരിക്കുന്നതിനുദ്യമംചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ ക്രൈസ്തവ രാഷ്ട്രീയകക്ഷി ആ മഹാജനതയുടെ രാഷ്ട്രീയമോക്ഷം സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ വിജയം വരിക്കുമെന്നതന്നെ നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

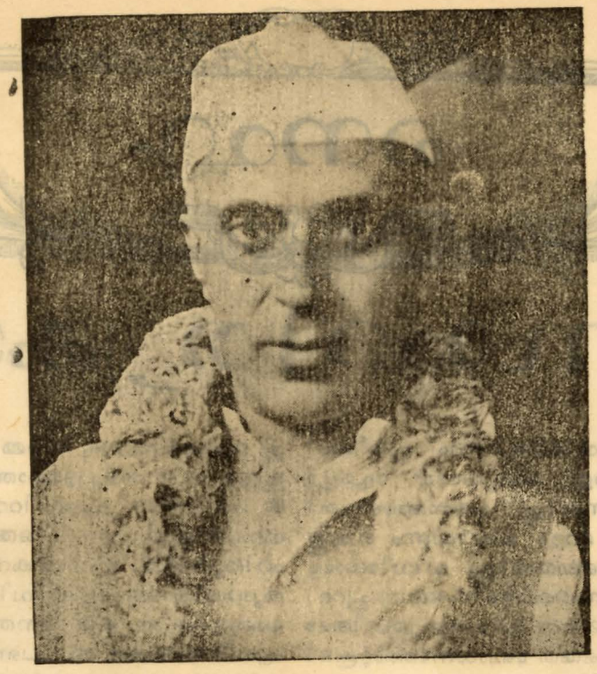

കവരുന്നതിനോ, പണ്ഡിറ്റു നെഹ്രുവിന്റെ ഇംഗ്ലീഷിനുള്ള കഴിവു കിടയറ്റതുതന്നെ. പാശ്ചാത്യപൌരസ്ത്യ സംസ്കാരങ്ങളുടെ തുലസങ്കരമാണ നെഹ്രുവെന്ന സാധാരണ പറയാറുണ്ടെങ്കിലും, പാശ്ചാത്യസംസ്കാരമാണ അദ്ദേഹത്തിൽ കൂടുതലായി അലിഞ്ഞു ചേർന്നിട്ടുള്ളത്. നെഹ്രുവിന്റെ പാണ്ഡിത്യവും ലോകപരിചയവും അപാരമാണ്. സ്തോഭപ്രധാനവും ആകാംക്ഷാഭരിതവുമായ ദേശീയപ്രവർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ടു അയവറു മുകിനില്ക്കുന്ന ഒരു ജീവിതമാണ പണ്ഡിതജിയുടേതു്. എങ്കിലും എപ്പോഴെങ്കിലും സ്വല്പം വിശ്രമം കിട്ടിയാൽ നെഹ്രു ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലായിരിക്കും അതു കഴിച്ചുകൂട്ടുക. ഏറ്റം ഒടുവിലത്തെ അഹ്മദ്നഗർ കോട്ടയിയിൽ, 1942 ഓഗസ്റ്റ് 9 മുതൽ 1945 മാർച്ചു 28 വരെ) നെഹ്രു അയിരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുകയും സുപ്രസിദ്ധമായ "ഡിസ്കവറി ഓഫ് ഇൻഡ്യാ" എന്ന വലിയ ഗ്രന്ഥം രചിക്കയും ചെയ്തു എന്നു പറയുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥപാരായണാസക്തി ഏതാണ്ടു വ്യക്തമാകുമല്ലൊ. ചരിത്രത്തിന്റെയഥാർത്ഥചൈതന്യം എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും, ലോകത്തെ ഒന്നായി വീക്ഷിക്കുകയും, സൃഷ്ടിപരമായി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ സാഹിത്യകാരൻ, പണ്ഡിതജി തന്നെ. മനുഷ്യന്റെ കുറവുകളേയും കുറ്റങ്ങളേയും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടും, എന്നാൽ അവന്റെ സാദ്ധ്യതകളേയും ലക്ഷ്യത്തേയുംപറ്റി യാതൊരു നിരാശയും കൂടാതെയും, അത്യന്തപരിഷ്കൃതാശയനും സംസ്കാരത്തിന്റെ മൂർത്തീഭാവവുമായ ഒരു ആര്യചരിതനായി, തന്റെ സഹാനുഭൂതിയുടെ പരിധിയിൽ മനുഷ്യരാശിയെ മുഴുവൻ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, ഹൃദ്യമായ ഒരു ഫലിതത്തോടുകൂടിയും ജവാഹരിലാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രഭാഷണങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

നെഹ്രുവിന്റെ ആത്മകഥാകഥനം, ഗ്ലിംപ്സസ് ഓഫ് വേൾഡ് ഹിസ്റ്ററി, ഡിസ്കവറി ഓഫ് ഇൻഡ്യ എന്നീ മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളും പല പ്രസിദ്ധ പ്രഭാഷണങ്ങളും വിശ്വസാഹിത്യഭണ്ഡാഗാരത്തിലെ അനഘരത്നങ്ങളാണ്. ഒരുപക്ഷെ ഇന്നേവരെ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലേയ്ക്കും വിശിഷ്ടമായ ആത്മകഥ എന്നതിനുപുറമെ ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിനു ഭാരതം കാഴ്ചവെച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ഉപഹാരവുമാണ നെഹ്രുവിന്റെ ആത്മകഥാകഥനമെന്നു പുരുക്കിപ്പറയാം. ബൈബിൾ കഴിഞ്ഞാൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഏറ്റവും മാനിക്കപ്പെട്ടന്ന ഗ്രന്ഥം നെഹ്രുവിന്റെ ആത്മകഥാകഥനമാണെന്ന നൃയോക്ക് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ഒരു പ്രഫസ്സർ 1939-ൽ തിരുവിതാംകൂർ സെയ്ൻറു തോമസ് കോളജിൽവച്ചു ഒരു പ്രസംഗമദ്ധ്യേ പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി. ഗ്ലിംപ്സസ് ഓഫ് വേൾഡ്ഹിസ്റ്ററി, ചരിത്രപരമായ ഒരു പ്രമാണഗ്രന്ഥമാണെന്നതുക്രൂടാതെ, ശതാബ്ദങ്ങളിലൂടെയുള്ള മനുഷ്യചൈതന്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയുടെ വിവരണമാണ യഥാർത്ഥ ചരിത്രത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കമെന്നും, ഇപ്രകാരമുള്ള ചരിത്രം ലോകസഹകരണത്തിനും ഏകലോകത്തിനുമുള്ള ആഹ്വാനമാണ നൽകുന്നതെന്നും ഏറ്റവും ഹൃദ്യമായി ഒരു പുതിയ സരണിയിലൂടെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു വിശിഷ്ടകൃതിയും കൂടിയാണ്. ഈനൂറ്റാണ്ടിലെ എണ്ണപ്പെട്ടഒരു ഇംഗ്ലീഷ്സാഹിത്യകാരനും ചിന്തകനുമായ ഡി. എച്ച്. ജി. വെൽസിന്റെ "എ ഷോർട്ട് ഹിസ്റ്ററി ഓഫ്ദി വേൾഡ്" എന്ന ഗ്രന്ഥവുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ "ഗ്ലിംപ്സസ് ഓഫ് വേൾഡ് ഹിസ്റ്ററി"യുടെ യഥാസ്ഥാനമാറ്റു മനസ്സിലാകും. "ഡിസ്കവറിഓഫ് ഇൻഡ്യയിൽ തന്റെ മാതൃരാജ്യമായ ഭാരതത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിനുള്ള നെഹ്രുവിന്റെ ശ്രമമാണെന്നാം കാണുന്നതു്. സിന്ധുനദീതീരപരിഷ്കാരത്തിന്റെ കാലംമുതൽ 1942 ഓഗസ്റ്റ് വിപ്ലവം വരെയുള്ള ഭാരതത്തിന്റെ ചരിത്രം—വിട്ടുപോയ്പ്പോയ്ദേശത്തും, മദ്ധ്യേഷ്യയിലും മദ്ധ്യപൌരസ്ത്യദേശത്തുമുള്ള ജനതകളുമായി ചരിത്രാരംഭകാലംമുതൽ ഭാരത്തിനുണ്ടായ ബന്ധങ്ങളും മദ്ധ്യശതകങ്ങൾക്കുശേഷം യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളും ഇൻഡ്യയുമായി കൂട്ടിമുട്ടിയതും, അതിന്റെ പരിണിതഫലങ്ങളുമെല്ലാം,— സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ ഉദയവും അവയുടെ അസ്തമനവും —ഏറ്റവും തന്മയത്വത്തോടുകൂടി പണ്ഡിതജി വിവരിക്കുന്നു. ഒരുവിധത്തിൽപറഞ്ഞാൽ, ഈ ഗ്രന്ഥംവഴി നെഹ്രു സ്വയംചിത്രീകരിയ്ക്കുയാണ്. "ഡിസ്കവറിഓഫ് ഇൻഡ്യാ" ആത്മകഥാകഥനത്തിന്റെ ഭരതവാക്യമാണെന്തായാലും. ലോകചരിത്രത്തിലെ എണ്ണപ്പെട്ട വാഗ്മികളിലൊന്നായി നെഹ്രുവിനെ ഗണിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളെപ്പറ്റി പൊതുവിൽ ധാരാളം പറയാറുണ്ടെങ്കിലും, നെഹ്രുവിന്റെ രണ്ടു പ്രഭാഷണങ്ങൾ നമ്മുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയെ ആകഷ്ടിക്കുന്നു. 1929-ൽ രാവി നദീതീരത്തുവച്ചു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യപ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്ത പ്രസംഗവും, ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനാനിർമ്മാണസമിതിയിൽ ലക്ഷ്യപ്രഖ്യാപനപ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നടത്തിയ പ്രസംഗവും. "മറേതൊരുജനതയുടെകാര്യത്തിലുമെന്നതുപോലെ, ഭാരതീയ ജനതയുടെ അനിഷേധ്യമായ അവകാശമാണ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ വിയർപ്പിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നതിനും, ജീവിയ്ക്കാനുള്ളവക ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനും, അങ്ങനെ വളരുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിയ്ക്കാനും ഇൻഡ്യൻ ജനതയ്ക്കും അവകാശമുണ്ട്. . . . . " എന്നിങ്ങനെയാണ രാവിതീരത്തുവച്ചു പണ്ഡിതജി പ്രഖ്യാപിച്ചതു്. ഫ്രാൻസിൽ മോണിയറും അമേരിക്കയിൽ ജെഫേർസനും ചെയ്തുപോലെ, ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനാനിർമ്മാണസമിതിയിൽ ലക്ഷ്യപ്രഖ്യാപനപ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു, സ്വതന്ത്ര്യത്തിലേയ്ക്കു കുതികൊള്ളുന്ന ഒരു മഹാജനതയുടെ മൂകമായ അഭിവാഞ്ഛകളെ സ്പഷ്ടവും സുധീരവുമായ വാക്കുകളിൽ നെഹ്രു വെളിപ്പെടുത്തി. പ്രമേയത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെപ്പറ്റി നെഹ്രു ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചു— "ഈ മൌലിക തത്വങ്ങളെ ഇൻഡ്യയിലാരും വെല്ലുവിളിക്കുന്നില്ല. യാതൊരുത്തരും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തവയാണ് ഈ തത്വങ്ങൾ. ആരെങ്കിലും ഇവയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ആ വെല്ലുവിളിയെ നാം സ്വീകരിക്കുന്നു. . . ." മനുഷ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രേമിയായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, ഭാരതവും ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, ചരിത്രത്തിന്റെ ഇടനാഴികളിൽ കൂടി ഈ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെ പ്രതിധ്വനി മാറ്റൊലിക്കൊള്ളും.

ഷെല്ലി പ്രവചിച്ച നവയുഗത്തിന്റെ മുന്നോടിയാണ് ജവാഹരിലാൽ നെഹ്രു എന്നു തോന്നുന്നു. ഫ്രഞ്ചുചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ചൈതന്യരഹിതവും അപകടം നിറഞ്ഞതുമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് നെപ്പോളിയൻ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു്. സാമ്രാജ്യമോഹികളും സമുദായവാദികളും കൂടി ഭാരതത്തെ ചീന്തികീറുന്ന അതുപോലൊരുസന്ധിയിൽ ഇന്ത്യയ്ക്കു നെഹ്രുവിനെ ലഭിച്ചു. വലിയ രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവങ്ങൾക്കു ശേഷം ഉണ്ടാകുന്ന—ബ്രിട്ടീഷ് ജയിലുകളുടെ ഉള്ളിൽ— പ്രശാന്തതയിലാണ് നെഹ്രുവിന്റെ സാഹിത്യപരമായ കഴിവുകൾ പൊട്ടിട്ട വികസിയ്ക്കാറുള്ളതു്. നെഹ്രുവിന്റേയും ടോൾസ്റ്റോയിയുടേയും അന്തരീകാനുഭവങ്ങൾ തമ്മിൽ വലിയ സാമ്യമുണ്ട്. ഒരു വാഗ്മി, സ്വരാജ്യസ്നേഹി എന്നീ നിലകളിൽ എബ്രഹാം ലിങ്കനോടാണ് പണ്ഡിതജിയ്ക്കു സാധർമ്മ്യം കൂടുതൽ. പരിഷ്കാരസംസ്കാരങ്ങളുടെ ഭൂത, വർത്തമാന, ഭാവി യെപ്പറ്റി ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നാഗ്രഹിയ്ക്കുന്ന ഭാരതീയ യുവാക്കൾക്കു നെഹ്രുവിനെക്കാൾ ഉത്തമനായൊരു ഗുരുവിനെ തന്നെ. നെഹ്രുവിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും കലയുടേയും ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും വിലയിരുത്താനാവാത്ത രത്നങ്ങളാണ്. പ്രസിദ്ധചരിത്രകാരനും ഭാരതത്തിന്റെ ഉറ്റസുഹൃത്തുമായിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ്തോംപ്സൻ നെഹ്രുവിന്റെകൃതികളെപ്പറ്റി പറയുന്നു— ഷെല്ലിയേപ്പോലെ നെഹ്രുവും നക്ഷത്രങ്ങളുമായി ഒളിച്ചു കളിയ്ക്കുന്നു! അവരുടെ ദേഹം മുഴുവനും താരകളിൽനിന്നും പൂരണ്ടതരംഗധൂളികളാൽ ആവൃതമാണ്. സ്വർഗ്ഗകവാടത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും നെഹ്രു നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ തുറയിലെ

തൃക്കൊടിത്താനം ഗോപിനാഥൻ നായർ

ധർമ്മകാഹളം.

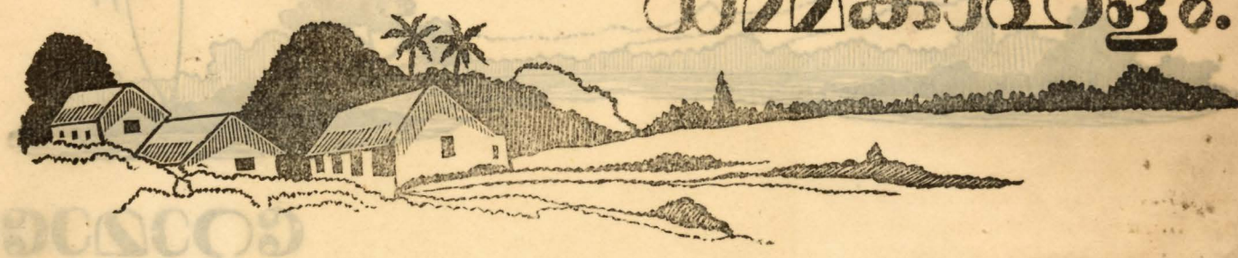

ആഷ്ടഭാരതത്തിൻെറ സ്വാതന്ത്ര്യ മന്ത്രധ്വനി
വഷ്ടിച്ചു നിന്നീടുന്ന നിർമ്മലചക്രം ചക്രം
ആസുരാക്രമം പാടെ നീക്കിടും ധർമ്മത്തിൻെറ,
ഭാസുരാവതാരമായ് ഭാസിപ്പൂ ദിവാനിശം!
ഭാരതമാതാവിൻെറ വീരസന്താനങ്ങളേ
ഭാവുകം വളരുമാറൊന്നാക്കിയിണക്കുവാൻ,
അപരരിൽ സാഹോദര്യ സാകല്യം വളർത്തുവാ–
നവരേ സ്വാതന്ത്ര്യമാം കഞ്ചുകമണിയിക്കാൻ,
വെൺമേഘധൃതി ചിന്നും നൂലുകളനാരത–
മുൺമയിലേകും നവ്യയന്ത്രമേ! നമസ്കാരം!

പാരിലെങ്ങുമാ, ദിവ്യമംഗളമുതിക്കുവാൻ
പാവനസന്ദേശങ്ങളെത്ര നീ വിരിക്കുന്നു?
സത്യവും, മഹിംസയും, മോരോന്നുലിലും കൂടി
നിത്യവുമിഴഞ്ഞിറങ്ങീടുന്നുണ്ടനേകർക്കും!
നീരദാവലിയിലും നീരധിയിലും പോലും
നീ,സദാ പൊഴിക്കുന്ന ശാന്തിതൻ സന്ദേശങ്ങൾ!
പാടുക ഭവാനെന്നു മാമുഗ്ധ സംഗീതമീ–
പ്പാരിനേകട്ടെ! നവ്യപുളകാങ്കുരഹാരം!
ശാന്തികന്ദളം പൊന്തിനിൽക്കട്ടെ! നിന്നിൽക്കൂടി
സന്തതം മുഴങ്ങുന്ന 'ധർമ്മകാഹളം' കേൾക്കെ!
ത്യാഗത്തിൻ പൂന്തോപ്പിലേ പുഞ്ചമാലാപം പോലെ
ലോകത്തെയുണർത്തട്ടെ! താവകാലാപം നിത്യം!!

ല്ലാം ചിതറിക്കിടക്കുന്ന നെഹ്രുവിൻെറ ഭാവനാസൂനങ്ങൾ അവിടത്തിനു അലങ്കാരം ചാർത്തുന്നു....." ഒരു വിശ്വസാഹിത്യകാരനെന്നനിലയിൽ പണ്ഡിതജിയെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിക്കുന്നതു ഏഷ്യയിലെ മഹാവനിതയായ മാഡം കൈഷക്കാണ്. ആ മഹതിയുടെ വാക്കുകൾ:– "ഒരു സാഹിത്യകാരൻ എന്ന നിലയിൽ നെഹ്രുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള എൻെറ അഭിപ്രായത്തോടു്, നല്ല ഇംഗ്ലീഷ് വായിക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന സകലരും യോജിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു..... രാഷ്ട്രീയ സമരങ്ങളുടെ ബഹളവും പൊടിയും എല്ലാം ഒതുങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ, അവയെല്ലാം ചരിത്രത്തിൽ മാത്രം സ്ഥലം പിടിയ്ക്കുമ്പോൾ, സാഹിത്യപരമായ കീർത്തി പൂർവ്വാധികം പ്രകാശിക്കും. അങ്ങനെ, ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളംകാലം, ആംഗലസാഹിത്യ നഭോമണ്ഡലത്തിലെ അതുജ്ജ്വല താരമായി ജവാഹർലാൽനെഹ്രു വിരാജിക്കും..... ഇൻഡ്യയുടെ രാഷ്ട്രീയമുക്തിയ്ക്കുവേണ്ടി നെഹ്രുചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ അമൂല്യങ്ങൾതന്നെ. ഭാരതത്തിനും ലോകത്തിനും നെഹ്രുവിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ശാശ്വതമായ സംഭാവന അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്..... സൃഷ്ടിപരമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു മഹാചിന്തകനാണു നെഹ്രു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുഭവങ്ങൾ, ആശകൾ, നേട്ടങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന മഹാഗ്രന്ഥങ്ങൾ, നെഹ്രുവിൻെറ സമകാലീനരുടെമാത്രം ഹൃദയങ്ങളെയല്ല ആകർഷിയ്ക്കുന്നതു്. മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ മായ്ക്കാനാവാത്ത കാലവും നിലനില്ക്കും. നെഹ്രുവിനെ ഭാവിലോകം വിധിയ്ക്കുന്ന ചില മഹനീയ മുദ്രകളായി അവിൻെറ വ്യക്തിത്വം, സ്വഭാവം, കൃതികളെ ആധാരമാക്കിയായിരിക്കും."

പി. പാപ്പിക്കമ്പനി
മാന്നാനം.

(Established in 1877)

Dealers of all kinds of religious articles mannanam.

ഭക്തിക്കടുത്ത എല്ലാ സാമാനങ്ങളും റബ്ബേർ സാമാനങ്ങളും മിതമായ വിലയ്ക്കു എപ്പോഴും വില്പാൻ തയ്യാർ.

റബ്ബേർ സാമാനങ്ങൾ

			Rs.	as	ps.				Rs.	as	ps.
1–ാംകമ്പി	1–ാംതരം	1–ക്കു്	0	8	0	3–ാംകമ്പി		1–ക്കു്	0	7	0
Do	2–ാംതരം	1–ക്കു്	0	5	0	4–ാംകമ്പി		1–ക്കു്	0	8	0
2–ാംകമ്പി	1–ാംതരം	1–ക്കു്	0	8	0	ആർക്കമുടി		1–ക്കു്	6	0	0
Do	2–ാംതരം	1–ക്കു്	0	6	0	ആർപ്ലസ്	1–ാംതരം	1–ക്കു്	1	0	0
പേന്തി		1–ക്കു്	0	5	0	Do	2–ാംതരം	1–ക്കു്	0	8	0
ആണി		1–ക്കു്	0	5	0	Do	3–ാംതരം	1–ക്കു്	0	6	0
പരുന്തുവാൽ		1–ക്കു്	1	4	0	Chin rest		1–ക്കു്	7	8	0

ചരടുകൾ

1–ാംചരടു്	1–ക്കു്	0	4	0		3–ാംചരടു്	1–ക്കു്	0	8	0
2–ാംചരടു്	1–ക്കു്	0	5	0		4–ാംചരടു്	1–ക്കു്	0	9	0

കൂടാതെ റബ്ബേർകൾ ഓർഡർ അനുസരിച്ചു് വാർത്തിക്കൊടുക്കുന്നതും, കച്ചവടക്കാർക്കു് പ്രത്യേക കമ്മീഷൻ അനുവദിക്കുന്നതുമായിരിക്കും.

അപേക്ഷിക്കേണ്ടതു വിലാസം:

മാനേജർ,

പി. പാപ്പിക്കമ്പനി, മാന്നാനം.

മോൺ. എ. ആൻറണി പുതുശേരി.

അന്തോക്യായോ റോമായോ?

വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യായിൽ മെത്രാനായി കുറെക്കാലം സഭ ഭരിച്ചശേഷം അവിടെ വി. ഏവോദിയോസിനെ മെത്രാനായി സ്ഥാപിച്ചുറോമയിലേക്കുപോയി. അനന്തരം അവിടെയും പത്രോസ് മെത്രാനായി വർത്തിച്ചിരുന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം റോമയിൽ വച്ചു വി. പത്രോസു് മരണം പ്രാപിച്ചതിനെ തുടർന്നു റോമയിലും പത്രോസിനു് അനന്തരഗാമികളുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ റോമയിലുണ്ടായ അനന്തരഗാമികൾക്കോ, അഥവാ അന്ത്യോക്യായിലുണ്ടായ അനന്തരഗാമികൾക്കോ പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം ഇരിക്കേണ്ടതു് എന്നതാണ് ഒരു തർക്കവിഷയം. ഈ വിഷയത്തിനു തെളിവുകൾ പലതുണ്ടാകാം. പത്രോസ് തന്റെ പരമാധികാരം ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തെ അനന്തരഗാമികൾക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തതായി വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നില്ല. ക്രുദാതെ, പത്രോസ് ജീവിച്ചിരിക്കയിൽ തന്റെ പരമാധികാരം അന്ത്യോക്യായിൽ കൊടുത്തുപോന്നുവെന്നോ, മരണശേഷം ആ അധികാരം അന്ത്യോക്യായ്ക്കു കിട്ടത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചുവെന്നോ കാണിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളുമില്ല. തന്മൂലം, പരമാധികാരം പ്രയോഗിച്ച അനന്തരഗാമികൾ ആരെന്നും ആ അധികാരപ്രയോഗത്തെ തിരുസ്സഭ പൊതുവെ സ്വീകരിച്ചുവോ എന്നും പരിശോധിച്ചിട്ടു വേണം അദ്യാപി അതു് ആരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു വിധിക്കുവാൻ. അതിനായി ശ്രമിക്കണം.

വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യായിൽ ഏവോദിയോസിനെ മെത്രാനായി സ്ഥാപിക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ അധികം താമസിയാതെ വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു വെന്നല്ലാതെ ഏവോദിയോസിനെപ്പറ്റി നാം അധികമൊന്നും അറിയുന്നില്ല. ഏവോദിയോസിനെത്തുടർന്നു് അന്ത്യോക്യായിൽ മെത്രാനായതു വി. ഇഗ്നാസിയോസാണു്. ഇദ്ദേഹം അതിവിശ്രുതനും ഭക്തനും സാഹിത്യകുശലനുമായിരുന്നു. ഈ മെത്രാൻ പത്രോസിനേയും പൌലോസിനേയും യോഹന്നാനെയും അന്ത്യോക്യായിൽവെച്ചു നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുള്ളവനാണു്. ഈ സിദ്ധൻ റോമാ സിംഹാസനത്തെപ്പറ്റി, അതു സ്നേഹസമ്പൂർണ്ണമായ ഭാഷയിൽ: അഥവാ, സമസ്ത വിശ്വാസികളുടെ മദ്ധ്യേ: അദ്ധ്യക്ഷയാണെന്നു സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു: Migne. V. Euchrid. Fort. ക്രുദാതെ, അതേ സാക്ഷ്യത്തിൽ റോമാപ്പള്ളി റോമാക്കാരുടെ സ്ഥലത്തു അദ്ധ്യക്ഷക്രുടേയുമാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇറലിയിൽ അന്നു റോമയല്ലാതെ വേറെ പള്ളി ഇല്ലായിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു് അതിനെ അദ്ധ്യക്ഷയെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ലോകസമക്ഷം അദ്ധ്യക്ഷയെന്നല്ലാതെ വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

നിങ്ങൾ അന്യരെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുക്രുടെയും വി. ഇഗ്നാസിയോസ് റോമാപ്പള്ളിക്കു എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ലോകംമുഴുവൻ അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു വി. പൌലോസ് റോമാപ്പള്ളിക്കു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു: റോമ. 1. 8. ഇതിനും പുറമെ, ശത്രുക്കൾ വി. ഇഗ്നാസിയോസിനെ റോമായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ അനാഥയായ അന്ത്യോക്യാ സഭയെ അദ്ദേഹം, അടുത്തുള്ളതും വി. യോഹന്നാൻ സ്ഥാപിച്ചതുമായ അപ്പസ്തൂസ് പള്ളിയുടെ ഭരണത്തിനേല്പിക്കാതെ, റോമാസഭയുടെ അധിപത്യത്തിലാണ് ഏല്പിച്ചതു: A d Romanos റോമാപ്പള്ളി കഠിനമായ വേദഞെരുക്കം അനുഭവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടമാണെങ്കിലും പരമാധികാരം അവിടെ ആയതുകൊ

LITTLE FLOWER BAKERY,

BAKERS AND CONFECTIONERS,

NEW BAZAR, ALLEPPEY.

Catering a speciality, undertakes complete responsibility, up todate arrangements and service at Garden parties and Wedding parties.

Plum Cake, Wedding Cakes, Tea Cakes, Sponge Cakes and all kinds of biscuits always in stock. Visit our stores and satisfy yourself.

ORDERS SOLICITED.

Prop: V. T. KUNJOOMICAL,

Manager: P. MATHEW DAVASIA.

നവീന രീതിയിലുള്ള റ്റീപാർട്ടികൾക്കു

ആലപ്പുഴ ലിറ്റിൽഫ്ളവർ ബേക്കറിയെ സമീപിക്കുക.

ജി. രാമൻമേനോൻ എം. എ. ബി. എൽ.

സാമ്പത്തിക നീതി.

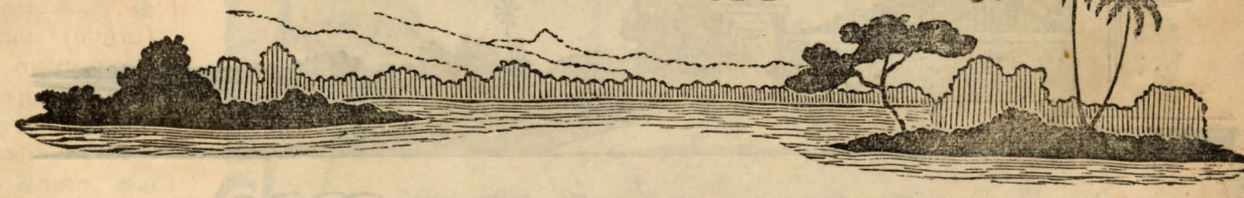

സാമ്പത്തിക ന്യായം, സാമ്പത്തിക നീതി, സാമ്പത്തികാനുപാതം എന്നീ വാക്കുകൾ ഇപ്പോൾ പലരും പ്രസംഗങ്ങളിലും പത്രലേഖനങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇവയുടെ അർത്ഥവും, ന്യായമായ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതി എന്നു പറയുന്നതിൽ അന്തർഭവിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും ഒട്ടൊക്കെയെങ്കിലും തൃപ്തികരമായി മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ളവർ ചുരുക്കമാണ്. സാമ്പത്തികസമത്വം, അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥിതിസമത്വം വേണം, സ്വകാര്യസ്വത്തുടമ നശിപ്പിക്കണം, എന്നിങ്ങനെ അപ്രായോഗികങ്ങളും അപായകരങ്ങളുമായ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. കായ്പരിജ്ഞാനവും, വിവേകവും ഇല്ലാത്ത ഇത്തരക്കാരുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട്, കഷ്ടപ്പാടുള്ള ജനങ്ങൾ ഇളകിയാടുള്ള ഫലങ്ങൾ ആലപ്പുഴയിലും ചേർത്തലയിലും 1072-ൽ തിരുവിതാംകൂറിലും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലൊ. യഥാർത്ഥസ്ഥിതികളെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി, ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ ചിന്തിച്ചു തക്ക പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കയാണ് പത്രപ്രവർത്തകർൾപ്പെടെയുള്ള പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തകർ ചെയ്യേണ്ടതു്. നല്ലകാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രബലപ്രക്ഷോഭങ്ങൾക്കും വികാരപ്രകടനങ്ങൾക്കും മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരിക്കണമെങ്കിലും സ്വപ്രധാനമായ സ്ഥാനം ശാസ്ത്രീയമായ വിവേകത്തിനായിരിക്കണം.

മലയാളക്കരയിലും പക്ഷെ, അതിലും വളരെ അധികം വ്യാപിയുള്ള രംഗത്തിലും, ന്യായയുക്തമായ സാമ്പത്തികാനുപാതം എന്ന ആശയത്തെപ്പറ്റി ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചയാൾ എന്ന നിലയിൽ, ഈ ലേഖകനു് ഈ കാര്യത്തിൽ, വഴിതെറ്റി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ ശാസിക്കുന്നതിനു് ഒരു ചെറിയ അവകാശമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതനുസരിച്ചു് പ്രായോഗികവും ശാസ്ത്രീയവും അന്യായബലപ്രയോഗരഹിതവും ആയ രീതിയിൽ ന്യായയുക്തവും ഗുണകരവുമായ സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതി ബോധ്യമാക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിക്കാം.

സ്വകാര്യസ്വത്തു നശിപ്പിച്ചു പൊതുവുടമസ്ഥാപിച്ചാൽ മാത്രമേ ഭൂലോകത്തിൽ മനുഷ്യർക്കു സമാധാനവും സുഖവുമുണ്ടാകുമെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം എല്ലാവരും കഴിപ്പും തന്നെ എന്നും പറയുന്നവർ ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിക്കണം. ഇക്കൂട്ടർ മാർക്സിയായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സോവ്യറ്റ് റഷ്യയിൽപോലും സ്വകാര്യസ്വത്തുണ്ട്. ഒരുത്തൻ ന്യായമായ പ്രയത്നം ചെയ്തതിനു പ്രതിഫലമായി കിട്ടുന്ന ധനം അവിടെയും അയാളുടെ സ്വകാര്യസ്വത്താണ്. ഈ അവകാശത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നവരെ അവിടെയും ഗവണ്മെണ്ടു് ശിക്ഷിക്കും. പ്രധാന ധനോല്പാദനോപകരണങ്ങളായ ഭൂമി, ഖനികൾ, വൈദ്യുതശക്തികേന്ദ്രങ്ങൾ, ബാങ്കുകൾ മുതലായവയുടെ വിനിയോഗത്തിൽ, റഷ്യയിൽ ഗവണ്മെണ്ടിനു മാത്രമേ പരമാധികാരമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണു് ഇപ്രകാരം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്.

അന്ത്യോക്കിയായിലെ വി. ഇഗ്നാസിയോസിന്റെ സമകാലീനനാണു് വി. പത്രോസിനു റോമയിൽ അനന്തരഗാമിയായി വന്ന വി. ക്ലേമിസ്. ഇവരുടെ ഭരണകാലത്തു കൊറിന്ത്യായിൽ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കു വിരോധമായി വിശ്വാസികൾ വലിയ കലഹങ്ങളുണ്ടാക്കി. അപ്പോൾ കൊറിന്ത്യസ്സുകാർത്തുള്ള അപ്പസ്തോലിക്കൽ വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കോറിന്ത്യാപ്പള്ളിയുടെ സ്ഥാപകൻ വി. പൗലോസ് തന്നെയുമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല റോമാപ്പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനത്തിനുശേഷം അന്നു് അമ്പതു കൊല്ലങ്ങളേ കഴിഞ്ഞിരുന്നതുമുള്ളൂ. അപ്പസ്തോസ്, അന്ത്യോക്കിയാ മുതലായ പൗരസ്ത്യസഭകളുമായി കോറിന്ത്യക്കു കൂടുതൽ ഗതാഗതബന്ധങ്ങളുമില്ലാതിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയെല്ലാമായിരുന്നിട്ടും റോമയിലെ വി. ക്ലേമിസ്, സമാധാനവും ഐകൃവും പരിപാലിക്കേണ്ടതായ കടമ തന്നെ ബാധിക്കുന്നുവെന്നു കാണിച്ചു കോറിന്ത്യരുടെമേൽ അന്നു് തന്റെ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുണ്ടായി. കോറിന്ത്യർ സസന്തോഷം അദ്ദേഹത്തിനു കീഴ് വഴങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ നിന്നു ശ്ലീഹയായ വി. യോഹന്നാനുപോലും ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരധികാരം ശ്ലീഹയല്ലാത്തവനെങ്കിലും പത്രോസിന്റെ റോമയിലെ അനന്തരഗാമിയായ വി. ക്ലേമിസിനു് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതു ക്രിസ്തീയലോകം അറിഞ്ഞു് അനുസരിച്ചുവെന്നും സ്പഷ്ടമല്ലയൊ?

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അന്ത്യോക്കിയായിലെ വി. ഇഗ്നാസിയോസ്, പത്രോസിന്റെ പരമാദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം റോമാപ്പള്ളിയിലാണെന്നും, റോമായിലെ വി. ക്ലേമിസ് ആ അധികാരം തനിക്കുണ്ടെന്നും, ഒന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽതന്നെ വ്യക്തമാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. പത്രോസിന്റെ അടുത്ത അനന്തരഗാമികളായ റോമയിലേയും അന്ത്യോക്കിയായിലേയും ഭരണാധികാരികൾ ഈ വിധം വിചാരിക്കയും പറകയും പ്രവൃത്തിക്കയും ചെയ്തവന്ന പൂർവ്വചരിത്രം പാടെ വിസ്മരിച്ചു് ഇപ്പോൾ ആരെങ്കിലും പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം അന്ത്യോക്കിയായിലാണെന്നു ശഠിച്ചാൽ ഫലമെന്തു്? അതു റോമയിൽ ഉറച്ചുപോയി. തന്മൂലം പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരമുള്ളവർ റോമയിലെ മാർപ്പാപ്പാമാർതന്നെ.

അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അന്ത്യോക്കിയായുടെപരിസരസ്ഥലങ്ങളിൽപോലും ഉത്ഭവിച്ച പാഷണ്ഡമതങ്ങളെക്രൂടി സുനഹദോസ് ക്രൂരതെതന്നെയും ശപിച്ചിട്ടുള്ളതു റോമാപ്പാപ്പാമാരാണ്.(Eusebius) വല്ല അനുക്രമവും സിദ്ധിച്ചേക്കാമെന്നു കരുതി പാഷണ്ഡർ റോമയിൽ മാത്രമാണ് അഭയം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതും. (Mgr. Duchense: Churches separated from Rome.) ക്രൂരതെ, റോമാ എന്തധികാരത്താൽ പാഷണ്ഡരെ ശപിച്ചുവെന്നു് ഒരിക്കലും ആരും ചോദിച്ചിട്ടില്ല. മറെറാരു അധികാരത്തിലേക്കു് ആരും അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല. ഇതിനും "പുറമെ, അന്ത്യോക്കിയാ അധികാരികൾ പരമാധികാരം തങ്ങൾക്കുള്ളതാണെന്നവാദിക്കയോ തദനുസാരം പ്രവൃത്തിക്കയൊ ചെയ്തതായും കാണുന്നില്ല. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അന്ത്യോക്കിയാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന സമോസത്ത പൗലോസ് പാഷണ്ഡതയിൽ പതിക്കയും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടുകയുമുണ്ടായി. വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരത സിദ്ധിച്ച പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരിക്കു് ഈ വിധം സംഭവിക്കുമോ?

പൈസഹാഘോഷം സംബന്ധിച്ചു പൗരസ്ത്യസഭയിൽ ഉത്ഭവിച്ച തർക്കവും അവലാതിയും റോമായിലാണു് ബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്. ഇതുസംബന്ധമായി അവസാനതീർപ്പുചെയ്ത നിക്യാസുനഹദോസ് റോമായിലെ അധികാരത്താൽ വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടതും, റോമാപ്രതിനിധി അദ്ധ്യക്ഷംവഹിച്ചതും, അന്ത്യോക്കിയായിലെയും മറ്റും പാത്രിയർക്കീസന്മാർ കീഴുള്ളവരായി സംബന്ധിച്ചതും, അതിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ റോമാ അംഗീകരിച്ചുറപ്പിച്ചതുമാകുന്നു. പൈസഹാഘോഷത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അസുനഹദോസിലെ നിശ്ചയം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഏതൽ സംബന്ധമായി ശാസ്ത്രനിപുണത സമ്പാദിച്ച അലക്സാന്ത്രിയാപ്പള്ളി പൈസഹാ ആഘോഷിക്കേണ്ട തീയതിയും മാസവും പക്ഷവും ആണ്ടുതോറും ഏഴുത്തുമൂലം റോമാപ്പള്ളിയെ അറിയിക്കണം. അവിടെനിന്നു പൈസഹാ ആഘോഷത്തിനായി ശ്ലൈഹികാധികാരത്താൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം ലോകംമുഴുവൻ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന കത്തോലിക്കാപ്പള്ളി അറിഞ്ഞുകൊള്ളും; Apud Petavium.

ഇങ്ങനെ പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം റോമയിൽ നിന്നു മാത്രം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായും, അതിനെ മാത്രം വിശ്വാസികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായും കാണിക്കാവുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഓരോ നൂറ്റാണ്ടുകളിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി വേണമെങ്കിൽ ഇനിയും അനവധിയെണ്ണം എടുത്തു കാണിപ്പാൻ കഴിയും. വിസ്തരഭയത്താൽ, പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം റോമാമാപ്പാമാരിൽ മാത്രമാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നും, അതു അന്ത്യോക്കിയാ പാത്രിയർക്കീസിലില്ലെന്നും ചുരുക്കിപ്പറയേണ്ടതേ അവശ്യമുള്ളൂ.

ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള

ചില പ്രാചീന കേരളനഗരങ്ങൾ

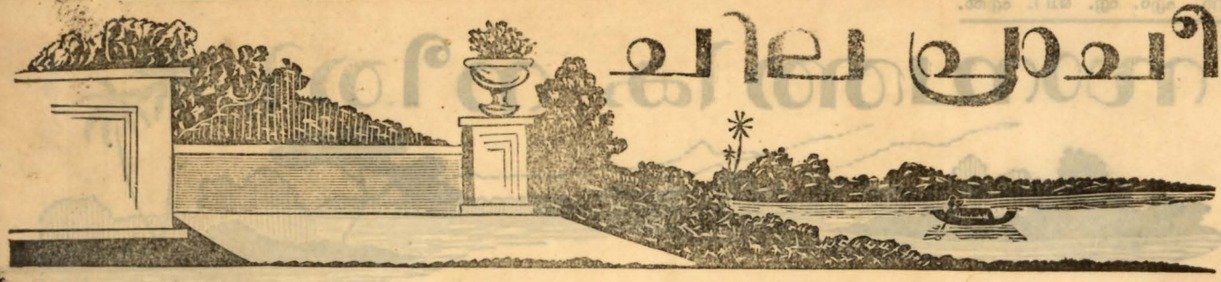

ക്രിസ്താബ്ദം ആദ്യത്തെ രണ്ടു ശതകങ്ങളിലെ കേരളനഗരങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്ലിനി (എ. ഡി. 77), ടോളമി (എ. ഡി. 150), എന്ന റോമാ ഗ്രീക്കു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും, "പെരിപ്ലസ്" (എ. ഡി. 90) എന്ന ഗ്രീക്കു കൃതിയും മറ്റും നൽകിയിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളിൽനിന്നും, ചില വിവരങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നഗരങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ നിശ്ചയിപ്പാൻ ഇതിനു മുമ്പു പല പണ്ഡിതന്മാരും ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ഇതു സംപൂർണ്ണവിജയത്തിൽ കലാശിച്ചിട്ടില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇനിയും പല ഗവേഷണങ്ങളും കൂടി നടത്തിയേ മതിയാവൂ. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എന്റെ ഗവേഷണഫലം, അതു മറ്റുള്ള വരുടേതിനെക്കാളും കുറവും കുറവുള്ളതാണെന്നുള്ള പ്രസ്താവനാപൂർവ്വം, മുമ്പാകെ ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

പ്രസ്തുത ശതകങ്ങളിലെ കേരളനഗരങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഏറ്റവുമധികം വിവരം നൽകിയിട്ടുള്ള ടോളമിയുടെ കൃതിയെ ആധാരമാക്കി ഈ ഗവേഷണം നടത്താം. ആദ്യമായി, ടോളമി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ദക്ഷിണാപഥത്തിലെ കടലോര രാജ്യങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നു:— 1. ലാരിക (ലാടകം) കച്ചിലേറൺ മുതല്ക്കു നമ്മദാനദീമുഖംവരെ. തലസ്ഥാനം ഉജ്ജൈനി. ശകരാജാക്കന്മാർ അന്നു് ഇതു ഭരിച്ചിരുന്നു. 2. ആഭീകസാദിനോൺ (ആന്ധ്രരായ ശാതവാഹന രാജാക്കന്മാരുടെ അപരനാമകം) നമ്മദമുതല്ക്കു ബൽതിപട്ടണം (ബലദേവപട്ടണം, ബോംബെ) വരെ തലസ്ഥാനം ഗോദാവരീതീരത്തുള്ള പ്രതിഷ്ഠാനം. ശാതവാഹനക്കു നവനരസ്ത്രീയെന്ന ബിരുദമുള്ളതിനാൽ, അവരുടെ വംശത്തിലുള്ള ഉശീനരന്റെ പുത്രനും നവരാഷ്ട്രവംശസ്ഥാപകനുമായ നവനരൻ ഇവരുടെ പൂർവ്വികനാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. 3. ബലേകുരോസിന്റെ രാജ്യം. ഇതു ബലികുലക്കാർ അഥവാ, ബാണവംശക്കാരായ നവനന്ദഗുപുകുലമൗര്യന്മാരുടെ കന്തളരാജ്യമാണ്. ബോംബെനഗരം മുതല്ക്കു ഗോവാവരെ. തലസ്ഥാനം ഹിപ്പോക്കുര (കൊൽഹാപ്പൂർ) 4. ആന്ത്രോൺ പറയത്തോൻ രാജ്യം. ഇതു മൂഷിക, അഥവാ, മഹിഷക വംശക്കാരുടെ ഹൈഹയരാജ്യമാണ്. ഗോവാ മുതല്ക്കു മംഗളാപുരംവരെ. രാജധാനി മൂസോപ്പള്ളി (മഹിഷപ്പള്ളി, മാഹിഷ്മതി, വിജയനഗരതലസ്ഥാനത്തിനടുത്തുള്ള പ്രാചീന ഗൊല്ലദേശത്തെ കോപണം, ഇന്നത്തെ കോപ്ബാൽ) 5. ലിമൂരികെയിൽ (ദ്രാവിഡത്തിൽ, അഥവാ, തമിഴകത്തു) ഉള്ള ആദ്യത്തെ രാജ്യമായ കേരളപുത്രം. ബാലമൂഷികം എന്നു പുരാണങ്ങൾ പേരിട്ടിട്ടുള്ള ഈ രാജ്യം നിത്യ (നേത്രാവതിയുടെ തീരത്തുള്ള മംഗളാപുരം) മുതല്ക്കു കോറിയൂർ (കോടിയൂർ, അഥവാ, കുരകം) വരെ നീണ്ടു കിടന്നിരുന്നു. രാജധാനി കത്തുര. ഇതു കരവീരപുരം, കോലം, കൊല്ലം, ക്ഷുല്ലകപുരം അഥവാ, ക്ഷുദ്രകപുരം, പത്മാവതി, മഹോദയപട്ടണം, വലഭപത്തനം എന്ന പല പേരുകളുണ്ടായിരുന്ന ചേന്ദമംഗലമാണ്. 6. ആയ്വംശക്കാരുടെ രാജ്യം. ആയ്വംശക്കാർ, അഥവാ, ആയർ, അഹികൾ, അഭീരർ, ക്രാത്രർ, വത്സർ, എന്നീ നാമങ്ങളുള്ള ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാണ്. കുരകംമുതല്ക്കു കന്യാകുമാരിവരെ. തലസ്ഥാനം നെക്കിണ്ഡ. ഇതു് മാന്നാറിനും നിരണത്തിനും സമീപമുള്ള ഇന്നത്തെ നാക്കിട ഗ്രാമമാണെന്നു ശ്രീ. ടി. കെ. ജോസഫ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

7. കരൈയരുടെ രാജ്യം. പാണ്ഡ്യരുടെ ഒരു ശാഖയാണ കരൈയർ. കന്യാകുമാരിമുതല്ക്കു രാമേശ്വരംവരെ. തലസ്ഥാനം കോൽക്കോയ് (താമ്രപർണ്ണി നദീമുഖത്തുള്ള കൊർക്കൈ) എന്നു പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. ഇതിനു കുറച്ചു തെക്കുമാറി കൊർക്കൈ എന്നൊരു സ്ഥലം ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. 8. പാണ്ഡ്യരുടെ രാജ്യം. ഇതു മധുരാപുരി, കവാടപുരം, കുലശേഖരപുരം, കുലശേഖരപട്ടണം, കുലശേഖരപത്തനം, കുലശേഖരം, കുലശേഖരപുരം, കുലശേഖരപട്ടണം, കുലശേഖരപത്തനം എന്നീ പേരുകളിലും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ തലസ്ഥാനം കോർക്കൈ. ഇതിനു പുറമേ

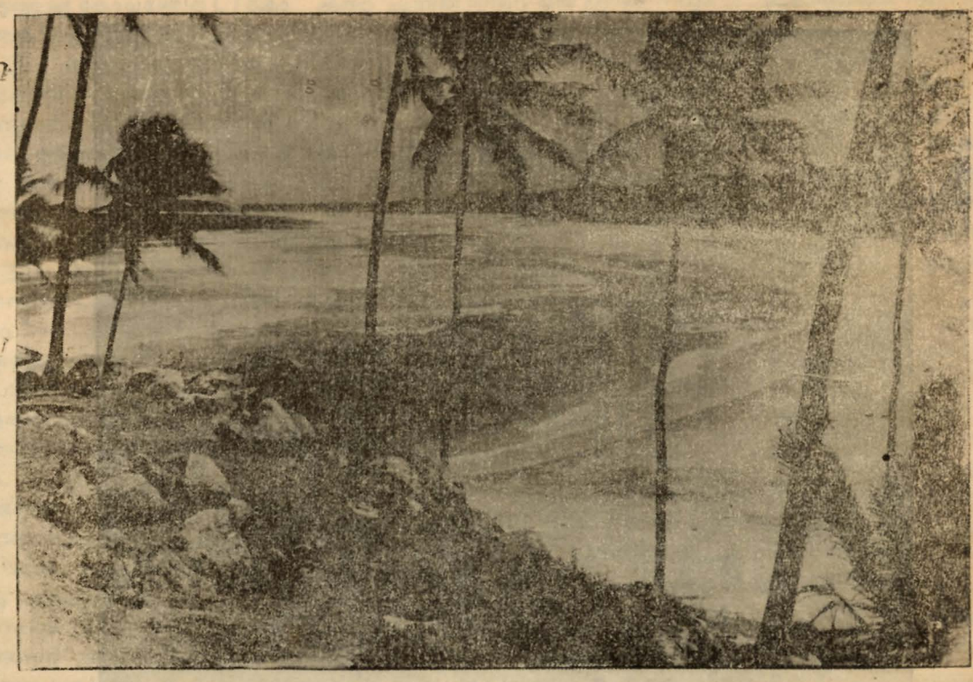

കോവളത്തെ പ്രകൃതിരമണീയമായ ഒരു കാഴ്ച.

ഈ നദീമുഖത്തുള്ള കോർക്കൈ) 8. പാണ്ഡ്യം. രാമേശ്വരം മുതല്ലു കലിമേർകോടിവരെ. രാജധാനി മധുര. 9. ബാടായ്കളുടെ രാജ്യം. ടോളമിയുടെ ബാടായ് ഭാടി, അഥവാ ഭട്ടി, എന്ന പേരുള്ള സാൽവ (സളുവ) വംശക്കാരാണ്. നാഗപട്ടണം ചോഴർ എന്നും കളഭർ എന്നും ഇവക്കു പേരുണ്ട്. കലിമേർകോടിമുതല്ലു തഞ്ചാവൂർ ജില്ലയിലെ കാരൈക്കൽവരെ. തലസ്ഥാനം നികമ (നാഗപട്ടണം) 10. പാരലിയരാജ്യം. ഇതിന്റെ ശരിയായ തമിഴ്രൂപം പാരഴി എന്നാണ്. പാരു് (കര) അഴിയുന്ന (ഇടിഞ്ഞുപോകുന്ന) രാജ്യം എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ക്രമേക്രമേ കടലാക്രമണവും നദികളുടെ കരയിടിയലുമുണ്ടാകുന്ന നാടു് എന്നു സൂക്ഷ്മം. കാരൈക്കൽ മുതല്ലു കഡലൂർവരെ നീണ്ടു കിടന്നിരുന്ന ഇതിനെ അന്നു സോറതായ് അതായതു്, ഉറൈയൂരിലെ ചോഴർ എന്ന പേരുള്ള ചോഴവംശശാഖ ഭരിച്ചിരുന്നു. രാജധാനി കഞ്ചേരിസ് (കാവേരിപൂമ്പട്ടണം) 11. അരുവർണോയ് വംശക്കാരുടെ രാജ്യം. ഏറുവണ്ണർ എന്നാണ് ഇതിന്റെ ശരിയായ രൂപം. ഏറു് എന്നതിനു തമിഴിൽ ഇടി, അഥവാ, വജ്രപതനം എന്നു് അർത്ഥമുണ്ടു്. ഏറുമാനാടു് എന്നു് ഇതിനെ ചെന്തമിഴ് സംഘകാവ്യങ്ങൾ പേരിട്ടിട്ടുമുണ്ടു്. ഏറുവണ്ണക്ക വജ്രചോഴർ എന്ന പേരുമുണ്ടായിരുന്നു. ടോളമി ഇവരുടെ രാജാവിനെ ബസറോനാഗോസ് (വജ്രനാഗവംശജൻ) എന്നു പേരിട്ടിരിക്കുന്നു. കഡലൂർ മുതല്ലു നെല്ലൂർ ജില്ലവരെ ഈ രാജ്യം നീണ്ടുകിടന്നിരുന്നു. തലസ്ഥാനം മാവലിങ്ക (കാഞ്ചീവരം) 12. മൈസിയോളിയരാജ്യം. ഇതാണു പുരാണങ്ങളിലേ പൂവ്വമൂഷികം. നെല്ലൂർ ജില്ല മുതല്ലു കൃഷ്ണാനദീമുഖംവരെ. രാജധാനി കൃഷ്ണാജില്ലയിലെ കൊല്ലേരുകായലിലേ ഒരു ദ്വീപായ പിറ്റുണ്ഡ്റം കോലമു എന്നും ഇതിനു പേരുണ്ടായിരുന്നു. 13. മൈസിയോളിയസ്സുടക്കുള്ള സാലകനോയ് (ശാലങ്കായന) വംശക്കാരുടെ രാജ്യം. കൊല്ലേരുകായലിനു് അല്പം വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള വേംഗിയാണ് ഇതിന്റെ തലസ്ഥാനം.

പ്രസ്തുതകാലത്തെ കേരളത്തിൽ, സഹ്യനുകിഴക്കു തെക്കൻ അക്കാട്ടജില്ലവരെയുള്ളകൊംഗദേശംകൂടി അടങ്ങിയിരുന്ന കേരളപുത്രരും, അയ്രാജ്യവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അയ്രാജ്യം അന്നു മധുരയിലെ പാണ്ഡ്യരുടെ മേൽക്കോയ്മയിൻ കീഴിലിരുന്നിരുന്നു. മൂഷികവംശസ്ഥാപകനായ രാമഘടന്റെ കാലത്തു് (ഉദ്ദേശം ബി. സി. 156–ൽ കേരളപുത്രത്തിൽ ആന്ധ്രഭൃത്യരുടെ ഐഹയരാജ്യവും അടങ്ങിയിരുന്നിരുന്നു. ടോളമിയുടെ കാലത്തു കേരളപുത്രത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജവംശം ശ്രുകർ, അവാ, ക്ഷുദ്രകർ, മൂഷകർ, അഥവാ, മഹിഷകർ, കീരർ എന്ന നാമങ്ങളും, അയ്രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നവർ അഭീരർ, കാതുഷർ, അഹികൾ, ആയർ എന്നീ പേരുകളും വഹിച്ചിരുന്നു. പുരാണങ്ങളിൽ ശ്രുതർ, അഭീരർ എന്നീ രണ്ടവർക്കാരെ എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും ഒന്നിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇവർ ഇരുവരും പരസ്പര വിവാഹബന്ധമുള്ളവരും ഒരേ ഒരു പ്രദേശത്തു പാർത്തിരുന്നവരുമാണെന്നു് അനുമാനിക്കാം. നഷ്ടസരസ്വതിയുടെ തീരങ്ങളിലാണ ശ്രുകർ ആദിയിൽ പാർത്തിരുന്നതു് എന്നാണ പൌരാണിക ഐതിഹ്യം. അതിനാൽ ശ്രുകരെ സാരസ്വതരെന്നും പേരിടാം. സാരസ്വതക്ക വികർണ്ണർ എന്ന പഴ്സായമുണ്ടെന്നു ഹേമചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വികർണ്ണരെന്നതിനു പക്ഷിപുത്രർ എന്നു് അർത്ഥമുള്ളതിനാൽ ഇവർ വിദ്യാധരവംശക്കാരാണ്. ശ്രുകർ എന്നതു് ഒരു ജാതിയുടെ നാമല്ല, ഒരു വർഗ്ഗത്തിന്റെ പേരു മാത്രമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. സരസ്വതിക്കു സിന്ധു(ചിന്ധു)എന്നപേരുള്ളതിനാൽ ശ്രുകരെ സിന്ധരെന്നും പേർ വിളിക്കാം. ഗോവാസ്ഥിതമുള്ള അഞ്ചദ്വീപിനു സമീപമുള്ള ചിന്തകോല എന്ന നഗരത്തിന്റെ നാമവും കർണ്ണാടകത്തിലെ സിന്ധരാജവംശത്തിന്റെ നാമവും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. പഞ്ചാബിലെ ജലന്ധർ ഡിവിഷനിലേ ബിയാസ് നദീതീരത്തിൽ അലക്സാണ്ടർ മഹാന്റെ അക്രമണകാലത്തു പാർത്തിരുന്ന ക്ഷുദ്രകരുടെപേരിനു ഗ്രീക്ക് ചരിത്രകാരൻ ഓക്സിഡ്രേയ് എന്ന ഗ്രീക്ക്രൂപം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സട്ലെജ്നദിക്കു കിഴക്കായി ഇന്ന് ഒരു നഷ്ടസരസ്വതിയുള്ളതും ഇവിടെ ശ്രുദ്ധേയമാണ്. നഷ്ടസരസ്വതികൾ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലും, ഓക്സസ് പ്രദേശങ്ങളിലും പേർസ്യായിലും അറേബ്യയിലുംക്രടിയുണ്ടായിരുന്നു. ക്ഷുദ്രകം എന്നതിനു ക്ഷുല്ലകം എന്നൊരു രൂപമുണ്ട്. ക്ഷുല്ലകത്തിന്റെ ദ്രാവിഡരൂപം ചുള്ളകം എന്നാണ്. കേരളത്തിലെ ക്ഷുദ്രകരുടെ രാജധാനിയായ ചേന്ദമംഗലത്തുക്രടി ഒഴുകുന്ന പെരിയാറിനു് "അകനാനൂറ്," എന്ന തമിഴ് സംഘകാവ്യത്തിൽ ഈ വസ്തുതയെ അസ്സന്ദിഗ്ദ്ധം ചുള്ളിയാറെന്നു പേരിട്ടിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ക്ഷുദ്രകം എന്ന പദത്തിനു കൊച്ചു്, ചെറിയ, എന്നു് അർത്ഥമുണ്ടല്ലൊ. കേരളപുത്രത്തിനു ബാലമൂഷികം, കൊച്ചി, എന്നീ നാമങ്ങൾ ലഭിച്ചതും പ്രസ്തുത വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാണ്. ശ്രുക്തിമതി തലസ്ഥാനമായുള്ള പൌരാണികചേദിരാജ്യവും ഉപപ്ലവം, അഥവാ, വിരാടം, രാജധാനിയായിരുന്ന പൌരാണിക മത്സ്യരാജ്യവും ശ്രുകരാണു ഭരിച്ചിരുന്നതും.

വിശ്വാമിത്രഗോത്രക്കാരും സുശ്രുവംശക്കാരുമായ ശ്രുകരുടെ സ്ത്രീകളെ ഭാർഗ്ഗവഗോത്രക്കാരും യദുവംശക്കാരുമായ അഭീരർ നിയമേന കല്യാണം കഴിച്ചിരുന്നു. പഞ്ചാബിലെ അഭീരരെ അലക്സാണ്ടരുടെ ഗ്രീക്ക് ചരിത്രകാരന്മാർ മല്ലോയ് (മല്ലർ, മാലവർ, മലയർ) എന്ന പേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. അഭീര എന്ന പദം സപ്തം എന്നു് അർത്ഥമുള്ള "ഓഫിസ്" എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തോടു ല (ര) എന്ന വർഗ്ഗപ്രത്യയം ക്ര.

The Manual Autobiography

(A personal Register)

ആത്മ ചരിത രജിസ്റ്റർ

ഇൻഡ്യയുടെ അതുന്നത ദലഗാദപ്പസ്സോലിക്കു തുടങ്ങിയ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടേയും വെരി റവ. ഫാ. പ്ളാസിഡ്; രാജശ്രീ ഐ. സി. ചാക്കൊ തുടങ്ങിയ പണ്ഡിത കേസരികളുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളും ആശിസ്സുകളും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും മേനിക്കടലാസിൽ കമനീയമായ ബ്ലോക്കുകളോടുക്രടിയതും മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ അതിപ്രധാനങ്ങളായ സംഭവങ്ങളെ സ്വന്ത കൈപ്പടയിൽ എഴുതി സൂക്ഷിക്കാവുന്നതുമായ ഒരു നവീന രജിസ്റ്റർ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

അപേക്ഷിക്കേണ്ടതു മേൽവിലാസം,

സെക്രട്ടറി, യുവജനസമാജം,

കടനാട്ടു്, പിഴക്കു് A. O., പാലാ. P. O.

വിക്ടോറിയ ജൂബിലി ടൗൺഹാൾ.

ട്ടിച്ചേർത്തു സ്ഥാപിച്ചതാണ്. ഓഫിസ് എന്നതിന്റെ സംസ്കൃതരൂപം അഹി എന്നാണല്ലൊ. അതിനാൽ അഭീരനും, അഹീരനും, അഹികളും ഒരേ ഒരു വർഗ്ഗത്തെയാണ കുറിക്കുന്നത്. അഭീര പ്രാകൃതഭാഷയിൽ അഹിരാണി എന്ന പേരുമുണ്ട്. അഹിതാഴിൽ അയിയും, ഒട്ടകം അയിയുമായിച്ചമഞ്ഞു. കൊച്ചിയിലേ അയിരാണിക്കുളം ക്ഷേത്രത്തിനു മൂഷികവംശകാവ്യം അഹിരണേശ്വരം എന്ന പേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. യെഹൂദ രാജാവായ സോളമൻ കച്ചവടക്കപ്പലുകൾ അയച്ചിരുന്ന ഓഫീർ എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ പേരിൽ അഭീര എന്ന പേരു കാണാം. ആദി ഓഫീർ പെർസ്യൻ ഉൾക്കടലിന്റെ അറബിക്കരയിലായിരുന്നുവെങ്കിലും, ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത ഓഫീർ, ടോളമി അഭീരിയാ എന്ന പേരിട്ടിട്ടുള്ള സിന്ധാണ്. പാണ്ഡുർ അഭീര വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവരും, മൂഷികരും ചോഴരും ശുദ്ധകവർഗ്ഗക്കാരാണ്. പൌരാണികകാലത്തു് അഭീരർ, കനൗകുബ്ജം, കലിംഗം, വംശം, വത്സം എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ ഭരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മൂഷികർ വിദൂരവംശക്കാരും, അഭീരർ ശുദ്ധവൈശ്യക്കാരാണ്.

ഇനി കേരള പുരാണത്തിലേയും അയ് രാജ്യത്തിലേയും നഗരങ്ങളെ വിവരിക്കാം. ഇതിനുമുമ്പു് ഒന്നു രണ്ടു പ്രാരംഭകാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ടോളമി ഭാരതത്തിന്റെ പടത്തിനു നൽകിയിട്ടുള്ള ഔട്ട് ലൈനും, അതിലെ നഗരങ്ങൾക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ലോഞ്ചിറ്റ്യൂഡുകളും, ലാറ്റിറ്റ്യൂഡുകളും ശരിയല്ലെങ്കിലും, സംശയാസ്പദമായ ചില നഗരങ്ങൾക്കു് അദ്ദേഹം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ലോഞ്ചിറ്റ്യൂഡുകളേയും ലാറ്റിറ്റ്യൂഡുകളേയും അപേക്ഷിച്ചു് മറ്റുള്ളവയുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ടോളമിയുടെ കൃതി എ. ഡി. 150-ൽ രചിച്ചതാണെങ്കിലും, അതിലുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചതു് എ. ഡി. 110-നു സമീപിച്ചാണ്. അതിനാൽ എ. ഡി. 90 ലേ "പെരിപ്ലസും" ടോളമിയുടെ കൃതിയും പ്രായേണ ഒരേ കാലത്തു് രചിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. ലിമിറിക്കയിലേ (തമിഴകത്തെ) പ്രധാനനഗരങ്ങൾ നൂറയും തിണ്ഡിസ്സുമാണെന്നു "പെരിപ്ലസ്" പറയുന്നു. ടോളമിയാകട്ടെ തിണ്ഡിസ്സു കൊണ്ടാണ ലിമിറിക്കയിലെ നഗരങ്ങളുടെ പട്ടിക തുടങ്ങുന്നതു്. നൂറ കേരളപുത്രത്തിലാണെന്നു "പെരിപ്ലസ്" പറയുന്നില്ല. നിത്രു (മംഗളാപുരം) ആന്ധ്രഭൃത്യരാജ്യത്തിലെ നഗരമാണെന്നു ടോളമി പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഈ സംഗതികളിൽ നിന്നു നൂറയും നിത്രുയും ഒന്നാണെന്നു് അനുമാനിക്കാം. മറ്റു കാരണങ്ങളും ഇതിനു് ഇല്ലാതില്ല. നിട്ടൂർ എന്നതു ആദിപരശുരാമനായ ഗണേശന്റെ ഒരു പര്യായമാണ്. ഇദ്ദേഹം ബുദ്ധമതക്കാരുടെ "പൂർവ്വബുദ്ധന്മാരിൽ ഒരുവനായ മംഗലബുദ്ധനാണ്. മഞ്ഞ് ജ്യോതി, അഥവാ, മഞ്ഞുജ്യോഷ്, ബോധിസത്വനെന്നും അവരുടെ ഇടയ്ക്കു് ഇദ്ദേഹത്തിനുപേരുണ്ട്. നിത്രു എന്നതു നസ്തറ എന്നതിന്റെ ഒരു തെറ്റായ രൂപമാണ്. നൂറാ നിത്രു, തിരുനാവായ്, നാക്കിട എന്നീ സ്ഥലനാമങ്ങളിൽ മംഗലബുദ്ധനായ ഗണേശപരശുരാമന്റെ നാമം എന്ന പേരുകാണാം. "പെരിപ്ലസ്" നൂറകൊണ്ടു തമിഴക നഗരങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനു കാരണം മംഗളാപുരം വരെ മാത്രമേ അന്നു തമിഴ്ഭാഷ പ്രചരിച്ചിരുന്നുള്ളു എന്ന സംഗതിനിമിത്തമാണ്. ഇതിനു വടക്കു് തെലുങ്കു, കന്നഡം എന്നീ ഭാഷകളുടെ പൂർവ്വികമായ വഡ്ഡഭാഷ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. ടോളമിയുടെ കാലത്തു് വേമ്പനാട്ടു്, അരുക്കുറ്റി, എറണാകുളം എന്നീ കായലുകൾക്കു പടിഞ്ഞാറുള്ള കര ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. അന്നത്തെ കേരളത്തിലെ നഗരങ്ങളും അവയുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥാനങ്ങളും ടോളമിയെ അസ്പദമാക്കി ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:-

1. സുഡോസ്റ്റോമോസ് നദിക്കു (പെരിയാറിനു) പടിഞ്ഞാറുള്ള (യഥാർത്ഥത്തിൽ വടക്കുള്ള) കേരളപുത്ര കടലോര നഗരങ്ങൾ:-

1. തിണ്ഡിസ്: പന്തലായനിക്കൊല്ലം- കൊയിലാണ്ടി. 2) ബ്രഹ്മഗര: പൊന്നാനി. 3) കാലക്കരൈ: ചാവക്കാട്. 4) ഉപരാജധാനിയും മുഖ്യതുറമുഖവുമായ മുസിരിസ്: ഇരിങ്ങാലക്കുടഗ്രാമത്തിനു തെക്കു പടിഞ്ഞാറുള്ള കടപ്പുറത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന മുചിരി. 5) സുഡോസ്റ്റോമോസ് നദീമുഖം: തിരുവഞ്ചായിമുഖമെന്നു കേരളോല്പത്തി പേരിട്ടിട്ടുള്ള പെരിയാറിന്റെ മുഖം. 6) പൊടുപേത്തുര: പുത്തൻവേലിക്കര എന്ന മുങ്കസ്ഥലമുള്ള ഉദയംപേരൂർ. 7) സെമ്നെ: വടക്കത്തെ ചെമ്പു്. 8) കോറിയൂര: ഒരു കോടിയായ കോട്ടയത്തെ കുറുമ്പ.

2. അയ് രാജ്യത്തിലെ കടലോര നഗരങ്ങൾ:-

1. ബക്കര, അഥവാ, പ്ലീനി നൽകിയിട്ടുള്ള ശരിയായ രൂപാന്തരമനുസരിച്ചു, ബാരക; ദ്വാരകയുടെ ഒരു രൂപമായ വാരക എന്ന പേരുണ്ടായിരുന്ന അമ്പലപ്പുഴ-പുറക്കാട്. 2. ബാരീസ് നദീമുഖം: വാരകനദിയെന്ന പേരുണ്ടായിരുന്ന പമ്പാനദിയുടെ തോട്ടപ്പള്ളിക്കടുത്തുള്ള പണ്ടത്തെ ഒരു മുഖം. 3. ഇളങ്കോൽ, അഥവാ, ഇളങ്കോർ: കൊല്ലം. 4. ഉപരാജധാനിയായ കോട്ടിയറ: തിരുവനന്തപുരം താലൂക്കിലെ കഴക്കൂട്ടം. 5. ബമ്മല; കുഴത്തുറയാറുമുഖത്തുള്ള പൈങ്ങളം. 6. കൊമറിയ: കന്യാകുമാരി.

3. സുഡോസ്റ്റോമോസ് നദിക്കു (പെരിയാറിനു) പടിഞ്ഞാറുള്ള (വാസ്തവത്തിൽ വടക്കുള്ള) കേരളപുത്ര ഉൾനാട്ടു നഗരങ്ങൾ:- 1) നാത്തല: കൊച്ചിയിലെ ചിറ്റൂർ താലൂക്കിന്റെ കിഴക്കൻ ഭാഗമായ "നാലുദേശ"ത്തെ നല്ലേപ്പിള്ളി. 2) കുബ: കിണറുകുഴികളായിരുന്ന നാട്ടുവാഴിയുടെ വകയായിരുന്ന പണ്ടത്തെ കൂപം, അഥവാ, ഇന്നത്തെ തിരുവിലാമല. 3) പാലൂര: കോയമ്പത്തൂർ ജില്ല

പ്രേഷിതാർത്ഥികൾക്കു്
സ്വാഗതം

സത്യത്തിനുമാത്രം നൽകുവാൻ സാധിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും, നീതിക്കുമാത്രം കരഗതമാകുന്ന ശാശ്വതസമാധാനത്തിലേക്കും സഹോദരലക്ഷ്യങ്ങളെ ആകർഷിച്ചു്, ജന്മോദ്ദേശ്യം സംസിദ്ധമാകുവാൻ അവരെ ദൈവരാജ്യപൌരന്മാരും, ക്രീസ്തുരാജസോദരങ്ങളും ആക്കിത്തീർക്കുവാൻ, ത്യാഗപരമായ സേവനസന്നദ്ധതയുള്ള യുവാക്കന്മാരാണ് ആവശ്യം.

ദൈവത്തിനും മാതൃമിക്കുംവേണ്ടി നിസ്വാർത്ഥസേവനംഅനുഷ്ഠിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നപ്രേഷിതാർത്ഥികൾക്കു്

സെൻറു ജോസഫ്സ് മിഷൻ ഹോമിൽ
സ്വാഗതം.

റക്ടർ,
സെൻറു ജോസഫ്സ് മിഷൻ ഹോം,
കഞ്ഞിക്കുഴി, കോട്ടയം.

ിലെ ആനമല, അഥവാ, ചിറ്റൂർ നദിയുടെ ഒരു പോഷകനദിയായ പാലാറിന്റെ കരയിലുള്ള പണ്ടത്തെ പല്ലാച്ചി, ഇന്നത്തെ പൊള്ളാച്ചി.

4. സുഡോസ്യോമോസ്നദിക്കും ബാരിസ്നദിക്കും (പമ്പാനദിസ്സംഗമം) ഇടസ്സുള്ള കേരളപുര ഉൽനാട്ടനഗരങ്ങൾ:– 1) പസഗെ: തൃച്ചിനാപ്പള്ളി ജില്ലയുടെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള വെള്ളാറിന്റെ തീരത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പഞ്ചുംബാലൂർ. 2) മുസുനൂർ: കോയംബത്തൂർ ജില്ലയിലെ ആവനാശിക്കടുത്തുള്ള കരുമത്തൻ–പട്ടി. 3) ക്രുരെല്ലൂർ: നീലഗിരി ജില്ലയിലെ ശ്രുഡല്ലൂർ. 4) പുന്നാട: കോയംബത്തൂർ നഗരത്തിനു സമീപമുള്ള പ്രാചീനഗ്രാമമായ വെള്ളലൂർ. 5) അലോ: ഒലവക്കോട്. 6) രാജധാനിയായ കരുര: കരവീരപുരമെന്ന പേരുണ്ടായിരുന്ന ചേന്ദമംഗലം. 7) അരിംബൂർ: അയ്യമ്പിള്ളി, അഥവാ, അയ്മ്പള്ളി എന്ന പേരുണ്ടായിരുന്ന പഴനി. 8) ബിദെരിസ്: ഇതിനു മുളനഗരം, അഥവാ, വംശനഗരം (വഞ്ചനഗരം) എന്ന കസ്റ്റാടകഭാഷയിൽ അർത്ഥമുണ്ട്. ഇതു കിടങ്ങൂരിനു അടുത്തുള്ള തിരുവഞ്ചൂരാണ്. 9) പാന്തിപ്പൊലിസ്: കോട്ടയത്തിനടുത്തുള്ള പുതുപ്പള്ളി. 10) അദരിമ: ഏറുമാന്തുരിനടുത്തുള്ള അതിരമ്പുഴ. 11) കോരിയൂർ: ആറന്മുളക്കടുത്തുള്ള കോലഞ്ചേരി. (കോഴഞ്ചേരിയല്ല ഇതു്).

5. ആയ്രാജ്യത്തിലെ ഉൽനാട്ട നഗരങ്ങൾ:– 1) നെക്കിണ്ട: നിരണത്തിനും മാന്നാറിനുമടുത്തുള്ള നാക്കിട. 2) മുരുണ്ട: തെങ്കാശിത്താലൂക്കിന്റെ തെക്കുകിഴക്കേ മൂലയിലുള്ള മരുണ്ടൈ.

ഈ നഗരങ്ങളിൽ ചിലതിനെക്കുറിച്ചു് ഈരണ്ടു വാക്കുകൾവീതം പറയാനേ ഇവിടെ സ്ഥലമുള്ളു. ബ്രഹ്മാവിനു ഹിരണ്യഗർഭൻ (പൊന്നൻ)എന്ന പേരുള്ളതിനാൽ ബ്രഹ്മഗര പൊന്നാനിയാണെന്നു് അനുമാനിക്കാം. പൊന്നാനിത്താലൂക്കിലെ പണ്ടത്തെ ഒരു നാടായിരുന്ന ക്രുറനാട്ട്. ക്രുറു് എന്നതിനു തമിഴിൽ കാലൻ എന്നു് അർത്ഥമുണ്ട്. അതിനാൽ കാലക്രുരെ ക്രുറനാടിനടുത്തുള്ള ചാവക്കാടാണെന്നു് അനുമാനിക്കാം. തൃച്ചിനാപ്പള്ളി ജില്ലയിലെ മുചിരിത്താലൂക്കിൽ ഒരു ക്രുറനാട്ടം, കാലനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ക്ഷേത്രത്തോടുകൂടിയ തിരുപ്പുംഗിലി (തിരുപ്പൈഞ്ഞിലി) എന്നൊരു പ്രാചീന ഗ്രാമമുള്ളതും ഇവിടെ ശ്രുദ്ധേയമാണ്.

മുസിറിസ്സിനെ കടൽക്കച്ചവടത്തിനു നിർണ്ണയിസ് എന്ന സമീപസ്ഥലത്തെ കടൽക്കൊള്ളക്കാർ തടസ്സമുണ്ടാക്കിയിരുന്നു എന്നു പ്ലിനി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നെയ്ത്തറ, അഥവാ, നെയ്തൽതറ എന്നതിന്റെ ഒരു ശ്രീക്രുപമാണ് നിർണ്ണയിസ്. തിരുക്കണാമതിലകത്തിനു വടക്കും മുചിരിക്കു സമീപമുള്ള നെയ്ത്തരണി അമ്പലത്തിന്റെപേരിൽ നെയ്ത്തറ എന്ന പേരു കാണാം. തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തിനടുത്തുള്ള തിരുനലശേഖരപുരം ക്ഷേത്രത്തിലെ ഒരു പ്രാചീന ശാസനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള നെയ്തൽതറ എന്ന സ്ഥലവും ഇതായിരിക്കാം. ഈ സംഗതികൊണ്ടു മുചിരിയുടെ സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കാം. ഇങ്ങിനെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനു മറൊരു കാരണവുമുണ്ട്. മുചിരി എന്നതു മുചിറു എന്ന ഒരുതരം ഏറുമ്പിന്റെ പേരിൽനിന്നു ജനിച്ചതാണ്. ഇതിനു ശ്രുഗ്വേദത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള വമ്റിയെന്നും, ഉദ്ദേഹികയെന്നും സംസ്കൃതത്തിൽ പര്യായങ്ങളുമുണ്ട്. പെർസ്യൻ ഉൽക്കടലിലെ ബഹ്റീൻ ദ്വീപിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന എന്നു ഞാൻ പല ലേഖനങ്ങളിലും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്ന അദിബാബിലോൺ നഗരത്തിന്റെ പേരിനു ബാബിലി എന്നൊരു രുപമുണ്ട് ബകാരവകാരങ്ങൾ തമ്മിലും, ബകാരമകാരങ്ങൾ തമ്മിലും, രകാരലകാരങ്ങൾ തമ്മിലുമുള്ള പരസ്പര മാറ്റങ്ങൾ നിമിത്തം ബാബിലിയും വമ്റിയും ഒന്നുതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടു് അദിബാബിലോണിനു മുചിരിയെന്ന നാമവും കൂടിയുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ബെലസ് (ബ്രഹ്മാവു) സ്ഥാപിച്ച ബാബിലോണിനെ പുതുക്കിയ നിനസ് (ശിവൻ) പുതുക്കി പരിഷ്കരിച്ചു എന്നു് ഐതിഹ്യമുള്ളതിനാൽ, അദിബാബിലോണിനു നിനസിന്റെ പേരിൽനിന്നു നിനേവയെന്ന നാമവുംകൂടി കിട്ടിയിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാം. ഇപ്രകാരം അദിബാബിലോൺ ഒരു ഇരട്ട നഗരമായി ഭവിച്ചു. ഇവിടെനിന്നു് ഈജിപ്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത പ്രാചീന ഈജിപ്തുകാരുടെ ഒരു തലസ്ഥാനമായ മെംഫിസ്സിനു് അദിയിൽ "രണ്ടു ലോകങ്ങൾ പാർക്കുന്ന" നഗരമെന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നതായി എർമാൻ, സെത് എന്നീപണ്ഡിതന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനു ശേഷവും ബഹ്റീനിൽ അഷ്ഷഹർ– മുഷാക്കർ എന്ന ഒരു ഇരട്ടനഗരമുണ്ടായിരുന്നതായി ഇബ്നു ഹൌകൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബാബിലോണിയായിലെ അദി ബാബിലോണായ നിനേവയെ മാതൃകയാക്കി അഗാദിലെ സാർഗൻ ചക്രവർത്തി പണിയിച്ച സിപ്പാർ– യക്രുറു (അഗാദ്)നഗരവും ഒരു ഇരട്ട നഗരമാണ്. പ്രാചീന കേരളത്തിലെ ബാബിലോണായ മുചിരിയും ഒരു ഇരട്ട നഗരമായിരുന്നു എന്നു് അതിന്റെ ഒരു പരിസരഗ്രാമമായ ഇരിഞ്ഞാലിക്കുടയും

ORIENT CENTRAL BANK LIMITED,

—— Incorporated in Travancore ——
——Liability of members Limited——

—H. O. KOTTAYAM.—

Authorised Capital	Rs.	10.00,000
Issued and Subscribed	Rs.	2,88,925
Paid up &	Rs.	1,99,040
Reserve funds	Rs.	10.000
Deposits	Rs.	17,87,320
Working Capital	Rs.	20,82,670

BRANCHES:– ERATTUPETTA, ERUMELY, KOTTAYAM, KOTHAMANGALAM, KUMARAKAM, KALAKETTY, PALAI, PAMPADY, PIRAVOM, VAIKOM AND THODUPUZHA.

Directors:–

Messrs,
P. K. KURIAN B. A. L. L. B. (Chairman)
PARAYATHU
E. RAMAN MENON B. A.
Padmavilas, North Parur.
K. J. CHANDY Koottiparampil, Vaikom.
A. M. MARIKKAR, Mg. Director, H. O. L. Marikkar Co Ltd., Trivandrum.
M. T. JOSEPH Murikkummoottil, Kavalam.
IYPE VARGHESE Kochukudiyil, Thodupuzha.
K. P. MATHEW M. A. L. L. B. (Mg. Director)
K. C JOSEPH Bsc. (Secretary)

വിദ്വാൻ, സി. എം. സെബാസ്റ്റ്യൻ അതിരംപുഴ.

സേവനം.

സേവനം പൊതുജനനന്മയെക്കരുതിനാ—
മാവതു ചെയ്യുന്നാകിലായതേ ധർമ്മാവൂ
പാവനചരിതർ തൻ ജീവിതവിജയമീ—
സേവനപാഠമല്ലോ നമുക്കു നൽകുന്നതും.

അത്തരനേകരുമീനിർതൻ ശുശ്രൂഷയി—
ലേതുമാശ്രയിച്ചല്ലേ ജീവനെപ്പുലർത്തുന്നു.

സ്വന്തമായ് സ്വാർത്ഥതികാണ്മതു സമസ്തവും
സ്വാന്തമോദമനുഭവിപ്പിക്കും പരിത്യാഗി.

പക്ഷിയേ രക്ഷിക്കുവാൻ തന്നുടൽ മുറിച്ചൊരാൾ
തക്ഷകവക്ത്രത്തിനായ് ജീവനെ തൃജിച്ചുനൻ.

ഉന്നതാശയരായീയാദർശ പ്രയോക്താക്കൾ
മന്നിൽനിന്നിരുൾ നീക്കുംതേജോധാരകളല്ലോ

ത്യാഗസേവനാമൃതധാരയാൽ മഹത്തുക്കൾ
സ്വാഗതം മഹീതലേ സ്വർഗ്ഗത്തിനേകീടുന്നു

സേവനമുദിക്കുന്നു ത്യാഗവേദിയിൽനിന്നും.
പാവനസ്നേഹമല്ലോ ത്യാഗത്തിനടിസ്ഥാനം

പാപികൾ പീഡിപ്പിച്ചു വന്മരക്കുരിശേറി
കോപവൈരിയാൽ മൃതിചേർത്തശ്രുവിനപ്പൊഴും

മാണിക്യനിണമന്നുഷ്യന്ദ്രപോളം ചിന്തിത്താൻ
കേണപേക്ഷിച്ചു ക്ഷമാ താതനോടവർക്കായി!!!

ലോകകന്മഷഭാരം താങ്ങിമർത്യമുക്തിക്കായ്
ലോകസേവനം മറ്റാരീവിധം നിർവഹിച്ചു?!!

തൽപഥം തുടരുവാൻ തല്പരരേറെയെന്നാ—
ലല്പവും ത്യാഗസ്നേഹസേവനങ്ങളില്ലാക്കും.

ഭാവശുദ്ധിയാലദ്ധ്യാത്മദേഹരക്ഷകൾ നാം
സേവനമനുഷ്ഠിക്കേണമതു താൻ സേവനം

ടെ പേരു സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്. ഇരിഞ്ഞാലക്കുടൽ എന്നാണ് ഇതിന്റെ ശരിയായരൂപം. രണ്ടു ലോകങ്ങളുടെ സംഗമം എന്നാണ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം.

വരാഹമിഹിരൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു പട്ടണം മുചിരിയുടെ മറ്റൊരു പേരാണ്. ഇതിലും നിനസിന്റെ പേരു കാണാം. മുരസ് പഹ്ലവി ഭാഷയിലും, മറു എന്ന ഏലാംഭാഷയിലും നിനസ്സിനു (ശിവനു) പേരുകളുണ്ട്. അബ്രാമിന്റെ കാലത്തു പലസ്തീന അക്രമിച്ച കടർലയോമെർ എന്ന ഏലാം രാജാവിന്റെ ഏലാം ഭാഷയിലെ പേരു ലഗമാരു എന്നാണ്. മറുചി എന്നതു മറു എന്നപദവും, സ്ഥലനിയനിലെ സ്ഥലപ്രത്യയമായ "സി" എന്നതും കൂട്ടിച്ചേർത്തു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ജാഡ്പുരിനു തെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ബാൽമെർനഗരവും ഒരു ബാബിലോൺ, അഥവാ, മുചിരിയാണ്. ഇതിൽനിന്നാണ് ഇതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദേശത്തിനു വന്മലാടം, അഥവാ, വഹ്മി ദേശം എന്ന പേരുകിട്ടിയതു. ഗുജ്ജരരുടെ ആദിതലസ്ഥാനമായിരുന്ന ബാൽമെർ ക്രിസ്താബ്ദത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ മീൻ നഗരം (മത്സ്യനഗരം) എന്ന പേരിൽ ക്ഷഹരാതക്ഷത്രപനായ നാഹപാനന്റെ രാജധാനിയുമായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു കേരളത്തിലെ മുചിരിക്കും മീൻ നഗരം, അഥവാ, മത്സ്യനഗരം എന്നപേരുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നതായി അനുമാനിക്കാം. ഇതിന്റെ പരിസരമായ ഇരിഞ്ഞാലക്കുടയിൽ ഒരു മുത്തേടത്തുമനയുണ്ടായിരുന്നതായി കേരളോല്പത്തി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ മനയുടെ ശരിയായ പേരു മത്തേടത്തു്, അതായതു്, മത്സ്യടത്തു് എന്നായിരിക്കണം. സരസ്വതിയുടെ തീരത്തു് അശ്വമേധം നടത്തിയതായി ശതപഥബ്രാഹ്മണംപ്രസ്താവിക്കുന്ന മത്സ്യരാജാവു ധ്വസൻ ദ്വൈതവനന്റെ പേരും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. മത്സ്യരാജാക്കന്മാരുടെ ഇരട്ട നഗരത്തെ ദ്വൈതവനൻ എന്ന നാമധ്വനിപ്പിക്കുന്നു. ചരിത്രകാരന്മാർ കണ്ടെത്തിട്ടുള്ളതും, ഉജ്ജൈനി നാണയങ്ങളോടു സാദൃശ്യമുള്ളതുമായ ഉദ്ദേഹിക നാണയങ്ങൾ ബാൽമെനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്. കാഞ്ചീപുരവും ഒരു മത്സ്യ നഗരമാണ്. ഖാൻ എന്നതു സുമേരിയനിൽ മത്സ്യത്തിന്റെ ഒരു പര്യായമാണ് ഉപരിചരവസുവിന്റെ ഒരു പുത്രനു മത്സ്യൻ എന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നതും കാഞ്ചീപുരത്തിനു മാവിലങ്ക എന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നതും കൂടി ശ്രദ്ധേയമാണ്

സൂഡോസ്റ്റോമസ് എന്ന ഗ്രീക്ക് പേരിന്റെ അർത്ഥം വഞ്ചിക്കുന്ന വായ് എന്നാണ്. തിരുവഞ്ചൈഴിമുഖത്തിന്റെ ഒരു ഗ്രീക്ക് പരിഭാഷയാണ് ഇതു്. ഉദയംപേരൂരിലെ പുത്തൻ വേലിക്കരയെ ഗ്രീക്കാക്കിയപ്പോൾ പൊട്ടപ്പേരുര എന്നായി. ദ്വാരകയ്ക്കു വാരക എന്ന രൂപമുണ്ടെന്നു "മഞ്ജുശ്രീമൂലകല്പം" ആദിയായ കൃതികളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അമ്പലപ്പുഴയിൽ ഗുജറാത്തിലെ ദ്വാരകയിൽ പാർത്തിരുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ അമ്പലമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇതും ഒരു വാരകയായിച്ചമഞ്ഞു. സമീപമുള്ള ആലപ്പുഴയിൽ ഒരു തിരുവമ്പാടിയുള്ളതും സ്മരണീയമാണ്. തിരുവല്ലായിലെ വിഷ്ണുക്ഷേത്രം ദ്വാരകയിൽനിന്നു് ഒഴുകിവന്നതാണെന്നുള്ള ഐതിഹ്യവും അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കു ദ്വാരകയെന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നു എന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നു. പുറക്കാട്ട് അമ്പലപ്പുഴയുടെ പരിസരത്തുമുഖം മാത്രമാണ്. ഒരു കച്ചവടകേന്ദ്രമായിരുന്നു പിരോസ് (ചൈനാ) മലയുടെ സമീപമുള്ള കടലോരനഗരമായി "പെരിപ്ലസ്സി"ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ബലിതയും (ബലദേവപട്ടണവും) ഒന്നാണ്. കപ്പലിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ചെറിയ ചൈനാ കുന്നിൻപുറമായി തോന്നുന്ന നീണ്ടകരമുതല്പ്പുതലശ്ശേരിവരെയുള്ള ഉയർന്ന കരയാണ് പിരോസ് മല. കൊല്ലത്തെ തിരുവല്ലാരം കടപ്പുറത്തിന്റെ വല്ലാരം എന്ന പേരും ബലിതയിൽ കാണാം. കൊല്ലത്തെ അഷ്ടമുടിക്കായലിന്റെ കിഴക്കേക്കരയിലുള്ള കണ്ടറയുടെ പരിസരഗ്രാമത്തിനു് ഇളംബല്ലൂർ എന്നു് ഇന്നും പേരുണ്ട്. ഇളയൻ എന്നതു് വേടൻ എന്നതിന്റെ ഒരു തമിഴ് പര്യായമാണ്. ബലദേവൻ എന്നതും, വേടൻ എന്നു് അർത്ഥമുള്ള പ്രാതൃൻ എന്നതും, ബ്രഹ്മാവിന്റെ പര്യായങ്ങളാണ്. അതിനാൽ ഇളംകുർ എന്നതും ബലദേവ പട്ടണവും (ബലിതയും) ഒന്നുതന്നെയാണ്.

ഒരു ഉപരാജധാനിയായ കോട്ടിയറ കോട്ടിരൂർ എന്നതി

ഇ. എം. കോവൂർ ബി. ഏ. ബി. എൽ.

എന്റെ ആ സതീർത്ഥ്യൻ.

എനിക്കൊരു സതീർത്ഥ്യനുണ്ടായിരുന്നു, താണക്ലാസ്സുകളിൽ. അയാളെപ്പറ്റി അയാളുടെ ഒരു ചിറ്റപ്പനും ഒന്നരണ്ടധ്യാപകന്മാരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതും പ്രവചിച്ചിരുന്നതും അതുപോലെ സംഭവിക്കാഞ്ഞതു് ജവഹർലാൽ നെഹ്രുവിന്റെ മഹാഭാഗ്യമായി തീർന്നെന്നു് ഞാൻ പലപ്പോഴും വിചാരിക്കാറുണ്ടു്. ഒരു ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യൻ പ്രവിശ്യയിലെ ഗവർണർ ഉദ്യോഗം അല്ലെങ്കിൽ സെൻട്രൽ ഗവമ്മെണ്ടിലെ പ്രധാനമന്ത്രി ഉദ്യോഗം അങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുകൊണ്ടേ അവരുടെ പ്രവചനങ്ങൾ നിവൃഹിക്കപ്പെട്ടവാൻ സാദ്ധ്യമായിരുന്നുള്ളു. "ജേക്കബു് ഇവിടെങ്ങും നിൽക്കുകേലാ" എന്നായിരുന്ന അവരുടെ തുടരെയുള്ള പ്രഖ്യാപനം.

ഞങ്ങളെ ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന അടീച്ചറായിരുന്ന ജേക്കബിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ വീരാരാധകൻ. അദ്ദേഹം പറയും "തൊമ്മനും അയ്പ്പനും എല്ലാം ജേക്കബിനെ നോക്കിപ്പടിപ്പിച്ചു. ചരിത്രമാണെങ്കിൽ ഒരറ്റംമുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ അയാൾക്കു കാണാപ്പാഠമാണു്. മഹമ്മദു് ഗസനി ഇന്ത്യയിൽ കാലെടുത്തുകുത്തിയ അന്നുമുതൽ ഡഫറിൻപ്രഭു ഇറങ്ങിപ്പോയ നാളുവരെയുള്ള സകല സംഭവങ്ങളും, തീയതികളും, അക്കങ്ങളും, ഇന്ത്യാമാപ്പുകളും, എല്ലാം അയാൾക്കു് മനഃപാഠമാണു്. ഭൂമിശാസ്ത്രമാണെങ്കിൽ ചോദിക്കേണ്ടാ. സകല നദിയും, സകലപുഴയും, സകല മലഭൂമിയും, സകല തടാകവും, സകല തുരുത്തുകളും അയാൾക്കറിയാം. ക്ലാസിൽ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന നോട്ടുപോലെയാണയാൾ പരീക്ഷക്കടലാസിലെഴുതുന്നതു്. ഫുൾമാർക്കാണ വാങ്ങുന്നതു്. അയാളിവിടെങ്ങും നിൽക്കുകേലാ''

ഇവിടെങ്ങും നിൽക്കാത്ത ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ വളരെ കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ഈയിടെ കണ്ടു. അവർ പറഞ്ഞതു ശരിയായിരുന്നു. അയാൾ ഇവിടെങ്ങും നിന്നില്ല. നേരെ അമേരിലേക്കുപോയി— ക്രൂലിപട്ടാളത്തോട്ടക്രൂടെയുള്ള ഒരു സിവിലിയൻ ക്ലർക്കായി. ഇപ്പോൾ ജോലികഴിഞ്ഞു് മടങ്ങി വന്നിരിക്കയാണു്; മലേറിയായിക്കൊണ്ടുപിടിച്ചു ചികിത്സ നടത്തിക്കയുമാണു്.

പഴയകാലത്തെ പലതും പറഞ്ഞു ചിരിച്ചശേഷം അയാൾ നടന്നുപോയി. വടക്കോട്ടു വണ്ടികാത്തിരുന്ന ഞാൻ ചിന്തകൾകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച ഒരു എട്ടുകാലി വലയിലുംപെട്ടു.

എന്റെ സതീർത്ഥ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ എത്രകൊണ്ടതെറ്റി, അത്തരം പ്രവാചകന്മാർ എന്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് പ്രവചിക്കുന്നതു് എന്നെല്ലാം ഞാനറിയാതെ ചിന്തിച്ചുപോയി.

എന്റെ ആ സതീർത്ഥ്യനു് അനല്പമായ ഓമ്മശക്തിയുണ്ടായിരുന്നെന്നുള്ളതു് സമ്മതിക്കേണ്ടതുതന്നെയാണു്. ടെക്സ്റ്റ്പുസ്തകങ്ങളിലും നോട്ടുബുക്കുകളിലും കാണുന്നതു് അപ്പാടെ ഓമ്മയിൽ വലിച്ചുകയറ്റി ഉറപ്പിക്കാൻ അയാൾക്കു യാതൊരു വിഷമവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു പിന്നീടു പരീക്ഷയ്ക്കുള്ള ഉത്തരക്കടലാസ്സുകളിൽ പകരുവാനും അയാൾക്കു നിഷ്പ്രയാസമായിരുന്നു: ആ സാധു അദ്ധ്യാപകന്മാരും മറ്റു സതീർത്ഥ്യരും അക്കാലത്തതൊരു ഉൽകൃഷ്ടശക്തിയായി ഗണിച്ചുപോന്നിരുന്നു. മക്കൾ കൂട്ടപ്പടി സമ്പാദിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ആ പ്രാപ്തിക്കയാളെ എവിടെവരേയും ഉയർത്താൻ സാധിക്കുമെന്നാശുദ്ധഗതിക്കാർ വിശ്വസിച്ചു. പക്ഷേ ജീവിതവും അനുഭവവും വേറൊന്നു പഠിപ്പിച്ചു. ഓമ്മശക്തിമാത്രം കൊണ്ടൊന്നുമാകയില്ലെന്നു്.

ഏറ്റവും ഉപയോഗശൂന്യമായ ഒരേർപ്പാടു് ഇനിയും മുഴുവനായി ചത്തിട്ടില്ല—അക്ഷരശ്ലോക മത്സരം. 'ത്ത'യും,'ങ്ങ'ളും'യും കൊണ്ടു തുടങ്ങുന്ന അമ്പത്തൊന്നു ശ്ലോകമറിയാവുന്നവൻ ജയിക്കുമെന്നാണു് ഇതിന്റെ രീതി. ലക്ഷം ശ്ലോകങ്ങൾവരെ ഛർദ്ദിക്കുവാൻ വശമുള്ളവരുണ്ടെന്നാണു പറയുന്നതു്. പക്ഷേ ഈ അക്ഷരശ്ലോകപ്രേമികൾക്കു് മൂന്നാമത്തെവരി 'ണ്ട'യിൽ തുടങ്ങുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ ഓർത്തിരിക്കണമെന്നില്ലാതെ തങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന കവിതകളുടെ അർത്ഥവും കാവ്യഭംഗിയും (അവ മിക്കപ്പോഴും കാണില്ല) അല്പമെങ്കിലും ധരിക്കുവാൻ മനസ്സോ പ്രാപ്തിയോ കാണില്ല. ഈ മത്സരക്കാരും ഓമ്മശക്തിവിദഗ്ധന്മാരാണു്. ഒരൊറ്റയഥാർത്ഥ കവിയോ സാഹിത്യകാരനോ ഇവരുടെകൂട്ടത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടായതായിട്ടു അറിവില്ല.

ഓമ്മശക്തിസ്സിനു് അമിതമായ പ്രാധാന്യം നൽകിയതിലാണു് ഈ പ്രവാചകന്മാർക്കു തെറ്റുപറ്റിയതു്.

മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ പ്രാഥമികശക്തി നിരീക്ഷണത്തിനുള്ള പ്രാപ്തിയാണു്. ജനിച്ചു രണ്ടോ മൂന്നോ മാസങ്ങൾ മാത്രമായ ചെറുകുട്ടികൾ തൊട്ടിലുകളിൽ കിടന്നു് തങ്ങളുടെ തള്ളമാരുടെ മുഖങ്ങളിൽനോക്കി, തിരിച്ചറിഞ്ഞു്, കണ്ണുകൾവികസിപ്പിച്ചു്, പുഞ്ചിരിയുടെ ലാഞ്ഛനമുണ്ടുകളിൽ പരത്തുന്നതുകാണാം. കാണാനുള്ള ശക്തി അവരിൽ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു കൂടെക്കൂടെ പ്രായമായ കുട്ടികൾ വളരെയേറെക്കൊഴുങ്ങൾ കൂടെ

നെറ ഗ്രീക്കു് രൂപമാണു്. തൃപ്രയാപ്പൂർ സ്വരൂപത്തിന്റെ ആദിസ്ഥാനമായതൃപ്രയാപ്പൂർ അടുത്തുള്ള കഴക്കൂട്ടമാണു് ഇതു്. കഴ എന്നാൽ മുള, വംശം, വഞ്ചം എന്നാകുന്നു. വഞ്ചക്കോട്ടം (വഞ്ചക്ഷേത്രം) എന്നു് അർത്ഥമുള്ള കഴക്കോട്ടത്തിന്റെ ആദിഭാഗം എടുത്തുകളഞ്ഞു കോട്ടിയര എന്ന പേരു സൃഷ്ടിച്ചു. ഇതിനടുത്തുള്ള പള്ളിപ്പുറത്തിനു സമീപം ഒരു പ്രാചീന ഗ്രഹാക്ഷേത്രമായ മടവൂപ്പാറയുള്ളതും സ്മരണീയമാണു്. ആയ്രാജവംശത്തിന്റെ ഒരു ഉപരാജനാനിയായ കഴക്കൂട്ടം ഇന്നു് ഒരു ഉൽനാട്ടു നഗരമാണെങ്കിലും, അന്നത്തെ ചെറിയ കപ്പലുകൾക്കു പ്രവേശിക്കാവുന്ന ഇതിനടുത്തുള്ളകഠിനംകുളം കായൽ മുഖേന ഇതിനെ ഒരു കടലോരനഗരമായി കരുതി ടോളമി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന ബമ്മലയുടെ ശരിയായ രൂപം ബൈമ്മന (പൈമ്മന) എന്നാണു്. ലകാരനകാരങ്ങൾ പരസ്പരം മാറാറുണ്ടല്ലോ. പയ്യവനായ ബ്രഹ്മാവിന്റെ വീടു് എന്നാണു, ഇതിന്റെ അർത്ഥം കുളം എന്ന പദത്തെ സ്ഥാനം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലോ അതുകൊണ്ടു പൈമ്മനയും പൈങ്കുളവും ഒന്നുതന്നെയാണു്.

തിരുവിലാമല ക്ഷേത്രത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഗ്രഹവും അതിൽ കൂടി വെള്ളപ്പാച്ചിലും ഉള്ളതിനാൽ അതിനു് അദിയിൽ ക്രൂപം(കിണറു) എന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നു. തിരുച്ചിനാപ്പള്ളി ജില്ലയിലെ പഞ്ചം ബാലൂരിനു സമീപമുള്ള ഉഡയാർപാളയം താലൂക്കിലെ വിളന്ത എന്ന പ്രദേശവും അതിനടുത്തുള്ള പഴവൂരും കേരളപുത്രരാജവംശവുമായി രക്തബന്ധമുള്ള പഴവട്ടരയരെന്ന നാടുവാഴികൾ ഭരിച്ചിരുന്നു. വിളന്തയിലെ ഒരു നാടുവാഴിയാണ കരികാല ചോഴൻ തോല്പിച്ച സുപ്രസിദ്ധനായകനൈക്കാൽ ഇരുമ്പൊറൈ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളെ പിൽക്കാലത്തു കേരളപുത്രരാജവംശത്തിലേയ്ക്കു ദത്തെടുക്കുകയുണ്ടായി. ബെറിൽ എന്ന അപൂർവ്വരത്നം വിളയുന്ന നഗരമാണ പുന്നാടു് എന്ന ടോളമി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഈ രത്നത്തിന്റെ ഖനികളുണ്ടായിരുന്ന വെള്ളലൂരാണ പുന്നാടു് എന്നു് അനുമാനിക്കാം. പ്രാചീന റോമാനാണയങ്ങൾ ധാരാളം കണ്ടെടുത്തിട്ടുള്ള ഈ പ്രാചീന നഗരത്തെ വെള്ളലൂർ തെന്നൽപാടിയെന്ന ശാസനങ്ങൾ പേരിട്ടിട്ടുണ്ടു്. പാടിയെന്നുപേരിൽ ചിലപ്പതികാരം ഇതിനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്.

പാന്തിപ്പൊലിസിന്റെ ശരിയായ രൂപം പോർത്തുപ്പൊലിസ് എന്നാണു്. പോർതൊസ് എന്നതിനു പനയെന്നർത്ഥമുണ്ടെങ്കിലും പോലിസ് എന്നതിനു നഗരമെന്നു ഗ്രീക്കിലും അർത്ഥമുണ്ടു്. പുതുപ്പള്ളിയുടെ പരിസരത്തുള്ള പനച്ചിക്കാട്ടിൽ പോയതെന്നു പഴയ പേരു കാണാം. നമ്പൂതിരി ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഒന്നായ കാട്ടകം പുതുപ്പള്ളിയിലായിരുന്നു. എന്നുള്ള ഐതിഹ്യവും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണു്.

കാണുന്നു. ചാരിത്ര്യധൈര്യമുള്ളവർ ഈ ശക്തി അത്ഭുതകരമായി വളർത്തുന്നു. ഈ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള ഒരിടത്തെത്തിയാൽ കാണാത്തതൊന്നുമില്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടികളിൽ സാധാരണ പെടാത്ത പലതും അങ്ങനെയുള്ളവർ കണ്ടു നമ്മോടു പറയുമ്പോൾ നാം അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ അല്പം ആലോചിച്ചാൽ കാണാം. ബുദ്ധിയുടെ വളരെ താഴ്ന്ന പടിയിലുള്ള ഒരു പ്രവർത്തനം മാത്രമേ ഇതാകുന്നുള്ളൂവെന്നു് —കുറച്ചു ശ്രമിച്ചാൽ മിക്ക ആളുകൾക്കും വളരെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്താവുന്ന ഒരു ശക്തിമാത്രം.

കണ്ടതും കേട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു് അടുത്തപടി. ഈ ശക്തിയിൽ ധനൃരെയാണു് കഥയറിയാത്ത അദ്ധ്യാപകന്മാരും മറ്റുള്ളവരും ഭാവിയിലെ കെടാവിളക്കുകളായി കരുതാറുള്ളതു്. ആഫ്രിക്കയിലെ എല്ലാ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുടെയും പേരുകളും ഉയരവും, ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യരിന്റെ കാലത്തെ യുദ്ധങ്ങളും അവയുടെ തിയതിയും, ഡൽഹൂസി പ്രഭുവിന്റെ വാഴ്ചക്കാലത്തെ പരിഷ്കാരങ്ങളും ഉപപരിഷ്കാരങ്ങളും ഇതെല്ലാം അണുവും തെറ്റാതെ ഓർമ്മിച്ചാൽ അയാളൊരു "ജീനിയസു" ആണെന്നാണു് ഒരു വയ്പു്. ഇതെല്ലാം അറിയാമായിരുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമുദ്ധാവിനമുക്കൊരുകാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അയാളുടെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുഭരണംപോലെ ഒരു പരാജയം ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടും ഇല്ല.

മൂന്നാമത്തെപടി താരതമ്യപഠനമാണു്. ചന്ദ്രനെ ഒരു യൻകണ്ടു് അതിന്റെരൂപം മനസ്സിൽ ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നു. അയാൾ സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ മുഖവുംകണ്ടു് ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഈ ഓർമ്മകളെ തമ്മിൽ താരതമ്യപഠനംനടത്തി ആ സ്ത്രീയുടെ മുഖം ചന്ദ്രബിംബംപോലെ കണക്കിരിക്കുന്നെന്നയാൾ പറയുമ്പോൾ, അയാൾ ഈ മൂന്നാം പടിയിലോ, ഒരു കവിയാകാനുള്ള ആരംഭമായി. ഉപമാലങ്കാരങ്ങളിലും മറ്റും കിടന്നു പുളയുന്ന സംഭാഷകന്മാരും കവികളും ഈ പടിയിൽ എത്തിനിലയുറപ്പിച്ചു നില്ക്കുന്നവരാണു്. പക്ഷേ ഇവരും ജീവിതമത്സരത്തിൽ, എന്തെങ്കിലുമായിത്തീരുന്നതിനു് നിർബന്ധമില്ല.

തങ്ങൾക്കുണ്ടു്, ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധ കാര്യങ്ങളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അവഗാഢമായി ചിന്തിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു് നാലാമത്തെ പടി. നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ പ്രശ്നങ്ങളുടെ നാനാവശങ്ങളെക്കുറിച്ചു് സൂക്ഷ്മതയോടെയും അഗാധമായും പരിശോധിക്കുകയും പരിചിന്തനം നടത്തുകയും ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതാണു് ഇപ്പോൾ സാധിക്കേണ്ടതു്. ഈ അവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ നന്നാകുന്നു. ചിന്തിക്കുകയെന്നുള്ളതു വളരെ വിഷമമേറിയ ഒരു പണിതന്നെയാണു്. പലരും, ഈ ശ്രമം വരുത്തുന്ന പണി അന്യരെ സന്തോഷത്തോടെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. ഒന്നുകിൽ ഭർത്താക്കന്മാരെ, അല്ലെങ്കിൽ വൈദികരെ, അല്ലെങ്കിൽ നേതാക്കന്മാരെ അല്ലെങ്കിൽ ഭരണാധികാരികളെ. ഡിമോക്രസി ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് ഓരോ വ്യക്തിയും ഈ പടിയിൽ എത്തിച്ചേരണമെന്നാണു്. സ്വയം ആലോചിച്ചുശേഷം വോട്ടുകൾ കൊടുക്കണമെന്നു്. പക്ഷേ ഒരു പാർട്ടിക്കാരോ, കരയിലെ നേതാവോ പറയുംപോലെ വോട്ടുകൊടുക്കുന്നതു് എത്ര അയാസവും പ്രയാസവും കുറഞ്ഞ പണിയാണെ പലർക്കും!

നാലാമത്തെ പടിയിൽ എത്തുന്നവർ കുറയുമെങ്കിൽ അഞ്ചാമത്തെ —ഒടുവിലത്തെ— പടിയിൽ എത്തുന്നവർ വളരെ വളരെ കുറയും. വേണ്ടപോലെ ചിന്തിച്ചുശേഷം ശരിയായ തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയെന്നുള്ളതു്. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രശ്നത്തിന്റെ രണ്ടുവശവും അടുക്കിനു പറഞ്ഞു തരുന്നവർ കാണും, പക്ഷേ അതിലേതു വശമാണു തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതെന്നു ചോദിച്ചാൽ അതെന്നോടു ചോദിക്കേണ്ടാ,യെന്നു പറഞ്ഞു നടന്നുകളയുന്നവരാണധികവും. വിവാഹം കഴിക്കണോ വേണ്ടയോ, തുടർന്നു പഠിക്കണോ വേണ്ടയോ എന്നൊക്കെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കുവർ അക്ഷോഭ്യരായി ഒരു കോളജ് പ്രഫസറെപ്പോലെ ഇരുവശവും പറഞ്ഞുതരും, പക്ഷേ വിവാഹം കഴിക്കാനും കഴിക്കാതിരിക്കാനും ചാകാനും ജീവി

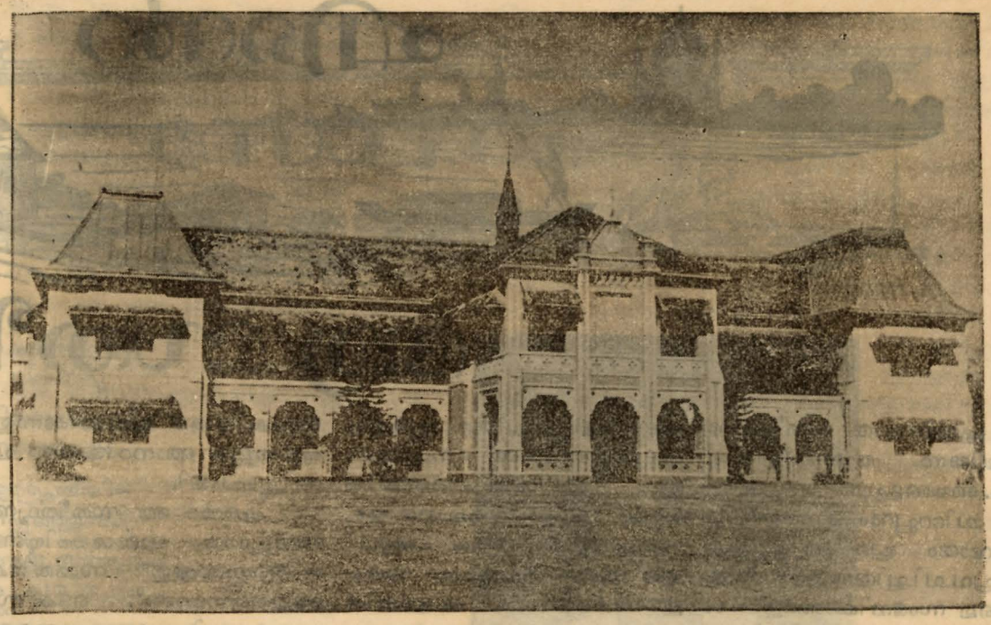

യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളജ്, തിരുവനന്തപുരം.

Statues Tebernacles Thrones Candlesticks
&
All Other Church Articles
of Exquisite Workmanship in
Wood, Cement, Plaster of Paris or Terracotta.
Satisfaction Guaranteed
Wooden Statues A Speciality
For further particulars apply to:
The Manager,
KURYAN STUDIO,
QUILON, S. INDIA.

രണ്ടു ദിവ്യൗഷധങ്ങൾ

സംജീവനാമൃതം

സുഖവിരേചന നൽകി, രക്തംപോക്കു്, കൃമി ഉപദ്രവം, അടിവയർ വീർപ്പു്, അശ്രോമുളകൾ, ചർമ്മകീലകം മുതലായ സർവ്വവിധ അശ്രോജനിതാരോഗങ്ങളേയും വിശിഷ്യ ത്വക്രോഗങ്ങൾ, ഉദരരോഗങ്ങൾ എന്നിവയേയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നു.
വില റാത്തൽ 1 ക്കു് 2 രൂ. 8 ണ മാത്രം.

ഭൂപതിരസായനം

ധാതുക്ഷയത്തെ നിശ്ശേഷം നീക്കി ഓജോവൃദ്ധി, ശുക്ലവൃദ്ധി, ആരോഗ്യം, ശരീരകാന്തി മുതലായവ നൽകുന്ന അത്ഭുതസിദ്ധൗഷധം.
വില റാത്തൽ 1 ക്കു് 5 രൂപ മാത്രം.
കെ. കെ. വാസുദേവൻ വൈദ്യൻ
അഷ്ടാംഗ ആയുർവ്വേദ ചികിത്സാലയം
ഏറുമേനൂർ A. O & P. O. തിരുവിതാംകൂർ

പി. സി. ദേവസ്യാ എം. ഏ.

കലയിലെ ഒരു നവീനപ്രസ്ഥാനം.

"ഇംപ്രഷണിസം"–(Impressionism)പാശ്ചാത്യരുടെ സാഹിത്യത്തിലും അലേഖ്യവിദ്യയിലും പ്രസിദ്ധമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനവിശേഷത്തിന്റെ നാമധേയമാണിതു്. ഇതിനേക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലാത്തസഹൃദയന്മാർ, നാമശ്രവണത്തിലുണ്ടായേക്കാവുന്ന വൈമുഖ്യം കാവ്യഗ്രഹണത്തോടുകൂടി ശമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ കാവ്യം ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനുമുൻപു 'ഇംപ്രഷണിസം' എന്ന പേരിന്റെ അഗമം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമല്ലോ.

1874–ൽ ഫ്രാൻസിൽ നാഡർചിത്രശാലയിൽ എഡ്വാർഡ് മാനേ (Manet) എന്ന പ്രസിദ്ധചിത്രകാരന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഘത്തിൽപെട്ട വരുടെയും ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മാനേയുടെ ചിത്രത്തിന്റെ വിഷയം 'കടലിലെ സൂര്യോദയ'മായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനു ചിത്രനാമസൂചിയിൽ കൊടുത്തിരുന്ന പേരു് Une Impression എന്നായിരുന്നു. സൂര്യോദയത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രം ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ പ്രേക്ഷകന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മുദ്രിതമാക്കുവാൻ (Impress) സമർത്ഥമായ മട്ടിലായിരുന്നുവത്രേ അതിന്റെ വിലേഖനം. മാനേയുടെ കൂട്ടുകാരുടെ തത്സദൃശങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾക്കും ഇതുപോലെ വിചിത്രങ്ങളായ പേരുകളാണു നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതു്. തന്നിമിത്തം പ്രേക്ഷകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്ന ഫ്രഞ്ചുസാഹിത്യവിമർശകൻ മോൺഷ്യർ യൂളേ ക്ലാറെറി ആ പ്രദർശനത്തിനു് 'ഇംപ്രഷണിസ്റ്റുകാരുടെ പ്രദർശനം' എന്നു നാമകരണംചെയ്തു. ഈ പേരു് അപ്പോൾത്തന്നെ പത്രലേഖകന്മാരുടെ കൈയിൽ കിട്ടി. അവർ അതു പ്രചരിപ്പിക്കുകയും, അതിന്റെ ഔചിത്യംനിമിത്തം ചിത്രകാരന്മാർ തന്നെ അതു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണു് ഈ നാമധേയം ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠമായതു്.

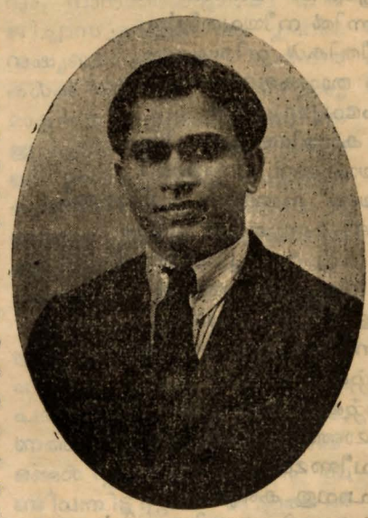

ഇനി ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്വഭാവമെന്തെന്നു വിശദമാക്കാം. പ്രായേണ സമകാലികസംഭവങ്ങൾ ചിത്രങ്ങൾക്കു വിഷയമാക്കിയിരുന്ന 'റിയലിസ'ത്തിന്റെ സന്താനംതന്നെയാണു് ഇംപ്രഷണിസം. എന്നാൽ ഇതിന്റെ പുതുമ വിലേഖനീയവസ്തുവിലല്ല, വിലേഖനരീതിയിലാണു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഈ രീതിയിത്തന്നെ രണ്ടു വശങ്ങളുണ്ടു്. രൂപസംബദ്ധമെന്നും, വർണ്ണസംബദ്ധമെന്നും. ഇവയിൽ രൂപസംബദ്ധമായ ഇംപ്രഷണിസത്തിന്റെ തത്ത്വം മാത്രമാണിവിടെ വിവരിക്കുവാൻ പോകുന്നതു്. ഇംപ്രഷണിസ്റ്റുകാർ വാദിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണു്. ഒരു ചിത്രത്തിന്റെ സകല വിസ്തരാംശങ്ങളും ഒരേസമയത്തു് ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ കാണുവാൻ മാനുഷചക്ഷുസ്സിനു ശക്തിയില്ല. ഓരോ അംശത്തിന്റെയും പൂർണ്ണരൂപം കാണുവാൻ കണ്ണിനെ ക്രമേണ ഓരോസ്ഥാനത്തുനിന്നു മിളക്കി മറ്റോരോന്നിൽ നിക്ഷേപിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ അതു സാധിക്കുകയുള്ളു. തന്നിമിത്തം ഒരു ചിത്രത്തിന്റെ സകല ഭാഗങ്ങളും സമഗ്രമായി ദർശിക്കുവാൻ അവിചിന്നമായും പരമ്പരിതമായുമുള്ള വീക്ഷണം വേണ്ടിവരുന്നു. രുക്മിണിയെക്കണ്ട രാജാക്കന്മാരുടെ സതൃഷ്ണങ്ങളായലോചനങ്ങൾ.

'മുറ്റും താൻ ചെന്നുള്ളോരംഗത്തെക്കൈവിട്ടമറ്റൊന്നിൽ ചെല്ലുവാൻ വല്ലീലപ്പോൾ'

എന്നു കവി പരിഹസിക്കുന്നതിൽ ഹാസ്യം മാത്രമല്ല, മനുഷ്യന്റെ മാനസികവും ചാക്ഷുഷവുമായ ദുർബലതയും തേവ്യമാണു്. ഈ ന്യൂനതയെ രൂപസംബദ്ധമായ ഇംപ്രഷണിസം പരിഹരിക്കുന്നു. ചിത്രത്തിലെ വസ്തുവിശാലമായും, പ്രത്യേകാംശങ്ങളിൽ പ്രേക്ഷകന്റെ ദൃഷ്ടി തറഞ്ഞുപോകുന്നതിനിടയാക്കാതെ ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ അയാൾക്കു വസ്തുസ്വരൂപം ഗ്രഹിക്കത്തക്കവിധത്തിലും, ലേഖനം ചെയ്തിരിക്കേണ്ടതാണെന്നാണു് അവരുടെ സിദ്ധാന്തം. മുൻപറഞ്ഞ പരംപരിതദർശനം (consecutive vision) എന്നതിനു വിപരീതമായി, ഈ രീതിക്കു് അതായതു് ഇങ്ങനെ തൽക്ഷണം തന്നെ പരപ്പിൽ കാണുന്ന സമ്പ്രദായത്തിനു്– തൽക്ഷണികദർശനം (Instantaneous vision) എന്നു പേർ പറയാം. കലാവിദ്യയിൽ ഇതൊരു പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തമൊന്നുമല്ല. പ്രാചീനകലാവിദഗ്ധന്മാർ, വിശിഷ്യ വെലാസ്ക്വേ, ഈ രീതി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ചിത്രങ്ങളിൽ അനവധി വിസ്തരാംശങ്ങൾ നിരത്തിവയ്ക്കുന്ന പഴയ രീതികണ്ടു സഹൃദയന്മാർ മുഷിഞ്ഞുവശായ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ വിസ്ലർ എന്ന കലാകുശലൻ ഈ സമ്പ്രദായം പ്രചരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഇംഗ്ലൻഡിലാകെ വലിയൊരു കോളിളക്കമുണ്ടായി. വസ്തുവിന്റെ സകലാംശങ്ങളും വിസ്തരിച്ചുകാണിക്കാത്ത ചിത്രങ്ങളെ പഴയ ഗണത്തിൽപ്പെട്ടവിദഗ്ധന്മാർ 'അസമാപ്തങ്ങൾ' (unfinished) എന്നു പറഞ്ഞു. അവഹേളിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഹാംലറിലെ റായിക്കയും ഒഫീലിയ അന്തർധിയിൽ വീണു്, മുങ്ങിമരിക്കുന്ന ചിത്രം മില്ലിയാ (Millias) എന്ന ചിത്രകാരൻ ലേഖനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും, അതേ വിഷയംതന്നെ ഡെലക്രോ (Delacroix) ചിത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടു പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും യഥാക്രമം ഉദാഹരണങ്ങളാണെന്നു പറയാം. ആദ്യത്തേതിൽ പ്രകൃതിയും അതിലെ സുന്ദരാംശങ്ങളും സവിസ്തരമായും താദാത്മ്യത്തോടുകൂടിയും ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ഒഫീലിയയിൽനിന്നും അകറ്റിക്കളയുന്നു. രണ്ടാമത്തേതായ ഡെലക്രോവിന്റെ ചിത്രമാകട്ടെ, ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ ഒഫീലിയയെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ കഥ അവിടെ നാം സ്മരിക്കുന്നേയില്ല. ഒഫീലിയയുടെ വീഴ്ചയാണു് ഒന്നാമതായി നമ്മുടെ

ക്കുവാനും ഒന്നിനും അവർ ഉപദേശിക്കയില്ല. തീരുമാനം അവക്കു സാദ്ധ്യമല്ല.

ശരിയായ തീരുമാനങ്ങൾക്കുള്ള ശക്തിയാണു് ഒരു വ്യക്തിയെ വിജയിയാക്കുന്നതു്; മഹാനാക്കുന്നതു്. 1941 ൽ ഇംഗ്ലണ്ടു തനിയെ യുദ്ധം തുടരണമെന്നു് ചർച്ചിൽ ശരിയായിത്തീരുമാനിച്ചു. അമേരിക്ക യുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ സഹായിക്കണമെന്നു് റൂസ്വെൽറ്റ് ശരിയായിത്തീരുമാനിച്ചു.

ഗാന്ധിജി ഇത്തരം അനേകം ശരിയായ തീരുമാനങ്ങൾ നടത്തി. അതുകൊണ്ടു് നാം അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മഹാത്മാവാക്കി. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെ ജീവിതത്തിലും, വിവിധമണ്ഡലങ്ങളിലും, ഇത്തരം ശരിയായ തീരുമാനങ്ങൾക്കു് അവശ്യമുണ്ടു്, സ്ഥാനമുണ്ടു്. നേതാക്കന്മാരുടെ ശരിയായ തീരുമാനത്തിലാണു് ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ രക്ഷ. ഇത്തരംതീരുമാനങ്ങളുടെസമൃദ്ധിയിലാണു് ഒരുപൗരന്റെ വിജയം. അല്ലാതെ ഏന്റെ സതീർത്ഥ്യനെപ്പോലെ ഒരു ഓമ്മപ്പുമാത്രമായിരുന്നാൽ അസ്സാമിലേക്കു പോകയെ ഗതിയുള്ളു.

വിദ്വാൻ, പി. ആർ. ശങ്കരപ്പിള്ള

ജൂബിലിമംഗളം.

(കേക)

സന്തതാഭ്യുദയാബ്ദങ്ങളായിക്കേരളേ—
ശാന്തിതൻ സന്ദേശങ്ങളെമ്പാടും പരത്തുന്ന—
തായിൽ ''സമാധാനബന്ധത്തിലാത്മാവിന്റെ
പ്രേമൈക്യ''മെന്ന ദിവ്യകാഹളം മുഴക്കുന്ന—
ദീപികേ, വിജയിക്ക; വരപത്രികാഗണ—
സ്തുതികേ, സുമംഗളം ജൂബിലിപ്രഘോഷിതേ,
സുന്ദരപ്രകൃതിതൻ മദ്ധ്യത്തിൽ ''മാന്നാന''ത്തിൽ
ധന്യമാം ശ്രേഷ്ഠിവാടംതന്നിൽ നീയവതീർന്നും
മന്നിടേ പരിത്യാഗനീതികൾ വിതയ്ക്കുന്ന—
വന്ദിതരല്ലോ പാത്താൽ താവകജനൈതാക്കൾ
അനൃതാഭാവം തവ സംഭവ്യമല്ലതന്നെ
ഇന്ദുവിൽനിന്നു ദുഗ്ധം കാന്തിയേ പ്രസരിക്കു—
നസമേതിലേ ദിവ്യയോഗിതൻ ഭ്രുതിയായി
''നസ്രാണിദീപിക''യായ് നാടെങ്ങും ചരിച്ച നീ
രാഷ്ട്രീയ സാഹിത്യാദി മണ്ഡലങ്ങളിലതി—
ശ്ലാഘ്യമാം നിലപൂണ്ട സുദ്ധ "ദീപിക"യായി
കാലകല്ലോലിനിതൻ സത്വരഗമനത്തിൽ
ക്രമവുംക്രമുക്കിയ കോളിളക്കത്തിലൊന്നും
നീലയിക്കാതെതിന്നു നിർഭരവിവേകത്താൽ
മാലെഴാതഖിലർക്കും മാർഗ്ഗദീപമായി
എത്രയോ സഹജീവിചിത്രങ്ങൾ ജനിച്ചത—
മപ്പോലെ മൺമറഞ്ഞു മാഞ്ഞതും കണ്ടുഞങ്ങൾ;
എത്രയോ സഹജാതർ വീണുമെഴ്ഞ്ഞേറ്റവും
പിച്ചിപ്പാട്ടനിപതിച്ചും പോവതു കണ്ടുഞങ്ങൾ
അത്ഭുതം! കേരളത്തിൽ പത്രികാചരിത്രത്തിൽ
''വജ്രജൂബിലിമഹ''മാദ്യമിന്നാഘോഷിച്ചു.
നല്പൊടേ നവമാകുമദ്ധ്യായം വിരചിച്ചൊ—
രുജ്ജ്വലേ, ഭവതിതൻ ഭാഗ്യമേ മഹാഭാഗ്യം!
കേരളകാളിദാസ, നള്ളൂരു, വള്ളത്തോളും
സൂരിമാർതിലകങ്ങൾ കൊട്ടാരം, കട്ടക്കയം
പേരെഴും കവീന്ദ്രന്മാരീദൃശർ നീവഴിക്കു
കിയഗീതികാതിൽ സുധവീഴ്ത്തുന്നതിന്നും
ശാസ്ത്രദാരുവിൻ തുംഗശാഖയിൽ വിഹരിച്ച—
ശാസ്ത്രിമാർ, ഐ—സി; ടി. കെ; സി. എൻ. ഏ.
ശാസ്ത്രിതോട്ട
കീർത്തനീയന്മാർനിന്നെ ചാർത്തിച്ച സൂക്തിഹാരം
ചേർത്തീടുന്നിന്നും ഹൃത്തിൽ വൈദൂതപ്രഭാപൂരം
പ്രചരന്നനാമാക്കളാം 'നാരദ' 'നാറാണ'ന്മാർ
സ്വച്ഛഹയാം ഹാസ്യസാഹിത്യം ഗനാതിലകങ്ങൾ
ഇച്ഛപോലന്നന്മാലാപങ്ങൾ തുകിയാക്കു—
മൽക്കളം കൈപ്പിച്ചതിപ്പോഴോർക്കുന്നുഞാൻ
സത്ക്കവികോകിലങ്ങൾക്കാലംബമരുളുവാൻ;
ദുഷ്ക്കവികീടങ്ങളെ പ്രഹരിച്ചകറ്റുവാൻ
സ്പഷ്ടമേദുഗ്ധവ്രതം പൂണ്ട നീ കേരളത്തിൽ—
കെട്ടപ്രസ്ഥാനങ്ങളേ തടയും കോട്ടയായി
ചീന്തയ പ്രേമത്തിന്റെ പൊന്തയപതാക നീ;
നന്മയിൽ രാജഭക്തിവിളയും കേദാരം നീ;
ഉത്തമാദർശങ്ങൾക്കു സുസ്ഥിരസ്തംഭവും നീ;
സത്തർതൻ മനോവാഞ്ഛാ സങ്കേതഗൃഹവും നീ;
നീതിക്കുനേടുത്തുൺനീ; ഖ്യാതിക്കുതിടമുനി;
ഭ്രുതികൾ വിരിയുന്ന പുതുമാർഗ്ഗവും നീ
കൂടിലിൽതൊട്ട കൊട്ടാരംവരെ ദിനംതോറും
നവസന്ദേശവുമായ് നലമോടെത്തുംനിന്നെ
കുതുകം മൊട്ടിട്ടതാം ഹൃദയങ്ങളോടൊത്തു
പതിവായ് സ്വീകരിക്കാൻ കൊതികൊള്ളുന്നുഞങ്ങൾ.
ജയിക്കു മലയാളപത്രികയ്ക്കുദ്വിതീയേ,
ജയിക്കു അനേകരചിതപ്രശോഭിതേ,
ജയിക്കു ഷഷ്ടിപൂർത്തിയണയും സുമംഗലേ,
ജയിക്കു ജനസമൂഹത്തിൻ ഹൃദയപ്രദീപികേ.

മനസ്സിൽ മുദിതമായിത്തീരുന്ന തുതന്നിമിത്തം, രണ്ടാമത്തെ തുപ്രഷണിസ്റ്റ് പ്രസ്താനത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ചിത്രമാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

കലാപ്രസ്താനങ്ങൾക്കെല്ലാം സാഹിത്യത്തോടു വളരെ ബന്ധമുള്ളതിനാൽ ഇപ്രഷണിസത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഉപരി വിശദീകരിക്കുവാൻ മലയാളസാഹിത്യത്തിൽനിന്നു തന്നെ ഉദാഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കോപ്പുകടന്നും മൂന്നു മഹാകവികൾ തുന്നിയ പട്ടങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രകൃതത്തിൽ താരതമ്യം അർഹിക്കുന്നു. ആദ്യം വിസ്തരഭീയനായ കുഞ്ചൻനമ്പിയാരുടെ വർണ്ണനമെടുക്കാം. ഗ്രഹനായകനായ ഭടൻ വിശ്രമവേളയ്ക്കു വീട്ടിലേക്കു വരുമ്പോൾ അവിടെ കായക്കുഞ്ഞിക്കരിയിട്ടില്ല അയതുകേട്ടുകുമ്പിച്ചെന്നവനായുധമുടനേ കാട്ടിച്ചെറിഞ്ഞു; ചൂതതിരുസ്സും വെള്ളാശേഷം കുട്ടികൾതന്നുടെ തലയിലൊഴിച്ചു; കെട്ടിയപെണ്ണിനെമടിക്കുടാതെ കിട്ടിയവടികൊണ്ടൊന്നു പടിച്ചു; ഉരുളികൾ കിണ്ടികളൊക്കെയുടച്ചു; ഉരലുവലിച്ചുകിണറ്റിൽമറിച്ചു; ചിരവയെടുത്തഥ തീയിലെരിച്ചു; അരകല്ലുങ്കുളത്തിലെറിഞ്ഞു അതുകൊണ്ടരിശം തീരാഞ്ഞവനപ്പുരയുടെമുറ്റും പാഞ്ഞുനടന്നു.

ഇവിടെ വർണ്ണനത്തിന്റെ പരപ്പുമൂലം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ കോപിഷ്ടനായ ഗൃഹനായകനിൽ നിന്നു് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു മാറി, അയാളുടെ കോപത്തിന്റെ രുചി അനുഭവിക്കുന്ന കുട്ടികൾ, ഭാര്യ, ഉരുളി, ഉരൽ, ചിരവ, അരകല്ല്, മുതലായ ചേതനാചേതനങ്ങളുടെമേൽ പതിയുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ഭിന്നമായി മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ 'ശിഷ്യനും മകനും' എന്ന കൃതിയിൽ കോപപ്രകടനത്തിന്റെ ഒരു രംഗം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. പാർവ്വതീപരമേശ്വരന്മാർ കൈലാസത്തിൽ വിഹരിക്കുന്നു. അതും അവിടെ കടന്നുചെന്നു് അവർക്കു വിശ്രമഭംഗംവരുത്താതിരിക്കാൻ പുത്രനായ ഗണപതിയെ കാവൽ നിറുത്തീട്ടുണ്ടു്. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണു പരമേശ്വരശിഷ്യനായ പരശുരാമന്റെ ദുരുദ്ദേശ്യത്തിനായുള്ള പുറപ്പാടു്. അകത്തേക്കു കടക്കാൻ ഭൃത്യനായ പരശുരാമനെ ഗണപതി തടയുന്നു. 'പോകട്ടെ ഞാൻ, വിട്ട!' എന്നു ഭാർഗ്ഗവൻ. 'വിടില്ല, കടന്നുകൂടെ!' എന്നു ഗണപതി. 'ഛീ! വക്രവൃത്തി തുടരുന്നതു രാമനോടോ?' എന്നു് ഉദ്ധതനായ ജാമദഗ്നൻ; 'ഏവംപറഞ്ഞു മുറുകിദ്വിജദേവർ തമ്മിൽ ഭാവംപകർന്നു പിടിയും വലിയും തുടങ്ങി' യതിനിടയ്ക്കു് ഗണേശൻ തുമ്പിക്കരംകൊണ്ടു പരശുരാമന്റെ കാലിൽ പിടിക്രുടി അട്ടേഹത്തെ വട്ടംകറക്കിത്തുടങ്ങി. അതിദീപ്തവിഗ്രഹനായ ഭാർഗ്ഗവരാമൻ ചക്രവാള പരിധിയെ അതിക്രമിച്ചു കറങ്ങിത്തുടങ്ങി. എന്നാൽ തക്കംനോക്കി രാമൻ മഴകൊണ്ടു് അഞ്ഞൊരുവെട്ടു്! ഗണപതിയുടെ കൊമ്പുമുറിഞ്ഞു താഴെവീണപ്പോൾ 'ബ്രഹ്മാണ്ഡമൊട്ടുക്കൊരു ഞെട്ടൽഞെട്ടി'. ഈ ശബ്ദംകേട്ടു പരിഭ്രമിച്ചു രണ്ടുഗത്തേക്കുവന്ന പാർവതി കണ്ടതു മകൻ പരിക്കേറ്റു ചോരയൊഴുക്കി കിടക്കുന്ന കാഴ്ചയാണു്. ഇവിടെ കവി പാർവതിയുടെ കോപം ഒരു പൊടിക്കൈകൊണ്ടു ഭംഗിയായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. പാർവതിക്കു കോപം പരശുരാമനോടല്ല, പുത്രനു അതിസാഹസ്രം അനുവദിച്ചുകൊടുത്ത തന്റെ ഭർത്താവിനോടാണു്:

ഉടൻ മഹാദേവിയിടത്തുകയാ—
ലുഴിഞ്ഞ വാർപൂങ്കുഴലൊന്നൊതുക്കി
ജ്വലിച്ച കൺകൊണ്ടൊരു നോക്കുനോക്കി—
പ്രാശ്വസ്ഥനാകുംപതിയോടരുൾ
"കിട്ടീലയോ ദക്ഷിണ വേണ്ടുവോളം
വിശിഷ്യനാം ശിഷ്യനിൽ നിന്നിദാനീം. . ."
ഇത്യാദി.

ഇവിടെ ദേവിയുടെ 'ജ്വലിച്ച കൺകൊണ്ടുള്ള നോട്ടം"

കൊട്ടപ്പുന്ന ഗോവിന്ദ ഗണകൻ.

പുരോഗതിയുടെ പരാജയം.

മാനവസമുദായം അനുസ്യൂതമായ പുരോഗതിയിലൂടെയായിരിക്കയില്ല, ഇന്നത്തെ സംസ്കാരദശയോളം എത്തിയിട്ടുള്ളതു്. പ്രത്യുത; അനുസ്യൂതമായ പുരോഗതി അതിന്റെ ഉത്തിഷ്ണുമാനതയെ ലഘൂകരിക്കുകയേയുള്ളു. പാറക്കെട്ടുകളിലും മറ്റും തട്ടിത്തട്ടി തെല്ലിടസ്തംഭിച്ചങ്ങനെ മുന്നോക്കം പോകുന്ന നദീജലത്തിനു്, വേഗവും, ശുദ്ധിയും, മാർദ്ദവവും സ്വയം സിദ്ധമാവുന്നതുപോലെ, പരഃശതം സ്തംഭനസന്ധികളാണു് അതിന്റെ വിപുലനത്തിനു് വേഗവും, ശുദ്ധിയും, മാർദ്ദവവും നൽകിയിട്ടുള്ളതെന്നു കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. അത്തരം സ്തംഭനസന്ധികൾ ചരിത്രത്തിന്റെ അനഭിഷ്വസമ്പാദ്യങ്ങളെന്നവണ്ണം നമുക്കിന്നു് സുവിജ്ഞേയങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്.

ചരിത്രപരമായ ഈ പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ, തത്തത് കാലികങ്ങളായ സാമുദായിക പതനോൽപതനങ്ങളെ പ്പറ്റി തെല്ലും അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. ഏതാണ്ടു് അഞ്ചുലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ജീവിച്ചിരുന്ന ഗുഹാജീവിയായ മനുഷ്യൻ എത്ര എത്ര സ്തംഭനകോടികളെ അതിരോഹിച്ചും അവരോഹിച്ചുമാണു് ഇന്നീ കാണുന്ന പുരോഗമനുഷ്യനായി പരിണമിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു് ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണു്. അതിനാൽ പുരോഗതിയേക്കാൾ ഏറെ പ്രാധാന്യം തദാധാരമായ സ്തംഭനത്തിനുണ്ടെന്നു് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ മാനവസമൂഹത്തെ പിന്തുടർന്നുപോന്നസ്തംഭനരീതി വ്യഷ്ടിപരവുംസമഷ്ടിപരവുമായസകലവിജയസിദ്ധികൾക്കും വികാസവുംപ്രകാശവും നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. മനുഷ്യന്റെസവ്വോന്നതസിദ്ധിയായ കലാബോധംകൂടിയുംഈ ഉൽസ്വപ്തത്തിൽ നിന്നുരിപ്പോകുന്നില്ല. നേരെറിച്ചധികം ബാധിക്കുന്നതു് കലയേയായിരിക്കും.

ഗുഹാജീവിയായ ആദിമമനുഷ്യനിൽ കലാബോധത്തിന്റെ ലുപ്തസ്ഥിതിമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാൻ ഇടയുള്ളു. എങ്കിലും, ഗുഹയിൽ ജീവിക്കാനും, അതിനുവേണ്ട സൌകര്യങ്ങൾ സജ്ജമാക്കാനും, ആ ഗുഹാജീവിയും യത്നിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. ആയത്നമാണു് കലാസവ്വസ്വത്തിന്റെ പ്രാകൃതിക നിദാനം. വികാരോദയങ്ങളും, വിചാരക്രമങ്ങളും മേൽക്കുമേൽ തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു് കലയെ നാനാരൂപവും, നാനാശാഖവുമായി വിഭജിച്ചാസ്വദിക്കാൻ ആ ഗുഹാമനുഷ്യന്റെ അനന്തര പരമ്പരകൾക്കു സാധിച്ചു. ഇവിടെ ദൃശ്യമാകുന്നതു് സ്തംഭനത്തിൽനിന്നുള്ള പുരോഗതിയാകുന്നു. അല്ലാതെ അനുസ്യൂതമായ പുരോഗതിയാണു്—സ്തംഭനവജ്ജമായ പുരോഗതിയാണു— കലാപരമായ ആവിഷ്കാരങ്ങൾക്കു പ്രേരകമായിട്ടുള്ളതെന്നു വിചാരിക്കാവതല്ല.

ശില്പത്തിൽനിന്നു് ചിത്രം; സംഗീതത്തിൽനിന്നു് സാഹിത്യം; ഇമ്മട്ടു് അനുക്രമമായ പരിണാമത്തിനും, രൂപപ്രാപണത്തിനും, എത്രയെത്ര ശതാബ്ദങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച സ്തംഭനം വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല? ശില്പത്തിൽനിന്നു് ചിത്രം രൂപംകൊള്ളുക; സംഗീതത്തിൽനിന്നു് സാഹിത്യം ഉദയംചെയ്യുക; ഇവയുടെ അന്തരാളകാലത്തെ കലയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആദിമമായ സ്തംഭനഘട്ടം എന്നുവിളിക്കാം. ശില്പത്തിൽനിന്നു് ചിത്രം സാക്ഷാൽകൃതമാവാനും സംഗീതത്തിൽനിന്നു് സാഹിത്യം സാധിതമാവാനും അവയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്തംഭനത്തിന്റെ മൂകസൌന്ദര്യം നീണ്ടനിവന്നുകിടന്നിട്ടുണ്ടെന്നവധാര്യം.

ജീവിതത്തിന്റേയും, സംസ്കാരത്തിന്റേയും ഉച്ചാവചങ്ങളായ ഉല്ലേഖങ്ങൾ സാഹിത്യത്തിന്റെ ജന്മാവകാശമാകയാൽ കലാസിദ്ധികളിൽ അഗ്രിമത്വം സാഹിത്യത്തിനാണല്ലോ പരികല്പിതം. ആദിമമനുഷ്യനിൽ പ്രാകൃതികമായെങ്കിലും സാഹിത്യപ്രവണത ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നു് തിരിയാപറയുക സാദ്ധ്യമല്ല. സ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ കാളിദാസനുമുമ്പു്, മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ, വടക്കൻ പാട്ടുകളുടേയും, നിരണം കൃതികളുടേയും കാലം, സാഹിത്യപുരോഗതിയുടെ അവരുടെ കോപത്തെ സമഗ്രമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു് ആ രങ്ഗം മുഴുവൻ പരന്നുകിടക്കുന്നു. കോപത്തിന്റെ ഇതരാനുഭാവങ്ങളായ പുരികംചുളിക്കൽ, അധരംവിറയ്ക്കൽ, കണ്ണിനററംകലങ്ങൽ ഇവയൊന്നും കവി വിസ്മരിച്ചു വർണ്ണിക്കുന്നില്ല. ദേവിയെ തുള്ളിച്ചാടിക്കുന്നുമില്ല. 'ആജ്വലിച്ച കൺകൊണ്ടുള്ള നോട്ടം' ഒന്നുമാത്രം, ഒരിംപ്രഷണിസ്റ്റ് ചിത്രംപോലെ, വായനക്കാരനിൽ തൽക്ഷണാനുഭവമുണ്ടാക്കുവാൻധാരാളം പര്യാപ്തമാണു്.

ചിത്രമെഴുത്തിലെ പ്രസ്ഥാനവിശേഷണങ്ങളെ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഇണക്കിക്കാണിക്കുവാൻ ആദ്യമായി പുറപ്പെട്ടനനഒരുവന്റെ പ്രയാസമേറിയ ചുമതലയാണു് ഉചിതങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ തേടിപ്പിടിച്ചു പ്രകൃതം വിശദീകരിയ്ക്കുക. ഭാഷാകാവ്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ മഹാകവി ഉള്ളൂർ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള വിചിത്രവിശാലമായ ചിത്രശാലയിൽ കടന്നുനോക്കിയാൽ ഏതുതരം പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും മാതൃകകൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ആഖ്യാനപരമായ കവനങ്ങളിൽ ഉല്ലൂടഭാവങ്ങൾ അനുവാചകഹൃദയങ്ങളിൽ മുദ്രണംചെയ്യാൻ ചിലനാടകീയകൗശലങ്ങൾ ഉള്ളുരിനുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരിംപ്രഷണിസ്റ്റുചിത്രം— രോഷാകുലനായ രാമശാസ്ത്രിയുടെ ചിത്രം— ഇനി വായനക്കാരുടെ സമക്ഷം പ്രദർശിപ്പിക്കാം, സന്ദർഭം ഇതാണു്:- പേഷ്വാ രഘുനാഥരായർ കിരീടാവകാശിയായ നാരായണറാവുവിനെശ്രദ്ധമായി വധിപ്പിച്ചു സിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കി. മറുവല്ലവന്റേയും തലയിൽ ഈ അപരാധം കെട്ടിവെച്ചു് ലോകസമക്ഷം മുഖ്യകാരനാവനുറച്ച രഘുനാഥരായർ ഈ വധത്തേക്കുറിച്ചന്വേഷണം നടത്താൻ ബഹുജനസമ്മതനുംധർമ്മധീരനുമായ രാമശാസ്ത്രി എന്ന വൃദ്ധന്യായാധിപനെ നിയോഗിച്ചു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ടു് അന്വേഷണമെല്ലാം കഴിച്ചു ശാസ്ത്രി രഘുനാഥനും സദസ്യരുമിരുന്ന മണ്ഡപത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഉള്ളിലുള്ള സംഭ്രമം ഗാംഭീര്യാനുഭാവംകൊണ്ടു് മറച്ചു് ദുഷ്ടനായ രഘുനാഥൻ ശാസ്ത്രിയോടു് ചോദിക്കയാണു്: "എന്തായി, അന്വേഷണത്തിൽ സൂക്ഷ്മമെല്ലാമറിഞ്ഞോ? ആരാണു് ആ ഒമ്പതബാലന്റെ ഘാതകൻ? കാര്യം ശരിക്കറിഞ്ഞെങ്കിൽ പറഞ്ഞാൽമതി. അല്ലെങ്കിൽ മൌനമായിരിക്കും ഭേദം. എന്റെ നില, എന്റെ കുലം, കാര്യത്തിന്റെ ഗുരുത്വം, ഭവിഷ്യത്ത് ഇതൊക്കെ ആലോചിച്ചു വേണം അങ്ങു വിധിക്കുവാൻ."

എന്താണിതിനു ശാസ്ത്രിയുടെ മറുപടി?

'സാക്രതമാമൊഴികേട്ടതന്റെ
ധർമ്മാഹസനംപിടിച്ചെഴനേറു—
ശാസ്ത്രി
അപ്രാപിയിൽച്ചേർത്തു തദ—
ക്ഷിരണ്ടു—
മാഗ്നേയമാം ഗോളയുഗം ക—
ണക്കേ!'

നോക്കുക, ഈ അവസാനത്തെ വരികൾ ധാർമ്മികരോഷാവിഷ്ടനായ ആ വൃദ്ധന്റെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന നോട്ടം അദ്ദേഹത്തിനഭിമുഖമായിരിക്കുന്ന ആ ഖലൻതന്നെയാണു് കുമാരന്റെ ഘാതകനെന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നില്ലേ? അതെ രണ്ടു നിമിഷത്തെ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തുനിന്നും മേഘഗർജ്ജിതമെന്നപോലെ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു,

'മഹാപ്രഭോ! കശ്മലനങ്ങു—
തന്നെ
മത്സ്യാമിതൻ മാരണമേ—
തുഷ്ടൻ!'

എന്ന ധീരവാക്യം തന്നെയാണു് കനൽപ്പൊരിചാടുന്ന ആ കണ്ണുകളിൽ നമുക്കു വായിക്കാവുന്നതു്. 'അഗ്നേയമാം ഗോളയുഗംകണക്കേ!' — ഇത്രമാത്രം കിട്ടിയാൽ മതി സന്ദർഭോചിതമായ ഒരു ചിത്രകാരനു് ഒന്നാന്തരമൊരു ഇംപ്രഷണിസ്റ്റ് ചിത്രം രചിക്കുവാൻ. യുദ്ധശൂരവീരനായ ആ പിതൃഭക്തരുടെ കുട്ടിക്കാരൻപൈതൃകം, മകൻ രിക്കേറ്റു കിടക്കുന്നതു കണ്ട പുത്രവത്സലയായ മാതാവിന്റെയോ സാധാരണനുമായ കോപത്തിൽനിന്നൊരുയോ ഭിന്നമാണു്, അദ്ദേഹത്തിനുദ്ദേശ്യമായ ഒരു ശാസനത്തിന്റെ ധാർമ്മികരോഷമാണു് ഗുരുനാഥനുകനായ ഭടനെ രോഷാകുലനാക്കിയതു നമ്മെ ചരിപ്പിക്കുന്നു. ദേവിയുടെ ജ്വലിച്ചകണ്ണുകൊണ്ടുള്ളനോട്ടം രസിപ്പിക്കുന്നു; ശാസ്ത്രിയുടെ അഗ്നേയഗോളസദൃശമായ അക്ഷികൾ നമ്മെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്നു. അപരാധികളിൽ സംഭ്രാന്തിയുളവാക്കുന്ന മഹദ്ധിക്കാരമായ അനേത്രങ്ങളുടെ ജ്വാലയിൽ രഘുനാഥരായരും അയാളുടെ ഗാംഭീര്യവുമെല്ലാം ഉരുകിപ്പോയില്ലെങ്കിൽ അത്ഭുതമല്ലേ? അല്പസാമഗ്രികൊണ്ടു് അധികഫലം കാട്ടുന്ന കവിയുടെ ഇന്ദ്രജാലം! ഇതാണു് ഇംപ്രഷണിസം.

സംഭവമായിരുന്നു. എഴുത്തച്ഛൻ, പൂന്താനം, ഭാസൻ, കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ തുടങ്ങിയ പ്രാചീനകവികളുടെ ഗതാനുഗതികത്വം നിറഞ്ഞ സാഹിത്യചികീർഷ സംകൃതസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു പുരോഗമനപഥംവെട്ടിത്തുറന്ന കാദാസീയ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഗതിശ്രീയിലെ മഹത്തായ നാഴികക്കല്ലായിരുന്നു. ആ സംഭവത്തിൽനിന്നും ഉയിരെടുത്ത ചലനവും പുരോഗതിയുംതന്നെയാണ് കാളിദാസപ്രതികൾക്ക് കലാഗണനയിൽ കനിഷ്ഠികാധിഷ്ഠിതത്വം സംഭാവനംചെയ്തത്. കാളിദാസനുശേഷവും അനുപോലബ്ധഹത്തായ സംഭവം അവിർഭവിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ആ സംഭവം ഇന്നേവരെയുള്ള ചലനത്തിനോ പുരോഗതിക്കോ പ്രേരകമായില്ല. കാരണം നിത്യവ്യവഹാരഭൂതയിൽനിന്നു സംസ്കൃതം പിടികൊടുത്തുപോയി എന്നുള്ളതാണ്.

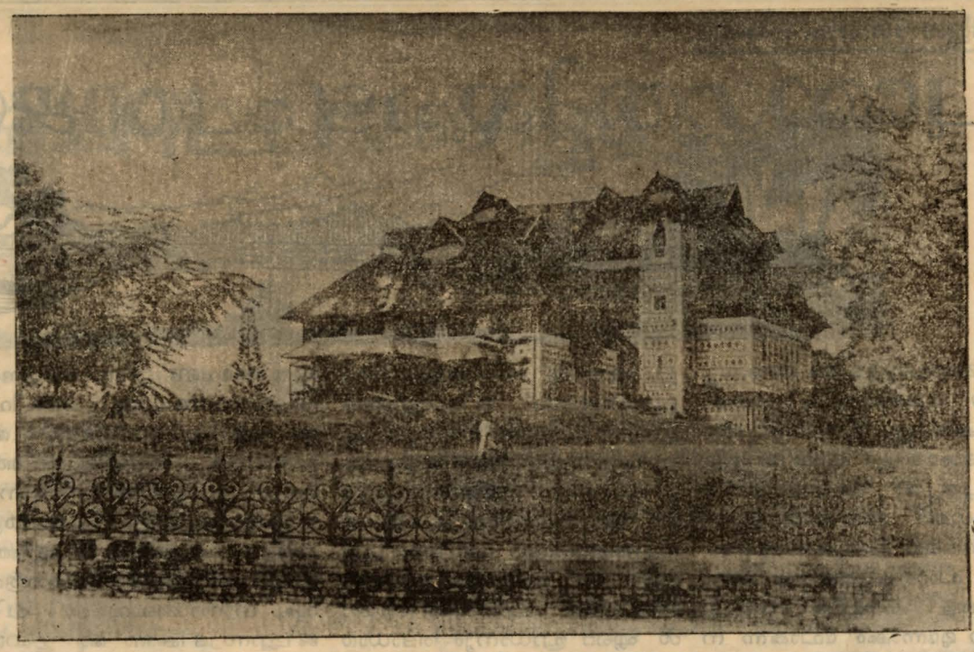

ഗവൺമെന്റ് മ്യൂസിയം, തിരുവനന്തപുരം.

വടക്കൻപാട്ടുകളും, നിരണം കൃതികളും മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ സംഭവസ്ഥലത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എഴുത്തച്ഛൻ കൃതികളേയും ആ കക്ഷ്യയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാം. പിന്നെപിന്നെ, ഉയിർക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള കൃതികളാണ് അതിന്റെ മാപകസ്ഥാനീയങ്ങൾ. നിരണംകൃതികളിൽനിന്നും എത്രമാത്രം വിഭിന്നങ്ങളല്ല അനന്തരകാലജങ്ങളായ ഗാനാത്മകൃതികൾ. തമിഴിന്റെ മുഷ്ടിബന്ധം ഉതറിവിട്ടുവിക്കുന്ന അത്തരം കൃതികൾ മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ പുരോഗമനപിശുനങ്ങൾതന്നെയാകുന്നു. വടക്കൻപാട്ടുകളുടെ പരമ്പരയിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന പാട്ടുകൾ ഇല്ലെന്നുപറയാമെങ്കിലും, പുരപ്പാട്ടിലും മറ്റും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട വൃത്തങ്ങളിൽ വിരചിതമായിട്ടുള്ള ഗാനകൃതികൾ തീരെയില്ലെന്നുതന്നെ പറയാവുന്നതാണ്. ആദ്യസംഭവത്തിന്റെ പുരോഗമനദശയിൽപ്പെട്ട സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ നിർവ്വിവാദമാകുന്നു.

ഇങ്ങനെ അതാതു കാലത്തു സംഭവദ്വാരാ സംജാതങ്ങളായ സാഹിത്യപുരോഗതി അനേകശാഖയായി രൂപംപ്രാപിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവ ഇതരഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിലെന്നപോലെ മലയാളസാഹിത്യത്തിലും ഓരോരോ സവിശേഷപ്രസ്ഥാനങ്ങളായി വളർന്നുപോന്നു. കാവ്യം, നാടകം, ചമ്പു, പ്രബന്ധം, എന്നിവ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യങ്ങളാണ്. നാടക, ചമ്പു, പ്രബന്ധാദികളെ മാറ്റിനിർത്തിക്കാവ്യത്തെമാത്രം പരിശോധിച്ചുനോക്കാം.

കാവ്യസാകല്യത്തെ സാമാന്യേന മഹാകാവ്യം, ഖണ്ഡകാവ്യം, ഇങ്ങനെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മഹാകാവ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയാണ് ഖണ്ഡകാവ്യം അവിശ്വസിക്കുക. മഹാകാവ്യസങ്കല്പത്തിന്റെ പരപ്പാന്, സംഭവത്തെ പ്രായേണ അധഃകരിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം ഖണ്ഡകാവ്യപ്രസ്ഥാനം. കേരളവർമ്മകാലം മുതൽക്ക് ഇങ്ങോട്ട് മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ മഹാകാവ്യപക്ഷപാതംഒരടക്കിഭരണം തന്നെ നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉമാകേരളം, ചിത്രയോഗം രുഗ്മാംഗദചരിതം, രാമചന്ദ്രവിലാസം തുടങ്ങിയവ അതിനുദ്ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു. പക്ഷേ, കുമാരനാശാന്റെ കാലത്തോടുകൂടെ എത്തിയപ്പോൾ മഹാകാവ്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചപ്പാടുതുള്ളൽ തെല്ലൊന്ന് ശമിച്ചു. മഹാകവിത്രയത്തിന്റെ ലക്ഷണം മഹാകാവ്യനിർമ്മാണമാണെന്നുള്ള വിധി അപ്പോഴേയ്ക്കും തിരസ്കാരകോടിയിൽ പെട്ടുപോയി. ഉമാകേരളാദി മഹാകാവ്യങ്ങൾക്കുശേഷം മലയാളസാഹിത്യത്തിനു് എന്തൊന്നില്ലാത്തൊരു സംഭവം പിടിപെട്ടതായി കാണാം. മൂലൂർ, കെ. സി. കേശവപിള്ള, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി, തുടങ്ങിയ ചുരുക്കം ചിലരുടെ കൃതികൾ സാഹിത്യത്തിന്റെ വിലക്ഷണത്വങ്ങളെന്നവണ്ണം ഉദയംകൊണ്ടതു് അക്കാലത്തായിരുന്നു. കവിഭാരതവും, കവിരാമായണവും ഒക്കെ ആ സംഭവദശയുടെ പരാജയചിഹ്നങ്ങളാകുന്നു. വമ്പിച്ച ആ സാഹിത്യസംഭവത്തിന്റെ അന്തിയിലാണ് സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിന്റെ കാളിദാസനെന്നവണ്ണം കുമാരനാശാൻ പുരോഗമനസാഹിത്യപുരുഷനായി, സാഹിത്യപുരോഗതിയുടെരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. ആശാന്റെ പുരോഗതി വിപ്ലവാത്മകമായിരുന്നു. മഹാകാവ്യകർത്താക്കളായ ഉള്ളൂരിനേയും വള്ളത്തോളിനേയും ക്രാന്തദർശിയുടെ നിലപാടിലേക്ക് ആകർഷിക്കാൻ ആശാനു സാധിച്ചു. അതിനാൽ, ആധുനിക മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ പുരോഗതി ആരംഭിക്കപ്പെട്ടതു് ആശാന്റെ കാലം തൊട്ടാണെന്നു് സയുക്തികം വിചാരിക്കാം. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്, ചങ്ങമ്പുഴ, ഇവരുടെ മഹാകാലകൃതികൾ വരെയുള്ള ആ പുരോഗതി ഏതാണ്ടു് ഇടതടവില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അവരുടെയും അത്യാധുനികകൃതികൾ ഒട്ടുമുക്കാലും സംഭവദശയുടെ നാന്ദീപാഠങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതേ, മലയാളസാഹിത്യത്തിൻ പദ്യശാഖയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം സംഭവം അവിർഭവിച്ചകഴിഞ്ഞു. പുറംമോനി പുലത്തിവൃത്തിറങ്ങിവന്ന കവിതാപുസ്തകങ്ങളിൽ ഭ്രഷ്ടഭാഗവും, പുരോഗതിയുടെ പരാജയത്തേയും, സംഭവദശയുടെ വിജയത്തേയും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന "ലഘുലേഖ"കളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. രൂപത്തിൽ വിപ്രകൃഷ്ടങ്ങളും, ഭാവത്തിൽ അഭാവങ്ങളും ആയ അത്തരം കവിതകൾ കവിതാസ്വാദനതാല്പര്യത്തെ സാമാന്യജനതയിൽ നിന്നും പിഴുതുകളയുവാനേ ഉപകരിക്കയുള്ളൂ. ദിവസംതോറും എണ്ണത്തിൽക്രൂരമായ വർദ്ധനവുകാണുന്ന കവിതകളുടെ നിരർത്ഥകവാദപരമായ സൃഷ്ടിവൈലക്ഷണ്യം അത്രമേൽ അനുകമ്പനീയമായിട്ടുണ്ട്. "ചക്കിയുടെ ചന്തസ്സുപോര്", "ചങ്കരന്റെതെങ്ങുകയറ്റം", ഉമ്മാതിരി തലേക്കെട്ടുകളോട്ടക്രൂടി ഉറക്കിയെഴുന്നള്ളിക്കുന്നകവിതകൾ, അമ്പമ്പോ! നിസ്സ്വപത്രത്തിന്റെ വെന്നിക്കൊടികളാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരർത്ഥം വേണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. പാടാനൊരു "സുഖം" മാത്രമുണ്ടായാൽ മതി. ഈ അവസ്ഥ പദ്യശാഖയുടെ സംഭവസ്വഭാവത്തെയല്ലേ തികച്ചും വ്യക്തമാക്കുന്നതു്? അതുകൊണ്ടു് ഇനിയൊരു വ്യാഴവട്ടക്കാലത്തേയ്ക്കെങ്കിലും യഥാർത്ഥകവികൾ കവിതാനിർമ്മാണത്തിനൊരുവിരാമമിട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അഭികാമ്യമായിരിക്കും. ഭാവിപുരോഗതിയ്ക്കു് അതു് അത്യന്തം സഹായകമാവാതെ വരികയില്ല.

ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിൽ പിറന്ന ഞാൻ ഇതു ഗദ്യത്തിന്റെ കാലമാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തോടു് ഒട്ടിച്ചിടിച്ചു ചേരുവാൻ ഗദ്യത്തിനുള്ളതുപോലെ സ്വാധീനത ഏതായാലും പദ്യത്തിനില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഗദ്യപ്രസ്ഥാനം വിവിധശാഖകളോടും, ഉപശാഖകളോടും, ക്രാടി വളർന്നു വരുന്നുണ്ട്. വിശ്വസാഹിത്യകൃതികളിൽ നല്ലൊരുഭാഗം ഗദ്യാത്മകമാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം വിസ്മരിക്കുവതല്ല ഗദ്യം എത്രമാത്രം സ്വാഭാവികമാണോ അത്രമാത്രം കൃത്രിമമാണ് പദ്യം. അശയവും അവശ്യവും വൃത്തനിബദ്ധമാകണമെന്നു വരുമ്പോൾത്തന്നെ പദ്യത്തിന്റെ കൃത്രിമത്വം ബോധിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. സാഹിത്യത്തിന്റെ ജീവൻ, സൗന്ദര്യമെങ്കിൽ—അതു സത്യമെങ്കിൽ—തീർച്ച, പദ്യനിർമ്മാണത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ അംശം വളരെ വിരളമായിട്ടേ ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. അതിനാലായിരിക്കണം ഇന്നു സാമാന്യജനതയിൽനിന്നു് പദ്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അവശ്യഭാവം വിപാടിതപ്രായമായിരിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യകാഭിരുചി ഏതു വഴിയിലൂടെ തിരിയുന്നുവോ അതു വഴിയെ സാഹിത്യവും തിരിയേണ്ടതാണെന്ന അഭിപ്രായം അദരം അർഹിക്കുമെങ്കിൽ ഗദ്യത്തിലേക്കു സാഹിത്യം സർവ്വോത്കർഷേണ പ്രയാണം ചെയ്യേണ്ടകാലം അതിക്രാന്തമായിട്ടുണ്ട്.

ഏതായാലും, ഇന്നയിടെപദ്യശാഖയ്ക്ക് അതിമഹത്തായൊരു സംഭവം വന്നു ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷേ, ആ സംഭവജന്യമായ പുരോഗതി വീണ്ടും പദ്യത്തിനാണോ അതോ ഗദ്യം തീവ്രവിലയ്ക്കെടുത്തുകളയുമോ എന്നേ സന്ദേഹിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. പുരോഗതിയുടെ പരാജയം അവിടെയാണ് ഉൽകടമാവുക.

സുഭിക്ഷതയുടെ കാലം– നാണയത്തിന്റെ കിലുകിലാരവങ്ങൾകൊണ്ടു മനം മയങ്ങിയിരുന്ന ആ കാലം– അതിവേഗം കടന്നുപോകുന്നു. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവു്, ഭാവിയുടെ നീണ്ട നിഴലുകൾ വീശുന്നു. ഈ സാമ്പത്തിക പരിവർത്തന സന്ധിയിൽ, നിങ്ങളുടെ കടമ, കർത്തവ്യം ഭാവി സുരക്ഷിതമാക്കുക എന്നതാണു്. ഭാവി ആരെയും സുബ്ധചിത്തരാക്കുന്ന രണ്ടക്ഷരം, വികാര വിചാരങ്ങളുടെ കലവറ! നിങ്ങളുടെ വരവുതന്നെ കുറഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ, ചെലവു് നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും അവശ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നു.

വരവു്– ചെലവു്= മിച്ചം വരുന്ന സംഖ്യകൾ,

ദി ഓറിയൻറൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ ലിമിറ്റഡിൽ

നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനു പരിശീലിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക ഭാവി സുരക്ഷിതമായിരിക്കും.
സുസ്ഥിരമായ ഭാവിയ്ക്കു് അടിസ്ഥാനം ടി. ബാങ്കിൽ താൽക്കാലികമോ,
സ്ഥിരമോ ആയ നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം ആയിരിക്കട്ടെ.

നിങ്ങളുടെ ഭാവി

പലിശ.		നിക്ഷേപങ്ങൾ	
24 Months	5 %		സേവനം
18 Do	4¾%		
12 Do	4½%		സംതൃപ്തി.
9 Do	4¼%		
6 Do	4 %		വിജയം.
3 Do	3¾%		
Short Notice 15 Days	3 %		
S. B.	3 %		സുസ്ഥിരത.
Current	1½%		

ദി ഓറിയൻറൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ ലിമിറ്റഡ്

H. O. തൊടുപുഴ. **Br. പൂവരണി.**

എല്ലാവിധ ബാങ്കിംഗ് ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണു്.

Chairman:
എ. എസ്. ശിവരാമ കൃഷ്ണയ്യർ.

Mg. Director:
മാത്യു സെബാസ്റ്റ്യൻ ബി. എ.,
കുരുവിനാക്കുന്നേൽ.

The

Catholic Bank of India Ltd.,

Established in 1938

H. O. Changanacherry, S. India.

BRANCHES:

Alleppey, Athirampuzha, Calicut,
Changanacherry, Edathua, Kanjirappally,
Kottayam, Manimala, Trivandrum
[Main Road] & Trivandrum [Vallakadavu].

Progress Report for the last four years.

Year	Paid–up. Rs.	Fixed Deposit Rs.	Total Deposit Rs.	Total Working Capital Rs.	Dividend
1943	1,50,824	2,02,331	4,79,980	6,45,423	7%
1944	2,27,674	3,19,039	7,57,333	10,47,796	7%
1945	4,30,460	7,97,357	11,47,808	18,66,016	6%
1946	4,75,420	9,90,671	15,39,463	21,80,311	6%

All kinds of banking business transacted at favourable rates.

Fixed Deposits received at attractive rates.

Printed and Published for the Proprietor by P. K. Joseph
at the St Francis Sales' Press, Kottayam- 1947.